

בָּשָׁם יְהֹוָה

סִינְגֶּרְלִיךְן

סדר תפלה
כמנהוג בני רומה

כפי הנחוג
בירושלים עייח'יק

ערוך ע"י
הלו מ' סרמניטה
ואנגלי מ' פיאטלי

ירושלים
בשנת
מלבי ואלבי כי אליך אחותפלן
לפ"מ

עיצוב גרפי ועימוד:

a0504107181@gmail.com

תוכנת תג

**הרב דניאל הירש וויסמן נ"י
ירושלים**

©

כל הזכויות שמורות לעורכים:

hillser@netvision.net.il

ampiattelli@gmail.com

נדפס בדפוס ע.ר. בתל אביב

בחודש אב תשפ"ד

הקדשה

סידורילו זה נדפס לזכר זקנני
מרדי אנג'לו בר יקוחטיאל ז"ל
ואשתו לילא לבית מסני ז"ל
אלדד פיאטילי ז"ל
ואשתו ספיראנצא לבית מקאסטרו ז"ל

ולזכר זקנני אשתי היקרה לטיציה תמא"א
עוזרא ויטוריו פיצ'וטו ז"ל
ואשתו רגינה לבית שמאע ז"ל
רחלם פרג'ון ז"ל ואשתו רחל לבית ברכה ז"ל

ת.ג.צ.ב.ה.

אנג'לו מ' פיאטילי

תובן הענינים

סדר תפילה שחרית לשבת ...	3	סדר השכמת הבוקר
141	5	סדר ברכות השחר
זמירות	16	זמירות .....
157	16	נשمة .....
עמידה לשחרית של שבת	22	ברוך שאמר .....
167	37	עמידה לשחרית של ימי החול .....
סדר הוצאה ספר תורה	46	סדר שני וחמשי .....
176	46	מזרומיים להוצאה ס"ת .....
ברכת הגומל	50	נפילת אפים .....
180	55	סדר הוצאה ספר תורה .....
מי שברך	60	ברכת הגומל ומי שברך .....
ברכות הפטרה	74	סדר מנהה לימי חול .....
182	74	עמידה למנהה של ימי חול .....
תפילה לשלום המדינה	77	סדר ערבית לימי חול .....
184	91	עמידה לערבית של ימי החול .....
זיכרון נשמות	96	סדר ספירת העומר .....
186	107	סדר קידוש על חמיטה .....
סדר מוסף של שבת	110	סדר בטבת חלום .....
190	112	סדר תפילות לשבת קודש .....
עמידה למוסף של שבת	115	סדר עירובין .....
סדר קידוש ליום שבת	117	הדלקת נרות לשבת וליו"ט .....
204	119	סדר קבלת שבת .....
סדר מנהה של שבת	120	תפילה ערבית של שבת .....
205	126	עמידה ערבית של שבת .....
סדר הוצאה ספר תורה	130	קידוש ליום שבת .....
210	140	הבדלה על הכוס .....
עמידה למנהה של שבת		
215		
אלפא ביתא		
224		
שיר המעלות		
227		
מזרומיים לפני ערבית מוצבש		
231		
ערבית למוציאי שבת		
232		
עמידה ערבית של שבת		
238		
קידוש ליום שבת		
256		

תוכן העניינים

314	הפטרת פרשת שקליםים	258	סדר ברכת הלבנה .....
316	ויצר לשבת וכור	259	סדר נטילת לולב .....
317	קריאת לפרטת זכור	260	סדר היל .....
317	הפטרת פרשת זכור	264	קריאת התורה לר"ח .....
320	פיוט לשבת זכור	265	מוסף לראש חודש .....
327	סדר פורים	266	עמידה למוסף של ר"ח .....
331	סדר קריית התורה לפורים	272	ויצר של שבת וראש חודש .....
332	ויצר לשבת ופורים	273	מוסף לשבת וראש חודש .....
333	ויצר לשבת פרה	273	עמידה למוסף שבת של ר"ח .....
334	קרייה לפרטת פרה	281	יצירות ופיוטים לכל השנה .....
336	הפטרת פרשת פרה	283	ויצר לשבת לפני ר"ה .....
337	ויצר לשבת החודש	284	ויצר לשבת תשובה .....
339	קרייה לפרטת החודש	286	ויצר לשבת שלפני סוכות .....
340	הפטרת פרשת החודש	288	ויצר לשבת בראשית .....
342	ויצר לשבת הגadol	290	רשות לחתן בראשית .....
343	הפטרת שבת הגדורל	291	פיוטים לחתן בראשית .....
345	הברות פסח	293	סדר הדלקת נרות חנוכה .....
345	פיוט לשבת הגדורל	294	מעוז צור ישועתי .....
348	סדר ליום הוכרון	295	סדר קרייאת התורה בחנוכה .....
350	סדר ערבית ליום העצמאות	302	ויצר לשבת א' של חנוכה .....
352	סדר ליום העצמאות	306	ויצר לשבת שנייה של חנוכה .....
353	רשויות לנשימת יום העצמאות	308	עשה שלום לשבת וחנוכה .....
354	רשויות לקדיש יום העצמאות	310	הפטרת שבת א' של חנוכה .....
355	ויצר ליום העצמאות	311	הפטרת שבת ב' של חנוכה .....
356	על הניסים ליום העצמאות	312	ויצר לשבת שקליםים .....
357	קרייה לפרטת שקליםים	314	קרייה לפרטת שקליםים .....

411	מי שברך לבר מצה	359
411	סדר קידושין ונישואין	359
415	סדר ביקור חולים	363
415	סדר תפילה חולים	366
418	מי שברך לחולה	368
419	סדר שני השם	370
420	ליושבת על-המשבר	373
422	תפילות בענייני נפטרים	375
423	סדר צידוק הדין	378
428	צדוק הדין אחרי הקבורה	379
429	סדר השכבה	379
434	סדר סעודה בבית האבל	383
435	סדר ניחום אבלים	383
435	סדר תפילה בבית האבל	384
437	סדר חוכרת נשומות	385
437	הזכרת נשומות חיללים שנפלו	386
438	הזכרת נשומות לנספי השואה	387
441	תפילות שונות	398
443	סדר הכנסת ספר תורה	401
444	פיוט לעצירת גשמיים	403
446	סדר ברכת כהנים	407
447	נוסח הקדיש המקורי	409
448	סדר פרידין הבן הבכור	410
	על התורה ליום העצמאות	
	הפטרה ליום העצמאות	
	יוצר לשבת שלפני שבועות	
	יוצר לשבת נחמו	
	קריאת לתענית ציבור	
	הפטרת לתענית ציבור	
	סדר ברכות	
	ברכות המצוות	
	ברכות הנגן	
	ברכות הריה	
	ברכות הוראה	
	תפילה הבינו	
	תפילה בשעת הסכנה	
	סדר תפילה הדרך	
	תפילה בכניסתו לברך	
	ברכת החכמה	
	סדר ברכת המזון	
	ברכת מעין שלישי	
	סדר תפילות למוגל החיים	
	סדר ברית מילה	
	סדר ברית מילה לנירים	
	סדר פרידין הבן הבכור	
	סדר זבד הבית	

סדר
תפילות
לימוט החיל

השבמת הבוקר

יתגבור כאריו לעמוד בבוקר לעבוד את ברואו וכשיעור משנתו מיד יקום ויאמר:

מוֹדָה (הנשים אומרות: **מוֹדָה**) **אַנְיִלְפְּנֵיךְ מֶלֶךְ חַי וְקִים.** **שְׁחַזּוּרָת**
בֵּינְשֶׁמֶת בְּחַמְלָה רַבָּה אֲמֻנוֹתָךְ:

יטול מים על ידי שלוש פעמים ואומר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. **אֲשֶׁר קָדוֹשָׁנוּ בְּמַצְוֹתָיו**
וְאָנוּ עַל-גְּנִיטִילָת יְהִים:

וכל היום כשעשה צרכיו בין קטנים בין גדולים יברך ברכה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. **אֲשֶׁר יָצַר אֶת-הָאָדָם**
בְּחִכְמָה וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גָּלוּי
וְיָרוּעַ לְפָנֵי כְּסֵא כְּבוֹדךְ. שָׁאָם יָפְתַח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יָסַטֵּם
אֶחָד מֵהֶם. אֵין כָּל-בְּרִיהָ יָכוֹלָה לְעִמּוֹד לְפָנֵיךְ שָׁעה אַחַת.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה הַרְופָּא לְכָל-בָּשָׂר וּמְפָלִיא לְעַשׂוֹת:

לפני לבישת טלית קתון יפריד העציות ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. **אֲשֶׁר קָדוֹשָׁנוּ בְּמַצְוֹתָיו**
וְאָנוּ עַל-מִצּוֹת צִיצִית:

כשיצא מפתח ביתו יניח יד ימין על המזוודה ויאמר:

לִישְׁוֹעָתְךָ קָנִיתִי יְהָוָה:

כשנכנס לבית הכנסת יאמר:

שָׁוִיתִי יְהָוָה לְגַגְיִ תִּמְדֵיד. **כִּי מִימִינִי בְּלִאָמֹות:**

וְאָנִי בְּרַב חִסְדֵךְ אֶבוֹא בִּיתֶךְ. אֲשַׁתָּחֹה אֶל־הַיְכָל־קָרְשָׁךְ
בְּיִרְאָתֶךְ: מַה־טָּבוֹ אֶחָלֵיךְ יַעֲקֹב. מַשְׁכְּנוֹתֵיךְ יִשְׂרָאֵל:
אֶבוֹאָה לְמַשְׁכְּנוֹתֵיךְ. אֲשַׁתָּחֹה לְהַדּוֹת רְגָלֵיךְ: וְאָנִי תְּפִלְתִּילֵךְ
יְהֹהָ עַת רְצֹן. אֶלְהִים בְּרַב־חִסְדֵךְ. עָנֵני בְּאֶמֶת יִשְׁעָה:

מצוות עיטוף וברכה מעומدة. לפני עיטפת הטלית פיריד הציציות ויברכו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹהָה אֶלְהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ בְּמַצּוֹתֵינוּ
וְצִוָּנוּ לְהַתְעַטֵּף בְּצִיצִיתֵינוּ:

לפני קשירת התפילין על הזרוע יברכו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹהָה אֶלְהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ בְּמַצּוֹתֵינוּ
וְצִוָּנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִין:

לפני הנחת תפילין של ראש יברכו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹהָה אֶלְהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ בְּמַצּוֹתֵינוּ
וְצִוָּנוּ עַל־מִצּוֹת תְּפִלִין:

ואסור לשוחה בין תפילין של ד' ושל ראש, ואס שוח בינויהם חור ומברך על של ראש
שתים, 'להניח תפילין' ועל מצוות תפילין.

כאשר מגנלים את הרוצעה על האמה יש נהוגם לומר:

וְאַרְשָׁתִיךְ לְיַלְעָלִים וְאַרְשָׁתִיךְ לְבָצְדִק וּבְמִשְׁפָט וּבְחֶסֶד וּבְרָחֶם:
וְאַרְשָׁתִיךְ לְיַיְמָנוֹת וְדָעַת אֲתִיהָה:

יש נהוגם לומר קודם קודם הרכבות:

אָדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ.	בְּטָרַם כְּלִיצֵיר נְגָרָא:
לְעַת נָעָשָׂה בְּחַפְצָוּ כָּל.	אוֹי מֶלֶךְ שָׁמוֹ נְגָרָא:
וְאַחֲרֵי בְּכָלּוֹת הַכָּל.	לְבָדוֹ יַמְלָךְ נְגָרָא:
וְהָוָא יְהָה בְּתִפְאָרָה.	וְהָוָא יְהָה וְהָוָא יְהָה.
וְהָוָא אַחֲרֵי בְּכָלּוֹת הַכָּל.	לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:

בְּלִי רָאשִׁית בְּלִי תְּכִלַּת.
 וְהוּא אֶלְيָ וְחֵי גֹּאֶלְיָ.
 וְהוּא נֶסֶי וּמְנוּסֶי.
 בְּיַדְךָ אֱפָקִיד רָוחָי.
 וְעַמְּרוּחִי גּוּתִי.
 וְיְהֻוָּה לִי וְלֹא אִירָא:

מנוג טוב שלא יפסיק אחר אשר יצר, אלא אומר בברותו אליה נשמה:
אלֹהִי, נְשָׁמָה שְׁנַתְּתָ בִּי טְהֹרָה. אַתָּה בְּרָאתָה בַּי. אַתָּה
 נְפַחַתָּ בַּי. וְאַתָּה מְשִׁמְרָה בְּקָרְבֵּי. וְאַתָּה עֲתִיד
 לְטַלֵּה מִפְנֵי. וְאַתָּה עֲתִיד לְהַחֲזִירָה בַּי לְעַתִּיד לְבוֹא. אֶלְהִי
 כְּלִזְמָן שְׁהִנְשָׁמָה בְּקָרְבֵּי מָוֹרָה (הנשים אומורות: מָוֹרָה) אַנְיָ לְפִנֵּיךְ
 יְהֻוָּה אֶלְהִי וְאֶלְהִי אֲבֹתִי בָּרוּךְ אַתָּה יְהֻוָּה הַמְּחֹיר נְשָׁמוֹת
 לְפִנְגָּרִים מִתְּמָ:

סדר ברכות השחר

ברוך אַתָּה יְהֻוָּה. אֶלְהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַנֹּתֵן לְשָׁכֵן בִּינָה
 לְהַבְּחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לְלֹהֶה:

ונוח מהוזר רמ"ו ושוו"ע (ס"י מו, ד):

ברוך אַתָּה יְהֻוָּה. אֶלְהִינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שָׁלָא
 עֲשֵׂנִי עֲבָד (נ"א: עֲבָד). הַנְּשִׁים
 אָוּמְרוֹת: **שְׁפָחָה**:
ברוך אַתָּה יְהֻוָּה. אֶלְהִינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שָׁלָא
 עֲשֵׂנִי עֲבָד (נ"א: עֲבָד). הַנְּשִׁים
 אָוּמְרוֹת: **שְׁפָחָה**:

ברוך אַתָּה יְהֻוָּה. אֶלְהִינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שָׁלָא
 עֲשֵׂנִי גּוֹי:

ברוך אַתָּה יְהֻוָּה. אֶלְהִינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שָׁלָא
 עֲשֵׂנִי עֲבָד (נ"א: עֲבָד). הַנְּשִׁים
 אָוּמְרוֹת: **שְׁפָחָה**:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. שלא עשני אשה
(הנשים אומרות: שׁעַשְׂנִי בְּרֵצָנוּ):

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. פוקח עורותים:
ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. מתר אסורים:
ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. מגיביה שפלייטים:
ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. הנוטן לישר בחן:
ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. מלביש ערומים:
ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. זוקף בפופיסטם:
ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם.

רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל־הַמִּינִים:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. המכין מצערין גבריה:
ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם.

אוור ישראאל בגבורה:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. עוטר ישראאל בתפארה:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. שעתית לי כל-ארבי:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. הפעיר חבלו שנה
מעני ותונמה מעפערפי:

יהי רצון מלפניך יהוה אלתינו ואבומי שטרגילני לדבר
מ祚ה. **ואל-טרגילני לדבר עברה ונען.** והשלט בי יציר
טוב. **ואל-משלט בי יציר רע.** וחזקני במאמיד ומן חלקי

בתרורתך. ולא-תִּתְבִּיאני לידי חטא ולא-לידך נסyon ולא-לידך
 בזון. וכוף יצרי להשתעבד לך. והכנע ערפתי לשוב אליך.
 וחדרש פליותי לשטמור פקודתך. ומלו את-לבבי ואת-לבבך ורعي
 לאחבה וליראה את-שםך. ולושות הטוב והישר בעיניך.
 וקרבני לכל-מה-שאחתת. ורחקני מכל-מה-ששנאת. וקם
 עלי ועל-זרע ועל-ירע ורعي מקרא שכתוב. ומלו יהוה אלהיך
 את-לבבך ואת-לבבך ורעה. לאחבה את-יהוה אלהיך בכל-
 לבבך ובכל-נפשך למשן חיך. ואני זאת בריתך אוטם אמר
 יהוה. רוחי אשר עליך וקרבי אשר-שםתך בפיך. לא-ימושו
 מפיך ומפי ורעה ומפי ורעי ורעה אמר יהוה. מעטה
 ועד-עלם. ונודע בגוים ורעם ואצazzאים בתקוד העמים.
 כל-ראיהם יכירות כי הם ורעד ברוך יהוה: לא יגנוו לרייך
 ולא ירו לbehלה. כי ירע ברוכיכ יהול מה ואצazzאים אתה:
 וזה טرس-יקראו ואני אעננה. עוד הם מדרבים ואני אשמע:
 כי אצק-מים על-צמא ונמלים על-יבשה. אצק רוחך על-זרעך
 וברכתך על-צazzאים: וצמחי בין חצר. כערבים על-יבלי-
 מים: זה יאמר ליהוה אני וזה יקרא בשם-יעקב. זה יكتب
 ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה: וזה בחול ורעה ואצazzאי
 מעיך כמעתיו. לא-זכיר ולא-ישمر שם מלפני: ותהייה ל-
 למשגב ומבטה ומגדל-ען ובית מצודות להושיעני. ולהציל
 נפשי משחת ומכל-ארה ותנני (היום ובכל-יומ). לחן ולחסד
 ולרחמים בעיניך ובעניינו כל-רואי. וגמלני חסדים טובים.
 ברוך אתה יהוה. גומל חסדים טובים לעמו ישראל:

יְהִי רָצֵן מַלְפִנִינֶךָ יְהוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי שְׁתְאַלְלֵנִי הַיּוֹם
וּבָכְלִיּוֹם מַעֲנִים פָנִים וּמַעֲוֹת פָנִים וּמַיצֵר הָרָע וּמַאֲדָם
רָע וּמַחְבֵר רָע וּמַשְׁבֵן רָע וּמַלְשֹׁן הָרָע וּמַשְׁטָן הַפְשִׁיחַת
וּמַדְין קָשָׁה וּמַבָּעֵל דִין קָשָׁה בֵין שְׁחוֹא בְּזִבְרִית וּבֵין שְׁאַיִן
בְּזִבְרִית וּמַדִּינָה שְׁלִגְיָהֶנֶם:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. אשר קדשו במצותו
וצונו על דבריו תורה: (הערב נא יהוה אלתינו
את דבריו תורתך בפינוי ובפיפוי עמך בית ישראל. ונחיה
אנחנו צאצאי צאצאיינו) (צאצאי צאצאיינו) צאצאי עמך בית
ישראל. בלבנו ירא שמה. ולזקדי תורתך לשמה. ברוך אתה
יהוה. המלped תורה לעמו ישראל:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. אשר בחר בנו
מפל העמים. נתנו את תורתו. ברוך אתה יהוה.
נותן התורה:

וידבר יהוה אל משה לאמור: צו אתبني ישראל ואמרת
אליהם. את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוח. תשמרו
לקיריב לי במוועדו: ואמרת להם וזה האשה אשר תקריבו
לי יהוה. כבשים בניינשנה תמים שנים ליום עליה תמיד:
את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים: ועשירות האיפה סלת למנחה. בלילה בשמן כתית
רביעת ההיין: עלה תמיד. העשיה בתר סילן לריח ניחוח אשא
לי יהוה: ונasco רביעת ההיין לכבש האחד. בקדש הפק גסך

שָׁכֶר לִיהוֹה: וְאֶת הַכְּבֵשׂ הַשְׁנִי תַּעֲשֵׂה בֵּין הַעֲרָבִים. כְּמִנְחַת הַבָּקָר וּכְנַסְכּוֹ תַּעֲשֵׂה. אֲשֶׁר רִיחַ נִיחַח לִיהוֹה:

בשבת מוסיפים:

וּבַיּוֹם השבת. **שְׁנֵי כְּבָשִׂים** בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנִי עַשְׂרָנִים סְלָת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשָׁמְן וּנְסֻכּוֹ: **עַלְתָּה שְׁבַת בְּשָׁבְתוֹ.** **עַל־עַלְתָּה הַתְּמִיד וּנְסֻכּוֹ:**

בראש חודש מוסיפים:

וּבְרָאֵשִׁי חֲדָשֵיכֶם פָּקְרִיבוּ עַלְתָּה לִיהוֹה. פָּרִים בְּנֵי־בָּקָר שָׁנִים וְאֶלְיָאָחָד. כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבָעָה תְּמִימִים: וּשְׁלָשָׁה עַשְׂרָנִים סְלָת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשָׁמְן לְפָר הַאָחָד וּשְׁנִי עַשְׂרָנִים סְלָת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשָׁמְן לְאֶלְיָאָחָד: וְעַשְׁרַׁן עַשְׁרַׁן סְלָת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשָׁמְן לְכְבֵשׂ הַאָחָד. **עַלְתָּה רִיחַ נִיחַח אֲשֶׁר לִיהוֹה: וּנְסֻכּוֹם חַצִּי הַהִינָּה לִיהוֹה לְפָר וּשְׁלִישַׁת הַהִינָּה לְאֶלְיָאָחָד וּרְבִיעַת הַהִינָּה לְכְבֵשׂ זָנִי.** **וְאֶת עַלְתָּה הַדְּשָׁבֵר וְחֲדָשֵיכֶם לְחֲדָשֵיכֶם הַשְׁנִיה: וְשְׁלַער עַזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לִיהוֹה.** **עַל־עַלְתָּה הַתְּמִיד יַעֲשֵׂה וּנְסֻכּוֹ:**

תורה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹמֶשֶׁה לְאָמָר: דָּבָר אֱלֹא־אָהָרֹן וְאֱלֹא־בְּנֵי לְאָמֶר כִּי תִּבְרְכֵי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אָמָר לְהָם: יִבְרְכֶה יְהוָה וַיְשִׁמְךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנֵיו אֶלְיךָ וַיְחַנֵּה: יִשְׁא יְהוָה פָּנֵיו אֶלְיךָ וַיְשִׁם לְךָ שְׁלוֹם: וְשָׁמוּ אֶת־שְׁמֵיכֶם עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַנְיָ אֶבְרָכָם: וְשְׁמָרְתֶּם אֶת־דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וְעַשְׂתֶּם אֶתְם. לְפָנָן תְּשִׁלְלֵו אֶת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ:

נביים

לא-ימוש ספר התורה זהה מופיע והגית בו יום וليلת
למען תשمر לעשות בכל-הכתוב בו. כייאו תצליח
את-דרכך ואנו משכילים: הלווא צויתך חזק ואמן אל-תערץ
אל-תחתך. כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך:
נאנו יהוה אבות שמו. קדוש ישראל:

תובים

אשרי האיש. אשרו לא הלך בעצת רשעים. ובירך חטאים
לא עמד ובמושב לזרים לא ישב: כי אם ב תורה
יהזה חפצו. וב תורה יהזה יום וليلת: יהזה בעז שתו
על פלני מים. אשר פרחו יתנו בעתו ועלתו לא-יבוז. וכל
אשר-יעשה יציליח:

משנה

מאיימי קורין את-שם בערבית. משעה שהכהנים נכנסין
לאוכל בתרומתן. עד סוף האשمرות הראשונה.
דברי רב אליעזר. וחכמים אומרים עד חצות. רבנן גמליאל
אומר עד שעלה עמוד השחר:

תלמוד

תנא. היכא קאי דקפני Maiemti. ותו. Mai שנא דקפני
בערבית ברישא. לתני דשחרית ברישא. תנא אקררא
קאי. דכתיב ובשכבה ובគומה. והכי קפני. Maiemti זמן קרית
שמע דשכיבה. משעה שהכהנים נכנסין לאוכל בתרומתן.
ואי בעית אמא. יליף מבריתו של-עולם. דכתיב יהי-ערב
ויהי-בקר يوم אחד: אי הכא. סיפה דקפני בשחר מברך

ברישא. לתני בערב מברך בירישא. תנא ערבית תנא בירישא.
ויהדר תנא בשחרית. ואדקאי בשחרית. מפרש מל' דשחרית.
והדר מפרש מל' דערבית:

אי זה הוא מקומן של זבחים. קדשי קדשים שחיתתן
באפון. פר ושור של יום הכהנים שחיתתן
באפון. וקובול דמן בכלי שרת באפון. ודמן טעון היה על בין
הבדים. ועל הפהרכת. ועל מזבח הזהב. מתנה אחת מהן
מעקבת. שيري הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח
החיצון. ואסלא נתן. לא עכב:

פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין שחיתתן באפון. וקובול
דמן בכלי שרת באפון. ודמן טעון היה על הפהרכת
ועל מזבח הזהב. מתנה אחת מהן מעקבת. שيري הדם היה
שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון. אסלא נתן. לא
עכב. אלו נשרפין בבית הדשן:

חתאת האבור והיחיד. אלו הן חטאota האבור. שעורי ראשי
חרדים ושלומיוזות. שחיתתן באפון. וקובול דמן
בכלי שרת באפון. ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות.
בצד. עליה בכבש. ופונה לטווב. באלו לקרן דרוםית
מורחת. מורה חית צפונית. צפוניות ערבית. מערבית
דרוםית. שירי הדם היה שופך על יסוד דרום. ונאכלים
לפניהם מזחקלעים. לכך כי הינה. בכל-מאכל ליום ולילה.
עד-חצות:

הַעֲוָלָה קָדְשִׁים. שְׁחִיטָתָה בָּאֶפְוֹן. וַקְבּוֹל דָמָה בְּכָל־
שְׁرָת בָּאֶפְוֹן. וַדְמָה טֻוֵן שְׁתִי מִתְנוֹת שָׁהָן אֶרְבֶּעָ.
וַטְעִונָה הַפְּשָׁטָה. וַגְתוּחוֹ. וַכְלֵיל לְאַשִׁים:

זֶבֶחַי שְׁלָמִי אֶבֶור וְאַשְׁמוֹת. אֶלְוָה הַן אַשְׁמוֹת. אַשְׁם גַּוְלוֹת.
אַשְׁם מַעֲיוֹלֹת. אַשְׁם שְׁפָחָה חֲרוּופָה אַשְׁם נַוְיר. אַשְׁם
מַצְוָעַ. אַשְׁם תָּלוֹי. שְׁחִיטָתָן בָּאֶפְוֹן. וַקְבּוֹל דָמָן בְּכָל־שְׁרָת
בָּאֶפְוֹן. וַדְמָן טֻוֵן שְׁתִי מִתְנוֹת שָׁהָן אֶרְבֶּעָ. וַנְאַכְלִים לְפָנִים
מִזְהָקְלִיעִים לְזִכְרֵי כְּהַנָּה. בְּכָל־מַאֲכָל. לִזְימָן וְלִילָה. עַד חִצָּתָה:
הַתּוֹדָה וְאַיִל נַוְיר קָדְשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מִקְוָם
בְּשֻׂרָה. וַדְמָן טֻוֵן שְׁתִי מִתְנוֹת שָׁהָן אֶרְבֶּעָ.
וַנְאַכְלִין בְּכָל־הָעִיר. לְכָל־אָדָם. בְּכָל־מַאֲכָל. לְשִׁנֵּי יָמִים וְלִילָה. עַד
חִצָּות. הַמּוֹרָם מֵהַן בַּיּוֹצָא בָּהָן. אֶלְאָ שַׁהְמוֹרָם נַאֲכֵל לְכְהַנִּים.
לְנַשִּׁים לְבָנִיהם וְלַעֲבָדִיהם:

שְׁלָמִים קָדְשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מִקְוָם בְּשֻׂרָה. וַדְמָן
טֻוֵן שְׁתִי מִתְנוֹת שָׁהָן אֶרְבֶּעָ. וַנְאַכְלִים בְּכָל־
הָעִיר. לְכָל־אָדָם. בְּכָל־מַאֲכָל. לְשִׁנֵּי יָמִים וְלִילָה אֶחָד.
הַמּוֹרָם מֵהַן בַּיּוֹצָא בָּהָן. אֶלְאָ שַׁהְמוֹרָם נַאֲכֵל לְכְהַנִּים.
לְנַשִּׁים וְלְבָנִיהם וְלַעֲבָדִיהם:

הַבָּכֹר וְהַמְעָשָׂר וְהַפְּסָח קָדְשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מִקְוָם
בְּשֻׂרָה. וַדְמָן טֻוֵן מִתְנָה אֶחָת. וּבְלִבְדֵ שִׁיטָן בְּנֶגֶד
הַיְסוֹד. שְׁנָה בְּאַכְלִיתָן. הַבָּכֹר נַאֲכֵל לְכְהַנִּים. וְהַמְעָשָׂר
לְכָל־אָדָם. וַנְאַכְלִין בְּכָל־הָעִיר. בְּכָל־מַאֲכָל. לְשִׁנֵּי יָמִים וְלִילָה

אחד. הפסח אינו נאכל אלא בלילה. ואינו נאכל אלא עד חצות. ואינו נאכל אלא למנוי. ואינו נאכל אלא צלי.

יש מוסיפים ע"פ ש"ע:

ושחתת אותו על ירך הפסח עצמה לפני יהוה.
וירקן נגנו אמתן הכהנים את רצמו על הפסח סביר:

בריתא דרבי ישמעאל

רבי ישמעאל אומר. בשלש עשרה מדות התורה נדרשת:
 א' מקלו חומר. ב' מגורה שווה. ג' מבניין אב מפטוב אחד.
 מבניין אב משני בתוכים. ד' מקבל ופרט. ט' מפרט וכלל.
 ט' מקבל ופרט וכלל. אי אתה דין אלא בعين הפרט. ט' מקבל
 שהוא אריך לפרט. ומפרט שהוא אריך לכלל. ט' וכל דבר
 שהוא בכלל ויצא מזיהה כלל לפרט. לא ללמד על עצמו
 בלבד יצא. אלא ללמד על הקובל כלו יצא. ט' וכל דבר
 שהוא בכלל. ויצא לטעון אחר שהוא בענינו. יצא
 להקל ולא להחריר. ט' וכל דבר שהוא בכלל ויצא לטעון
 טעון אחר שלא בענינו. יצא להקל ולהחריר. ט' וכל דבר
 שהוא בכלל ויצא לדzon בדבר החדש. אי אתה יכול להזכיר
 כלל. עד שיזירעו כתוב כלל בפרוש. ט' דבר הלמד
 מענינו. ורק דבר הלמד מטופו. ט' וכן שני בתוכין המכחישין זה
 את זה. עד שיבא הכתוב השלישי וכיሩע בינויהם:

אלו דברים שאין להם שעור. הפה והבכורים והראיין
 וגמilot חסדים ותלמוד תורה. אלו דברים שאדם
 אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא.

כבוד אב ואם. וגילות חסדים. והבאת שלום בין אדם לחברו. ותלמוד תורה בוגר כלם:

אמר רבי זירא. בנות ישראל הן החרימו על עצמן. שאפלו רוזות טפת דם בחרדל. יושבות עליה שבעה נקיות:

תנא רבי אליהו כל האומר הלהה ושותה בה מבטח לו. שהוא בזיהולם הבא שנאמר. הליות עולם לו.

אל תקרי הליות אלא הלוות:

מזרין יציאת מצרים בלילה. אמר רבי אלערא ברעורייה. הרי אני בבנישבעים שנה ולא זכית שתאמיר יציאת

מצרים בלילה. עד שדרשה בזיזמה שנאמר. למן תופר את זים צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. ימי חייך חיים.

כל ימי חייך הליות. ותקמים אומרים. ימי חייך העולם תהה.

כל ימי חייך להביא את ימות המשיח:

אמר רבי אלערא אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים

שלום בעולם. שנאמר. וכל בניך למו ריה זהה ורב

שלום בנים: אל תקרי בנים אלא בנים. יהישלים בחילך.

שלוחה בארכונתך:

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו. והברילנו מנידחותים.

ויגנו לנו תורה תורה אמת. והוא יפתח לבנו

לتورתו וישים לבנו לאחבה אותו. וליראה אותו. ולעשות רצונו בלבב שלם. למן לא ניגע לrisk ולא נלד לפלה.

וינירש חקיך. ונובה לתלמוד תורה ולמעשים טובים ולהחיי

העולם הבא:

יש אומרים kao קדיש דרבנן:

ויתגדרל ויתקדש שם רבא. **בעלמא** דברא כרעותו. **וימליך מלכותה** ב חיכון | וב יפותכון | וב חמי דקל-בית-ישראל | בענלא ובומן קרייב.
ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך. לעלם ולעולם עולםיא.

וַיִּתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבְּחֶה וַיַּחֲפֹר וַיַּחֲרוֹם וַיַּתְנַשֵּׂא וַיַּתְהַדֵּר וַיַּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל
שָׁמָה בְּקָרְדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא:

לֹא עֲלֵלָא לְעֵלָא מִזְכָּל-בְּרִכָּתָא. שִׁירָתָא. תְּשִׁבְחָתָא וְנִיחְמָתָא דָאַמְּרָין
בְּעַלְמָא. וְאִמְרָוָא אַמְּנוֹן.

על-ישראל ועל-רבנן. ועל-תלמידיו הון ועל-(בל)תלמידי תלמידיו תלמידיו הון
(דיברין)icus באוריתא (קדשתא) דרי באתרא הון ודי
בקבל-אטר ואטר. יהא (לטא ולחון ולכון שלפה ותנאה וחסדא ורחמיין
(וותי אריבי) ומווין רוחין מזקדים פראה שמא וארעא ואפראו אפנא:
יהא שלפה רבא מזשmai וחיים טובים עלינו ועל-בל-ישראל.
ואמרו אמן:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִזְמִיוֹ הַזֶּה בְּרָחְמִיוֹ יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוֹ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אֱמֹן:

¹⁴¹ בשבת קודש עוברים לטעמוד.

זמירות

יבָּא אָדָם יָרָא שְׁמִים בְּסֶתֶר וּמוֹדָה עַל־הָאָמֶת וְרַבָּר אֲמֵת
בְּלִבְבוֹ: וַיְשַׁבֵּים וַיֹּאמֶר. רְבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים. לֹא עַל־צְדָקָתֵינוּ
אָנַחֲנוּ מִפְּילִים תְּחִנּוּנִינוּ לְפִנֵּיךְ כִּי עַל־רְחַמִּיךְ הַרְבָּיכִים. מַה אָנוּ
בָּהָחִינּוּ. מַה חֲקַנּוּ מִהִכְחַנּוּ. מַה־יְגַבְּרַתּוּנוּ. מַה־נָּאָמַר לְפִנֵּיךְ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הַלֹּא כָּל־הַגְּבוּרִים בָּאֵין גְּדֻדָּה
וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כָּלָא הִיוֹתְךָמִים כְּבָלִי מַדְעָה וְנִבְזָנוּנִים כְּבָלִי הַשְּׁפָלָה.
הַלֹּא כָּל־מַעֲשֵׂינוּ תְּהִווּ וַיְמִיחַיּוּ הַבָּל לְפִנֵּיךְ. שָׁבֵן בְּתוּב
בְּדָבָרִי קָדוֹשׁ. וּמוֹתֵר הָאָדָם מִזְהָבָהָה אֵין. כִּי הַבָּל הַבָּל:
אָבֵל אָנַחֲנוּ עַמְּדָה בְּנֵי בְּרִיתְךָ. בְּנֵי אֶבְרָהָם אֲהָבָה שְׁנִשְׁבָּעָת
לוּ בְּהָר הַמּוֹרִיה. וּרוּעָ יְצָקָח יְחִידָךְ שְׁנִעַקֵּד עַל־גְּבֵי
מִזְבְּחָךְ. עֲדַת יְעַקֵּב בָּנֶה בְּכֹזֶךְ. שְׁמַאֲהָבָתֶךְ שָׁאָהָבָת אָתוֹ
וּמִשְׁמַחְתֶּךְ שְׁשִׁמְחָת־בָּבוּ. קְرָאת אָתוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵן. לְפִיכָּךְ
אָנוּ חִיבִּים לְהֽוֹדּוֹת לְךָ וּלְשִׁבְחָךְ וּלְפִאָרָךְ וּלְטַעַן שְׁבָח וְהֽוֹדָא
לְשָׁמֶךְ. וְחִיבִּים אָנוּ לוֹמֶר לְפִנֵּיךְ תְּמִיד שְׁמַע בְּכָל־יְמֹם. אֲשֶׁר־יָנוּ
מִה־טוֹב חָלְקָנוּ. מִה־גְּנָעִים גּוֹרְלָנוּ. מִה־יִפְהָה מָאֵד יָרְשָׁתָנוּ.
אֲשֶׁר־יָנוּ שָׁאָנוּ מִשְׁבְּפִים וּמִעֲרִיבִים עַרְבָּה וּבְקָרְתָּםִיד בְּכָל־יְמֹם
וּמִיחָדִים אֶת־שְׁמֶךְ פָּעָמִים בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים:

שָׁמֶעْ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

אתה הוא עד שלא נברא העולם ואתה הוא משנברא
העולם. אתה הוא בעולם הזה ואתה הוא לעולם
הבא. קדרש את-שםך על-מקדיshi שםך. קדרש את-שםך
בעולםך ובישועתך. תרים ותגבה קרנייך ברוך מقدسך
שםך ברבים:

אתה הוא יהוה אלהינו בשמים ממעל ושמי השמים
העלונים. אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון
ומבעליך אין אלהים. קבוץ קבוץ מאربע בනפות הארץ.
יביריו וירשו כל-באי העולם כי אתה יהוה האלהים לבדך
לכל ממילכות הארץ. אתה עשית את-השמים ואת-הארץ;
ומי בכל-מעשיך יתקבב עלונים או בתהונין שאמר לך
מה-תעשה. אבינו שבשים עשה עמו רבبور בבוד שםך
האל הנורא הנורא. וקים עליינו מהרה מה-שאמרת
עליך צפניה נביאך. בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצאי
אתכם. כי-אתם אתכם לשם ולתלה בכל עיפוי הארץ. בשובי
את-שבותיכם לעינייכם אמר יהוה:

בעשית יש אומרים: יהוה הוא האלהים. יהוה הוא האלהים:

ואמרם פעמים: יהוה מלך. יהוה מלך. יהוה מלך לעולם ועד:
יהי בבוד יהוה לעולם. ישמח יהוה במעשיינו. ישמח ישראל
בעשיו. בני-צyon גיגלו במלכם: מלך יהוה לעולם.
אל-היך אין לדר ודר. קללותיה: ברוך יהוה אלהים אל-היך

ישראל. עשה נפלאות לבודהו; ובבודהו שם בבודהו לעולם.
ונפלא בבודהו את כל הארץ. אמן ואמן:

בק"ק רומה מדגים על מומו זה:

יהוה מלך גאות לבש. לבש יהוה עז התואר. אף תפונת בבל
בל-תפונות: נכוון בספק מאזו. מעולם אתה: נושא נחרות
יהוה. נושא נחרות קולם. ישאו נחרות דרכם: מקלתו מים
רבים אדריכים משכרים. אדריך במורים יהוה: עדתיך נאמנו
מأد. לביתך נואה-קדש. יהוה לאך ימים:

הוזדו ליהוה קראו בשמו.	שירו לו זמרודו.
התהלו בשם קדשו.	דרשו יהוה ועו.
וברו נפלאתיו אשר עשה.	ורע ישראל עבדו.
ואשר ברת את-אברהם	הוא יהוה אל-הינו.
ויעמידה ליעקב לחך.	וברו לעולם בריתו.
לאמר. לך אטן ארץ-בנען.	ביהו-תכם מתי מספר.
ויתה-לכון מגוי אל-גוי.	לא-הניח לאיש לעשנים
בשערו מיום-אל-יום ישועתו.	אל-תגענו במשיחי.
	שירו ליהוה כל-הארץ.

בְּכָל־הָעָםִים נִפְלָאָתָיו:
 וַיְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
 וַיְהִי שְׁמֵים עֲשָׂה:
 עַז וַחֲדוֹה בָּמָקוֹם:
 הָבוּ לִיהְוָה בָּבּוֹד וְעַז:
 שָׁאוּ מִנְחָה וּבָאָוֶל פְּנֵינוּ.
 חִילוּ מִלְפְנֵינוּ בְּלַהֲרֵץ:
 אָסְתָּחָנוּ לִיהְוָה בְּהַדְרַת־קָדְשָׁה:
 יִשְׁקֹחוּ הַשְׁמִים וַתְגַל הָאָרֶן
 וַיֹּאמְרוּ בָּגּוֹים יְהֹוָה מֶלֶךְ:
 יַעֲלֵץ הַשְׂדָה וּבְכָל־אָשָׁר־בָּוֹ:
 אוֹ יַרְגַּנְנוּ עַצְּיָהָעַר:
 מִלְפְנֵי יְהֹוָה. כִּי־בָא לְשִׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶן:
 הָדוּ לִיהְוָה
 כִּי־טוֹב. כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָוָה:
 וַיֹּאמֶר. הַשִּׁיעָנוּ אֶלְתִּי יְשֻׁעָנוּ.
 וּקְבָצָנוּ וְהִצְלָנוּ מִזְהָגּוֹנִים.
 בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 וַיֹּאמְרוּ בְּלַהֲעַם אָמֵן.
 מִזְהָעָלִים וְעַד הַעַלְמָן.
 הַלְלָה לִיהְוָה:
 בְּלַהֲלָה לִיהְוָה:

בק"ק רומה מדגים עד הקדיש בעמ' 22.

לְמִנְאָחָ מִזְמָר לְדוֹד: הַשְׁמִים מִסְפְּרִים בְּבָבּוֹד־אָל וּמַעֲשָׂה
 יְלִדי מַגִּיד הַרְקִיעָה: יוֹם לְיוֹם יַבְעֵץ אָסְרָר וְלִילָה לְלִילָה
 יְהֹוָה־דִּשְׁעָת: אִין־אָמָר וְאִין דִּבְרִים. בְּלִי גַּשְׁמָעָ קְוָלָם: בְּכָל־
 הָאָרֶן יֵצֵא קָום וּבְקָצָה תָּבִל מַלְיָהָם. לְשִׁמְשׁ שְׁסָאָהָל בָּהָם:
 וְהָוָא בְּחַתּוּן יֵצֵא מַחְפָּתוֹ. יִשְׁיַׁשְׁ בְּגַבּוֹר לְרוֹזָן אָרֶחָה: מַקְצָה
 הַשְׁמִים מִזְמָר וּתְקוּפָתוֹ עַל־קָצָוֹתָם. וְאִין גַּסְפָּר מַחְמָתוֹ:

תורת יהוה תטמימה משבית נפש. עזרות יהוה נאמנה מחייבת פתוי פקודי יהוה ישרים משפטילב. מצות יהוה בלה מאירת עינים: יראת יהוה טהורה עומדת לעד. משפט יהוה אמת. ארכו יחו: הנחמים מזוהב ומפו רב. ותוקים מרבש ונפת צופים: גס עבדך נזהר בהם. בשמלם עקב רב: שגיאות מייבין. מנשתרות נקנין: גם מולדים חשה עבדך. אלימשלאבי או איתם. נקיתך מפשע רב: יהי לרצונם אמריפי. והגיוון לבי לפניה. יהוה צורי ונאלין:

יהוה מלך ירגנו עמים. ישב ברובים תנוט הארץ: יהוה בצעון גדורו ונס הוא על כל העמים: ירו שם גדור
ונורא קדוש הוא: וען מלך משפט אהב. אתרה בוננת
ミישרים. משפט ואדרקה ביעקבו אתה עשית: רוממו יהוה
אלתינו והשתחו להרים רגליו. קדוש הוא: משה ואהרן
בקהנו ושמואל בקראי שמוי. קראים אל יהוה והוא יעננו:
בעמוד ענן ידבר אליהם. שמרו יעדתי וחק נתולמו: יהוה
אלתינו אתה עניתם. אל נשא היהת להם נקם על עליותם:
רוממו יהוה אלתינו והשתחו להר קדשו. בקידוש יהוה
אלתינו:

�הוא רחים יכפר עון ולא ישחת. והרבה להשיב אפו.
ולא עיר כל חמותו: זכריך מיך יהוה וחסיך. כי
מעולם הפה: אתה יהוה לא תכלא רחמייך ממני. חסיך
ואמתך תמיד יארוני: תנע עז לאלהים. על ישראל גאותו

זעוז בשהקדים: נגרא אליהם מפרק-שיך. אל ישראאל הוא נתנו
עו' ותעצומות לעם. ברוך אליהם: יהוה אדניינו. מה-אדיר
שםך בכל הארץ: יהוה צבאות עמו. משגב-לנו אלהי יעקב
סלה: יהוה צבאות. אשורי אלם בטח בה: יהוה הפיר
עצת-זדים. הנה מtheses עמי: עצת יהוה לעולם מעמד.
מחשבות לבו לדר ודר: קונה אל-יהוה. חזק ונאמץ לבה.
קונה אל-יהוה: אל-גkomות יהוה. אל גkomות הופיע: הנשא
שפט הארץ. השב כולו על-גנאים: שעורנו אלהי ישענו
על-דבר בבוד-שםך. והצינו וכפר על-חטאינו למשן שםך:
וירם קרנו לעמו תהלה לכל-חסידי. לבני ישראל עם קרבו.
הלויה: מגדל-עו שם יהוה. בזירזין אדקין ונשגב: עשה-עמי
אות לטובה. ויראו שנאי ויבשו. כי אתה יהוה שורתני
ונחמתני. וירא באר להם. בשמש את-ירניטם: ויזבר להם
בריתו זינחים ברוב חסדי. ויתן אותם לרחמים. לפניו כל-
שוביהם: הו שייענו יהוה אלהינו וקבענו מז-הטויים. להודות
לשם קדשך. להשתבח בתהלהך: אתה תקים תרחם ציון.
כירות לchnaza כי-יבא מועד: וחפרא הלבנה ובושה הקמה.
כימליך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם. ונגיד זקנינו בבודה:
ואמר ביום ההוא. הבה אלהינו זה קונו לו זיוישענו. זה יהוה
קונו לו נגילה נשמה בישועתו: ברוך יהוה לעולם. אמן
ואמן: ברוך ארץ יוסי ים. יעמיס-לנו האל ישועתנו סלה:
ברוך יהוה אלהי ישראל מז-העולם ועד העולם. ואמר
כל-העם אמן. הלויה:

קדיש יתומם:

**וַתִּגְדֹּל וַיַּקְרֹשׁ שְׁמָה רְبָא. בְּעֵלֶם אֲדָבָרָא כְּרֻעוֹתָה. וַיִּמְלִיךְ
מִלְכֹותָה בְּחַיְיכָן וּבְזַיְמָיכָן וּבְחַי דָּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזַמְּנוֹ קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמָן:**

יְהָא שְׁמָה רְבָא מִבְּרָךְ. לְעָלָם וּלְעַלְמִי עַלְמָא.

**וַתִּבְרֹךְ וַיִּשְׁתַּבְחַה וַיִּתְפָּאַר וַיִּתְרֹומֵס וַיִּתְנְשָׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דִּקְרָשָׁא בְּרִיךְ הוּא:**

**לְעַלָּא לְעַלָּא מִזְכָּל-בְּרַכָּתָא. שִׁירָתָא. תְּשִׁבְחָתָא וּנְחַמְתָּא
דְּאָמִירָן בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ אָמָן:**

**יְהָא שְׁלָמָא רְבָא מִזְשָׁמְפָא וּחוּם טוֹבִים עַלְינוּ וּעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמָן:**

**עַשְׂהָ שָׁלוֹם בְּמִרְזָמָיו. הוּא בְּרַחְמָיו. יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עַלְינוּ
וּעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. אָמָן:**

עריך להזכיר מליחסיק בדיבורו משמה חיל ברוך שאמר עד סוף י"ח. עמודים ואומרinos:
**בָּרוּךְ שָׁאָמֵר וְהִיא הַעוֹלָם. בָּרוּךְ אָוֹמֵר וְעוֹשָׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר
וּמְקִימִים. בָּרוּךְ אֶל חַי לְעֵד וּקְים לְנַצְחָה. בָּרוּךְ עוֹשָׂה
בְּרַאשִׁית. בָּרוּךְ מְרַחֲם עַל-הָאָرֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֲם עַל-הַבְּרוּאות.
בָּרוּךְ מְשֻׁלָּם שְׁכָר טוֹב לִירָאֵי. בָּרוּךְ פּוֹדֵה וּמְאֵיל. בָּרוּךְ
הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאָל
הַמֶּלֶךְ הַמְּהֻלָּל. הַמְּשֻׁבֵּח וּהַמְּפָאֵר בְּפִי עַמוֹּו וּבְלְשׁוֹן בְּלִיחָסִידָיו
וּבְשִׁירָיו. דָּיוֹד עַבְדָּךְ נְהַלֵּךְ יְהָה אֱלֹהֵינוּ וּנְשַׁבֵּח
וּנְרוּמָמָךְ וּנְגַדְלָךְ וּנְמַלְיכָךְ. וּנוֹכֵר אֶת-שְׁמָךְ מֶלֶכְנוּ אֱלֹהֵינוּ**

יחיד חי ה

  - מֶלֶךְ מָשָׁבֵח וּמִפְאַר עֲדִי-עַד שָׂמֵח הַגָּדוֹל.
  - בָּרוֹךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מֶהָלֶל בַּתְשֻׁבּוֹת (ס"א: בתשׁבות):
ע"כ עמודים.

לפי ק"ק רומה מוסיפים מומור זה:

מִזְמוֹר לְטוֹרָה תְּרִיעָה לְיְהוָה פֶּלְהָרָאָן: עבדו אֱתִיהוָה בְּשִׁמְחָה
בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנְגָּה: דָּשַׁו כִּי-יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא-עַשְׁנָנוּ
וְלוּ אָנָחָנוּ עַמּוֹ וְצָאן מְרַעַתּוֹ: בָּאוּ שָׁעַרְיוֹ בְּתוֹרָה חֲצַרְתָּיו בְּתַהֲלָה
חוֹדְזִילָּו בְּרַכְתָּו שְׁמוֹ: כִּי-טֹב יְהוָה לְעוֹלָם חַסְדוֹ וְעַד-דָּרְיוֹר אֲמֹנָתוֹ:

יהי כבוד יהוה לעולם. ישמח יהוה במעשייו: יהי שם יהוה
מברך. מעתה ועד עולם: מפואר-שם שער-םבוואו.
מהלך שם יהוה: רם על כל גוינו יהוה. על השמים בבודו:
יהוה שמה לעולם. יהוה זכרה לדודו: יהוה בשמים הקין
בסאוּ מלכוֹתו בכל משלחה: ישמחו השמים ותגלו הארץ
ויאמרו בגוים יהוה מלך: יהוה מלך. יהוה מלך. יהוה
לעלם ועד: יהוה מלך עולם ועד. אבדו גוים מארצו: יהוה
הפיר עצת-גוים. הנה מחותות עמיים: עצו עצה ותפר.
דברו דבר ולא קום כי עמן אל: רבות מחשבות בלב-איש
ועצת יהוה היא תקום: עצת יהוה לעולם תעמד. מחשבות
לכפו לדור ודור: כי הוא אמר ויהי. הוּא-צָה וַיַּעֲמֹד: כי בחר
יהוה בצוין. אלה למושב לו: כי יעקב בחר לו יה. ישראאל
ל Sangalot: כייבו ישמח לבנו. כי בשם קדרשו בטחנו: כי לא
יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזוב: והוא רחומו יכפר עון ולא

ישחית. וחרבה להשיב אפו. ולא יעיר כל חמתו: יהוה הושעה. הפלך יעננו בים-קראנו אשרי תמי מידרכך. ההלכים בتوزת יהוה:

אשרי יושבי בירתך. עוד הלווד פלה: אשרי העם שכבה לו. אשרי העם שיהוה אלהיו:

תלהה לדוד. ארוממך אלהי המלך ואברכה שמק לעולם ועד: בכל יום אברך ואהלה שמק לעולם ועד: גדור יהוה ומחלת מאי לנדלו אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר בבוד הודה ורבני נפלאתיך אשיחתך: ועוזו נוראתיך יאמרו ונדרתך אספרנה: זכר רביטקה יביעו ואדקתה ירננה חנון ורחום יהוה. אריך אפים וגדליך: טוב יהוה לאבל אורחותיו על-כל-מעשייו: יודוך יהוה בכל-מעשיך וחסיליך יברוכבה: בבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו ובבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל-עלמים למשלתך בכל-דור ודור: סומך יהוה לכל-הנפלים יזוקף לכל-הכפופים: ענייניכל אליך ישברוי ואתה נתנו לך את-אקלם בעתו: פותח את-יריך ומשביע לך-תני רצון: צדיק יהוה בכל-דריכיו בחסידך בכל-מעשייו: קרוב יהוה לכל-קראי. לכל אשר יקראו באמת: רצון-קראי עשה ואת-שועתך ישמע ווישעים: שומר יהוה את-כל-אהביו. ואת בכל-הרעעים ישמיד: תחלת יהוה ידבר פין: יברך בכל-בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה. מעתה ועד-עולם. הלוודיה:

הַלְלוֹיָה הַלְלִי נֶפֶשִׁי אֲתִיהוֹה: אֲהַלֵּלה יְהוָה בְּחִי. אָזָמָרָה
לְאַלְלִי בְּעוֹדֵרִי אַל-תַּבְּטֵחוּ בְּנָדְבִּים. בְּכַנְּאָדָם
שָׁאן לוֹ תְּשֻׁועָה: תִּצְאַ רֹוחַ יְשַׁב לְאַדְמָתוֹ. בַּיּוֹם הַהוּא אָבָדוּ
עַשְׂתָּנוּתִי: אֲשֶׁרִי שָׁאַל יַעֲקֹב בְּעַזּוֹרִי. שָׁבָרוּ עַל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
עַשְׂתָּה שָׁמִים וְאָרֶן. אֲתִיהָם וְאֲתִיכָּל אֲשֶׁר-בָּם. הַשְּׁמָר אֶמֶת
לְעוֹלָם: עַשָּׂה מְשֻׁפְטוֹ לְעוֹשָׂקִים. נָתֵן לְהֶם לְרֻעָבִים. יְהוָה
מְתִיר אָסּוּרִים: יְהוָה פָּקַח עֲוֹלִים. יְהוָה זָקֵף כְּפֹופִים. יְהוָה
אָהָב צִדְיקִים: יְהוָה שִׁמֶר אֲתִיכָּלִים. יְתּוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֶר.
וְדַרְךָ רְשָׁעִים יַעֲזֶת: יַמְלָךְ יְהוָה לְעוֹלָם. אַל-תִּקְרַב אַיּוֹן לְדַרְךָ
וְלַרְךָ. הַלְלוֹיָה:

הַלְלוֹ יְהוָה בְּיִיטּוֹב וְפָרָה אֱלֹהֵינוּ. בְּיִנְعָם נָאוֹה תְּהַלָּה: בְּוֹנֶה
יְרוֹשָׁלָם יְהוָה. נְדָחֵץ יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס: הַרְפָּא לְשָׁבוּרֵי
לְבָבׁוֹמְחַבֵּשׁ לְעַזְבּוֹתָם: מָוֵגָה מְסֻפָּר לְכֹובְדִים. לְכָלָם שְׁמוֹת
יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וּרְבֵּיכָה. לְתִבְונָתוֹ אֵין מְסֻפָּר: מַעֲזֶרֶד
עֲנָנוֹת יְהוָה. מְשֻׁפְילָל רְשָׁעִים עֲדִי-אַרְצָן: עַנוּ לְיְהוָה בְּתוֹרָה.
וּמְרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכָנוֹרָה: הַקְּבָשָׂה שְׁמִים בְּעָבִים. הַמְּכִין לְאָרֶץ
מְطָר. הַמְּצַמֵּיחַ הַרְיִם חָצֵר: נָמֵן לְבָהָמה לְחַמָּה. לְבָנִי עַרְבָּב
אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לְאָגְבָּוֹת הַסּוֹס יִחְפֹּז. לְאַבְשֹׁזְקִי הָאִישׁ
יִרְצָחֵה: רֹצֶחֶת יְהוָה אֲתִירָאִי. אֲתִיהָמִיחָלִים לְחַסְדוֹ: שְׁבָחֵי
יְרוֹשָׁלָם אֲתִיהוֹה. הַלְלִי אַל-תִּקְרַב אַיּוֹן: קִיְחֹק בְּרִיחֵי שְׁעִירִה.
בְּרֶךָ בְּנֵיה בְּקָרְבָּה: הַשְּׁסִגְבּוֹלָד שְׁלֹזָם. תְּלֵב חָתִים יִשְׁבְּעֵיה:
הַשְּׁלָחָה אָמְרָתוֹ אָרֶן. עֲדַמְתָּרָה יְרוֹן דְּבָרוֹ: הַנְּמָנָן שְׁלָג כָּאָמָר.
כְּפֹור כְּאָפָר יִפְוַר: מְשֻׁלָּיךְ קָרְחוּ בְּפִתְּים. לְפִנֵּי קָרְתָּוּ מַיִּיעַמְדֵה: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִמְסֵּם. יִשְׁבַּרְחַו יְזָלְמִים: מַגִּיד דְּבָרוֹ

ליעקב. חקייו אמשפטיו לישראל: לא עשה לנו ליכל-גוי.
ומשפטים בלידיעום. הלויה:

הלו יהו הלו אתייה מניהמים. הלו והו בפורים:
הלו והו כל-מלאכיו. הלו והו כל-צבאו: הלו
שמש וירח. הלו והו כל-כוכבי אור: הלו והו שמי השמים
והפעים אשרו מעל השמים: יהלו אתישם יהוה. כי הוא צוה
ונבראה: ויעמידם לעד לעולם. חקיתנו ולא יעבור: הלו
אתיהה מלהארץ. תנאים וכל-תemptות: אש וברד שלג
וקיטור. רוח סערה עשה רברוי: ההרים וכל-גבאות. עז פלי^ר
וככל-ארזים: החיה וכל-בהמה. רמש וצפור בנה: מלכיארץ
וככל-לאומים. שרים וכל-שפטי ארץ: בחולמים וגיטות.
זקנים עם-גנערים: יהלו אתישם יהוה. כינשגב שמנו לבדו.
חודו על-ארץ ושמים: וירם קרו לעמו תהלה לכל-חסידי.
לבני ישראל עם קרבנו. הלויה:

הלו יהו שירו ליהוה שיר חדש. תהלו בקהל חסידים:
ישמח ישראל בעשוי. בני-צ'ון גילו במלכים:
יהלו שמו במחוז. בלחן יכונר יומരיל: כירוץ יהוה בעמו.
יפאר ענויים בישועה: יעלו חסידים בכבוד. ירננו על-
meshabot: רזקמות אל בגרונות וחרב פיפורות בידם: לעשות
נקמה בגוים. תזכחות בלאים: לאסר מלכיהם בזוקים
ונכבריהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט כתוב. הדר
הוא לכל-חסידי. הלויה:

**הַלְלוֹ יְהוָה הַלְוֵאָל בְּקָדְשׁוֹ. הַלְלוָהוּ בְּרִקְעַע עָזָה: הַלְלוָהוּ
בְּגִבּוֹרָתִי. הַלְלוָהוּ בְּרֵב גָּדוֹלָה: הַלְלוָהוּ בְּתַקְעַ
שׂוֹפֶר. הַלְלוָהוּ בְּנֶבֶל וּכְבוֹרָה: הַלְלוָהוּ בְּתַפְעַ וּמְחֻולָה. הַלְלוָהוּ
בְּמַגְנִים וּצְגִיבָה: הַלְלוָהוּ בְּאַלְאַלִישְׁמָעָה. הַלְלוָהוּ בְּאַלְאַלִישְׁמָעָה:
כָל הַנְּשָׁמָה תַּהֲלִל יְהוָה. הַלְלוִיהָה: כָל הַנְּשָׁמָה תַּהֲלִל יְהוָה. הַלְלוִיהָה:**

**בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם. אָמְנוּ וְאַמְנָה: יְמָלֵךְ יְהוָה לְעוֹלָם.
אָמְנוּ וְאַמְנָה:**

עומדים (עד סוף שירת היום) ואומרים:

אֶת־יְהוָה לְעַנִּין כָּל־הַקָּהָל. וַיֹּאמֶר דָוִיד. בָּרוּךְ אֱתָה יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מְעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לְךָ יְהוָה הַגָּדוֹלה
וּהַגּוֹרָה וּהַתְּפִאָרָת וּהַגְּנָזָח וּהַהְוֵד בַּיַּכְלָל בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ. לְךָ
יְהוָה הַפְּמַלְכָה וּהַמְּתַנְשָׂא לְכָלּוּ לְרַאשָׁה: וְהַעֲשָׂר וְהַכְּבָוד
מְלָפְנֵיךְ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבְיָדָךְ פְּנֵי גִבּוֹרָה. וּבְיָדָךְ לְגַדֵּל
וּלְחוֹק לְכָלָה: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מְוֹדִים אֲנַחֲנוּ לְךָ וּמְהֻלְּלִים לְשָׁם
תְּפִאָרָתֶךָ: וַיַּבְרְכֵנוּ שֶׁם בְּבָרְךָ וּמְרוּםָם עַל־כָּל־בָּרְכָה וּתְהִלָּה:
אַתָּה יְהוָה יְהוָה בְּבָרְךָ. אַתָּה עֲשִׂית אֶת־הַשָּׁמִים שֶׁמִי הַשָּׁמִים

וְכָל־צְבָאֶם. הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עַלְיהָ הַיּוֹם וְכָל־אֲשֶׁר בָּהּ
וְאֲתָה מִחְיָה אֶת־בְּלָם. וְצַבָּא הַשָּׁמִים לְהֵן מִשְׁתְּחוּם:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַלְּכוּ בִּיבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיּוֹם. וְהַמִּים לְהֵן חַמָּה
מִימִינֵיכֶם וּמִשְׁמָאלֵיכֶם: וַיַּשְׁעַ יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִן־מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרָיִם מִתַּעַלְמָת הַיּוֹם: וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה הַגָּדְלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרָיִם וַיַּרְא
הַעַם אֶת־יְהוָה. וַיַּאֲמִינוּ בַּיְהוָה וּבִמְשָׁה עֲבֹדוּ:

אוֹ יִשְׁרָאֵל־מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְהוָה וַיֹּאמְרוּ
לְאָמֵר. אֲשִׁירָה לַיְהוָה בִּינְאָה גָּאהָ. סֻס
וּרְכָבָו רַמָּה בַּיּוֹם: עַנְיָן וּוּמְרָתָה וּוּהִילָּי
לִישְׁועָה. וְהֵן אֱלֹהִי וְאֱנוֹנוֹ. אֱלֹהִי
אָבִי וְאָרְמָמְנוּדוֹת: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה. יְהוָה
שָׁמוֹ: מִרְכַּבָּת פְּרִיעָה וְחִילָוּ יְרָה בַּיּוֹם. וּמְבָחר
שְׁלַשִּׁי טָבָעוּ בַּיּוֹם־סְפּוֹ: תִּהְמַת יְכִיסָמוּ יַרְדוּ בְּמִצּוֹלָת בְּמוֹ
אָבָן: יִמְיַה יְהוָה נָאָדָרִי בְּבָנָה. יִמְיַנֵּה
יְהוָה תְּרֻעָן אֹוִבָּה: וּבְרַב גָּוֹגָה תְּהָרָס
קָמִיךְ. תְּשַׁלַּח חָרְבָּךְ יַאֲכִלָּמוּ בְּקַשְׁתָּךְ: וּבְרוֹחָךְ
אָפָךְ גַּעֲרָמוּ מִים
נְזָלִים. קָפְאֹו תְּהִמָּת בְּלָבִים: אָמֵר
אוֹוִב אָרְדָּךְ אֲשִׁיגָן אֲחַלְקָשָׁלָב. תְּמָלָאָמוּ
נְפָשִׁי אֲרִיךְ חָרְבִּי תּוֹרִישָׁמוּ יְרִיִּי. נְשַׁפְתָּ
בְּרַיְוחָךְ בְּסָמוּ יְםָם. אַלְלוּ בְּעֹפְרָת בְּמִים
אֲדִירִים: מִיכְמָכָה בְּאַלְטָה יְהוָה מֵ

בָּמְכַה נָאֵר בְּקֹדֶשׁ.
פָּלָא: נְטִילַת יְמִינָה תְּבָלָעָמוּ אָרֶץ: נְחִיתָ
 בְּחִסְךָ עַסְיוֹ נְאַלְתָּה. נְהַלָּת בְּעֵזָה אַלְבָנָה
קָרְשָׁה: שְׁמַע עַמִּים יְ—גּוֹן. חִיל
 אֲחוֹן יְשִׁבֵּי פְּלִשְׁתָּה: אוֹ נְבָהָלָא אַלְפָי
 אֲרוֹם אַיִלִי מֹאָב יְאַחֲמוּ רָעֵד. גּוֹנוֹ
כִּיְ—יְשִׁבֵּי כְּנֻעָן: תְּפָל עַלְהָם אִמְתָּה
 וּפְחָד. בְּגָדָל וְרוֹשָׁה יְדָמוּ כְּאַבָּן.
 עַד—עַבְרָה עַפְקֵי יְהֹוָה עַד—עַבְרָה עַסְיוֹ
 קְנִיתָה: תְּבָאָמוּ וְתְּטַעֲמוּ בָּהָר נְחַלְתָּה מְכוֹן
 לְשִׁבְתָּה פְּעַלְתָּה יְהֹוָה. מְקֹדֶשׁ אַדְנִי בּוֹנָנוּ
 יְדֵיהֶם: יְהֹוָה יְמָלֵד לְעוֹלָם וְעַד:
יְהֹוָה מָלֵד. יְהֹוָה מָלֵד. יְהֹוָה יְמָלֵד לְעוֹלָם וְעַד:
כִּי לְיְהֹוָה הַפְּלוּכָה אָמֵשָׁל בְּגָוִים: וְעַלְוָה מּוֹשְׁעִים בָּהָר צִיּוֹן
 לְשִׁפְט אֶת־הָר עַשְׂוֹ וְהִתְהַלֵּךְ לְיְהֹוָה הַפְּלוּכָה: וְהִיא
 יְהֹוָה לְמָלֵד עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יְהֹוָה יְהֹוָה אֶחָד
 וְשָׁמוֹ אֶחָד:

כָּל־בְּרוֹאִי מְעַלָּה, וּמְטָה.

יְעִידָן יְגִידָן כָּלָם כְּאֶחָד. יְהֹוָה אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד:
 שְׁלָשִׁים וּשְׁתִים נְתִיבוֹת שְׁבִילָה. וּכְל־מְבִין יְסֹודָם יְסִפְרוּ
 אֶת־נְדָלָה. וּמְהָם יְכִירָוּ בַּיְתָל שְׁלָקָה. וְאַתָּה הַאֲל (הַמָּלֵד)
 הַמִּיחָד.

לְכֹבֶת בְּחַשְׁבָם עֲולֵם בְּנִי. יִמְצָאוּ כָּלִישׁ בְּלִתְקָה שְׁנוּי. בְּמִסְפָר בְּמִשְׁקָל הַפְלֵל מְנוּי. כָּלָם נִתְנוּ מַרְעָה אֶחָד. עַדְיוֹן גִּירְיוֹן גָּלֵם בְּאֶחָד. יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד: מַרְאֵשׁ וְעַדְיסָסָף יִשְׂלָךְ סָפָן. מַזְרָח וְמַעֲרֵב צָפָן וְתִימָן. שַׁחַק וְתַבְלֵל לְךָ עַד נָאָמָן. מַזְהָ אֶחָד וְמוֹהָ אֶחָד. עַדְיוֹן גִּירְיוֹן גָּלֵם בְּאֶחָד. יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד: הַפְלֵל מִפְךָ נִזְבָּר זָבוֹר. אַתָּה תַּעֲמֹד וְהָם יַאֲבְדוּ אֶבֶד. לְכָן כָּלִיזָר לְךָ יִמְנָ בְּבוֹר. בַּיּוֹ מַרְאֵשׁ וְעַדְיסָסָף הַלּוֹא אָבָב אֶחָד. עַדְיוֹן גִּירְיוֹן גָּלֵם בְּאֶחָד. יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרַתְךָ בְּתוֹב לְאָמָר. שָׁמָעַ יִשְׂרָאֵל. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

יְהִיחָסְךָ יְהוָה עַלְינָנוּ. כִּאָשֶׁר יִתְלַנֵּנוּ לְךָ: מִלְכָוֶתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְכּוֹת בְּלָעוּמִים. וּמִמְשָׁלַתְךָ מִלְבָנָנוּ. בְּכָל־דוֹר וְדָר. שְׁאַתָּה הוּא אָדִיר בְּקָרְשָׁה וְלֹךְ נָאָה הַמְּלֹכָה. הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

עומדים (עד סוף הקדיש) ואומרם:

יִשְׁתַּבְחַ שָׁמֶךָ לְעַד מִלְבָנוּ. הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ. בַּיּוֹ לְךָ נָאָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיר וּשְׁבָחָה. הַלְלֵךְ וּמְרָה. עַז וּמִמְשָׁלה. נִצְחָה. גָּדוֹלה וּגְבוּרָה. תִּהְלָה וּתְפִאָרָת. קָרְשָׁה וּמִלְכָות. בְּרָכּוֹת וּהַזָּרָאות מַעֲלָה וְעַד־עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמִהְלָל בְּתִשְׁבָחוֹת (ו'א: בְּתִשְׁבָחוֹת). אֶל הַחֹדְרוֹת. אֶל דָּרוֹן הַגְּפָלוֹת. הַבּוֹחר בְּשִׁירִי וּמְרָה. מֶלֶךְ. אֶל. חֵי הַעוֹלָמים. אָמָן:

החון אומר:

**וַתִּגְדֹּל וַיַּתְקִדְשֵׁ שָׁמַه רַבָּא. בֶּעֱלָמָא דְּבָרָא כְּרֻעִיתָה. וַיַּמְלִיךְ
מֶלֶכְוֹתָה בְּחַיִּיכֹּן וּבְזַיִּמְכֹּן וּבְחַיִּ רַכְלְבִּיתִישְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזַמְּן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמָן:**

יְהָא שָׁמַה רַבָּא מִבְּרָךְ. לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמִי עַלְמָא.
**וַיִּתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁפְּבַח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרֹומֵס וַיִּתְנְשָׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה
וַיִּתְהַלֵּל שָׁמַה דְּקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
לְעַלָּא לְעַלָּא מִזְבְּלָחָרְכָתָא. שִׁירְתָּא. תְּשִׁבְחָתָא וַנְחַמְּתָא
דְּאָמִין בֶּעֱלָמָא. וְאָמְרוּ אָמָן:**

החון אומר:

בָּרוּךְ אֱתִיהָה הַמִּבְּרָךְ:

הקהל אומר והחון אומר:

בָּרוּךְ יְהָה הַמִּבְּרָךְ לְעוֹלָם וְעד:

ואומר החון והציבור להושין עמו

**בָּרוּךְ אֲתָה יְהָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. יוֹצֵר אֹור וּבוֹרָא
חַשֵּׁד. עֲשֵׂה שָׁלוֹם וּבוֹרָא אֲתִיהָהכָל. הַמְפַאֵּר לְאָרֶץ
וּלְדָרִים עַלְיהָ. הַמְחַדֵּשׁ טֻבוֹ בְּכָל-יּוֹם תְּמִיד. מַעֲשָׂה
בְּרָאשִׁית. מַה-ירְבֵּי מַעֲשֵׂי זֶה. בְּלָם בְּחַכְמָה עֲשִׂית. מֶלֶא
הָאָרֶץ קָנִינָה. הַמֶּלֶךְ הַקְּרוֹזָם לְבָדוֹ מֵאוֹ. הַמְהַלֵּל. הַמְשַׁבֵּח
וּהַמְפָאֵר וּהַמְתַנְשֵׁא מִימּוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם. בְּרַחְמִיד
הַרְבִּים רַחֲם עַלְיָנוּ. אֲדוֹן עַזְנוּ. צוֹר מַשְׁגִּבָּנוּ. מְגַן יִשְׁעָנוּ.
מִשְׁגָּב בְּעָרָנוּ. אֶל בָּרוּךְ גָּדוֹל דָּעהַ. הַכִּין וּפַעַל זָהָר חַמָּה.**

טוב יוצר בבוד לשםיו. מאורות נמן סביבות עוז. פנות צבאות
קדושים רוממי שדי תמיד יספרו בבוד-אל וקדשו:
יתברך יהוה אלהינו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת.
על כל-שבח מעשי ידיך. והמאורת אשר יצרת.
המה יפאריך סלה:

תתברך (לנצח) צירנו מלכנו ונאלנו. בזרא קדושים. ישתחוו
ויתפאר שמקדש (עד) מלכנו. יוצר משרתים. ואשר
משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמייעים ביראה יחד
בקול. דברי אלתים חיים ומולד עולם. כלם אהובים. כלם
ברורים. כלם גבורים. כלם עוזים באימה וביראה רצון
קוניהם. וכלם פוחחים את פיהם בקדשה ובטהרה. (בשרה
ובזורה) ומברכים ומשבחים ומפארים ומקודשים (ומעריצים
וממליכים) אט-שם האל. הפלך הנורא. הגבור והנורא. קדוש
הוא. וכלם מקבלים עליום על מלכותם זה מה. ונוננים
באהבה רשות זה לה. להקדיש ליזרים בנחת רוח. בטהפה
ברורה בנעימה ובקדשה. כלם באחד עונים באימה ואומרים
ביראה. קדשו קדוש. קדוש. יהוה צבאות. מלא כל הארץ
בבודו: והאוננים וחיות הקדש כלם ברעש גוזל. מתרנשאים
לעופתם. משבחים ואומרים. ברוך בבוד יהוה מפקומו:

לאל ברוך נعمות יתנו. לפלה אל חי זקנים לעד זמירות
יאמרו ותשבחות (א: ותשבחות) ישביעו. כי הוא
לבדו (מרום וקדוש). פועל גבורות. עשה חרדות. בעל
מלחמות. ורע אדרקوت. נורא תהלה. בזרא רפואות. מצמיח

ישועות. אָדוֹן הַנְּפָלוֹת. המהדרש טובו בכל-ימים תמיד מעשה בראשית. כאמור. לעשה אורים גָּדוֹלים. כי לעולם חסדו. ובחסדו נתנו לךAIR על-הארץ. ברוך אתה יהוה. יוצר המאורות:

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו. חמלה גְּדוֹלה ויתרה חמלת עליינו. אבינו מלכנו. בעבר אבותינו שבתו בך. ותלמדם לעשות מאות חקי חיים. בן תחנו ותלמדנו. אבינו אב הרחון. המרחים. רחם נא עליינו. ונתן לבנו (ביה) להבין ולהשכיל ולשמע. לומוד וללמד. לשמר ולעשות ולקיים את-כל דברי תלמוד תורה באהבה. והאריה עינינו בתורהך. ורבך לבנו במאותיך. ויחד לבנו לאהבה וליראה את-שםך. כי שם קדשך הגדול באמת נקרא עליינו. עשה עמו (חסד) בעבר בבוד שמה. האל הגדול. הגבור והנורא. מהרה באהבה פרים קרינו ותמלך עליינו והושיענו לפגע שמה. כי לך בטחנו לא נבוש. ובשםך הגדול חסינו. לא נבלם ולא-נכחל לעדר ולעולם עד. כי אבינו ואלהינו אתה. ורמחיך וחסיך הרבהים אל-יעובונו נצח סלה ועד. ונגילה ונשמה בישועתך. (מהר) יהבא עליינו ברכה ישלום מהרה מארבע בנפות הארץ. ותolibנו מהרה קוממיות לארצנו. כי אל פועל ישועות אתה. ובני בחרת מפלעם ולשון. וקרבתנו (מלכנו) לשמה הגדול סלה באמת. להזות לך וליחוך באמת ובאהבה. ברוך אתה יהוה. הבוחר בעמו ישראל באהבה:

הקורא קיש יסון לקרים מעת שעלה מהוורה ולקבל עלי' על מלחת טעם, והוא בנתת ובגעמה, צרך לפטש האותיות בפי ובשפתיו וצריך ליתן רוח בין הדבקם גנין' לעל לבך', לעל לבככם, וצריך להשתמע לאוני מה שיצא ספי שהוא פוי ולבי טומם בכוונה, אם לא כיוון לטו בפסק רاشון לא ייא אפלו בדיעבר. צרך לאורך בדילית של אחריו, וצריך להעתה בינו' של שופר ושל זיכרתו, אין השין' צרך להגמץ את קלו בפסוקי התוכחה.

המתפלל יחיד אומר: אל מלך נאמן:

שָׁמַעַ יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה אֶחָד:

אומרום בלחש: ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאַהֲבָתָ את יהוה אלהיך. בכל־לבך ובכל־נפשך ובכל־
מְאֹדֶך: ויהי הקדברים האללה. אשר אנכי מצוך
היום. על־לבך: ושננתם לבניך ודרבתם בס. בשבחתך ביביתך
ובכלתך בדרך ובשכבה ובគומם: וקשרתם לאות על־ידך
ויהי ליטפה בין עיניך: וכתבתם על־מזוות ביתך ובשעריך:

וְהִיא אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוח אתכם
היום. לאהבה את־יהוה אל־היכט ולבבו בכל־לבבכם
ובכל־נפשכם: וננתני מטר־ארצכם בעתו יורה ומילוקש.
ואספת דגאנך ותירשך ויצחרך: וננתני עשב בשודך לבהמתך.
ואכלת ושבעתה: השמרנו לכם פון יפתח בין־בבכם. וסדרתם
ועברתם אל־הימים אחרים והשתמויים להם: וחלאה אפי־יהוה
בכם ועוצר את־השדים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תמן
את־יבולה. ואברתם מהלה מעל הארץ הטבה אשר יהוה
נתן לכם: ושמחתם את־דרכך אלה על־לבבכם ועל־נפשכם.
וקשרתם אתם לאות על־ידכם ויהי ליטפה בין עיניכם:

ולפדרם אתם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדָבָר בַּם. בְּשִׁבְטָה בְּבִיטָךְ וּבְלִכְתָּךְ
בְּלֹרֶךְ וּבְשִׁכְבָּךְ וּבְקֻומָּךְ: וּכְתַבְתָּם עַל־מִזְוֹזֶת בִּיטָךְ וּבְשִׁעֲרֵיכֶת:
לְמַעַן יְרַבּוּ יְמִיכֶם וּמִי בְּנֵיכֶם. עַל האַדְמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאַבְתִּיכֶם לְתַת לְהָם. כִּי מִ הַשָּׁמִים עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאָמֵר: דָּבָר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָתָ
אֶלָּהֶם וְעַשׂו לְהָם צִיצַת עַל־כֶּנֶף בְּגִדֵּיכֶם לְדָרְתֶּם.
וְגַנְתָּנוּ עַל־צִיצַת הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכִלָּתָה: וְהִיה לְכֶם לְצִיצַת וּרְאֵיתֶם
אֹתוֹ וּכְרִתָּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וּשְׁיִחְיֶם אֶתְכֶם. וְלֹא־תַהֲרוּ
אַחֲרֵי לְבָבְכֶם וְאַחֲרֵי עַינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן
תַּזְכְּרוּ וּשְׁיִחְיֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתִי. וְהִיְתֶם קָדוֹשִׁים לְאֱלֹהִיכֶם:
אַנְּיִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם. אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִזְמִין
לְכֶם לְאֱלֹהִים. אַנְּיִהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם: הַצִּבוּר אוֹמֵר: אֶמֶת:

ההן חור וואומר: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶמֶת:

וַיֹּאמֶר: נִכְזֹן. נִקְיָם. נִישָּׁר. נִגְאַמֵּן. נִאַהֲוב. נִחְבִּיב. נִנְחַמֵּד. נִגְעַם.
נִנְוֹרָא. נִאַדִּיר. וּמִתְקֹזֵן. וּמִקְבֵּל. וּטוֹב. וַיְפָה. הַדָּבָר הַזֶּה עַלְיָנוּ
לְעוֹלָם וְעַד. אֶמֶת הוּא אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם מִלְבָנֵינוּ צָרֵר יַעֲקֹב. מַגְנִין
יְשַׁעַנוּ. לְדוֹר וּדוֹר הוּא קִים. וְשָׁמוּ קִים. וּכְסָאוּ נִכְזֹן. וּמִלְבָנָתוּ
וְאִמְונָתוּ לְעֵד קִימָת (כ"א: קִימָת). וּדְבָרֵיו חִים וּקִים וּנְאַמְנִים
וּנְחַמְדִים לְעֵד וּלְעוֹלָמי עוֹלָמים. עַל־אֲבוֹתֵינוּ וּלְעַלְיָנוּ. עַל־בְּנֵינוּ
וּעַל־דָּרוֹתֵינוּ. וּעַל־כָּל־דָּרוֹת וּרְעֵה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּיךְ. עַל־
הָרָאשׁוֹנִים וּעַל־הָאַחֲרׁוֹנִים. דָבָר טֹוב וּקִים. אֶמֶת וּאִמְונָה.
חַקְיָנוּ וְלֹא יַעֲבֹר: אֶמֶת שָׁאַפְתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מִלְבָנֵנוּ מִלְאָ

אֲבוֹתֵינוּ גָּזַל אֶת־אֲבוֹתֵינוּ צוֹרָנוּ צוֹר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדָנוּ
וּמְאִילָנוּ מַעוֹלָם הוּא שָׁמָךְ וְאֵין אֱלֹהִים עוֹד זָלָתָה:

עֹזֶרת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מַעוֹלָם. מַגְנֵן וּמוֹשִׁיעַ (לְהָם וְלְבָנָיהם
אַחֲרֵיכֶם בְּכָל־דוֹר וְדוֹר. בָּרוּם עַולָּם מוֹשָׁבָה.
וּמְשֻׁפְטֵיכֶם וְצִדְקָתְךֶם עַד־אֲפִיסִי־אָרֶץ: (אמֶת) אֲשֶׁר־אִישׁ שִׁשְׁמָעַ
אַל־מִצְוַתְךָ וַתַּרְתַּחַד וַדְּבַרְתָּ יְשִׁים עַל־לְבָבוֹ. אָמֶת אַתָּה הוּא
אֲדוֹן לְעַמָּךְ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל וּגְבוֹר לְרַב אֲתִירֵיכֶם. אָמֶת אַתָּה
הוּא רַאשֵׁון וְאַתָּה הוּא אַחֲרֵון. וּמִבְּלַעַדְךָ אַזְלָלָנוּ מֶלֶךְ גָּזָל
עוֹזָר וּמוֹשִׁיעַ. (אמֶת) בְּמִזְרָחִים נְגַלְתָּ. בְּלִבְכּוּרִים הַרְגַּתָּ.
בְּכּוּרֶךָ (יִשְׂרָאֵל) נְגַלְתָּ. יִסְּסֹוף בְּקָעָתָה. זְדִים טְבַעַתָּ. יִסְּלַבְשָׁה
שְׁמַתָּ. וַיַּדְיִדִים עֲבָרוּ וַיַּכְסְּרוּם אֲצִירֵיכֶם. אֲחָד מְהָם לֹא נָוַתָּרָה:
וּעַל־זֹאת שְׁבַחוּ אֲהֹובִים לְאָלָה. וּנְתַנוּ יַדְיִדִים זִמְרֹות שִׁירֹות
וּתְשַׁבָּחוֹת (כֵּא: וּתְשַׁבָּחוֹת). בְּרָכוֹת וּזְהֻדָּאות. לְפָלָךְ אֶל רַם
וּנְשָׁא. חֵי וּקְיָם. גָּדוֹל וּנוֹרָא. מְשֻׁפְלָל גָּאִים. מְגַבֵּיהָ שְׁפָלִים.
מוֹצִיאָא אָסִירִים. וּפּוֹדֶה עֲנוּנִים. וּעוֹזָר דְּלִים. וּעֲזָנה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּעַת שְׁזֹעם אָלִיו. תְּהִלָּה (כֵּא: תְּהִלָּה) לְאָלָה עַל־יוֹנֵן בְּרוּךְ הוּא.
מְשָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עַנוּ שִׁירָה בְּשִׁטְמָה רְבָה וְאָמְרוּ כָּלָם.
מִיכְמָכָה בְּאַלְמָת יְהֹוה. מִיכְמָכָה נָאָדָר בְּקָדְשָׁךְ. נֹרָא תְּהִלָּת
עֲשָׂה פָּلָא. שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחוּ גְּאוֹלִים לְשָׁמֶךְ (הַגְּדוֹלָה)
עַל־שְׁפַת הַיּוֹם. יְחִיד בְּלָם הַזָּרוּ וְהַמְּלִיכָו וְאָמְרוּ יְהֹוהוּ יְמֶלֶךְ
לְעַלְםָן וְעַד: בְּגַלְל אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בְּנִים. וְתַבִּיא נְגַלָּה לְבָנִים
בְּנֵיכֶם. כִּי־מַעוֹלָם אַתָּה גָּזָל. בְּרוּךְ אַתָּה יְהֹוה. גָּזָל יִשְׂרָאֵל:

עמידה לשבירת של ימי החול

ישון פנוי בוגר מקום המקורש כאשר רגלו ו Regel ז, ימודר ולא ישען וכוף ראשו מעט, צריך לבון בכל הברכות, לפוחת בברכה הראשונה.

בחורה החון אומר בלהש:

אָדָנִי שְׁפַטִּי תִּפְתֹּחׇי וְפִי גַּנְדִּיד תְּהַלֵּתָךְ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֻדָּה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֶבְרָהָם אֱלֹהֵי יַצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאָל הַגָּדוֹל הַגָּבֵר הַנּוֹרָא אֶל עַלְיָין גּוֹמֵל חֲסָדִים טֹובִים וְקُונָה אֶתְהָכֵל וּזְכֵר חֲסָדִי אֲבֹתָיו וּמְבֵיא גּוֹאֵל לְבָנֵינוּ בְּנֵיהם לְמַעַן שְׁמוֹ בָּאַהֲבָה:

בעשיות מוסיפים: זכרנו לחיים. מלך חפץ בח חיים.
ובכתבנו בספר החיים. למענד אל חי

מלך גואל עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יהוה. מגן אברחים:
אתה גבור לעולם יהוה. מהיה מותים אתה רב להושיע.
בקיז: מזריד הטל. | בחורה: משיב הרוח ומזריד הגשם.

מכלбел חיים בחסדך. מהיה מותים ברכחים רבים. סומך נופלים ורואה חולמים. מתייר אסורים. ומקים אמונה לישני עפר. מיכמוד בעל גבורות וכי דומה לך. מלך מימות ומהיה ומצמיח לנו ישועה:

בעשיות מוסיפים: מי במוך אב הרכחים.
יכור יצוריך ברכחים. מימות ומהיה:

וְנִאֵן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מְתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מַתִּיר
הַמְתִים:

החנון והקהל ואומרים בחורה:

כתר יתנו לך הקבוני מעלה עם עיקובי צי מטה. יחד כלם קדשה לך
ישלשו. כמה שפאמר על-עד נבייך. וולא זה אל-יה נאמער.
ק'וח: קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות. מלא כל-הארץ בברכו: חוו:
לעטם ברוך יאמרו: ק'וח: ברוך בבודיהה מפקומו: חוו: ובדבורי
קדשך כתוב לאמר. ק'וח: ימלך יהוה לעולם. אליהיך אין לדר
ונדר. הילוייה:

לדור ודור נמליה לאל. כי הוא לבדו מרים וקדושים. ונשבח
אל-הינו מפניו לא-ימוש לעולם ועד. כי-אל מלך גודול
וקדוש אתה. ברוך אתה יהוה. האל הקדושים:

בעשית: המלך הקדושים:

אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש בינה. וחננו מאתק
דעה ובינה והשכל. ברוך אתה יהוה. חונן הדעת
השיבנו אבינו ל佗רתך. ודבקנו במצוותך. וקרבנו מלפניך
לעבזרתך. וחתנו רנו בתשובה שלמה לפניה. ברוך
אתה יהוה. הרוצה בתשובה:

סליח לנו אבינו כי חטאנו. מחלילנו מלפניך כי פשענו.
כי אל טוב וסליח אתה. ברוך אתה יהוה. חנון
הפרבה לסלוח:

רִאֵה נָא בְּעַנְנֵנוּ וַיְרִיבֵה רִיבָנוּ וַגָּלַנוּ מִלְכָנוּ מִהְרָה לִמְעָן שֶׁמֶךְ. כִּי (אֶל) גֹּזְאֵל חֹזֶק אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. גֹּזְאֵל יִשְׂרָאֵל:

בתעניית ציבור אם נכחים לפחות ששה צמים אומר החזן בחורה 'ענו' ואם לאו, אומרו בישמע קולינו':

עֲנָנוּ יְהוָה עֲנָנוּ בַּיּוֹם צָם תְּעִנִּינָנוּ כִּי בָּצָרָה גְּדוֹלָה אֲנָחָנוּ. וְאֶל-תְּעִלָּם אָזְנָךְ מִשְׁמֹעַ תְּפִלְתָּנוּ. וְאֶל-תְּתַעַלֵּם מִבְקָשָׁתָנוּ. הִיה נָא קָרוֹב לְשֹׁעֲנָנוּ. טָרֵם נִקְרָא אַתָּה תְּעִנָּה. בְּדָבָר שָׁנָאָמָר. וְהִיא טָרֵם יִקְרָא וְאָנָי אֲעָנָה. עַד הַס מִדְבָּרִים וְאָנָי אֲשָׁמָעַ. כִּי אַתָּה פּוֹדֵה וּפְמַצֵּל בְּכָל-עַת אֶרְחָה וַצּוֹקה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַעֲונָה בְּעַת אֶרְחָה וּמוֹשִׁיעָה:

רִפְאָנוּ יְהוָה (אֱלֹהֵינוּ) וְנִרְפָּא. הַוְשִׁיעָנוּ וּנוֹשָׁעָה. כִּי תְּהַלֵּתָנוּ אַתָּה. וְהַעֲלָה רִפְואָה שְׁלָמָה לְכָל-מִבּוֹתָנוּ (ולכָל-תְּחִלוֹתָנוּ). כִּי אֶל רִופָּא רְחִמָּן וּגְנָאָמָן אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. רִופָּא חֹלֵי עַמוּד יִשְׂרָאֵל:

בָּרָךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-הַשְׁנִיה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְאֶת-כָּל-מִינֵּי תְּבוֹאָתָה. וִתְּנוּ טָל (חוֹרֵף וּסְפִינָה; וּמְטָר) לְבָרְכָה. עַל-פִּנֵּי הַאֲדָמָה וְשִׁבְעַ אֶת-הָעוֹלָם מִבְרָכוֹתֶיהָ. וִתְּנוּ גְּבָרָכה. רַוחַה וְהַצְלָחָה בְּכָל-מְעָשָׂה יְדֵינוּ. וּבָרָךְ אֶת-שְׁנָוֹתָנוּ בְּשָׁנִים: הַטּוֹבּוֹת הַמִּבּוֹרְכוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מַבָּרְךְ הַשְׁנִים:

תִּקְעַ בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל לְחִרּוֹתָנוּ. וְשָׁא נָס לְקַבֵּץ גָּלוּתָנוּ. וּקְבָצָנוּ יְחִיד מַאֲרַבֵּע בְּנֹפּוֹת הָאָרֶן לְאַרְצָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מַקְבֵּץ גְּדוּלִי עַמוּד יִשְׂרָאֵל:

השִׁבָּה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבָרָאשׁוֹנָה וַיַּעֲצִינוּ בְּבָתְחָלָה. וְתִמְלָךְ
עָלֵינוּ אֶתְּנוּ (מִהָּרָה) לְבִדְךָ (בְּחִסְד וּבְרָחִים).
בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָט. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מֶלֶךְ אֹהֶב צְדָקָה וּמִשְׁפָט:

בעשיות: הפליך המשפט:

<p>נסח בלתי מצומר וכי כ"ה: וְלִמְשָׁמְדִים בְּלִתְתְּרֵי תקֻהָה. וְכָל- המִינִים בְּלָם בְּרַגְעָן יַאֲבִדוּ וְכָל-אֹיְבִים עַמְקָם מִהָּרָה יַכְרֹתוּ. וּמְלָכִות זְדוֹן מִהָּרָה תַּעֲקֹר וְתַשְׁבֹּר וּתְכַנֵּיעַ אֹתָם בְּמִהָּרָה בִּימִינָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. שׂוּבָר אוֹיְבִים וּמְכַנֵּיעַ זְדוֹם:</p>	<p>נסח מהדור רמ"ו ובולוניא: וְלִמְשָׁנִים בְּלִתְתְּרֵי תקֻהָה. וְכָל- המִינִים בְּלָם בְּרַגְעָן יַאֲבִדוּ וְכָל-אֹיְבִים מִהָּרָה יַכְרֹתוּ. וּמְלָכִות זְדוֹן מִהָּרָה תַּעֲקֹר וְתַשְׁבֹּר וּתְכַנֵּיעַ אֹתָם בְּמִהָּרָה בִּימִינָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. שׂוּבָר אוֹיְבִים וּמְכַנֵּיעַ זְדוֹם:</p>
---	--

**על-החסידים וְעַל-הצדיקים וְעַל-גָּרִי הַצְדָּקָה וְעַל-פְּלִיטָת
עַמְקָם בֵּית יִשְׂרָאֵל. יְהֻמוּ (נָא) רְחִמָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמֶן
שָׁכֶר טוֹב לְכָל-הַבּוֹטְחִים בְּשֵׁם הַטוֹּב בְּאֶמֶת. וְשִׁים חַלְקָנוּ
עֲמָם. לְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי-בָךְ בְּטַחַנוּ מֶלֶךְ עוֹלָמים. בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה. מְשֻׁעָן וּמְבָטָח לְצדיקים:**

**וְלִירּוֹשָׁלָם עִירָךְ בְּרָחִים פְּשֻׁוּבָה. וּבְנָה אֹתָה בְּנֵין עוֹלָם
בְּמִהָּרָה בִּימִינָה:**

בתשעה באב אמרו:

רְחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַלְנוּ וְעַל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל־יְרוֹשָׁלָם עִירֶךָ וְעַל־צִיּוֹן מָשָׁנָן בְּבוֹךְךָ וְעַל־הַקָּעֵר הַאֲבָלָה הַתְּרֻבָּה וְהַשׁוֹׁפָמָה הַפְּנִינָה בֵּין רַוִּים הַרְמוֹסָה בְּכֶף עֲרֵיצִים וְיַכְלָעוֹת לְגִוּינָה וַיְרִשָּׁוֹת עֲזָבִי פְּסִילִים וְלִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ נִתְהַה וְלִזְרָעָה יַעֲקֹב יְרִשָּׁה הַוְרַשְׁתָה נִעַרְנָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַעֲפָרָה וְמַקְיָחָה פָּאָרֶן דּוֹיָה נִתְהַה עַלְיהָ בְּנַהֲרָ שְׁלוֹם וּבְנַחַל שְׁוֹטָף בְּבוֹד נַוִּים כִּי בָשָׁ הַצְתָה וּבָאָש אַתָּה עַתִּיד לְבַנְתָה כְּאָמָר וְאַנְיָ אֲהֵה לָהּ נָאָס יְהוָה חֹמֶת אָש סְבִיב וּלְכֹבֵד אֲהֵה בְּתוֹכָה בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מַנְחָם צִיּוֹן עִירוֹ וְאַבְלִי עַמּוּ וּבָונָה יְרוֹשָׁלָם וּמְמִשְׁלִים אֲתִיצָה.

ברוך אתה יְהוָה בָּנוֹת יְרוֹשָׁלָם:

אַתְּצִמַּח דָּיד עֲבָדָךְ בְּמִתְרָה תִּצְמַח וְקָרְנוּ תְּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתֶךָ קָרְנוּ בְּלִיהּוּם ברוך אתה יְהוָה מַצְמִיחָה קָרְן יְשׁוּעָה:

שָׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחוֹס וְחַנְנוּ וְרְחֵם עַלְנוּ וְקִבְּלָ בְּרְחִמִּים וּבְרָצְוֹן אַתְּתִּפְלַתְנוּ וְאַתְּתִּחְנַתְנוּ כִּי אֲבָמְלָא רְחִמִּים רַבִּים אַתָּה הוּא מְעוֹלָם וְלֹא נִשְׁׁוב רַיקָם מִלְּפָנֶיךָ

בתעניית ציבור, היחיד בשם אומר:

עֲנָנוּ יְהוָה עֲנָנוּ בַּיּוֹם צָום תְּעַנֵּיתָנוּ כִּי בָּאֶרֶה גְּדוֹלָה אֲנָחָנוּ וְאַל־תְּעַלֶּם אָזְנָךְ מִשְׁמֹועַ תְּפִלָּתָנוּ וְאַל־תְּתַעַלֶּם מִבְקָשָׁתָנוּ הִיא אֲקָרֶב לְטוּעָנוּ טָרֵם נִקְרָא אַתָּה תְּעֵנָה כְּדָבָר שָׁנָאָמָר וְהִיא טָרֵם יִקְרָא וְאַנְיָ אֲנָה עֹוד הָם מְדֻבְּרִים וְאַנְיָ אֲשָׁמָעַ כִּי אַתָּה פּוֹדֵה וּמְצַל בְּכָל־עַת אֶרְה וְצָוקָה:

כִּי אֶל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וַתְּחִנֵּן אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:
רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעֵמֶק יִשְׂרָאֵל וְאֶל-תְּפִלָּתָם שְׁעה. וְהַשְׁבָּב
הַעֲבוֹדָה לְדִבְרֵי בִּתְךָ. וְאַשְׁיִי יִשְׂרָאֵל וַתְּפִלָּתָם מִתְהֻרָה
בְּאַהֲבָה תִּקְבֵּל בְּרָצֹן. וְתַהֲיִ לְרָצֹן תִּמְדִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

בראש חודש וכבחול המועד אמרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יְעַלְּהֵנוּ וְבָאֵי גַּעַיָּעֵר יְרָאָה (נ"א: וְיַרְאָה)
וְיַרְצָחָה. וְיִשְׁמַעַת. וְיַפְקָדָה. וְיַזְכֵּר וְכָרְנוּןָה וְכָרְנוֹן
אֲבוֹתֵינוּ וְכָרְנוֹן יְרוּשָׁלָם עִירֵךְ. וְכָרְנוֹן מִשְׁיחֵךְ בְּנֵיךְ עַבְדָךְ. וְכָרְנוֹן
בְּלַעַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפִנֵּיךְ (לְפִלְיטָה) לְטוֹבָה. לְטָן וְלְחַסְדָּךְ
וְלְרַחֲמִים וְלְרָצֹן בָּיוֹם

בראש חודש:	בְּחוֹהָם שֶׁל סֻכּוֹת: רָאשׁ הַחְדָשׁ הָהָה.	בְּחוֹהָם שֶׁל פֶסַח: מֶגֶד הַמִּזְבְּחוֹת הָהָה.	חַג הַסְּכּוֹת הָהָה.
------------	---	---	-----------------------

וְכָרְנוּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָוּ לְטוֹבָה. וְפָקַדְנוּ בָוּ לְבָרְכָה. וְהַשְׁעִינוּ בָוּ
לְחַיִים טוֹבִים. בְּדִבְרֵי יְשֻׁוָּה וְרַחֲמִים. וְחוֹסֵךְ חַנְנוּן וְרַחֲמָם עַלְמָנוּ
וְהַשְׁעִינוּן. כִּי אֶלְיךָ עִינָנָנוּ. כִּי אֶל מֶלֶךְ חַנְנוּן וְרַחֲמָם אַתָּה:

וְתַחֲזִיןָה עִינָנָנוּ בְשִׁובָךְ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלָם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְמַאוֹן.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַמְתֹזֵיר בְּרַחֲמָיו שְׁכִינְתוֹ לְצִיּוֹן

בחורה כשהחן אמר: סודומי חיבוט כל החיבור לשוה עם ואמרום סודום דרבנן	מוֹדִים אֲנַחֲנָנוּ לְךָ. שָׁאַתָּה דוֹא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עַל-חַיָּינוּ הַמְּסֻוּרִים בְּיַדְךָ וְעַל-נְשָׁמֹתֵינוּ הַפְּקוּדֹת לְךָ. וְעַל-נְשִׁיךָ
---	--

מוֹדִים אֲנַחֲנָנוּ לְךָ. שָׁאַתָּה
דוֹא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עַל-חַיָּינוּ
הַמְּסֻוּרִים בְּיַדְךָ וְעַל-נְשָׁמֹתֵינוּ
הַפְּקוּדֹת לְךָ. וְעַל-נְשִׁיךָ

המוך טורים ריבכני: **על-שהחיתינו והקדוש.**
ונקימתנו. בן תחינו ותחננו
וירטאסוך גלייתינו מארבע
כגופות הארץ. וכןוב לשמר
חקיק ולושות רצונך באמת
ובלבב שלם. על שאנו מודים
לך. בברוך אל הוראותך: עד
טא.

שכל-יום יום עמו וועל-
גפלאותיך וטובותיך שככל-עת.
ערב ובקר ואחרים. הטוב כי
לאכלו רחמיך. המרחים כי לא-
תמו חסידיך ומעולם קומו לך.
לא-הבלמתנו יהוה אלהינו ולא-
עובה לנו לא-הסתרת פניה ממנה:

בחנוכה ובפורים אמרו:

על-תנאים ועל-גבורות ועל-התשועות ועל-המחלחות ועל-הפרקי
על-הסדרות שעשית עמו עם אבותינו. בימים ההם בזמנם היה:

בפורים:

בימי פרדיי ואスター בשושן
הבירה. בשעדר עליהם
המן הרשע. ובקש להשמיד להרג
ולאבד את-ישראלים. מנער
ועדין טר ונשים ביום אחד.
בשלשה עשר לחודש שניים
עשרה הוא-חדש אדר ושלאם
לכון. ואთה ברחמייך הרבה
הפרת את-עצמך. וקללת את-
מחשבתך. ורשותך לו גמול
בראשו. ומלו אתו ואת-בגנו על-
העוז. וכשם שעשית עם אבותינו

בחנוכה:

בימי מתקיה ביזנטון בהן דוד
חשמוןאי ובנוי. בשעה
עליהם מלכות יון הרשעיה
לשכים מטורף ולהעברים
מחקי רצונך. ואתה ברחמייך
הרבים עמדת להם בעת ארתם.
רכבת את-רים. רנת את-דינם.
נקמת את-נקמותם. מסרת גבורים
ביד חלשים. ורבים ביד מטעים.
וטמאים ביד טהורם. ורשעים
ביד צדיקים. וודים ביד עסקי
טורך. לך עשית שם גדור

המשך לפורים:

נס. בן עשה עפננו יהוה אלְהִינוּ זkidush be-olam. ולו עפנך ישראל עשיית תשועה גדורלה. ואחר כך פלא ונגים בעת זאת. ונודה לא שמק הנadol selah: ופננו לשבך הנдол selah: ופסח על כל מני את-יהיכלה. וטהרו את-מקדשך.

ודרליך נרות בחזרות קדשך. וקבעם שמוניה ימים בקהל ובהודאה. וכחשים שעשית עמכם נס. בן עשה עפננו יהוה אלְהִינוּ פלא ונגים בעת זאת. ונודה לא שמק הנдол selah: ופסח על כל מני וכו'

בעשית מוסיפים: זכור רחמייך וקבוש את-כעטך.

כליה דבר וחרב ורعب (ושבי) ומשחת ומנפה וכל-מחלה. מעלינו ומעל כל-בני בריתך:

על כלם יתברך ויתרומם שמקד מלכנו תמיד. כל-הימים יז dock selah. ויהילו לא שמק הטוב באמתת:

בעשית מוסיפים: וכתוב לך ימים טובים כל-בני בריתך:

ברוך אתה יהוה. הטוב שמקד ולך נאה להודאות:

בארץ ישראל הכהנים נשאים כפים בחרוה. ואם אין כהן, החון אומר 'או"א', והציבור עונה אחריו כל פסקוק "כו יחי רצון":
אלְהִינוּ זאלְהִי אבותינו. ברכני בברכה המשלשת בתורה הקתויה על-ידי משה עבדך. האמורה מפי אהרן ובנוי בהנים עם קדושך. באמור. בברכה יהוה יישמרך: יאלְהִו פנוי אליך ויחנה:
ישא יהוה פנוי אליך ויחסם לך שלום:

מה

שים שלום. טובה וברכה. (ח'ים). חן וחסד ורחמים. עלינו
על כל ישראל עטך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור
פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו. תורה חיים.
אהבה וחסד. אדקה. ברכה. ישועה ורחמים וחיים ושלום.
ו טוב יהיה בעיניך (לברכני ולברך את כל עטך ישראל)
תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך:

בשיעור מוסיפים: בספר חיים. ברכה ושלום. פרנסה טובה וישועה
ונחמה. חן וחסד ניכר ונפתח לפניך. אנו וכל עטך ישראל. לחיים
(טובים) ולשלום:

ברוך אתה יהוה. המברך אותנו ישראל בשלום. (אמן):

בחורה החון אומר פסוק זה בלחש:
יהיו לרצון אמריך. והגין לבי לפניך. יהוה צורי ונאלי:

ויש נהנים להוסify:

אלקי. נצור לשוני מרע. ושפטי מפרק. ולמקללי נפשי תודם ולמאותיך
תדרך נפשי. ונפשי בפרט לכל תועה. יהי רצון מלפניך יהוה אלקי.
שכל הকמים על לרעה. תפאר עצם ותקלך מוחשבות. וכן יהי רצון מלפניך
יהוה אלהי. שתפתח לי שערי תורה. שערי חכמה. שערי ביתנה. שערי דעה. שערי
פרנסה וכללה. שערי חיים. חן וחסד ורחמים ורצון מלפניך:

אם שכח לומר על הניסים אמר:
הרחמן. יעשה לנו נסים נפלאות בשם שטחה לאבותינו
בימים ההם בזאת היה. בימי ומי ועל עט' 43.

כולם אומרים:

יהיו לרצון אמריך. והגין לבי לפניך. יהוה צורי ונאלי:

פוסע שלש פסיעות לאחריו ככירה אחת וחורו לשטאלן, ואחר כך לימי וואמרה:
**עֲשֵׂה שְׁלֹום בְּמִרְאָמָיו. הַוָּא בְּרָחָמָיו. יַעֲשֵׂה שְׁלֹום עַלְיָנוּ
 וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל.** (אמן):

**יְהִי רָצֵן מִלְפָנֶיךָ יְהָוה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 שְׁתַבְנֵה בֵּית הַמִּקְדֵּשׁ בְּמִרְאָה בִּימֵינוּ וְתַנֵּחַ חָלְקָנוּ בְּתוֹרְתָךְ:**

במקום שללו ג' פסיעות יעדנו ולא יהו לפניו עד שניגע החון לקדושה. בחורת הש"ז
 הקהיל צריך לעמוד ולובין לכל הברכות ולענות ברוך הוא וברוך שמנו' אחריו ברוך אתה
 יי', ואמן' אחר כל ברכה.

בראש חדש, חוה"ט וחונכה אומרים כאן את ההלל, בעמ' 260.

בפורים אומרים חci קדיש וממשיכים בסדר קריית התורה לקמן עט' 55.

סדר שני זהבוישי

אלו הימים שאן אומרים תחנה: שבת; ראש חדש; ר'ה; מערב יה"כ עד ר'ח חשוון;
 חנוכה; ט"ו בשבט; פורים קטן שני ימי'; פורים גדול שני ימי'; יום העצמאות; פסח שני (יד אייר); ל"ג
 (או באדר ב') אמר חל ביום א'; כל חדש ניסן; יום השמיטה; פסח שני (יד אייר); ל"ג
 בעומר (יח אייר); יום שחרור ירושלים (כח אייר); מר"ח סיון עד י"ב בו כולל; ט' באב
 ("bab am chal ti b'shabat); ט"ו באב; ער"ה; בביב"ג שישי החנוכה בעמ"ג
 שיש שם ברית באוטו יום או כשמונצא מוחלה או סנדקו או אבי הבן הנימול בו ביום ובכיתה
 האבל. (מנוג קדמון בק"ק רומה יע"א שלא להתחיל לומר תחנה בעבר שבת אחר הפסק
 ימי ניסן ותש"ר).

**וְעַתָּה אָדָני אֱלֹהֵינוּ אָשָׁר הַוְצָאת אֶת־עַמָּךְ מִארֶץ מִצְרָיִם
 בַּיָּד חֹזֶקה וְמַעֲשֵׂיךְ שֵׁם בַּיּוֹם הַזֶּה. חֲטָאנוּ רְשָׁעָנוּ:
 אָדָני בְּכָל־אֶצְדָּקָתֶךָ יִשְׁבַּנָּא אָפָל וְחַמְתָּךְ מִעִירָךְ יְרוּשָׁלָם
 הַרְקָדְשָׁךְ. כִּי בְּחַטָּאתֵינוּ וּבְעֻוּנוּת אֲבָתֵינוּ יְרוּשָׁלָם וְעַמָּךְ
 לְחַרְפָּה לְכָל־סְבִיבָתֶינוּ וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תִּפְלַת עֲבָדֶךָ
 וְאֶל־תִּחְנֹנוּנָיו וְהַאֲרֵפְנֵיךְ עַל־מִקְדָּשֶׁךָ הַשָּׁמָם. לְמַעַן אָדָני:**

בימות הגזם שאים חלים בשני וחמישי מתחילהם כאן:

**הטה אלְהִי אָונֵך וּשְׁמַע פְּקַח עִינֵך וּרְאָה שְׁמַמְתֵינוּ וְהַעֲרֵיר
אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֵךְ עַלְיהָ כִּי לֹא עַל־צְדָקָתֵינוּ אֲנוּ חֲנִינָה
מְפִילִים תְּחִנּוּנוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רְחַמֵיךָ הַרְבִּים: אֲדֹנֵינוּ שְׁמַעַה
אֲדֹנֵינוּ סְלִיחָה אֲדֹנֵי הַקְשִׁיבָה וְעַשְׂה אַל־תִּתְאַחַר לְמַעַן־אֱלֹהִי
כִּי־שְׁמֵךְ נִקְרָא עַל־עִירֵךְ וְעַל־עַמֶךְ:**

אם אין מניין ואומרים את יג' המידות במשמעותם התורנית:

**אֶל הַזְּרִיתָנוּ לֹאֵמֶר (מדוזה) שֶׁלֶשׁ עֲשָׂרָה וּבָרָל לְנוּ (היום)
בְּרִית שֶׁלֶשׁ עֲשָׂרָה. (בַּפָּמוֹ) שְׁחוֹדָעָת לְעַנְוּ מִקְדָּם וּבָנָן
בְּתוּב (בְּתוּרָתָךְ). וַיַּרְדֵּ יְהֹוָה בְּעַנְוּ וַיִּתְיַצֵּב עַפְוָן שֶׁם וַיִּקְרָא
בְּשָׁם יְהֹוָה. וְשָׁם נִאמֶר:
וַיַּעֲבֵר יְהֹוָה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא.**

**יְהֹוָה יְהֹוָה אֶל רְחוּם וְחַנּוּן. אֶרְך אֹפִים וּרְבִּיחֶסֶד וְאֶמֶת:
נִצְרָחָסֶל לְאֶלְפִּים נִשְׁאָעָן וּפְשָׁע וְחַטָּאת. וְנִקְהָה.
וּסְלִיחָתָה לְעַונְנוּ וְלְחַטָּאתָנוּ וְנִחְלָתָנוּ:**

**סְלִיחָה לְנוּ אֲבִינוּ בַּי חַטָּאתנוּ. מַחְלָלָנוּ בַּי פְּשָׁעָנוּ.
בַּי־אֶתְתָּה אֲדֹנֵי טֻוב וּסְלִיחָה. וּרְבִּיחֶסֶד לְכָל־קָרְאָהָךְ:
בַּי־עַמְךָ הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תּוֹרָא: לְמַעַן־שְׁמֵךְ יְהֹוָה וּסְלִיחָתָה
לְעַונְנוּ בַּי רְבִּיחָהוּא:**

**אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתָנוּ. תָּבָא לְפָנֶיךָ הַפְּלַתְנוּ וְאֶל־תִּתְعַלֵּם
מִתְחַנְמָנוּ. שָׁאן אָנוּ עַי פְּנִים וּקְשִׁירָעָרָף בְּדָבָר
הַזָּה שָׁנָאָמֵר לְפָנֶיךָ יְהֹוָה אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתָנוּ. צְדִיקִים
אֲנוּחָנוּ וְלֹא חַטָּאתָנוּ. אֲבָל אֲנוּחָנוּ חַטָּאתָנוּ. אֲשָׁמָנוּ. בְּגַדְנוּ. גַּוְלָנוּ.**

דברנו דפי. הצעינו. והרשענו. זרנו. חמסנו. טפלו שקר.
יעצנו רע (ו"א: עצות רעות). בזבנו. לצענו. מרדרנו. נאצנו.
סררנו. עזינו. פשענו. ארכנו. קשינו ערף. רשענו. שחתנו:
תשבנו. תעינו. תעטענו:

**סְרַנוּ מִפְצֹתִיךְ וּמִפְשֶׁטֶיךְ הַטוֹבִים וְלֹא שׂוֹהָלָנוּ וְאַתָּה צְדִיקָן
עַל כָּל-הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי-אַמְתָּעֵשִׂית וְאַנְחָנוּ הַרְשָׁעָנוּ:**

**מַה-נָּאֹמֵר לְפָנֶיךְ יוֹשֵׁב מָרוֹם וּמַה-גִּסְפֵּר לְפָנֶיךְ שׁוֹכֵן שְׁחִקִים.
הַלָּא כָּל-הַגְּסֻתּוֹת וְהַגְּלֹתּוֹת אַתָּה יֹדֵעַ:**

**אַתָּה יֹדֵעַ רְוי עַולְם וּתְעִלּוֹמֹת סְתִירִי כָּל-חַיִ. אַתָּה חָפֵשׁ
כָּל-חַדְרֵי בָּطָן וּבָזָן כָּל-יוֹתָר וּלְבָב. אֵין כָּל-דָּבָר גָּעוֹלָם
מִפְךְ וְאֵין גָּסֶטר מִגְגָר עַיִינָה. יְהִי רְצֵונָךְ מִלְפָנֵיכְךָ. יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁתַסֵּח וְתִמְחַלֵּלֵנו עַל-כָּל-עֲנוּמָתֵינוּ וּפְשָׁעָנוּ.
וְתִכְפֵּר לְנוּ עַל-כָּל-חַטָּאתֵינוּ:**

בעש"ת, ורב ים הכהנים אמרו:

אָבִינוּ מַלְכָנוּ	חֲטָאנוּ לְפָנֶיךְ:
אָבִינוּ מַלְכָנוּ	אֵין לְנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה:
אָבִינוּ מַלְכָנוּ	עָשָׂה עָמָנוּ לִמְעָן שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכָנוּ	בָּטָל מִפְנֵנו (כָּל-)אֲגָרוֹת קְשׁוֹת (וּרְעוֹת):
אָבִינוּ מַלְכָנוּ	חַדֵּש עַלְנוּ בְּשָׂרוֹת טוֹבָות:
אָבִינוּ מַלְכָנוּ	חַדֵּש עַלְנוּ שָׁנה טוֹבה:
אָבִינוּ מַלְכָנוּ	בָּטָל מִחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכָנוּ	הַפְּרֵעֶת אֲוֹבֵדָנוּ:
אָבִינוּ מַלְכָנוּ	שְׁלָח רִפּוֹאָה שְׁלָמָה לְחוֹלִי עַמָּה:

אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	עֹצֶר (נִא: מַגְשֵׁה מַגְשָׁלֶתךָ:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	כָּלָה דָּבָר וְחַרְבָּה וְרָעָב וְשָׂבִי וְמִשְׁחִית וְמַגְפָּה
		מַבָּנֵי בָּרִיתְךָ:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	זָבָור בַּיְמָפָר אֲנָחָנוּ:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	קָרְעַ רֹועַ גּוֹרֵד דִּינָנוּ:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	כְּחֹזֶק שָׁטָר חֹזּוּתָנוּ:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	סְלָחָה וּמְחוֹלָל לְעַוּתָנוּ:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	מִחָה וְהַעֲבָר פְּשָׁעָנָנוּ וְחַטָאתָנוּ מְגַדֵּר עַיִינָה:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	הַחֲזִירָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֵיךְ:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	אַל תַּשְׁיבָנוּ רִיקָם מְלָפֵיךְ:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	זָכְרָנוּ בָּזְכָרָן טֻוב לְפָנֵיךְ:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	כְּתַבֵּנוּ בְּסֶפֶר תִּתְיִםָה:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	כְּתַבֵּנוּ בְּסֶפֶר זִכְיָות:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	כְּתַבֵּנוּ בְּסֶפֶר יִשְׁוּעָת וְנִיחּוּמוֹת:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	כְּתַבֵּנוּ בְּסֶפֶר פְּרִנְסָה וּכְלִכְלָה:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	כְּתַבֵּנוּ בְּסֶפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה וּכְפָרָה:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	הַצְמָחָה לְנוּ יִשְׁוֹעָה בְּקָרוֹב:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	שָׁמֵעַ קּוֹלָנוּ וְחוֹסֵט וּרְחֵם עַלְנוּ:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	קָבֵל בְּרִחְמָים וּבְרָצָן אֶת תִּפְלָמָנוּ:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	עָשָׂה לְמַעַן וּלְאַל מַעֲנָנוּ:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	עָשָׂה לְמַעַן שְׁמָךְ הַגָּדוֹלָה הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא:
אָבִינוּ	מַלְכֵנוּ	וּרְחֵם עַלְנוּ וּוֹשִׁיעָנוּ:

בשני וחמשי ובימות הצום אומרים:	תכלָה מִמְנוּ אָפֵד וְחַמְתָךְ:
	תכלָה מִמְנוּ בָזָה וְשַׁבִּיהָ:
	תכלָה מִמְנוּ גָלוֹת וִטְלָטוֹלָהָ:
	תכלָה מִמְנוּ דָבָר וּמְשִׁיחָהָ:
	תכלָה מִמְנוּ בָהָ וְשַׁבִּיהָ:
	תכלָה מִמְנוּ גָלוֹת וִטְלָטוֹלָהָ:
	תכלָה מִמְנוּ דָבָר וּמְשִׁיחָהָ:
	תכלָה מִמְנוּ הָזָה עַלְיהָזָהָ:
	תכלָה מִמְנוּ וִסְתַעֲבָדָה זֶרֶהָ:
	תכלָה מִמְנוּ זָעַם וְעַבְרָהָ:
	תכלָה מִמְנוּ חָרוֹנָךְ וְקָאָפָהָ:
	תכלָה מִמְנוּ טָנוֹף מְעַשִּׂים רָעִיםָ:
	תכלָה מִמְנוּ תְּחֻרֹות וְאַיְהָהָ:
	תכלָה מִמְנוּ יָצָר הָרָעָהָ:
	תכלָה מִמְנוּ בְלִזְן עִינִיםָ:
וחלאים רעים. אמן:	

ע"כ בשני וחמשי ובימות הצום.

גפילת אפים

בתענית יושם הנוהגים לומר זה:

יושבים ונופלים על פניהם, והחון נופל על פיו לפניו הארוא, ושוכב על צדו השמאלי על למו, כדי שיהא לנו נגע למקום, ולהוחין כל אחד ואחד. ואומרו:

רחום זחונן חטאנן לְפִינִיךְ. רחם עַלְיָיִן אָב הַרְחָקָן פָלָא רַחֲמִים רַבִּים. בָרוֹא עַלְם בְּמִדְתַּר רַחֲמִים. חַטָּאנוּ לְפִינִיךְ. רחם עַלְיָיִן גָדְלַה הַעֲגָה וְרַב הַעֲלִילָה. דובר אֲדֻקּוֹת וּמְגַדֵּר פִישָׁרִים. הַדּוֹר בְּלִבּוֹשׁ וְנָאָה בְּכָתָר. וּבוֹנָן גְּלִילָה וּלְבָב. חַטָּאנוּ לְפִינִיךְ. רחם עַלְיָיִן זֶה וְיִשְׁרָא. חַטָּאנוּ וְרַחֲמָתָן טֻוב וּמְטַיב לְכָל. יַשְׁבֵ בְּסַטָּר וּרְאָה כְּלִסְטָר. פּוֹבֵשׁ עַנוּת וּמְשַׁלֵּיךְ בְּמִצְלָתָן. לְזַבֵּשׁ אֲדֻקָּה בְּשַׁרְנִין וּוַיְשַׁועָה בְּכֹבֶעָ. חַטָּאנוּ

לפניך. רחם עלינו מלך מלכים ומלך המלוכה. נוצר חסד לאלאפים. סמוך לנפלים. עונה בעוקבים. פודה ומצליח. אזכיר נישר. חטאנו לפניו. רחם עלינו: קרוב אתה לבלקורייך באפטה. רחוק ישב בקרוב. שומע שדי. שוכן שתקים. שופר שבועה. שומע טעה. תקוע על כל. תפיס פועל. אל אריך אפים ורביחסיד ואפטה. חטאנו לפניך. רחם עלינו עד כאן יש הוהנים לוור בתעניות.

הכל אומרום לדוד אליך ה' נפשי אשא:

בכל ים ישבים ונופלים על פניהו בנזיה על יד שמאל. וכשיש לו תפליין בשמאלו יפול על טינו. במקום שאן ס"ת אמר התהania בלא נפילת אפס.

(רחום וחנון חטאנו לפניך. רחם עלינו והושיענו):
לידך. אליך יהזה נפשי אשא: אלתי. בך בטחתי אל-
 אבושה. אל-יעלצ אויבי לי: גם בלקונייך לא יבשו.
 יבשו הבוגדים ריהם: דרכיך יהזה הדיעני. ארכחותיך למדני
 הדריכני באמתך ולפונני. כי אתה אלתי ישע. אוטה קייתי
 כל-הימים: זכר-רחמיך יהזה וחסידיך. כי מעולם המה: חטאות
 געוורי ופשעי אל-תוקף. בחסדך זכרלי-אתה. למן טובך
 יהזה: טוב-נישר יהזה. על כן יורה חטאיהם בדרכך: ירדך
 ענויים במשפט וילמד ענויים דרכך: כל-ארחות יהזה חסר
 ואמת. לנאריך בריתו עדותינו: למן-שםך יהזה וסלחת לעוני
 כי רב-הווא: מיהה האיש ירא יהזה. יולנו בך יבחר: גפשו
 בטוב תלין יורשו ירש ארץ: סוד יהזה ליראי זבריתו
 להוציאם: עיני תמיד אל-יהזה. כי הווא-יזיא מרשת רגלי:
 פנה-אלי וchnani. כייחיד עני אני: צרות לבבי הרחיבו.
 מפצעוקמי הווא-אני ראה עני ועמל. ושה לבל-חטאותינו
 ראה-אייבי בירבו וشنנות חמס שנאוני שמרה נפשי והאלני.
 אל-אבות כיחסתי בה: תסוזר יארוני. כי קויתך: פרה
 אל-הים את-ישראל. מבל ארוותינו:

בכל יום ממשיכם لكمן עט' 55. ובשני וחמישי מוסיפים:

שיר הפעלות. מפָעַמְקִים קְרָאָתֵיךְ יְהוָה: אֲדֹנִי שְׁמַעַה בְּקוֹלִי. פֶּה יִנְהָא אָנוֹךְ קְשֻׁבָּות. לְקוֹל תְּמִינָנוּ אָסְעָנוֹת תְּשִׁמְרֵיה. אֲדֹנִי מֵי עַמְּךָ: כִּי עַמְּךָ הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תַּוְרָא: קְוִיטֵי יְהוָה קְוִיטה נְפָשִׁי וְלִדְבָּרוֹ הַחֲלָתֵי נְפָשִׁי לְאֲדֹנִי. מְשֻׁמְרִים לְבָקָר שְׁמָרִים לְבָקָר: יְחִיל יִשְׂרָאֵל אֶלְיְהָה. כִּי־עַם־יְהוָה הַחֲסָד וְהַרְבָּה עַפְוָן פְּרוֹתָה: וְהָוָא יִפְדָּה אַתָּה יִשְׂרָאֵל. מְכָל עֲונָתָיו:

אָס־עֲוָנֵינוּ עָנוּ בְּנוּ יְהוָה עָשָׂה לְמַעַן שְׁמָך. כִּי־רַבּוּ מִשְׁוּבָתֵינוּ לְהָחְטָאתֵינוּ מִקְוָה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֵנוּ בְּעֵת אֶזְרָה. לְמַה תְּהִיא בְּגַר בְּאָרֶץ וּבְאֶרֶחֶת נָטוּה לְלוֹן: לְמַה תְּהִיא בְּאֵישׁ נְדָרָה בְּגַבּוֹר לְאִיּוֹכָל לְהֹשְׁיעָן. וְאַתָּה בְּקַרְבֵּנוּ יְהוָה וְשְׁמָךְ עַלְיָנוּ נִקְרָא אֶל־תְּנַחַנָּה: מִיָּאֵל בְּמוֹךְ נְשָׂא עָזָן וְעַבְרָר עַל־פְּשָׁע לְשָׁאָרִית נְחַלְתָּו. לְאַהֲרֹן קְלָעֵל אָפָוּ כִּי־חַפְצָן חָסֵד הוּא: יִשּׁוּב יְרֵחָמָן יִכְבַּשׁ עֲונָתָינוּ וּמְשִׁלְיךָ בְּמִצְלָתָם כָּל־חַטָּאתָם: תַּתְנִית אָמֶת לְיַעֲקֹב חָסֵד לְאָבָרָהָם. אֲשֶׁר־גַּנְשְׁבָעָת לְאַבְתָּינוּ מִמְּפִי קָרְבָּן:

זָכָר בְּרִית אֶבְרָהָם וּמְקַדֵּת יִצְחָק וּשְׁוֹב בְּרִחְמִים עַל־שָׁאָרִית יִשְׂרָאֵל. וְהֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמָך. זָכָר בְּרִית אֶבְרָהָם וּמְקַדֵּת יִצְחָק וְהַשְׁבָּב שְׁבּוֹת אַהֲרֹן יַעֲקֹב. וְהֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמָך. אֶל־תְּעַזְּבָנִי יְהוָה. אֶלְלֵי אֶל־תְּרַתְּקֵן מִפְנֵי חֹשֶׁה לְעֹזָרְתִּי אֲדֹנִי תְּשֻׁעָתִי:

אָבִינוּ רַחֲמָנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶה:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּךָ בְּטַחַנוּ לֹא נִבּוֹשׁ.
וְהַוֹּשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶה:
גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שְׁמֶךָ בְּגֻבּוֹרָה. דָּרְשָׁנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהַמֵּצָא לְנוּ. הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶה:
הַעֲטָר לְנוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמִיךָ. וְאֶל-תִּבְשְׂנָנוּ מִשְׁבְּרוֹנוּ.
וְהַוֹּשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶה:
זָכַר-רַחֲמִיךָ יְהֹוָה וְחַסְדֵּיךָ. בְּיַמְּעוֹלָם הַמָּה. חַמֵּל עַלְיוֹן בְּאֶבֶן-
עַל-בָּנִים. הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶה:
טוֹב אַתָּה וְמִיטִּיב לְקֹנִיחָה. יַכְבְּשֵׂו רַחֲמִיךָ אַתְּכַבֵּעַד מַעַלְנוּ.
וְהַוֹּשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶה:
כָּלָה אֶל-תַּעֲשֵׂנָה לְשָׁאָרִיתֵנוּ. לֹא-נִבּוֹשׁ מִפְשָׁאָרוֹתֵינוּ.
וְהַוֹּשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶה:
מִלְּפָנֵיךָ אֶל-תִּשְׁלִיכֵנוּ. נֹרְאָוֹתָה בְּאֶדֶק תַּעֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ.
וְהַוֹּשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶה:
סְעִירֵנוּ בְּךָ וְנִנְשְׁעָרֵה. סְלִיחָה נָא לְכָל-עֲנוֹתֵינוּ.
וְהַוֹּשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶה:
עַת אֲרָה הֵיא וְלֹךְ לְבֵד לְחוֹשִׁיעָה. עֲנָנוּ בְּעַת צְרָתֵנוּ.
וְהַוֹּשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶה:
פְּנֵיךָ אֶל-תִּסְתַּר מִפְנֵנוּ. פְּרֹנָנוּ וְהִצְילָנוּ מִכָּל-אָרוֹתֵינוּ.
וְהַוֹּשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶה:
צְדִיק אַתָּה יְהֹוָה. צְדִקוֹת אֲהַבָּתָה. צְדִקה עֲשָׂה עָמָנוּ. צְעַקְתֵּנוּ
תַּעֲלָה לְפָרוֹם. הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶה:

קוֹלֵנוּ תִשְׁמַע וַתִּחְזֶן. רַחֲם עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. כִּי מְאֹד צָר
לָנוּ.

שׂוֹעֲטָנוּ תִקְבֵּל בָּרָצֹן. שָׁאַלְתִּינוּ תִמְלָא בָּרְחָמִים.
תִּעְלָה תִפְלַתְנוּ לְמַעַן שְׁמֵיד. תִּמְצָא תִחְמַתְנוּ חֹן וְחֶסֶד וּרְחָמִים
בָּרָצֹן מִלְּפָנֵיךְ.

כִּי אֵין לָנוּ אֱלֹהָה אַחֲרָא אַתָּה. וְהַוְשִׁיעָנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ:
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֹזֶר וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֵה וּמֶצֶל מִפְּרָגָס
וּמְרַחֵם בְּכָל־עַת אָזָרָה וְצִוקָּה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אַלָּא אַתָּה.

אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֹזֶר וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֵה וּמֶצֶל מִפְּרָגָס
וּמְרַחֵם בְּכָל־עַת אָזָרָה וְצִוקָּה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אַלָּא אַתָּה.
וְהַוְשִׁיעָנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ:

אָבִינוּ הַיְהוָה- שְׁמָךְ: וְהַוְשִׁיעָנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ:

(לִמְנַצֵּחַ מִזְמֹר לְדוֹד): יְעַנְּךָ יְהוָה בַּיּוֹם אֶרְהָה. יְשַׁגְּבָה שְׁמוֹ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יְשַׁלְּחֵי־עוֹרָה מִקְדֵּשׁ וּמְצִיאָן יְסֻדָּה:
יִזְכֵּר כָּל־מִנְחָתָךְ וּשְׁלָתָךְ יְדָשָׁה סָלה: יְתוּלֵךְ כְּלַבְבָּךְ
וּכְלַעֲצָתָךְ יְמָלָא: נְגַנְּגָה בִּישְׁוּתָךְ וּבְשִׁטָּסָאֵלָהָנוּ נְרוּגָל.
יְמָלָא יְהוָה כָּל־מִשְׁאָלוֹתֶיךָ: עַתָּה יְלַעֲתִי בִּי הַוְשִׁיעָנוּ יְהוָה
מִשְׁיחָו. יְעַנְּהוּ מִשְׁמֵי קָרְשָׁו. בְּגִבְרָות יְשַׁע יְמִינָה: אֱלֹהָה בְּרַכָּב
וְאֱלֹהָה בְּסֹסִים וְאֱנֹחָנוּ בְּשָׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נְזִירָה: הַמָּה בְּרַעַע
וְגַפְלָה וְאֱנֹחָנוּ קָמָנוּ וְנִתְעֹדרָה: יְהוָה הַוְשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יְעַנְּנוּ
בְּיִום־קָרָאָנוּ

הַוְשִׁיעָה אֶת־עַפְךָ וּבְךָ אֶת־נִחְלָתֶךָ. וּרְעָם אַנְשָׁוּם עַד־
הַעוֹלָם: אָבִינוּ מִלְּבָנָנוּ חָנוּנוּ וְעַנְנוּ בִּי אַיְזָנָנוּ
מַעֲשִׁים. עָשָׂה עַפְנוּ אֶדְקָה וְחֶסֶד וְהַוְשִׁיעָנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ:
ע"כ בשני ובחמישי.

בכל יום אומרים והחון אומר בעמידה:

וְאַנְחָנוּ לֹא נִדְעָל מֵהַנֶּעֶשָּׂה. כי עלייך עינינו: זכר רחמים
יהוה וחסידך. כי מעולם הפה: אל-תוקר-לנו עונת
ראשנים. מהר יקומו רחמיך. כי דלונו מזדמן: חנו יהוה
חכנו. כי לך שבענו בו: ברכנו רחם תפוכור: כי יהוא ירע עצרנו.
זכור כי עפר אנחנו ערנו אלהי ישענו עליך דבר בבוד-שםך.
וְהַאִלְנָנוּ וּכְפָר עַל-חַטָּאתֵינוּ לְמַשְׁעָן שָׁמֶךָ:

החון אומר:

יְתַגֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמָה רַبָּא. בעלמא דברא ברעותה. ז מליך
מלכותה בחיכון ובזיכרון ובחיי דקל-בית-ישראל
בעגלא ובזומן קרייב. ואמרו אמר:
יהא שם רבא מביך. לעלם ולעלמי עלמא.
יתברך ונשבח ויתפאר ויתרומס וניתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהיל שם דקרשא ביך הוא:
לְעַלָּא לְעַלָּא מִזְכָּלְבָּרְכָתָא. שירתא. תשבחתא ונחמתא
דאמין בעלמא. ואמרו אמר:

בימים שאין בהם קריית התורה עוברים לעמ' 62.

סדר הוצאת ספר תורה

ויהי בנסע הארץ ויאמר משה. קומחו יהוה ויפצל איביך
וינסו משלניך מפניך: קומה שורה לנו פולנו למשען
חסידך: כי מצין יצא תורה ודבר יהוה מירושלים: יהוה שםך
לעולם. יהוה זכורה לדורי-דור: יהוה חפץ למשען צדקו. יגדיל
תורה ויאדרה:

בום ני חמייש, שאן חל בהם מועד אודר אומרים:

שיר למלאות, אשא עני אל-ההרים. מאין יבא עורי עורי מעם
יהוה. עשה שמים וארץ: אל-יתן למות רגלא. אל-זנים שמרת:
הנה לא-זנים ולא יישן. שומר ישראל: יהוה שומרך. יהוה צדקה
עליך ימוך: יומם המשמש לא-יבכה וירח בלילך: יהוה ישמך
מקלך. ישמר את-נפשך: יהוה ישמר-צאתך ובואך. מעודה
עד-עולם:

בראש חדש אומרים:

למנצח על-הגולית קוֹמֵר לדור: יהוה אֶדְעִינוּ פָה-אֲדִיר שָׁמֶךְ בְּכָל-הָאָרֶץ.
אשר תנַהּ נָזַר עַל-הַשָּׁמִים: מִפְיָה עַל-לִלְיטָם יוֹקִים יִסְדַּת עַשׂ לְמַשְׁעַ
אֶתְרִיךְ לְהַשְׁבִּית אָנוּב וּמוֹנָקָם: פָה-אֶרְאָה שָׁמֶךְ מַעֲשָׂה אַצְבָּעָתָךְ. יְרֵחַ כּוֹכָבִים
אשר בָּגָנָתָה: פָה-אָנוּשׁ כִּירְטוּךְ וּבְנָאָרָם כִּי תִפְקְדוּנוּ וְתַחֲרֹדוּ מַעַט מַלְאָלוּם.
וּבְבוּד וְהַדר תַּעֲשֵׂרוּ: תִּמְשִׁלוּ בְּמַעַשֵּׂי זִקְדָּךְ. כָּל שְׁתָה תַּחֲתִרְגָּלְיוּ עַזָּה
אַלְפִים בְּלָם. יָגַם בְּהֻמּוֹת שְׁדֵי אֲפֹר שָׁמִים וּזְרִיכָם. עַבְרָ אֲרוֹחות יִמְסִים: יהוה
אֶדְעִינוּ. פָה-אֲדִיר שָׁמֶךְ בְּכָל-הָאָרֶץ:

בחуча אומרים:

מוזמָר שיר-חנכת הבית לדור: אַרְומָמָק יְהֹוָה כִּי דְלִיעַנִי וְאֶל-שְׁפָחָת אַיִלִי
יהוה אלְלִי. שְׁנַעַטִי אֶלְךָ וּמְרָפָאַנִי יְהֹוָה הַעֲלִית סְנַשָּׁאָל נְפָשִׁי. חַיְתִנִי
מִרְדִּיבָר: וּפָרוּ לְיהֹוָה חַסְדָּיו וְחוֹדֵר קְדוּשָׁה: כִּי לְגַעַש בְּאָפָו חַיִם בְּרַשְׁעָנוּ.
בְּעָרָב יְלוּ בְּכִי וְלִבְקָרָ רְגֵה: וְאַיִלְפָתִי בְּשֶׁלְלִי. בְּלִאָפָוט לְעוֹלָם: יהוה בְּרַאֲנָךְ
הַעֲפָרָה לְהַקְרָרִי עַ. הַסְּתָרָת פְּנֵיךְ הַיְמִינָה: אַלְיךָ יהוה אַקְרָא וְאֶל-אֲדָנִי
אַתָּה: מִה-בָּצָע קְדָמִי בְּרַדְמִי אֶל-שְׁחוֹת. קְיֻרָךְ עַפְרָה. קְגִיד אַמְתָה: שְׁמַע-יְהֹוָה
וְחַנִּינִי. יְהֹוָה הַיְהָעָר לִי: הַפְּכַת מִסְפָּדִים לְמַחְולָל. פְּתַחְתָּ שְׁקִוָה וְתַאֲוָרִי שְׁמָחָה:
לְמַעַן יִפְרַךְ גְּבֹור וְלֹא יִדְם. יהוה אלְלִי לְעוֹלָם אָדָר:

בפורים אומרים:

שְׁגַיּוֹן לדור. אשר-צָר ליהוה. על-דְּבָרִי-בָּשָׂר בְּזִים-גִּנִּי. יהוה אלְלִי בְּחַסְדִּי.
הוֹשִׁיעַנִי מִכְלִירָךְ וְהַצְלִימָנִי פְּזִיטְרָךְ אֲרִיה נְפָשִׁי. פְּלָק וְאַיִל. יהוה
אלְלִי אַס-עֲשִׂיתִי זֹאת. אַס-שְׁעָל בְּכִפִּי אַס-גַּמְלָתִי שׂוֹלְפִי רַע וְאַחֲלָתָה אַזְרָרִי

ריקם: ירדך אויב נפשי ונשג ורמס לאזרן חמי וכובדי לערף שטן סלה: קופה יהוה באפר הנשא בעברות צוררי יוערה אל' משפט צוית: ועדת לאם הנטביה נעליה לפורים שבה: יהוה יון עפים. שפטני והוו-כצרכוי ובהפפי עלי' גימר-נא רעו רשותם ותבען אדריך. בכתן בות בילות. אללים צדקה: מגן עלאים. מושע ישירילב: אללים שופט אדריך יאל ועם בכליזום: אסלא ישב חרבו ליטוש. קשתו ירדך ויכונגה: גול המכון בלילות. חזיו לדלקים יפעל: הנה יחבל און. הירה עפל נילד שקר: בור גורה ווועריה. יוול בשחת ופעל: ישב עקלן בראשו. ועל קרכז חפסו ייר: אורה יהוה בצרוך ואופרה שם יהוה עליון:

בישות העזם (פרט לעומ אסתור וט' באב) ואומרים:

תפלת לעני ביעטפ. ולפני יהוה ישפך שייח': יהוה שמעה הפלמי. ישועתי אליך תבוא: אלתיסטר פניך מפנין ביז צר לי. הטה-אל' אונך. ביז אקלרא מהר ענני כייכלו בעשן ימי עצמוני במקוד נהרה והכחיב-שב ובש לבוי. בירשכחותי מאכל לחמי מקין אלתמי. דבקה עצמי לבשרי. דמיינ לאות מרבך. יהו-תיכוס קרובות: שקדמי ואהיה. בצעור בוגר על-גנ: כל-הוים קרפוי איביך. מהול לי נשבעה כי-אפר כלחם אכלתי ותקוני בעבי פסקתי: מפניעעך וקצף. כי נטה-תני ותשיליכני: ימי בצל נשי ואני בעשכ איבש: ואתה יהוה לעלם תשב זוכך לדר ודר: אתה תקים תרחים צאין. בירעת לך-נה כירבא מוער: כירצץ עברדי את-אנני וא-עפרה חננה ויראו גוים את-ת-עמך יהוה זיל-מלכי ה'ארן את-כבודך: כירבנה יהוה זיל-ה'ארן בכבוז: פנה אל-ה'פלת הערש לראי-זונה את-ת-תפלתך: תפתקב זאת לזר אהרון ועם זרבא הילאייה: כי-השקיי ספרום קדרש. יהזה מושמים אל-ארן הקב'ה: ליטשע אנטק אס-יר. ל-פלה בני תומחה: לספר בצעין טס יהוה ותהלתו בירושלם: בהקען עפים יהדו ומפלות לעבד את-יה'ה: ענה בדריך בוי קאָר ימי אפר. אל' אל-תעלוי בחזי ימי. בדור דורות שנותיך: לפנים הארץ יסורת ומפעשה יידך טמיט: הפחו יאבדך ואתה תעמד. וכלהם בגנד בילאי. בלבוש תחליפס ויחלפה ואת-ה'הוא ושנותיך לא. יטפו: ביגיע-אברהיך ישכונ זירען לפגיך יכו:

בשורות של ג'ום אסתר אומרים:

למנצח על-אלית השחר. מופור לדוד: אל' אל' למא שעבתני. רחוק מישועתי דברי שאגנית: אל-לוי אקלרא כסם ולא תעה נוללה ולא-דימה לי: ואותה קדרוש. ישב תהלות ישראל: בוך בטחו אבטעי. בטחו ותפלטמו: אליך זעקו גומלטו. בוך בטחו ולא-בושה: ואנבי חולעת ולא-איש. שראפת אולם ובויע עם:

כל־ראוי נלען לֵי. יופטיוו בְּשָׁפָה גַּעֲישׁ רָאשׁוֹ כִּיל אֶל־יְהֹוָה יְפָקֹדָה. יְצִילָהוּ בְּיַחַן בְּזָבְחָה נָתֵן מַבְטָחָן. מַבְטָחָן עַל־שְׂנִי אָפִי: עַל־ירַחַם הַשְׁלָמִי מַרְחָם. מַבְטָחָן אֲפִי אֶלְיָהוָה: אֶל־תְּרָחָק מַפְנֵי כִּיאָרָה קְרוּבָה. כִּיאָרָן שָׂוֹרָה: סְבָבָנוּ פָּרִים רְבִים. אַכְרִי בְּשֵׁן כְּתָרוֹגִי פָּצֵן עַל־פִּימָם. אַרְזָה טְרֵף וְשָׁאָמָן: כְּפִים נְשִׁפְכָּתִי וְתְּהִרְפָּרוֹ בְּלָעָצְמוֹתִי. הָהָה לְבִי כְּדוֹזָן. נְפָס בְּתוֹךְ מַעַן: יְבַשׁ בְּהַרְשָׁתָן כְּלִי וְשָׁוֹנִי מַדְרָק מַלְקוּחָי. וְלְעַפְרָכָותִ מַשְׁפָּמָנִי כִּי סְבָבָנוּ בְּלָכִים. עַתְּתִּפְרָעִים הַקְּפוֹנוֹי. כְּאָרִי יְהִי וּרְגָלָה: אַסְפָּר בְּלָעָצְמוֹתִי. הַפָּה יְבִיטָשׁ יְרָאָרָבִי יְחַלְקוּ בְּגַדְיוֹ לְהָם וְעַל־לְבָרְשִׁי יְפִילָוּ נָרָלָה: אַתָּה יְהֹוָה אֶל־תְּרָחָק. אַלְוָתִי לְעַמְּנִי חֹשֶׁה: הַצְּלָה מַחְרֵב נְפָשִׁי. מִד־בְּלָבִי יְחִידָתִי הַשְׁעִינִי מִפְּיִ אָרִיה וּמִפְּרִיעִי רַמִּים עַנְיִינִי אַסְפָּרָה שְׁקָן לְאָתֵי בְּתוֹךְ קְהִלָּתָה לְהָלָלָה: יְהָרִי יְהֹוָה הַלְּהֹדוֹה בְּלָרְעִי יְעַקֵּב בְּבָרוֹהוּ וְגַרְוָה מְפָנוֹ בְּלָרְעִי שְׁוֹאָלָה: כִּי לְאַרְבָּה וְלֹא שְׁפָן עֲנוֹת עַנְיִ לְאַהֲסָטִיר פְּנֵי מְפָנוֹ וּבְשָׁעוֹ אַלְיָ שְׁמָעָה: מַאֲקָה תְּהִלָּתִי בְּקָהָל כִּב גְּדָרִי אַשְׁלָם גַּנְדִּי יְרָאָיו יְאַכְּלוּ עֲנָלִים וּשְׁבָשׁ בְּהַלְלִי יְהֹוָה דְּרָשָׁוֹי. יְהִי לְבָבָם לְעֹשֵׂה וּמְרֹחֵב וּשְׁבָוֵא אֶל־יְהֹוָה בְּלָא־אָפָּס־יְאָרָן וּשְׁתַחַווּ לְפָנֶיךָ בְּלָשְׁפָרָות גְּוִים: כִּי לְיְהֹוָה הַפְּלִיכָהוּ וּמְשַׁלֵּחַ אָכְלָוּ וּמְשַׁתְחַווּ בְּלָדְשַׁנִּיאָרָן לְפָנֶיךָ יְקַרְשׁוּ בְּלָיְזָרִי עַפְרָן גְּנִפְשׁוֹ לֹא חִיה: וּרְעָעִיבָנָנוּ יְסָפֵר לְאָדָני לְדוֹרָה: יְבָאוּ וּגְדוּזָוּ צְדָקָתוֹ. לְעַם נְלָדָר כִּי עָשָׂה:

גדלו לְיְהֹוָה אֱתִי וְגַרְמָמָה שְׁמוֹ יְחִדוֹ:

רְוַמְּמוֹ יְהֹוָה אֶל־הָנוּ וְהַשְׁתַחַווּ לְהָרָם רְגָלָיו. קְדוֹשׁ הוּא:
רְוַמְּמוֹ יְהֹוָה אֶל־הָנוּ וְהַשְׁתַחַווּ לְהָרָ קְדוֹשׁ. כִּי־קְדוֹשׁ
יְהֹוָה אֶל־הָנוּ: אִין־קְדוֹשׁ בְּיְהֹוָה כִּי אֵין בְּלָתָךְ וְאֵין צָרָבְאָלָנוּ: (כִּי
מֵי אֶלְהָה מִבְּלָעְדִי יְהֹוָה וְמֵי צָרָ וּלְתִי אֶל־הָנוּ) אַחֲר
אֶל־הָנוּ: גְּדוֹלָ אֶדְזָנוּ. קְדוֹשׁ וּנוֹרָא שְׁמוֹ:

וְתִגְלַחַ (וּמְתָרָה) מִלְכֹוֹתָו עַל־יְנֵנוּ מְהֻרָה. וְיַחַן וְיַרְחָם פְּלִיטָנוּ
 וְפְלִיטָת בְּלָעָמוֹ (בֵּית) יְשָׁרָאָל. וְיִתְגַּנְנוּ (תְּמִיד) לְחַן
 וְלְחַסְד וְלְרַחֲמִים וְלְרַצְוֹן וְאִמְרָוָה בְּלָהָעָם אָמָן. הַכְּלָה הַבּוֹ גָּדָל
 לְאֶלְהָנוּ. וְתַגְנוּ בְּבּוֹד לְתוֹרָה:

מנגנים את ספר התורה ואומרו:

**וזאת התורה. אשר-שם משה לפני בני ישראל: תורה
ואהילנו משה. מורה קהילת יעקב: ואפס הדבכים
ביהוה אלהיכם. חיים כלכם היום:**

**כהן קרב. יעמוד הכהן (ה אין כהן יעמוד הלו' אה
ישראל) ברוך שגנת תורה לעמו ישראל בקדשתו:**

ובכיבור אומר:

**תורת יהוה טמייה קשיבות גופש. עדות יהוה אמונה
מחכימת פתי פקודי יהוה ישראל משמח-לב. מצות
יהוה ברכה מאירת עינים: יראת יהוה טהרתה עומדת לעד.
משפט יהוה אמת. אדרכו ייחדו האל תפיס דרכו. אמרת
יהוה צרופה. מנגנון הוא לבלו החסמים בו: דרכיה דרכי-נעם
ובכל-גנטיבומתיה שלום: עז-חישים היא למתחיקים בה ותמכיה
מאשר: כיבי ירבי ימיך וויסיפו לך שנות חיים: יהוה ען
לעמו יתן. יהוה יברך את-עמו בשלו'ם:**

העללה לתורה פותח ו מביט במסוק שצורך לקרוא, מכסה את האותיות ומברך בקול רם:

יהוה עמכם. (הקהל עונה: בברוך יהוה):

ברכו את-יהוה המברך:

(הקהל עונה: ברוך יהוה המברך לעולם ועד):

העללה חור ואומר: **ברוך יהוה המברך לעולם ועד:**

**ברוך אתה יהוה. אלהינו מלך העולם. אשר בחר בנו
מכל-העמים וננתן לנו את-תורתו. ברוך אתה יהוה.
ונתן התורה:**

בסיום הקריאה העולה גלול את התורה ויברך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתנו לנו
תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו ברוך אתה
יהוה נתן התורה:

ברכת הגומל

יברך بكل רם כדי שישמע הקהל ולכל הפחות עשרה אנשים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הגומל לחביבים
טובות שגמלני כל-טוב:

לאחר ענית 'אמנו' הקהל עונה:

מי שגמלך כל-טוב הוא יגמליך כל-טוב לעדר סלה ידו
לייה חסדו נפלו אוטי לבני אדם:

לאחר שמרו כל הקוראים את קריاتهم, נטל החון את ספר התורה ומהדקו, והקהל עומדים על רגליהם והקורא אומר:

יתגדל ויתקדש שם רבא בעלמא דברא ברועתה ימלך
מלכותה בחיקון ובזימיכון ובחי רכלבית-ישראל
בעגלא ובזמן קרייב ואמרו אמן:

יהא שם רבא מברך לעלם ולעלמי עולם.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהחל שם דקרשא בריך הוא:
לעלא לעלה מנבל-ברכתא שירתא תשבחתא ונחמתא
דאמרי בעלמא ואמרו אמן:

מי שברך לעולה לTORAH:

מי שברך אבותינו אברם יצחק ויעקב. הוא יברך את־יבוד רבי... שפטנרב... למןחת נפש... ולמנחת נפש כל־קרובי שפטו וכל־שאר שכבי עמו ישראאל. לך... ולחיי כל־בני ביתו ולחיי כל־קרובי ואוהבי ולחיי כל־הקהל הקדוש הזה. ובשבר זה הקדוש ברוך הוא ישמרנו וניאלחו מכל־אלה וצוקה. וישלח ברכה רוחה והצלחה בכל־מעשי יקי. ויברכו (בשיות מוסיפה: ויבתבו) בספר סליחה ומיחילה וכפירה) עם־ישראל אחוי. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

יהי רצון לפני אבינו شبשים לכוון אתי־בית חינו. ולהשיב שכינתו בתוכו במרה בימינו. ונאמר אמן:

יהי רצון לפני אבינו شبשים לרחים על־פליטנו. ולעוצר אתי־המגפה והפשחת מעלינו ומעל בתיינו. ומעל כל־עדת עמו ישראאל. ונאמר אמן:

יהי רצון לפני אבינו شبשים לקים לנו את־כל־חכמי ישראל. הם ובניהם (ונשים) ותלמידיהם וכל־אשר להם. שבכל־מקומות מושבותיהם. ונאמר אמן:

יהי רצון לפני אבינו شبשים שנשמע ונתבשר בשורות טובות (ישועה) וначמות. מהרה מארבע בńפות הארץ. ונאמר אמן:

אֲחִינוּ יִשְׂרָאֵל וְאֶנוּנוּ יִשְׂרָאֵל (ואסירי יִשְׂרָאֵל). הַנְּתוּנִים בָּאֶרֶה וּבְשִׁבְיָה. הַמְּקוֹם (בְּרִיחַמְיוֹ) יְרַחְםֵם וְיִחְזֹן אֹתָם וְעֹזֹתָנוּ בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. וַיּוֹשִׁיעָם וַיּוֹשִׁיעָנוּ וַיּוֹצִיאָם וַיּוֹצִיאָנוּ מִאֶרֶה לְרוֹחָה. וּמַאֲפָלָה לְאוֹרָה (בְּקָרוּב). וְנִאָמֶר אָמָן: יְהִי חִסְדְךָ יְהֹוָה עָלָינוּ כִּאֵשֶׁר יְחִילֵנוּ לְהָ: כִּי לְהָ יְהֹוָה הַוחְלָתִי: אַתָּה תְּעַנֵּה אֲדֹנִי אֱלֹהִי: לְמַעַן יְחִילֵצֵן יְדִידִיךְ. הַוְשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנִינִי (מְגַנֵּנוּ רָאָה אֱלֹהִים אֶת הַבָּט פָּנִי מְשִׁיחָה: לְאָאמֹת בְּיַאֲחִיה אָסָפֶר מַעַשֵּׂי יְהָ). יְהֹוָה הַוְשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יְעַנֵּנוּ בְּיָמָס-קָרָאנִי

בְּכָל יְמֵינוּ אָמְרִים:

אֲשֶׁרִי יוֹשֵׁבִי בַּיְתָךְ. עוֹד יְהִלְלוּךְ סָלָה: אֲשֶׁרִי הַעַם שָׁבְכָה לְךָ. אֲשֶׁרִי הַעַם שִׁיחָה אֱלֹהִי:

תְּהִלָּה לְדוֹר. אַרְזֻמָּמָה אֶלְוִי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שָׁמָךְ לְעוֹלָם וְעד: בְּכָל-יְמֵינוּ אַבְרָכָךְ וְאַהֲלָלָה שָׁמָךְ לְעוֹלָם וְעד: גָּדוֹל יְהֹוָה וּמְהֻלָּל מָאֹד לְגַדְלָתוֹ אֵין תָּקֹר: דָּזָר לְדוֹר יְשִׁבח מַעְשֵׂיךְ וּגְבוּרָתְךָ יְגַדֵּנוּ הַרְר בְּבֹוד הַזָּר וְרַבְרִי נְפָלָאתְךָ אֲשִׁיחָה: וְעֹזְנוּ נְרָאָתְךָ יְאִמְרוּ וְגַדְלָתָךָ אָסָפָרָתָךָ: זָכָר רַבְּטוּבָה יְבִיעּוּ וְאַדְקָתָה יְרִגְנָנָה חָנָן וְרִחוּס יְהֹוָה. אַרְךָ אֲפִים וְגַדְלִיחָסֵד: טֹוב יְהֹוָה לְכָל-אֶרֶחֶמְיוֹ עַל-כָּל-מַעַשֵּׂיו: יְזֹדָה יְהֹוָה בְּלִמְעַשֵּׂיךְ אֶחָסִילְךָ יְבִרְכָּתָה: בְּבֹוד מַלְכָותָךְ יְאִמְרוּ וְגַבְורָתָךְ יְדַבְּרוּ: לְהַזְדִּיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ אֲכָבֹוד הַרְר מַלְכָותָךְ מַלְכָוֹת בְּלִעְלָםִים אֶמְמַשְׁלָקָת בְּכָל-דּוֹר וְדָר: סָמָךְ יְהֹוָה לְכָל-הַנְּפָלִים יוֹזֵק לְכָל-הַכְּפּוֹפִים: עַנְיִיכָּל אֶלְךָ יְשִׁבָּרוּ

וְאַתָּה נֹתֶן לְהֶם אֶת-אֲכָלָם בַּעֲתָוֹ: פָּוֹתֵחُ אֶת-יִדְךָ וּמְשֻׁבֵּעַ
לְכָל-תִּי רְצֹן: צְדִיק יְהוָה בְּכָל-דָּרְכֵי יְחִידָה בְּכָל-מְעָשָׂיו:
קָרוֹב יְהוָה לְכָל-קָרוֹאי. לְכָל אָשָׁר יַקְרָאוּ בְּאַמְתָּה: רְצֹן
יְרָאֵי יַעֲשֵּׂה וְאֶת-שׁוּעָטָם יַשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעָם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת-
כָּל-אֲהָבָיו. וְאֶת כָּל-הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תָּהַלֵּת יְהוָה יְדַבֵּר פִּי
יִבְרָךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעוֹד:
וְאֶנְחַנוּ נְבָרֵךְ יְהוָה מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם. הַלְלוּיָה:

בימים בהם קוראים בתורה, כאשר מוחרים את ספר התורה ואומרים:

בְּחוּרִים וְגַם-בְּתוּלָות. יְקָנִים עִם-גַּעֲרִים: יְהִלְלוּ אֶת-יְשָׁם
יְהוָה. כִּי-נִשְׁגַּב שָׁמוֹ לְבָרוֹ. הָזְדוֹ עַל-אָרֶן וְשָׁמִים:
וַיָּרַם קָרְנוֹ לְעַמּוֹ תָּהַלֵּת לְכָל-חַסְדֵּי. לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קָרְבוֹ.
הַלְלוּיָה: מִהְלֵל אֶקְרָא יְהוָה וּמַאֲכִי אֹושֵׁעַ: וּבְנָחָה יַאמְרָ.
שׁוֹבֵה יְהוָה רְבָבוֹת אֶלְפִּי יִשְׂרָאֵל: בְּעַבּוֹר דָּדוֹ עַבְרָהָ
אֶל-תִּשְׁבַּב פָּנִי מִשְׁיחָה: כִּי לְקָח טֹוב נִתְּהֵי לְכָם. תּוֹרָתִ
אַל-מְעוֹבָבָה עַזְתִּים הָיא לְמַחְזִיקִים בָּה וּתְמַכִּיה מַאֲשֶׁר:
דָּרְכֵיכֶם דָּרְכֵינוּם וְכָל-גַּעֲנִיתְבוּתְיכֶם שְׁלוֹם: הַשְׁבְּנָנוּ הָהָרָא אֶלְיךָ
וּנְשׁוֹבֵה. חֶדֶש יָמֵינוּ בְּקָרְבָּם: תּוֹרָה הִיא עַזְמִים. לְכָלָנוּ חַיִם.
כִּי-עַמְּךָ מִקוֹּר חַיִם:

בפורים קוראים כאן את המגילה, סדר הברכות נמצא לקמן 327.

בכל יום אומרים:

וּבָא לִצְיָון גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פְּשָׁע בְּיַעֲקֹב. נָאָם יְהוָה: וְאַנְיַ זָאת
בְּרִיתִי אֶותֶם אָמַר יְהוָה. רָוחֵל אָשָׁר עַלְיךָ וְדָבָרִ
אֲשֶׁר-שְׁמַתִּי בְּפִיךָ. לְאַיִמּוֹשׁוּ מִפְּרַךְ וּמִפְּרַעַד וּמִפְּרַעַע וּרְעָ

וירעד אמר יהוה. מעתה ועד עולם: ואתה קדוש. ישב תהיות ישראל: בקהל וקרא זה אלך ואמר. קדשו קדוש קדוש יהוה צבאות. מלא כל הארץ כבוד: להח: ומקבלין דין מן דין ואמרין. קדיש בשמי מרוּם עלה בית שכינה. קדיש על ארעה עובד נברטה. קדיש לעלם ולעלמי עליmia. יהוה צבאות מלא כל ארעה זו יקרה: ע.ב. בקהל: ותשאני רוח ואשמע אחריו קול רعش גדוֹל. ברוך רבוד יהוה מפקומו: להח: וגטתני רוחך. ושמיעת בתראי כל זו יעשוויא. דמשבחין ואמרין. בריך יקרה דיהוה מattro בית שכינה: ע.ב. בקהל: יהוה מלך לעלם ווער: להח: יהוה מלכיתה (קאים) לעלם ולעלמי עליmia: יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שרה. זאת לעלם לייצר מיחסות לבב שפה והבן לבם אלה: והוא רחומו יכפר עון ולא ישחת. והרבה להшиб אפו. ולא יעיר כל חemptו: כי אתה אדני טוב וسلح. ורב-חסד לבל-קראייך: צדקתך צדק לעלם ותורתך אמת: תען אמת ליעקב חסד לאברהם. אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יומנו יומ. יעמיס לנו האל ישועתנו סלה: יהוה צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות. אשרי אדם בטיח בה: יהוה הושעה. הפלך יעננו ביום קראנו: ע.ב. להח.

ברוך אלהינו שבראנו לבבוז. והבדילנו מזיהוטעים. ונמנ לנו תורה אמת וחיה לעם נטע בתוכנו. הרחמן יפתח לבנו ל תורה יטע אהבתו ויראתו בלבנו. נישים בלבנו לאהבה אותו. וליראה אותו. ולעבדו ולעשאות רצונו בלבב

שלם ובגנפּשׁ חפּצה. למשן לא נגע לריק ולא נלד לבקלה. וכן יהי רצון מלפניך יהוה אלתינו ואלתנו אבותינו. שנשמר חקיך בעולם הזה. ונזכה ונחיה ונראה ונירש ישות שני הפשיח לטובה ולברכה. לזכות ולמעשים טובים ולח"י העולם הבא:

החנון אומר:

**וַתִּגְדֹּל וַיַּתְקָדֵשׁ שְׁמָה רֶבֶּא. בְּעַלְמָא דְּבָרָא בְּרוּתָה. וְיַמְלִיךְ
מִלְכֹתָה בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחִיכּוֹן דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמָן:**

יְהָא שְׁמָה רֶבֶּא מִבְּרָךְ. לְעוֹלָם וּלְעוֹלָם עַלְמָא.

**וַתִּתְבָּרֵךְ וַיִּשְׂפַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרֹוםֵס וַיִּתְנְשָׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דְּקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
לְעַלָּא לְעַלָּא מִזְבְּלָחָרְכָתָא. שִׁירָתָא. תְּשִׁבְחָתָא וַנְחַמְּתָא
דְּאָמִין בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ אָמָן:**

**תִּתְקַבֵּל אֶלְוֹתָהּ וּבְעוֹתָהּ דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל. קָדָם אֲבוֹהוֹן
רְבָשְׁמִיא. וְאָמְרוּ אָמָן:**

**יְהָא שָׁלָמָא רֶבֶּא מִזְשְׁמִיא וְחִים טוֹבִים עַלְינוּ וּעַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמָן:**

**עַשְׂה שָׁלוֹם בְּמִרְומֵיו. הוּא בְּרַחְמֵיו. יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עַלְינוּ
וּעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל. אָמָן:**

בבית האבל אומרים כאן מוטורי מ"ט (לקמן עט' 436) ולאחריו קדיש יתום והשכבה.

אתה הוא שהקתייר אבותינו לפניו (את) קתרת הסמים.
פטום הקטרת. הארץ והאפרן החולבנה והלבונה.
משקל שבעים שבעים מנה. מר וקצעה. שבלה נרד
וכרכם. משקל שש עשר שש עשר מנה. הקשת שניים
עשרה וקלופה שלשה. וכונמן תשעה. בורית בראשינה תשעה
קבין. יין קפראיסין שאון תלת וקבין תלתא. ואם אין לו יין
קפראיסין מביא חמץ חוריון עתיק. מליח סדומית רבע.
מעלה עשן כלשהו. רבינו נתן אומר אף בפתח הירדן
כל-שהיא. אם נתן בה דבש פסללה. אם חסר אחת
מקל-סמןיה חיב מיתה:

רבנן שמעון בן-גמליאל אומר. הארץ אינה אלא שער הנוטר
מעצי הקטרת. בורית בראשינה ששפין בה את-האפרן
בדי שתהא נאה. יין קפראיסין ששזרין בו את-האפרן בדי
שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה. אלא שאין מכניםין
מי רגליים במקדש מפני הכבודו:

השיר שהי הלוים אומרים בבית המקדש:

בראשון בשבט הי אומרים:

לידוד מזמור. ליהוה הארץ ומלואה. תבל וישבי בה: כי-הוא
על-זיפים יסדה ועל-זיהרות יכוננה: מייעלה בחרי
יהוה ומיליקום במקומם קדרשו: נקי כפים ובריל-גב. אשרו
לא-נשא לשוא נפשו. ולא נשבע למרמה: ישוא ברכה מאת
יהוה ואדרקה מאלהי ישעו: זה דור דרכו. מבקשי פניו יעקב
סללה: שאו שעריהם ראיים וגהנשאו פתוחי עולם. יבוא מלך

הכבודו: מי זה מלך הכהood. יהוה עוזו וגבורה. יהוה גיבור מלחהה: שאו שעריהם ראשיהם וושאו פתמי עולם. ייבא מלך הכהood: מי הוא זה מלך הכהood. יהוה אבאות. הוא מלך הכהood טלה:

בשני בשתת היי אומרים:

שיר מזמור לבני קרת: גודול יהוה ומhalbן מאדר. בעיר אלתינו הרקדרשו: יפה נור משוש בלארץ הרץין ירכתי צפון. קרות מלך רב: אלהים בארכנטיה נרע למשגב: ביהנה הפלכים נועדו. עברנו ייחדו: הפה ראי בן תמהוי נבהלו נחפו: רעדת אהותם שם. גיל כיולדת: בריה קדים. תשבר אניות פרישיש: באשר שמוננו בן ראיין. בעריה יהוה אבאות בעיר אלהינו. אלהים יכוננה עד עולם טלה: רפינו אלהים חסיד. בקרוב היכלה: בשמה אלהים בן תהלהך על קציאירץ. אךך מלאה ימינה: ישמחו הרץין תנלה בנות יהודה. למן משפטיה: סבו איזון והקיפה. ספרו מגדלה: שייתו לבוכו לחילה פסנו ארמנוטיה. למן תפזרו לדור אחריו: כי זהו אלהים אלהינו עולם ועד. הוא יגהננו עלמות:

בשלישי בשתת היי אומרים:

מזמור לאסף. אלהים נאכ בערטיאל. בקרוב אלהים ישבט: עד מתי תשפטו עול ופני רשות תשאוסלה: שפטו רעל ויתום. עני וניש האידיקו: פלטו רעל ואביו. מיד

רְשָׁעִים הַצִּילוֹת לֹא יַדְעוּ וְלֹא יִבְנֻוּ בְּחֶשְׁכָה יִתְהַלְכוּ. יְמוֹתוּ
כָּל-מוֹסֵדִי אָרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתָּם וּבְנֵי עַלְיוֹן בְּכָל-כָּמָן:
אַכְנוּ בְּאָדָם תְּמָוֹתָו וּבְאַחֲד הַשָּׁرִים תִּפְלֹזָו: קַוְמָה אֱלֹהִים שְׁפָטָה
הָאָרֶץ. כִּי-אַתָּה תִּנְהַל בְּכָל-הַגּוֹן:

בְּרִכְבָּיעִי בְּשַׁבְּתֵה קְיוּ אָוּמָרִים:

אֶל-גְּקֹמוֹת יְהוָה. אֶל גְּקֹמוֹת הַופִיעָה. הַנְּשָׂא שְׁפָט הָאָרֶץ.
הַשְׁבָּב גְּמֹול עַל-גְּנָאים: עַד-מְתִי רְשָׁעִים יְהוָה. עַד-מְתִי
רְשָׁעִים יַעֲלֹאוּ יַבְיִשּׁוּ יַדְבָּרוּ עַתָּק. יַתְאִפְרוּ בְּלַפְעָלִי אָנוֹן:
עַמְךָ יְהוָה יַדְבָּאוּ וּנְחַלְתָּה יַעֲנֵה אֶל-מְנָה וּגְרִיְתָהוּ וּתְעוּמִים
יַרְאָחוּ וַיֹּאמְרוּ לֹא יַרְאָה יְהָה וְלֹא יַבְנֵן אֱלֹהִי יַעֲקֹב: בְּנֵי בָּעָרִים
בְּאָם אַכְסִילִים מְתִי תְּשִׁכְלִלוּ הַנְּטָע אָנוֹן הַלָּא יִשְׁמַע. אָס-יִצְאָר
עַזְנֵי הַלָּא יִבְיטֵה: הַיְסֵר גּוֹים הַלָּא יַכְחִיחַ. הַמְּלָמֵד אָדָם דָּעַת:
יְהוָה יַדְעַ מִחְשְׁבּוֹת אָדָם. בְּיִתְמָה הַבָּל: אֲשֶׁר-יָדַר
אֲשֶׁר-תִּטְשְׁרֹנוּ יְהָה וּמִתּוֹרְתָּה תְּלִמְדָנָה: לְהַשְׁקִיט לֹא מִימִי רַע.
עַד יִכְרֵה לְרָשָׁע שְׁחַת: כִּי לְאִיטָש יְהוָה עַמוֹּן נְחַלְתָּהוּ לֹא
יַעֲזֹב: כִּי-עַד-אֶצְדָק יִשְׁׁוֹב מִשְׁפָט אַחֲרֵיו בְּלִישְׁרִילְבָב: מִי
יִקְוֹם לְיַעֲסִמְרָעִים. מִי-יִתְיַצֵּב לְיַעֲסִפְעָלִי אָנוֹן: לוּלִי יְהוָה
עוֹרְתָה לֹא. בְּמַעַטָּו שְׁכַנָּה דָוָה נְפָשִׁי אֲס-אָמַרְתִּי מְתָה רְגָלִי.
חַסְדָךְ יְהוָה יִסְעַרְנִי בְּרַב שְׁרָעָפִי בְּקָרְבִּי. תְּנַחְמֵיךְ יִשְׁעַשְׁעוּ
נְפָשִׁי הַיְחִיבָה כִּפּא הַוּת. יִצְרָא עַמְל עַל-יְחִיךְ: יִגּוֹדוּ עַל-גְּנָשָׁו
אֶצְדִיק וְדָם נְקִי יִרְשִׁיעָה: וַיְהִי יְהוָה לְיַמְשַׁגֵּב אַלְהִי לְצֹר
מְחַסִּי וַיִּשְׁבַּע עַל-יְהָס אֶת-אָנוֹן וּבְרַעֲתָם יִצְמִיתָם. יִצְמִיתָם
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

בְּחִמֵּישׁ בָּשְׁבַת הַיּוֹם אֲמָרִים:

לִמְנַצֵּחַ עַל-הַגְּתִית לְאַסְפָּה: הָרְגִינוּ לְאֱלֹהִים עֻזָּנוּ. הַרְיעִוּ
לְאֱלֹהִי יַעֲקֹבָה שָׂאוֹזֶמֶרֶת וַתְּנוֹתֶרֶת. בְּנֹור גָּעִים
עַמְּנַבְּלָה: תִּקְעֻוּ בְּחַדְשׁ שֹׂופֶר. כְּבָסָה לְיוֹם חַגְנָנוּ בַּיּוֹם
לִיְּשָׂרָאֵל הוּא. מְשֻׁפֶּט לְאֱלֹהִי יַעֲקֹבָה: עֲדוֹתָו בַּיּוֹסֵף שְׁמוֹ
בְּצָאתָו עַל-אָרֶן מִצְרָיִם. שְׁפָט לְאִידָּעִי אַשְׁמָעָה: הַסִּירּוֹתִי
מִסְבֵּל שְׁכָמוֹ. כְּפָיו מִרוֹוד תְּעִבְרָנָה: בָּאֲרָה קָרָאת וְאַחֲלָאת.
אַעֲנָה בְּסִירָה רָעָם. אַבְּחָנָה עַל-קַי מְרִיבָה סָלה: שְׁמָעָ
עַמִּי וְאַעֲדָה בָּךְ. יִשְׂרָאֵל אַסְ-תְּשִׁמְעוּלִי: לְאֵיתָיה בָּהּ אֶל
וּר וְלֹא תִּשְׁתַּחַווּ לְאֵל נְכָרָה: אַנְכָּיו יְהֹה אֱלֹהֵיךְ הַפָּעָלָה
מְאָרֶן מִצְרָיִם. הַרְחַב-פִּיךְ וְאַמְלָאָהוּ וְלֹא-שְׁמָעָ עַמִּי לְקוּלִי
יִשְׂרָאֵל לְאַבְּחָה לֵי: וְאַשְׁלַחְהוּ בְּשִׁרְיוֹת לְבָם. לְלֹבוֹ
בְּמוֹעָצָתָהֶם: תֹּוּ עַמִּי שְׁמָעָ לֵי. יִשְׂרָאֵל בְּרוּכִי יְהֹלָכוּ
בְּמַעַט אֹיְבֵיכֶם אַבְּגַנְיָע וְעַל אַרְיָהֶם אַשְׁבֵּיב יְדֵי: מְשָׁנָאִ
יְהֹהָ בְּכָחְשָׁרְלוֹ וְיְהָ עַתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילָהוּ מִתְּלָבָחָה
וּמִפּוֹר רַבֵּשׁ אַשְׁבֵּיעָה:

בְּשִׁשִּׁי בָּשְׁבַת הַיּוֹם אֲמָרִים:

יְהֹהָ מֶלֶךְ גָּאות לְבָשָׁ. לְבָשָׁ יְהֹהָ עַז הַתְּאֹור. אַפְ-תְּבֹונָה תְּבָל
בְּל-תְּפֹוט: נְכֹזָן כְּסָאֵךְ מָאוֹ. מְעוֹלָם אַתָּה: נְשָׁאוֹ נְהָרוֹת
יְהֹהָ. נְשָׁאוֹ נְהָרוֹת קוֹלָם. יְשָׁאוֹ נְהָרוֹת דְּכִים: מְקֹלָתוֹ מִים
רַבִּים אֲדִירִים מְשִׁבְּרִירִים. אֲדִיר בְּפֶרְוֹסִים יְהֹהָ: עַדְתִּיקָו נְאַמְּנוּ
מְאָד. לְבִיטָה נְאוֹה קְדָשָׁ. יְהֹהָ לְאָרָךְ יָמִים:

**אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבבים
שלום בעולם. שנאמר. וכל-בניך לМОקי יהוה ורב
שלום בניה; אל-תקרי בניה אלא בניה. יהישלם בחילך.
שלולה בארכנותה: למשע אחיו ורعي. אדרברה-נא שלום בקה:
למשע בית יהוה אלהינו. אבקשה טוב לך: וראיה-בנין לבניה.
שלום על ישראל: (שלום רב לאהבי תורה ואין-למו מכשול)
זהו עז לעמו יתנו. יהוה יברך את-עמו בשלום)**

קדיש דרבנו:

**ויתגדר ל' ויתקדש שמה ר' בא. בעלמא דברא כרעותה. זימליך מלכותה
בחייכון ובזימיכון ובחי דקל-בית ישראל בענלא ובזמן קרייב.
ואמרו אמרו:**

יהה שמה רבא מברך. לעלם ולעלמי עלמי.

יתברך ותשבחו יתפָאַר ויתרומס ויתנשא יתהדר ויתעלָה ויתהלהל
שם דקראה בריך הוא:
לעלא לעלא מזבל-ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא דאמירן
בעלמא. ואמרו אמר:

על-ישראל ועל-רבנן. ועל-תלמידיו ועל-(כל-)תלמידי תלמידיו
(דיברין)icus בדורותא (קדשתא) ד' באורה ה' ר' ו' ר' בבל-אמר ואמרא. יהא (לט' ולהו) ולכון שלמה וחטא וחסדא ורחמיין
ויחי ארבי) ומוציא רוחין מוקדם מרה שמיא ואראע ואמרו אמן:
יהא שלמה רבא מישמיא וחיט טובים עלינו ועל-בל-ישראל.
ואמרו אמן:

**עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִזְמִיר. הוּא בְּרַחְמִי. יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל. אָמֵן:**

עומדים היצבו על הגלים ואמרם, והחן אמר בקול רם:

עלינו לשבח לאדרון הכל. לחת גדרלה ליוצר בראשית.
שלא עשנו בגני הארץ. ולא שמננו במשפחות הארץ. שלא שם חלקנו בהם. וגורלנו בכל המונם. שם משתחוים להבל וירק ומתקללים אלאל לא יושיעו: ואני כורעים ומשתוחים לפני מלך מלכי הפלכים הקדוש ברוך הוא. (שהוא) נוטה שמיים ויסיד ארץ. וכסא בבודו בשמים מפעל ושכינת עוז בגביה מרים. הוא יהוה אלהינו אין עוד מלבדו. אמת מלכנו ואין ולתו. בפתוח בתורתך. נידעת היום והשנת אל-לבבך. כי יהול הוא האללים. בשמים מפעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

על-כן נקעה לך יהוה אלהינו לראות מירה בתפארת עוז.
להעיר גלולים מן הארץ. אלהילים ברות יברתו.
لتtron עולם במלכות שדי. וכל-בני בשר יקראו בשם.
להפנות אליך כל-רשי הארץ. יכירו יידעו כל-יושבי תבל.
בי לך תכרע כל-ברך. תשבע כל-לשון. לפניה יהוה אלהינו יכריע ויפלו. וכל-בodium שמא יקר יתנו. ויקבלו כלם על מלכוותך. ותמלך עליהם מירה לעולם ועד. כי הפלכות שלך היא. ולעולם עד תמלך בכבוד. בפתוח בתורתך. יהוה מלך לעלם ועד: וכתווב. **שם עישראל.** יהוה אלהינו יהוה אחד:

קדיש יתומן:

**וַתִּגְדֹּל וַיַּתְקָרֵשׁ שְׁמַה רֶבֶא. בְּעַלְמָא דְּבָרָא כְּרוּוֹתָה. וַיִּמְלִיךְ
מִלְכֹוֹתָה בְּחַיְיכָן וּבְזַיְמָיכָן וּבְחַיְךָלְבִּיתְיִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזַעֲמָן קָרֵיב. וְאָמְרוּ אַמְנָן:**

יְהָא שְׁמַה רֶבֶא מִבְּרָד. לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמִי עַלְמָא.

**וַתִּבְרַד וַיַּשְׁפַּבַּח וַיַּתְפָּאַר וַיִּתְרָומֵס וַיִּתְנְשָׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמַה דְּקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:**

**לְעַלָּא לְעַלָּא מִןְכָּלְבְּרָכָתָא. שִׁירְתָּא. תְּשֻׁבָּחָתָא וְנַחֲקָתָא
דְּאַמְרָן בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ אַמְנָן:**

**יְהָא שְׁלָמָא רֶבֶא מִןְשָׁמְפִיא וְחוּם טוֹבִים עַלְינָנוּ וּעַלְכָלָי
יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אַמְנָן:**

**עַשְׂה שְׁלוֹם בְּמַרְוּמִיו. הַוָּא בְּרָחְמִיו. יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עַלְינָנוּ
וּעַלְכָלְיִשְׂרָאֵל. אַמְנָן:**

החןן אומר:

בְּרָכוּ אֱתִיהוָה הַמִּבְרָה:

הקהל עונה ואחריו החןן:

בְּרוּךְ יְהָוה הַמִּבְרָךְ לְעוֹלָם וְעד:

בראש חודש אלול שלא חל בשבת תוקעים תש"ת בשופר.

וושבע החןן, לחשיים ואומרין:

**יְהָיָה יְהָוה אֱלֹהֵינוּ עָפָנוּ כַּאֲשֶׁר הִיא עַסְּאָבָתֵינוּ אֶלְיָעָזֶבֶן
וְאֶלְיִיטְשָׁנָה לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֶלְיוֹן. לְלִכְתָּה בְּכָלְדִּרְבֵּי
וְלִשְׁמָר מִצּוֹתָיו חֲקִיעִי וּמְשֻׁפְטִיעִי אֲשֶׁר צִוָּה אֱתִיאָבָתֵינוּ וַיְהִי**

דָבָרִי אֱלֹהָ אֲשֶׁר הַתְּחִנֵּנִי לִפְנֵי יְהוָה קָרְבִּים אֲלֵיכָהּ אֱלֹהָינוּ יְמִם וְלִילָה. לְעַשְׂוֹתָנוּ מִשְׁפָט עַבְדוּ וּמִשְׁפָט עַמּוּ יִשְׂרָאֵל דְבָרִים בְּיוֹם: לְמַעַן דָעַת בְּלִיעָם הָאָרֶץ. כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים. אֵין עוֹד:

והולכים לבתיhem לשולם ואומרים ביציאתם מבית הכנסת:

יְהוָה נָחַנְךָ בָּצְדָקָתְךָ לְמַעַן שׂוֹרָרִי. הַיְשֵׁר לִפְנֵי דָרְכֶךָ: אָהָן טֹוב וְחֶסֶד יְרַקְפִּינִי בְּלִיעָם חַי וּשְׁבָתִי בְּבֵית יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים:

ונהגו כל ישראל בסיום התפילה לשאול איש בשולם חבירו ולומר לו: 'שלום עליכם', והוא משיבו: 'עליכם שלום וברכה'.

סדר מנהה לימי חול

בערב שבת חנוכה, ראוי להודיע נרות חנוכה קודם תפילה מנהה הסמוכה לקבלת שבת.

ראוי ליטול ידים קודם התפילה.

למנצח על-הנתקית. לבני-קරח מומור: מה-ירידות משכונתך. יהוה צבאות: נכספה וגסכלתך נפשך לחצרות יהוה. לפיו ובטרו ירננו אל אל-חיי גס-צפור מצאה בית ודררו קון לה אשר-שתה אפרתיה. את-מוכחותיך יהוה צבאות. מלבי ואלהי: אשרי יושבי ביתך. עוד יהלוך סלה: אשרי אדם עוזיל בך. מסילות לבלבם: עברין בעמק הבקא מען ישיתו. גס-ברבות יטעה מורה: ללבו מחל אל-חיל. יראה אל-אלחים בaczion: יהוה אלחים צבאות שמעה חפלתי. האזינה אל-חי יעקב סלה: מגננו ראה אלחים זהבת פני משיתך: כי טובים בחצריך פאלף. בחרת היסתופר בבית אלהי. מדור באהלי-ירשע: כי שמש ומן יהוה אלהים. חן וכבוד יתנו יהוה. לא ימנע-טוב להלכים בתרמים: יהוה צבאות. אשרי אלם בטח בך:

בק' רומה מוסיפים:

ונשלמה פרים שפטינו. בפקוד קרבן פקיד של בין העربים:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: צו את-بني ישראל ואמרת אלהם. את-קרכני לךמי לאשי ריח ניחח. משמרו לך-קריב לי במוועדו: ואמרת לנים וה האשה אשר מקריבו ליהוה. בקשין בנים-שנה תמיים שנים ליום עליה תמיד: את-הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין העربים: ועשירות האיפה סלת למנה. בלולה בשמן בתית רביעת היה: עלת פמיר. העשיה בתר סיני ליריח ניחח אשה ליהוה: וננסכו רביעת היהן לפכש האחד. בקדש השך נסך שכר ליהוה: ואת הכבש השני תעשה בין העARBים. במנחת הבקר וננסכו תעשה. אשה ריח ניחח ליהוה:

אתה הוּא שַׁהְקָטֵרִיוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפִיָּךְ (את)קטרת הפסים. פטום הקטרת. הארי והאפרן. החלבנה והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה. מר וקציעה. שבלה גרד וכרכם. משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשת שנים עשר וקלופה שלשה. יקנמן תשעה. בורית בראשינה תשעה קבן. יין קפריסין סאין פטל וקבין תלטה. ואם אין לו יין קפריסין מביא חפר חורון עתיק. מליח סודomit רבע. מעלה עשן כלשחוא. רביב נטן אומר אף בפת הירדן כלשחיה. אם נטן בה רבש פסלה. אם חפר אתת מבל-סומניה חיב מיתה:

רבן שמעון בז'גמליאל אומר. הארי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטר. בורית בראשינה ששפין בה את-האפרן כרי שתה נאה. יין קפריסין בשורי בו את-האפרן כרי שתה עזה. ולהלא כי רגלים יפין לה. אלא שאין מכניין מי רגלים בפקדש פנוי הקברוד:

וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם. כי מי עולם וכשנים קדרמניות:

יושבי ביתך. עוד יתלווק סלה: אשרי העם שכבה לו. אשרי
העם שיזהה אלחדו:

תהלך לדור. ארוממך אלהי המלך ואברכה שמקך לעולם
עד: בכל יום אברך ואהלה שמקך לעולם ועד:
גדול יהוה ומחהל מأد זלנידלו אין מקר: דור לדור ישבח
מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר בבוד הודה ורבבי נפל אתיך
אשריך: ועוזו נוראותיך יאמרו ונדרתך אספרנה: זכר

רַבִּיטָבֶקְה יַבְיִיעוּ וַצְדָקְתָה יַרְגְנָגָה חֲנֹן וַרְחֹום יְהֹוה אֱרֵךְ אֲפָים
וְגָדְלָה חֶסֶד: טוֹבִיְהָנָה לְכָל וַרְחָמָיו עַל-כָל-מְעֻשָׂיו: יְזָרֹךְ יְהֹוה
כָל-מְשִׁיחָךְ יוֹחָסִילִיךְ יְבָרְכָה: בְּכָד מְלָכָותְךָ יֹאמְרוּ וְגָבְרוֹתְךָ
יְדָבָרָה: לְהֹזִירַשׁ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ אֲכָבָד הַנְּרָ מְלָכָתוֹ:
מְלָכָותְךָ מְלָכִות כָל-עַלְמִים וּמְמִשְׁלָתְךָ בְכָל-דָוָר וְדָר: סָמָד
יְהֹוה לְכָל-הַנְּפָלִים יוֹסֵף לְכָל-הַכְּפָפּוֹת: עַנְיִיכְלֵל אֶלְיךָ יְשָׁבָרוּ
וְאַתָּה נָמְנוֹלָהָם אֶת-אַכְלָם בְּעַתָּה: פּוֹתָח אֶת-יְדֶךָ וּמְשָׁבִיעַ
לְכָל-חַי רָצָן: צָדִיק יְהֹוה בְכָל-דָרְכָיו יוֹחָסֵיד בְכָל-מְעֻשָׂיו:
קָרוֹב יְהֹוה לְכָל-קָרְאָיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְאַמֶת: רָצָן-יְרָאָיו
יִעַשָּׂה וְאַתְ-שִׁוּעָתָם יוֹשָׁמָע וּיוֹשָׁעָם: שׁוֹמֵר יְהֹוה אֶת-כָל-
אֲהַבְיָיו. וְאַת כָל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהִלָת יְהֹוה יָדֶבֶר פִי
וַיִּבְרֹךְ כָל-בָשָׂר שֵׁם קָדוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד:
וְאַנְחָנוּ נָבְרָךְ יְהֹה. מְעַתָה וְעַד-עוֹלָם. הַלְלוּיָה:

בתענית אומרים 'ובא לציון' וכו' (עליל עמ' 63), ואח"כ ממשיכים כאן.

החנון אומר:

יַתְגַדֵל וַיִּתְקָדֵשׁ שֵׁם רַبָּא. בְעַלְמָא דְבָרָא כְרֻוּתָה. וְיַמְלִיךְ
מְלָכָותְךָ בְּחַיָּיךְ וּבְזִימָיכְן וּבְחַי רַכְלַ-בֵית-יִשְׂרָאֵל
בְעַגְלָא וּבְזַמְן קָרִיב. וְאַמְרוּ אַמְןָ:
יְהָא שֵׁם רַבָּא מִבְרָךְ. לְעוֹלָם וּלְעוּלָמי עַל-מִיאָ.
יַתְבָרֵךְ וַיִּשְׂתַבֵּח וַיִּתְפָאֵר וַיִּתְרָזָם וַיִּתְנַשָּׂא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלֵּל שֵׁם רַכְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
לְעַלָּא לְעַלָּא מִזְכָלְבְּרַכְתָא. שִׁירָתָא. תְשִׁבְחָתָא וַנְחַמְתָא
דְאַמְרָן בְעַלְמָא. וְאַמְרוּ אַמְןָ:

בתעניית אומרים: "זיהו בנסע הארץ" וכו' (לעיל עט' 55). בכל הצומות פרט לט' באב אומרים מומרו לכ' "ענך ה' ביום צרה" (לעיל עט' 54) ובט' באב מומר קכו"שיר המועלות בשוב ה' את שיבת ציון" (לקמן עט' 229), ואח"כ קוראים "יחיל משה", ומפרטים "דרשו ה'" בכל הצומות, בלבד מט' באב שמפטירים "שובה ישראל", ולאחר שמכנים ספר התורה לארון אומר החון חצי קדיש.

עמידה למנהה של ימי החול

ישון פניו כנגד מקום המקשרות באשר רגלו וז' ימודר ולא ישען ויכוח ראש שעה, צריך לבון בכל הברכות, ולפחות בברכה הראשונה.

בחורה החון אומר בלהש:

אָדָנִי שְׁפַטִּי תִּפְתַּחׇ אֹפִי גַּנְידׇ תְּהַלְתָּךְ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֶבְרָהָם אֱלֹהֵי יַצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב דָּאָל הַגְּדוֹלָה הַגְּדוֹלָה וְהַמּוֹרָא אֶל עַלְיוֹן גּוֹמֵל חָסָדים טוֹבִים וְקוֹנֶה אֶת-הַכֶּל וְזַכַּר חָסָדי אֲבוֹתֵינוּ וּמִכְיאָ גּוֹאָל לְבָנֵינוּ בְּנֵינוּם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשיות מוסיפים: זכרנו לחיים. מלך חפין בחיים.
וְכַתְבָּנו בְּסֶפֶר הַחַיִים לְמַעַן אֶל חַי

מלך גואל עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יהוה. מגן אברהם:
אַתָּה גּוֹבֵר לְעוֹלָם יְהֹוָה מְתִיחָה מְתִים אַתָּה רַב לְהֹשִׁיעָה בְּקִיָּה מְזִירֵד הַטָּל. | בחורה: משיב הרוח ומזריד הנשsem.
מְכַלֵּל חַיִים בְּחַסְדֶּךָ. מתחיה מתים ברכחים רבים. סומך נופלים ורופה חולמים. מתייר אסורים. ומקיים אמונהו לשני עפר. מיצבמו בעל גבורות ומי דומה לך. מלך מרים ומחיה
וּמְצִמֵּחַ לְנוּ יְשׁוּעָה:

בעשית מוסיפים: מי בפוך אב הרכמים.
וכור יוצריך ברכמים. ממית ומחייה:

ונאמן אתה לכהיות מתים. ברוך אתה יהוה. מתחיה המותים:

החון והקהל אומרים בחורה:

**כתר יתנו לך בטומי מעלה עם קיבוצי מטה. חיד כלם קדרשה לך
ישלשו. קפה שנאמר על-ידי נבי-אך. וקלה זה אל-זה ואמר.
קו"ה: קדוש קדוש יהוה צבאות. מלא כל-הארץ בבודו: חון:
לעפתם ברוך שאמרו. קו"ה: ברוך בבודיהה מפקומו: חון: וברברי
קדשך בטוב לאמר. קו"ה: מלך יהוה לעולם. אלהיך איזון לדר
ודר. הילוייה:**

**לדור ודור נמלך לאל. כי-הוא לבעו מרים וקדוש. ושבחך
אל-הינו מפינו לא-ימוש לעולם ועד. כי-אל מלך גדור
וקדוש אתה. ברוך אתה יהוה. האל הקדושים:**

בעשית: המלך הקדושים:

**אתה חונן לאדם דעת. ומפליך לאנוש בינה. וחננו מאתקה
דעה ובינה והשכל. ברוך אתה יהוה. חונן הרעת
השיבנו אבינו לטורתך. ורבקנו במצוותך. וקרבנו מלכנו
לעבדך. ויחזירנו בתשובה שלמה לפניה. ברוך
אתה יהוה. הרוצה בתשובה:**

**סליח-לנו אבינו כי חטאנו. מחל-לנו מלכנו כי פשענו.
כי אל טוב וסליח אתה. ברוך אתה יהוה. חנון
המרבה לסלוח:**

רְאֵה נָא בְּעַנִּינוּ וַיְרִיבֵנוּ וַגָּלַנוּ מִלְכָנוּ מִהְרָה לִמְעָן שֶׁמֶךָ. כִּי (אֶל) גֹּזֶל חֹק אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. גֹּזֶל יִשְׂרָאֵל:

בתעניית ציבור אם נוכחים לפחות ששה צמים אומר החזן בחורה 'ענו' ואם לאו, אומרו בישמע קולנו':

עֲנָנוּ יְהוָה עֲנָנוּ בַּיּוֹם צָום פָּעַנִּינוּ בַּיּוֹם גָּדוֹלָה אֲנָחָנוּ. וְאֶל-תַּעֲלִם אָזְנָךְ מִשְׁמֹעַ תְּפִלָּנוּ. וְאֶל-תַּהֲעַלְםָם מִבְּשָׁתָנוּ. הַיָּה נָא קָרוֹב לְשָׁוּעָן. טָרֵס נִקְרָא אַתָּה תְּעַנָּה. כְּדָבָר שְׁנָאָמָר. וְהִיא טָרֵס יִקְרָאוּ וְאַנְּיָ אֲנָה. עֹזְךָ הָם מִדְבָּרִים וְאַנְּיָ אֲשָׁמָעַ. בַּיּוֹם פָּורָה וּמְצַאֵל בְּכָל-עַת אָרָה וְצָוקָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַעֲנָה בַּעַת אָרָה וּמוֹשִׁיעָן:

רְפָאָנוּ יְהוָה (אֱלֹהֵינוּ) וּנְרֹפָא. הַוְשִׁיעָנוּ וּנְשִׁיעָה. כִּי תְּהַלְתָּנוּ אַתָּה. וְהַעֲלָה רִפּוֹאָה שְׁלָמָה לְכָל-מִפּוֹתָנוּ (ולְכָל-תְּחִלוֹאַינָה). כִּי אֶל רִופָא רְחִמָן וּנְאַמָן אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. רִופָא חֹלֵי עַמוּד יִשְׂרָאֵל:

בָּרֶךְ עַלְיוֹנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתִיהַשְׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְאֲתִיכְלָמָד מִינִי תְּבוֹאָתָה. וְמַנְתָן טָל (בחורה מוסיפה: וּמְטָר) לְבָרְכָה עַל-פִּנְיֵן הַאֲדָמָה וְשִׁבע אֲתִיהַעֲולָם מִבְּרֻכוֹתִיךְ . וְמַנְתָן בָּרְכָה. רַוְוחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל-מְעָשָׂה יְדֵינוּ. וּבָרֶךְ אֲתִשְׁנָוֹתָינוּ בְּשָׁנִים הַטוֹבֹת הַמִּבְזָרְכֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מִבְּרֶךְ הַשְׁנִים:

תַּקְעַ בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל לְחִרּוֹתָנוּ. וְשָׁא נָס לְקַבֵּץ גָּלוּתָנוּ. (וּקְבָצָנוּ יְחִיד מַאֲרְבֵעַ בְּגִפּוֹת הָאָרֶן לְאַרְצֵנוּ). בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מִקְבֵּץ גָּדוֹחַ עַמוּד יִשְׂרָאֵל:

השִׁבָּה שׂוֹפְטֵינוּ בְּבָרָא שׁוֹנֶה וַיַּעֲצִינוּ בְּבִתְחָלָה. וְתָמָלֵךְ
עָלֵינוּ אַתָּה (מִתְרָה) לְבָדֵק (בְּחִסְדֵךְ וּבְרָתָמִים).
בָּצָק וּבְמִשְׁפָט. בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוה. מֶלֶךְ אֲוֹהָב צְדָקָה וּמִשְׁפָט:

בעשייתך: המלך המשפט:

נוסח מהדור ר' מאיר ובלווניא:

וְלִמְשְׁמָרִים בְּלִתְהִ
תקועה. וְכָל-
המִינִים בְּלָם בְּרַגְעָן יַאֲבָדוּ
וְכָל-אֹיְבִים עַמְקָם מִתְרָה יַכְרְתוּ
וּמְלָכוֹת זְדוֹן מִתְרָה תַּעֲקַר
וְתַשְׁבַּר וּתְכַנֵּעַ אֹותָם בְּמִתְרָה
בִּימֵינוּ בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוה שׁוּבָר
אוֹיְבִים וּמְכַנֵּעַ וּדְרִים:

עַל-חַסִידִים וּעַל-חַדִיקִים וּעַל-גָּרִים הַאֲדָק וּעַל-פְּלִיטָת
עַמְקָם בֵּית יִשְׂרָאֵל. יְהָמוּ (נָא) רַחֲמֵיךְ יְהָוה אֱלֹהֵינוּ וּמֶן
שָׁכֶר טוֹב לְכָל-הַבּוֹטְחוֹת בְּשַׁמְךְ הַטוֹב בָּאֶמֶת. וּשְׁוּם חַלְקָנוּ
עַמָּהֶם. לְעוֹלָם לֹא נִבוֹשׁ בַּיְמָךְ בְּטַחַנוּ מֶלֶךְ עוֹלָם. בָּרוּךְ
אַתָּה יְהָוה. מְשֻׁעָן וּמְבָטָח לְאַדִיקִים:

וְלִירוֹשָׁלָם עִירָךְ בְּרָחִים תִּשְׁוֹב. וּבְנָה אַתָּה בְּנֵין עַולְם
בְּמִתְרָה בִּימֵנוּ:

בתשעה באב אמרו:

נִיחַם יְהָוה אֱלֹהֵינוּ אֲוֹתָנוּ וּעַל-יִשְׂרָאֵל עַמְקָם. וּעַל-ירוֹשָׁלָם עִירָךְ.
וּעַל-צִין מִשְׁכָן בְּבָדֵךְ. וּעַל-הָעִיר האֲכָלָה הַחֲרֵבָה וּמִשְׁמָקה.
הַנְּתָנוּה בַּיָּד זָרִים. הַרְמוֹסָה בַּכֶּף עַרְצִים. וַיְבָלַעַת לְגִזְוֹתָה. וַיִּרְשֹׁה

עוֹבֵד יְהוָה פָּסִילִים וַיַּשְׂרַאֲל עַמֶּךָ נִמְתָּחָה וַיַּרְא יַעֲקֹב בָּרוּשָׁה הַוְרְשָׁתָה. נִעְרָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַעֲפָרָה. וַיַּקְרִיחָה מְאַרְצֵנוּ דְוִיהָ. נִטָּה עַלְיָה בְּנָהָר שְׁלוֹם. וּבְנָהָר שׁוֹטֵף בְּבוֹר גּוֹסִים. כִּי בַּאֲשֶׁר הַצְּתָה. וּבְאַשְׁאָתָה עַתִּיד לְבִנְוֹתָה. כְּאָמוֹר וְאַנְּיָ אֲהִיה לְלֹל נָאָס יְהוָה חֻמָּת אַש סְבִיב וּלְכָבֵד אֲהִיה בְּתוּכָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מְנֻחָם צַוְּן עִירָוּ וְאַבְלִי עִמוּ וּבָוָנה יְרוּשָׁלַיִם: וממשיכים את עצמה.

ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים:

את-צמיח דוד עבדך במרה תצמיח. זכרנו תרומ בישועתך. כי לישועך קונו כל-הוים. ברוך אתה יהוה. מצמיח קרן ישועה:

שמע קוֹלָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וְחוֹס וְחַנּוּ וְרַחֲם עַלְינוּ. וְקִבְּלָבְּרַחֲמִים וְבָרָצֹן אֲתִתְפְּלַתָּנוּ וְאֲתִתְחַנְּתָנוּ. בַּי אָבְלָא רַחֲמִים רַבִּים אַתָּה הוּא מְעוֹלָם. וְלֹא נִשְׁׁוּב רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:

בתעניית ציבור, היחיד הכם אומר:

עֲנָנוּ יְהוָה עֲנָנוּ בַּיּוֹם צום תעניתנו. כי באָרא גְדוּלָה אֲנָחָנוּ. וְאַל-תִּعְלָם אָזְנָךְ מִשְׁמֹועַ תְּפִלָּנוּ וְאַל-תִּعְלָם מִבְקָשָׁנוּ. היה נא קָרוֹב לִשְׁעוּנִי. טָרָם נִקְרָא אַתָּה תְּשַׁעַנָּה. בְּרוּב שְׁגָםָר. וְהִיא טְרִס-יְקָרָאוּ וְאַנְּיָ אֲעֵנָה. עוֹד תִּם פְּדָבָרִים וְאַנְּיָ אֲשָׁמָע. כי אַתָּה פּוֹדֵה וּמְצַל בְּכָל-עַת אֶרְחָ זְכוֹתָה:

כי אל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתַחַנּוּ אַתָּה. ברוך אתה יהוה. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצָחָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בַּעֲפָךְ יִשְׂרָאֵל וְאַל-תִּפְלַתָּם שָׁעה. והשב הַעֲבֹדָה לְדִבְרֵיךְ. וְאַשְׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלַתָּם מִהְרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבְּל בָּרָצֹן. וְתַהְיָ לְרָצֹן תִּמְיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמָּה:

בראש חודש ובחול המועד אמרות:

אלְהַיְנוּ וְאֶלְהָיִ אֲבוֹתֵינוּ יָעָלָה וְבָאָה גַּעַיָּה יְרָאָה (נ"א: וְיָרָאָה)
וְיָרָצָה וְיִשְׁמַע וְיִפְקַד וְיִכְרֹן וְיִכְרֹן אֲבוֹתֵינוּ
וְיִכְרֹן יְרוּשָׁלָם עִירָה וְיִכְרֹן מִשְׁיחָה בְּנֵי דוד עֲבָדָה וְיִכְרֹן כָּל עַמּוֹד
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֵיךְ (לְפָלִיטָה) לְטוֹבָה לְחֻן וְלְחָסֵד וְלְרָחִםִים
וְלִרְצֹן בָּיוֹם

בראש חודש:	בוחה"ט של סוכות:
ראש החידש הוה.	חג המזות הוה.
וְכָרְנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בָּו לְטוֹבָה וּפְקַדְנוּ בָו לְבָרָכה.	חג הסוכות הוה.

וְכָרְנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בָו לְטוֹבָה וּפְקַדְנוּ בָו לְבָרָכה וְהַשְׁעִינוּ בָו
 לְחִים טוֹבִים בְּדָבָר יְשׁוּעָה וּרְחִמִּים וְחוֹסֵחַנָּנוּ וּרְחִם עַלְעִינָנוּ
 וְהַשְׁעִינוּ כִּי אֶלְיךָ עִינָנוּ כִּי אֶל מֶלֶךְ חָנָן וְרוּחָם אַתָּה:

וְתָהִינָה עִינָנוּ בְשִׁמְךָ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלָם עִירָה בְּרָחִםִים בְּמִזְאָוֹ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַמַּחְזִיר בְּרָחִמָיו שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחֲנוּ לְךָ שָׁאָתָה בְּחוֹרָה כְּשַׁהֲמָה אָמַר שָׁוֹרִים חִיבָּם כָּל הַצְבָּרָה לְשָׂוִים וְאָמַרְתָּם שָׁוִים רְבָכָבָי: מוֹדִים בּוֹרָיעִים וּמִשְׁתְּחוּם אֲנַחֲנוּ לְפָנֵיךְ אֱלֹהֵינוּ אֶלְהָיִ בָּל בָּשָׂר וְזָרְנוּ יוֹצֵר בְּרָאשֵׁת בְּרָכוֹת וְחוֹדוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשָׁ עַל-שְׁחִיתָתֵנוּ וְקִמְתָּנוּ בְּנֵת תְּחִינָנוּ וְתְחִנָּנוּ וְתַאֲסֹף גָּלוּתָנוּ מִאָרָבָע בְּנֹפּוֹת הָאָרֶן יְנַשּׁוּב לְשִׁמְרָה חֲקִידָה וְלַעֲשֹׂת רְצׂוֹנָךְ בְּאֶמֶת וּבְלֹבֶב שָׁלָם עַל שְׁאָנוּ מוֹדִים לְךָ בָּרוּךְ אֶל הַחֲדָרוֹתָה: ש"ס.	הוּא יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶלְהָיִ אֲבוֹתֵינוּ עַל-חִינָּיוֹן הַמְּסִירִים בְּנֵי-ךְ וְעַל- נִשְׁמֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ וְעַל- נִסִּיךְ שְׁבָכְלִיּוֹם וְיָום עַמְנָיוֹ וְעַל-גְּפַלְאֹתְךָ וְטוּבָותְךָ שְׁבָכְלִעְתָּה עַרְבָּה וּבְקָרָב וְעַזְרָהָם הַטוֹב בֵּי לְאַכְלָוֹ רָחִמִּיךְ וּמְרַחְמִים בֵּי לְאַתְמָוֹ חֲסִידִיךְ וּמְעוֹלָם קָוִינוּ לְךָ לְאַהֲלָמָתְנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא- עַשְׁבָתָנוּ וְלֹא-הַסְּפָרָת פָנֵיךְ מִמְנָנוּ
--	---

בחנוכה ובפורים אומרים:

על-תנפיסים ועל-הגבירות ועל-התשועות ועל-המחלכות ועל-הפרקן ועל-הפרדות שעשית עמנו ועם-אבותינו. בימים ההם בזמנן היה:

בפורים:

בימי פרדיי ואסתר בשושן הבירה. בשעטף עליהם הenson הרשות. ובקש להשמיד לחרג ולאבד את כל היהודים. מרגע ועד זמנו טרינשיט בזום אחד. בשולשיה עשר לחודש שניים עשר הואחדרש אדר ושלאם לבו: ואתלה ברכחmid הרבים הפרת את עצמו. וקלקלת את מהשכנתו. ורשותתו לו גמולו בראשו. ומתלו אותו ואת-בגנו על העז: וככים שעשית עם-אבותינו נס. בן עשה עמנו יהוה אל-הינו פלא ונסים בעת הזאת. ונורדה לשמה הגדול סלה: וממשך על כל ימי

בחנוכה:

בימי מתחיה בז'יחנן פהו גדור חשמונאי ובני. בשעטף עליהם עליהם מלכות יון הרשען לשכים מתורקה ולהעברים מחייב רצונך. ואתלה ברכחmid הרבים שעדת להם בעת צרתם. רבבת את-יריכם. דנתת את-ידיהם. נקמתת את-נקמתם. מסרת גבורים ביד חילשים. ורבבים ביד מעתים. וטמאים ביד טהורים. ורשותים ביד צדיקים. ווירדים ביד עשווי תורתקה. ולך עשתית שם גדור וקדוש בעולם. ולעוף ישראלי עשית תשועה גדוריה. ואחר כך באו בז'יך לדבר ביתך. ופנו את-היכלך. וטהרו את-מקדשך. והDALIKO גרות במחארות קדרשך. וקבועם שמונה ימים בקהל ובחוֹדָה. וככים שעשית עמם נס. בן עשה עמנו יהוה אל-הינו פלא ונסים בעת הזאת. ונורדה לשמה הגדול סלה: וממשך על כל ימי

בעשית מוסיפים: זכור רחמייך וקבעת את-כעסך.
כליה דבר יחרב וירעב (ושבי) ומשחת ומגפה וכל-מחלה.
מעלינו ומעל כל-בני בריתך:

**על-כלם יתברך ויתרומם שמה מלכנו תמיד. כל-החיים
יודוך פלה. ויהילו לשמה הטוב באמתך:**

בעשית מוסיפים: וכתוב לחיים טובים כל-בני בריתך:

ברוך אתה יהוה. הטוב שמה ולך נאה להזרותך:

בתעניית הארץ ישראל בשעת מנהה קטנה כהנים העזים נשאים כפיהם בחורה. ואם אין כהן הצם, החון אומר 'או"א', והציבור עונה אחריו כל פסוק 'כן יהי רצון':

**אל-הינו ולא-היא אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה
על-ידי משה עבדך. האמורה מפי אהרן ובינו לבין כהנים עם
קדושיםך. כאמור. ברכה יהוה נישמרה. יאל יהוה פניו אלך וניחנה:
ישא יהוה פניו אליך נישם לך שלום:**

שלים שלום. טובה וברכה. (ח'ים). חן וחסד ורחמים. מעלינו
ונעל כל-ישראל עטך. ברכנו אבינו כלנו באחד באור
פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אל-הינו. תורה ח'ים.
אהבה וחסד. אדרקה. ברכה. ישועה ורחמים וחיים ושלום.
ותוב יהיה בעיניך (לברכנו ולברך את-כל-עטך ישראל
תמיד בכל-עת ובכל-שעה בשלוּךך):

בעשיות מוסיפים: בספר חיים, ברכה ושלום. פרנסת טובה וישועה
ונחמה. מן וחסד נבר ונכתב לפניה. אנו וכל-עם ישראל. לחיים
(טובים) ולשלום:

ברוך אתה יהוה קמברך את-עמו ישראל בשлом. (אמן):

בחורה החון אומר פסוק זה בלחש:
יהיו לרצון אמריך כי גוון לבך לפניה יהוה צורי ונאלי:

ויש נהגים להזכיר:

אליהו, נשר לשוני מרע. ושפטני מדבר רפואי. ולקבלתי נפשי תודם ולמצותך
תקדר נפשי. ונפשי בעפר לכל תוניה. יהי רצון מלפניך יהוה אליה
שבכל-הימים עלי לראשה. תפיר עצם ומוקלט מוחשנותם. וכן יהי רצון מלפניך
יהוה אליה. שטפתה לשלעי תורה. שלעי תורה. שלעי דעה. שלעי דעה. שלעי
פרנסתך וככללה. שלעי מים.מן וחסד ורחמים ורצון מלפניך:

בתעניית היחיד במנה, לאחר התפילתו בלחש, קודם שיפסע שלוש פסיות אומר:
אליהו, בזמנ שבית-המקדש קים היה אדים חוטא ומקיריב לפניה
קרבן ומתכפר לו. עכשו שבעונתו אין בית-המקדש
קים אין לנו אלא תעניתינו ותפלותינו. יהי רצון מלפניך יהוה
אליה ואליה אבומי. שיהיה חלבך ורמי שנחטעת במעניתי לאלו
הקרבתך לפניה קרבן ותרצתי יהיו לעצנו וכו'.

אם שכח לומר על הניסים אמר:
הרחמן, יעשה לנו נסים ונפלאות כשם שעשוה לאבותינו
בימים ההם בזמנ הזה. בימי ומי לעיל עמ' .83

כולם אומרים:

יהיו לרצון אמריך כי גוון לבך לפניה יהוה צורי ונאלי:

פוסע שלש פסיעות לאחריו ככירה אחת והוור לשמאלן, ואחר כך לימין ואומרה:
**עֲשָׂה שְׁלֹם בְּמִרְׁומֵיּוֹ הַוָּא בְּרַחֲמֵיּוֹ יַעֲשֶׂה שְׁלֹם עַלְיֵינוֹ
 וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל.** (אמן):

**יְהִי רָצֵן מִלְפְּנֵיךְ יְהֹוה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שִׁתְבָּנֵה בֵּית הַפְּקָדָשׁ בְּמִרְׁהָרָה בִּימֵנוּ וְתִמְךְנָו בְּתוּרְתָךְ:**

במקום שלו ג' פסיעות יעמדו ולא יהוור לפניו עד שינוי החון לקודשה. בחורת הש"ז הקhal צרך לעמוד ולכין לכל הברכות ולענות ברוך הוא ובברוך שמו' אחריו ברוך אתה יי', ואמן אחר כל ברכה.

בעשיית אמרים:

אָבִינוּ מִلְכָנוּ	חִטְאָנוּ לְפָנֵיךְ:
אָבִינוּ מִלְכָנוּ	אֵין לְנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה:
אָבִינוּ מִלְכָנוּ	עֲשָׂה עָמָנוּ לִמְעָן שְׁפָךְ:
אָבִינוּ מִלְכָנוּ	בָּטָל מִמְנוּ (כֵּל) גִּזְוֹת קְשׁוֹת (וְרֻעּוֹת):
אָבִינוּ מִלְכָנוּ	חִידָשׁ עַלְיֵינוּ בְּשָׁרוֹת טוֹבָות:
אָבִינוּ מִלְכָנוּ	חִידָשׁ עַלְיֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה:
אָבִינוּ מִלְכָנוּ	בָּטָל מִחְשָׁבּוֹת שׁוֹנְאֵינוֹ:
אָבִינוּ מִלְכָנוּ	הַפְּרָעָת אָוֹבִינוּ:
אָבִינוּ מִלְכָנוּ	שְׁלָחָ רְפֹאָה שְׁלָמָה לְחוּלִי עַמָּךְ:
אָבִינוּ מִלְכָנוּ	עָזֹר (נִיא): מְנֻשָּׁה מְגַפָּה מְנֻחָתָךְ:
אָבִינוּ מִלְכָנוּ	בְּלָה דָבָר וְחַרְבָּ וְרַעַב וְשָׁבֵי וְמִשְׁחִית וְמִגְפָּה מִבְנֵי בְּרִיתְתְּךָ:
אָבִינוּ מִלְכָנוּ	לְבָרָכָה בְּיַעֲפָר אַנְחָנָה:
אָבִינוּ מִלְכָנוּ	קְרֻעָ רֹעָ זֹרֶר דִּינָנוּ:
אָבִינוּ מִלְכָנוּ	מִחְזָקָ שְׁטָר חֹזְבָתָינוּ:
אָבִינוּ מִלְכָנוּ	סְלָחָ וּמְחֹלָ לְשֻׁנוּתָינוּ:
אָבִינוּ מִלְכָנוּ	בְּחִיה וְהַעֲבָרָ פְּשָׁעָנִינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מְנַדָּר עִינֵיכֶךָ:
אָבִינוּ מִלְכָנוּ	הַחוּרָנוּ בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלָמָה לְפָנֵיךְ:

אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ	אַל־תִשְׁיבֵנוּ רַיִם מִלְּפָנֵיכָה:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ	זָכְרָנוּ בָכְרוֹן טֻוב לְפָנֵיכָה:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ	כָתַבְנוּ בְסֶפֶר הַחַיִים:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ	כָתַבְנוּ בְסֶפֶר זְכִוּרָה וְכַיִתָּה:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ	כָתַבְנוּ בְסֶפֶר יִשּׂוּעָת וְנַחֲמוֹת:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ	כָתַבְנוּ בְסֶפֶר פָרָנָסָה וּכְלָקָלה:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ	כָתַבְנוּ בְסֶפֶר סְלִיחָה וּמִחְילָה וּכְפָרָה:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ	הַצְמָחָה לְנוּ יִשּׂוּעָה בְּקָרוֹב:
אָבִינוּ שָׁמֵעַ קְוֹלָנוּ וְחֹסֵן וּרְחֵם עַלְנוּ:	
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ	קָבַל בְּרָחוּמִים וּבְרָצֹן אַת־תִפְלַטְנוּ:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ	עֲשָׂה לְמַעַן וְלֹא־לְמַעֲנָנוּ:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ	עֲשָׂה לְמַעַן שָׁמֶךָ הַגָּדוֹלָה הַגּוֹבֵר וְהַטוֹּראָה:
אָבִינוּ מֶלֶכְנוּ	עֲשָׂה לְמַעַן רַחֲמִיךָ הַרְבִּים וְחַסְדִּיךָ הַגָּדוֹלִים וּרְחֵם עַלְנוּ וְהַזְעִינָנוּ:

נפילה אפים

אין אומרים חהנוּ במנחה ביום שאין אומרם תחנון בשרהית (ראה לעיל עמ' 46) וכן לא במנחה שלפני הימים ההם, חוץ ממנה ששלפני ערב ר"ה וערב יו"ה"כ. אין נפילה אפים בלילה, בין המשימות ובמקומות שאין ס"ת יאמר התchingה ללא נפילה אפים.

רחובות וחנן חטאנו לְפָנֵיךָ. רְחֵם עַלְנוּ וְהַזְעִינָנוּ:

לְדֹוד. אַלְיךָ יְהוָה נֶפֶשִׁי אָשָׁא: אַלְתִּי בָּהּ בְּטַחְתִּי אַל־אָבֹשָׁה.
אַל־יַעֲלֵזָה אָזְבִּי לֵי: גַם כָּל־קָנִיךָ לֹא יַבְשֵׂה. יַבְשֵׂה
הַבּוֹנְדִים רַיִם: דְרַכְיךָ יְהוָה הַדְרִיעָנִי. אַרְחֹותִיךָ לְפָרְנָנִי:
הַדְרִיכִנִּי בְּאַמְתָּךְ וְלִמְלָנִי כִּי־אַתָּה אַלְתִּי יְשַׁעַי. אַתָּה קְוֹיָה
כָּל־הַיּוֹם: זָכְרָנוּ רַחֲמִיךָ יְהוָה וְחַסְדִּיךָ. כִּי מְעוֹלָם הַמָּה: חֲטֹאות

נעולייו ופשעי אל-תוקר. בחסדך זכרלי-אתה. למן טובך
יהוה: טובינו ישר יהוה. עליכן יורה חטאים ברכך: ירכך
עננים במשפט וילמד עננים דרכך: כל-ארחות יהוה חסד
ואמת. לנצרי בריתו ועדתמי: למן שמה יהוה וסלחת לעוני
בי רביהו: מיהה האיש ירא יהוה. יורנו ברכך יבחר: נפשו
בטוב תלין ירושארץ: סוד יהוה ליראיו בריתו
להודיעם: עני תמיד אל-יהוה. בי הוואי-זיא מרשת רגלי:
פנה-אל ותנני. כייחיד עני אני: צרות לבבי הרחיבו
ממצוקתי הוציאני ראה עני ועמליו ישא לכל-חטאותי
ראה-איבי כירבו ונשאות חמס שנאוני שמרה נפשי והאלני.
אל-אבות כיחסתי בה: תפיזר יזרוני. כי קויתיה: פרה
אל-הים אתי-ישראל. מבל אrosis:

ואנחנו לא גדע מה-געשה. כי עליך עניינו זכר-רחמיך
יהוה וחסדיך. כי מעולם הפה: אל-תוקר-לנו עונת
ראשנים. מחר יקומו רחמיך. כי דלono מארה: חננו יהוה
חננו. בירב שבענו בו: ברכנו רחם תופור: כיהוא ידע יצרנו.
 Yokor כי עפר אנחנו עורנו אלה ישענו על-דבר בדור-שםך.
 והצילנו וכפר על-חטאינו למן שםך:

חנון אומר:

וְתַגְדֵל וִתְקַדֵשׁ שְׁמָה רְبָא. בְּעַלְמָא דְבָרָא בְּרוּתָה. וְיִמְלִיךְ
מֶלֶכְתָה בְּחִיכֹן וּבְזִימֹן וּבְחִי רְכָל-בֵית-יִשְׂרָאֵל
בְּעֲגָלָא וּבְזֹמָן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמָן:

הִיא שְׁמָה רְבָא מִבְרָךְ. לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמִי עַלְמָא.

וַיִּתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבְּחֶה וַיִּתְפֹּאֵר וַיִּתְרוּם וַיִּתְנַשָּׂא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דָקְרָשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
לְעַלָּא לְעַלָּא מִזְבֵּלְבְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. פְּשֻׁבְחָתָא וְנַחֲמָתָא
דְּאַמְּרֵין בְּעַלְמָא. וְאַמְּרוּ אַמְּן:
תַּתְקַבֵּל אַלְוַתְהָן וּבְעוֹתְהָן דָכְלָבִּיתִיְשָׁרָאָל. קְדָם אַבְהָוָן
דְּבָשְׁמִיאָא. וְאַמְּרוּ אַמְּן:
יְהָא שְׁלָמָא רְבָא מִזְשְׁמִיא וְחַיִים טּוֹבִים עַלְינוּ וְעַלְכָלָן
יִשְׁרָאָל. וְאַמְּרוּ אַמְּן:
עַשְׂה שָׁלוֹם בְּמִרְזָמָיו. הָוּא בְּרַחְמָיו. יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עַלְינוּ
וְעַלְכָלִישָׁרָאָל. אַמְּן:

רק לאחר מנהה נדולה יש אמרים 'עלינו לשבח' (לעיל עמ' 7) ולאחריו קדיש תום.
לאחר מנהה אם יש בכח' אדם החיב באמירת קדיש, אמרים כאן מומור של יום (לעיל
עמ' 66 ואילך) או מומור ס"ז (כמנהג ק"ק רוחה) כבדקמן ואחריו קדיש תום.

בבית האבל, במקום המוזמורים הנ"ל, אמרים מומור מ"ט (לকמן עמ' 436) ולאחריו קדיש
תום, השכבה וקדיש.

לְמַנְאָחָ בְּנִגְיָתָ מִזְמָרָ שִׁירָ: אֱלֹהִים יְחִינָנוּ וַיְבָרְכָנוּ. יָאָר
פָּנֵיו אַתְּנוּ סָלהָ: לְדָרַעַת בָּאָרֶץ דָרְבָּךְ. בְּכָל-גּוֹיִם
יְשֻׁוּתָהָ: יְזַרְוֵךְ עַמִּים אֱלֹהִים. יְזַרְוֵךְ עַמִּים בְּלָם: יְשֻׁמְחוּ
וְרַגְנָנוּ לְאַפִּים. כִּי-תִשְׁפַּט עַמִּים מִשְׁׁוֹר וְלְאַפִּים בָּאָרֶץ תִּנְחַסֵּם
סָלהָ: יְזַרְוֵךְ עַמִּים אֱלֹהִים. יְזַרְוֵךְ עַמִּים בְּלָם: אָרֶץ נִתְנַהַ
יְבוֹלָה. יְבָרְכָנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהִינוּ: יְבָרְכָנוּ אֱלֹהִים וַיִּירְאוּ אָתוֹתָו
כָּל-אָפְסִי-אָרֶץ:

קדיש יתומ:

יתנגןDEL נוֹתַקְדֵּשׁ שָׁמָה רֶבֶא. בְּעַלְמָא דִּבְרָא כְּרוּעָתָה. נִימְלִיךְ מִלְכָוָתָה
בְּחַיִיכָּן וּבְיוֹמִיכָּן וּבְחַי רְכֻלִּיבִּיטִישָׁרָאָל בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב.
וְאָמְרוּ אָמָן:

יהָא שָׁמָה רֶבֶא מִבְרָךְ. לְעַלְמָם וּלְעַלְמִיא. עַלְמִיא.

יתְבָרֵךְ נִשְׁתַּבְחֵה וְתַפְאֵר וְתַרְזֵם נִתְגַּנְשָׁא נִתְהַדֵּר וְתַעֲלֵה וְתַהֲלֵל
שָׁמָה רְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
לְעַלְאָ לְעַלְאָ מִנְכָלִיבְרַכְתָּא. שִׁירַתָּא. תְּשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא דְאָמִין
בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ אָמָן:

יהָא שָׁלָמָא רֶבֶא מִנְשִׁמְפִיא וְחַיִים טוֹבִים עַלְמִיא וּלְעַלְמִיא
וְאָמְרוּ אָמָן:

עַשְׂתָּה שָׁלוֹם בְּמַרְוּמִיו. הוּא בְּרַחְמֵיו. יָעַשְׂתָּה שָׁלוֹם עַלְמִיא וּלְעַלְמִיא
יִשְׂרָאֵל. אָמָן:

בבית הכנסת בחנוכה מדליקים הנרות לפני תפילה ערבית, לকמן עמ' 293.

סדר ערבית לימי חול

שיר המעלות. הנה ברכו את־יהוה כל־עברי יהוה. העםים
בבית־יהוה בלילה: שאויידכם קדש ברכו את־יהוה: ברכו
יהוה מצין. עשה שמים ואڑן:

יהוה צבאות עמי. משגב־לנו אלְהִי יעקב סלה: יהוה צבאות. אשר־
אלם בטחך: יהוה הוועעה. מלך יעננו ביום־קראנן: בשלום
יחדו אשכבה ואישן. כי אתה יהוה לבדד. לבטח הווענני הווענני
ארח חיים. שבע טמונות אטרפניך. געמוות בימינך נצח: מי יתן מצין
ישועת ישראל. בשוב יהוה שבות עמו. געל יעקב ישמע ישראל: יומס
יצאה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי. תפלה לאל חי ותשועת צדיקים
מייהה. מעום בעת ארה: ניעורם יהוה וויפלטם. יפלטם מרטעים
וירושעם. כייחסו בוי: חזוקו ניאמן לבככם. כל־תמיילים לירעה:

והוא רחום יכפר עון ולא־ישחתית. והרבה לך־шиб אףו.
ולא־עיר כל־חמותנו: יהוה הוועעה. מלך יעננו
ביום־קראנן:

הנון אומר:

ברכו את־יהוה המברך:

הקהל אומר ואחריו החון:

ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יהוה. אלְהִינו מלך העולם. אשר בדברו
מעריב ערבים. ובכחמה פותח שערם. ובתבונה
משנה עתים. ומחלף את־הומות. ומסדר את־הכוכבים
במשמורתם בركיע הארץ. בורא יום ולילה. גולל אור
מן־יחשך וחשך מפני־אור. המעביר יום ו מביא לילה.

המבריל ביןיזום וביןיללה. יהוה צבאות שמנו. ושם חי
ויקים תמיד הוא מלך עליינו לעולם ועד. ברוך אתה יהוה
המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצוות חקקים
ומשפטים אותנו למדת. על בן יהוה אלינו בשבנו
ובគומנו תרבנן. לשיח בחקי רצונך. ונשמעו ונעלמו בדרבי
(תלמיד) תורה ובמצוותיך (וחקוקיך) לעולם ועד. כי הם
חינו ואורך ימינו ובהם נהגה יום ולילה. ואהבתך אל-תסר
מפני עד-נצח נצחים. ברוך אתה יהוה. אהב את-עמו ישראל:

הקורא קיש בין לקים משות עשה מהורה ולקבל לעלו של מלסת טבים. וקרוא בנהת ובגינות. שיר לפרש
האותות בפי ובשפתי וירק לעת רוח בון הרבקם בין לעל לברכם. שיר להשתמע לאוני מה שיזא
ספי שיחו פיו ולט שווים בכוונה. אם לא יכול בפסוק ראשון לא ייא אפל בדיבער. שיר להאריך לדילית
של אחריו. וירק להתיו בין של יתרבר ושל זיבורתם. אין השין שיר לתגבר את קול בפסוק הותחה.

המתפלל חד אומר: אל מלך נאמן:

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

אמרו בלחש: ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד:
ואהבת את יהוה אלהיך. בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-
מאנך: יהוי הדברים האלהה. אשר אני מצוך
היום. על-לבבך: ושננתם לבניך ודרשתם בס. בשכחה בביבך
ובכל-תעה בדרך ובשכחה ובគומם: וקשרתם לאות על-ידך
והני לטעפת בין עיניך: וכתבתם על-מכוונות بيיחך ובשעריך:
והיה אם-שמע תשמעו אל-מצוותי אשר אני מצואה אתם
היום. לאהבה את-יהוה אלהיכם ולבבך בכל-לבבכם
ובכל-נפשכם: לנתקתי מטרארככם בעתו יורה ומלאקווש.

וְאַסְפָּתְּ רִגְנֵךְ וְתִירְשֵׁךְ וְיִצְחָרֶךְ: וְנִמְתֵּן עַשְׂבָּבְשִׁדְךְ לְבַהֲמַתְךְ.
וְאַכְלָתְּ וְשִׁבְעָתְּ: הַשְּׁמָרוּ לְכֶם פָּנוּ יְפָתָה לְבַבְכֶם. וְסְרָפָס
וְעַבְרָתְּ אַלְהִים אֶחָרִים וְהַשְׁמָחוֹתִים לְהֶם: וְחַרָּה אֶפְרַיִם
בְּכֶם וְעַצְרָ אַתְּ-הַשְׁמִים לְאֵלִיָּהָ מְטָר וְהַאֲדָמָה לֹא תַּעֲנֵן
אַתְּ-יְבוֹלָה. וְאַבְרָתְּ מַהְרָה מַעַל הָאָרֶץ הַטָּבָה אֲשֶׁר יְהוָה
נִתְןֵן לְכֶם: וְשִׁמְמָתְּ אַתְּ-דָבְרֵיכֶם אֶלְהָ עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-נְפָשָׁכֶם.
וְקִשְׁרָתְּ אֶתְכֶם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהֵיו לְטוֹטָפָת בֵּין עַינֵיכֶם:
וְלִפְרָתְּ אֶתְכֶם אַתְּ-בְּנֵיכֶם לְדָבָר אָסְ: בְּשִׁבְתָּךְ בְּבִיטָחָ וּבְלִכְתָּךְ
בְּדָרָךְ וּבְשִׁכְבָּךְ וּבְקוֹמָךְ: וּכְתָבָתָם עַל-מִזְוֹתָ בִּיטָחָ וּבְשִׁעְרִיךְ:
לְפָנֵן יָרַבְיו יְמִיכָט וַיְמִיבְנֵלָם. עַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאַבְתָּיכֶם לְתַתְּ לְהֶם. כִּימֵי הַשְׁמִים עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאָמֵר: דָבָר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֶלְהָם וְעַשׂו לְהָם צִיצַת עַל-כֶּנֶף בְּגִידֵיכֶם לְדָרְתֶּם.
וְנִתְנֵן עַל-צִיצַת הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכִלָּת: וְהִיה לְכֶם לְצִיצַת וּרְאֵיתֶם
אֹתוֹ וּוּכְרָתֶם אַתְּ-כָל-מִצּוֹת יְהוָה וּשְׁיִתְהַרְגוּ
אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עַיִינֶיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם וְנִים אֲחֶרְיָהֶם: לְפָנֵן
תוּכְרוּ וּשְׁיִתְהַרְגוּ אַתְּ-כָל-מִצּוֹתִי. וְהִיְתֶם קְדוּשִׁים לְאַלְהִיכֶם:
אַנְּיִהוָה אֱלֹהֵיכֶם. אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִאָרֶץ מִצְרָיִם לְהַזְרֵת
לְכֶם לְאַלְהִים. אַנְּיִהוָה אֱלֹהֵיכֶם: הַצִּבוּר אָמֵת: אָמֵת:

הַחֲנוּ חֻור וְאָמֵת: אַנְּיִהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת:

וְאַמְונָה בְּלִזְאָת וּקְיָם עַלְיָנוּ. כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין
וְלֹא-תוֹ. וְאַנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עַמוֹ. הַפּוֹרְדָנוּ מִיד מַלְכִים. הַגּוֹאָלָנוּ
מַלְכָנוּ מִכְפָּה בְּלִעֲרִיצִים. הַאֲלֵל הַנִּפְרָע לְנוּ מִאֲרָנוּ. הַמְשָׁלָם

גָּמֹל לְכָל-אֹיְבִי נַפְשֵׁנוּ. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחִים וְלֹא-נִתְּן לְמוֹת
רְגָלֵנוּ. הַפְּרִירִיכְנוּ עַל-בָּמוֹת אֹיְבֵינוּ. וַיָּרֶם קָרְנוּ עַל-כָּל-
שָׂנְאֵנוּ (הַאֲל) הַעֲשָׂה לָנוּ נְסִים וּנְקָמָה בְּפִרְעָה. אַוּתוֹת
וּמוֹפְתִים בְּאָדָמָת בְּנֵיכֶם. הַמִּפְּהָה בְּעִבְרָתוֹ כָּל-בְּכוֹרִי מִצְרָיִם.
וַיֹּצֵא יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ מִתּוֹכָם לְחוֹרוֹת עַוְלָם. הַמִּעְבָּרִיר בְּנֵי בִּנְזָעֵרִי
יִסְעוֹף. אַתִּירְזִיפִים וְאַתִּישְׁוֹנֵאִים בְּתַחְזּוֹתָתָם טְבֻעַ. וְרָאוּ
בְּנִים אַתִּזְבּוּרָתוֹ. שְׁבָחוּ וְהִזְדוּ לְשָׁמוֹ. וּמְלֹכָתוֹ בְּרָצֹן קָבְלוּ
עַלְיהֶם. מְשָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עֲנוּ שִׁירָה בְּשָׁמָחָה רְבָה
וְאָמְרוּ בָּלָם. מִיכְמָכָה בְּאַלְלָם יְהֹוָה. מִי בְּמָכָה נְאֹדר בְּקָדְשָׁ.
נוּרָא תְּהִלָּתָה עֲשָׂה פָּלָא. מְלֹכָותָה רָאוּ בְּנֵיךְ. בּוֹקָע יִם לִפְנֵי
מְשָׁה. וְהִאֱלֵי עֲנוּ וְאָמְרוּ. יְהֹוָה יְמַלֵּךְ לְעוֹלָם וְעַד: וּנְאָמָר:
כִּי-פְּרָה יְהֹוָה אַתִּיעַקְבּ וְגַאֲלֹה מִיד חֹקָם מִמְּנִי. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהֹוָה. גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבָנָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלָם. וְהַעֲמִידָנוּ מִלְכָנוּ לְחִים
(טּוֹבִים) וְלְשָׁלָם. וּפְרוֹשָׁת עַלְינוּ סְכָת שְׁלֹמָךְ.
וְהַגַּן בְּעָדֵנוּ וּמִתְּקַנֵּנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְפָנֵיךְ. וְהַשְׁעִינָנוּ (מִהָּרָה)
לִמְשָׁךְ. וְהַסֵּר מַעַלְנוּ אֹיְבִי. דָּבָר וְחַרְבָּה וְרַעַב וְגַ�זְעָן
וְאַנְחָה. וּשְׁבָר (וְהַסֵּר) שָׁטָן מִלְפָנֵינוּ וּמִאַחֲרֵינוּ. וּשְׁמַר צָאתֵנוּ
וּבָזָאנוּ מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה. שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
לְעֵד. אָמָן:

אומרים בלחש:

בְּרוּךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם. אָמָן. יְמַלֵּךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם. אָמָן וְאָמָן:
בְּרוּךְ יְהֹוָה מִצְוָן שָׁכַן יְרוּשָׁלָם. הַלְלוּיָה: **בְּרוּךְ** יְהֹוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עֲשָׂה נְפָלָות לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ

לעולם. וימלא בכבודו את כל הארץ. אמן ואמן: יהי כבוד יהוה
לעולם. ישמח יהוה במעשהיו: כי לא יטש יהוה את עמו בעבור
שם הנדרול. כי הויאל יהוה לעשות אתכם לו לעם: וירא
כל חם ויפלו על פניהם ואמרו יהוה הוא האלים. יהוה הוא
האלים: וזה יהוה מלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה
יהוה אחד ושמו אחד: יהי חסוך יהוה עליינו. כאשר חלנו לך:
יהוינו יהוה אלתינו וקבצנו מנהיגים. להודות לשם קדשו.
להשתבח בתקתך: כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניה
אדני יכבדו לשם: כי נורא אתה ועשה נפלאות. אתה אלים
לביך: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך. נורא לך לעולם. לדור
ונדר נספר תחולך: ברוך יהוה ביום. ברוך יהוה בלילה. ברוך
יהוה בשכונתך. ברוך יהוה בקומנו כי ביך נפשות הרים
וهمותים: אשר בידך נפש כל חי רוח כלבשר איש: ביך
אפקוד רוחך. פרית אוטי יהוה. אל אמרת אלתינו שבשים.
יחיד שמד זקים זכרך ומילוקך תפיר. הוא מלך עליינו לעולם
ועוד: עיכ בלהש. תהלה נבייע לרוכב בערכות. לאל המפואר
במקהлот קדושים. ברוך אתה יהוה. מלך אל חי לעד
ויקים לנצח:

חנון אומר:

ויתגדל ויתקדש שם רבא. בעלמא דברא ברעותה. וימליך
מלכותה בחיכון ובזימיכון ובחי רכל בית ישראל
בעגלא ובזומן קרייב. ואמרו אמן:
זהו שם רבא מברך. לעם ולעלמי עולם.

וַתִּבְרֹךְ וַיִּשְׁתַּבְחֶה וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוּם וַיִּתְנַשָּׂא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה רַקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
לְעַלָּא לְעַלָּא מִזְכָּלְבְּרַכָּתָא. שִׁירַתָּא. תְּשֻׁבָּחַתָּא וַנְחַמְּתָא
דְּאַמְּרֵן בָּעַלְמָא. וַאֲמְרֵו אָמָן:

עַמְיוֹדָה לְעַרְבִּית שֶׁל יְמֵי הַחֹול

בראש חודש מכריזים: 'ראש חודש'; בחנוכה ופורים מכריזים: 'על הגשים'.

ישון פניו כנרג' מקום המקרא כאשר רגלו זו, יעופר ולא ישען וכוף ראש עטף, צריך לבון בכל הברכות,
ולפנות בברכה הראשונה.

אָדָנִי שְׁפָתִי תִּפְתַּח אָפִי גַּזְדִּי תְּהַלְעֵךְ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם.
אֱלֹהֵי יַצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאָל הַגָּדוֹל הַגָּבֵר הַמּוֹרָא.
אֵל עַלְיָן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה אַתִּיכָּל וּזְכָר חֲסָדִי
אֲבוֹתָה. וּמְבֵיא גּוֹאֵל לְבָנֵינוּ בְּנֵיכֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בָּאַהֲבָה:

בעשיות מוסיפים: זָכְרָנוּ לְחַיִם. מֶלֶךְ חַפְזָן בְּחַיִם.
וְכִתְבָּנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִם. לְמַעַן אֵל חַי

מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֹזֵיר וּמוֹשִׁיעֵן וּמְגַן. בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה. מְגַן אַבְרָהָם:
אַתָּה גּוֹבֵר לְעוֹלָם יְהֹוָה. מְחִיה מְתִים אַתָּה רָב לְחוֹשְׁיעָן.
בקץ: מְוֹרֵיד הַטֶּל. | בחורף: מְשִׁיב הָרָוח וּמוֹרֵיד הַגְּשָׁסִים.
מְכַלֵּל חַיִם בְּחַסְדֵךְ. מְתִיחָה מְתִים בְּרַחְמֵיכָם רַבִּים. סְמַך
נוֹפְלִים וּרֹופָא חֹלִים. מְתִיר אֲסּוּרִים. וּמְקִים אָמוֹנוֹ לְשִׁנְנִי
עַפְרָה. מִיכְבָּמוֹךְ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִדּוֹמָה לְךָ. מֶלֶךְ מְפִית וּמְחִיה
וּמְצִמְמִיחָה לְנוּ יְשֻׁעָה:

בעשיות מוסיפים: מי במוֹךְ אֶבָּרְחָמִים,
וְכוֹרֵץ צַוְּרִיךְ בְּרַחֲמִים. מִמְּתִית וּמִחִיָּה:

ונאמן אתה ליהווות מתרים. ברוך אתה יהוה. מלחיה המתים:
לדור ודור נמליך לאל. כי הוא לבדו מרים וקדוש. ושבח
אללהינו מפינו לא-ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול
וקדוש אתה. ברוך אתה יהוה. האל הקדושים:

בעשיות: הפלך קדושים:

אתה חונן לאדם דעת. ומילמד לאנוש בינה. וחננו מאתק
דעה ובינה והשכל. ברוך אתה יהוה. חונן הדעת:
השיבנו אכינו לזרתך. ורבקנו במצותיך. וקרבנו מלפניך
לעבדך. וחתנו בתשובה שלמה לפניה. ברוך
אתה יהוה. הרוצה בתשובה:

סליח-לנו אכינו بي חטאנו. מחול-לנו מלכנו بي פשענו.
בי אל טוב וסליח אתה. ברוך אתה יהוה. חנון
הפרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וריבבה ריבנו. ונאלנו מלכנו מהרה למען
שםך. כי (אל) גואל חוק אתה. ברוך אתה יהוה.
גואל ישראאל:

רְפָאָנוּ יְהוָה (אֱלֹהֵינוּ) וְנִרְפָּא. הַוְשִׁיעָנוּ וְנִשְׁעָה. כִּי תְהַלֵּטָנוּ
אתה. והעללה רפואה שלמה לבל-מכותינו (ולבל-

תְּחִלּוֹאַנְיוֹ. בָּי אֶל רֹופָא רְחִמָּן וְגָמְן אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהֻדָּה.
רֹופָא חֲוֵלי עַמוֹּ יִשְׂרָאֵל:

**בָּרָךְ עָלֵינוּ יְהֻדָּה אֱלֹהֵינוּ אֲתִתְהַשֵּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְאַתְּכָלֵל
מִינִי תְּבוֹאַתָּה. וַתֵּן טָל** (בחורף ווסיפים: ומטר) לְבָרְכָה
עַל-פָּנֵי הָאָדָמָה וְשָׁבֵעْ אֲתִתְהַעֲולָם מִבְּרָכוֹתֶיךָ. וַתֵּן בָּרְכָה,
רוּחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל-מְעָשָׂה יְדֵינוּ. וָבָרָךְ אֲתִתְשְׁנוּתָנוּ בְּשָׁנִים
הַטּוֹבָות הַמִּבְּרוּכָות. בָּרוּךְ אַתָּה יְהֻדָּה. מִבָּרָךְ הַשָּׁנִים:
**תִּקְעַ בְּשׁוֹפֵר גְּדוֹלָה לְחַרְוֹתָנוּ וְשָׁא נָס לְקַבֵּץ גְּלִוְתָּנוּ. וְקַבְּצָנוּ
יחָד מַאֲרָבָע בְּנֹפּוֹת הָאָרֶן לְאַרְצָנוּ.** בָּרוּךְ אַתָּה יְהֻדָּה.
מְקַבֵּץ גְּדוּלָה עַמוֹּ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׂוֹפְטִינוּ בְּבָרָא שׂוֹנָה וַיּוּעֲצִינוּ בְּבָתְחָלָה. וְתִמְלָדֵד
עָלֵינוּ אַתָּה (מִהְרָה) לְבָדֵק (בְּחִסְדָּה וּבְרָחִמים).
בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָט. בָּרוּךְ אַתָּה יְהֻדָּה. מְלָךְ אֶחָד בָּדָקָה וּמִשְׁפָט:

בעש"ה: המלך המשפט:

<p>נסח בלתי מעורר וכ"ה:</p> <p>וְלֹמְשָׁמְדִים בְּלִתְרוּהִ תִּקְוָה. וְכָל- הַמִּנִּים בְּלָם בְּרָגֵעַ יַאֲבֹדוּ. וְכָל-אוֹיְבִים עַפְקָם מִהְרָה יַכְרֹתוּ. וְמִלְכּוֹת זְדוֹן פִּיהָרָה תַּעֲקֹר וְתַשְּׁבֹר וְתַכְנִיעַ אֹתָם בִּמְהָרָה בְּיִמְנֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהֻדָּה. שׁוּבָר אוֹיְבִים וּמִכְנִיעַ זְדִים:</p>	<p>נסח מהזר רט"ו ובלוניא:</p> <p>וְלֹמְשָׁמְדִים בְּלִתְרוּהִ תִּקְוָה. וְכָל- הַמִּנִּים בְּלָם בְּרָגֵעַ יַאֲבֹדוּ. וְכָל-אוֹיְבִים מִהְרָה יַכְרֹתוּ. וְמִלְכּוֹת זְדוֹן פִּיהָרָה תַּעֲקֹר וְתַשְּׁבֹר וְתַכְנִיעַ אֹתָם בִּמְהָרָה בְּיִמְנֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהֻדָּה. שׁוּבָר אוֹיְבִים וּמִכְנִיעַ זְדִים:</p>
--	--

על-חסידים ו

על-צדיקים ו

על-גבי האclk ו

על-פְּלִיטָת עפַך בֵּית יִשְׂרָאֵל. יְהוָה (נָא) רְחִמָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמָן שֶׁכָּר טֹב לְכָל-הַבּוֹטוֹחִים בְּשֵׁם הַטֹּב בְּאֶמֶת. וְשֵׁם חֲלָקָנוּ עֲמָם. לְעוֹלָם לֹא נִבוֹּש כִּי בְּךָ בְּתַחַנוּ מֶלֶךְ עוֹלָמים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מְשֻׁעָן וּמְבָטָח לְאַדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלָם עִירָך בְּרָחִמִּים תִּשְׁׁוֹב. וּבְנָה אַתָּה בְּנֵין עַולָם בְּמִרְחָה בִּימִינָה

בליל תשעה באב אומרים:

רְחִמָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל-עַלינוּ וְעַל-יִשְׂרָאֵל עפַך. וְעַל-ירוּשָׁלָם עִירָך. וְעַל-צִיּוֹן מִשְׁבָּנוּ כְּבָזָךְ. וְעַל-הַעִיר הַאֲבָלָה הַחֲרַבָּה וְהַשׁוּמָה. הַגְּתָנוֹתָה בַּיּוֹם וּרְאִים. הַרְמוֹסָה בְּכָל עַרְצִים. וְיַבְלָעוּה לְגִוְינוֹתָה. וְיַרְשָׁוּה עֲבָדִי פְּסִילִים וּלְיִשְׂרָאֵל עפַך נְמַתָּה וּלְזָרָע יַעֲקֹב יְרִשָּׁה הַוּרְשָׁתָה. נְגַעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַעֲפָרָה. וְהַקִּיצָה מִאָרֶץ דָוִיה. נְתָה אַלְיָה בְּגַנְּהָרָ שָׁלוֹם. וּבְכָל שׁוֹטֵף בְּבוֹד גּוֹיִם. בַּי בָּאֵשׁ הַאֲמָתָה. וּבָאֵשׁ אַתָּה שָׁמֵד לְבָנוֹתָה. קָאָמָר וְאָנוּ אֲהֵיה־לָה נְאָסִיְתָה חַוָּתָה אֲשׁ סְבִיב וּלְכָבֹוד אֲהֵיה בְּתוֹכָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מְנַחַם צִיּוֹן עִירָנוּ וְאֲבָלִי עַמוּ וּבָזָה יְרוּשָׁלָם:

וממשיכים את ה'יצהר.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. בָזָה יְרוּשָׁלָם:

אַתְּצִמַּח דָּיוֹד עֲבָדֶך בְּמִרְחָה תִּצְמִיחָה. וּקְרָנוּ מְרוּם בְּיִשְׁוּעָתֶך. כִּי לְיִשְׁוּעָתֶך קְנוּנוּ בְּלִיהּוּם. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מִצְמִיחָה קְרָנוּ יִשְׁוּעָה:

שֶׁמַע קֹלֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינו וְחֹסֵן וְחִנּוּ וְרָחֵם עַלְינוּ. וְקִבְּלָ
בְּרָחִמים וּבְרָצֹן אֲתִ-תְפִלֵתָנו וְאֲתִ-תְחַנֵתָנו. כִּי אֲבָ
מֶלֶא רָחִמים רַבִים אַתָּה הוּא מָעוֹלָם. וְלֹא נִשְׁׁוּב רִיקָם מַלְפִינָה:

בכל ל' ט' באב החיד הזם אומר:

עֲנָנו יְהוָה עֲנָנו בַּיּוֹם צום תעניתנו. כִּי בָּאָרֶה גָדוֹלָה אֲנָחָנוּ.
וְאֲלִ-תְעַלֵם אָזְנָך מְשֻׁמּוֹעַ תְּפִלָתָנו וְאֲלִ-תְעַלֵם מְבַקְשָׁתָנו.
הִיה נָא קָרוֹב לִצְטוּעָנו. טְרַם נִקְרָא אַתָּה תְּשֻׁנָה. בְּדָבָר שָׂנָאמָר.
וְהִיה טְרַם יִקְרָאוּ וְאַנְנָה. עֹזְתָם מְרַבְּרִים וְאַנְנָי אַשְׁמָע. כִּי
אַתָּה פּוֹדֵה וּמְצַיל בְּכָל-עַת אָרֶה נִצּוֹקה:

כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָה וְתְחִנּוֹן אַתָּה. בְּרוֹךְ אַתָּה יְהוָה.
שׁוֹמֵעַ תְּפִלָה:

רְצָחָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בַעֲמֵך יִשְׂרָאֵל וְאֲלִ-תְפִלָתָם שָׁעה. וְהַשְׁבָּ
הַעֲבוֹדָה לְדִבְרֵיךְ בַיְתְךָ. וְאַשְׁיִי יִשְׂרָאֵל וְתְפִלָתָם מִתְרָה
בְּאַהֲבָה תִּקְבְּלָ בְּרָצֹן. וְתַהַי לְרָצֹן תִּמְדֵיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמָךְ:

בראש חודש ובחול המועד אמרות:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ יִעָלֶה וַיָּבָא. גַּעַג. יְרָאָה (נִא: וְיִרְאָה) וְיִרְאָה.
וְיִשְׁמָע. וְיִפְקַד. וְיִכְרֹר. וְכָרֹונָנוּ וְכָרֹן אֲבוֹתֵינוּ. וְכָרֹן
יִרְשָׁלָם עִירָה. וְכָרֹן בְּשִׁיחַ בְּנֵידָר עַבְדָךְ. וְכָרֹן בְּלָעַפְךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְפִנֵיךְ (לְפִלִיטָה) לְטוֹבָה. לְתִין וְלְחִסְדָךְ וְלְרָחִמים וְלְרָצֹן בַיּוֹם

בראש חודש:	בְּחַחָה"ט של סוכות:	חַג הַפְּצָזָה הַזָּה.
ראש החיד זהה.	חַג הַסְּפּוֹת הַזָּה.	

וְכָרֹנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בַו לְטוֹבָה. וְפִקְדָנו בַו לְבָרְכָה. וְהַשְׁעִין בַו
לְחִים טוֹבִים. בְּדָבָר יְשֻׁועָה וְרָחִמים. וְחֹסֵן וְחִנּוּ וְרָחֵם עַלְינוּ
וְהַשְׁעִין. כִּי אַלְך עִינָינוּ. כִּי אֵל מַלְך חַנּוּ וְרָחֹם אַתָּה:

וְתַחֲזִינָה עִינֵינו בְשׁוֹבֵך לֶצְיוֹן וְלִירוּשָׁלָם עִירֵך בְרַחֲמִים כְמַאוֹ.
בָרוּך אַתָה יְהוָה הַמַחְזִיר בְרַחֲמִי שְׁכִינָתו לֶצְיוֹן:
מוֹדִים אֱנֹחָנו לְךָ שָׁאַתָה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אַבּוֹתֵינוּ.
עַל-חַיָנוּ הַפְּסָרוֹת בִּידְך וְעַל-גְּשֻׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוֹדוֹת
לְךָ וְעַל-גְּנִסִיך שְׁבָכְלִיּוֹם וַיּוֹם עַמְנוּ וְעַל-גְּפָלָאָתִיך וְטוּבָתִיך
שְׁבָכְלִיּוֹת. עַרְבָ וּבְקָר וְאֶחָרִים. הַטּוֹב בַּי לְאָכְלוֹ רְחַמִיךְ.
הַמְרַחִים בַּי לְאַתָּתוֹ חַסְדִיך וּמְעוֹלָם קְנוּנוּ לְךָ לְאַהֲכָלְמַתָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְלְאַעֲבָתָנוּ וְלְאַהֲסִתָתָ פְנֵיכָ מִמְנָנוּ:

בחנוכה ובפורים אמרו:

**עַל-הַגְּנִיסִים וְעַל-הַגְּבוֹרוֹת וְעַל-הַתְשׁוּעוֹת וְעַל-הַמְלָחוֹת וְעַל-
הַפְּרָקָן וְעַל-הַפְּרוֹדוֹת שְׁעִשֵית עַמְנו וְעַם-אַבּוֹתֵינוּ בִּימֵים הָהֶם
בַּגּוֹן תְּהִוָה:**

בחנוכה:

בִּימֵי מְרַדְכִי וְאַסְטָר בְשׁוֹעָן
הַבִּירָה. בְשַׁעַםְדָר עַלְיהֶם
הַפּוֹן הַרְשָׁעָה. בְקַשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֵ
וּלְאָבֶד אַתְכְלִיל הַיְהוּדִים. מְגַעֵר
וּמְרִזְלָן טָף נְגַשִּׁים בְּיָום אַחֶר.
בְשַׁלְשָׁה עָשָׂר לְחַדֵש שְׁנִים
עָשָׂר דְּהַאֲחַדְש אָדָר וְשַׁלְלָם
לְבּוֹן: וְאַתָּה בְרַחֲמִיך הַרְבִים
הַפְּרָת אַתְעַצְתָנוּ. וְקַלְקַלָת אַתָ
מְחַשְּבָתָנוּ. וְהַשְׁבָות לֹא גַּמְלוֹ
בְּרָאָשׁו. וְתַלְוָן אַתָּה וְאַתְבָנָיו עַל-
הַעַז: וּבְקַשׁ שְׁעִשֵית עַם-אַבּוֹתֵינוּ

בִּימֵי מְפַתִיה בְנֵי-יְהוּנָן בְּנֵן גָדוֹל
חַשְׁמֹונָא וּבְנָיו. בְשַׁעַמְרָה
עַלְיָהָם מִלְכֹות יְהוָה הַרְשָׁעָה
לְשַׁבְּחָם מִתּוֹרָתֶך וְלְהַעֲבִירָם
מִחְקֵי רְצָנֶך. וְאַתָה בְרַחֲמִיך
הַרְבִים עַמְדָת לְהַסְבֵת אַרְקָם.
רְבַת אַתְירִיכָם. דָנַת אַתְדִגָם.
נְקַמְתָ אַתְנִקְמָתָם. מִסְרָת גְּבוּרִים
בַּיד חֲלִשִים. וּרְבִים בַּיד מַעֲטִים.
וּטְמָאִים בַּיד טְהוֹרִים. וּרְשָׁעִים
בַּיד צָדִיקִים. וּוֹדִים בַּיד עֲסָקִי
תוֹרָתֶך. וְלֹך שְׁעִשֵית שָׁם גָּדוֹל

המשך לפורים:

וְקָדוֹשׁ בָּעוֹלָםْ וְלֹעֲמֵד יִשְׂרָאֵל נָסַן כִּי עֲשָׂה עַמְּנָיו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲשִׂיתְּ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וְאַחֲרֶיךָ פָּלָא וְגַנְזִים בְּעֵת הַזֹּאת וְנוֹרָה בָּאוּ בְּנֵיךְ לְדִבְרֵי בִּתְקָדָם וְפָנֶיךָ לְשֻׁמְךָ הַגָּדוֹל סָלהּ וּמְשִׁיךָ עַל כָּלֶם וּכְאַתְּ הַכְּלָדָךְ וְטַהֲרוּ אַתְּ מִקְדָּשָׁךְ וְהַדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדוֹשָׁךְ וּמְבָועָם שְׁמוֹנָה יָמִים בְּהַלֵּל וּבְהַזּוֹאָה וּבְשִׁשְׁתִּים שְׁעִירִית עַמְּמֵם נָסַן כִּי עֲשָׂה עַמְּנָיו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ פָּלָא וְגַנְזִים בְּעֵת הַזֹּאת וְנוֹרָה לְשֻׁמְךָ הַגָּדוֹל סָלהּ וּמְשִׁיךָ עַל כָּלֶם וּכְאַתְּ

בעש"ת מוסיפים: זכור רחמייך וקבעוש אתי בעסך.
כליה רבר וחרב ורעלוב (ושבי) ומשיחית ומגפה וככל מלחלה.
מעלינו ומעל כל-בני בריתך:

על-כלם יתברך ויתרומים שמה מלבנו תמיד. כל-חחיים יודוך סלה. ויהללו לשבך הטוב באמת:

בעש"ת מוסיפים: וכחוב לחיים טובים כל-בני בריתך:

ברוך אתה יְהוָה הַטוֹב שָׁמָךְ וְלֹךְ נָאָה לְהַזּוֹאות:

שָׁלֹום. טֹבָה וּבָרְכָה. (ח'ים). חָן וְחִסְדָךְ וּרְחִמִים. על-ינו וְעַל-כָל-יִשְׂרָאֵל עַמָךְ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָל-נוּ כִאַחֲד בְאֹור פְנֵיךְ. כִי בְאֹור פְנֵיךְ נִתְתַת לְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. תּוֹרַת ח'ים. אַהֲבָה וְחִסְדָךְ. אַדְקָה. בָרְכָה. יְשׁוּעָה וּרְחִמִים וּחִיִּים וּשְׁלוֹם. וּטוֹב יְהִי בְעֵינֶיךָ (לברכנו ולברך את-כל-עמך יִשְׂרָאֵל תמיד בכל-עת ובכל-שעה בשלוותך):

בעשיות מוסיפים: בספר חיים. ברכה ושלום. פרנסת טובה וישועה
ונחמה. חן וחסד נוצר ונכתב לפניה. אנו וכל-עם ישראל. לחיים
(טובים) ושלום:

ברוך אתה יהוה. המברך את-עמו ישראל בשלוֹם. (אמן):

ויש נהגים להזכיר:

אליהו. נשר לשוני מרע. ושפטינו מדבר מרכבה. ולקבללי נפשי תדום ולמצותיך
תדרך נפשי. ונפשי בעפר לבל תעה. יי' רצון מלפניך יהוה אלהי.
שכל-הזמנים עלי לרשעה. תפאר עצם ותקלל מוחשבותם. וכן יי' רצון מלפניך
יהוה אלהי. שתפוחח לי שעורי תורה. שעורי חכמה. שעורי בינה. שעורי דעתה. שעורי
פרנסת וכלכלה. שעורי מים. חן וחסד ורחמים ורצון מלפניך:

אם שכח לומר על הניסים אמר:
הרחמן. יעשה לנו נסים ונפלאות בשם שעה לאבותינו
בימים ההם בזמננו הווה. בימי ומי לעיל עמ' 101.

כולם אומרים:

יהיו לרצון אמריך. והגין לבי לפניה. יהוה צuri ונאלה:

פוסע שלוש פסיעות לאחרורי בכירעה אחת וחור לשטאלנו, ואחר קר למיטנו ואומר:

**עשה שלום במרומי. הוא ברכתי. יעשה שלום עליינו
יעל כל-ישראל.** (אמן):

יְיָ רֵצֶן מִלְפְנֵיכָה. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

שׁתַבְנֵה בֵית הַפְּקֻדָשׁ בְמִרְהָרָה בְיִמְנוּ. וְתַחֲלִקְנוּ בְתוֹרְתָךְ:

בפורים אומרים 'חצ' קדיש' (ובק"ק רומה במצו"ש בפורים דפrios 'קדיש תקבלה').
וכוראים כאן את המגילה. סדר הברכות נמצא לקמן עמ' 327.

החון אומר:

יתגדל ויתקדש שם רבא. בעלמא דברא ברעותה, וימליך מלכותה בחיכון ובזיכרון ובחיי ר'כל-בית-ישראל
בענלא ובזונן קרייב. ואמרו אמן:

יהא שם רבא מברך. לעלם ולעלמי עלמא.

יתברך ותשבחו ויתפאר ויתרומס ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהחל שם ר'קרשא בריך הוא:

לעלא לעלא פז'כל-ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא
דאכימן בעלמא. ואמרו אמן:
תתקבל אלותהון ובעתהון ר'כל-בית-ישראל. קדם אביהוין
רבשמיין. ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מנישמיין ותחים טובים עליינו ועלכל-
ישראל. ואמרו אמן:

עשה שלום במרומייו. הוא ברחמי. יעשה שלום עליינו
ונעלכל-ישראל. אמן:

בבית האбел אומרים כן מומר ט' (לקמן עט' 436) ולאחריו קדיש יתום.

החון אומר בקול רם:

עלינו לשבח לאידן הכל. למת גדרה ליוצר בראשית.
שלא עשנו בגני הארץ. ולא שמננו במשפחות הארץ.
שלא שם חלקנו בהם. וגורלנו בכל המונם. שם
משתחווים להבל וריק ומתחפלים אל-אל לא ישיע: ואני
בורעים ומשתחווים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא. (שהוא נטה שםים ונסדר ארץ. וכessa בבודו בשמים

מפעל ושכינית עוז בוגביה מרים. הוא יהוה אלהינו אין עוד מלבדו. אמת מלכנו אין ולתו. בפתוח בתורתך. יידעת הום והשבת אל-לבבך. כי יהוה הוא האלהים. בשימים מפעל **יעלְהָאָרֶץ** מתחת. אין עוד:

עלְכָן נקווה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת אז. להעיר גלולים מן הארץ. והאלילים ברות יברתו. לתקן עולם במלכות שדי. וכל-בני בשר יקראו בשם. להפנות אליך כל-רשע הארץ. יכירו יידעו כל-זושבי תבל. כי לך תכרע כל-ברך. תשבע כל-לשון. לפניו יהוה אלהינו יכריע ויפלו. ולכבוד שמה יקר יתנו. ויקבלו כלם על מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא. ולעולם עד תמלך בכבוד. בפתוח בתורתך. יהוה ימלך לעלם ועד: **שמע ישראל**. יהוה אלהינו יהוה אחד:

криש יתומ:

יתגadel ויתקדש שמה רבא. בעלהם דברא כרעותה. ימלך מלכותה בתייכון ובומייכון ובמי רכל-בית-ישראל בעגלא ובונם קרייב. אמרו אם:

הא שמה רבא מברך. לעלם ולעלמי אלמייא.

יתברך ותשבח ויתפאר ויתרומס ויתגשא ויתהדר ויתעלם ויתהלהל שמה רצדשא בריך הוא: **לעלא** לעלה מנכל-ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלהם. ואמרו אם:

יְהָא שְׁלֹמֹא רֶבֶא מִנְשָׁמְאָה וְחַיִים טוֹבִים עַלְיוֹן וּעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל.
וְאָמַרְוּ אַמְּנָן:

עֲשֵׂה שְׁלֹום בְּמִזְמִיר. הוּא בְּרַחֲמֵי יְשֻׁרָּאֵל. יְשֻׁרָּאֵל אַמְּנָן:

החנון אומר:

בְּרַכְנוּ אֶת־יְהוָה הַמֶּבֶרֶךְ:

הקהל עונה ואחריו החנון:

בְּרוֹךְ יְהוָה הַמֶּבֶרֶךְ לְעוֹלָם וְעד:

ואומרים פסוקים אלה:

**יְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַמְּנָנוּ כַּאֲשֶׁר דָּיהֶ עַם־אֲבֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵינוּ: לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֱלֹהֵי. לְלַכֵּת בְּכָל־דָּרְכֵינוּ
 וּלְשִׁמְרָה מִצְוֹתֵינוּ וְחֲקֹקוּ וּמְשִׁפְטוּ אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבֹתֵינוּ וְיִהְיָה
 דָּבָרֵי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הַתְּהִנְגַּתִּיתִ לִפְנֵי יְהוָה קָרְבָּנִים אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 יוּמָם וּלְילָה. לְעַשְׂוֹת מְשִׁפט עַבְדֵוּ וּמְשִׁפט עַמּוּ יִשְׂרָאֵל
 דְּבָרִים בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דִּעת בְּלֵעֵמִי הָאָרֶץ. כִּי יְהוָה הוּא
 הָאֱלֹהִים. אֵין עוֹד:**

סדר ספירת העומר

מליל שני של פסח לאחר שהתפללו ואמרו קדיש, עומדים וمبرכים על ספירת העומר וסופרים.

**ברוך אתה יהוה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדוֹשׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וַעֲזֹנוּ עַל-סִפְירַת הָעֹמֶר:**

13. הַיּוֹם לְעַמֶּר שֶׁלֶשׁה עַשֶּׂר יָמִים:
שָׁהַם שְׁבּוּעַ אֶחָד וְשֶׁשֶׁה יָמִים:
14. הַיּוֹם לְעַמֶּר אַרְבַּעַה עַשֶּׂר יָמִים:
שָׁהַם שְׁנִי שְׁבּוּעֹות:
15. הַיּוֹם לְעַמֶּר חֲמַשָּׁה עַשֶּׂר יָמִים:
שָׁהַם שְׁנִי שְׁבּוּעֹות וַיּוֹם אֶחָד:
16. הַיּוֹם לְעַמֶּר שְׁשָׁה עַשֶּׂר יָמִים:
שָׁהַם שְׁנִי שְׁבּוּעֹות וְשֶׁנִי יָמִים:
17. הַיּוֹם לְעַמֶּר שְׁבֻעָה עַשֶּׂר יָמִים:
שָׁהַם שְׁנִי שְׁבּוּעֹות וּשְׁלִשָּׁה יָמִים:
18. הַיּוֹם לְעַמֶּר שְׁמֻנוֹה עַשֶּׂר יָמִים:
שָׁהַם שְׁנִי שְׁבּוּעֹות וּאַרְבַּעַה יָמִים:
19. הַיּוֹם לְעַמֶּר תְּשִׁיעָה עַשֶּׂר יָמִים:
שָׁהַם שְׁנִי שְׁבּוּעֹות וְחֲמַשָּׁה יָמִים:
20. הַיּוֹם לְעַמֶּר עַשְׁרִים יוֹם שָׁהַם
שְׁנִי שְׁבּוּעֹות וְשֶׁשֶׁה יָמִים:

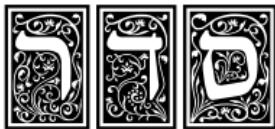
1. הַיּוֹם לְעַמֶּר יוֹם אֶחָד:
2. הַיּוֹם לְעַמֶּר שְׁנִי יָמִים:
3. הַיּוֹם לְעַמֶּר שֶׁלֶשׁה יָמִים:
4. הַיּוֹם לְעַמֶּר אַרְבַּעַה יָמִים:
5. הַיּוֹם לְעַמֶּר חֲמַשָּׁה יָמִים:
6. הַיּוֹם לְעַמֶּר שְׁשָׁה יָמִים:
7. הַיּוֹם לְעַמֶּר שְׁבֻעָה יָמִים שָׁהַם
שְׁבּוּעַ אֶחָד:
8. הַיּוֹם לְעַמֶּר שְׁמֻנוֹה יָמִים שָׁהַם
שְׁבּוּעַ אֶחָד וַיּוֹם אֶחָד:
9. הַיּוֹם לְעַמֶּר תְּשִׁיעָה יָמִים שָׁהַם
שְׁבּוּעַ אֶחָד וְשֶׁנִי יָמִים:
10. הַיּוֹם לְעַמֶּר עַשְׂרִים יָמִים שָׁהַם
שְׁבּוּעַ אֶחָד וּשְׁלִשָּׁה יָמִים:
11. הַיּוֹם לְעַמֶּר אֶחָד עַשֶּׂר יָמִים:
שָׁהַם שְׁבּוּעַ אֶחָד וּאַרְבַּעַה יָמִים:
12. הַיּוֹם לְעַמֶּר שְׁנִים עַשֶּׂר יָמִים
שָׁהַם שְׁבּוּעַ אֶחָד וְחֲמַשָּׁה יָמִים:

20	היום לעמך אחד ועשרים יום ארבעה שבועות ושני ימים	21	היום לעמך אחד ועשרים יום שחם שלשה שבועות:
31	היום לעמך אחד ושלשים יום שחם ארבעה שבועות ושלשה ימים:	22	היום לעמך שניים ועשרים יום שחם שלשה שבועות ויום אחד:
32	היום לעמך שנים ושלשים יום שחם ארבעה שבועות וארבעה ימים:	23	היום לעמך שלשה ועשרים יום שחם שלשה שבועות ושני ימים:
33	היום לעמך שלשה ושלשים יום שחם ארבעה שבועות וחמשה ימים:	24	היום לעמך ארבעה ועשרים יום שחם שלשה שבועות ושלשה ימים:
34	היום לעמך ארבעה ושלשים יום שחם ארבעה שבועות ויששה ימים:	25	היום לעמך חמישה ועשרים יום שחם שלשה שבועות וארבעה ימים:
35	היום לעמך חמישה ושלשים יום שחם חמישה שבועות:	26	היום לעמך ששה ועשרים יום שחם שלשה שבועות וחמשה ימים:
36	היום לעמך ששה ושלשים יום שחם חמישה שבועות ויום אחר:	27	היום לעמך שבעה ועשרים יום שחם שלשה שבועות ויששה ימים:
37	היום לעמך שבעה ושלשים יום שחם חמישה שבועות ושני ימים:	28	היום לעמך שמונה ועשרים יום שחם ארבעה שבועות:
38	היום לעמך שמונה ושלשים יום שחם חמישה שבועות ושלשה ימים:	29	היום לעמך תשעה ועשרים יום שחם ארבעה שבועות ויום אחד:

45 הִיּוֹם לְעֵמֶר תְּשָׁעַה וְאֶרְבָּעִים יוֹם שְׁחָם שְׁשָׁה שְׁבֻועות וְשְׁלָשָׁה יָמִים:	39 הִיּוֹם לְעֵמֶר תְּשָׁעַה וְשְׁלֹשִׁים יוֹם שְׁחָם חַמְשָׁה שְׁבֻועות וְאֶרְבָּעָה יָמִים:
46 הִיּוֹם לְעֵמֶר שְׁשָׁה וְאֶרְבָּעִים יוֹם שְׁחָם שְׁשָׁה שְׁבֻועות וְאֶרְבָּעָה יָמִים:	40 הִיּוֹם לְעֵמֶר אֶרְבָּעִים יוֹם שְׁחָם חַמְשָׁה שְׁבֻועות וְחַמְשָׁה יָמִים:
47 הִיּוֹם לְעֵמֶר שְׁבָעָה וְאֶרְבָּעִים יוֹם שְׁחָם שְׁשָׁה שְׁבֻועות וְחַמְשָׁה יָמִים:	41 הִיּוֹם לְעֵמֶר אֶחָד וְאֶרְבָּעִים יוֹם שְׁחָם חַמְשָׁה שְׁבֻועות וְשְׁשָׁה יָמִים:
48 הִיּוֹם לְעֵמֶר שְׁמֻנוֹה וְאֶרְבָּעִים יוֹם שְׁחָם שְׁשָׁה שְׁבֻועות וְשְׁשָׁה יָמִים:	42 הִיּוֹם לְעֵמֶר שְׁלָשָׁה וְאֶרְבָּעִים יוֹם שְׁחָם שְׁשָׁה שְׁבֻועות:
49 הִיּוֹם לְעֵמֶר תְּשָׁעַה וְאֶרְבָּעִים יוֹם שְׁחָם שְׁבָעָה שְׁבֻועות וְשְׁנִי (תְּמִימִים):	43 הִיּוֹם לְעֵמֶר שְׁלָשָׁה וְאֶרְבָּעִים יוֹם שְׁחָם שְׁשָׁה שְׁבֻועות וְיוֹם אֶחָד:
50 הִיּוֹם לְעֵמֶר אֶרְבָּעִים וְאֶרְבָּעִים יוֹם שְׁחָם שְׁשָׁה שְׁבֻועות וְשְׁנִי (תְּמִימִים):	44 הִיּוֹם לְעֵמֶר אֶרְבָּעָה וְאֶרְבָּעִים יוֹם שְׁחָם שְׁשָׁה שְׁבֻועות וְשְׁנִי (תְּמִימִים):

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. שתשיב
עבדות בית המקדש למקומה במהרה בימינו. וכן
חלקנו בתורתך:

למנצח בוניגת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו. יאר פניו
אתנו סלה: לדעת הארץ דרכך. בכל גוזים ישועתך:
יז dock עמיiso אלהים. יזרוק עמיiso כלום: ישמעו יירגנו לאומים.
כידתשפט עמיiso מישור ולאומים הארץ תנחת סלה: יזרוק
עמיiso אלהים. יזרוק עמיiso כלום: הארץ נתנה יבולה. יברכנו
אלחים אלהינו: יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי הארץ:

קריאת שמע על המייטה

השכיבנו יהוה אלְהֵינוּ לְשָׁלוֹם. והעמידנו מלכינו לחיים
 (טובים) ולשלום. ופרוש עליינו סכת שלום.
 והננו בעדרני ותקננו בעהה טובה מלפניך. ורשותינו (מהירה)
 למשן שםך. והסר מעלינו אויב. דבר וחרב ורעב ויגון ואנאה.
 ושבך (והסר) שטן מלפנינו ומאחרינו. ושמור צאתנו ובואנו
מעטה ועדיעלים:

מי שהתפלל ערבית לפני צאת הכוכבים יקרא את כל שלוש הפרשיות של ק"ש (לעיל עמ' 92 ואילך).

שמע ישראל יהוה אלְהֵינוּ יהוה אחד:

אמרו בלחש: ברוך שם בבוד מלכותו לעו"ם ועד:
ואהבת את יהוה אלהיך. בכל ליבך ובקול נפשך ובכל
מאנך: יהוו הדברים הלאלה. אשר אנכי מצוך
היום. על ליבך: ושננתם לבונך ודרברת גם. בשבטה ביבתק
ובבלתקה בדרך ובשכבה ובקומו: וקשרתם לאות על יידך
והי לטעפות בין עיניך: וכתבתם על בזוזות ביתך ובשעריך:
ישב בסתר עליו. בצל שדי יתלוּך: אמר ליהוה מהשי
ומצדדי. אלְהֵי אבטחה: כי הוא יצילך מפח יקויש
מדבר הוות: באברתו יסך לך ומחתי כנפי תחסה. ענה וסחרה

אמתו: לא-תירא מפחד לילה. מתח יועף יומם: מדבר באפל יהלך. מクトב ישוד צהרים: יפל מצדו אלך ורבקה ממיןך. אלך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשותים תראה: כי אתה יהוה מחס. עלין שמית מעונך: לא-תאנא אליך רעה יונגע לא-יקרב באלהך: כי מלאכי יצזה-ילדך. לשמרך בכל דרכיך: על-כפים ישאנו. פונתג' באבן רגלה: על-shall ופטן תדרך. תרמס בפיר ותען: כי כי חشك ואפלטו. א-שגבתו כיידע שם: יקראנינו ואענחו עמו-אנכי באהר. א-חלצחו ואכפדהו: ארך ימים אשביעהו וארא-הו ביושעתו:

ויאמר יהוה אל-השפן. גער יהוה בך השפן ויגער יהוה בך הבחר בירושלים. הלווא זה אויד מאל מסח: יברכך יהוה וישמך: יאל יהוה פניו אליך ויחנה: ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

שיר לפעלות. אשה עני אל-ההרים. מאן יבא עורי: שורי עם יהוה. עשה שמים וארץ: אל-ייתן למוט רגלה. אל-ינום שמרך: הנה לא-איןום ולא-יישן. שומר ישראל: יהוה שמרך. יהוה אלך על-יך ימינה: יומם המשמש לא-ייבכה וירח בלילה: יהוה ישמך מבלה-רע. שמר א-תינפשה: יהוה ישמר-צאתך ובואך. מעלה ועד-עלם:

הנה מטתו שלשלמה ששים גברים סביב לה. מגברי ישראל: כלם אחוי חרב מלפדי מלחה. איש חרבן על-ירבו מפחד בלילות:

mphadah shel-nihem sheia dorah le-lilah:

בְּיַדְךָ אֱפָקִיד רֹוחִי. פָּרִית אָוֹתִי יְהֹוָה. אֵל אֶמְתָּה:

**בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמִּפְּלִיל חֲבֵלי שָׁנָה
עַל־הַעַזְן וּמַשְׁקִיעַ שָׁנָת פְּרִדְמָה וּמַפְאֵיר לְאַישׁוֹן
בַּתְּעֵין. יְהֹוָה רָצֹן מַלְפִּינִיךְ. יְהֹוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אַבּוֹתֵינוּ.
שְׁתְּרִזְגִּלְנִי לְדָבָר מָאוֹה וְאֶל־תְּרִזְגִּלְנִי לְדָבָר עֲבָרָה וְעַזָּן.
וּמַשְׁלַט בַּי יָצַר טֻוב וְאֶל־מְשֻׁלָּט בַּי יָצַר רָע. וְאֶל־יְבָהָלוֹנִי
חָלוֹמוֹת רְعִים וְהַרְהֹרִים רְעִים. וְהַשְּׁפִיכְבִּנִי בְּמַטְתִּי לְשָׁלוֹם.
וְהַעֲמִידִנִי מִתּוֹכָה לְחַיִים וּלְשָׁלוֹם. וְהַאִירָה עַנִּי פָּנָאִישׁן הַמּוֹתָה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה. הַמִּפְּאֵיר לְעוֹלָם בְּלֹא בְּכָבוֹדוֹ:**

**אֲנִי שְׁכַבְתִּי וְאִשְׁנָה. הַקִּיצוֹתִי. בַּי יְהֹוָה יְסִמְכִנִּי אֶסְיָתְשַׁכֵּב
לְאַתְּפַחֵד יְשִׁכְבָּת וְעַרְבָּה שְׁנָתָה: נְפִשִּׁי לְאַדְנִי. מְשֻׁמְרִים
לְבָקָר שְׁמֻרִים לְבָקָר:**

סדר הטעבת חלום

הרואה חלום שלבו דואג עליו, מביא שלשה בני אדם ומטביכים לו את חלומו ומקשים
עליו רחמים כסדר הוה:

החולם אומר שבעה פעמים:

חַלְמָא טָבָא חֹאֵי. המטביכין עונין על כל פעם ופעם: **חַלְמָא טָבָא חֹיִת.**
טָבָא הוּא טָבָא הוּו וְטָבָא לְחוּיָה. וּרְחַמְנָא טָבָא לְטוּיָה
טָבָא דִּיהַי טָבָא וְיַהַי טָבָא:

ואחר כך אומרים יחד החולם והמטביכים:

**שְׁבַעַא בְּשַׁבְּעַא זָמַנִּין גּוּרְנָא עַלְוָהִי מִן־שְׁמַנִּיא לְגַנִּיר עַלְוָהִי
דִּיהַי טָבָא וְיַהַי טָבָא:**

הפקת מספרי למחול ל'. פתקחת שקי ותאזרני שמחה: **ולא-אבה יהוה אלהיך** לשמע אל-בלעם ויהפוך יהוה אלהיך לך את-הקללה לברכה. כי אהבק יהוה אלהיך: או תשמח ב佗לה במחול ובחרים ווקנין יחדו. והפקתי אbulkם לשוזן ונחמותים ושמחותים מינונם:

פְּרָדָה בְּשָׁלוֹם גַּפֵּשִׁי מִקְרָבְ-לִי. כי-ברבים הוי עפדי: ופדרוי יהוה ישבען ובאו ציון ברעה ושמחת עולם על-ראשם. שושן ושמחה ישינו וננסו יגון ואנחתה: ויאמר העם אל-שלול היונתן ימות אשר עשה היושעה הגדולה הזאת בישראל. חלילה חייהו אס-יפל משערת ראשו ארצה כי-עם אל-הים עשה היום הזה. ויפרו העם את-יונתן ולא-ימת:

בזורא ניב שפתים. שלום שלום לרוחך ולקרוב אמר יהוה ורפהתיו: ורוח לךשה את-עמשי ראש השלשים. לך דוד ועמך בזישי שלום שלום לך ושלום לעזרך כי שערך אלהיך. ויקבלם דוד ויתנים בראשי הגבורות: ואמרתם בה לחי. ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום:

לך וכל בשמחה לחם ושתה בלב-טوب יינה. כי בבר ראה האלים את-מעשיך: ותשוכנה וצדקה ותפללה ותענית מעכבי את-הפרענות. ושלום עליינו ועל-כל-ישראל:

סדר
תפילהות
לשבת קודש

סַדֵּר עִירּוֹבִי בְּתִים וּחֲצָרוֹת

בחצר שדרים בה דירות אחדים ואין עירוב כלל לעיר, אסור להוציא ולהכניס עד שיעשה עירוב חצרות. ז"כ את העירוב ע"י אחר לכל הדירות ויברך:

בָּרוּךְ אֱתָה יְהָה אֶלְהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדוּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוּנוּ עַל-מִצְוֹת עֲרוּבָן:

ואחר כך יאמר:

בָּהֵן יְהָה שָׁרָא לְנָא לְאַפּוֹקִין וְלְעִזּוֹלִין מִבֵּית פְּלוֹנִי וּמִבֵּית פְּלוֹנִי לְבֵית פְּלוֹנִי. מִעְלָה לְתַחְתִּית וּמִתַּחְתִּית לְעַלְלָה. וּמִן-הַחֶזֶר לְבַתִּים וּמִן-הַבָּתִים לְחֶזֶר. וּמִכָּל-הַבָּתִים שְׁנִינָתָנוּ בְּעַרְוּב מִזָּה לְזָה לְנוּ וְלְכָל-יִשְׂרָאֵל:

וכל זמן שעירוב קיים אין שימוש לשעת ערד עירוב אחר, אלא טנתנו לרברט מספה, כדי שלא תשתחם תורת עירוב. אם אבר או נאכל העירוב מבערזים, אסורים להכניס ולוציאו עד שיעורם. אבל אם אבר או נאכל בשוחיטה טהורה לאויה שבת לשעת אחרת ערבים לעירוב.

סַדֵּר עִירּוֹבִי תְּהוּמוֹן

אסור לצאת בשבת יו"ט מהווין לעיר יותר מאלפים אמה, ואם יצטרך לצאת עוד עד אלפיים אמה נוספת ע"ש ייה העירוב בע"ש או בערב יו"ט לפני חשכה ויברך:

בָּרוּךְ אֱתָה יְהָה אֶלְהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדוּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוּנוּ עַל-מִצְוֹת עֲרוּבָן:

ואחר כך יאמר:

בָּזָה הַעֲרּוֹב יְהִי מְתָר לֵי לִילְךָ מִמְּקוֹם זוּ אֶלְפִים אַמָּה לְכָל-רַ�יחַ בְּשַׁבַּת (בַּיּוֹם טוֹב או בַּיּוֹם כְּפֹורִים) זוּ:

סדר עיורובי תבשילין

יום טוב של לחיות בערב שבת, מכיא מערכ י"ט ככר לחם ובשר או לחם ודג וביצה, בין צלויים בין מבושלים, ונוהני ביד אחד ואומר לו זכה בערוב זה, חלק מתנה לכל בני עיר ומספר:

**ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על-מצוות ערובה:**

ואחר כך יאמר:

**בדן (ערובא) יהא שרי לנו לבשולי ולעפוי ולטמוני
ולארליך שרגנא. ולמעדן כל-מה-דאריך לנו מיום א
טהא לשbeta. לנו ולכל-ישראל דסמכין על-ערובא הדן:**

ונוטל את העירוב ומוציאו בספק שהוא משתפר יפה, שם העירוב נאכל ואנבד עד שלא אפה ובשל לצרף השבת, הרי זה כמובן לא ערבי ואסור לו לאפות ולבל מיריט לשbeta. ונוהג לאכלי עירוב התבשילין בסדרה שלישית לשbeta.

סדר הדלקת נרות לשבת וליום טוב

אשה הנוהגת להתפלל בכל יום תפילה המנהה, לתפילה קודם הדלקת הנרות. אם האיש שעדיין לא התפלל מנהה מדליק את הנרות, יכול להדלק בנסיבות שלא מקבל עלייו שבת או י"ט.

طبعו יום מברכים ומדליקים:

לשבת:

**ברוך אתה יהוה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדוֹשׁנוּ בְמִצְוֹתָיו
וַעֲשָׂנוּ לְהַדְלִיק נֵר שְׁלָשֶׁת:**

ליום טוב:

**ברוך אתה יהוה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדוֹשׁנוּ בְמִצְוֹתָיו
וַעֲשָׂנוּ לְהַדְלִיק נֵר שְׁלִיּוֹם טוֹב (כivos טוב שחול בשבת:
שְׁלָשֶׁת וַיּוֹם טוֹב):**

סדר קבלת שבת

כשחל יום טוב בערב שבת אין אומרים 'במה מדריקון'.

במה מדריקון ויבטה אין מדריקון. אין מדריקון לא בלבך.
ולא בחסן. ולא בכם. לא בפתילת האידן. ולא
בפתילת המדבר. ולא בירוקה שעלה פניהם. לא בופת.
ולא בשעה. ולא בשמן קיק. ולא בשמן שרפה. ולא באלה.
ולא בחלב. נחום המדי אומר. מדריקון בقلب מברש.
וחכמים אומרים. אחד מברש לאחד שאינו מברש אין מדריקון בו:
אין מדריקון בשמן שרפה ביום טוב. רבי ישמעאל אומר.
אין מדריקון בעטרן מפני קבוע השבת. וחכמים מתיירין
בקל-השמנים. בשמן שמשמן. בשמן אנזום. בשמן צוננות.
בשמן דגים. בשמן פקעות. בעטרן ובנגט. רבי טרפון אומר.
אין מדריקון אלא בשמן וית בלבד:

כל-היוצא מנדען אין מדריקון בו אלא פשtan. וכל-היוצא
מנדען אין מטמא טמאת אהלים אלא פשtan. פתילת
הגבג שקפלה ולא הבהבה. רבי אליעזר אומר. טמאה
היא ואין מדריקון בה. רבי עקיבא אומר. טהורה היא
ומדריקון בה:

לא יקב אדם שפוגרת של-ביצה וימלאנה שמן ויתננה
על-פי הנר בשביל שתהא מנטפת. ואפלו היא של-
חרס. ורבי יהודה מתייר. אבל אם תברחה היוצר מתחלה
מתיר. מפני שהוא כל-אחד. לא ימלא אדם קערה שמן

ויתננה בצד הנר יונן ראש הפטילה בתוכה בשביל שתהא
שואבת. ורביה יהודה מתר:

המכבָה את-הנֶר מפַנִי שהוֹא מְתֵרָא מִפְנִי גּוֹם. מִפְנִי
לְסֶטִים. מִפְנִי רוח רעה. ואמ בשייל החולָה
שִׁישָׁן. פָטוֹר. בָחָס עַל-הנֶר. בָחָס עַל-השְׂמָן. בָחָס עַל-
הפטילה. חִיב. רבִי יוֹסֵי פּוֹטָר בְכָלָן חִוָן מִן-הפטילה. מִפְנִי
שהוֹא עוֹשָׂה פָחָם:

על-שלש עברות נשים מתות בשעת לדתן. על-שלש אין
והירות בנדחה. ובחללה ובחרלקת הנר:

שלשה דברים ארך אדם לומר בتوز ביתו ערב שבת
עם-יחסכה. עשרתען. ערבתען. הרליך את-הנֶר.
ספק חשבה ספק אינה חשבה. אין-מעשרין את-הנֶר.
ואין-מטבליםן את-הכלים. ואין-מדליקין את-הנרות. אבל
מעשרין את-הDMA. ומערבין וטומני את-החמי:

אמר רב אלעור אמר רב חנינא. תלמידי חכמים מרבים
שלום בעולם. שנאמר. וכל-בניך למוֹרִי יהָה ורב
שלום בניך: אל-תקרי בניך אלא בניך. יהי-שלום במלחך.
שלום בארכמנותיך: למשע אני ורעני. אדרברה-גָּנָא שלום ברה:
למשע בית-יהָה אל-הָנָנו. אבקשה טוב לך: וראה-בננים לבעניך.
שלום על-ישראל: (שלום רב לא-הבי תורה ואין-ללו מכם):
יהָה עז לעמו יתקן. יהָה בך א-יעמו בשלים:

קדיש דרבנן:

ויתגדר ויתקדש שמה רבא. בעלמא דברא כרעומה. זימליך מלכותה
בחיון ובזימיכון ובхиון רכל' בית-ישראל בעגלא ובזמן קרייב.
ואמרו אמר:

יהה שמה רבא מברך. לעלם ולעולם עולםיא.

לעלא לעלה מזלבךתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על-ישראל ועל-ירדן. ועל-תלמידיו ועל-(כל-)תלמידי תלמידיו (קיתוב)icus רעsson בדוריתא (קדשתא) ר' באטרא הון ודי בכל אמר ואמר. יהא (לא) ולהון ולכון שלמה וחטא וחסדא ורחמן (ויחי אריכי) ומפני רוחין מוקדם מרה שמיא וארעה ואמרו אמן: יהא שלמה רבא מושמיא וחים טובים עליינו ועל-כל-ישראל.
ואמרו אמן:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִזְמִיוֹ הַזֶּה בְּרַחְמִיוֹ יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוֹ וְעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

מִזְמֹר לְדֹוד. הַבּוּ לֵיהָה בְּנֵי אֱלֹם. הַבּוּ לֵיהָה כָּבֹוד וְעֵז:
הַבּוּ לֵיהָה כָּבֹוד שֶׁמוֹ. הַשְׁתַחֲוו לֵיהָה בְּהַדְרַת-קָדְשָׁךְ:
קוֹל יְהָה עַל-הַמִּפְּמִים. אֶל-הַכָּבֹוד הַרְעִים. יְהָה עַל-מִים רַבִּים:
קוֹל יְהָה בְּכָחָה. קוֹל יְהָה בְּהַדְרָה: קוֹל יְהָה שְׁבָר אֲרוֹן וַיָּשֶׁבֶר
יְהָה אַתִּיאָרְיוֹ הַלְּבָנוֹן; וַיַּרְקִידֵם בַּמְּעוֹגָל. לְבָנוֹן זְשָׁרִין בְּמוֹ
בְּזִירָםִים: קוֹל-יְהָה חַצֵּב לְהַבּוֹת אָשׁ: קוֹל יְהָה חַיל מְדֻבָּר.

ייחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות.
ובהיכלו. כל אمر בבוד: יהוה למבול ישב וירשב יהוה מלך
לעולם: יהוה עז בעמו יtan. יהוה יברך את עמו בשלום:

בק"ק רומה מוסיפים תפילה רבי נחונייא בן הקנה:

אגא. בכח גודלך ימינך. מתיר צוריה: קבל רפת עפק. שגבנו
טהרנו נורא: נא גבור. דורי יחויה. בקבת שמרם:
ברכם. טהרם. רחםם. אדרקעה תפיד גמלם: חסין קדוש. ברב
טوبך נהל עדתך: ייחיד גאה. לעמך פנה. זכריך קדשתך: שועתנו
קבל ושמע צעקתנו. יורע תעלומותנו:
ברוך שם בבוד מלכותו לנצח ועד:

לכה דורי לקראת בלה. פני שבת נקבלה: לכה דורי לקראת בלה. פני שבת נקבלה:

שמור זיכור בדברור אחד.	יהוה אחד וישמו אחד.
לשם ולתפארת ולתלהה:	לקראת שבת לכו ונלכה.
בייהיא סקור הברכה.	סוף מעשה במחשבה תחלה:
מראש מקדם נסוכה.	מקדרש מלך עיר מלוכה.
רב לך שבת בעמק הבכא.	והוא יחמול עליך חמלה:
התנערין מעפר קומי.	לבשו בגדי תפארתך עמי.
עליך בנדיש בית הלחמי.	קרביה אל-נפשי גאליה:
התעוררי התעוררי.	בי בא אורך קומי אורי.
עורוי עוריי שיר דברי.	בבוד יהוה עליך נגלה:

מה-תשתוחח ומה-תתַהְמִי.
ונבנָתָה עִיר עַל-תַּחַת:
וְרַחֲקוּ כֹּל-מִכְלָעֵיד,
בְּמַטּוֹשׁ חַתּוֹן עַל-כָּלָה:
וְאַתְּ יְהוָה פָּרָעָז-
וְנִשְׁמָחָה וְגַנִּילָה:
בָּזָאי בְּשָׁלוֹם עַטְרָת בָּעֵלה. גם בְּשָׁמָחָה (ברנה) וּבָצָהָלה.
בָּזָאי כָּלָה. בָּזָאי כָּלָה.
תֹּוך אֶמְנוּי עִם סְגָלָה.

לֹא תִּבּוֹשֵׁי וְלֹא-תִּכְלְמִי.
בְּךָ יִחְסֹד עֲנֵי עַמִּי.
וְהִיוּ לִמְשָׁפָה שׂוֹסִיךְ.
בְּשִׁישׁ עַלְקָד אַלְחִיד.
יְמִין וּשְׂמָאלׁ תִּפְרָצִי.
עַל-יד אִישׁ בְּנִ-פְרָצִי.

לפי מנהג ק"ק רותה מוסיפים:

בָּזָאי כָּלָה שְׁבַת מִלְכָתָא.
לְכָה דּוֹדִי לִקְרָאת כָּלָה.
פָּנִים שְׁבַת נִקְבָּלָה:
בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מִנְחָה לְעַפּוֹ יִשְׂרָאֵל. בְּזִוְסִים-שְׁבַת קְנִישָׁה:

הכל אומרם:

מִזְמֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְׁבָּת: תֹּוב לְהִזְוֹת לְיְהוָה וְלִזְמַר
לְשָׁמֶךְ עַלְיוֹן: לְהַגִּיד בְּבָקָר
חֲסִידָךְ אַמְוֹנִיתָךְ בְּלִילּוֹת: עַלְיָעָשָׂר וּלְלִינְבָּלָה. עַלְיָהִינְזָן
בְּכֻנּוֹר: כִּי שְׁמַחְתִּנִי יְהוָה בְּפָעָלָךְ. בְּמַעַשֵּׂיךְ יְדִיךְ אַרְגָּנָן: מַה-גִּדְלָוָה
מַעַשֵּׂיךְ יְהוָה. מַאֲדָעָמָךְ מִחְשְׁבָתִיךְ: אִישׁ-בָּעָר לֹא יַדַּע
וּכְסִילָה לְאַרְבָּן אֲתִיזָתָה: בְּפִרְחָה רְשָׁעִים כְּמוֹ עַשְׁבָּה וַיְצִיצוּ
בְּלִפְעָלָי אָנוּ. לְהַשְׁמִידָם עַד-יְעָדָה: וְאַתָּה מַרְוָס לְעַלְמָיִם יְהוָה:
כִּי הַנָּה אַיְבָּק יְהוָה. כִּי-הַנָּה אַיְבָּק יְאַבָּדוּ. יְתִפְרָדוּ בְּלִפְעָלָי
אָנוּ: וְתַרְסָם בְּרָאִים קָרְנִי. בְּלֹתִי בְּשָׁמְן רַעֲנָן: וְתַבְטַעַנִּי בְּשָׂוָרִי.
בְּקָמִים עַלְיָמָרָעִים. תְּשִׁמְעֵנָה אָנוּנִי. צְדִיק בְּתִמְרָר יְפִרְחָה. בְּאָרוֹן

סדר קבלת שבת

כח

בְּלֹבָנוֹן יִשְׁגַּה: שׂוֹתְּלוּם בְּבֵית יְהֹוָה. בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחָה:
עוֹד יִנּוּבּוּ בְּשִׁיבָּה. דְּשָׁנִים וּרְעֲנָנִים יִהְיוּ לְהַגֵּד כִּי יִשְׁרֵר יְהֹוָה.
אֶזְרָלִי וְלֹא-עֲולָתָה בָּה:

יְהֹוָה מֶלֶךְ גָּאות לְבָשָׁ. לְבָשׁ יְהֹוָה עַז הַתְּאֹזֶר. אָפִיכְפּוֹן:
תַּבְלִיל בְּלִתְמּוֹת: נְכֻן כִּסְאָךְ מַאוֹן. מְעוֹלָם אַתָּה:
נְשָׁאוֹ נְהָרוֹת יְהֹוָה. נְשָׁאוֹ נְהָרוֹת קוֹלָם. יְשָׁאוֹ נְהָרוֹת דְּכִים:
מְקֻלָּתוֹ מִים רְבִים אֲדִירִים מְשֻׁבְּרִיִּים. אֲדִיר בְּמִרְום יְהֹוָה:
עֲדַתְּךָ נְאַמְּנוּ מַאֲדָ. לְבִתְּךָ נְאַוְהָ קָדָשָׁ. יְהֹוָה לְאַרְךָ יָמִים:

אם במשך השבעה נולד בקהילה בן זכר,
או מורים אחד משני הפומונים הבאים או שניהם:

מְשֻׁבְּלִיל מְכֻתָּם שִׁירוּ רַעִים. לְכָבוֹד אִישׁ פָּס וּתְמִימָּדִים.
גַם אָמְרוּ מְהֻטּוֹב וּמְהֻגּוּס. יָלֵד הַגָּמוֹל לְשִׁמְונָה.
אֲשִׁיר הַיּוֹם לְבִרְית מִילָּה. זְמָרָה שְׁפִין וְתַהְלָה.
תוֹדוֹת אֲקָרֵיב בְּרִמּוֹת עָלָה. וּכְמוּ תּוֹרִים וּבְנִיּוֹנָה:

יְהִי-שָׁלוֹם בְּחִילָנָה וְשָׁלוֹה בְּיִשְׂרָאֵל.

בְּסֶפֶן טֹוב בָּן בָּא לְטָן
בְּיִמְיוֹ יָבוֹא גּוֹאֵל.
הַיָּלֵד יְהִי רָצְן.
בְּצַל שְׁלֵי יִתְלֹאֵן.
וּבְטוֹרָה יִתְבָּנֵן.

יַאֲלֵף דָת לְכָל-שׂוֹאֵל: בְּסֶפֶן וּכְיָ

סדר תפילה ערבית של שבת

החון אומר:

ברכו אתיוּהָ המברך:

הקהל אומר ואחריו החון:

ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יהוה אליהו מלך העולם. אשר כליה מעשיו ביום השבעי. ויקראתו שבת קדש. מערב ועד ערבי. וננתנו מנוחה לעמו ישראל בקדשו. בזרא יום וليلת. גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור. הפעיר יום ומביא לילת. הפבדיל בין יום ובין לילה. יהוה צבאות שמו. ושםו כי זקם תכید הוא ימלך עליינו לעולם ועד. ברוך אתה יהוה. הפעיר בערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבתך. תורה ומצוות חקיקים. ומשפטים אוינו לפדרתך. על-פניך יהוה אליהו. בשכובנו ובគומנו פן-בלבננו. לשיח בחרמי רצונך. ונש mach v'nenu lan. בדבורי (תלמוד) תורתך ובמצוותיך (UCHKOMTIC) לעולם ועד. כי הם חיינו ואורך ימינו וביהם נגה יום וليلת. ואהבתך אל-תסר ממנה עד-נצח נצחים. ברוך אתה יהוה. אהוב את-עמו ישראל:

הקורא כיון לקים מעתה מחרה ולקבל עליו של מלכות טבים. וקורא בנחת ובגעהה. צריך לפחות האותיות בפי ובשפתיים וצריך ליתן רוחם בין הרכבים כגון על לבך. על לבכם. וצריך להשמעו לאוני מה שיזבז טפי ישיח פיו וליבו שווים בסוגה. אם כיון לבקש ראשון לא יצא אפילו בידיעך. צריך להאריך בדרליות של אחריו. וצריך להאריך שני של יתוברר ושל זוכרטם. אין השין צריך להנתק את קול בפסקוק הטענה.

המתפלל יחיד אומר: אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

אמרים בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך. בכל לובבך ובכל נפשך ובכל-
מאנך: ויהיו הדברים האלהה. אשר אנכי מצוך
היום. על לובבך: ושננתם לבניך ודרברם גם. בשבעתך בביתק
ובבלתך בדריך ובשכובך ובគומך: וקשורתם לאות על ידך
ויהיו ליטטפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
והיה אם שמע תשמעו אל מוצמי אשר אנכי מצוך אתכם
היום. לאhabה את יהוה אלהיכם ולבדו בכל לובבכם
ובכל נפשכם: וננתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש.
ואספת דגnek ותירשך יצארך: וננתתי עשב בשדיך לבהמתך.
ואכלת ושבעתה: השמרו לכם פון יפתח לובבכם. וסרףם
ועבדתם אלהים אחרים והשתוחיתם להם: וחרה אפייהה
בכם ועצר את השרמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תמן
את יבולה. ואברתם מהרה מעלה הארץ הטבה אשר יהוה
נתן לכם: ושמחתם אתיך ברי אלה על לובבכם ועל נפשיכם.
וקשרתם אתם לאות על ידיכם ויהיו ליטטפת בין עיניכם:
ולמדתם אותם את בנייכם לדברם. בשבעתך בביתק ובלתך
בדרך ובשכובך ובគומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
למען ירבו ימיכם וימי בנייכם. על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבמתיכם למת להם. כי מי הרים על הארץ:

ויאמר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם עשו להם מצות על-כגופם בגדיים לדורותם. נתנו על-מצות הכהן פטיל תכלת: והיה לכם לציית וראייתם אותו זוכרים את-יבל-מצות יהוה ועשיתם אותם. ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם: למען תזכיר ועשיתם את-יבל-מצותי. והייתם קדושים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם. אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות لكم לאלהים. אני יהוה אלהיכם: הzcיר אומר: אמת:

החן חור ואומר: יהוה אלהיכם אמת:

ואמונה בשיביעי קימת גורת דברת. הקשנו ושםענו זכור. חמדת טהורים ירושה. בתובה היא לראש ארבעה. מעת נפחה. שמחבה לב ירושון. עדיה פרדי. צדקה קנית. רוממת שבת תמיד. בינה ובינוו אותן היא לעולם. כיששת ימים עולמך תקננה. ובשביעי נחת. למען שתנין לעמך ישראל. ולכבוד שמה שבחו זמריו ברוך הוא. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רביה ואמרו כלם. מירכמבה באלת יהוה. מי כמבה נאדר בקדש. נורא תנחת עשה פלא. שזמרי שביבי ראו גבורותיך על-הדים. יחד כלם הדרו והמליכו ואמרו. יהוה מלך לעלם ועד: תהיש ישועה לשומר ענגה. תפדה לצאנך. ולא-יהי עוד לבזה. בכתבוב. והושעתי לצאנו ולא-תהיינה עוד לבנו. ברוך אתה יהוה. נאלו ישראל:

השכיבנו יהוה אלְהִינוּ לְשָׁלֹם. והעמידנו מלכינו לחיים
(טובים) ולשלום. ופרקוש עלינו סכת שלוםך.
וְהַגֵּן בְּעֲדֵנוּ וְמַקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְפְנֵיךְ. וְהַשְׁיעֵנוּ (מִהָרָה)
לְמַעַן שְׁמָךְ. וְהַסֶּר מַעַלְינוּ אֹזֵב. דבר וחרב ורעב ויגון ואנאה.
ושבר (וְהַסֶּר) שָׁטָן מִלְפְנֵינוּ ומַאֲחֶרֶנוּ. ושמר צאתנו ובואנו
מעטה ועד-עולם. ופרקוש עלינו סכת שלוםך. ברוך אתה יהוה
יהוה. פורקוש סכת שלום עלינו ועל-כל-עמו ישראל ועל
ירושלים. (אמן):

ואמרם בעמידה:

ישמרו בני-ישראל את-השבת. לעשות את-השבת לדרותם
ברית עולם: בין ובין בני ישראל אותן הוא לעלם.
כirschשת ימים עשה יהוה את-הזמנים ואת-הארץ ובוים
השביעי שבת ונפש:

החן אומר:

יתגדר ל' ויתקדש שם רבא. בעלה דברא ברעותה. וימליך
מלכותה בחיכון וביזיכון ובתחי ר' כל-בית-ישראל
בעגלא ובזומן קרייב. ואמרו אמן:
יהא שם רבא מברך. לעלם ולעלמי עולם.

יתברך ותשבח ויתפאר ויתרומס ויתנסה ויתהדר ויתעלה
ויתהלהל שם דקרשא בריך הוא:
לעלא לעלה מנ-כל-ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא
דאמין בעלה. ואמרו אמן:

עמידה לערבית של שבת

בר"ח מカリ החוץ: "ראש חודש"; בבחינה ופורים שושן מカリ החוץ: "על הנסים".
סיכון פניו כנרג' מקום המקורש כאשר רגלו וז' אבל ז', יעדו רלא טשען ורף ראש מעט, צריך לבן בכל הרכות,
ולפוחת ברכיה הראשונה.

אָדָנִי שְׁפַתִּי תִּפְתַּח אֹفֵי גַּזְדִּיד תְּהִלָּתֶךָ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם.
אֱלֹהֵי יַצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. דָּאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבֵר וְהַנּוֹרָא.
אֵל עַלְיָין. גּוֹמֵל חִסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה אֲתִיכָּל וְזֹכֵר חִסְדֵּי
אֲבוֹתֶךָ. וּמְבֵיא גּוֹאֵל לְבָנֶיךָ בְּנֵיכֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בעשיית מוסיפים: זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים.
וכתיבנו בספר החיים. למענה אל חי

מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֹזֵר וּמוֹשִׁיעֵן וּמְגַנֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מֶنֶן אֲבוֹתֵיכֶם:
אַתָּה גּוֹבֵר לְעוֹלָם יְהוָה. מְחִילָה מְתִים אַתָּה רַב לְחוֹשְׁיעָן.
בקץ: מורייד הטל. ו כהורה: משיב הרוח ומורייד הנפש.
מִכְלָפֵל חִים בְּחִסְדֵךְ. מְחִילָה מְתִים בְּרַחֲמֵיכֶם רַבִּים. סֻמְךָ
נוֹפְלִים וּרְוִפְאָה חֹלִים. מַתִּיר אֲסּוּרִים. וּמְקִים אַמְגַנְתוֹ לִישְׁנֵי
עַפְרָה. מִיְּכִמּוֹךְ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִדּוֹמָה לְךָ. מֶלֶךְ מִמְּתִים וּמְחִילָה
וּמְצִמְחָה לְנוּ יְשֻׁעָה:

בעשיית מוסיפים: מי במוך אב הרחמים.
וכור יוצריך ברחמים. מימות ומחילה:

ונאמן אַתָּה לְהַחִיוֹת מְתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מְחִילָה הַמְּתִים:

לדור ודור נמוליך לאל. כי הוא לבודו מרים וקדוש. ושבחך
אלֵינוּ מפינוּ לא-ימוש ליעולם ונעד. כי-אל מלך גודול
וקדוש אתה. ברוך אתה יהוה. האל הקדושים:

בעשיתך: המלך הקדושים:

יש נהוגים לומר במקום 'ומאהבתך', אתה קדשך:
אתה קדשך אתיום השביעי לשפטך. תכלית
מעשרה שמים הארץ. וברכתו מכם
הימים. וקדשתו מכם הימים. וכן בתוב
בתרומותך:

ויכלו השמים והארון וככל-זבאים: ויכל
אללים ביום השביעי מלכךתו אשר
עשה ושבת ביום השביעי מכל מלאותו אשר
עשה: וברך אללים אתיום השביעי וקידש
אתך. כי בו שבת מכל מלאותו אשר-כלא
אליהם לעשותך:

ישמו במלוכה שופרי שבת וקוראי
ענין. עם מקראי שבעי. כלם
ישבע ויתעננו בטוקר. ובשביעי רצית בו
קידשתו. חקמת ימים אותו קראתך. ובר
לפעשה בראשיתך:

אלֵינוּ ואלְיהָ אבותינוּ. רצחה במנוחתנו. קידשנו במצוותך
ומן חילקנו בתרורך. שבענו מטויך. שמחנו
בישועך. וטהר לבנו לשבך באמת. והניחנו יהוה אלֵינוּ
באהבה וברצון שבת קדשך. וישמו בך כל-ישראל מקדשי
שםך. ברוך אתה יהוה. מקדש השבת:

ומאהבתך יהוה אלֵינוּ
שאהבתך אמי
ישראל עמך. ומחלצתך
מלךנו שחמלת על-בני
בריתך. נתת לנו יהוה
אלֵינוּ אתיום השביעי
הגבור ליה וקדוש זהה.
לנזר לה ולגבור לה
ולקרשה ולמנוחה
ולעבד לה ולחרוד אותה.
ולחתת לנו ברכה ושלום
מאתקה:

**רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמָקָם יִשְׂרָאֵל וְאֶל-תְּפִלָּתָם שָׁעה. וְהַשְׁבָּת
הַעֲבוֹדָה לְדִבְרֵי בֵּיתך. וְאַשְׁי יִשְׂרָאֵל וְתְפִלָּתָם מִתְרָה
בְּאֶחָבָה תִּקְרַב בְּרָצֹן. וְתַהַי לְרָצֹן תְּמִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמָּה:**

בראש חודש ובשבת חול המועד אומרים:

**אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִעַלְתָה יִבְאָה. גַּעַנְתָּנוּ יִרְאָה (ג' נ' יִרְאָה)
וַיְשִׁמְעָה. וַיְפַקֵּד. וַיְזִכֵּר וְקָרְנוּנוּ וְקָרְרוּן אֲבוֹתֵינוּ. וְקָרְרוּן
יְרוּשָׁלָם עִירָה. וְקָרְרוּן מִשְׁמָה בְּנֵידָר עֲבָדָה. וְקָרְרוּן בְּלַעַמָּקָם בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְפָנֵיךְ (לְפָלִיטה) לְטוֹבָה. לְמַן וְלִחְסָד וּרְחַם וּרְצֹן קְיוּם**

בראש חדש:	בשבת חוה"ט של פסח:	בשבת חוה"ט של סוכות:
ראש החידש הזה.	חג הפסחאות הזה.	חג הסוכות הזה.
זִכְרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וַיְפַקֵּדנוּ בּוֹ לְבָרְכָה. וְהַזִּיעַנוּ בּוֹ לְחִים טוֹבִים. בְּדִבְרֵי יְשׁוּעָה וּרְחַמִּים. וְחוֹס וְתִּחְנָן וּרְחַם עַלְנוּ וְהַזִּיעַנוּ. כִּי אֶלְיךָ עִינָנָנוּ. כִּי אֶל מָלְךָ חָנָן וְרָחוֹם אַתָּה:		

וְתַחֲזִין עִינָנָנוּ בְשִׁוְיךְ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלָם עִירָךְ בְּרַחֲמִים בְּמַאוֹ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמֵי שְׁכִינָתוּ לְצִיּוֹן:
מוֹדִים אָנָהָנוּ לְךָ. שָׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
עַל-חִינָנָנוּ הַמְּסֻרוּם בְּיָדֶךָ וְעַל-גַּשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לְךָ. וְעַל-נְסִיךָ שְׁבָכְלִיּוֹם וַיּוֹם עַמְנוּ וְעַל-נְפָלָ奧ָתִיךָ וְטוֹבָותִיךָ
שְׁבָכְלִיעָת. עַרְבָּה וּבְקָרְבָּהָרִים. הַטּוֹב כִּי לְאַכְלָוּ רְחַמִּיכָה.
הַרְחָם כִּי לְאַחֲטָמוּ חַסְדִּיךָ וּמְעוֹלָם קָנוּנוּ לְךָ. לְאַהֲכָלָמְתָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא-עֲזַבְתָנוּ וְלֹא-הִسְתַּרְתָנוּ פִּנְגָּה מִמְּנוּ:

בחנוכה ובפורים דמוקרים אומרים:

על-הנסים ועל-הגבורות ועל-התשועות ועל-המחלחות ועל-הפרקן ועל-הפרדות שעשית עפננו ועם-אבותינו בימים ההם בזמנן דעה:

בפורים דמוקרים:

בימי מרדכי ואסתר בושׂוּן הַבִּירָה. בְּשֻׁמֶּד עַלְיָהּ הַמִּן הַרְשָׁעָה. וּבְקַשׁ לְהַשְׁמֵד לְהַרְגֵּז וּלְאֶבֶד אַתִּיכְלָהֲיוֹנִים. מִנְעָר יְעָרְיוֹן טַף נִנְשִׁים בְּיָם אֶחָד. בְּשַׁלְישָׁה עָשָׂר לְחוֹשֵׁש שְׁנִים עָשָׂר הוּא-חַדֵּש אַדְר וְשְׁלָלָם לְבוֹז; וְאַתְּה בְּרַחְמֵךְ הַרְבִּים הַפְּרָת אֶת-עַצְמָתִי. וְקַלְקַלְתִּ אֶת-מַחְשְׁבָתוֹ. וְהַשְׁבֹּתִ לְזָמוֹן בְּרָאָשׁוֹ. וְתַלְוֵ אֹתוֹ וְאַתְּבָנֵי עַל-הָעָזָן; וּכְשָׁם שְׁעִשִּׁית עַם-אֲבוֹתֵינוּ נָס. בְּן עַשְׂה עַפְנָנוּ יְהֹוה אֱלֹהֵינוּ פָּלָא נִגְשִׁים בַּעַת הַזֹּאת. וְנוֹדָה לְשָׁמָך הַגָּדוֹל סָלה; וּמְשִׁיךְ עַל-כֶּלֶם וְכוּ וְהַדְלִיקוּ גְּרוּת בְּחַצְרוֹת קָרְשָׁךְ. וּקְבֻעוּם שְׁמוֹנָה יָמִים בְּהַלְל וְבְהַרְואָה. וּכְשָׁם שְׁעִשִּׁית עַמָּהָם נָס. בְּן עַשְׂה עַפְנָנוּ יְהֹוה אֱלֹהֵינוּ פָּלָא נִגְשִׁים בַּעַת הַזֹּאת. וְנוֹדָה לְשָׁמָך הַגָּדוֹל סָלה; וּמְשִׁיךְ עַל-כֶּלֶם וְכוּ

בחנוכה:

בַּיּוֹם מִתְהִיא בְּנֵי-חַנְקָן כִּי-נָדוֹל חַשְׁמָנָא וְגַנְיָה. בְּשֻׁעְמָדָה עַלְיָהָם מִלְכֹות יְהֹון הַרְשָׁעָה לְשָׁכָבָם מִתּוֹרָךְ וְלְהַעֲבִירָם מִחְקֵי רְצֹוֹךְ. וְאַתְּה בְּרַחְמֵיךְ הַרְבִּים עַמְּרָת לְהָם בַּעַת צְרָתָם. רַבְתִּ אֲתִירִבָּם. דָּנוֹת אֲתִידִינָם. נִקְמַת אֲתִינְקָמָתָם. פְּסָרָת גְּבוּרִים בַּיּוֹם חֲלִשִּׁים. וּרְבִים בַּיּוֹם מִטְעִים. וּטְמָאִים בַּיּוֹם טְהוּרִים. וּרְשָׁעִים בַּיּוֹם צְדִיקִים. וּזְנוּדים בַּיּוֹם עֲסָקִין תּוֹרָתְךָ. וְלֹךְ עַשִּׁית שָׁם גַּדוֹל וְקָדוֹש בְּעוֹלָם. וְלֹעֲפָךְ יִשְׂרָאֵל עַשִּׁית תְּשׁוּעָה גְּנוּלָה. וְאַחֲרָךְ בָּאוּ בְּנֵיךְ לְדִבְרֵי יִתְּקָחָה. וְפָנוּ אֲתִיהְכָּלָה. וְטַהֲרוּ אֲתִימְקָדָשָׁךְ.

בעשיות מוסיפים:

ז'וכר רחמייך וביבוש אֲתִיכְעָסָךְ.
כלָה רְכָב זְהָב וְרָעַב (וְשָׁבֵן) וּמְשָׁחָת וּמְגַפֵּה וְכָל-מְחָלָה.
מְעַלְיוֹן וְמַעַל בְּלָבְנִי בְּרִיתְךָ:

על-כלם יתברך ויתרומם שמק מלכנו תמיד. כל-החיים יודוך טלה. ויהללו לשמד הטוב באמתו:

בעשיות מוסיפים: וכתוב לחימים טובים כל-בני בריתך:

ברוך אתה יהוה. הטוב שמק ולך נאה להודאות:

שים שלום. טובה וברכה. (ח'ים). חן וחסד וرحמים. עליינו ועל-כל-ישראל עמק. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אלתינו תורה ח'ים. אהבה וחסד. אזכקה. ברכה. ישועה וرحמים וח'ים ושלום. טוב היה בעיניך (לברכנו ולאברך את-כל-עם ישראל) תמיד בכל-עת ובכל-שעה בשולם:

בעשיות מוסיפים: בספר חיים. ברכה ושלום. פרנסתה טובה וישועה ונחמה. חן וחסד נוצר ונכתב לפניך. אנו וכל-עם ישראל. לחימים (טובים) ולשלום:

ברוך אתה יהוה. המברך את-עמו ישראל בשлом. (אמן):

ויש נהגים להזכיר:

אליה. נשר לשוני מרע. ופטמי מדבר מרפה. ולקקלי נפש תודם ולמאתיק תרדף נפש. ונפשי בעפר לכל תוניה. כי רצוןך לפניך יהוה אלהי. שביל-הकומים עלי לרשעה. תפער עצם ותקקלם מהשבותם. וכן כי רצוןך לפניך יהוה אלהי. שטפתה לשלעניהם. חטאיהם ורוצחיהם ורוצון מלפניך: פרנסתך וככלבלה. שעורי חיים. חן וחסד וرحמים ורוצון מלפניך:

אם שכח לזכור על התניס' אמרו:

הרחמן. יעשה לנו נסים ונפלאות בשם שושחה לאבותינו בניםיהם הרים בזמנ ההז. בימי ומי לעיל עט 133.

כולם אומרים:

יְהִי רָצֵן אֶמְرִידִיף. וְהַגִּין לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהֹה צָרִי וְנַאֲלֵינוּ:

פסע שלש פסיעות לאחורי כבירה אחת וחור לשטאלו, ואחר כד לימי' ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלֹום בְּמֹרְקִיוֹ. הַוָּא בְּרַחְמִיו. יַעֲשֵׂה שְׁלֹום עַלְנוּ

וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל. (אמן):

(**יְהִי רָצֵן מִלְפָנֶיךָ. יְהֹה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:**

שְׁתַבְנֵה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִרְחָה בִּימֵינוּ וְמִן חָלְקֵנוּ בְּתוֹרְתֵךְ:

החון והקהל אומרים בעמידה:

(יום הששי):

וַיְכַל הַשְׁמִים וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי מַלְאַכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי מַכְלֵי מַלְאַכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת־יּוֹם הַשְׁבִּיעִי וַיִּקְרַב אָטוֹ. כִּי בָּו שְׁבֵט מִכְלֵי־מַלְאַכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לְעַשׂות:

החון אומר ברכת מעין שבע:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹה. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֶבְרָהָם.

אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הַאֲלֹהֵל הַגָּדוֹל הַגָּדוֹל וְהַגָּדוֹל

אֶל עַלְיוֹן קָנָה (ברחמי) שָׁמִים וְאָרֶץ:

החון והקהל אומרים יחד:

מְגַן אֲבוֹת בְּךָרוֹ. בְּמִיחָה מַתִּים בְּמַאֲמָרוֹ. (בשנת תשובה: המלך)

הַאֲל הַקְדוּשׁ שָׁאן בָּמוּהוּ. הַמְנִיחַ לְעַמוּ בַּיּוֹם שְׁבַת

קָדוֹשׁ. כִּי בָּס רָצָה לְהִנִּיחַ לְהָם. לְפָנֵינוּ נָעַבּוֹד בְּיִרְאָה וּפְחד.

וּנוֹדָה לְשָׁמוּ בְּכָל־יּוֹם תִּמְיד מַעַן הַבְּרִכּוֹת. אֶל הַחוֹדָאות.

אָדוֹן הַשְׁלֹום מִקְדֵּשׁ הַשְׁבֵּת וּמִבְּרֵךְ הַשְׁבֵּיעִי הַפְּנִימִית בְּקָרְשָׁה
לְעַם פָּרֶשֶׂנִי עֲנֵג. זֶכֶר לְמַעַשָּׂה בְּרָאשִׁית:

החזה מסיים לבד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתֵנוּ קָרְשָׁנוּ בְּמִזְמָתֵיךְ
וּמִן חָלְקָנוּ בְּרוּתָרְתָךְ. שְׁבָעָנוּ מַטּוּבָךְ. שְׁמַחָנוּ
בְּיִשְׁוּעָתְךָ. וּטְהָר לְבָנָנוּ לְעַבְדָךְ בְּאֶתְחָתָה. וְהַנְּחִילָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּאֶחָבָה וּבְרָצֹן שְׁבָת קָרְשָׁךְ. וְיִשְׁמְחוּ בָךְ בְּכָל־יִשְׂרָאֵל פְּקָדָשָׁךְ
שָׁמֶךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מִקְדֵּשׁ הַשְׁבֵּת:

החזה אומנות:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקָדֵשׁ שְׁמָה רַبָּא. בְּעַלְמָא דְּבָרָא כְּרֻוּתָה. וְיִמְלִיךְ
מִלְכֹוֹתָה בְּחַיָּנוּ וּבְיוֹמָנוּ וּבְחַיִּים דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזַמְּן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמָן:

יְהָא שְׁמָה רַבָּא מִבְּרֵךְ. לְעַלְמָה וּלְעַלְמִי עַלְמָא.
יִתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁפְּבַח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרּוּם וַיִּתְנַשָּׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דְּקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
לְעַלְאָ לְעַלְאָ מִזְכָּל־בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשִׁבְחָתָא וַיְהִמְתָּא
דְּאַמְּרָן בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ אָמָן:
תִּתְקַבֵּל אַלְוֹתָהּן וּבְעוֹתָהּן דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל. קָרְם אַבּוּהָן
רַבְשָׁמִיא. וְאָמְרוּ אָמָן:

יְהָא שְׁלָמָא רַבָּא מִזְשָׁמִיא וְחַיִּים טּוֹבִים עַלְינָנוּ וּעַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמָן:

עֲשָׂה שְׁלֹום בְּמִרְומָיו. הוּא בְּרָחָמָיו. יִעֲשֶׂה שְׁלֹום עַלְינָנוּ
וּעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל. אָמָן:

החן אומר בקול רם:

עלינו לשבח לאדון הכל. לחת גדרלה ליוצר בראשית.
שלא עשנו כגוי הארץ. ולא שמננו במשפחות הארץ. שלא שם חלקנו בהם. וגורלנו בכל המונם. שם משתחווים להבל וריק ומתחפלוים אלאל לא ישיע: ואני כורעים ומשתחווים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. (שהוא) נוטה שממיםיסוד ארץ. וכsea כבודה בשמים מפעל ושכינת צו בגביה מרים. הוא יהוה אלהינו אין עוד מלבדו. אמת מלכנו ואין ולתו. בכתב בתורתך. וידעת היום והשכנת אללבבך. כי יהוה הוא האללים. בשמים מפעל **ועל הארץ מתחת אין עוד:**

על כן נקווה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת אז. **להעיר גלולים מן הארץ.** וזה אלילים ברוח יתרון. **لتtron עולם במלכות שדי.** וכלבניبشر יקראו בשם. **להפנות אליך כלרשע הארץ.** יבריו וידשו כליזובבי תבל. כי לך תכרע כלברך. תשבע כללשין. לפניך יהוה אלהינו יברשו ויפלו. ולבזוד שמה יקריתנו. ויקבלו כלם על מלכותך. **ותמלך עליهم מהרה לעולם ועד.** כי המלכות שלך היא. **ולעולם עד תמלך בקבוד.** בכתב בתורתך. יהוה ימלך לעולם ועד: **וכתוב שמע ישראל.** יהוה אלהינו יהוה אחד:

קדיש יתום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלם דברא ברועטה. ימלך מלכותה בחיקון ובזימיכון ובחיי כלבית ישראל בעגלה ובזמן קרייב. **נאמרו Amen:**

רְבָא שמה מברך. לעלם ולעלמי עלמי.

וַיִּתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבְּחֶה וַיַּחֲפֹר וַיִּתְרֹוםֵס וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל
שְׁמָה דָּקְרֵשָׁא בָּרֵיךְ הוּא:

יְהִיא שֶׁלָמָא רְבָא מִזְשָׁמְרָא וְחַיִם טוֹבִים עַלְנוּ וְעַל-כָל-יִשְׂרָאֵל.
ואמרו אמן:

**עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרְמַיּוֹ. הוּא בְּרַחְמִיּוֹ. יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוֹ וְעַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל. אָמֵן:**

יש אופריט 'ברבו', ובמהנאות שלא לאמור בשפתו.

במת'ז ניסן עד ערב שבועות סופרים كانوا את העומר (לעיל עמ' 107 ואילך).

פ' ל' דניאל בן יהודה דין:

נמצא ואין-עת אל-מציאות;
ונעלם ונגס איזסוף לאחדות;
לא-נשוך אלי קדשו;
ראשון ואינ-ראשית לראשית;
זורה גודלו ומלכותו;
אנשי סגולתו ותפארתו;
גביא ומביט אתי-תמונה;
על-יד נביאו נאמן ביתו;
duto לעולמים לוזלותו;
 מביט לסתוף דבר בקדמותו;
ונמן לרשות רע בראשתו.

יגוד אל-הים כי יישתבח.
אחד ואין-יחיד ביחיד.
איין לו דמות הנוף ואינו נוף.
קדרמן לבל-דבר אשר נברא.
ההו ארון עולם לבל-נצח.
שפע נבואותו נתנו אל-
לא-יקם בישראל במשה עוד.
תורת אמרת נתן לעמו אל.
לא-יחליף האל ולא-ימיר
צופה וזגד עשרהינו.
ונומל לאיש חסיד במקפעד.

תפילה ערכית של שבת

כלט

ישלח לך ז'מן מישחנו.   לפדות מחייב קץ ישועתו:
 מתים יזכה אל ברוב חסדו.   ברוך עדירעך שם תהלהו:
 אלה שלש עשרה כם עקרים.   יסוד תורה משה ונבואהו:

אדון עולם אשר מלך.   בטרם כל יציר נברא:
 אוֹי מלך שמו נקרא: לעת נעשה במחציו כל.
 לבדו ימלך נורא: ואחרי כלות הכל.
 והוא היה והוא תהה.   והוא אחד ואין שני.
 להמשיל לו להכבריה: בלי ראשית בלי תכלית.
 ולז העש והמשריה: והוא אלי ותמי גואלי.
 וצורך חבל בעת אריה: והוא נפי וממושי.
 מנית כספי ביום אקררא: בידך אפקיד רוחני.
 בעת אישן ואעיריה: יהוה לי ולא אירא:
 יהוה נמי גויתי.

ואמרום בנהת:

ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראאל בכל אשר דבר.
לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר בידך
משה עבוזו:

יהי יהוה אלהינו עמו באשר היה עס-אבתינו. אל-יעובנו
 ואל-יטשנו: להטוט לבנו אליו. לילכת בכל-דרביו
 ולשمر מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צויה א-ת-אבתינו ויהיו
 דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבנים אלה יהוה אלהינו
 יומם ולילה. לעשיותו משפט עבוזו ומשפט עמו ישראאל
 דבריים ביום: למפע רעות כל-עמך הארץ. כי יהוה הוא
 האללים. אין עוד:

סדר קידוש ליל שבת

טמלאים כוס של יין ומקבלו המקדש בשתי ידייו ואוחזו בימינו ומונעים קולו ואומרו:

(יום השישי):

ויבלו' השמים והארץ וכל־אֲבָהָם: ויבלְאַדְלָהִים בַיּוֹם הַשְׁבִיעִי
מַלְאַכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיֵּשֶׁבּוּ בַיּוֹם הַשְׁבִיעִי מַכְלֵי
מַלְאַכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: ויברך אֱלֹהִים אֶת־יּוֹם הַשְׁבִיעִי וַיִּקְדַּשׁ
אָתוֹ. כי בְּ שַׁבָּת מִפְלָמַלְאַכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לְעַשְׂתָה:

סְבִרֵי פָרָנוֹ. (הקהלעונה: לְחִים):

ברוך אתה יהוה אלתנו מלך העולם. בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יהוה אלתנו מלך העולם. אשר קדשנו במצוותיו
וירצה לנו ושבת קדרשו באהבה וברצון הנחילנו.
וברונו למעשה בראשית. כי יום שבת. תחולת מקראי קדרש.
זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואומתנו קדשת מכל
הימים. ושבת קדרש באהבה וברצון הנחלתנו. ברוך אתה
יהוה. מקדש השבת:

שבת הוה"ט סוכות מוסיפים:

ברוך אתה יהוה אלתנו מלך העולם. אשר קדשנו במצוותיו
וצנענו לישב בסוכה:

שותים את היין.

לפי מנהג ק"ק רומה מוסיפים:

ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראאל. ביום שבת קדש:

תפילה שחרית של שבת

מהרילים להתפלל בסדר השכמת הבוקר וברכות השחר עד לאחר קדיש דרבנן שלפני תחילת הומרות (לעיל עמ' 15).

זמירות

בשבת תשובה יש אמרים: יְהוָה הוּא האֱלֹהִים. יְהוָה הוּא האֱלֹהִים:

עומדים ואומרים: יְהוָה מֶלֶךְ. יְהוָה מֶלֶךְ. יְהוָה יְמַלֵּךְ לְעוֹלָם וְעַד:
עפ"י מנוג ק"ק רומה נהגים לחזור פעמיים על פסוק זה.

יְהִי כָבֹד יְהוָה לְעוֹלָם. יְשֻׁמֵחַ יְהוָה בְמַעֲשָׂיו: יְשֻׁמֵחַ יִשְׂרָאֵל
בְמַעֲשָׂיו. בְנֵי צִיּוֹן יִגְלֹא בְמַלְכָם: יְמַלֵּךְ יְהוָה לְעוֹלָם.
אֱלֹהֵיכֶם אֵין לְדָר וְדָר. הַלְלוּיָה: בְרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ
יִשְׂרָאֵל. עֲשָׂה נְפָלָאות לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְבָדוֹ לְעוֹלָם.
וַיִּמְלֹא כְבָדוֹ אֶת־כָל הָאָרֶץ. אָמְנוּ וְאַמְנָו:

בק"ק רומה מדלימים על מזמור זה:

מִזְמֹר לְתֹודָה.	הַרְיעוּ לְיְהוָה כָל־הָאָרֶץ:
עֲבֹדו אֶת־יְהוָה בְשִׁמְחָה.	בָאו לְפָנָיו בְרִנְנָה:
הָוא עֲשָׂנו וְלוּ אֲנָחָנוּ.	דָעַ כִּי־יְהוָה הוּא אֱלֹהִים.

בָּאוּ שְׁעָרֵיו בַּתּוֹךְהָ
הַזְּדוּלָן בְּרַכְוּ שֶׁמוֹ:
וְשִׁדְרָרְ יָדָר אֲמֹנוֹתָו:

כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָוּ:
כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָוּ:

עַמּוֹ וְצַאן מִרְעִיתָה:
חַצְרָתִי בַּתְּהִלָּה:
כִּיטּוֹב יְהֹה לְעוֹלָם חֶסְדוֹ
הַזְּדוֹ לְיְהֹה כִּיטּוֹב.
הַזְּרוֹ לְאֱלֹהִי הָאֱלֹהִים.
הַזְּרוֹ לְאֱדֹנִי הָאֱדֹנִים.
לְעִשָּׂה נְפָלוֹת גְּדוֹלֹת לְבָדוֹ.
לְעִשָּׂה הַשְׁמִים בְּתִבְונָה.
לְרַקְעַ הָאָרֶץ עַל־הַמִּינִים.
לְעִשָּׂה אֲוָרִים גְּדוֹלִים.
אַתְּ־הַשֵּׁם לְמִמְשָׁלַת בַּיּוֹם.
אַתְּ־הַרְחֵךְ וְכוֹכְבִים לְמִמְשָׁלַת בַּלְילָה.
לְמִבְּהָ מִצְרָיִם בְּבָכּוּרִים.
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם.
בַּיד חֻקָּה וּבִזְרוּעַ נְטוּיהָ.
לְגַזֵּר יִסְׁסּוֹף לְגַזְרִים.
וְהַעֲבֵיר יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹכוֹ.
וְגַעַר פְּרֻעה וְתוֹלֵד בִּיסְסּוֹף.
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בְּמִדְבָּר.
לְמִבְּהָ מֶלֶכִים גְּדוֹלִים.
וַיְהִרְגֵּן מֶלֶכִים אֲדִירִים.
לְסִיחָן מֶלֶךְ הָאָמָרִי.
וְלְעֹזֶג מֶלֶךְ הַבָּשָׂן.

כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָּו:
כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָּו:

הַזְּרִיעָה בְּעַמִּים עַלְיָתָיו:
שִׁיחָו בְּכָל-גַּפְלָאָתָיו:
יִשְׁמַח לְבָב מִבְקָשֵׂי יְהוָה:
בְּקָשָׂו פָּנֵיו תָּמִידָה:
מִפְתָּיו וּמִשְׁפְּטִי-פִּיהוֹ:
בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
בְּכָל-הָאָרֶן מִשְׁפְּטָיו:
דָּבָר צָה לְאַלְף דָּרוֹ:
וְשִׁבְועָתוֹ לִיצָחָק:
לִיְשָׁרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
חַבֵּל נְחַלְתָּכֶם:
בְּמַעַט וְגַרְגִּים בָּהּ:
וּמִפְמַלְכָה אֶל-עַם אָחָרָה:
וַיַּחַח עַלְיָהָם מֶלֶכִים:
וּבְנֵבִיאִים אֶל-תְּרֻעָה:
בְּשָׁרוֹ מִיּוֹסָאָלִים יְשֻׁוּתָה:
בְּכָל-הָעַמִּים גַּפְלָאָתָיו:

וַיַּגְּמַע אֶרְצָם לְנַחַלָּה.
נַחַלָּה לִיְשָׁרָאֵל עַבְדוֹ.
שְׁבַשְׁפָלָנוּ זָכָר לָנוּ.
וַיַּפְרַקְנוּ מַאֲרִינוּ.
נָתַן לְחֵם לְכָל-בָּשָׂר.
חוֹדוֹ לְאַל הַשָּׁמִים.

הַזְּדוֹד לִיהְוָה קָרָאו בְּשָׁמוֹ.
שִׁירָו לוֹ זָמְרוֹלָה.
הַתְּהַלֵּל בְּשָׁם קָדְשָׁו.
דָּרְשָׂו יְהֹוָה וְעַזָּו.
וְכָרְוָו גַּפְלָאָתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה.
וְבָרָע יְשָׁרָאֵל עַבְדוֹ.
הָוּא יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ.
וְכָרְוָו לְעוֹלָם בְּרִיתָו.
אֲשֶׁר בְּרָת אֶת-אָבָרָהָם
וַיַּעֲמִידָה לִיעַקְבָּל לְחָקָן.
לְאָמֵר. לְאַתָּנוּ אֶרְזִיכְנָעָן.
בְּהַיוֹתָכֶם מַתִּי מִסְפָּר.
וַיַּתְהַלֵּל מַגְוִי אַלְגָּוִי
לְאַהֲנִיחָה לְאִישׁ לְעַשְׁקָם
אֶל-תְּגַעַל בְּמִשְׁיחָה.
שִׁירָו לִיהְוָה בְּל-הָאָרֶן.
סְפָרָו בְּגּוֹיִם אֶת-כְּבוֹדוֹ.

בָּיְגַדְלֵל יְהוָה וּמִתְּלַבֵּל מַאֲדָר
 וְנֹרֶא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
 כִּי־כָל־אֱלֹהִי הַעֲמִים אֲלִילִים.
 כִּי־גַּדְלֵל יְהוָה וּמִתְּלַבֵּל מַאֲדָר
 וְנֹרֶא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
 עַזְוָה וְחַדְרָה בְּמִקְמוֹ:
 הַכּוֹן לִיהְוָה בְּבָרוֹד וְעַזְוָה:
 הַכּוֹן לִיהְוָה בְּבָרוֹד שְׁמָנוֹ:
 שְׁאוֹן מִנְחָה וּבְאֹו לְפָנָיו:
 חִילּוֹן מִלְפָנָיו בְּלִיהְרָץ:
 הַשְׁתַּחוּוּ לִיהְוָה בְּהַרְתִּיקְדָּשׁ:
 אֲפִתְּבָן תְּבָל בְּלִתְמָטוֹת:
 יְשֻׁמְחוּ הַשְׁמִים וְתַגֵּל הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמְרוּ בְּגָוִים יְהוָה מֶלֶךְ:
 יְעַלְּזֵן הַשְׂדָה וּכְלָאַשְׁרָבוֹ:
 אוֹ יְרַבֵּן עַצְיָהָעָר:
 מִלְפָנָי יְהוָה. כִּי־בָא לְשִׁפּוֹת אֶת־הָאָרֶץ:
 הַדּוֹר לִיהְוָה
 כִּי־טוֹב. כִּי־לְעוֹלָם חֲסֹהּוּ:
 וְאָמָרְיוּ הַשְׁעָנָן אֱלֹהִי יְשַׁעַנוּ.
 וְקַבְּצָנוּ וְהַצְּלָנוּ מִזְהָנוֹיִם.
 לְהַשְׁתַּבְּחָה בְּתַהְלָתָה:
 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁרָאֵל.
 מִזְהָעוֹלָם וְעַד הַעַלָּם אָמֵן.
 וְהַלֵּל לִיהְוָה:

לפי מנוג קיך רופה אין אומרים:

לִמְנַצֵּחַ מִזְמֹר לְדוֹרוֹ: הַשְׁמִים מִסְפְּרִים בְּבָרוֹד־אָל וּמַעֲשָׂה
 יְלִי מַגִּיד הַרְקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יִבְיעַ אָמֵר וְלִילָה לְלִילָה
 יְהֹוָה־דָעַת: אֵין־אָמֵר וְאֵין דְּבָרִים. בְּלִי נְשָׁמָע קוֹלָם: בְּכָל־
 הָאָרֶץ יֵצֵא קָום וּבְקָצָה תָּבִל מַלְיָהָם. לְשִׁמְשׁ שְׁס־אָהָל בָּהָם:
 וְהָוָא בְּחִתּוֹן יֵצֵא מַחְפָתוֹ. יִשְׁיַשׁ בְּגַבּוֹר לְרוֹזָן אָרָח: מַקְצָה
 הַשְׁמִים מִזְאָזָז וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצָצָותָם. וְאֵין גַּסְפָּר מַחְפָתוֹ:
 תּוֹרַת יְהוָה תְּפִימָה מִשִּׁבְתַּנֶּפֶשׁ. עֲרוֹת יְהוָה נְאַמְנָה מִחְכִּימָת
 פָּתִי פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָאֵל מִשְׁמַחִילָבָן. מְאֹות יְהוָה בָּרָה מִאִירָת

עיניהם: ייראת יהוה טהורה עומרת לך. משפט יהוה אמרתך
 אזכיר יהדו: הנחמים מזוהב ומפוזרב. ומטוקים מדקבש ונפת
 צופים: גס-עבדה נזהר בהם. בsharp עקב רב: שניאות
 מיבין. מנתקות נקנני: גם מולדיס חישך עבדך. אלימשורי
 או איתם. נקיתי מפשע רב: יהוי לרצון אמריפי. והגינוי:
 לבך לפניה. יהוה צורי וגאליך:

ביז'ט והושענא רכה מוסיפים:

יהוה מלך תגל הארץ. ישמו אים רבים: ענן וערפל סכיביו.
 אדק ומשפט מכוון בסאו: אש לפניו תלך ותלהט סכיב
 ארייה: האירו ברקבי תבל. ראתה ותחל הארץ: הרים בהונג גמסו
 מלפני יהוה. מלפני ארון בלא-ארץ: הגירו המשפטים אדקנו וראו
 בלא-הימים בבודו: יבשו בלא-עדן פסל המשפטאים באלים.
 השתחוויזן בלא-אלחים: שטעה ותשמהו איזן ותגלה בנות יהודה.
 למשן משפטיך יהוה: פיראתה יהוה עליזן על-בל הארץ. פאוד
 געלית על-בל-אלחים: אהבי יהוה שנאו רע. שמר נפשות חסידיו.
 מיד רשותים יצלום: אור גרע לא-Ճיק ולשרילב שמחה: שמו
 צדיקים ביהוה ויהו זכר קדרשו:

יהוה מלך ירגז עמים. ישב ברכובים תנוט הארץ: יהוה
 בצעון גרוול ורם הוא על-בל-הימים: יזרו שם גרוול
 ונורא קדוש הוא: ונש מלך משפט אנוב. אתה בוננת מישרים.
 משפט אצדקה ביעקבו אתה עשית: רוממו יהוה אל-הינו
 והשתחו להרים רגליו. קדוש הוא: משה ואחריו בכחינו
 ושם אל בקראי שמו. קראים אל-יהוה והוא יענמ: בעמוד

ענן ידבר אליהם. שמרו עדתני חוק גמוניכם: יהוה אלהינו אמתה עניהם. אל נשא הייתה להם נזקים על עליותם: רוממו יהוה אלהינו והשתחו להר קדרש. כי קדוש יהוה אלהינו: והוא רחוי יכפר עון ולא ישחת. ורבה להшиб אפו. ולא יער כל חמתו: זכר רחמייך יהוה וחסדיך. כי מעולם הימה: אמתה יהוה לא-תכלא רחמייך ממעני. חסוך ואמתך תמיד יארוני: פנו עז לאלהים. על ישראל גאותו ועו בlıklarיכם: נורא אלהים מפרקשייך. אל ישראל הוא נתנו עז ותעצומות לעם. בריך אלהים: יהוה אדניינו. מה-אדיר שמן בבל הארץ: יהוה אבאות עמו. משגב-לן אלהי יעקב סלה: יהוה אבאות. אשורי אלם בטח בה: יהוה הפיר עצרים. הניא מחששות עמים: עצ יהוה לעולם לעמוד. מחשבות לבו לדר ודר: כונה אלהיה. חוק ויאמן לבך. יקעה אלהיה: אל-נקמות יהוה. אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ. השב צמול על גאים: עוזרנו אלהי ישענו על-דבר בבודשכה. והצינו וכפר על-חטאינו למשן שמה: וירם קרנו לעמו תהלה לבל-חסידי. לבני ישראל עם קרבו. הללויה: מגדל-ען שם יהוה. בזירזין צדיק ונשגב: עשה עמי זאת לטובה. ויראו שנאי ישבו. כי אתה יהוה שרטני ונחמתני: וירא באר להם. בשמעו אתרנטם: ויזכר להם ברייתו זינחים ברוב חסדי: ויתן אותם לרחמים. לפניו כל-שוביהם: הו שייענו יהוה אלהינו זקבצנו מז-הגויים. לחדות לשם קדרש. להשתבח בתהלה: אתה תקום תרחים ציון. בירעת לchnה כירבא מזער: וחפירה הלבנה ובושה החמה.

כִּי־מֶלֶךְ יְהוָה אֱצֹבֹות בַּהַר צִיּוֹן וּבֵירוּשָׁלָם. וְנִגְדֵּן זָקְנֵינוּ כְּבוֹד:

וְאָמַר בְּזַיְם הַחֹוָה. הַגָּה אֶלְתִּינוּ וְהַקְרִינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיבָנוּ זֶה יְהוָה קָרְנוּנוּ לוֹ נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישְׁוּעָתוֹ: בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם. אָמְנוּ וְאמֹן: בָּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם. יְעַמֵּס לְנוּ הָאָל יְשֻׁוּתָנוּ סָלה:

בָּרוּךְ יְהוָה אֶלְתִּי יִשְׂרָאֵל מִזְהָעָלָם וְעַד הַעוֹלָם. וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן. הַלְלוּיה:

הַלְלוּ זֶה הַלְלוּ אֲתִישָׁם יְהוָה. הַלְלוּ עֲבָדֵי יְהוָה: שָׁעַמְדִים בְּבֵית יְהוָה. בְּחִזְרֹות בֵּית אֶלְתִּינוּ הַלְלוּיה בִּיטּוֹב יְהוָה. וּפְרוּ לְשָׁמוֹ כִּי גָּעִים: כִּי־יעַקְבֵּן בָּחר לוֹ יְהָה. יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי אָנָּי יְדֻעָתִי כִּי־גָדוֹל יְהוָה וְאֲדֹנֵינוּ מֶלֶךְ־אֱלֹהִים: כָּל אֲשֶׁר־חִפֵּז יְהוָה עָשָׂה. בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ. בְּיִמְים וּכְלַתְּהִמּוֹת: מַעַלָּה נְשָׁאִים מִקְצָה הָאָרֶץ. בְּקָרְקִים לְמֶטֶר עָשָׂה. מַוְצָּא־יְרִיחָה מְאוֹצְרוֹתָיו: שָׁהָבָה בְּכוֹרִי מִצְרָים. מְאָדָם עֲד־בָּהָמָה: שָׁלֹחוּ אֹתוֹת וּמְפִתִּים בְּתוּכֵי מִצְרָים. בְּפְרֻעה וּבְכָל־עֲבָדָיו: שָׁהָבָה גּוֹיִם רְבִים וְהָלָג מְלִיכִים עֲצָזִים: לְסִיחָזָן מֶלֶךְ הָאָמָלִי וּלְעֹז מֶלֶךְ הַבְּשָׂן אֶלְכָל מִמְּלִיכּוֹת בְּנֵעַן: וְגַם אַרְצָם נָחַלה. נָמְלה לִיְשָׁרָאֵל עַמּוֹ: יְהוָה שָׁמָךְ לְעוֹלָם. יְהוָה וּכְרוּךְ לְדָרִידָרָה: כִּי־יָדַין יְהוָה עַמּוֹ וּעַל־עֲבָדָיו יִתְנַחַם: עַצְבֵּי הַגּוֹיִם בְּסָפָר וּבְהַבָּ. מַעֲשָׂה יְהָה אֲדָם: פְּה־הָלָהָם וְלֹא יִדְבְּרוּ עִינִים לְהָם וְלֹא יִרְאָה אֲוֹנִים לְהָם וְלֹא יִזְוִינּוּ. אֶפְ אַזְנִישָׁרָוָה בְּפִיהָם: בְּמַזְהָם יִהְיוּ עֲשִׂיהם. כָּל אֲשֶׁר־בְּפָתָח בָּהָם: בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָכָיו אֲתִיהָה. בֵּית אֲהָרֹן בְּרָכָיו אֲתִיהָה: בֵּית הַלְוִי בְּרָכָיו אֲתִיהָה. יְרָאֵי יְהוָה בְּרָכָיו אֲתִיהָה: בָּרוּךְ יְהוָה מִצּוֹן. שָׁבֵן יְרוּשָׁלָם. הַלְלוּיה:

עומדים ואומרים:

ברוך שאמר יהיה העולם. **ברוך** אומר ועשה. **ברוך** גוזר ומקיים. **ברוך** אל חי לעדר וקדים לנצח. **ברוך** עשה בראשית. **ברוך** מرحم על הארץ. **ברוך** מرحم על הבירות. **ברוך** משלם שכר טוב ליראיו. **ברוך** פודה ומatial. **ברוך** הוא ובברוך שמו. **ברוך** אתה יהוה אלהינו מלך העולם. **האל** המלך המהלו. **המשבח והמפאר** בפי עמו ובבלשון כל-חסידיו ושבורי. ובשירי דוד עבדך נהלהלך יהוה אלהינו ונשבחך ונורזך ונגנך ונמליכה. ובנבי את-שםך מלכנו אלהינו ייחיד תי העולםים. מלך משבח ומפאר עד-עד שמה הנדול. **ברוך** אתה יהוה. מלך מהלו בתשבחות (יא: בתשבחות).
ע"כ עומדים.

מזמור שיר ליום השבת: טוב להזרות ליהוה ולזופר לשמה על-יוון: להגיד בבקר חסידך ואומנותך בלילות: על-יעשור ועל-ינבל. על הגzion בכבודו: כי שמחתני יהוה בפעלה. במעשי ידיך ארנו: מה-יגדרו מעשיך יהוה. מאד עמו מחשבתך: איש עבר לא ידע אקסיל לא-יבין א-תיזאת: בפרחה רשלים כמו עשב ויציצו כל-פועל און. לה-הסדרם עד-עד: ואתה מרים לעלם יהוה: כי הנה איביך יהוה. כי-הנה איביך יאבדו. יתפרקו כל-פועל און: ותרם בראשים קרגני. בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי. בקמים עלי מערעים. תשמענה אוני: אדק בתמר יפרח. בארו בלבנון ישגה: שтолים בבית יהוה. בחצרות אלהינו יפריחו. עוד

יְנוּבָן בְּשִׁיבָה. דִּשְׁנִים וּרְעַנְגִים יְהִי לְהַגֵּיד כִּי־ישֶׁר יְהֹהָה. צוֹלִי וְלֹא־עוֹלָתָה בָּו:

יְהֹהָה מֶלֶךְ גָּאות לְבָשָׂר. לְבָשָׂר יְהֹהָה עַז הַתְּאֻזָּר. אֲפִתְבָּן תְּבָל בְּלִתְפּוֹתָן: נְכֹזֶן בְּסָאָקָה מָאוֹ. מַעֲולָם אַתָּה: נְשָׁאוֹ נְהַרְוָתוֹ יְהֹהָה. נְשָׁאוֹ נְהַרְוָתָ קְוָלָם. יְשָׁאוֹ נְהַרְוָתָ דְּקִים: מְקַלְּחוֹתָם רַבִּים אֲדִירִים מְשִׁבְרִירִים. אֲדִיר בְּמִרְוָם יְהֹהָה: עַדְתִּיךְ נְאַמְנָנוּ מַאֲדָר. לְבִיתְךָ נְאֹהָה־קָדָשָׁךָ. יְהֹהָה לְאַרְךָ יָמִים:

אַרְךָ יָמִים אֲשֶׁר־יָעַדוּ אֶרְאָהוּ בִּשְׁוּעָתִי

יְהָיָה כָּבוֹד יְהֹהָה לְעוֹלָם. יִשְׁמַח יְהֹהָה בִּמְעֻשָּׂיו: יְהָיָה שֵׁם יְהֹהָה מְבָרָךְ. מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם: מְפֹרָח־שְׁמָשׁ עַד־מְבוֹאָה. מְהַלֵּל שֵׁם יְהֹהָה: רַם עַל־כָּלְגּוֹיִם יְהֹהָה. עַל הַשּׁמִים בְּבוֹדוֹ: יְהֹהָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם. יְהֹהָה וּבָרָךְ לְדָרוֹדוֹר: יְהֹהָה בְּשָׁמִים הַכִּין בְּסָאוֹ אֲמְלָכוֹתָו בְּכָל מִשְׁלָה: יִשְׁמַחוּ הַשּׁמִים וַתְּגַלֵּן הָאָרֶץ וַיָּאמְרוּ בְּגּוֹיִם יְהֹהָה מֶלֶךְ: יְהֹהָה מֶלֶךְ. יְהֹהָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד: יְהֹהָה מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד. אֲבָדוּ גְּזֹום מְאַרְצֹו: יְהֹהָה הַפִּיר עַצְתִּינֹים. הַנְּזָא מְחַשְׁבֹות עַפְמִים: עַזְוּ עַזְוָה וְתִפְרָר. דָּבָרִי דָּבָר וְלֹא יָקֹם כִּי עַמְפֹנוּ אֶל: רַבּוֹת מְחַשְׁבֹות בְּלִבְאָישׁ וַעֲצַת יְהֹהָה הִיא תָּקוּם: עַצְתִּיְהָה לְעוֹלָם תָּעַמֵּד. מְחַשְׁבֹות לְבָבוֹ לְדָרְרָה וְדָרָה: כִּי הוּא אָמֵר וַיְהִי. הוּא־עַזָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי־בָחר יְהֹהָה בָּצִין. אָזָה לְמוֹשֵׁב לֹז: כִּי־יַעֲקֹב בָּחר לֹז יְהָה. יְשָׁרָאֵל לְסִגְלוֹתָו: כִּי־בָבוֹ יִשְׁמַח לְבָנוֹ. כִּי בְּשָׂם קָדְשׁוֹ בְּטַחַנוֹ: כִּי לֹא יִטְשַׁ יְהֹהָה עַמּוֹ יְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהֹוּ רְחוּמוֹ יְכַפֵּר עָז

וְלֹא־יִשְׁחַתָּת. וְהַרְבָּה לְהַשִּׁיבָה אֲפּוֹ. וְלֹא־יַעֲיר בְּלִיחֶמְתוֹ: (יהוה
חוֹשֵׁעה). הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאנוּ) אֲשֶׁר־תִּמְיִידֶךָ.
הַהְלָבִים בְּתוֹרַת יהוה:

אֲשֶׁר־יַוְשֵׁבֵי בִּינְךָ. עֹזֶר יְהֻלָּמֶד סָלָה: אֲשֶׁר־הַעַם שָׁבְכָה
לֹא. אֲשֶׁר־הַעַם שִׁיחָה אֱלֹהִים:

תִּהְלָה לְדוֹר. אַרְזָמָמָךְ אֱלֹהִי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שָׁמָךְ לְעוֹלָם
וְעד: בְּכָל־יּוֹם אַבְרָכָךְ וְאַהֲלָה שָׁמָךְ לְעוֹלָם וְעד:
גָּדוֹל יהוה וּמְהֻלָּל מָאֹד לְזִנְדָּלוֹת אֵין חַפֵּר: דָּזָר לְדָזָר יִשְׁבַּח
מַעַשֵּׂיךְ וְגִבּוֹרָתְךָ יִגְדִּינוּ: הַדָּר בְּבוֹד הַזָּקָן וְרַבְּרִי נְפָלָאתְךָ
אֲשִׁיחָה: וְעוֹזֶר נְרוֹאָתְךָ יִאמְרוּ וְגַדְלָתְךָ אָסְפְּרָנָה: זָכָר
רַבְּיטָבָה יִבְיַען וְאַדְקָתָה יִרְגַּנְנָה חַנּוּן וְרַחֲום יהוה. אַרְךָ אַפְּים
וְגַדְלָחָסֶד: טֹובֵיהוּ לְפָלָרְחָמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יִזְדֹּוק יהוה
בְּכָל־מַעַשֵּׂיךְ וְחִסִּילָךְ יִגְרָכָבָה: בְּבוֹד מְלָכָותְךָ יִאָמְרוּ וְגִבּוֹרָתְךָ
יְדָבָרָה: לְהַזְדִּישׁ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרָתְךָ וְכָבֹוד הַדָּר מְלָכוֹתְךָ:
מְלָכוֹתְךָ מְלָכוֹת בְּכָל־עַלְמִים יִמְשְׁלַחְתָּ בְּכָל־דָּוָר וְדָר: סּוּמָּד
יהוה לְכָל־הַנְּפָלִים יוֹסֵף לְכָל־הַכְּפּוֹפִים: עַנְיָנִיכָּל אֶלְךָ יִשְׁבָּרוּ
וְאַתָּה נְעַמֵּדְךָ אֶת־אַכְלָמָם בְּעַתָּה: פָּוֹתָח אֶת־יְרָחָךְ וּמְשִׁבְעָךְ
לְכָל־תִּרְצָן: צְדִיק יהוה בְּכָל־דָּרְכָיו וְחִסִּיל בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יהוה לְכָל־קְרָאָיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֶמֶת: רְצֹן־קְרָאָיו
יעַשֵּׂה וְאֶת־שִׁועָתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁיעָם: שׁוֹמֵר יהוה אֶת־כָּל־
אֲהָבָיו. וְאֶת בְּלִיהָרְשָׁים יִשְׁמִיד: תִּהְלַת יהוה יִדְבֶּר פִּי
וַיְבָרֶךְ בְּלִבְשָׂר שֵׁם קָדוֹשׁ לְעוֹלָם וְעד:
וְאַנְחָנוּ נְבָרֶךְ יְהָה. מְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם. הַיְלָדִיה:

הַלְלוֹיָה הַלְלוֹי נֶפֶשׁי אֲתִיהוּהָ אֲהַלֵּלה יְהוָה בְּחִי. אָזֶם רָה
לְאַלְעִי בְּעוֹדֵי אַל-תַּבְּטוּ בְנָדִיבִים. בְּכַנְּאָרְדוֹן
שָׁאֵין לוֹ תְּשׁוּעה: מֵצָא רֹוחוֹ יִשְׁבֶּן לְאַדְמָתוֹ. בַּיּוֹם כֹּהוּא אֲבָדוֹ
עַשְׂתָּנוֹתָיו: אֲשֶׁרִי שָׁאַל יַעֲקֹב בְּעוֹרוֹ. שָׁבָרוֹ עַל-יְהוָה אֲלֹהֵינוֹ:
עָשָׂהוּ שָׁמִים וְאָרֶץ. אֲתִיהָם וְאֲתִיכְלָא-אֲשֶׁר-בָּם. הַשְׁמָר אֶמֶת
לְעוֹלָם: עָשָׂה מִשְׁפָּטָו לְעַשְׂוֹקִים. נָתַן לִחְם לִרְעָבִים. יְהוָה
מִתִּיר אֲסּוּרִים: יְהוָה פְּקָח עֲוֹלִים. יְהוָה וְקָרְבָּנוּפִים. יְהוָה
אֶחָב צִדְיקִים: יְהוָה שְׁמָר אֶת-צִדְקָתָם. יְתּוֹם וְאַלְמָנָה יְעֹורֶד.
וְדַרְךָ רְשָׁעִים יָעוֹת: יְמָלֵךְ יְהוָה לְעוֹלָם. אַל-תַּהֲיד צִוְּן לְדָרָ
וְדָר. **הַלְלוֹיָה:**

הַלְלוֹ יְהוָה כִּינְזָב וּמָרָה אֱלֹהֵינוּ כִּינְזָעִים נָאוֹה תְּהַלָּה: בְּזֹנָה
יְרוֹשָׁלָם יְהוָה. נְדָחִי יִשְׂרָאֵל יְכָנֵס: הַרְפָּא לְשָׁבוּרִי
לְבָב אַמְּחַבֵּשׁ לְעַצְבּוֹתָם: מַוְנָה מִסְפָּר לְכֹכְבִּים. לְכָלָם שָׁמוֹת
יִקְרָא: גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וּרְבִּיכָּה. לְתַבִּיגְתּוּ אֵין מִסְפָּר: מַעֲנָד
עֲנָוִים יְהוָה. מִשְׁפָּיל רְשָׁעִים עֲדִיאָרֶץ: עַנְיָה לְיְהוָה בְּתוֹרָה.
וּמְרוֹן לְאֱלֹהֵינוּ בְּכָנּוֹרָה: הַמְּכָפֵה שָׁמִים בְּעָבִים. הַמְּכִין לְאָרֶץ
מְטָר. הַמְּצַמֵּיחַ דָּרִים חָצֵר: נָתַן לְכַהְמָה לְחָמָה. לְבָנִי עַרְבָּ
אֲשֶׁר יִקְרָא אֶל-אֶגְבּוּרָת הַסּוֹס יְחִיפָּז. לְאַבְשָׁזְקִי הָאִישׁ
יִרְאָה: רֹצֶחֶת יְהוָה אֲתִיכְרָאֵי. אֲתִיכְמִיחָלִים לְחִסְדָּו: שְׁבִחִי
יְרוֹשָׁלָם אֲתִיהוּהָ. הַלְלוֹי אַל-תַּהֲיד צִוְּן: בְּיִיחּוֹק בְּרִיחּוּ שְׁעָרִיךְ.
בְּרֶךָ בְּנֵיךְ בְּקַרְבָּה: הַשְׁמָסְגָּבָלְךָ שְׁלוֹזָם. חַלֵּב חַטִּים יִשְׁבְּיעָךְ:
הַשְׁלָחָ אָמְרָתָו אָרֶץ. עֲדָמָה רָהָה יְרוּזָלָם דָּבָרוֹ: הָנָתַן שְׁלָג כְּאֹמֶר.
כְּפֹור בְּאַפְרָר יְפֹור: מְשֻׁלָּיךְ קְרָחוֹ בְּפִתִּים. לְפָנִי קְרָתוֹ מַיִ

יעמדו: ישלח דברו יומסם. ישוב רוחו يولדים: מגיד דברו
לייעקב. חקי יומשפטיו לישראל: לא עשה כן לך-גוי.
ומשפטים בלידועם. הלויה:

הַלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ אֱתֹנָה מִנְהָשִׁים. הַלְלוּהוּ בְּפָרּוּם:
הַלְלוּהוּ בְּלִמְלָאכִי. הַלְלוּהוּ בְּלִצְבָּאוֹן: הַלְלוּהוּ
שֶׁמֶשׁ וֵירֶחֶת. הַלְלוּהוּ בְּלִפְוכְּבִי אוֹרֶה: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמִים
וְהַפְּלִים אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמִים: יְהִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהָה. כי הוא צעה
ונבראה: וַיַּעֲמִידָם לְעֵד לְעוֹלָם. חַקְתָּמָן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ
אֱתֹנָה מִן־הָאָרֶץ. תְּגִינִים וּכְלִתְהֻמוֹת: אָשׁ וּבָרֶד שָׁלֹג
וּקִיטּוֹר. רוח סְעֵלה עֲשָׂה דָבָרוֹ: הַהְרִים וּכְלִגְבָּשָׁת. עַזְפָּרִי
וּכְלִאָרְזִים: הַחִיה וּכְלִבְהָמָה. רַמְשׁ וּצְפּוֹר בְּגַנְפָּה: מַלְכֵי־אָרֶץ
וּכְלִאָמִים. שָׁרִים וּכְלִשְׁפְּטִי אָרֶץ: בְּחוּרִים וּגְמִיטְהוּלִות.
זָקְנִים עַסְגָּעָרים: יְהִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהָה. כִּינְשָׁגֵב שָׁמוֹ לְבָדוֹ.
הָווּ עַל־אָרֶץ וּשְׁמִים: וַיַּרְמֵן קָרְנוֹ לְעַמּוֹ תַּהֲלָה לְכָל־חִסְדֵּיו.
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבָּנוֹ. הַלְלוּהָ:

הַלְלוּ יְהוָה שִׁיר לְיְהָה שִׁיר חֶדֶשׁ. תַּהֲלֹתוֹ בְּקַהֵל חִסְדִּים:
ישמח יִשְׂרָאֵל בְּעֵשֶׂיו. בְּנֵי־צָיִן גִּילּוּ בְּמַלְכָם:
יהִלְלוּ שָׁמוֹ בְּמַחְזָל. בְּתַףׁ יְכֹנֵר יְמִרְוָלָה: כִּירֹצָה יְהָה בְּעַמוֹ.
יְפָאֶר עֲנָנוֹת בְּיֹשֻׁעה: יַעֲלֵוּ חִסְדִּים בְּכָבֹוד. יַרְגֵּנוּ עַל־
מִשְׁכְּבָותָם: רַזְמָמוֹת אֶל בְּגַזְוֹנָם וּחַרְבָּ פִּיפְיוֹת בְּיַדָּם: לְשָׁחוֹת
גְּקָמָה בְּגּוֹיִם. תִּוְצְחֹות בְּלָאָמִים: לְאַסְרָ מַלְכֵיהם בְּזָקִים
וּגְנִכְבָּדִיחָם בְּכָבְלִי בְּרוֹלָה: לְעַשּׂות בְּהָם מִשְׁפָּט בְּטוּבָה. הַרְרָה
הָוּ לְכָל־חִסְדֵּיו. הַלְלוּהָ:

הַלְלוֹ יְהוָה הַלְלוֹ יְהוָה בְּקָדְשׂוּ. הַלְלוֹ יְהוָה בְּרִקְעֵץ עָזָן: הַלְלוֹ יְהוָה
בְּגִבּוֹרֶתְּתֵיכִי. הַלְלוֹ יְהוָה כָּרֶב גָּדוֹלָה: הַלְלוֹ יְהוָה בְּמִקְעֵ
שׁוֹפֵר. הַלְלוֹ יְהוָה בְּגִנְבֵּל וְכִנּוֹרָה: הַלְלוֹ יְהוָה בְּתִפְנֵס וּמְחוֹלָה. הַלְלוֹ יְהוָה
בְּמִנְפִּים וּמִעֲגָבָה: הַלְלוֹ יְהוָה בְּאַצְלָצְלִישְׁמָעָה. הַלְלוֹ יְהוָה בְּאַצְלָצְלִי תְּרוּעוּהָ:
כָּל הַנְּשָׂמָה תִּהְלֶל יְהוָה. הַלְלוֹ יְהוָה: כָּל הַנְּשָׂמָה תִּהְלֶל יְהוָה. הַלְלוֹ יְהוָה:
בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם. אָמְנוּ וְאַמְּנוּ יְמַלְּךְ יְהוָה לְעוֹלָם.
אָמְנוּ וְאַמְּנוּ:

עופרים (עד סוף שירת הום) ואומרים:

וַיִּבְרֹךְ דָּוִיד אֶת־יְהוָה לְעַנִּינִי בְּלַהֲקָהָל. וַיֹּאמֶר דָּוִיד. בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲבָינוּ מָעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:
לְךָ יְהוָה הַגָּדוֹלָה וְהַגּוֹרֶת וְהַתְּפִאָרֶת וְהַנְּצָחָה וְהַחֲדָד כִּי־כָל
בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ. לְךָ יְהוָה הַפְּמַלְכָה וְהַמְּנַשֵּׁא לְכָל־לְרָאשׁ:
וְהַעֲשָׂר וְהַכְּבוֹד מְלֻפְנֵיךְ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִירוּךְ פָּח וְגִבּוֹרָה.
וּבִיקָר לְגָדֵל וּלְחוֹק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מָוֹרִים אֲנָחָנוּ לְךָ
וּמְהֻלָּים לְשָׁם תִּפְאַרְתָּה: וַיַּבְרְכוּ שָׁם בָּרוּךְ וּמְרוּםָם עַל־
בְּלַבְרֶכֶת וּמִתְּהִלָּה: אֶת־הָהָר יְהוָה לְבָרֵךְ. אַתָּה עִשְׂתִּית
אֶת־הַשָּׁמִים שֶׁמֵּי הַשָּׁמִים וּכְלַעֲבָדָם. הָאָרֶץ וּכְלַאֲשֶׁר עַל־יהָה
הַיִּמְפִּס וּכְלַאֲשֶׁר בָּהָם וְאַתָּה מְחִיא אֶת־יכָלָם. וְאַבָּא הַשָּׁמִים
לְךָ מִשְׁתְּחִוּם:

וּבְנִי יִשְׂרָאֵל הַלְלוּ בִּיבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיּוֹם. וְהַמִּפְנִים לְהַטְּחָמָה
מִימִינֵינוּ וּמִשְׁמָמָלָם: וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל
מִיד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרָיִם מִתְּעִלְשָׁפֶת הַיּוֹם: וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיּוֹם הַגָּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרָיִם וַיַּרְא
הָעָם אֶת־יְהוָה. וַיָּמִינּוּ בְּיְהוָה וּבְמִשְׁחָה עֲבֹדוּ:

או יְשִׁירֵמֶשָׁה וּבָנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתַיהֲשִׁירָה הַזֹּאת לְיהֹהָן וַיֹּאמְרוּ
לְאָמָר. אֲשִׁירָה לְיהֹהָן כִּי גָּאָה גָּאָה. סֻסָּם
וּרְכָבָה רְמָה בִּים: שְׁעִי וּמְרָתָה יְהִילָּי,
לִישְׁועָה. וְזֶה אַלְיִי וְאַנְוָה. אַלְתָּי
אֲבִי וְאַרְמָמְנוּהוּ: הַזֹּה אִישׁ מַלְחָמָה. יְהֹהָ
שְׁמוֹ: מְרַכְּבַת פְּרֻעָה וְחִילָוּ יְרָה בִּים. וּמְבָחר
שְׁלַשִּׁי טְבָעוּ בִּים-סְפָף: תְּהִמָּת בְּסִימָוּ יְרָדוּ בְּמִזְוָלָת בְּמוֹ
אָבָן: יְמִינָךְ יְהֹהָן נָאָדָרִי בְּכָחָה. יְמִינָךְ
יְהֹהָן תְּרָעָץ אָוִיב: וּבְרָב נָאָונָה תְּהָרָס
קְמִינָה. תְּשַׁלָּח חָרְנָךְ יְאַכְּלָמוּ בְּקָשָׁה: וּבְרִיחָה
אַפְּרוּדָעָרְמָוּ מִים
נְזָבוּ בְּמוֹנָה
נְזָלוּ בְּמוֹנָה
קְפָאוּ תְּהִמָּת בְּלָבִים:
אָמָר אָוִיב אַרְדָּךְ אַשְׁגִּיג
אָוִיב אַרְדָּךְ אַשְׁגִּיג
נְשָׂפֶת אַרְקִיךְ חָרְבִּי תּוֹרִישָׁמוּ יְהִי
בְּרִיחָה כְּפָמוּ יְסָמָה
אַדְיָרִים: מִיכְמָכוּה בְּאַלְטָה יְהֹהָ
בְּמַכְהָ נָאָדָר בְּקָדְשָׁה. נֹורָא תְּהִלָּת עֲשָׂה
פְּלָא: נְטִיתָ יְמִינָךְ תְּבָלָעָמוּ אַרְזָן:
נְחִית בְּמַסְדָּךְ עַסְיוֹן גָּאָלָת.
נְהִלָּת בְּעַזְקָאָלְגָה
קְדָשָׁךְ: שְׁמַעַע עַמִּים יְגָזָעָן.
חִיל אָחוּ יְשִׁבֵּי פְּלָשָׁתָה:
אָדוֹם אַיְלִי מוֹאָב יְאַחַזָּמוּ רְעָדָה.
גָּמָנוּ כְּלָי יְשִׁבֵּי כְּנָעָן:
תְּפָל עַלְיָהָם אִימָּתָה
וּפְחָד. בְּגָנְלִי וְרוֹעָה יְהִmo בְּאָבָן.

יְעַבֵּד עַמְּךָ יְהוָה   עַרְ-יְעַבֵּר עַםְּךָ
 קְנִימָתֶךָ תִּבְאִמו וַתִּטְלֹעֲמו בְּהָר נַחַלְתֶּךָ   מִכְּנָזֶן
 לְשִׁבְתְּךָ פְּעַלְתֶּךָ יְהוָה.   מִקְּדָשׁ אֱדֹנִי כּוֹנוֹנו
 יְדֶיךָ יְהוָה יָמַלְךָ לְעוֹלָם וְעַד:

יְהוָה מֶלֶךְ. יְהוָה מֶלֶךְ. יְהוָה יָמַלְךָ לְעוֹלָם וְעַד:

כִּי לְיְהוָה הַמְּלוּכָה זָמֵל בְּגּוֹיִם: וְעַלְוָה מַושְׁعִים בְּהָר צִוְּן
 לְשִׁפְט אֶת-הָר עַשְׂוֹ וְהִתְהַלֵּל הַמְּלוּכָה: וְהִיה
 יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יְהוָה אֶחָד
 וּשְׁמוֹ אֶחָד:

כָּל-בְּרוֹאי מַעַלְהָ וּמַטָּה.

יְעִידָן יָגִידָן בָּלָם בְּאֶחָד. יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

שְׁלָשִׁים וָשְׁתִּים נְתִיבוֹת שְׁבִילָךְ. וּכְלָמְבִין יְסֻודָם יְסֻפָּרוּ
 אֶת-גְּדָלָךְ. וּמֵהֶם יָכִירָנוּ בַּי הַכָּל שְׁלָךְ. וְאַתָּה הַאל (הַמֶּלֶךְ)
 הַמִּיחָד.   יְעִידָן יָגִידָן בָּלָם בְּאֶחָד. יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

לְכֹבּוֹת בְּחַשְׁבָּם עַולָּם בְּנֵי. יִמְצָאוּ כָּל-יש בְּלִתְקָה שְׁנִיָּה.
 בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקָל הַכָּל מְנוּיָה. בָּלָם נְתַנוּ מְרַעָה אֶחָד.

יְעִידָן יָגִידָן בָּלָם בְּאֶחָד. יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

מִרְאָשׁ וּעְדִיסָּר יִשְׁלָךְ סָפָן. מַוְרָח וּמַעֲרֵב אַפְּנָן וּתְמִינָן.
 שְׁחָק וּמַבְלֵל לְךָ עַד נְאָמָן. מִזָּה אֶחָד וּמִזָּה אֶחָד.
 יְעִידָן יָגִידָן בָּלָם בְּאֶחָד. יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

הכל מפק נובד זבוז. אתה תעמד בהם יאבריו אבוד.
לכן כל יצור לך יתנו בבוד. כי מראש ועד סוף הלו אב
אחד. עיידין גידון כלם כאחד. יהוה אחד ושם אחד:
**ובתורתך פתוב לאמור. שמע ישראל. יהוה אלהינו
יהוָה אֶחָד:**

**יה-יחסדק יהוה עלינו. כאשר יחלנו לך: מלכotta יהוה
אל-הינו מלכות כל-עולם. וממשלתך מלכנו
בכל-דור ודור. שאתך הוא אדריך בקדשה ולך נאה המלוכה.
מלך הקדושים:**

לדור. בשנותו את-טعمו לפני אבימלך. זנרטחו וילד: אברכה את-יהוה בכל-עת. תמיד תהלו בפי יהוה תחתל נפשי. ישמעו עונים וישמחו: גךלו ליהוה אמי ונורמה שמו יהוד: דרישתי את-יהוה בעני. ומכל-מנורומי הצלני: הביטו אליו ונחרו.وضניהם אל-יחספורה זה עני קרא ויודה שמע. ומכל-צורי היושענו: הנה מלך-יהוה סביב ליראי ויחלצם: טעמו וראו כי טוב יהוה. אשטי לךבר יחסיה: יראו את-יהוה קדשי. כי אין מחותר ליראי: בפירים רשו ורשבו. ודרשי יהוה לא-יחסרו כל-טוב: לכור בנים שמועל. יראת יהוה אל-פרקם: מיהאיש החפץ חיים. אהב ימים לראות טוב: נוצר לשונך מרע ושפתקך מדבר מרמה: سور מרע ועשה טוב. בקש שלום ורדפה: עיני יהוה אל-צדיקים ואוני אל-שׁוּתִים: פני יהוה בעשי רע. להכricht מארן זכרם: צעקו ויודה שמע. ומכל-צוריים האלים: קרוב

יְהוָה לְנַשְׁבֵּרִילְבּ וְאֶתְדָּכְאִירֹוחּ יְשִׁיעָה: רַבּוֹת רַעֲוֹת צְדִיקָם וּמְכֻלָּם יַצְלִיחּוּ יְהוָה: שְׁמֶר בְּלַעֲצָמוֹתָיו. אַחֲת מְהֻנָּה לֹא נְשִׁבְרָה: תְּמוּתָה רְשֻׁעָה רְעָה וְשְׂנָאָה צְדִיקָה יְאַשְׁמוֹה. פָּדוּה יְהוָה נְפַשּׁ עֲבָדָיו וְלֹא יְאַשְׁמוּ בְּלַעֲמָדִים בָּו:

עוֹמֵד הַחֹן וְאָמֵר בְּקֹל וּבְנִימָה:

בְּלִיחִי תִּבְרֹךְ אֶת־שְׁמֶךּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וּרוּחַ בְּלַבְשָׂר תִּפְאַר וּתְרוּם וּכְרֹךּ מַלְכֵנוּ. מִן־הָעוֹלָם וּמִרְבֵּה־הָעוֹלָם אַתָּה הוּא אֵל. וּמִבְּלַעֲדֵיךּ אַזְלִינָה מֶלֶךּ גּוֹאֵל עֹזֵר וּמוֹשִׁיעָה. פָּדוּה וּמְאֵיל מְפַרְגִּס וּמְרַחֵם בְּכַלְעַת אָרָה וְצֹוקָה. אַזְלִינָה מֶלֶךּ אֵל אַתָּה:

בְּיוֹט וּבְחוֹר מַסּוּפִים:

אֱלֹהֵי הָרָאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרֹנִים. אֱלֹהֵה בְּלַבְרִיות. אֲדוֹן בְּלַתּוֹלְדוֹת. הַמְּהֻלָּל בְּרַב הַתְּשִׁיחָות (כֵּא: הַתְּשִׁיחָה). הַקְּנָהָג עַלְמָנוּ בְּחֶסֶד וּבְרוּתָתוּ בְּרַחֲמִים. וְיְהוָה לְאַיִינָה וְלֹא יַיְשֵׁן. הַמְּעֹורֶר יְשִׁינִים וְהַפְּקִין נְרַדְפִּים. סְטוּךְ נְפָלִים וּרוֹפָא חֹולִים:

וְלֹךְ (לְבִדְךּ) אַנְחָנוּ מַזְדִּים:

אֲלֹו פִּינוּ מֶלֶא שִׁירָה כִּים. וּלְשׂוֹנְנוּ רְנָה בְּהַמּוֹן גְּלִיוּ. וְשְׁפָתּוֹתֵינוּ שְׁבָח בְּמַרְחָבִי רְקִיעָה. וְעַיְינֵנוּ מַאֲירֹת

בשפט וירח (נ"א: יכירות). וירינו פרושות בנשרי טמים. ורגלינו קלות באילות. אין לנו מסקין ליהודים לך. יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. ולברך את-שם על-אתה מאף אלפי אלפיים ורבי רבבות (פעמים) הטובות (נפשים ונפשאות) שעתית עמו ועם-אבותינו. מפארים גאלתנו ומבית עבדים פרידתנו. ברעב גונתנו. ובשבע בלכלתנו. מחרב האלתנו. ומדבר מלחתנו. ומחלאים רעים ורבים דלייתנו. ועד-הנה שעורנו רחמייך ולא-עזבונו. אל-יעזבונו רחמייך והסידיך יהוה אלהינו לבן אברים שלגנת בני. ורוח ונשמה שנפח באנינו. ולשון אשר שמת בפינו. הן הם יודו ויברכו וישבחו את-שם יהוה אלהינו. כי כל-פה לך יהודה. וכל-לשון לך תשבע. וכל-ברך לך תברע. וכל-קומה לפניה תשתחה. וכל-הבלבבות יראותך. וכל-קרב וכל-יות יופרו לשמה. בדבר שנאמר. כל עצמותי תאמרנה. יהוה מי במו:

ביז"ט ובהור מוסיפים:

מי ירמיה-ליך וכי ישׂוּה-ליך.ומי יערדי-ליך ומיריעשה במעשייך ובכבודך. הכל נבדל בגבור וגהנום. אל עליון קנה טמים וארץ. האל בטעימות עז. הגדול וכלבוד שמה הגבור לנצח נוראותך. נחלך ונשבחך ונברך את-שם קדשו. והוא עברך אמר לפניה. ברכי נפשי את-יהוה וכל-קרביו את-שם קדשו:

מציל עני מחוק ממני ועני לאביוון מגוזל; וכתווב. רגענו צדיקים ביהוה. לישרים נאה תהלה:

בְּפִי (כָּלְ) *	יִשְׂרָאֵם
וּבְרַבְּרִי	צָדִיקִים
תִּתְבְּרֹךְ	
וּבְלִשׁוֹן	חֲסִידִים
תִּתְקַדֵּשׁ	
וּבְקָרְבָּן	קָדוֹשִׁים
תִּתְהַלֵּל	

ובמקהלוֹת (י"א: וּבַמִּקְהָלוֹת) רַבּוֹת עַמּוֹק בֵּית יִשְׂרָאֵל.
יִתְפַּאֵר שָׁמֶךְ וּזְכָרֵךְ מַלְכָנוּ בְּכָל־דָּוֹר וּדָוֹר.
שְׁבַן חֹבֶת כָּל־הַיִצְוִירִים מִלְפָנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֱבוֹתֵינוּ.
לְחוֹדוֹת לְהַלֵּל. לְשִׁבָּח. לְפִאָר. לְרוֹם. לְהַדֵּר וּלְקַדֵּשׁ.
עַל־כָּל־דָּבָר שִׁירֹות וְתִשְׁבָּחוֹת (י"א: וּתִשְׁבָּחוֹת) שֶׁאָמַר דָוד
בָּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִשְׁיחָה. (ובכן):

עומדים (עד סוף הקדיש) ואומרם:

יִשְׁתַּבְּחַ שָׁמֶךְ לְעֵד מַלְכָנוּ. הָאֵל הַמְּלָךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ
אֱבוֹתֵינוּ. שִׁיר וְשִׁבְחָה. הַלֵּל וּמִרְאָה. עַז וּמִמְשָׁלָה. גָּדוֹלָה
וְגָבוֹרָה. תִּהְלָה וּתִפְאָרָת. קָדְשָׁה וּמִלְכּוֹת. בְּרָכוֹת וּחֲדָרוֹת
מַעֲלָה וּדְעַד־עוֹלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמֶהָלֶל
בְּתִשְׁבָּחוֹת (י"א: בְּתִשְׁבָּחוֹת). אֶל הַחוֹדוֹת. אֶדְזָן הַגְּפָלוֹת.
הַבּוֹחר בְּשִׁירִי זִמְרָה. מֶלֶךְ. אֶל. חֵי הָעוֹלָמִים. אָמָן:

החzon אומר בנוועם:

יִתְגַּדֵּל וּתִקְדַּשׁ שְׁמָה רַבָּא. בְּעַלְמָא דְבָרָא כְּרֻוּתָה. וּמֶלֶיךְ
מִלְכּוֹתָה בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחִי דָּכְלָ-בֵּית־יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב. וּאמָרָיו אָמָן:

**יְהָא שֵׁם֙ רַبָּא מִבְרָךְ לְעוֹלָם וְלְעַלְמִי עַלְמִיא וְלְעַלְמִי
עַלְמִיא יִתְבָּרֶךְ שֵׁם֙ דָּקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
יִתְבָּרֶךְ וְיִשְׂתַּבֵּחַ וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוּם֙ וְיִתְנְשָׁא וְיִתְהַדֵּר וְיִתְعַלֵּה
וְיִתְהַלֵּל שֵׁם֙ דָּקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעַלָּא לְעַלָּא
מִזְכָּל-בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשִׁיבְתָּא וְנִחְמְתָא דָאַמְּרָן בְּעַלְמָא.
וְאָמְרוּ אָמְנוּ:**

כאן מוסיפים את פיטוי היוזרות לשבות ואיש החודש (עמ' 272), לשבותות הנוכה, פורים
ושבותות מיעדות (עמ' 281 ואילך).

החנון אומר:

בָּרוּךְ אֲתָּה יְהָה הַמִּבְרָךְ:

הקהל אומר והחנון אחריו:

בָּרוּךְ יְהָה הַמִּבְרָךְ לְעוֹלָם וְעַד:

יום טוב החול בחול אומרים היוצר של חול בעמ' 31. ואילו בק"ר רומה אומרים היוצר של
שבת כדלהן, ללא הקטוע לאיל אשר שבת מכל המעשין.

ואומר החנון והצברו לוחשין עמו:

**בָּרוּךְ אֲתָּה יְהָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. יוֹצֵר אֹור וּבּוֹרָא
חַשֵּׁךְ. עֲשֵׂה שָׁלוֹם וּבּוֹרָא אֲתִיכָּל. אֹור עוֹלָם אֹצֵר
חַיִם. אֹרוֹת מָאוֹפֵל אָמֵר וַיְהִי. הַכָּל יָדוֹק וְהַכָּל יִשְׁבֹּחַ.
וְהַכָּל יָאמֵר. אֵין-קְדוּשָׁ קְיֻמָּה. הַכָּל יָרוּם-מָוקָט סָלָה יוֹצֵר
הַכָּל. הַאֲלֵהֶל הַפּוֹתַח בְּכָל-יּוֹם דְּלָתוֹת שְׁעָרִי מָוֹרָה. וּבּוֹקָע חַלּוֹנִי
רְקִיעַ. וּמוֹצִיאָה חַפְּהָ מִפְּקוּמָה וְלִבְנָה מִפְּכוּן שְׁבַתָּה. וּמְאִיר
לְעוֹלָם כֶּלֶוּ. וּלְיוֹשְׁבֵי שְׁבָרָא בְּמִדְתַּת רְחִמִּים. הַפְּאִיר לְאָרֶן
וּלְדָרִים עַלְהָה. הַמִּחְדָּש טוּבוּ בְּכָל-יּוֹם תְּמִיד. מְעַשָּׂה
בְּרָאשִׁית. מַה-יְרַבּוּ מַעֲשֵׂיכָו יְהָה. בְּלָם בְּחִכָּמָה עֲשִׂיתָ. מְלָאָה**

הארץ קניינך. המלך המרומם לבודו מאו. המהלו. המשבח והמפאר והמתנשא מימות עולם. אלהי עולם. ברוחםיך הרבים רחם עלינו. ארון עזנו. צור משגבנו. מנן ישענו. משגב בעדרנו. אין ערוץ לך ואין וולתק. אפס בלאך ואין דומה לך. אין ערוץ לך יהוה אלהינו בעולם הזה. ואין וולתק מלפני לך העולם הבא. אפס בלאך גואלנו לימות המשיח. ואין דומה לך מושיענו לתחית המתים:

אל ארון על-כלי-המעשים. ברוך הוא וمبرך בפי כל-נשמה. גדרו יטובו מלא עולם. דעת ותבונה סבקים אותן: המתגאה על-חיות הקדש. ונעהר בכבוד על-הפרכבה. זכות והמשור לפני כסאו. חסד וرحمים מלא כבודו: טובים מאורות שברא אלהינו. יצרים בדעתם בבינה ובחשוף. בה וגבורה נתן בהם. להיות מושלים בקרבת TABLE: מלאים זיו ומפיקים נגה. נאה ויום בכל-העולם. שמחים בצאתם שיטים בכוואם. עושים באימה רצון קונויהם: פEAR ויכבוד נזתנים לשם. עצלה ורעה לזכר מלכותו. קרא לשמש ווירח-אור. ראה ותakin צורת הלבנה: שכח נזתנים-לו כל-צבא מרים. תפארת וגדרלה. שרפים ואופנים וחיות הקדש:

(ל) **אל** אשר שבת מכל-המעשים. וביום השביעי נתعلاה וישב על-כסא כבודו. תפארת עטה ליום הפנינה. ענג קרא ליום השבת. זה שיר ושבח ליום השביעי. שבתו שבת אל מכל- מלאクトו. ביום השביעי משבח ואומר. מומור

שיר ליום השבת. לפיקד יפארו לאל כל-ישראל. ושבח (יקר) וגידלה יתנו למלא שגנת מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש:

שםך יהוה אל-הינו יתקדש. זכרך מלפני יתפאר. בשים מפעל ועל הארץ מתחת. ועל כל-שבח מעשי יריד.
ונפאות אשר יצרת. מה יפארוך אלה:

תתברך (לנצח) צירנו מלכנו ונאלנו. בורא קדושים. ישתחבھ
ויתפאר שםך (עד) מלכנו. יוצר משרטים. ואשר
משרתי בלם עוזרים ברום עולם ומשמעים ביראה יחד
בקול. דברי אל-היהם חיים ומלא עולם. בלם אהובים. בלם
ברורים. בלם גבורים. בלם עושים באימה וביראה רצון
קוניהם. ובלם פותחים את-פיהם בקדשה ובתהרה. (בשרה
ובזמרה) ומכרכים ומשבחים ומפארים ומקדישים (ומעריצים
וממליכים) את-שם האל. הפלך הגודל. הגבור והנורא. קדוש
הוא. ובלם מקבלים עליהם על מלכותם זה מזה. ונונתנים
באהבה רשות זה לה. להקדיש ליוצרים בנחת רוח. בשפה
ברורה בעיטה ובקדשה. בלם כאחד עונים באימה ואומרים
ביראה. קדשו קדוש. קדוש. יהוה צבאות. מלא כל-ארץ
בבודו. וזה אופנים וחיות הקדש בלם ברעש גדור. מתנשאים
לעטתם. משבחים ואומרים. ברוך בבודיהה מפקומו:

לאל ברוך נعمות יתנו. למלא אל חי וקים לעד זמירות
יאמרו ותשבחות (נא: ותשבחות) ישמיעו. כי הוא לבדו
(מרום וקדוש). פועל גבורות. עשה חידשות. בעל מלחות.

וּרְעָצְרוֹת. נִגְּרָא תְּהִלָּת. בָּזָרָא רִפְואוֹת. מַצְמִיחָה יְשׁוּעוֹת. אֲדוֹן הַגְּפָלָאות. הַמְּחֻדֶשׁ טוּבוֹ בְּכָל-יְמֵי מַעֲשָׂה בְּרָאשִׁית. בְּאָמֹר. לְעֵשָׂה אָזָרִים גְּדָלִים. בַּי לְעוֹלָם חֶסְדוֹ. וּבְחֶסְדוֹ נִתְנָם לְהַאֲיר עַל-הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה. יְזַכֵּר הַמְּאוֹרוֹת:

אהבת עולם אהבתנו יה' אלהיינו חמלת גְדוֹלה ויתרה חמלת עלינו אבינו מלכנו. בעבר אבותינו שבטחו בך. ותכל מסלעשותם אמות קתימות. בונת חננותך פדרנו. אבינו אב הרחמן. המرحم. רחם נא עלינו ונתן לבנו (בינה) להבין ולהשכיל ולשמע. ללימוד וללמוד. לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורה באהבה. והארה עינינו בטורתק. ורבך לבנו במאותיך. יחיד לבנו לאהבה וליראה אה-שםך. כי שם קדשך הנadol באמת נקרא עליינו. עשה עמו (חסד) בעבר קבוע שםך. האל הנдол. הגבור והנורא. מהרה באהבה פרים קרנו ותמלך עליינו וחשענו למן שמק. כי בך בטהנו לא נבוש. ובשםך הנдол חסינו. לא נבלם ולא נבשל לעדר ולעלמי עד. כי אבינו ואלהינו אתה. ורחמיך וחסדייך הרבים אל-יעובונו נצח סלה ועד. וננילה ונשמחה בישועתך. (מהר) והבא עליינו ברכה ושלום מהרה מאבע בענפות הארץ. ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו. כי אל פועל ישועות אתה. ובנו בחרת מכל-עם ולשון. וקורבנו (מלכנו) לשםך הנдол סלה באמת. להורות לך וליחוך באמת ובאהבה. ברוך אתה יה' הבורר בעמו ישראל באהבה:

הקורא קיש' בין לקרים מעת שעשה מהוורה ולקבל עיר' על מלחת טעם, והוא בנת וגהעמה. צריך לפחות האותיות בפי ובשפתי ונדרך ליתן רוח בין הרכבים בין לעברך, על לבכם. ונדרך להשטע לאוני מה שיזכר ספי שיזכר פיו ולובו שווים בכתותם, אם לא יוכל לבי בפסק ראותן לא ייא אפלו בדיעבר. צריך לתאריך בדילית של יאהדי, ונדרך להתי סין של יתכרך של זיכריהם. אין השין צריך לתמוך את קול בפסקו התווכחה.

המתפלל יחד אומר: אל מלך נאמן:

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

אמרים בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

**וְאַהֲבָתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיךְ בְּכָל־לְבָבְךְ וּבְכָל־נְפָשָׁךְ וּבְכָל־
מַאֲרֻךְךְ: וְהִיּוּ הַדְּבָרִים הָאָלָה. אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצָוֵה
הַיּוֹם. עַל־לְבָבְךְ וּשְׁגַנְתָּם לְבָנֶיךְ וְדִבְרַתְּ בָם. בְּשְׁבַתְּךְ בְּבִיטָחָךְ
וּבְלִכְתָּךְ בְּדָרְךְ וּבְשְׁכָבָךְ וּבְקָומָךְ: וּקְשָׁרַתָּם לְאַזְרָךְ עַל־יְהִידָךְ
וְהִיּוּ לְטַطְפָת בֵּין עַינֵיכֶם: וּכְתַבְתָּם עַל־מִזְוֹזֶת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֵיכֶם:**

**וְהִיּוּ אַסְ-שָׁמַע תְּשִׁמְעוּ אֶל־מִצְוָתִי אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצָוֵה אֶתְכֶם
הַיּוֹם. לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוּ בְּכָל־לְבָבְכֶם
וּבְכָל־נְפָשָׁכֶם: וּנְתַתִּי מַטְרָא רָאצָכֶם בְּעַתוֹ יוֹרָה וּמַלְקוֹשׁ. וּאַסְפַּת
דְּגַנְדָה וּתְרוֹשָׁה וּזְהָרָדָה: וּנְתַתִּי עַשְׂבָ בְּשִׁזְקָה לְבַהֲמַתָּךְ. וּאַכְלָתָ
וּשְׁבָעָתָה: הַשְּׁמַרְיוּ לְכֶם פָנֵי יְפָתָה לְבָבְכֶם. וּסְרָרָתָם וּבְעַדְתָּם
אֱלֹהִים אֶחָרים וּהַשְׁתַחוּתָם לְהָם: וּחָרָה אֲפִי־יְהָה בְּכֶם
וּצְעָר אֶת־הַשְׁמִים וְלֹא־יְהִי מַטָּר וּהַאֲדָמָה לֹא תַתְנוּ אֶתְ
יְבוֹלָה. וְאַבְדָתָם מִהְלָה מֵעֶל הָאָרֶץ הַטָּבָה אֲשֶׁר יְהָה נִתְן
לְכֶם: וּשְׁמַתָּם אֶת־דְבָרִי אֱלֹהָה עַל־לְבָבְכֶם וּעַל־נְפָשָׁכֶם.
וּקְשָׁרַתָּם אֶתְכֶם לְאַזְרָךְ עַל־יְהִידָךְ וְהִיּוּ לְטַטְפָת בֵּין עַינֵיכֶם:
וְלַפְרָתָם אֶתְכֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדִבְרַבָם. בְּשְׁבַתְּךְ בְּבִיטָחָךְ וּבְלִכְתָּךְ
בְּדָרְךְ וּבְשְׁכָבָךְ וּבְקָומָךְ: וּכְתַבְתָּם עַל־מִזְוֹזֶת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֵיכֶם:**

לְמַעַן יָרִבּוּ יְמִיכֶל וַיִּמְלֹא בְּנֵיכֶם. עַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵיכֶם לְתַת לְהָם. כִּיּוֹם הַשְׁמִים עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאָמֵר: דָּבָר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָתָם אֱלֹהִים וְעָשׂוּ לְהָם צִיצַת עַל-כֶּנֶף בְּגִדְרֵיהֶם לְרוֹתָם. וַיִּתְנוּ עַל-צִיצַת הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכִלָת: וְהִיא לְכֶם לְצִיצַת וּרְאֵיתֶם אֶתְנוּ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וְעַשְׂיָתֶם אֶתְמָם. וְלֹא-תִתְהַרְרוּ אַחֲרֵי לְבָבְכֶם וְאַחֲרֵי עַינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תַּזְכְּרוּ וְעַשְׂיָתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתִי. וְהִיְתֶם קָדְשִׁים לְאֱלֹהִיכֶם: אַנְיִהוָה אֱלֹהֵיכֶם. אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִזְרָתֶם לְכֶם לְאֱלֹהִים. אַנְיִהוָה אֱלֹהֵיכֶם: הַצִּיבָר אָמֵר: אָמֵת:

הַחֲנוּ חֻור וְאָמֵר: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת:

וַיָּאִיב. וַיְכִזֵּן. וַיְקִים. וַיְשִׁיר. וַיְנַאֲמֵן. וַיְאַהֲבֵךְ. וַיְחַבֵּב. וַיְנַחֲמֵךְ. וַיְנַעֲנֵךְ. וַיְנַזְּרָא. וַיְאַדְּרֵךְ. וַיְמַתְּקָן. וַיְמַקְּבָל. וַיְטוֹב. וַיְפַה. הַדָּבָר הַזֶּה עַלְيָנוּ לְעוֹלָם וְעוֹד. אֲמֵת הַזֶּה אֱלֹהֵינוּ עַלְיָנוּ עוֹלָם מִלְכָנָנוּ. צֹור יַעֲקֹב. מָגֵן יַשְׁעָנוּ. לְדוֹר וּדוֹר הוּא קִים. וְשָׁמוֹ קִים. וּכְסָאוֹ נְכוֹן. וּמְלָכּוֹת וְאִמְונָתוֹ לְעֵד קִימָת (נִיא: קִימָת). וּדְבָרֵיו חִים וּקִימִים וּנְאָמָנִים וּנְחַמְדִים לְעֵד וּלְעוֹלָמִי עוֹלָמִים. עַל-אֲבוֹתֵינוּ וְעַל-נוּ. עַל-בָּנֵינוּ וְעַל-דָּדוֹרֹתֵינוּ. וְעַל-כָּל-דָּדוֹרֹת וּרְעֵבֶר יִשְׂרָאֵל עַבְדִּיהֶה. עַל-הָרָשָׁוֹנִים וְעַל-הָאַחֲרֹנִים. דָבָר טֹוב וּקִים. אָמֵת וְאִמְונָה. חִקְרָתֵנוּ וְלֹא יַעֲבֹר: אָמֵת שְׁאַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מִלְכָנָנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ. גּוֹאָלֵנוּ גּוֹאֵל אֶת-אֲבוֹתֵינוּ. צֹורנוּ צֹור יְשֻׁוּעָתֵנוּ. פּוֹרָנֵנוּ וּמְאַיְלָנֵנוּ מַעוֹלָם הוּא שָׁמֶךְ. וְאַנְיִהוָה אֱלֹהִים עוֹד וּלְמַתָּה:

עֹזֶרֶת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מָעוֹלֶם. מִנְן וּמוֹשִׁיעַ (לְהַם וְלְבָנֵיהם
אַחֲרֵיכֶם בְּכָל־דֹּזֶר וְדֹזֶר. בָּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבָה.
וּמְשֻׁפְטֵיךְ וְצַדְקָתְךָ עַד־אַפְסִי־אָרֶץ; (אמֶת) אֲשֶׁר־אִישׁ שִׁשְׁמָעַ
אֶל־מִצְׁוֹתֶיךָ. וְתוֹרַתְךָ וְדָבְרֶיךָ יִשְׂים עַל־לְבָבוֹ. אָמֶת אַתָּה הוּא
אָדוֹן לְעַמֶּךָ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל וְגָבָור לְרִיב אֲתִירֵיכֶם. אָמֶת אַתָּה
הוּא רָאשֵׁון וְאַתָּה הוּא אֲחָרוֹן. וּמִבְּלָעֵדְךָ אַיִן־לָנוּ מֶלֶךְ גָּדוֹל
עוֹזֶר וּמוֹשִׁיעַ. (אמֶת) בְּמִצְרָיִם נִגְלָתָה. בְּלִבְכּוּרֵיכֶם הַרְגָּתָה.
בְּכָרָךְ (יִשְׂרָאֵל) גָּאָלָתָה. יִסְׁסֹוף בְּקֻעָתָה. זָדִים טְבַעַת. יִסְׁלַבְּשָׂה
שְׁמַתָּה. יִדִּידִים עֲבָרוּ. וַיְכַסְּרִים אֲצִירֵיכֶם. אֶחָד מְהַם לֹא נִזְרָה:
וְעַל־זֹאת שְׁבַחוּ אֲהֹובִים לְאָלָה. וְנִתְּנוּ יִדִּידִים זִמְרֹות שִׁירֹות
וּמִשְׁבָּחוֹת (נִיא: וּמִשְׁבָּחוֹת). בְּרָכוֹת וּזְהָרוֹת. לְמֶלֶךְ אֶל רֶם
וּגְשָׂא. חַי וּקְיָם. גָּדוֹל וּנוֹרָא. מְשֻׁפֵּל גָּאִים. מְגַבֵּיה שְׁפָלִים.
מוֹצִיא אָסִירִים. וּפֹדֵה עֲנוּנִים. וּזְעוֹר דְּלִים. וּעֲוֹנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּעֵת שְׂוּעָם אֱלֹיִי. תְּהִלָּה (נִיא: תְּהִלּוֹת) לְאָלָה עַלְיוֹן בְּרוּךְ הוּא.
מְשָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עַט שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רֶבֶה זַמְרוּ כָּלָם.
מִיכְמַכָּה בְּאַלְמָן יְהֹוָה. מִכְמַכָּה נָאָדָר בְּקָדְשָׁה. נֹרָא תְּהִלָּת
עֲשָׂה פָּلָא. שִׁירָה חֶדְשָׁה שְׁבַחוּ גָּאוֹלִים לְשָׁמֶךָ (הַגָּדוֹל)
עַל־שְׁפַת הַיּוֹם. יִחְדַּר בָּלָם הַזָּרוּ וְהַמְּלִיכָו וְאָמְרוּ. יְהֹוָה יִמְלָךְ
לְעַלְםָן וְעַד: בְּגַלְל אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בְּנִים. וְתִבְיאַ נְאָלָה לְבָנֵי
בְּנֵיהם. בְּרִימָעוֹלֶם אַתָּה גָּאָל. בְּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה. גָּאָל יִשְׂרָאֵל:

עמידה לשלוחיות של שבת

ישון פניו כנגד מקום המקדש כאשר רגלו זו אצל זו, יעופר ולא ישען וכוף ראשו מעט, צריך לעמוד בכל הברכות, ופחות בברכה הראשונה.

בחורה החון אומר בלחש:

אָדָני שְׁפַטִּי תִּפְתַּח רֹפֵי נִגְדִּי תִּהְלַטְתָּךְ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֻדָּה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֶבְרָהָם אֱלֹהֵי יַצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָלֶל הַגָּדוֹל הַגָּדוֹל הַגָּדוֹל אֱלֹהֵינוּ זָמָל חֲסָדִים טֹובִים וְקוֹנָה אַתָּה כָּל הַזָּכָר חֲסָדִי אֲבוֹתֵינוּ וּמִבְיאָנוּ גּוֹאֵל לְבָנֵינוּ בְּנֵיכֶם לְמַעַן שְׁמוּ בָּאהָבָה:

בעשית מוסיפים: זכרנו לחיים. מלך חפוץ בחיים.

וכתבנו בספר החיים. למענד אל חי

מלך גואל עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יהוה. מגן אברהם:
אתה גבור לעולם יהוה. מחייה מתים אתה רב להושיע.
בקין: מורייד הטל. ו בחורף: משיב הרוח ומורייד הנשס.
מככלל חיים בחסד. מחייה מתים בرحמים רבים. סומך
נופלים ורופה חולדים. מתייר אסורים. ומקים אמונה לישני
עפר. מיקמוד בעל גבורות ומי דומה לך. מלך מרים ומחיה
ומצמיח לנו ישועה:

בעשית מוסיפים: מי בМОך אב הרחמים.

וכור יצורך בرحמים. מרים ומחיה:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יהוה. מחייה המתים:

החן והקהל אומרים בחרוה:

בתר יתנו לך המוני מעלה עם-יקבוצי מטה. יחד כלם קדרשה לך
ישלשו. בכמה שנאמר עליך נבואה. וכן לא זה אליה אמר.
קוחה: קדוש קדוש יהוה צבאות. מלא כל-הארץ בברוריו: חוץ:
לעפתם ברוך יאמרו קוחה: ברוך בבודיחו מפקומו: חוץ: וברברי
קדשך כתוב לאמר. קוחה: מלך יהוה לעולם. אלהיך אין לדר
ודר. הלויה:

לדור ודור נמלך לאל. כי הוא לבדו מרים וקדושים. ושבחך
אלינו מפניו לא-ימוש לעולם ועד. כי-אל מלך גודול
וקדוש אתה. ברוך אתה יהוה. האל הקדושים:

בעשרה: המליך הקדושים:

ישמח משה במתנית חלקו. כי עבד נאמן קראת לו. אלהינו.
כליל תפארת בראשו נתת בעמדו לפניו על-הר
סיני. שני לוחות אבני הזיריד בידו. וכותב בהם שמירת
שבת. וכן כתוב בטורטה:

ושמרו בני-ישראל את-השבת. לעשות את-השבת לדרותם
ברית עולם: בין ובין בני ישראל אות הוא לעלם.
כיששת ימים עשה יהוה את-השמים ואת-הארץ ובוים
השביעי שבת ונפש:

ולא נטו יהוה אלהינו לנווי הארץ. ולא הנחלתו
מלךנו לעובדי אלילים. ונס במנוחתו לא ישכנו
ערלים. כי לעמך ישראל נתנו באבה. לירע יעקב אשר
בם בחרף. עם מקדשי שבייע. כלם ישבעו ויתעננו מטובך.

ובשביעי רצית בו וקדשו. חמדת ימים אותו קראת. זכר למשה בראשית:

אלְهִינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ. רציה במנוחתנו. קדשנו במצוותך
ומן חלכנו בתרורך. שבענו מטויך. שמחנו
בישועך. וטהר לבנו לעברך באמת. והנחלתנו יהוה אלהינו
באהבה וברצון שבת קדשך. וישמו בך כל-ישראל מקדשי
שםך. ברוך אתה יהוה. מקדש השבת:

רציה יהוה אלהינו בעמך ישראל ואל-תפלתם שעה. והשב
העוזה לדבריך ביתה. ואשי ישראל ותפלתם מהר
eahava תקבל ברכzon. ותהי לרצון תמיד עוזה ישראל עמה:

בראש חודש וכשבת חול המועד אומרים:

אלְהִינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ. יְלֹהָ יְבָא. גַּעַן. יְרָאָה (נא: ניראה) וִירָצָה.
וישמע. ויפקד. ויזכר וברוננו וברון אבותינו. וברון
ירושלים עירך. וברון פ羞ח בזידור עברך. וברון כל-עמך בית
ישראל לפניה (לפלייטה) לטובה. למן ולחסד ולרחמים ולרצון בום

בראש החודש: | בשחת חוה"ט של סוכות: | בשחת חוה"ט של סוכות:
ראש החודש הוה. | חג הפאות הוה. | חג הסוכות הוה.

זברנו יהוה אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. וחושענו בו
לחים טובים. בקרבר ישועה ורחמים. וחוס ותחנו ורחם עליינו
והחשענו. כי אלך עניינו. כי אל פלך מננו ורחום אתה:

ויחזינה עניינו בשובך לציון ולירושלים עירך ברחמים במאז.
ברוך אתה יהוה. המഴיר ברחמי שכינתו לzion:

בחורה ששחונן אמר שודים חיבס כל החבר
לשוח עמו ואמרורם שודים דרבנן:
מודדים פורעים ומשתחחים
אנחנן לפזיך אללהינו
אללהי כל-בשרו. יוצרנו יוצר
בראשית. ברכות והודאות
לשםך הדרול ותקדוש. על-
שהחייתנו וקייטנו. בן תחינו
ותחננו ותאסוף גליותינו
ማראבע בנפות הארץ. ונשוב
לשמור חקיך ולעשות רצוך
באמת ובלבב שלם. על שאנו
מודדים לך. פרוך אל
ההודאות: עד כאן

מודדים אナンנו לך. שאתה הוא
יהוה אללהינו ואלהי
אבומני. על-תניינו נפסורות
בירך ועל-נסמותינו הפקדות
לך. ועל-נסיך שבכל-יום ויום
עמנו ועל-נפלוותיך יטובותיך
שבכל-עת. ערבי ובקר וגזרים.
הטוב כי לא-כלו רחמייך.
הmercחים כי לא-יתמו חסידיך
ומעולים קיינו לך. לא-הכלמתנו
יהוה אללהינו ולא-שוכנתנו ולא-
הסתרת פניך ממנה:

בחנוכה ובפורים דמוקפים אומרים:

על-הנדים ועל-הגבורות ועל-התשועות ועל-המלחמות ועל-הפרקו
ועל-הקדות שעשית עמנו עם-אבומני. ביום קहם בזמנם היה:
בחנוכה: בפורים דמוקפים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן
הבירה. בקש מריד עלייהם
המן הרשע. ובקש להשמיד לחרג
ולאבד את-יכל-היהווים. מרגע
מקימי רצונך. אתה ברחփיך
ועדין טף ונשיט בזום אחר.
בשלשה עשרה לחדש שנים
ערבת אתיירם. דנת אתיידם.
עשר הווא-חדש אדר ושלאם

המשך להנוכה:

לכזו: **וְאַתָּה בָּרְחַמֵּךְ הָרָבִים נִקְמַת אֶת-נִקְמָתָם. פָּסָרֶת גְּבוּרִים בַּיָּד חֲלִשִּׁים.** וּרְבִים בַּיָּד מַעֲטִים. וּטְמָאִים בַּיָּד טְהֹורִים. וּרְשָׁעִים בַּיָּד צִדְיקִים. וּנְזִדְרִים בַּיָּד עֲוָסְקִי תּוֹרְתָךְ. וּלְךָ עֲשִׂית שֵׁם גְּדוֹלָה וּקוֹדוֹשׁ בָּעוֹלָם. וּלְעַפְקָה יִשְׂרָאֵל עֲשִׂית תְּשׁוּעה גְּדוֹלָה. וּאַחֲרֵךְ בָּאוּ בְּגִינִיךְ לְדִבֶר בִּימֶךְ. וּפְנֵינוּ אֶת-יְחִילָךְ. וּטְהָרוּ אֶת-מִקְדָּשָׁךְ. וּהְדִילְכוּ נִרְוָת בְּחִצְרוֹת קְרָשָׁךְ. וּקְבֻעָם שְׁמוֹנָה יָמִים בְּתַהֲלָל וּבְהַזְדָּאָה. וּכְשָׁם שְׁעִשְׁתָּה עַפְתָּם נָס. כִּן עֲשָׂה עַמְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ פָּלָא וּנְסִים בְּעַת הַזֹּאת. וּנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגּוֹל סְלָה: וּמִשְׁךְ עַל כָּלֵיכֶם וְהַדְלִיקוּ נִרְוָת בְּחִצְרוֹת קְרָשָׁךְ.

וְהַדְלִיקוּ נִרְוָת בְּחִצְרוֹת קְרָשָׁךְ.

וּבְשִׁיאַת מַוְיִיטִים: זָכָר רְחַמֵּךְ וּכְבוֹשׁ אֶת-כְּבָשָׁךְ.

כָּלָה דָּבָר וְחַרְבָּה וְרַעַב (וְשָׁבֵן) וּמִשְׁחָתָה וּמַגְפָּה וְכָל-מְחָלה.

מְעַלְלָנוּ וּמְעַל בְּלַבְנֵי בְּרִיתְךָ:

עַל-כָּלָם יִתְבָּרֵךְ וּתְרוּסָם שְׁמֵךְ מַלְכֵנוּ תְּמִיד. כָּל-הַחַיִם יוֹדֹךְ סְלָה. וַיְהִילְלוּ לְשִׁמְךָ הַטּוֹב בְּאַמְתָה:

בְּשִׁיאַת מַוְיִיטִים: וְכָתוֹב לְחַיִם טוֹבִים בְּלַבְנֵי בְּרִיתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאָה לְהַזְדּוֹתָה:

בארץ ישראל הכהנים נושאים כפיהם בחורה. ואם אין כהן, החון אומר 'או'א', והציבור עונה אחריו כל פסקוק "כן ידי רצון":

אלְהִינוּ וְאֱלֹהֵינוּ בָּרוּכָנוּ בָּרָכָה הַמְשֻׁלָּשָׁת בְּטוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־בְּדַיִם מֹשֶׁה עַבְדָּךְ הַאֲמֹרָה מִפְּאַחֲרֵן וּבְנֵיו כְּהַנִּים עַם קָדוֹשֶׁךְ. בָּאָמָרָה: בָּרָכָה יְהוָה וִישְׁמָרָה; יְאָרֵר יְהוָה פָּנֵיו אַלְיךָ וִיחַנֵּה: יְשָׁא יְהוָה פָּנֵיו אַלְיךָ וִישָׁם לְךָ שְׁלוֹם:

שים שלום. טובה וברכה. (ח'ים). חן וחסד וرحمות. אלינו ועל כל ישראל עטך. ברכנו אבינו בלבנו כאחד באור פגינך. כי באור פגינך נתת לנו יהוה אלהינו. תורה ח'ים. אהבה וחסד. צדקה. ברכה. ישועה וرحمות ותמים ושלום. טוב היה בעניך (לברכנו ולברך את כל עטך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך):

בעשיית מוסיפים: בספר חיים. ברכה ושלום. פרנסת טובה וישועה וرحمה. חן וחסד ונבר ונכתב לפגינך. אנו וכל עטך ישראל. לח'ים (טובים) ולשלום:

ברוך אתה יהוה. הקברך את עמו ישראל בשלום. (אמן):

בחורה החון אומר פסקוק זה בלחש:

יהיו לְרַצְוֹן אָמְרֵי פִי וְהַגְיוֹן לְבִי לְפָגִינָךְ יְהוָה צְרִיר וְגַנְאָלִי:

יש נהגים להוסיפה:

אלְהִי, נָשֵׁר לְשׂוֹנוּ מֶרְעָעָן. וְשָׁפְמִי מִדְבָּר מִרְפָּהָה. וְלִקְלָלִי גַּפְשִׁי תְּדוּם וְלִמְצָאָתִיךְ תְּרַדֵּף נַפְשִׁי. וְנַפְשִׁי בַּעֲפָר לְכָל תְּבוּנָה. יְהִי רְצָוָן מִלְפָגִינָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁבָלָה-הַקְּפִים עַלְיָ לְרַעָה. תְּפָר עַצְצָם וּמִקְלָלָ פְּחַשְׁבּוֹתָם. וּבָנְהִי רְצָוָן מִלְפָגִינָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. שְׁתַפְתָּח לִי שְׁעָרֵי תּוֹרָה. שְׁעָרֵי חַכְמָה. שְׁעָרֵי בְּנִיה. שְׁעָרֵי דָּעָה. שְׁעָרֵי פרנסתְּךָ וְכָלְבָלה. שְׁעָרֵי ח'ים. חן וחסד וرحمות ורצון מלפינך:

אם שכח לומר 'על הנוסים' אמר:
הרחמן, יעשה לנו נסائم גנפלואות כשם שעשה לאבותינו
 בימים קדמים בזמנ הקהה. בימי וכור לעל עמ' 170.

כולם אומרים:

יהיו לרצון אמריך פִי. ו^הגַּנְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יהוה צורי ונְאָלֵינוּ
 פסוע שלש פסיעות לאחריו בכירעה אחת וחורו לשטמו, ואחר כך ליטמי ואומר:
עֲשֵׂה שְׁלֹום בְּמִרְׁום הָוֹא בְּרַחְמָיו. יעשה שלום עלינו
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. (אמן):

יהי רצון מלפניך. יהוה אלתנו ואלתנו אבותינו.

שתבנה בית המקדש במקורה בימינו. ותן חלכנו בתורתך:

בטוקום שכלו ג' פסיעות עמדו ולא יהוור למקומו עד שיגיע החון לקדושה. בחורות הש"ץ
 הקול צויר לעמוד ולכון לכל הברכות ולענטו 'ברוך הוא וברוך שמו על הוראת השם,
 ר'אמן' אחר כל ברכה.

בראש חודש, שבת חוה"מ ובתנוחה אומרים את ההלל, לסתמו עמ' 260.

בשבת תשובה אחרי חורות הש"ץ אומרים:

אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה:	אבינו מלכנו עשה עמנו למשן שמה:
אבינו מלכנו בטל ממנה (כל-)גזרות קשות (ו)רעות:	אבינו מלכנו חידש עלינו בשרונות טובות:
אבינו מלכנו חידש עלינו שנה טובה:	אבינו מלכנו בטל מהשבות שונאיינו:
אבינו מלכנו דפר עצת אויבינו:	

אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	שָׁלוֹחַ רְפֹואָה שָׁלֶמֶת לְחוֹלֵי עַמָּה:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	עַצֹּר (נ"א: קָנֵשׁ מִגְפָּה מִנְחָלֶתךָ:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	כָּלָה דָּבָר וְחַרְבָּה וְרֻעָב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית וּמִגְפָּה
		מִבְנֵי בָּרִיתְךָ:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	זָבָור בַּיּוֹפָר אַנְחָנָה:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	קָרְעַ רֹועַ גּוֹרֵד דִּינָה:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	כְּחֹזֶק שְׁטָר חֹזּוּתָה:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	סְלָחָה וּמְחוֹלָל עַשְׁוֹתָה:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	מִחָה וְהַעֲבָר פְּשָׁעָנִינוּ וְחַטָּאתָנִינוּ מִנְגָר עַזְיָה:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	הַחֲזִירָנוּ בְּתִשְׁוֹבָה שָׁלֶמֶת לְפָנֵיךְ:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	אַל תַּשְׁכִּין רִיקָם מִלְפָנֵיךְ:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	זָכְרָנוּ בְּזָכְרוֹן טֻוב לְפָנֵיךְ:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	כְּתַבָּנוּ בְּסֶפֶר תִּימִים:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	כְּתַבָּנוּ בְּסֶפֶר זְכִיּוֹת:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	כְּתַבָּנוּ בְּסֶפֶר יִשּׁוּעָת וְנִיחּוּdot:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	כְּתַבָּנוּ בְּסֶפֶר פְּרִנְסָה וּכְלִכְלָה:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	כְּתַבָּנוּ בְּסֶפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה וּכְפָרָה:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	הַצְמָחָה לְנוּ יִשּׁוּעָה בְּקָרְבוֹן:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	שָׁמַע קָוְלָנוּ וְחוֹסֵט וְרַחֲם עַלְנוּ:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	קָבַל בְּרָתָהִים וּבְרָצָן אֶת תִּפְלָתָנוּ:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	עָשָׂה לְמַעַן וּלְאַל מַעֲנָנוּ:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	עָשָׂה לְמַעַן שְׁמָךְ הַגָּדוֹלָה הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא:
אֲבִינוּ	מַלְכָנוּ	וְרַחֲם עַלְנוּ וּהוֹשִׁיעָנוּ:

החן אומר:

וַתִּגְדֹּל וַיַּתְקִדֵּשׁ שְׁמָה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דְּבָרָא כְּרֻוּתָה. וַיַּמְלִיךְ
מִלְכֹותָה בְּחַיִכּוֹן וּבַיוֹמִיכּוֹן וּבְחַי רְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב. וַיֹּאמְרוּ אָמָן:

יְהָא שְׁמָה רַבָּא מִבְּרָךְ. לְעוֹלָם וּלְעוֹלָם עַלְמָא.
יַתְבָּרֵךְ וַיַּשְׁפַּבֵּחַ וַיַּתְפָּאֵר וַיַּתְרֹומֵס וַיַּתְנַשֵּׁא וַיַּתְהַדֵּר וַיַּתְעַלֵּה
וַיַּתְהַלֵּל שְׁמָה דְּקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
לְעַלְאָ לְעַלְאָ מִזְכָּל-בְּרַכְתָּא. שִׁירָתָא. תְּשִׁבְחָתָא וּנְחַמְתָּא
לְאַמִּין בְּעֶלְמָא. וַיֹּאמְרוּ אָמָן:
תַּתְקַבֵּל אֶלְוֹתָהּן וּבְעוֹתָהּן דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל. קָדָם אֲבוֹהוֹן
רַבְשָׁמִיא. וַיֹּאמְרוּ אָמָן:

יְהָא שְׁלָמָא רַבָּא מִזְשָׁמִיא וְחַיִים טוֹבִים עַלְיָנוּ וְעַלְכָלָ-
יִשְׂרָאֵל. וַיֹּאמְרוּ אָמָן:

עַשְׂתָּה שָׁלוֹם בְּמִרְומָיו. הוּא בְּרַחְמָיו. **יעַשְׂתָּה שָׁלוֹם עַלְיָנוּ**
וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. אָמָן:

הוועצת ספר תורה

**וַיְהִי בְּנֵסֶע הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קֹמֶה יְהוָה וַיַּפְצֹל אֲבִיךָ
וַיַּגְּסֹר מִשְׂנָאיךָ מִפְנִיכָה:**

קומה יהוה למנוחתך. אלה ונארון עזקה:
בנהנך לבלשוי צרך וחסידיך ירגנני בעבור
רוד בעדרך אלתשב פני משיחך; ומוציא
ספר התורה ואומרום: ברוך הנפקום שגנתן תורה
לעמו ישראל ברוך הוא: אשרי העם שכבה
לו. אשרי העם שיש לה אלתינו: אברכה אתה
יהוה בכל עת. תפיד קתולתו בפי ביתו
תתהלל נפשך. ישמעו ענוים יישמחו גךך
לייהוה אתה ונורמה שמך יהודה

קומה שעורתה לנו
ופרנו למשן חסדה: כי
מצין תצא תורה
ודבריה יהוה מירושלים:
יהוה שםך לעלם.
יהוה זכרך לדרכו;
יהוה חפץ למשן
צדקו. יגידיל תורה
וניאדרין:

הפטרות ומוזמוריים להוועצת ספר תורה

פר' מזמור	הפטורה	פר' מזמור	הפטורה	פר' מזמור	הפטורה
בראשית ג	ספער ליל, ויצא י	כב צב	שעיס מג, ח-ל	בראשית נח	שעיס נח, ח-ה, ס
כדו	עומדים	כט וישלה	ישעיס נח, ח-ה, ס	לך-ך וירא	ישעיס ג, ט-ט, ח
לו	עמום ג-ה, ס	קי לו טו	מליכס ג, ח-ל	חי' שרה	מליכס ג, ח-ל
לו מ	מליכס ג, ג-ה, ח	יא מקין	מליכס ג, ח-ל	תולדות	מליכס ג, ח-ג, ז
מה מא	יוקלקל ג, ט-ט	מה וונש	מליכס ג, ח-ל		
	מליכס ג, ג-ג	ויחי	לו		

קען	סדר הוצאת ספר תורה	הפטרה	מזהמור	פ"ר'
מזהמור				
צט	ויתרנו, מ, ל-ט, ג	צט	ויתרנו, מ, ל-ט, ג	שמעות
מו	וחוקלן כת, כד-כע, כל	מו	וחוקלן כת, כד-כע, כל	וארא
ען	יטעים, יט, ז-ע, ס	ען	יטעים, יט, ז-ע, ס	בא
סו	שופטיש, ה, ד-ה, ג	סו	שופטיש, ה, ד-ה, ג	בשלח
יט	יטעים, ו, ל-ע, ס, ס-ו	יט	יטעים, ו, ל-ע, ס, ס-ו	יתרו
עב	ויתרנו, מ-ל, ט, יט	עב	ויתרנו, מ-ל, ט, יט	משפטים
נו	מליטס ה, א, ט-ג, ע	נו	מליטס ה, א, ט-ג, ע	תרומה
סה	וחוקלן מג, יט	סה	וחוקלן מג, יט	תשואה
דר	מליטס ה, יט, כ-לט	דר	מליטס ה, יט, כ-לט	בריתשא
סא	מליטס ה, ג, ג-ט	סא	מליטס ה, ג, ג-ט	ויקהל
קלג	מליטס ה, ג, מ-ל	קלג	מליטס ה, ג, מ-ל	פקורי
ג	יטעים מג, מל-מה, ו	ג	יטעים מג, מל-מה, ו	ויקרא
צא	ויתרנו, ג, ס-ל-ם; ג, ו-ו	צא	ויתרנו, ג, ס-ל-ם; ג, ו-ו	ש
קכח	שומולן ג, ל-ג, ג	קכח	שומולן ג, ל-ג, ג	שמעוני
קכא	מליטס ג, ד, מג-ה, יט	קכא	מליטס ג, ד, מג-ה, יט	תוריע
קב	מליטס ג, ג, ח-כ; יט, נג	קב	מליטס ג, ג, ח-כ; יט, נג	מצערע
יב	וחוקלן נג, ט-ט	יב	וחוקלן נג, ט-ט	אחריותות
קדושים	וחוקלן כ, ל-כ	טו	וחוקלן כ, ל-כ	קדושים
אמר	וחוקלן מה, טו-לט	מב	וחוקלן מה, טו-לט	אמר
ביר	ויתרנו, עט, ט-ט, יט	קיד	ויתרנו, עט, ט-ט, יט	בהר סיינ
פה	וחוקלן לה, ל-ט	פה	וחוקלן לה, ל-ט	בחקתי
במדבר	טוטע ג, ל-ככ	סח לו קמן	טוטע ג, ל-ככ	במדבר
נשא	טוטעס יג, ג-ל	סח לו סח	טוטעס יג, ג-ל	נשא
בהעלך	ויליס ג, ז-ד, ו	כא	ויליס ג, ז-ד, ו	בהעלך
שלחין	יטוטע ג, ל-ככ	ה	שומולן ה, יט, יט-ט, נג	שלחין
קרח	שומולן ה, יט, יט-ט, נג	נה	שופטיש ג, ל-ג, ג	חרקת
חיקת	שומולן ה, יט, יט-ט, נג	עא	מילס ג, ג-ט, ס	בלק
בלק	מילס ג, יט, מו-ט, כל	טז	מילס ג, יט, מו-ט, כל	פינחים
מטות	יטוטע ג, ט-ט	קייא	יטוטע ג, ט-ט	מטות
מסעי	יטוטע ג, ט-ט	מט	יטוטע ג, ט-ט	מסעי
דברים	יטוטע ג, ט-ט	קלז	יטוטע ג, ט-ט	דברים

ואומרים את המומרים הבאים בהזאת ס'ת בימים שאין בהם הפטרה; בשני וחמשי מזמור קכא; במנחה של שבת מזמור קיא; בר"ח מזמור ח; בשחרית של עום מזמור קכ; בשחרית של צום אסתר מזמור כב; בחנוכה מזמור ל; בפורים מזמור ז; ביום ירושלים מזמור קכב; כשייש מיליה בימים אלו בעצמו לתפילה, נהוגם להוסף אחר המזמור הרגיל מזמור קכח. כאשר יש שתי פרשיות מחוברות, קוראים את הפטירה של הפרשה השנייה ואת המזמור של הראונה.

המזמור של פרשת השבוע נדחה מפני מזמור לשכת מיוחדת (פרט לשכת חתונה ולשבת מיליה, המזמור המתייחד נקרא בתוספת). כשבשת מסויימת יש שני מומרים מיוחדים, קוראים את שנייהם, לפי הכלל של "תדריך קודם", בשבת מפני מועד קוראים את מזמור המועוד.

רישמת המומרים היא לפני מה שנוהגים לקרוא בירושלים כו"ם והוא מבוססת על מנהג קדום שהיה נהוג בק"ק איטליאני (הלוויים). הרשימה לקחה מנשפה לספר תהילים, מנוטובה, שנת תק"ד.

כאשר יש הפטירה מיוחדת לשכת שאינה הפטירה פרשת השבוע, הפטירה הרגילה נדחית, פרט לשכת דברים ולשבת דאה. בשבת חנוכה, בשבת שקלים, בשבת החודש וכן בשבת ראה שחן נם ראש חודש או ערב ראש חודש, הפטירה שבת וראש חודש או מחר לראש נדחית, ונוהגים להוסף את הפסקות הראשונות או האחרונות, מתוך הפטירות. בירושלים, כאשר חל פורים ישוון בשבת, קוראים אותה הפטירה כמו בשבת זכור.

גדלו ליהוה אני ונורמה שמו ייחדו:

רוממו יהוה אלתינו והשתחו לחרם רגליו. קדוש הוא:
רוממו יהוה אלתינו והשתחו להר קדרשו. כי קדוש
יהוה אלתינו אין קדוש ביהוה כי אין בלעך ואין צור באלהינו:
(כי מ אלה מבצעך יהוה וכי צור וולמי אלהינו) אחד
אלתינו גדור אדונינו קדוש לנו ראה שמו:

וְתַגְלֵה (וּתְرָאֵה) פְּלִכּוֹתָנוּ עַלְיָנוּ מִהְרָה. וְחִזּוֹן וִירָחֶם פְּלִיטָתָנוּ
וּפְלִיטָת בְּלָעָמו (בֵּית) יִשְׂרָאֵל. וַיַּתְגִּנְנוּ (פְּמִיד) לְתַחַן
וְלִחְסָד וּלְרַחֲמִים וּלְרַצְוֹן וְאָמְרוּ בְּלָהָם אָמֵן. הַכֵּל הַבּוֹ גָּדֵל
לְאלֹהֵינוּ. וְתַנּוּ בְּבּוֹד לְתוֹרָה:

מנגנים את ספר התורה ואומרו:

וזאת התורה. אשר-שם משה לפנינו בני ישראל: תורה צוה-ילנו משה. מורה קהילת יעקב: ואתם הדבקים ביהזה אלהיכם. חיים בכלכם היום:

בשבת בראשית קוראים כאן את רשות לחתן בראשית (עמ' שכ"א).

כהן קרב. יעמוד הכהן (או אין בגין כהן יעמוד הלווי או ישראלי) ברוך שננתן תורה לעמו ישראל בקדשו. תורה יהזה תמים מהשיות נפש. עדות יהזה נאמנה מהחייבת פתני פקדוי יהזה ישרים משפט חילב. מצות יהזה ברכה מאירת עינים: יראת יהזה טהורת עומדת לעדר. משפט יהזה אמת. צדקו יחוון: האל תמים לרפו. אמרת יהזה ארוופה. מנן הוא לכלן החסדים בו: דרכיה דרכי נعم וכל-גיטיבותה שלום: עזיזים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר: כיבי ירבו ימיך וויסיפו לך שנות חיים: יהזה עוז לעמו יtan. יהזה יברך את-עמו בשלוים:

העליה ל תורה פותח ובmetis מקום שעריך לקרוא, מכסה את האותיות ומברך בקול רם:

יהזה עמכם. (הקהל עונה: בברכו יהזה):

ברכו את-יהזה המברך:

(הקהל עונה: ברוך יהזה המברך לעולם ועד):

העליה חור ואומר: **ברוך יהזה המברך לעולם ועד:**

ברוך אתה יהזה. אלהינו מלך העולם. אשר בחר בנו ממלכי העמים וננתן לנו את-תורתו. ברוך אתה יהזה. נתן התורה:

בסיום הקריאה העולה גילול את התורה ויברכ:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתנו לנו
תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו ברוך אתה
יהוה נתן התורה:

ברכת הגומל

יברך בקול רם כדי שישמע הקהל ולכל הפחות עשרה אנשים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הנומל לחיבים
טובות שגמלני בלב-טוב:

לאחר ענית אפני הקהל עונה:

מי שגמלך בלב-טוב הוא יגמך בלב-טוב לעד סלה ידו
לייהה מסדו ונפל אותיו לבני אדם:

לאחר שסימן העולה האחרון את ברכותיו שלפני קריית המפטיר, הקורא אומר:
ויתגadel ויתקדש שם רבא בעלמא דברא ברעותה ימלך
מלכותה בחיכון ובזיכרון ובחיי דקל-בית-ישראל
בעגלא ובזמן קרייב ואמרו אמן:

יהא שם רבא מברך לעלם ולעולם עלמא.
ויתברך וישתבח ויתפאר ויתרומס ויתנשא ויתהדר ויתעללה
ויתהחל שם דקרשא בריך הוא:
לועלא לעלא מזיכל-ברכתא שירטא תשבחתא ונחמתא
דאמרי בעלמא ואמרו אמן:

מי שברך לעולה לתורה:

מי שברך אבותינו אברם יצחק ויעקב הוא יברך את-יכבוד רביב... שפטנרב... למנוחת נפש... ולמנחת נפש כל-קרוביו שמו... וכל-שר שכבי עמו ישראל. לחוי... וכל-בני ביתו ולחוי כל-קרובי ואוהביו ולחי כל-הקהל הקדוש תהה. ובשברך זה הקדוש ברוך הוא ישמרתו ויאילו מצל-zAה צוקה. וישלח ברכה רוחה והצלחה בכל-מעשי ידיו. ויברכו (שבת חוה: ויזבח לעלות לרגל) (שבת תשוכה: ייברכו בספר סליחה ומילה וכפרה) עם-כל-ישראל אחיו. וכן יחי רצון ונאמר Amen:

מי שברך להולדת הבת:

יונתִי בְּחִנּוּ הַפְּלָעָ בְּסֶתֶר הַפְּרָרָה. הַרְאֵנִי אֶת-מְרָאֵיךְ הַשְׁמִיעֵנִי אֶת-קוֹלֶךְ. בַּיּוֹלֶךְ עֲרָב וּמְרָאֵךְ נָאָה: (למה בראשונה מוסיפים: אחות היא יונתִי תפתי אתך היא לאמה ברה היא לויולדתך. ראה בנות ויאשרו. מלכות ופלגשים ויהללו): ויברכו את-ירבקה ויאקרו לה. אחותנו את ה' הי לאלפי רבקה. ויריש ורעד את שער שאנאי: יברך יהוה וישמרך: יאר יהוה פניו אליך ויחנק: ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

מי שברך אמותינו שרה ורבקה רחל ולאה ומרים הקביעה ואביגיל ואספтар המלכה בת-אביתל. הוא יברך את-הילדה הנעימה הזאת ויקרא שם בישראל... בטול-טוב ובשעת ברכה. וינדרלה בבריאות שלום ומנוחה. וווכה לאביה ולאמה לראות בשמחתה ובחפתה. בבנין זקרים. עשר וכבور. דשנים ורעננים ינובון בשיבה. וכן יחי רצון ונאמר Amen:

מי שברך לבנים ער גויסם (מוסח הקבוץ הדתי):

מי שברך אבותינו אברם יצחק ויעקב. הוא יברך את-הbatchor... היוצא להן על-ארצנו וערי אלתינו בעבור שעלה לכבוד

המקום. לקבוד התורה ולקבוד השבת. הקדוש ברוך הוא ייחזקו
ויאמץחו וישמרתו מכל רע. מכל אירה וצוקה. יוצאו
וישיבו לשלום ושלוח ברכה והצלחה בכל מעשה ידי. עם
כל אחיו חיל' עבא ההגנה לישראל וכן אמר אמן:

אם במשך השבע נולד בקולה בן וכור,
אומרים אחד משני הפונים הבאים או שניים:

משכיל מכם שירו רעים. לקבוד איש תם ותמים דעים.
גם אכרו מה טוב ומה נעים. ילד גבrol לשמונה.
אשר היوم לברית מילה.
ומרה שגון ותלה.
תודות אקריב ברכות עליה.
וכמו תורים ובניןונה:

יה'ישראל בחלנו ושלוח בישראל.

בשם טוב בן בא לנו
ביפוי יבוא גואל.
הילד ידי רענן.
בצל' של' יתלוון.
ובתורה יתבונן.
יאלף דת לקל-שואל: בשם וכו'

לפני קריית החפטרה, בום שמלכישים את ספר התורה אומרים:

אב הרחמן ישיב את שבות עמו ישראל. ויוציאנו מארה
לרווחה ומפללה לאורה בקרוב. וכן אמר אמן:
אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור: למה לנצח
תשכחנו תעזבנו לארך ימים: השיבנו יהוה אלך ונשובה.
חדש ימיינו בקדם: הושיענו מושיענו. כי לך עינינו ולבנה
ליישועתנו: הושיעו את עמד ובגד את נחלהך. ורעם ינשאנס
עד-העולם:

המפטיה, לאחר שיזמור הנולל לכלול את סה"ת, קודם קריית ההפטרה מברך:
ברוך אתה יהוה אלקיינו מלך העולם. אשר בחר בנויאים טובים. ורצה בדבריהם. הנאמרים באמת ברוך אתה יהוה הבוחר בתורה. במשה עבדו ובישראל עמו. ובנבייאי האמת והՃדן:

קוראים את ההפטרה.

אחרי קריית ההפטרה המפטיר אומר:

אנלני יהוה צבאות שמו קדוש ישראל:

ברוך אתה יהוה אלקיינו מלך העולם. צור כל-העולם צדיק בכל-הדורות. האל הנאמן האומר ועשה. המדבר ומקיים. כי כל-דבריו אמת וצדק. נאמן אתה הו יהוה אלקיינו ונאמנים דבריך. ודבר אחד מדבריך אחר לא-ישוב ריקם. כי אל (מלך) נאמן אתה. ברוך אתה יהוה. האל הנאמן בכל-דבריו:

רחם על-ציון כי היא בית חניינו. ולעלובת נפש תושיע במרה בימינו. ברוך אתה יהוה. משפט ציון בנהיה:

שמענו יהוה אלקיינו באלויה הנביא עבדך ובמלכות בית דוד ממשיך. במרה יבוא ויגל לבנו. על-כסאו לא-ישב ור ולא-ינחלו עוד אחרים את-כבודו. כי בשם קדשך נשבעת לו. שלא יכבה נרו לעולם ועד. ברוך אתה יהוה. מגן דוד:

על-התורה ועל-העבורה ועל-הנביאים ועל-יום השבת הוה.
שנחתת לנו יהוה אלהינו ל夸שה ולמנוחה לכבוד
ולחפאתה. על-הפל יהוה אלהינו אנו מודים לך וمبرכים
אותך. יתברך שם בפי כל-חי תמיד לעולם ועד. ברוך
אתה יהוה. מקדש השבת:

תפילה לשלום המדינה

אבינו שבשמים. צור ישראל ונואל. ברוך אתי מדינת
ישראל. ראשית עצמות נאלוינו. הנה עליה באברות
חסך ופרוש עליה ספת שלומך. ושליח אויך ואמתך
לרשות שריה ווועציה ומתקנס בעצה טוביה מלפניך. חוק
את-ידי מגני ארין קדרנו. והנחים אל-הינו ישועה ועטרת
נצחון תעטרם. וננתת שלום הארץ ושמחה עולם ליישבה.
וआת-אחים כל-בית-ישראל. פקדנו בכל-ארצאות פוריהם.
ו奏לים מהרה קוממיות לאיזון עירך ולירושלים משכן שםך.
ככתווב ב תורה משה עבדך. אס-ייהה נדחק בקצתה השמים.
משם יקbez יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך יהוה אלהיך
אל-הארין אשר-ירשו אביך וירושתך. ויטבקה והרבך
מאבותיך: יחד לבני לא-הבה וליראה את-שםך ולשמור
את-כל-דברי תורתך. הופע בהדר גאון עוד על-כל-יושבי
תבל הארץ. ויאמר כל אשר נשמה באפו יהוה אלהי ישראל
מלך (ניא: מלך) ומלכותו בכל משלחה. אמן סלה:

מי שברך לחילו צה"ל

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב. הוא יברך את־יחי
אבא הָגָנָה לישראל. העומדים על־משמר ארצנו וערי
אלְהִינוּ מגבולים להלבנון ועד־מדבר מצרים ומזהם הנדול
עד־לבא הארץ. ביבשה באוויר ובים. יתן יהוה את־יאובינו
הkeepers עלינו נגפים לפניהם. הקדוש ברוך הוא ישמרם ונצלם
מכל־צורה וצוקה ומכל־גנעה ומחלה. וישלח ברכה והצלחה
בכל־מעשה ידיוים. ידבר שׁוֹנָאינו מחתיהם ויעטרם בכתיר יושעה
ובעתרת נצחון. ויקים בהםם הפטוב. כי יהוה אלהיכם ההלך
עפכם. להלائم לכם עם־יאביבכם להושיע אתכם. ונאמר אמן:

מי שברך לקהלה:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב. והוא יברך
את־יכל־הקהל הקדוש הזה. ואת־יכל־קהילות הקדש. הם
ונשים ובניהם (ובנותיהם) וכל־אשר להם. ומיתתקנו בתמי
כנסיות לתרפלה והbabais בתרוכם לחתפלו. והנותנים שמון
לפאור וין לקדוש ולהבדלה וכמונות לאורים וצדקה
לענינים. והעסקים בתורה ובמצוות. והעסקים בארכyi צבורים
לשם שמים ובאמונה. הקדוש ברוך הוא ישלם שכרים. וישלח
לקל־ענים וירפא לקל־צופנים וישלח ברכה. רוחה והצלחה
בכל־מעשה ידיוים. עם כל־ישראל אהיהם. ונאמר אמן:

מי שברך (אמותינו) שרה רבבה רחל ולאה. והוא יברך
את־יכל־בת ישראל שעוזה מעל או מטפתת לבוגר
התורה. והמתנקת נר לבוגר התורה. הקדוש ברוך הוא
ישלם שכרי. יתן לה גמולה הטוב. ונאמר אמן:

הפילה להולה נסח טילאנו:

מי שברך אבונינו אברם יצחק ויעקב. הוא יברך וירפא את־החוֹלָה... בעבור (שהצבור מתפלל לרופאות השלהה) ונודר... בשכבר זה הקדוש ברוך הוא ירדם עלייו. ויברכו. וירפאו. ויחזקו. ויחיהו. ויצילו מבל־צערה וצקה. וישלח רפואה שלמה לכל־אברוי ונדרי. ולכל־גופו ונפשו. וגנוווע עלייו כל־הברכות. ובטל מעליו כל־גירות קשות ורעות. ומלא כל־משאלות לבו לטובה. ויאספה לו ולכל־ישראל ישועה בקרוב. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

שבשת שלפני עשרה בתבת אומרים 'השכבה לנפי השואה', לקמן בעמ' 438.

יזכור אלהים לטוּבה אֶת־נֶפֶשׁ...

לאיש (לאנישים):

<p>שְׂהִלָּה (שְׂהִלָּבָן) לְחַי הָעוֹלָם הַבָּא. עַמְנֶפֶשׁ אָבָרָם יַצְחַק רְחֵל וְלְאָהָה. אֲשֶׁר הָן חִוּת בְּגַנְדָעָרָן. הַקְדוֹשׁ בָרָךְ הוּא יַבְין לְהָ (לְהָן) מִנוּחָה אֲשֶׁר יַטְבֵּל לְהָ (לְהָן). וְתַהְיָה נֶפֶשׁ אַרְוֹהָה (וְתַהְיָה נֶפֶשׁוֹתֵיכֶן אַרְוֹרוֹת) בְצֻרוֹר הַחַיִם הַנְּצָחִים תְּחַת בְּסָא הַכְּבוֹד וְלֹעֵת תְּחַת דְּחַפְתִּים יָקִיז וְתַרְגֵּן (יָקִיזוּ וְתַרְגֵּנוּ)</p>	<p>הַבָּא. עַמְנֶפֶשׁ אָבָרָם יַצְחַק וְיעַקְבָּן. אֲשֶׁר הָם חִיִּם בְּגַן עָדָן. הַקְדוֹשׁ בָרָךְ הוּא יַבְין לְהָ (לְהָם) מִנוּחָה אֲשֶׁר יַטְבֵּל לְהָ (לְהָם). וְתַהְיָה נֶפֶשׁ אַרְוֹהָה (וְתַהְיָה נֶפֶשׁוֹתֵיכֶם אַרְוֹרוֹת) בְצֻרוֹר הַחַיִם הַנְּצָחִים תְּחַת בְּסָא הַכְּבוֹד. וְלֹעֵת תְּחַת דְּחַפְתִּים יָקִיז וְתַרְגֵּן (יָקִיזוּ וְתַרְגֵּנוּ)</p>
--	--

עם יתר שכני עפר. ברכבתיב ייחו מלחיך נבלתי יקומון. הקייצו ורנו שכני עפר. ולבנו יתן יהוה שבר טוב וחימס טובים בעולם הזה ובעולם הבא וימלא משאלות לבנו לטובה.

ונצמיח לנו ישועה בקרוב ובן יהי רצון ונאמר אמן:

יזכור אללים לטוּבה את-נפש כל-שבבי עמו ישראל. עם נפש אבריהם יצחק ויעקב אבותינו. ועם-נפש שרה. רבקה. רחל ולאה. ואשר הניחו לנפשותם זכירה בהقدس. ינוּחו על-שבבותם בגן-עדן. ונאמר אמן:

שבת לפני ראש חדש (פרט לחודש תשרי) מכריות ואומרין:

**מי שעשה נסائم לאבותינו הוא יעשה עמננו. ויבנץ אוטנו (מהרה)
מארבע בනפות הארץ. ונאמר אמן:**

לפני ר'ח' אב מתחילה אמר:

**כח גורו רבותינו המכבים. שנכריו בפני הקהל הקדוש הזה.
שיהיו יזרעים גדולים וקטנים שיש לנו ראש חדש... יום...
ויום... בחתובן רבותינו יום... הרחמן ישמח אותנו. ויבנץ אוטנו
(מהרה) מארבע בනות הארץ. ונאמר אמן:**

**אחינו ישראל ואנשי ישראל (אסיריו ישראל). הגנתונים
בצורה ובשבה. הפקום (ברחמי) ירחמס ויחוץ אותם
(ואוטנו) בעבור שמם הגדול. יושיעם ווישענו. יוציאם וויציאנו
מצהה לרווחה. ומפארלה לאורה (בקרוב). ונאמר אמן:**

**יה-יְהָסֶךָ יהוה עליינו. כאשר יתלו לה: כי לך יהוה הווחלתי.
אתה תענה אדני אלהי: למן יחולץך יידיך. הושעה
ימינך וענניך (מגננו ראה אללים נהבט פנוי מشيخה: לא-אמות**

**כִּי-אַחֲיה אָסְפֵר מַעַשֵּׂי יְהֹהֶה הַשִּׁיעָה. הַמֶּלֶך יְעַנְנוּ
בַּיּוֹם-קְרָאנוּ)**

שבשת וכור עברים לעמ' 320. בשחתת הגול עברים לעמ' 345.

**אָשָׁרִי יוֹשֵׁבִי בֵּיתְךָ. עוֹד יְהַלּוֹךְ סָלָה: אָשָׁרִי הַעַם שַׁפְכָה
לֹךְ. אָשָׁרִי הַעַם שִׁיחָה אֱלֹהִים:**

**תִּהְלָה לְדוֹר. אַרְוֹמָמָךְ אֱלֹהִי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שַׁמְךְ לְעוֹלָם
וְעַד: בְּכָל-יּוֹם אַבְרָכָה וְאַהֲלָה שַׁמְךְ לְעוֹלָם וְעַד:
גָּדוֹל יְהֹהֶה וּמְהֻלָּל מֵאָז לְגַדְלָתוֹ אֵין תַּקְרֵר: דָּוָר לְדוֹר יַשְׁבַּח
מַעַשֵּׂיךְ וְגַבּוֹרָתְךָ יִגְדֹּוּן הַדָּר בְּבוֹד הַזָּר וְדָבָרִי נְפָלָאתְךָ
אֱלֹהִים: וְעַזְוֹן נְרָאָתְךָ יִאמְרוּ וְגַדְלָתְךָ אָסְפָרְנָה: זָכָר
רְבִיטָקָה יִבְיַעַן וְצִדְקָתָךָ יִרְגַּנְנָה: חָנָן וְרָחוֹם יְהֹהֶה. אָרָךְ אֲפִים
וְגַדְלָתְךָ: טֹובִי-יְהֹהֶה לְכָל-וְרָחָמִי עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו: יַדְיקֵי יְהֹהֶה
כָּל-מַעֲשֵׂיךְ וְחַסִּילֵיךְ יִבְרָכְכָה: בְּבָוד מְלָכוּתְךָ יִאָמְרוּ וְגַבּוֹרָתְךָ
יְדָבָרוּ: לְהַזְדִּישׁ לְבִנֵּי הָאָדָם גַּבּוֹרָתְךָ יִכְבֹּוד הַדָּר מְלָכוּתְךָ:
מְלָכוּתְךָ מְלָכוּתְךָ כָּל-עַלְמִים יִמְשָׁלֵתְךָ בְּכָל-דוֹר וְדָר: סּוּמָּד
יְהֹהֶה לְכָל-הַגּוֹפָלִים יַזְקַרְבֵּן לְכָל-הַכְּבָופִים: עַנְיִינְכֵּל אֲלֵיךְ יִשְׁבְּרוּ
וְאַתָּה נְוֹתֵן לְהַמְּשִׁלְמָה אֶת-אֲכָלָם בְּעַתָּה: פָּוֹתֵחַ אֶת-יַדְךָ וּמְשִׁבְעֵיכָה
לְכָל-תַּחַתְךָ אֶת-אֲכָלָם יִזְמְרָאֵל אֲלֵיךְ יִשְׁבְּרוּ
קְרוֹבֵי יְהֹהֶה לְכָל-קְרָאֵי. לְכָל-אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמְתָה: רְצִזְעִירָאֵי
יִעַשְׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִוְשִׁיעָם: שֹׁזֶם יְהֹהֶה אֶת-כָּל-
אָהָבָיו. וְאַתָּה כָּל-הָרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְלָת יְהֹהֶה יִדְבֶּר פִּי
וַיִּבְרֹךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוּ לְעוֹלָם וְעַד:
וְאַנְחָנוּ נְבָרֵךְ יְהֹהֶה. מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם. הַלְלוּיָה:**

מחווירים את ספר תורה לארון הקודש ואומר החזן והציבור יחד עמו:
בְּחִזְרִים וְגַם־בְּתֹולָות. זֶקְנִים עַמְּנֻעֲרִים: יְהִלְלָא אַת־יְשֵם
 יְהָה. כִּינְשָׁגֵב שָׁמוֹ לְבָדוֹ. הָזֶה עַל־אָרֶץ וְשָׁמֶן:
 וַיַּרְמֵן קָרְנוֹן לְעַפּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חַסְדֵּיו. לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קָרְבוֹ.
 הַלְלוּיָה: מְהֻלָּל אַקְרָא יְהָה וּמְאַבֵּי אֹוּשָׁעָן: וּבְנָחָה יָאמֶר.
 שׁוֹבֵה יְהָה רְבָבוֹת אַלְפִי יִשְׂרָאֵל: בְּעַבּוֹר דָּרוֹד עַבְדָּךְ.
 אַל־תִּשְׁבַּט פְּנֵי מְשִׁיחָךְ: כִּי לְקַח טֹוב נִתְתִּי לְכָם. תֹּורְתִּי
 אַל־תַּעֲזֹבָנִי עַזְתִּיכִים הֵיא לְמַחְזִיקִים בָּה וּמַכְּבִּיךְ מְאַשֶּׁר:
 דְּרָכֵיכָה דְּרָכֵינוּם וְכָל־נִתְיּוֹתָה שְׁלֹום: הַשִּׁיבָנוּ יְהָה אַלְיךָ
 גַּנְשָׁוֶה. חַנְשׁ יִמְנֵנוּ בְּקָדָם: תֹּרֶה הֵיא עַז חַיִם. לְכָלָנוּ חַיִם.
כִּי־עַמְּךָ מָקוֹר חַיִם:

סדר מוסף של שבת וראש חודש ליום עט' 273.

סדר מוסף של שבת

חנון אומר:

וַתִּגְדֹּל וַיִּתְקָדֵשׁ שְׁמַה רֶבֶא. בְּעַלְמָא דְּבָרָא כְּרוּתָה. וַיִּמְלֹךְ
מִלְכֹתָה בְּחַיְיכָן וּבְזַיְמִיכָן וּבְחַיִּים דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזָנוֹן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמָן:
יְהָא שְׁמַה רֶבֶא מִבְּרָךְ. לְעוֹלָם וּלְעַלְמִיא עַלְמִיא.
יְתִבְרָךְ וַיִּשְׁתַּבְחָה וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרֻומֵס וַיִּתְנְשָׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמַה דְּקָרְשָׁא בְּרָיךְ הוּא:
לְעַלָּא לְעַלָּא מִזְכָּל־בְּרָכָתָא. שִׁירָתָא. תְּשִׁבְחָתָא וַנְחַמְתָּא
דְּאָמִרָן בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ אָמָן:

עמידה למוסוף של שבת

ישון פניו בגדר מקום המקיש כאשר רגליו זו אצל ג'. יונטר ולא ישען ויקוף ראש� טעט, ציריך לבון בכל הרכבות,
ולפוחת בברחה הראשונה.

בחוריה החון אומר בלחשות:

אָדָני שְׁפָתִי תִּפְתַּח וְפִי יִגְדֵּד תְּהִלָּתָךְ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהָה. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם.
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבֵר וְהַנּוֹרָא.
אֵל עַלְיוֹן. גּוֹמֵל חֶסְדִים טוֹבִים וּקוֹנֶה אֲתִיכָל וּזְכָר חֶסְדִי
אֲבוֹת. וּמְבֵיא גּוֹאֵל לְבָנֵינוּ בְּנֵיהם לְמַעַן שְׁמוֹ בָּאַהֲבָה:

בעש"ת מוסיפים: זְכָרָנוּ לְחַיִים. מֶלֶךְ חַפְזָן בְּחַיִים.
וְכִתְבָּנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִים. לְמַעַן אֵל חַיִ

מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֹזֶר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַנֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְהָה. מְגַן אַבְרָהָם:

אתה גבור לעולם יהוה. מחייה מותים אתה רב להושיע.

בקיצור: **מוריד הטל.** ו' בחוריה: **משיב הרוח ומוריד הגשם.**

מככלבל חיים בחסד. מחייה מותים בرحמים רבים. סומך נופלים ורואה חולמים. מתייר אסורים. ומקים אמוןנו לישני עפר. מיריכמו בועל גבורות וכי דומה לך. מלך מרים ומחיה ומצמיח לנו ישועה:

בעשיות מוסיפים: מי במושך אב הرحמים.
וכור יוצריך בرحמים. מרים ומחיה:

ונאמן אתה להחיות מותים. ברוך אתה יהוה. מחייה המותים:

החון והקהל אומרום בחוריה:

בתר יתנו לך יהוה אלהינו מלאכיס (המוני מעלה עמי-עמד ישראלי) קבוצי טטה. יתר כלם קדרשה לך ישלאו. כמה שניאמר עליך נביאך. וקלווה זה אליזה ואמר. קו"ה: קדוש קדוש עלייך יהוה צבאות. מלא כל הארץ בכו"ז: חוץ: בכו"ז מלא עולם. משירתיו שואלים זה זהה אלה מקום בכו"ז. לעטתם ברוך יאמרו קו"ה: ברוך בבודיה יהוה מפקומו: חוץ: מפקומו (הוא) יפן (ברחמי) לעמו. המיחדים את-שםו ערוב ובקר תפיד בכל-יים. פעמים באhabה ואומרם. **שמע** ישראל. יהוה אלהינו יהוה אחיך: אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו. הוא מושיענו הוא ישמענו בرحמי שנית ליעני כל-חי. להיות לכם לאלהים: קו"ה: אני יהוה אלהים: חוץ: ובברכי קדרש בטוב לאמר. קו"ה: מלך יהוה לעולם. אליך אין לדך ודור. קדשויה:

לדור ודור נמליך לאל. כי הוא לבודו מרים וקדוש. ושבחך
אלתינו מפינו לא-ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול
וקדוש אתה. ברוך אתה יהוה. האל הקדושים:

בעשיית: המלך הקדושים:

תקנת שבת. רצית קרבנותה. אנית פרושיה עם-סדרוי
נסכיה. מענגייה לעולם בבוד ינחלו.
טוועמיה חיים זבי. וגס האותבי לבריה גדרה בחורי או
מסני נצטו עלייה (אעוי פעללה בראי). ותצענו יהוה אלתינו
להקריב בה קרבן מוסף שבת בראי:

ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלתינו ואלהי אבותינו. שתعلنנו
לאראני. ותטענו בגבולנו. ושם נעשה לפניה את
קרבנות חובהינו. תמידן בסדרן ומוספין להלכטן. ומוסף
יום השבת זהה נעשה ונקריב לפניה באחה במאוזת רצונך.
במה שבתבת עליינו בתרתקה. עליידי משה עבדך מפי
כבודך כאמור:

וביום השבת. שני-יבשימים בנישנה תמים ושני עשרים
סלת מנוחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשפטו.
על-עלת התמיד ונסכה:

ישמו במלכותך שומרי שבת וקוראי עוג. עם מקדשי
шибיעי. כלם ישבעו ויתענגו מטויבך. ובסבייע רצית
בו וקדשתו. חממת ימים אותו קראת. ובר למעשה בראשית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֶלְهִי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בָּמַנִּיחָתֵנוּ קָדְשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֵיךְ
וּמִן חָלְקֵנוּ בְּרוּרָתְךָ שְׁבָעֵנוּ מַטּוֹבָךְ שְׁמַחֵנוּ
בְּיִשּׂוּעָתְךָ וְתָהָר לְבָנוּ לְעַבְדֵךְ בְּאַמְתָה וְהַנְּחִילֵנוּ יְהֹהָה אֱלֹהֵינוּ
בְּאֶחָבָה וּבְרָצֹן שְׁבָת קָדְשֵׁךָ יְשַׁמְּחוּ בָּךְ בְּלִי-יִשְׂרָאֵל פְּקָדָשֵׁיכָךְ
שְׁמֵךְ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹהָה מִקְדָּשֵׁ הַשְּׁבָתָה:

רָצָה יְהֹהָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַפְךְ יִשְׂרָאֵל וְאֶל-תְּפִלְתָּם שְׁעהַה וְהַשְּׁבָתָה
הַעֲבֹדָה לְדִבְרֵיךְ בִּיתְךָ וְאַשְׁיָה יִשְׂרָאֵל וְתְפִלְתָּם מִהְרָה
בְּאֶחָבָה תִּקְבֵּל בְּרָצֹן וְתָהִי לְרָצֹן תִּמְיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל
עַפְךְ וְתְחִזֵּנָה עִינֵּינוּ בְּשׂוֹבֵךְ לְצִיוֹן וְלִירוֹשָׁלָם עִירָךְ בְּרָחָמִים
בְּמִאוֹן בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹהָה הַמְּחֹזֵיר בְּרָחָמָיו שְׁבִינָתוֹ לְצִיוֹן:

בחורה כתה חונן אמר שודים חיבום כל הציבור
לשוח עמו ואסורים שודים דרכם:

מוֹדִים כּוּרְעִים וּמְשֻׁתְּחִוִּים
אנָחָנוּ לְפָנֵיךְ אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ בְּלִבְשָׂר יְזַרְעָנוּ יִצְאָר
בְּרָאשָׁרִתְךָ בְּרָכּוֹת וְדוֹדָאות
לְשִׁמְךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל
שְׁהַחַיִתְנוּ וּקְמִתְנוּ בְּנֵתְחִינִי
וְתְחִנְנוּ וְתָאִסּוּ גְּלִיּוֹתִינוּ
מְאַרְבֵּע בְּגִפּוֹת הָאָרֶץ וּנְשׁוּב
לְשִׁמְצָר חֲקִיק וּלְעַשְׂתָּת רְצַנְךָ
בְּאַמְתָה וּבְלִבְבֵךְ שְׁלָמָם עַל שָׁאָנוּ
מוֹדִים לְךָ בָּרוּךְ אֵל
הַהְרָאֹות): עד כאן

מוֹדִים אֲנָחָנוּ לְךָ שָׁאָתָה הוּא
יְהֹהָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶלְהִי
אֲבוֹתֵינוּ עַל-חִינְיָנוּ הַמְּסֻוּרִים
בְּיַדְךָ וְעַל-גַּשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לְךָ וְעַל-גַּפִּיךְ שְׁבָכְלִיּוֹם וַיּוֹם
עַמְנוּ וְעַל-גַּפְלָאֹתִיךְ וּטוֹבָותִיךְ
שְׁבָכְלִיעָתָה עַרְבָּה וּבְקָרְבָּהָרִים
הַטּוֹב בַּי לְאַכְלָה רְחַמִּיךְ
הַמְּרַחָם בַּי לְאַתְמָה חַסְדִּיךְ
וּמְעוֹלָם קְוִינוּ לְךָ לְאַהֲכָל-מַתְנָנוּ
יְהֹהָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶלְעָבְתָנוּ וְלֹא-
הַסְּתָרָת פָּנֵיךְ מִמְנוּ:

על-הנִסִים ו**על-**הַגְבוּרוֹת ו**על-**הַתְשׁוּעוֹת ו**על-**הַמְלָחָמוֹת ו**על-**הַפְּרָקָן ו**על-**הַפְּרוֹת שֶׁעָשִׂית עָמָנו ועם אֲבוֹתֵינוּ בָּיִם הֵם בָּוּמָן הֵזָה:

בפורים דומוקפים:

בַּיּוֹם מְרֻדָּכִי וְאָסְטָר בְּשׁוֹשָׁן
הַבִּירָה. בְּשַׁעַםְדָּעָה
הַמְּנֻה קְרָשָׁע. וּבְקַשׁ לְהַשְׁמֵר לְהַרְגֵּן
וְלְאַבְדֵּן אַתִּיכְלָהָיוֹחָרִים. מְגֻעָר
וְעַדְיוֹן טָף וְנִשְׁמַס בְּיּוֹם אֶחָד.
בְּשִׁלְוָשָׁה עָשָׂר לְחַדִּשׁ שְׁנִים
עָשָׂר הַוְּהָדָשָׁת אֶדְרָ וְשָׁלָלָם
לְבוֹו; וְאַתָּה בְּרַחְמָיךְ הַרְבִּים
הַפְּרָת אֶתְעַצְתָּו. וְקַלְקָלָת אֶתְ
מְחַשְׁבָתוֹ. וְהַשְׁבּוֹת לוֹ גָּמוֹלוֹ
בְּרָאָשוֹ. וְתַלְוָו אָתוֹ וְאַתִּיכְבָּנָיו עַל
הַעַז; וְכִשְׁמָשׁ שְׁעַשְ׀ית עַם אֲבוֹתֵינוּ
נִס. כִּי עָשָׂה עָמָנו יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ
פָּלָא וְנִסִים בְּעַת הַזֹּאת. וְנוֹרָה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סָלהָ; וּמְשִׁיךָ עַל כְּלָסִינוּ
אַתִּיכְלָה. וְתַהְרוּ אַתִּיכְמַדְשָׁה.
וְהַדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחִצְרוֹת קְרָשָׁךְ. וְקַבְעָוִם שְׁמֹונָה יָמִים בְּהַלְלָךְ
וְבְהַדְרָה. וְכִשְׁמָשׁ שְׁעַשְ׀ית עָמָהָם נִס. כִּי עָשָׂה עָמָנו יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ
פָּלָא וְנִסִים בְּעַת הַזֹּאת. וְנוֹרָה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סָלהָ; וּמְשִׁיךָ עַל כְּלָסִינוּ וּבוּ

בחנוכה:

בַּיּוֹם מְתַתְּיהָ בְּנֵי יְחִינָן בְּהַנּוּ גְדוֹלָה
חַשְׁמֹונָא וְגַנְיוֹ. בְּשַׁעַםְדָּעָה
עַלְיוֹדָם מִלְכָוֹת יוֹן הַרְשָׁעָה
לְשִׁכְבָּם מְטוֹרָהָךְ וְלְהַעֲבִירָם
מְחַקֵּי רְצִינָה. וְאַתָּה בְּרַחְמָיךְ
הַרְבִּים עַמְרָת לְהַמְּבָעָת צְרָתָם.
רְכָב אַתִּירִיכָם. דָּנָת אַתִּידִינָם.
נְקַמָּת אַתִּינְקַמָּתָם. סְפָרָת גּוֹרִים
בַּיָּד חֲלִשִּׁים. וּרְבִים בַּיָּד מַעֲטִים.
וּתְמָאִים בַּיָּד טְהוֹרִים. וּרְשָׁעִים
בַּיָּד צָדִיקִים. וּוֹרִדים בַּיָּד עַזְקָיוּ
תוֹרָתָךְ. וְלֹךְ עַשְׂתִּית שָׁם גְדוֹלָה
וּקְדוּשָׁ בְּעָלָם. וּלְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
עַשְׂתִּית תְּשׁוּעוֹת גְּדוֹלָה. וְאַחֲרָךְ
בָּאוּ בְּגִינִּיךְ לְדִבְרֵי בִּינְךְ. וּפְנֵוּ
אַתִּיכְלָה. וְתַהְרוּ אַתִּיכְמַדְשָׁה.

בְּעַשְׁיוֹת מָוִסִיפָים: זָכָר רַחְמָיךְ וּכְבָושׁ אַתִּיכְבָּשָׁךְ.
כָּלָה דָּבָר וְחַרְבָּ וְרַעַב וְרַעַב (וְשַׁבְּיָ) וּמְשִׁיחָת וּמְגַפָּה וּכְלָמָחָלה.
מְעַלְיוֹן וּמְעַל בְּלִבְנֵי בְּרִיתְךָ:

על-כלם יתברך ויתרומים שמה מלכנו תמיד. כל-החיים יודוק טלה. ויהילו לשמה הטוב באמתה:

בעשיות מוסיפים: וכותוב לחיים טובים כל-בני בריתך:

ברוך אתה יהוה. הטוב שמה ולך נאה להודאות:

בארץ ישראל הכהנים נשאים כפיהם בחזרה. ואם אין כהן, החזן אומר 'או'א', והציבורעונה אחריו כל פסוק "כן יהי רצון":

אל-הינו ואל-הו אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הקטובה על-ידי משה עבדך. האמורה מפי אהרן ובניו בנים עם קדושה. כאמור. בברכה יהוה וישראל: יאל יהוה פנוי אליך ויחנה: ישא יהוה פנוי אליך ונישם לך שלום:

שים שלום. טובה וברכה. (ח'ים). חן וחסד וرحمות. עליינו ועל-כל-ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אל-הינו. תורה חיים. אהבה וחסד. אדרקה. ברכה. ישועה וرحمות וחיים ושלום. וטוב יהוה בעניך (לברכנו ולברך את-כל-עם ישראל ישראלי תמיד בכל-עת ובכל-שעה בשולך):

בעשיות מוסיפים: בספר חיים. ברכה ושלום. פרנסה טובה וישועה ונחמה. חן וחסד ניכר ונכתב לפניך. אנו וכל-עם ישראל. לחיים (טובים) ולשלום:

ברוך אתה יהוה. המברך את-עמו ישראל בשלום. (אמן):

בchorה החון אומר פסוק זה בלחש:
יהיו לְרָצֹן אַמְرִיֵּפִי וְהַגִּזֵּן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהֹהֶה צָרִי וְגַאֲלִי:

ויש נהגים לחוסף:

אלֹהִי, נאסר לשוני מברע. ושופתי מדבר מרמה. וילטקללי נפשי תודם ולמצותהך
תרדך נפשי. ונפשי בטער לכל תהיה. יהי רצון מלפניך יהוה אלֹהִי.
שבכל-הזמנים עלי לרעיה. תפער עצם ומקקל מוחשנותם. וכן יהי רצון מלפניך
יהוה אלֹהִי. שתפתוח לי שערי תורה. שערי חכמה. שערי בינה. שערי דעתה. שערי
פרנסתך וככללה. שערי חיים. כן וensed ורchipim ורצון מלפניך:

אם שכח לומר 'על הניסים' אמרו:
הרחמן. יעשה לנו נסים ונפלאות בשם שעה לאבותינו
בימים ההם בזמננו הווה. בימי וכור לעיל עט' 194.

כולם אומרים:

יהיו לְרָצֹן אַמְרִיֵּפִי וְהַגִּזֵּן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהֹהֶה צָרִי וְגַאֲלִי:
פוסע שלש פסיעות לאחריו בכירעה אחת וחורו לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומרו:
**עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרְׁום הָוָא בְּרָחְמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עַלְינוּ
וְעַלְכָלִי יִשְׁרָאֵל.** (אמן):

יהי רצון מלפניך. יהוה אלֹהִינו וְאֶלְהֵינו אֱבוֹתֵינו.
שתבנה בית המקדש במרה בימינו ומן חלנו בתרתקך:

במקומות שללו ג' פסיעות יעמדו ולא יהוור למקומו עד שנגיע החון לקדושה. בחורת הש"ץ
הקהל צרי לעמוד ולמיון לכל הברכות ולענות ברוך הוא וברוך שמו אחורי ברוך אתה
יי, ואמני אחר כל ברכה.

בחוכה אומרים כאן 'עשה שלום' (עמ' 308).

החון אומר:

וַתִּגְדֹּל וַיַּתְקִדְשֶׁ שָׁמָה רַבָּא. בְּעַלְמָא דְּבָרָא כְּרוּתָה. וַיַּמְלִיךְ
מֶלֶכְוֹתָה בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחִי רַכְלָבִיטִישְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמָן:

יְהָא שָׁמָה רַבָּא מִבְּרָךְ. לְעַלְמָם וּלְעַלְמִי עַלְמָא.

וַיִּתְבָּרֵךְ וַיִּשְׂפַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרֹוםֵס וַיִּתְנְשָׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה
וַיִּתְהַלֵּל שָׁמָה דְּקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
לְעַלְאָ לְעַלְאָ מִזְכָּלְבָּרְכָתָא. שִׁירָתָא. תְּשִׁבְחָתָא וַנְחַמְתָּא
דְּאָמִירָן בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ אָמָן:
תִּתְקַבֵּל אֶלְוֹתָהּוּן וּבְעוֹתָהּוּן רַכְלָבִיטִישְׂרָאֵל. קָרְם אֲבוֹהוּן
לְבָשְׂמָא. וְאָמְרוּ אָמָן:

יְהָא שָׁלָמָא רַבָּא מִזְשָׁמָא וְחַיִם טֻובִים עַלְמָנוּ וּעַלְכָלָא
יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמָן:

עָשָׂה שָׁלוֹם בְּמַרְומָיו. הָוּא בְּרָחְמָיו. יִעָשֶׂה שָׁלוֹם עַלְמָנוּ
וּעַלְכָלִישְׂרָאֵל. אָמָן:

אֵין כָּאֱלֹהִינוּ. אֵין כָּאֱדוֹנִינוּ. אֵין כְּמַלְכָנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעָנוּ: מַי
כָּאֱלֹהִינוּ. מַי כָּאֱדוֹנִינוּ. מַי כְּמַלְכָנוּ. מַי כְּמוֹשִׁיעָנוּ: נָרָה
לְאֱלֹהִינוּ. נָרָה לְאֱדוֹנִינוּ. נָרָה לְמַלְכָנוּ. נָרָה לְמוֹשִׁיעָנוּ
ברָךְ אֱלֹהִינוּ. בְּרוּךְ אֱדוֹנִינוּ. בְּרוּךְ מַלְכָנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעָנוּ
אַתָּה הוּא אֱלֹהִינוּ. אַתָּה הוּא אֱדוֹנִינוּ. אַתָּה הוּא מַלְכָנוּ. אַתָּה
הוּא מוֹשִׁיעָנוּ: (אַתָּה תֹּשִׁיעָנוּ. אַתָּה תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן. כִּידְעַת
לְחִנּוּה כִּי־בָא מַעַד):

אתה הוא שהקתיירו אבותינו לפניך (את) קתרת הסמים.
פטום הקטרת. הארי והאפרן. החלבנה והלבונה.
משקל שבעים שבעים מנה. מר וקצעה. שבלת גרד וכרכם.
משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשת שניים עשר
וקלופה שלשה. וקגנון תשעה. בוריית ברשינה תשעה קבין.
ין קפריסין סאיון תלת ומקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין
 מביא חמר חוריון עתיק. מלח סדומית רבע. מעלה עשו
 כל-שהוא. רבינו נתן אומר אף כפת הירדן כל-שהיא. אם גנו
 בה דבש פסליה. אם חסר אחת מכל-סמנה חיב מיתה:
 רבנן שמיעון בז'גמיליאל אומר. הארי אינו אלא שرف הנוטף
 מעצי הקטר. בוריית ברשינה ששפין בה את-האפרן
 כדי שתהא נאה. יין קפריסין ששווין בו את-האפרן כדי
 שתהא עזה. וקהלא מי רגלים יפין לה. אלא שאין מבניםין
 מי רגלים במקדש מפני הכבוז:

השיר שבו הולמים אומרים בבית המקדש. בשבת
הו אומרים:

מזמור Shir ליום השבת: טוב להזות ליהוה ולזומר לשמה
עליזון: להגיד בברך חסdeck ואומנותך בלילות:
על-עשר ועל-ינבל. על הגון בכבודו: כי שמחתני יהוה
בפעלה. במעשי ידיך ארבע: מה-יגדרו מעשיך יהוה. מארד
עמכו מחסבתיך: איש-יבער לא ידע אכטול לא-יבין את-זאת:
בפרח רשלים כמו עשב ויציצו כל-פעלי און. להשמדם
עד-יעדר: ואותה מרים לעלם יהוה: כי הנה איביך יהוה.

ביהנה איביך יאברדו. תפרדו כל-פעלי און: ותרם בראשים
קרני. בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשויל. בקמים עלי
מְרֻעִים. תשמענה אונני: אדק בתמר יפרח. כאןו בלבנוו
ישגה: שתוילים בבית יהוה. בחזרות אליהו יפריחו: עוד
יונבן בשיבה. דשנים ורעננים יהיו לhung כיריש יהוה.
צורי ולא-עלתה בך:

ויש אמורים וכן המנהג המקורי לומר את הפסוק 'מוֹמָר שיד ליום השבת' ואח"כ:
מוֹמָר שיר לעתיד לבא לעולם שכלו שבת שהיא מנוחה
לחיי העולמים:

אמר רבי אלעוז אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבבים
שלום בעולם. שנאמר. וכל-בניך למורי יהוה ורב
שלום בניך: אל-תקרי בניך אלא בניך. יהישלים בחילך.
שלולה בארכמנותיך: למן אחיך ורעי. אדרברה-גנא שלום בך:
למן בית יהוה אליהו. אבקשה טוב לך: וראה-בניכים בניך.
שלום על-ישראל: (שלום רב לא-הבי תורהך ואין-למלך מכשול:
יהוה עוז לעמו יתן. יהוה יברך את-עמו בשלוום):

קדיש דברך:

יתגדל ויתקדש שם רבא. בעלה מא דברא ברעותה. ומילד מלכותה
בחייכן ובזומיכן ובתמי רקל-בית ישראל בעגלא ובזומן קרייב.
ואמרו אמן:

הא שם רבא מברך. לעלם ולעלמי עולםיא.

יתברך ונשבח ניתפאר ניתרומים ניתנשא ניתהדר ניתעהלה ניתהחל
שם רקדשא בריך הוא:

לְעֵלָה לְעֵלָה מִזְבֵּחַ בְּרִכְתָּא שִׁירֶתָא תְּשִׁיבָתָה וְתִּקְמָתָה דָּאַמְרָן בְּעֵלָסָא וְאַמְרָו אַפְנָ:

עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־רְבָנָן וְעַל־תַּלְמִידֵיהָן וְעַל־(כָּל)תַּלְמִידֵי תַּלְמִידֵיהָן (דִּתְבֵּין) דַּעֲסָקָן בְּאוֹרְתָא (קְדוּשָׁתָא) דֵי בְּאַתְּרָא הָדוֹן וְדֵי בְּכָל־אֶתֶּר וְאֶתֶּר יְהָא (לְנָא) פְּלוֹהָן וְלְכוֹן שְׁלָמָא וְחַנָּא וְחַסְדָּא וְרַחֲמָן עַחֲיָ אַרְבִּיכָּי וּמוֹעֵן רַיְחָן מְלֻקָּתָם פָּרָה שְׁמָיָא וְאַרְעָא וְאַמְרָו אַפְנָ: יְהָא שְׁלָמָא רְבָא מִזְשָׁמְיָא וְחַיָּים טּוֹבִים עַלְיוֹן וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאַמְרָו אַפְנָ:

עַשְׂה שָׁלָום בְּמִרוּמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלָום עַלְיוֹן וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַפְנָ:

הַחַן אָמַר בְּקוֹל רָם:

עַלְינוּ לְשִׁבָּח לְאַדְוֹן הַכָּל לְתַת גְּדָלָה לְיִזְצָר בְּרָאָשִׁית שְׁלָא עָשָׂנו בְּגַ�י הָאָרֶץ וְלָא שָׁמַנו בְּמִשְׁפָחוֹת הָאָרֶצֶת שְׁלָא שֵׁם חַלְקָנו כְּהֶם וְגַזְרָלָנו בְּכָל־הַמּוֹנוֹם שָׁהָם מִשְׁתְּחוֹתִים לְהַבֵּל וּרְיק וּמִתְפְּלִילִים אֶל־אֶל לֹא יוֹשִׁיעַ וְאַנו בּוֹרָעִים וּמִשְׁתְּחוֹתִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מֶלֶכי הַמּוֹלְכִים הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא (שַׁהָוָא) נוֹטָה שְׁמִים וַיְסֵד אָרֶץ וְכָסָא כְּבוֹדו בְּשָׁמִים מִפְּעָל וּשְׁכִינָת עֹז בְּגַבְהִי מְרוּמִים הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד מִלְבָדָיו אֶקְמָת מִלְכָנָנו וְאֵין וּלְתוֹת בְּכַתּוֹרָתָה וְיִדְעָת הַיּוֹם וּהַשְׁבָתָה אֶל־לִבְבָּנָה כִּי יְהוָה הוּא הַאֱלֹהִים בְּשָׁמִים מִפְּעָל וְעַל־הָאָרֶץ מִתְּחַת אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן נִקְוָה לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְרָאֹת מִפְּרָה בְּתִפְאָרָת עַזָּה לְהַעֲבֵר גְּלֹולִים מִן־הָאָרֶץ וְהַאֲלִילִים בְּרוֹתָה יִבְרָתּוֹן לְמַקְן עוֹלָם בְּמִלְכּוֹת שְׁרִי וְכָל־בְּנֵי בָּשָׂר יִקְרָאוּ בְּשָׁמָךְ

לְהַפְנֹת אֶלְיךָ בְּלִרְשָׁעִי אָרֶץ. יְכִירוּ יַעֲדָעוּ בְּלִיזְבֵּי תְּבָל. כִּי לְךָ תִּכְרֻעַ בְּלִבְרָךְ. תִּשְׁבַּע בְּלִלְשָׁן. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְכָרְעִי וַיַּפְלוּ. וְלִכְבוֹד שְׁמֵךְ יִקַּרְתָּנוּ וַיִּקְבְּלוּ בָּלָם עַל מֶלֶכְתָּךְ. וּתְמָלֵךְ עַלְיכָם מִתְהָרָה לְעוֹלָם וְעוֹד. כִּי הַמֶּלֶכֶת שְׁלָךְ הִיא. וּלְעוֹלָם עַד תְּמָלֵךְ בְּכָבוֹד. בְּכַתּוֹב בְּתוֹרַתְךָ יְהוָה יְמָלֵךְ לְעוֹלָם וְעוֹד: וּכְתוֹב: שָׁמָעַ יִשְׂרָאֵל. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד.

קדיש יתומ:

יִתְגָּדֵל וַיִּתְקָדֵשׁ שְׁמָה רַبָּא. בְּעַלְמָא דְּבָרָא בְּרוּתָה. וּמֶלֶיךְ מֶלֶכְתָּה
בְּחַיִּים וּבְיוֹמִים כִּי וְבְתִּימָן וְבְתִּימָן רְכָבְתִּישָׁרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

הָא שְׁמָה רַבָּא מִבְּרָךְ. לְעוֹלָם וּלְעוֹלָם עַלְמָיָא.

יִתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבְּחֶה וַיִּתְפְּאֵר וַיִּתְרֹסֵם וַיִּתְגַּנֵּשׁ וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַלֵּל
שְׁמָה דִּקְרָשָׁא בְּרָךְ הוּא:
לְעוֹלָא לְעוֹלָא מִן־כָּל־בְּרִכָּתָא. שִׁירָתָא. תְּשִׁבְחוֹתָא וְנַחֲמָתָא דְּאַמְּרָן
בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן:

הָא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמָיָא וְחַיִּים טוֹבִים עַלְיוֹן וּלְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשָׂה שָׁלֹום בְּמִזְמָרִים. הוּא בְּרִכָּתָם. יִעֲשֶׂה שָׁלֹום עַלְיוֹן וּלְעַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל. אָמֵן:

יש אומרים 'ברכו', ומנהגו שלא לאמרו בשבת.

פיוט לר' דניאל בן יהודא דיין:

יִגְדֵּל אֱלֹהִים חַי וַיִּשְׁתַּבְּחֶה. נִמְצָא וְאַזְנָעַת אֶל־מִצְיאוֹתָה:
אֶחָד וְאַזְנָה יְחִיד בְּיִהוּדוֹ. גַּעֲלָם וְגַם אַזְנָסָוף לְאַחֲדוֹתָה:
אַזְנָה לְדִמּוֹת הַגּוֹף וְאַזְנָה גּוֹף. לְאַגְּעָרוֹד אֶלְיוֹ קָרְשָׁתָה:

קַרְמֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְּרָא. רָאשׁוֹן וְאַזְנָרָא שֵׁית לְרָאשֵׁתוֹ:
הַנוּ אַדְזִין עַולְם לְכָל־נוֹצָר. יְוָרָה גָּדוֹלָתוֹ וּמְלֹכוֹתוֹ:
שְׁפָעַג בְּבוֹאָתוֹ נִתְנוּ אַל־
אַנְשֵׁי סְגָלָתוֹ וּתְפָאָרוֹתוֹ:
לְאַקְם בְּיִשְׂרָאֵל כִּמְשָׁה עוֹד.
נְבִיא וּמִבֵּיט אַתְּ-תִּמְנוֹתוֹ:
תּוֹרַת אִמְתָּה נִתְן לְעַמוֹ אַל.
עַל־יָד נִבְיאוּ נָאָמָן בֵּיתָיו:
לְאִיחָלֵף הָאֵל וּלְאִימֵר
דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְוֹלָתוֹ:
צַוְּפָה וַיַּדַּע סְתָרֵינוּ.
מִבֵּיט לְסֹוף דָּבָר בְּקָרְמוֹתוֹ:
גּוֹמֵל לְאִיש חָסִיד בְּמִפְעָלוֹ.
נוֹתֵן לְרִשְׁעָה רַע בְּרִשְׁעָתוֹ:
יִשְׁלַח לְקַצְזִין יְמֵין מִשְׁעָנוֹ.
לְפָדוֹת מִחְבֵּי קַצְזִין יְשֻׁעָתוֹ:
מִתִּים יְחִיה אַל בְּרוֹב חָסְדוֹ.
בְּרוֹךְ עֲרֵי־עָד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:
(אֶלְהָה שְׁלֵש עִשְׂרָה הֵם עֲקָרִים. יִסּוֹד תּוֹרַת מָשָׁה וּנְבֹאוֹתוֹ:)

אַדְזִין עַולְם אֲשֶׁר מֶלֶךְ.
בְּטָרֵם כְּלִיעֵיר נִבְּרָא:
לְעַת נִعְשָׂה בְּחִפְצָוָה כָּל.
אָזְיָה מֶלֶךְ שָׁמוֹ נִבְּרָא:
וְאַחֲרֵי בְּכָלּוֹת הַכָּל.
לְבָדוֹ יִמְלָךְ נִוְרָא:
וְהָוָא יְהִי בְּתִפְאָרָה:
וְהָוָא הַיִּהְיָה וְהָוָא הַזָּה.
לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
וְהָוָא אֶחָד וְאֵין שני.
לְלֹא הַשׁ וְהַמְשִׁרָה:
בְּלִי רַאשִׁית בְּלִי תְּכִלִית.
וְצַור חֲבֵלִי בְּעַת אֶרְהָה:
וְהָוָא אֶלְיָה וְחַי גּוֹאָלִי.
בְּנַת כּוֹסִי בְּיּוֹם אֲקָרָא:
וְהָוָא נֶסֶי וּמְנוּסִי.
בִּידֵו אַפְקִיד רַוְחָי.
וּמְסִירָה חִגּוּתִי.

ואומרים בנהח:

**ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל בכל אשר דבר.
לא-גַּפֵּל דָּבָר אֲחֵר מִכֶּל רְבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר דָּבָר בַּיָּד
משה עבדו:**

**יהי יהוה אלתינו עמו כאשר היה עם-אבתינו אל-יעבנו
ואל-יטשנו להטאות לבבנו אליו. ללבת בכל-דרבי
ולשمر מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוית את-אבתינו ויהי
דברי אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבנים אל-יהוה אלתינו
יום ולילה. לעשׂותו משפט עבורי ומשפט עמו ישראל
דברים ביזמו: למן דעת כל-עמי הארץ. כי יהוה הוא
האלים. אין עוד:**

סדר קידוש ליום שבת

יאמר בקול רם:

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-השְׁבַת. לְעֹשֹׂת אֶת-השְׁבַת לְדָרְתֶּם
ברית עולם: בין ובין **בְּנֵי יִשְׂרָאֵל** אָזֶת הוּא לְעָלָם.
כִּי-שְׁשָׁת יְמִים עֲשָׂה יְהוָה אֶת-השָׁמִים וְאֶת-הָאָרֶץ וּבְיוֹם
הַשְׁבִּיעִי שְׁבַת וְינֶפֶשׁ:

זָכָר אֶת-יּוֹם הַשְׁבַת לְקָרְבָּנוּ; שָׁמֹר אֶת-יּוֹם הַשְׁבַת לְקָרְבָּנוּ.
כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: עַל-פָּנָיו בְּרָךְ יְהוָה אֶת-יּוֹם
הַשְׁבַת וְקָרְבָּנוּ:

סְבִּרְיִ מְרֻנָּן. (הקהלעונה: לְחִיִּים):

בָּרוּךְ אָתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בָּרוּךְ פָּרִי הַגָּפָן:

בשבת הוה"ט סוכות מוסיפים:

בָּרוּךְ אָתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קָרְשָׁנוּ בְמַצּוֹתֵינוּ
וְצִוָּנוּ לִישְׁבָּט בְּסֶכֶת:

שותים את היין.

סדר מנהה של שבת

תשיב משבת רג'לך עשות חפץ
ביום קדש. וקראת לשבת ענג
לקודש יהול מקבר. וכברתו מעשות
הרבייה ממזוא חפץ ודבר דבר;
או תתענג על יהוה והרבתי על במת ארצה.
ונחלת יעקב אביך כי פי יהוה דבר:

מה-נאנו על הרים רגלי מבשר משמע שלום מבשר
טוב משמע ישועה אמר לציון מלך אללה:
גiley מאד בת-ציוון הריעי בת ירושלים. הנה מלך יבוא לך.
ציק נושא הוא. עני ורקב על חמור ועל עיר בנדתנות:
הנני שלוח מלאכי ונזהירך לפני. ותאמ בוא אל-חילו
הארון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה-בא. אמר יהוה צבאות: הנה אנכי שליח לכם את אלה
הנביא. לפניו בוא يوم יהוה הגדול והטרא: והשיב לב-אבות
על-בניים ולב בניים על-אבותם: הנה ימים באים נאם יהוה
והקמתי לדוד אמח עדיק. ומלך מלך והשכל ועשה משפט
וצדקה בארץ: ביום תושע יהורה וישראל ישבן לבטה.
ויה-שם אשר יזכיר יהוה צדקה: וישבו על הארץ אשר
נתתי לעברי ליעקב אשר ישבו-בה אבותיכם. וישבו עליה
המה ובניהם ובניהם עדר-עולים. ודור עברי גשיא להם
לעולם: וברתי להם ברית שלום ברית עולם יהוה אתם.

ונתנים ורבייתי אוֹתָם בְּנִתְתֵּי אֶת־מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם: וְהַיָּה מִשְׁכָנִי עַלְيָהָם וְהִיִּתִי לָהֶם לְאֲלֹהִים. וְהַמֶּה יְהִיוּלִי לְעָם: וַיַּדַּעַל הָגּוֹם בַּי אָנָּי יְהָה מִקְדָּשׁ אֶת־יִשְׂרָאֵל. בְּהִזְוֹת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם:

למנצח על הגות. לבני קורת מוקורה: מה יידריך משבנו תוךך. יהוה אבאות: נכספה וגס כלתנו נשפי למצוות יהוה. לדי ובשרי ירננו אל אל-חיי גס-צופר מצאה בית ודררו כן לה אשר-שתה אפרוחיה. את-מובחונית יהוה צבאות. מלוי ואלהי אשרי יושבי ביתה. עוד הילוד סלה: אשרי אדם עוזלו בה. מסלות בלבבם: עברי בעמק הבכא מעין ישיתו. גס-בוררות יעתה מורה: ילקו מחל אל-חיל. יראה אל-אלחים בציון: יהוה אל-הדים צבאות שמעה תפלה. האונה אל-חיי יעקב סלה: מגנו ראה אל-הדים וhabot פני קשיח: כי טובים בחצריך פאלף. בחרתני הסתו פר בבית אל-חיי. מדור באקליל-ירשע: כי שמשו ומגן יהוה אל-הדים. חן ובבוד יתנו יהוה. לא ימנע-תוב להלכים בתמים: יהוה צבאות. אשרי אדם בטח בה:

בכ"ק רומה מוסיפים:
ונשלמה פרים שפטינו. בפקום קרבנו תמיד של בין העربים:

ויבר יהוה אל-משה לאמר: צו את-بني ישראל ואמרת אליהם. את-קרכני לחמי לאשי ריח ניחוח. משפטו לךRib לוי במוועדו: ואמרת לנים זה האשה אשר תקריבו ליהוה. בקשיים בנים-שנה תמיים שנים ליום עליה תמיד: את-הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין העربים: ועשירות האיפה טלה למנה. בלולה בשמן בתית רביעת ההין: עלת תפיד. העשרה בהר סיני לריח ניחוח אשה ליהוה: וננסכו רביעית ההין לפכש האחד. בקדש השם נסך שכר ליהוה: ואת הכבש השני תעשה בין העARBים. במנחת הבקר וננסכו תעשה. אשה ריח ניחוח ליהוה:

אתה הוּא שַׁהְקָטֵרִיוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפִיָּךְ (את)קטרת הפסים. פטום הקטרת, הארי והאפרן, החלבנה והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה. מר וציעה. שבלה גרד וכרכם. משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשטים שניים עשר וקלופה שלשה. וקעמן תשעה. בורית ברשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאן פטל וקבין תלטא. ואם אין לו יין קפריסין סביא חפר חורון עתיק. מלח סודomit רבע. מעלה עשן כלשחוא. רביב נטן אומר אף בפת הירדן כלשחיה. אם נתן בה רבש פסלה. אם חסר אתת מבל-סומגניה חיב מיתה:

רבן שמעון בזימליאל אומר. הארי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטר. בורית ברשינה ששפין בה את-האפרן כדי שתטה נאה. יין קפריסין ששורי בו את-האפרן כדי שתטה עזה. והלא מי רגלים יפין לה. אלא שאין מכנים מי רגלים בפקודש מפני הקברוד:

וערבה ליהוה מנתת יהודה וירושלם. כיימי עולם ובשנים קדרניות: **אשרי** יושבי ביתך. עוד יהלוך סלה: אשרי העם שכבה לו. אשרי העם שייהנה אליהו:

תהלך לדור. ארומך אליה המלך ואברכה שמק ליעולם ועה: בכל יום אברכה ואהלה שמק לעולם ועה: גדור יהוה ומhalb מאוד ליגדרלו אין תקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר בבוד הורך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועוועו נוראותיך יאמרו וגדרתך אספנזה: זכר רביטוקה יביעו וזכרתך ירגנזה: חנון ורחום יהוה. אריך אפים גודליך: טובי יהוה לאבל אורחמי על-כל-מעשיין יודוק יהוה כל-מעשיך וחסיליך יברוכבה: בבוד מלכוותך יאמרו וגבורתך ידברו: להוריש לבני האדם גבורתו אקבוד הדר מלכוותך מלכוותך מלכוות כל-עלמים אוממשלתק בכל-דור ודר: סומך

יהוה לְכָל-הַגּוֹלִים יוֹשֵׁךְ לְכָל-הַכּוֹפָפִים: עַיִינִיכֶל אֶלְךָ יִשְׁבֶּרוּ
 וְאַתָּה נָזַנְלָהֶם אֶת-אֲכָלָם בַּעֲתָה: פָּתַח אֶת-יִצְחָק וּמִשְׁבִּיעַ
 לְכָל-תִּחְיָה רְצֹן: צַדִּיק יְהוָה בְּכָל-דָּرְכֵיו חַסְדֵּר בְּכָל-מַעֲשֵׂי:
 קָרוֹב יְהוָה לְכָל-קָרְאָיו. לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמְתָה: רְצֹן יִרְאָיו
 יִשְׁעָה וְאֶת-שִׁוּעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעָם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת-כָּל-
 אַהֲבָיו. וְאֶת בְּלִהְרָשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהִלָּת יְהוָה יְדַבֵּר פִּי
 וַיְבָרֵךְ בְּלִבְשָׂר שֵׁם קָדוֹשׁ לְעוֹלָם וְעוֹד:
 וְאַנְחָנוּ נִבְרָךְ יְהָה. מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם. הַלְלוּיָה:

עומד החון ואומר:

וּבָא לְצִיּוֹן גֹּאֵל וּלְשִׁבֵּי פְּשֻׁעַ בַּיְעַקְבָּן. נָאָם יְהוָה: וְאַנְיָ זָאת
 בְּרִיתִי אָוֹתֶם אָמַר יְהוָה. רָוחֵי אֲשֶׁר עַלְיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר-שְׁמַתִּי
 בְּפִיךָ. לֹא יִמּוֹשֵׁו מִפְּךָ וּמִפְּיו וּרְעֵשׂ וּמִפְּיו וּרְעֵשׂ אָמַר
 יְהוָה. מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: וְאַתָּה קָרְאֵשׁ. יוֹשֵׁב תְּהִלָּות שְׁרָאֵל:
 בְּקוֹל: יְקָלָא זֶה אַלְזָה וְאָמַר. קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאות.
 מֶלֶא בְּלִהְאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: להשׁ וּמִקְבָּלוֹ דָן מָן וְאָמְרַן. קָדוֹשׁ
 בְּשֵׁמוֹ מְרוֹמָא עַלְאהָ בֵּית שְׁכִינַתָּה. קָדוֹשׁ עַל-אָרֶשָׁא עֲבָד
 גְּבוּרָתָה. קָדוֹשׁ לְעַלְםָן וּלְעַלְמִיא. יְהוָה צְבָאות מְלִיאָ
 בְּלִאָרֶשָׁא וְיוֹיְקָרָה: עַפְּנָה. בְּקוֹל: וְתַשְׁאַנִי רָוחֵן וְאַשְׁמַעַן אָחָרִי קוֹל
 רַעַשׁ גָּדוֹלָה. בְּרוֹךְ בְּבּוֹדֵד יְהוָה מִפְּקוּמוֹ: להשׁ וּנְטַלְתִּנִי רָוחָא.
 וְשִׁמְעַת בְּתְרָאֵי קָל וְיַעֲשֵׂיא. דְּמִשְׁבָּחֵין וְאָמְרַן. בְּרוֹךְ יִקְרָא
 דִּיְהָה מְאֹתָר בֵּית שְׁכִינַתָּה: עַפְּנָה. בְּקוֹל: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד:
 להשׁ: יְהוָה מֶלֶכְתָּה (קָאִים) לְעוֹלָם וּלְעַלְמִיא עַלְמִיא: יְהוָה אֱלֹהִי
 אָבָרָהָם יִצְחָק וּיְשָׂרָאֵל אָבָתֵינוּ שְׁמַרְהִזְאת לְעוֹלָם לִיצְרָר
 מִחְשְׁבּוֹת לְבָב עַמָּה וְהַכּוֹן לְבָבָם אֶלְךָ: וְהָא רְחוּסָנוּ יִכְפֶּר עָזָן

וְלֹא־יִשְׁחִיתָ וְהַרְבָּה לְהַשִּׁיב אֶפְוֹ. וְלֹא־יֵעַיר כָּל־חֶמְתוֹ: כִּי־אַתָּה אֲדֹנִי טוֹב וְסָלָח. וּרְבָּהֵסֶד לְכָל־קָרְאָיִד: אַזְרָקָתֶךָ אַזְרָק לְעוֹלָם וְתוֹרָתֶךָ אַמְתָה: תַּתְנוּ אַמְתָה לְעַקְבֶּךָ חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אַשְׁר־נִשְׁבָּעָת לְאַבְתָּינוּ מִימֵי קָדָם: בְּרוּךְ אֲדֹנִי יוֹם יוֹם. יַעֲמַס־לְנוּ הַאֵל יְשֻׁוּתָנוּ סָלָה: יְהֹוה צְבָאוֹת עַמְנוּ. מִשְׁגַּבְלָנוּ אֱלֹהִי יַעֲקֹב סָלָה: יְהֹוה צְבָאוֹת. אַשְׁר־אָתָם בְּטַח בָּהּ: יְהֹוה הַוְשִׁיעָה. הַפְּלָךְ יַעֲנָנוּ בְּיוֹסֵף־קָרְאָנוּ) ע'כ בלחש.

ברוך אֱלֹהֵינוּ שָׁבָרָאנוּ לְבָבוֹדוֹ. וְהַבְּדִילָנוּ מִן־הַתוּעִים. וְגַם לְנוּ תּוֹרָת אַמְתָה וְחַי עַולָם נִטְעָה בְּתוּכֵנוּ. הַרְחָמָן יַפְתַּח לְבָנוּ לְתוֹרָתוֹ וַיַּטְع אֲהָבָתוֹ וַיַּרְאָתוּ בְּלַבָנֵנוּ. וְנִשְׁים בְּלַבָנֵנוּ לְאַהֲבָה אֹתוֹ. וְלִרְאָה אֹתוֹ. וְלַעֲבֹדוּ וְלַעֲשׂוּ רְצָוֹנוּ בְּלַבָב שָׁלָם וּבְנֶפֶשׁ חֲפֵץ. לִמְעָן לֹא נִגְעַן לְרִיק וְלֹא גַּלְד לְבַהֲלה. וּכְנִי רְצָוֹן מִלְפָנֵיךְ יְהֹוה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שָׁנְשָׁמֶר חֲקִיקָה בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְנוֹכָה וְנִיחָה וְנִגְרָאָה וְנִגְרָשׁ יִשְׁוּעָת שְׁנִי הַמְשִׁיחָה לְטוֹבָה וּלְבָרְכָה. לְזֹכּוֹת וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְלִחְיָה הַעוֹלָם הַבָּא:

החן אוֹטֶר:

יַתְגַּדֵּל וַיַּתְקַדֵּשׁ שְׁמָה רֶبֶּא. בְּעַלְמָא דְבָרָא בְּרֻעִוָתָה. וַיִּמְלִיךְ מֶלֶכְתָּה בְּחִיכָן וּבְזִימָכָן וּבְחַי רְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב. וְאַמְרוּ אַמְנוֹן:

יְהֹה שְׁמָה רֶבֶּא מִבְּרָךְ. לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמִיא.

יַתְבָּרֵךְ וַיְשַׁתְּבַח וַיְתַפְּאֵר וַיְתַרְוּם וַיִּתְנְשָׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה רְכָדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא:

לְעֹלָא לְעֹלָא מִנְכָּל־בְּרִכַּתָּא. שִׁירֶתָּא. תְּשִׁבְחָתָא וַנְחַמְתָּא
דָּאַמְרֵנו בָּעַלְמָא. וַאֲמַרְנו אָמָן:

וְאַנִי תְּפִלְתִּילָה יְהוָה עַת רָצֹן. אֱלֹהִים בְּרִב־חַסְדָה. עַנְנִי
בָּאַמְתָה יְשֻׁעָה: כִּינְרוֹל אַתָּה וַעֲשָׂה נְפָלוֹת. אַתָּה
אֱלֹהִים לְכָךְ: אָחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֱדוֹנֵינוּ. קָדוֹש בָּנוּרָא שָׁמוֹ:

סדר הוצאה ספר תורה

וַיְהִי בְּנֵסֶע הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ: קֹמֶה יְהוָה וַיַּפְצֹז אַבְיךָ
וַיָּגַנְסֹי מִשְׁנָאֵיךְ מִפְנִיקָה: קֹמֶה עֹזֶרֶתָה לְנוּ וַיַּפְרֹנוּ לְמַעַן
חַסְדָךְ: בַּי מַצְיוֹן פָּצָא תּוֹרָה וּדְבָרֵי יְהוָה מִירּוֹשָׁלָם: יְהוָה שָׁמָךְ
לְעוֹלָם. יְהוָה זָכָרָה לְדָרִיזָרָה: יְהוָה חָפֵץ לְמַעַן אַדְקוֹ. יָגַדְלֵי
תּוֹרָה וַיָּאִדְרֵיה:

בק"ק רומה אומרים מובהר זה האחרי קריית התורה ולפni 'בחורים גם בתולות' וכו'.

הַלְלו יְהוָה

בָּסָוד יְשָׁרִים וְעַדְהָ:	אָוֹדָה יְהוָה בְּכָל־לְבָבָךְ.
דְּרוֹשִׁים לְכָל־חַפְצֵיכֶם:	גָּדְלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה.
וְאַצְרָקָתָו עַמְּדָת לְעָדָה:	חוֹדֵזָה דָרְפָעָלָן.
חַנּוּ וְרַחֲום יְהוָה:	זָכָר עֲשָׂה לְנְפָלוֹתָיו.
יַזְכֵר לְעוֹלָם בְּרִיתְךָ:	טָרָף נָמֵן לִירָאיָה.
לְתַת לְּהָם נְחַלָת גּוֹיִם:	בְּחַמְעָשָׂיו הָגִיד לְעַמּוֹ.
נְאַמְנָנִים בְּלַפְקָוִידִים:	מַעֲשֵׂי יְדֵיכָי אַמְתָה וּמַשְׁפָט.
נְעַשְׂוָיִם בָּאַמְתָה וְשָׁרָה:	סְמוּכִים לְעָד לְעוֹלָם.

פְּרוֹתָוּ שְׁלַח לְעַמּוֹ.

קָדוֹשׁ וִנוּרָא שְׁמוֹ:

שְׁכַל טֻב לְכָל עֲשֵׂיהֶם.

אָזָה לְעוֹלָם בְּגִירִיתָוּ.

רְאֵשִׁית חַכְמָה יְרָאָת יְהֹהָה.

תְּהַלְתָוּ עַמְרָת לְעָדָה:

גָּדוֹלָה לְיְהֹהָה אֲתִי וְגַרְמָמָה שְׁמוֹ יְחִדָה:

רְוַמְמָוּ יְהֹהָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתָחוּ לְהָרָם רְגִילְיוֹ. קָדוֹשׁ הָ הוּא:

רְוַמְמָוּ יְהֹהָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתָחוּ לְהָרָק קְדָשָׁו. כִּי קָדוֹשׁ

יְהֹהָה אֱלֹהֵינוּ אֵין קָדוֹשׁ בִּיהָה כִּי אֵין בְּלָתָךְ וְאֵין צָר בְּאֱלֹהֵינוּ:

(כִּי מֵאֱלֹהָה מִבְּלָעָדִי יְהֹהָה וְמֵאָזָר וּלְתִי אֱלֹהֵינוּ) אֶחָד

אֱלֹהֵינוּ. גָּדוֹל אֲדוֹנָינוּ. קָדוֹשׁ וִנוּרָא שְׁמוֹ:

וְתַגְלָה (וְתַרְאָה) מִלְכֹותָו עַלְיָנוּ מִמְּהָרָה. וְחוֹזֵן וְירָחֵם פְּלִיטָתָנוּ

וְפְלִיטָת בָּלְעָמוֹ (בֵּית) יִשְׂרָאֵל. וְיִתְנַנוּ (תָּמִיד) לְחֵן

וְלְחֵסֶד וְלְרָחִםִים וְלְרָצְוֹן וְאָמְרוּ בְּלָהָם אָמֵן. הַכָּל הַבָּוּ גָּדוֹל

לְאֱלֹהֵינוּ. וְתַנוּ כְּבָוד לְתוֹרָה:

מניביהם את ספר התורה ואמריהם:

וְזֹאת הַתּוֹרָה. אֲשֶׁר-שָׁמָּה מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: תּוֹרָה

אָזָה-לָנוּ מֹשֶׁה. מוֹרֶשֶׁה קָהָלָת יִעָקָב: וְאָתָם הַדְּבָקִים

בִּיהָה אֱלֹהֵיכֶם. חַיִם כָּלָכָם הַיּוּם:

בְּהַן קָרְבָּן. יַעֲמֵד הַכָּהֵן (או: אֵין בְּהַן יַעֲמֵד הַלְּוִי או: יִשְׂרָאֵל)

בְּרוּךְ שְׁנַטֵּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקָדְשָׁתוֹ. תּוֹרָת יְהֹהָה

תְּמִימָה מִשִּׁבְתַּת נֶפֶשׁ. עֲרוֹת יְהֹהָה נְאָמָנה מִחְכִּימָת פְּתִיעָה פְּקוּדי

יְהֹהָה יִשְׂרָאֵל מִשְׁפָּחִילָבּ. מְאֹזֶת יְהֹהָה בְּרָה מִאִירָת עִינִים: יְרָאָת

יְהֹהָה טְהֹרָה עַמְדָת לְעָדָה. מִשְׁפָּטִי יְהֹהָה אֶמְתָה. צְדָקָה יְחִדָה:

הַאֲלָל פְּמִים לְרִכְבוֹ. אָמְרָת יְהֹהָה אֶרוֹפָה. מַעַן הוּא לְכָלָן דְּחָסִים

בו: דָּרְכֵיכֶה דִּרְכֵי־גָּעַם וְכָל־נִתְבֹּחַתְּךָ שָׁלוֹם: עִזִּים הָיא
לְמַחְזִיקִים בָּה וְתִמְכִיכָה מְאַשֵּׂר: כִּי־בָּי יַרְבּוּ יָמֵיךְ וַיּוֹסִיףּ לְךָ
שְׁנָוֹת חִיִּים: יְהֹהֶן עַז בְּעַמּוֹ יַתֵּן. יְהֹהֶן יַבְרֹךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
העולה להורה פותח ומבריט במקום שצרכו לקרווא, מכסה את האותיות ומברך בקול רם:

יְהֹהֶן עַמּוּם. (הקהל עונה: יַבְרֹךְ יְהֹהֶן)

בָּרְכוּ אֶת־יְהֹהֶן הַמְּבָרֵךְ;

(הקהל עונה: בָּרוּךְ יְהֹהֶן הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וְעַד):

השוליה חור ואומר: **בָּרוּךְ יְהֹהֶן הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וְעַד:**

בָּרוּךְ אֶתְּךָ יְהֹהֶן. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אשר בחר בנו
מִכָּלְהָעֲפִים נִגְנַתְנוּ לְנוּ אֶת־תּוֹרֹתוֹ. **בָּרוּךְ אֶתְּךָ יְהֹהֶן.**
נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

בסיום הקריאה העולה גילול את התורה ויברכו:

בָּרוּךְ אֶתְּךָ יְהֹהֶן. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אשר גַּמֵּן לְנוּ
תּוֹרָת אֶמֶת. וְחַי עוֹלָם נִטְעַ בְּתוּכֵנוּ. **בָּרוּךְ אֶתְּךָ יְהֹהֶן.**
יְהֹהֶן.נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל

יברך בקול רם כדי שישמע הקהל ולכל הפחות עשרה אנשים:

**בָּרוּךְ אֶתְּךָ יְהֹהֶן. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַגּוֹמֵל לְחִיבִים
טוֹבּוֹת. שְׁגָמְלֵנִי כָּל־טוֹב:**

לאחר ענייה 'אמון' הקהל עונה:

**מַי שְׁגָמְלֵךְ כָּל־טוֹב. הוּא יַגְמַלֵּךְ כָּל־טוֹב לְעַד סָלה. יְהֹדוֹ
לְיְהֹהֶן מְסֻדָּר נְגַפְּלָאָתִי לְבָנִי אָדָם:**

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את־יבדור רבבי...

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב... ולמנוחת נפש כל־קרובי שמו וכל־שאר שכבי עמו ישראל. לחמי... ולחיי כל־בני ביתו ולחמי כל־קרובי ואוהבי ולחיי כל־הקהל הקדוש הזה. ובשברך זה הקדוש ברוך הוא ישמרך ויצילך מלכזרה וצוקה. וישליך ברכה רוחה והצלחה בכל־פעמי ידי. ויברכך (שבת השוכה: וככתבהו בספר סלהה ומחללה וכפרה) עם־כל־ישראל אחיו. וכן ידי רצון ונאמר Amen:

יהי רצון לפניך אבינו شبשים לכוון אטיבית חיננו. ولחשיב שכינתו בתוכו במרה בימינו. ונאמר Amen:

יהי רצון לפניך אבינו شبשים לرحم על־פליותנו. ולעוצר אתי־המגפה והഫשה מעלינו ומעל בתיינו. ומעל כל־עדת עמו ישראל. ונאמר Amen:

יהי רצון לפניך אבינו شبשים לקים לנו את־כל־חכמי ישראל. הם ובניהם (ונשיםם) ומלמדיהם וכל־אשר להם. شبכל־מקומות מושבותיהם. ונאמר Amen:

יהי רצון לפניך אבינו شبשים שנשemu ונתבשר בשורות טובות (ישועות) ונחות. מירה מארע בענפות הארץ. ונאמר Amen:

אחינו ישראל ואנשי ישראל (אסירי ישראל). הגנתונים בארה ובשביה. המקום (ברחמי) ירחמים ויחוץ אותם (ואחוננו) בעבר שמו הגדול. ווישעים ויוציאנו. ויוציאנו מארה לרוחה. ומफלה לאורה (בקרוב). ונאמר Amen:

יְהִי חָסֵךְ יְהוָה עַלְמֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחְלֹנוּ לְהָ: כִּי לֹא יְהוָה הַזָּהָלְתִי אֶתְתָּה תְּעִנָּה אֶתְנִי אֶלְהִי: לְמַעַן יִחְלֹצֵן יִדְיָךְ הוֹשִׁיעָה יִמְינֵךְ וְעַנְנֵינוּ (מְגַנְנֵנוּ רְאֵה אֶלְהִים זֶה בְּפִטְפִּינִי מִשְׁיחָה: לְאֶאָמוֹת בַּרְאַחַיה אֶאָסְפֵּר מַעְשֵׁי יְהָה: יְהוָה הַוְשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאָנוּ)

מחזרים את ספר התורה ואומרום:

בְּחוּרִים גַּם־בְּתוּלוֹת. זְקָנִים עַמִּינְעוּרִים: יְהִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהָה. כִּינְשָׁגֵב שָׁמוּ לְבָדוּ. הַזָּהוּ עַל־אָרֶץ וּשְׁמִים: וַיִּרְאֵוּ לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חַסְדֵּיו. לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קָרְבָּנוּ. הַלְלוּ יְהָה: מְהֻלָּל אֶקְרָא יְהָה וּמְאַבֵּי אֹושֵׁעָ: וּבְנָהָה יָאמֵר. שׁוֹבֵה יְהָה רְבָבוֹת אֶלְפִּי יִשְׂרָאֵל: בַּעֲבוּר דָוד עַבְדָךְ. אֶל־תְּשִׁבְּ פָנֵי מִשְׁיחָה: בַּי לְקַח טֹוב נָתַתִּי לְכָסֶת. תּוֹרְתִי אֶל־תְּעִזּוּבָה: עַזְיכִים הָיא לְמַחְזִיקִים בָּה וּתְמַכֵּה מְאַשֵּׁר: דָרְכִיָּה דָרְכִיָּנָם וְכָל־נָתִיבוֹתָה שָׁלוֹם: הַשִּׁבְנָנוּ יְהָה אֶלְיךָ וּנְשׁוֹבָה. חַדְשׁ יִמְינֵנוּ בְּקָרְבָם: תּוֹרָה הָיא עַז חַיִם. לְכָלָנוּ חַיִים. כִּי־עַמְךָ מִקּוֹר חַיִים:

בשבת תשובה יש מוסיפים: הַקְשִׁיבָהוּ לְקוֹל שׁוּעֵי מֶלֶכי וְאֶלְהִי.
כִּי־אֱלֹהִיךְ אֶתְפָּלֵל:

החן אומנות:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמָה רַבָּא. בְּעַלְמָא דְבָרָא כְּרֻוֹתָה. וַיִּמְלֹיךְ מֶלֶכְתָּה בְּחַיִכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּים דָרְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב. וְאֶמְרוֹ אָמָן:
הַא שְׁמָה רַבָּא מִבְּרָךְ. לְעַלְםָם וּלְעַלְמֵי עַלְמָא.

יַתְבֹּרֶךְ וַיִּשְׁתַּבְּחָה וַיִּתְפֹּאֵר וַיִּתְרוּם וַיִּתְנַשָּׂא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה רְקָדֵשׁ אֲבָרִיךְ הוּא:
לְעַלָּא לְעַלָּא מִזְכָּלְבְּרַכָּתָא. שִׁירָתָא. תְּשֻׁבָּחָתָא וַנְחַמְּתָא
דְּאַמְּרֵן בָּעָלָמָא. וַאֲמְרוּ אָמָן:

עומידה למונהה של שבת

ישון פניו כנגד מקום המקיש באשר רגלו זו אצל זו, יעדמו ולא ישען וכוף ראשו טעם, צריך לבון בכל הברכות,
ולפוחת ברורה הראשונה.

ברורה החוץ אומר בלהש:

אָדָנִי שְׁפָטִי תִּפְתַּח וְפִי גַּזְדִּי תְּהַלֵּט:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם.
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָלֶל הָלֶל הָגָבֶל וְהַנּוֹרָא.
אֵל עַלְיוֹן. גּוֹמֵל חָסָדים טוֹבִים וְקוֹנֵה אַתְּהָכֶל וְזָכֵר חָסָדי
אֲבוֹתֵינוּ. וּמְבֵיאָנוּ גּוֹאֵל לְבָנֵינוּ בְּנֵיכֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בָּאַהֲבָה:

בעשית מוסיפים: זכרנו לחיים. מלך חפץ בחמים.
ובתבוננו בספר חיים. למאנך אל חי:

מלך גואל עוזיר ומושיע ומגן. ברוך אתה יהוה. מגן אבנരיהם:
אתה גבור לעולם יהוה. מהיה מתים אתה רב להושיע.
בקין: מורייד הטעל. ו' ברורה: משיב הרוח ומורייד הנפש.
מקבל כל חיים בחסדך. מהיה מתים בرحמים רביכם. סומך
נופלים ורופה חולמים. מתייר אסורים. ומקיים אמונתו לשני
עפר. מייבכם בועל גבורות ומי דומה לך. מלך מרים ומהיה
ומצמיח לנו ישועה:

בעשיות מוסיפים: מי במוֹךְ אֶבָּה הַרְחָמִים,
וְכוֹרֵץ צָוְרִיךְ בְּרַחֲמִים. מִמְּתִת וּמִחִיָּה:

ונאמן אתה ליהוחות מתים. ברוך אתה יהוה. מלחיה המתים:

החן והקהל אומרים בחורו:

בתר יתנו לך המוני מעלה עם-יקבוצי מטה. ייחד כלם קדרשה לך ישלשו. כמה שנאמר עליך נביאך. וכלא זה אליזה ואמר. קו"ח: קדושו קדוש יהוה צבאות. מלא כל-הארץ בבודין חוץ. לעפתם ברוך שאמרו. קו"ח: ברוך בבודיהה מפקומו: חוץ. ובברבי קדרש בטוב לאמר. קו"ח: ימלך יהולתו לעולם. אלהיך ציון לדור ודור. קהליזה:

לדור ודור נמלך לאל. כיhoa לבדו מרים וקדושים. ושבח
אליהינו מפינו לא-ימוש לעולם ועד. כיאל מלך גדור
וקדושים אתה. ברוך אתה יהוה. האל הקדושים:

בעשיות: המליך קדושים:

אתה אחד ושםך אחד. ומיבעטך ישראל גוי אחד בארץ:
תפארת גָּדוֹלה ועטרת יְשׁוּעָה. מנicha וקדשה
לעטך נתת. אברהם יגלו. יצחק ירנן. יעקב ובניו ינוחו בו.
מנוחת אהבה ונדרבה. מנוחת אמת ואמונה. מנוחת שלום
השקט ובטחה. מנוחה שלמה שאתה רוצה בה. יכירו בניות
וירעי כי מأتך היא מנוחתם. ולמשה עבדך מסני אמרת.
פנוי ילבו והנחתתי לך:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בִּמְנֻחָתֵנוּ קָדְשָׁנוּ בְּמַצּוֹתֵיךְ
וּמִן חָלְקָנוּ בְּרוּרָתֶךָ שְׁבָעָנוּ מַטּוֹבֶךָ שְׁמַחָנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ וְתָהָר לְבָנוּ לְעַבְדָךְ בָּאָמָתָךְ וְהַנְּחִילָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּאֶחָבָה וּבְרָצֹן שְׁבָת קָדְשֶׁךָ וְיִשְׂמַחוּ בָּךְ בְּלִי-יִשְׂרָאֵל פְּקָדָשֶׁךָ
שְׁמֶךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶקְדֵּשֶׁ הַשְּׁבָתֶךָ:

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל וְאֱלֹהִים תְּפִלְתָּם שְׁעָה-
וְהַשְׁבָּה הַעֲבֹדָה לְדִבְרֵיכֶךָ וְאַשְׁי יִשְׂרָאֵל וְתְפִלְתָּם
מִהְרָה בְּאֶחָבָה תִּקְבֵּל בְּרָצֹן וְתָהִי לְרָצֹן תִּמְיד עֲבֹדָת
יִשְׂרָאֵל עַמְךָ:

בראש חדש וכשבת חול המועד אמרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יְעַלְּה יְבָא. גַּעַע. יְרָאָה (כ"א: נִירָאָה) וְרָאָה.
וְיִשְׁמַע. וְיִפְקַד. וְיִזְכֵּר וְיִכְרֹן וְיִכְרֹן אֲבוֹתֵינוּ וְרָצֹן
יְרוּשָׁלָם עִירָה. וְיִכְרֹן מִשֵּׁיחַ בְּנֵדוֹר עַבְדָךְ. וְיִכְרֹן בְּלִעְמָקָם בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְפִנֵּיךְ (לְפִלְיטָה) לְטוֹבָה. לְתָן וְלִחְסָד וְלִחְמָם וְלִרְצָן בְּיָם
בראש חדש: | בְּשַׁבְתָּה חֽוֹתָם של פָּסָה: | בְּשַׁבְתָּה חֽוֹתָם של סְפָות:
רָאָשׁ הַחְדִּשׁ הַזֶּה. | **מְגַן הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה.** | **מְגַן הַסְּבּוֹת הַזֶּה.**
וְכָרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקָדָנוּ בּוֹ לְבָרְכָה. וְהַשְׁעִינוּ
בּוֹ לְחַיִם טוֹבִים. בְּדָבָר יְשֻׁוָּה וּרְחַמִּים. וְחוֹס וְחַנְנָה וּרְחַמִּים
עַלְינוּ וְהַשְׁעִינוּ. כִּי אֱלֹךְ עַינֵּינוּ כִּי אֶל מֶלֶךְ חָנוּן וּרְחַמִּים
אַתָּה:

וְתְּחִזֵּנָה עַינֵּינוּ בְּשִׁוְבָה לְצִוְּן וְלִירוּשָׁלָם עִירָךְ בְּרְחַמִּים בְּמַאוֹ.
ברָכוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַמְּתוּיר בְּרְחַמִּים שְׁבִינָתוּ לְצִוְּן.

בhora כההון אומר 'סודים' חיבת כל הצבור לשוא עס ואמורים 'סודים ררכבי':

מודדים בורעים ומשתחווים אנחנונו

לפניך אלהינו אלהי כל-
בשר. יוצרנו יוצר בראשית. ברכות
וזראות לשםך הנדרול ותקדוש.
על-שחיתינו וקימתנו. בן תחינו
ותחננו ותאסוף גלויתינו מארכבע
כוננות הארץ. נשבוב לשומר חקיך
ולעשות רצונך באמת ובלבב שלם.
על שאנו מודדים לך. ברוך אל
רחמיך. המרחים כי לא-יכלו
חסידיך ומעולם קיינו לך. לא-הכלמתנו יהזה אלהינו ולא-
שקבתנו ולא-הסתרת פניך ממנה

מודדים אנחנונו לך. שאחה
הו יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו. על-חיינו
ה במסורים בידך ועל-
נשותינו הפקודות לך. ועל-
נסיך שבכל יום ויום עמו
יעל-גפלאותך וטבורה
שבכל-עת. ערבות ובקר
וצחרים. הטוב כי לא-יכלו
רחמיך. המרחים כי לא-תמהו

בחינה וכפרים דומוקפים אמורים:

על-תנפיסים ועל-הגבורות ועל-התשועות ועל-המחלחות ועל-
הפרקן ועל-הפרות שעשית עפנו ועם-אבותינו. בימים ההם
בזמן זהה:

בפורים דומוקפים:

<p>בימי פרקי ואסתר בשושן הבירה. ב庆幸ם עליהם המן הרשע. ובקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים. מרגע וחיקי רצונך. אתה ברחמים הרבים שמדת להם בעת ארתם. רבת אתיריכם. הגנת אתידיהם. נקמת את נקמתם. מסרת גבוריים לכון. ואתול בראחותם הרבים</p>	<p>בימי ספתייה בזיווחן בטה גדור חטמנאי ובני. בטעמה עליהם מלכות יון הרשעה לשכחים מתורך ולהעכירים מחיקי רצונך. אתה ברחמים הרבים שמדת להם בעת ארתם. רבת אתיריכם. הגנת אתידיהם. נקמת את נקמתם. מסרת גבוריים</p>
--	--

המשך לפורים:

הפרת את עצתו ויקלפת את מהשבותו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ. וכיכם שעשית עס-[אבותינו] תורתך. ורק עשית שם גדר וקידוש בעולם. ועליך ישראל עשית תשועה גדרלה. ואחר כה באו בנהך לדבריו בתקה. ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. ודרליך נזרת בחצרות קדשך. וקבעם שמונה ימים בהלך ובהוראה. וכיכם שעשית עמם נס. כי עשה עמו יהוה אל[ת]ינו פלא וננסים בעת הוצאה. וכןה לשמק הגדול סלה:

וממיך על כלם וכו'

בעשית מוסיפים: זכור רחמייך ולבוש את-[כ]עסך.
כליה דבר וחרב ורעב (ושבי) ומשחת ומגפה וכל-[מחלה]
מעלינו ומעל כל-[בני בריתך]:

על-כלם יתברך ויתרומם שמק מלכנו תמיד. כל-[ה]חמים יודוך סלה. ויהילו לשמק הטוב באמת:

בעשית מוסיפים: וכתוב לחיים טובים כל-[בני בריתך]:

ברוך אתה יהוה. ה טוב שמק ולך נאה להזרות:
שים שלום. טובה וברכה. (ח'ים). חן וחסד ורחמים. עליינו ועל-כל-ישראל עטקה. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור

המשך להנוכה:

פָּנִים. כִּי בָּאוֹר פָּנִים נָתַת לְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. תּוֹרַת חַיִם.
אֶחָבה וְחֶסֶד. אֶזְקָחָה. בְּרָכָה. יְשׁוּעָה וּרְחָמִים וְחַיִם וְשָׁלוֹם.
וּטוֹב יְהִי בְּעִינֵיכֶם (לְבָרְכוּנוּ וּלְבָרְךָ אֶת־יִצְחָק יִשְׂרָאֵל
תְּמִיד בְּכָל־עַת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹם):

(בעשיות מוסיפים: בְּסֶפֶר חַיִם. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. פְּרָגָסָה טוֹבָה וַיְשׁוּעָה
וּנְחָמָה. חַן וְחֶסֶד נִכְרֵב וּנְכַתֵּב לְפָנִים. אָנוּ וְכָל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְחַיִם
(טֻובִים) וְלְשָׁלוֹם:)

ברוך אתה יְהוָה. הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם. (אמן):

בchorה החון אומר פסוק זה בלחש:
יהִי לְרַצְוֹן אָמְרִי־פִי וְהַגּוֹן לְבִי לְפָנִים. יְהוָה צָרִי וְגַאֲלִי:

ויש נהגים להזכיר:

אֱלֹהֵי. נִצְרָר לְשׁוֹנוֹ מִרְאֵעַ. וּשְׁפָטִי מִדְבָּרִ מִרְאֵה. וּלְקָמָלִי נְפָשִׁי תְּדוֹם וּלְמַצְוִיתִיךְ
תְּרוֹף נְפָשִׁי. וּנְפָשִׁי בְּעֵרֶת לְכָל תְּהִיה. יְהִי רְצֵן מְלֵפָנִים יְהוָה אֱלֹהֵי.
שְׁכָלְתְּקִים עַלְיָהָרֶעה. תְּפָר עַצְמָתָם וּתְקַלֵּל מִחְשָׁבּוֹתָם. וּבָן יְהִי רְצֵן מְלֵפָנִים
יְהוָה אֱלֹהֵי. שְׁתַפְתָּח לִי שְׁעָרֵי תְּוֻרָה. שְׁעָרֵי תְּכָהָה. שְׁעָרֵי בִּנָה. שְׁעָרֵי דָשָׁה. שְׁעָרֵי
פְּרָגָסָה וּבְכָלָלה. שְׁעָרֵי חַיִם. חַן וְחֶסֶד וּרְחָמִים וּרְצֵן מְלֵפָנִים:

אם שכח לומר 'על הניסום' אמרו:
הַרְחָמָן. יַעֲשֵה לְנוּ נְסִים וּנְפָלוֹאות בְּשָׁם שְׁעָשָׂה לְאֶבֶוּתִים
בְּנִים הַתִּם בְּנֵמוֹתָה. בְּיִם וּבְיִל עַל עַמְּנָי. 218.

כולם אומרים:

יהִי לְרַצְוֹן אָמְרִי־פִי וְהַגּוֹן לְבִי לְפָנִים. יְהוָה צָרִי וְגַאֲלִי:

פוסע שלש פסיעות לאחריו בכuria אהת וחורו לשטאלן, ואחר כך ליטש ואומרו:
**עֲשָׂה שְׁלֹום בּמִרְׁוּםיו. הַוָּא בְּרָחָמֵי. יַעֲשֶׂה שְׁלֹום עַלְינוּ
 וְעַל־קָלִישָׁרָאֵל.** (אמן):

(יהי רצון מלפניך. יהזה אלהינו ולאליך אבותינו.
שְׁתַבּוֹנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִרְׁהָרָה בְּיִמְינֵי וּמִן חָלְקֵנוּ בְּתֹרְךָךְ:

במקומות שלו ג' פסיעות יעמוד ולא יחוור למקומו עד שנגיע החון לקודשה. בחורת הש"ז הקול צריך לעמוד ולמיין לכל הברכות ולענות ברוך הוא וברוך שמך אחרי ברוך אתה יי', ואמן אחר כל ברכה.

בשבת תשובה אחריו חורת הש"ז אומרים:

- אָבִינוּ מַלְכָנוּ אָזִין לְנוּ מָלֵךְ אֶלְאָ אַתָּה:**
- אָבִינוּ מַלְכָנוּ עֲשָׂה עָפָנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:**
- אָבִינוּ מַלְכָנוּ בָּטֵל מַמְפָנוּ (כֵּל) גִּזְוֹת קְשׁוֹת (וְרֻעּוֹת):**
- אָבִינוּ מַלְכָנוּ חִדְשׁ עַלְנוּ בְּטוֹרָות טוֹבוֹת:**
- אָבִינוּ מַלְכָנוּ חִדְשׁ עַלְנוּ שָׁנָה טוֹבָה:**
- אָבִינוּ מַלְכָנוּ בָּטֵל מִחְשָׁבּוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:**
- אָבִינוּ מַלְכָנוּ הַפְּרֵר עַצְתָּא אַיִבְנָנוּ:**
- אָבִינוּ מַלְכָנוּ שְׁלָחֵ רְפֹואָה שְׁלָמָה לְחוֹלֵי עַפְךָ:**
- אָבִינוּ מַלְכָנוּ עֹזֶר (נ"א: מְנַשֵּׁה) מְגַפֵּה מְנַחְלָתָךְ:**
- אָבִינוּ מַלְכָנוּ בְּלָה דָבָר וְחַרְבָּ וְרַעַב וְשָׁבֵי וּמְשֻׁחָתָ וּמְגַפָּה
 סְבִבָּנִי בְּרִיתְךָ:**
- אָבִינוּ מַלְכָנוּ זְבּוֹר כִּי־עָפָר אַנְחָנוּ:**
- אָבִינוּ מַלְכָנוּ קְרֻעֵ רֹועֵ נֹזֵר דִינָנוּ:**
- אָבִינוּ מַלְכָנוּ מְחֹזָק שְׁטָר חֹזּוֹתָנוּ:**
- אָבִינוּ מַלְכָנוּ סְלָחֵ וּמְחֹלֵל לְעַנוּתָנוּ:**

אָבִינוּ	מְלָכֵנוּ	קָמָה וַהֲעֶבֶר פְּשָׁעֵינוּ וַחֲטֹאתֵינוּ מִנְגָּד עִינֵּינוּ:
אָבִינוּ	מְלָכֵנוּ	הַחוֹרֵנוּ בַּתְשׁוֹבָה שָׁלָמָה לְפָנֵיךְ:
אָבִינוּ	מְלָכֵנוּ	אַל־תִּשְׁיבֵנוּ רִיקָם מַלְפִנֵּיךְ:
אָבִינוּ	מְלָכֵנוּ	וְכִרְנוּ בּוּכְרוֹן טוֹב לְפָנֵיךְ:
אָבִינוּ	מְלָכֵנוּ	כַּתְבָּנוּ בְּסֶפֶר הַחִיִּים:
אָבִינוּ	מְלָכֵנוּ	כַּתְבָּנוּ בְּסֶפֶר זְכִיּוֹת:
אָבִינוּ	מְלָכֵנוּ	כַּתְבָּנוּ בְּסֶפֶר יִשּׂוּעָה וַנְחֻמוֹת:
אָבִינוּ	מְלָכֵנוּ	כַּתְבָּנוּ בְּסֶפֶר פְּרָנָסָה וּכְלָכְלָה:
אָבִינוּ	מְלָכֵנוּ	כַּתְבָּנוּ בְּסֶפֶר סְלִיחָה וּמִחְילָה וּכְפָרָה:
אָבִינוּ	מְלָכֵנוּ	הַצְמָחָה לְנוּ יִשּׁוּעָה בְּקָרוֹב:
אָבִינוּ	מְלָכֵנוּ	שְׁמַע קְוָלָנוּ וְחוֹסֵן וּרְחָם עַלְלָנוּ:
אָבִינוּ	מְלָכֵנוּ	קָבֵל בְּרָכָהִים וּבְרָצָן אַתִּתְפְּלַתְנוּ:
אָבִינוּ	מְלָכֵנוּ	עֲשָׂה לְמַעַךְ וְלֹא־לְמַעֲנָנוּ:
אָבִינוּ	מְלָכֵנוּ	עֲשָׂה לְמַעַן שְׁמַךְ הַגָּדוֹלָה הַגּוֹבֵר וְהַפּוֹרָא:
אָבִינוּ	מְלָכֵנוּ	עֲשָׂה לְמַעַן רְחִמָּה הַרְבִּים וְחִסְדָּה הַגָּדוֹלִים וּרְחָם עַלְלָנוּ וְהַזְּעִינָנוּ:

משמעותים את הפסוקים הבאים מי"ב בתשרי עד סוף החודש, בערב חנוכה, כל שמות ימי חנוכה, בט"ז בשבט, בי"ג, י"ד וט"ו באדר ובادر שני, כל חדש ניסן, כי"ג, מ"ז ובכ"ז באיר, מראשית סיון עד י"ב בו, בה, בט' ובכ"ז באב, בערב ראש חודשים ובראשי חודשים. כן משמעותים אותם אם נוכח חתן בששת הימים אחריו חתונתו (הרוב מ"ע הרותם), ואין אומרים אותם בימי האבל:

צִדְקַתְךָ צִדְקָךְ לְעוֹלָם וְטוֹרַתְךָ אֶתֶּתָךְ וְצִדְקַתְךָ אֱלֹהִים עַד־מִרְוּם. אֲשֶׁר־עֲשִׂית גָּדוֹלֹת. אֱלֹהִים מַיְכֹוּךְ:
צִדְקַתְךָ בְּהַרְיַיָּל מִשְׁפְּטֵיךְ תְּהֻזֵּם רַבָּה. אָדָם וּבְהִמָּה תְּשִׁיעֵ יְהוָה:

חנון אומר:

וַתִּגְדֹּל וַיִּתְקָרֵשׁ שְׁמַה רֶבֶא. בַּעֲלֵמָא דְּבָרָא כְּרוּוֹתָה, וַיִּמְלִיךְ
מִלְכֹוֹתָה בְּחַיְיכָן וּבְזַיְמָיכָן וּבְחַיְךָן בְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזַעַם קָרֵיב. וְאָמְרוּ אַמְנָן:

יְהָא שְׁמַה רֶבֶא מִבְּרָד. לְעָלָם וּלְעַלְמִי עַלְמָא.

**וַתִּבְרֹךְ וַיִּשְׁתַּבְחַח וַיִּתְפָּאַר וַיִּתְרֹומֵס וַיִּתְנְשָׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמַה דְּקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:**

לְעַלָּא לְעַלָּא מִזְכָּלְבְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשֻׁבְחָתָא וּנְחַמְּתָא
דְּאַמְּרֵין בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ אַמְנָן:
תִּתְקַבֵּל אֶלְוֹתָהּוּן וּבְעוֹתָהּוּן בְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל. קָדָם אֶבְוָהּוּן
רְבָשָׂמָא. וְאָמְרוּ אַמְנָן:

**יְהָא שְׁלָמָא רֶבֶא מִזְשָׁמִיא וְחַיִים טוֹבִים עַלְיָנוּ וּעַלְכָלָי
יִשְׂרָאֵל.** וְאָמְרוּ אַמְנָן:

**עַשְׂהוּ שְׁלוֹם בְּמַרְוּםִיוּ הַוָּא בְּרַחְמִיוּ יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עַלְיָנוּ
וּעַלְכָלִיּוּ שְׂרָאֵל.** אַמְנָן:

אם יש בבייה"ב אדם החביב באמירת קדש, ואמורים מוזור שייד ליום השבת (לעיל עמ' 198) וקדיש יתום (לעיל עמ' 201).

ואמורים בנהום:

בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מִנּוֹתָה לְעַמוֹּ יִשְׂרָאֵל בְּכָל אֲשֶׁר דָּבָר.
**לֹא־גַּנְפֵּל דָּבָר אֲחֵר מִכָּלְדְּבָרָיו הַטוֹּב אֲשֶׁר דָּבָר בְּיַד
מֹשֶׁה עֲבָדוּ:**

**יְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָפָנוּ בְּאַשְׁר הִיא עַם־אָבֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵינוּ שְׁנָנוּ לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֶלְיוֹן. לְלִכְתָּה בְּכָל־דָּרְבֵינוּ**

וְלֹשֶׁמֶר מִצּוֹתָיו וְחַקּוֹי וּמִשְׁפָטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֱתָא-בְּתִינָה וְיֵהוָה
דָּבָרִי אֶלָּה אֲשֶׁר הַתְּחִנְנָתִי לְפָנֵי יְהוָה קָרְבִּים אֶלְיְהוָה אֶלְגָּנִינוּ
יְוּמָם וְלִילָה. לְעַשְׂוֹתוֹ מִשְׁפָט עַבְדוֹ וּמִשְׁפָט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
דְּבָרִים בָּיוֹמוֹ: לְפָנָן דָּעַת כָּל-עַמִּי הָאָרֶץ. כִּי יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים. אֵין עוֹד:

אלפא ביתא

אשֶׁר תִּפְמִימִירֶךָ. הַהְלָלִים בְּתוֹרַת יְהוָה: אֲשֶׁר נָאָרֵי עַדְתִּי. בְּכָל-לֶב וּבְרַשּׁוֹת:
אָף לְאַפְּגָלָל עַלְהָה. בְּדָרְכִי הַלְּבָב: אַתָּה צִוְּתָה פָּגָרִיךְ לְשֻׁמֶּר קָאָדָה: אֶחָלִי
יָכַנְוּ דָּרְכִי לְשֻׁמֶּר חַקּוֹת: אָוּ לְאַבְּכוֹת. בְּהַבְּלִי אֶל-כָּל-מִשְׁתָּחָווֹת: אָוּרָה בְּלִשְׁר לְבָב.
בְּכָל-מִזְבְּחָי מִשְׁפָטִי אַדְקָה: אֲתִיחַקְךָ אַשְׁפָּא. אַל-תַּעֲבִנְי עַד-מִאָדָה:

במה יָכַנְעֶר אֲתִיאָרָחוֹ. לְשֻׁמֶּר בְּדָרְכֶךָ: בְּכָל-לֶבֶב וּדְרַשְׁתִּיךְ. אֲל-תַּשְׁנִינִי
סְפִיטָהִיךְ: בְּלֶבֶבִי אַפְּנִי אַמְרָתֶךָ. לְפָנָן לֹא אָחָטָא-לְךָ: בְּנִירָא אַתָּה יְהוָה.
לְפָרָנִי חַקְיָה: בְּשִׁפְטִי סְפָרָתִי. כֵּל מִשְׁפְּטִירִיךְ: בְּנִירָד עַזְמָמִיךְ שְׁלָתִי. בְּעַל כְּלַחְנוֹן:
בְּפָקָרִיךְ אַשְׁיָה אַבְּיָתָה אֲרוֹתָהִיךְ: בְּחַקְמָה אַשְׁתָּעַשְׁעָה. לֹא אָשְׁבָה דָּרְכֶךָ:

גמַל עַל-עַבְדָּתָךְ אַתָּה וְאַשְׁמָמָה דָּרְכֶךָ: גָּלְשִׁיעַי אַבְּיָתָה. נְפָלָאתָתָה מִתְּרוֹתָהִיךְ: גָּרָאנִי
בָּאָרֶץ. אַל-תִּסְתַּר מִפְּנֵי מִצּוֹתָיךְ: גָּרְסָה נְפֵשִׁי לְתַאֲבָה. אַל-מִשְׁפְּטָךְ בְּכָל-עֲתָה:
גַּעֲרָתָ וּזְוּם אַרְעוֹתִים. הַשְׁלָגִים מִפְּנֵתָיךְ: גָּל מַעְלִי חָרְפָה בָּבוֹ. כִּי עַדְתִּיךְ נְאָרָתִי: גָּם
יָשִׁבוּ שָׁרִים בַּיְגָרְבָּיו. צְבָךְ רַשְׁיָה בְּחַקְיָה: גָּמַעַתְּךָ שְׁלָשָׁלָן אַנְשִׁי נְאָתִי:

דבְּקָה לְעַפְרָנְשִׁי. חַנִּי בְּדָרְכֶךָ: דָּרְכִי סְפָרָתִי וְתוּנִי לְפָרָנִי חַקְיָה: דָּרְכִי-פָּקוּדִיךְ
הַבְּנִינִי אֲשֶׁרָה בְּנְפָלוֹא-וָתָהִיךְ: דָּלָפָה נְפֵשִׁי לְתַאֲבָה. קְפָנִי בְּדָרְכֶךָ: דָּרְכִי-שְׁקָרִיךְ
הַסְּרִ מִפְּנֵי וּתְרַתָּה חַנִּי. דָּרְךָ-אַמְנָה בְּרוֹתִי. מִשְׁפְּטִיךְ שְׁוִיתִי. דְּבָקָתִיךְ בְּעַדְוָמִיךְ.
אַתָּה אַל-תִּבְשִׁיטִי. דָּרְךָ-מִצְתִּיךְ אָרֶץ. כִּי תַּחֲרִיבָבְלִי

הזֹּרֶנִי יְהוָה גָּרֶךָ חַפְּיךְ וְאַגְּרָה עַקְבָּה: הַבְּנִינִי וְאַרְהָה תָוְרָמָה וְאַשְׁמָרָה בְּכָל-לֶבֶב:
הַדָּרְכִּינִי בְּנִטְבָּה מִצּוֹתָיךְ. כִּירְבָּו חַפְצָתִי הַטְּלִיבִי אֶל-עַזְלָתִיךְ וְאֶל אֶל-בְּצָעִ;
הַעֲבָרִ עַיִן קְרָאֹת שָׁא. בְּדָרְכָה חַנִּי הַקָּס לְעַבְדָךְ אַסְרָתִיךְ. אַשְׁר לִירָאָתָה: הַעֲבָר
חַרְפָּתִי אֲשֶׁר גַּרְתָּה. כִּי מִשְׁפְּטִיךְ טֻובִים: הַנָּה תְּאַבְתִּי לְפָקָרִיךְ. בְּצָדְקָתָה חַיִּים:
וְיִבְּאָנִי חַסְדָךְ יְהוָה. תְּשֻׁוֹתָה בְּאִמְרָתֶךָ: אַעֲנָה חַרְפִּי דָּבָר. כִּי יְכַלְתָּהָי בְּדָרְכֶךָ:
וְאַל-תִּמְלָל מִפְּנֵי דָרְכָ-אֶמְתָּה עַד-מִאָדָה. כִּי לְמִשְׁפְּטִיךְ חַלְתִּי וְאַשְׁמָרָה תְּוֹרָקָה
תְּפִיד לְשָׁלָם וְעַד: וְאַתְּהִלָּה בְּנִחְבָּה. כִּי פָקָרִיךְ דְּרַשְׁתִּיךְ וְאַרְבָּנָה בְּעַרְמִיךְ גַּנְדָּה

קלבים ולא אבות: ואשתגע בעמאניך אשר אהבתני ואשאיכבי אל מזוחך אשר אלְבָבִי וְאַשְׁיָה בְּחַקָּה:

ז' בר-דבר לערוך. על אשר חלמתי זאת נחמתי באני. כי אפרתת חיתני ודים הלאני עד-קאד' מטורך לא נתתי נורתק משפטך מועלם יהוה ואנתם: ולעפה אהותני מרשימים עזבי תורתך: זמרות הייל חיקך בבית מנורי זכרתי במללה שפה יהוה ואשפלה תורתך: זאת הינחהיל. כי פקיד נזרתי:

ח' לאי יהזה אפרתת לשמר דבריה: חלמי פניך בבל-לב.ணוי באפרתת: חשבתי רכבי ואשבה רכבי אל-עדתך: מושמי ולא התהפההתי. לשמר מצוחה: חבל רישעים עזרני. תורתך לא שבחתי חצotta לה אקסום לווזותך לך. על משפט צדקה: חבר אני לך אשר יראך לשלמי פקידך: חסוך יהוה מלאה הארון. חוקך למדרי:

ט' טוב עשית עם-ערוך. יהוה בברך: טוב טעם ורעת לזרני. כי במאודיך האומתני טרם אענה אני טנג עולעה אפרתת שפרתני טובי-אתה ומכליך למדני חוקך: פלו עלי שקר ודים.ணוי בכל-לבו אגד פקידך: טפש בחלב לבם. אני תורתך שגענותי טוב-יל' ריאני. למן אל-סדר חוקך: טוב-יל' תורתך. פאלפי זהב וגסקה:

י' דיך עשוני וכונני. נכינוי ואלמלה מצותיך: יראיך יראוי ויטחו. כי לדרכך יחלמי ינעה יהוה כי-ידך משפטיך אמתנה עניתני יהייא חסוך לחפני. באפרתת לערוך: יבאו רחיפה ואחיה. כי-טורתק שגעוני יבשו גדים כי-ישך עוגוני. אני אשיך בפקודיך: ישבו על רראי זיין עדרתך: יהילבי תפיס בקידך. למן לא אבות:

כ' לתה לחשוך נפשי. לדרכך חלמי כל', עני לאפרתת. לא אמר פמי תענחני כיריהתי בנאר בקיוטר. נקיך לא שבחתי כמה ימי-ערוך. פמי תעשה ברדי' משפט: ברדי' ודים שיות. אשר לא בטורתק: כל-מצוחיך אמתנה. שקר ררפוני ערוני. במעט כלוי בארץ ואני לא-ענכת פקידך: חסוך חני ואשפלה עדות פיך:

ל' עולם יהוה. זברך נגב בשם: לדוד גור אמוןך. בונת הארץ ותעמדו: למשפטיך עמדו הים. כי הכל עריך: יהל' תורתך שגעוני. או אבדתי בעניי לעלם לא-אשכח פקידך. כי בס' חיתני: לדאי חושענין. כי פקידך דרשתי ל' קו רישעים לא-ברני. ערליך אתבון: כל-תקלה ראיין קן. רתקה מצוקה פאוד:

מה-ה-אַתְבָּתִי מתרחק. כל-ז'וזם הוא שיחתי באַבי תחכמוני מצטתק. כי לעלום היאַלֵּי, מְכֻלָּפֶלְפָּרִי השבלתי. כי עֲרוֹתִיךְ שִׁיחָה לְיַיִן מְקֻמִים אַתְבָּונִ. כי פְּקוּדִיךְ נְאַרְתִּי מְכֻלָּאָרֶחֶת גַּעַלְאָתִי רְגָלֶת. לְמַעַן אַשְׁמָר דְּבָרֶךְ: סְפַשְׁפַטִיךְ לְאַסְרָתִי. כִּי אַלְמָלְזָא לְכִיכִי אַמְרָלָךְ מְדָבֵשׂ לְפִי: סְפַקּוּדִיךְ אַתְבָּונִ. על-ז'ן שְׁנָאתִי קְלָיָחוֹ שְׁקָרִ:

גְּרִילְגָּלִי דְּבָרֶךְ יָאָר לְמִתְבָּחִיתִי נְשַׁבְּעִיתִי וְאַקְוִמָּה. לְשָׁמֶר מְשַׁפְטִיךְ אַדְקָה: גְּנֻעַנִּיתִי עַדְקָאָד. יוֹתָה חַיִּי כְּדָבְרָךְ: נְרֻבָּות פִּי רְצָחָעָא יוֹתָה וּמְשַׁפְטִיךְ לְפָרְנָנִי נְפַשִּׁי בְּכַפֵּי תְּפִיד יְתוּרָתְךָ לֹא שְׁחַחְתִּי נְתַנֵּן רְשָׁעִים פְּחַד לְיְמָנוֹתִיךְ לֹא תְּעִתִּיתִי נְחַלְתִּי עַדְתִּיךְ לְעַלְם. כִּירְשָׁׂוֹן לְבִי לְעַשְׂתָּה חָמָקִיךְ לְעַלְם עַקְבָּךְ:

סְעֻפִים שְׁנָאתִי יְתוּרָתְךָ אַתְבָּתִי סְתָרִי וּמְגַנִּי אַתָּה. לְדָבְרָךְ יְחַלְתִּי: סְוּרְוָמְפִנִּי מְרֻעִים אַזְעָרָה מְכוֹתָא אַלְהָיִ: סְמַכְנִי בְּאַמְרָתְךָ וְאַחֲיהִי אַלְתְּבִישָׁנִי מְשָׁבְרִי: סְעָגְנִי וְאַשְׁעָה וְאַשְׁעָה בְּחַפְקִיךְ מְפִיד: סְלִתִּי בְּלִשׁוֹנִים מְחַזְקִיךְ. כִּיְשָׁקָר תְּרִימִים: סְנִים הַשְּׁבָתָ בְּלִרְשָׁעָאָרֶן. לְכָן אַתְבָּתִי עַדְמִיךְ: סְפַר מְחַדְךְ בְּשָׁרִי וּמְשַׁפְטִיךְ רְאַתִּי:

עַשְׂתִּי מְשַׁפְט וְצַדָּקָה. בְּלִתְגַּנְתִּי לְעַשְׂקִי: עַרְבָּךְ לְעַרְבָּךְ לְטוֹבָה. אַלְיְעַשְׁקִנִּי וְדִים: עַיִּינִי בָּלוּ לְיַשְׁעָמָד וְלְאַמְתָּה אַדְקָה: עַשָּׂה עַמְעַבְרָךְ בְּסַסְדָּךְ וְחַפְדָּךְ לְפָרְנָנִי עַבְדָּךְ אַנְיִ הַבְּנִי אַזְדָּלָה עַרְתִּיךְ: עַת לְעַשְׂתָּה לְיוֹתָה. תְּפִירָה יְתוּרָתְךָ: עַלְזָן אַתְבָּתִי מְצַתִּיךְ. מְזָהָב וּמוֹפָה: עַלְזָן בְּלִפְקָדִיךְ כָּל יְשָׁרָתִי. קְלָאָרָה שְׁקָר שְׁנָאתִי:

פְּלָאוֹת עַדְמִיךְ. עַלְזָן נְגַרְתָּם נְפַשִּׁי: פָּתָח דְּבָרִיךְ יְאִיר בְּפִין פְּתִים: פִּינְפָּרִתִי: אַשְׁאָפָה. כי לְמַצְוָה יַאֲבָתִי פָּנָה אַלְיִ וְחַנִּינִי. קְמַשְׁפָט לְאַהֲבִי שְׁמָה: פָּעָםִי הַכּוֹ בְּאַמְרָמָךְ וְאַלְתְּשָׁלְטִיכְיִ קְלָאָוּן: פָּרְנִים מְעַשְׂק אַרְסִים אַזְשָׁמָרָה פְּקָדִיךְ: פְּנִיךְ דָּאָר בְּעַבְדָּךְ זְקָבָלִי אַתְבָּתִיךְ: פְּלִינִים יְרָדוּ עַיִּינִי. לֹל לְאַשְׁרָבוּ אַתְבָּתִיךְ: אַזְדִּיק אַתָּה יְזָהָה יְזָהָה מְשַׁפְטָה: אַזְיִת צְדָקָה עַדְמִיךְ וְאַמְנוֹגָה סָאָרָה: צְפָתָנִי קְאַטִּי. כִּיְשָׁכְבָּוּ דְּבָרִיךְ אַרְיִ אַרְפָּה אַפְּרִתְךָ סָאָרָד וְעַבְדָּךְ אַתְבָּה: אַעֲרִי אַנְכִּי וּבְנָהָה. פְּקָדִיךְ לֹא שְׁחַחְתִּי: צְדָקָתְךָ צְדָקָה לְעַלְם וְיְתוּרָתְךָ אַמְתָה: צְרוּזָצָק מְצָאָזִי. מְצַתִּיךְ שְׁנָשָׁעָנִי: צְדָקָה עַדְמִיךְ לְעַלְם הַבְּנִי וְאַתָּה:

קְרָאָתִי בְּכַלְלָב עֲנֵנִי יְהָה חַקְקָה אַצְרָה: קְרָאָתִיךְ הוֹשִׁיעָנִי אַשְׁמָרָה עַדְמִיךְ: קְרָמָתִי בְּשָׁרָב וְאַשְׁוֹעָה. לְדָבְרָךְ יְלָמִיתִי קְרָטָה עֲנֵנִי אַשְׁמָרָה. לְשִׁיחָה בְּאַמְרָתְךָ: קְוָלִי שְׁמָעָה בְּחַדְרָךְ. יוֹתָה בְּמְשַׁפְטָה תְּיִיָּה: קְרָבוּ רְזָפִי וּפְהָה. מְתֻהָרָתְךָ רְחַקָּה קְרוֹבָה אַתָּה יְהָה וְכָל-מְצֹוֹמִיךְ אַמְתָה: קְרָם גַּעַטִּי מְעַרְמִיךְ. כי לעלום סְדָתָם:

רָאֵה עַגִּי וְלֹעֲגִי. כִּי־תַּרְקַעْ לֹא שְׁכַחְתִּי רִיבָה רִיבִי וְאֶלְגִּי. לְאַמְרָתְךָ חִנִּי:
רְחֵךְ פְּרִשְׁעִים יְשֻׂעָה. כִּי־חַלְךְ לֹא דָרְשָׁה רְחַמִּיךְ רְבִסָּו יְהָה. כִּמְשֻׁפְטָךְ
חִנִּי. רְבִסְךָ רְדִיף וְצִרְיךָ. מְעַדְתַּיְיךָ לֹא נְשִׁתִּי רְאִיתִי בְּנָדִים אַתְּקַטְּתָה. אֲשֶׁר אַקְרַתְךָ
לֹא שְׁמָרָה. רָאֵה בִּיְפְּקָדָךְ אַהֲבָתִי. יוֹתָה בְּחַסְכָה חִנִּי רְאֵשִׁיךָ בְּרָךְ אַמְתָה לְוָעָם
כִּלְמְשֻׁפְט צְרָקָה:

שָׁרִים רְדִפְנוּי חָנֵם יוֹמְבָרָךְ פָּחָד לְבִי: שָׁוֹשָׁן אַנְכִי עַל־אַמְרָתְךָ. כְּמוֹזָא שָׁלָל רְבָה:
שָׁקָר שְׁנָאתִי וְאַמְעָבָה. תַּוְרַתְךָ אַהֲבָתִי שְׁבָע בָּוּם הַלְּלָטָךְ. עַל מְשֻׁפְטָךְ
אַדְקָה: שָׁלוֹם גַּבְּרַתְךָ לְאַנְכִי תַּוְרַתְךָ אַזְּרִילָמוּ מְכָשָׁלָה: שְׁבָרָתִי לְשְׁוֹעָבָךְ יוֹתָה וְאַמְעָבָה
עֲשִׂיתִי: שְׁמָרָה נְפָשִׁי עַרְתִּיךְ וְאַהֲבָם פָּאָדָה: שְׁמָרָתִי פְּקָדָךְ וְעַדְתִּיךְ. כִּי־כִּלְמְרָכָךְ גְּנָדָה:
תַּקְרֵב רְגָעִי לְפָנֶיךָ יוֹתָה. בְּרַבְרָךְ הַבְּנִינִי תְּבָא חִנְמָנִי לְפָנֶיךָ. כִּי־אַמְרָתְךָ הַצְּלָנִי
תְּבָעָנָה שְׁפִיט תְּהִלָּה. כִּי תְּלַמְדָנִי חַפְךָ: תְּשַׁלְשִׁין אַמְרָתְךָ. כִּי־כִּלְמְאַתְּיךָ
אַדְקָה: תְּהִירָךְ לְעוֹנוֹנִי. כִּי פְּקָדָךְ בְּחַרְתִּי: תְּאַבֵּט לְשְׁוֹעָבָךְ יוֹתָה וְתוֹרָתְךָ שְׁנָעָנִי:
תְּחִי־נְפָשִׁי וְתְּהִלָּה. וּמְשֻׁפְטָךְ יְעַונְנִי תְּעַלְתִּי בְּשָׁה אַבְדָּבָךְ. כִּי מְאַתְּיךָ
לֹא שְׁכַחְתִּי:

שיר הפעלות. אלְיוֹתָה בָּאָרֶתָה לֵי. קָרָאתִי נְעָנִי יְהָה הַצְּלָה נְפָשִׁי מְשֻׁפְט־שָׁקָר.
מְלָשִׁון רְמִיה: סְמִיחָן לְךָ וּמְהִימָּר לְךָ לְשָׁן רְמִיה: חַצִּי גּוֹר שְׁנָנִים. עַם
מְחַלְיָה רְתִמִּים: אַוְהָלֵי כִּירְגָּרִית מְשָׁךְ. שְׁבָרָתִי עַם־אַדְלִי כָּרָר: רְבָת שְׁכָנָה לְהָנְפָשִׁי:
עַם שְׁוֹנָא שָׁלוֹם: אַנְיִישָׁלָם וְכִי אַדְבָּר. הַפָּה לְמִלְחָמָה:

שיר לְמִפְעָלוֹת. אֲשָׁא עַנִּי אַלְהָהָרִים. מְאָן בָּא שְׁוֹרִי שְׁוֹרִי מַעַם יוֹתָה. עַשָּׂה
שְׁמִים וְאַרְצָן: אַלְיָמָן לְפָטוֹת רְגָלָה. אַלְיָמָן שְׁמָרָה: הַנָּה לְאַיִינָם וְלֹא יְשַׁעַן.
שׁוֹפֵר יְשָׁרָאֵל: יוֹתָה שְׁמָרָךְ. יוֹתָה צְלָבָךְ עַל־יְדֵיכָם: יְמִימָךְ יוֹפָס הַשְּׁמָשׁ לְאַיְכָה וְרָחָ
בְּלָלוֹה: יוֹתָה יְשָׁמָרָךְ סְכָלָרָע. יְשָׁמָר אַתְּגַפְשָׁךְ: יוֹתָה יְשָׁמָר־צָאָתָךְ וּבוֹאָה. מְעַלָּה
וְעַד־עוֹלָם:

שיר הפעלות לְרוֹדוֹ. שְׁמַחְתִּי בְּאָפָלִים לֵי. בֵּית יוֹתָה נְלָחָ: גַּנְפָּרוֹת קַי רְגַלְיָה.
בְּשַׁעֲרֵיךְ בְּרוּשָׁלָם: בְּרוּשָׁלָם הַבְּנִינָה. בְּעַיר שְׁחַבְרָה־לָה יְחִידָה: שְׁלָמָעָל
שְׁבָטִים שְׁבָטִיאָה עַדְתִּי לִיְשָׁרָאֵל לְזָהָזָות לְשָׁם יוֹתָה: בִּי שְׁפָחוֹ שְׁבָיו כְּסָאות לְמִשְׁפָט.
כְּסָאות לְבֵית דָרוֹ: שְׁאָל שָׁלוֹם בְּרוּשָׁלָם. יְשָׁלָא אַהֲבָה: בְּרוּשָׁלָם בְּחִילָה. שְׁלָה
בְּאַרְמָנוּתָךְ: לְמַשְׁעָן אַתִּי בְּרוּעָי. אַדְבָּרָה־גַּעֲנָא שָׁלוֹם בְּךָ: לְמַשְׁעָן בִּתְּיִתְּהָא אַלְתָּהָנִי. אַבְקָשָׁה
פּוֹבָךְ:

שיר הפעלות. אַלְיךָ נְשָׁאָתִי אַתִּי עַנִּי. קְלַשְׁבִּי בְּשִׁמְים: הַגָּה בְּעַנִּי עַבְלִים אַלְיָדָ
אַדְזִינִים בְּעַנִּי שְׁפָחָה אַלְיָדָ בְּרָתָה. בְּנָעַיט אַלְיָהָא אַלְגָּנִים. עַד שְׁיִחְנָנָה

חגנו יהוה חגנו כי־רב שבענו בז: רבת שבעה־לה נפשנו הצע הדשאנען. קבון:
לנאי יונם:

שיר הפעלות לזרע. לול יהוה שעה לנו אמרתא ישראל: לול יהוה שעה
לנו. בקום עליינו אדים: אוי חים כלענו. ברחות אפס בז אוי הרים טפונו.
ונחה עבר על־נפשנו אוי עבר על־נפשנו הרים היורזין: ברוך יהוה. שלא נתנו
פרר לשביהם: נפשנו בצפר נמלטה מפח זוקים. הפך נשבר ואנתנו נמלטנו:
ערנו בשם יהוה. עשה שמים הארץ:

שיר הפעלות. הבטחים ביהוה. בהר־zion לא־מוט לעולם ישוב: ירושלים הרים
סכיב לה יהוה סכיב לעמו. פעליה ועד־יעלום: כי לא ינוח שבת הרשע על
גועל הצדיקים. למשן לא־ישלו הצדיקים בועלתה בירקם: השיטה יהוה
וילישרים בלובותם: והפטים עקלולותם يولיכם יהוה אתי־פעלי האון. שלום
על־ישראל:

שיר הפעלות. בשוב יהוה את־שבת ציון. קניינו בחלים: או יפלא שוחק פינו
ולשגנו רעה. או יאקרו בגוני. הנגיד יהוה לעשותם אלה: הנגיד יהוה
לעשותם עפנו הינו שמחים: שובה יהוה את־שבתינו. באפקים בגבב: הרים ברקעה
ברגה קוצרה הילך ילח ובקה נשא משך־תערע. באיזבא ברגה. נשא אל־מטעי:

שיר הפעלות לשלהם. אס־יהו לא־יבנה בית שוא עמלו בזנו גו. אס־יהו
לא־ישפר־ער שוא שקר שופר: שוא לכלם משכמי קום מאהר־ישב אכל־
לחם העצבים. בין לדריו שנא: הנה חחלת יהוה בנים. שבר פרי הבטן: בחצים
ביד־גבורי. בין בני הנעריות. אשורי הגר אשר מלא את־אספו מלה. לא־יבשאו.
כי־ירקבי אתי־איבים בשער:

שיר הפעלות. אשורי בלא־ירא יהוה. להילך ברכבי: גיע בפרק כי תאכל. אשורי
ויטוב לך: אשתקה גגפו פורה בזרכמי בתקה. גנזך כשתלי ומים. פְּבִיב
לשלהנה: הנה כי־בן יברך ירא יהוה: יברקה יהוה מזין. וראה בטוב ירושלים.
כל ימי חייך: ורא־הקבים לבגדך. שלום על־ישראל:

שיר הפעלות. רבת אדרוני כנען. אמרתא ישראל: רבת אדרוני מנען. גם
לא־יקלו לי: על־גביו חרשו חרסים. נאריכו למעניתם: יהוה צדיק. קץ־
אבות רשותם: יבשו ויטנו אחור. כל טני צוין: יהוי בחצר גנות. שקרמת שלף.
יבש: שלא מלא כפו קוֹל וצונן מUPER: ולא אקרו הענירים ברכבת יהוה אליכם.
ברכנו אתכם בשם יהוה:

שיר הפעולות. מפעוקים קראתיך יהוה: אדרני שפעה בקהל. תהוינה אוניך קשיות. לקהל מהנני אס-ענות תשפריה. אדרני פי יעפו: כירעוף הפליטה. למשן תורא: כוית יהוה קותה נפשי וולדך רוחחלתי נפשי לאדרני. משוכרים לבקר שפירים לבקר: יתלישראל אל-יהה. בירעם יהוה החסד והרבה עמו פרות: והוא יפדה אתישראל. מכל עונתי:

שיר הפעולות לדוד. יהוה לא-גביה לבני ולא-ירטו עני. ולא-הלהכתי בגדלות ובגפלאות מפני: אס-לא שותוי ורוממי נפשי. בגמל עלי אפו. בגמל עלי נפשי: יתלישראל אל-יהה. מעלה ועד-עלם:

שיר הפעולות. וכוריהה לדוד. את כל-ענותה: אשר נשבע ליהה. נדור לאביר. יעקב: אס-אכב באלה בימי. אס-אעללה על-ערש צועני אס-אtan שנת לעני. לעופפי חנופה: עד-אפאא מקום ליהה. משכנות לאביר יעקב: הנה-השעננה באפרהה. מצאנוה בשדייר: נבואה למשגנויות. נשתחוה להרים רגליים: קומה יהוה למןחותך. אלה וארון שעוד: כהניך לבר-צדך חידידה. ירנני: בעבור דוד עברך. אל-תשב פני משליחך: נשבע-יוחה לדוד אמת לא-ישוב פנה. פני בטנה. אשית לכסאך: אס-ישקרו בזקן בריתין וערליך או אל-מרם. גס-בניהם עלי-יעדר ישבי לכסאיך: כי-בריך יהוה באצין. אווה למושב זה: ואת-ימוחת עדר-יעדר. ה-האשב כי אממי: צקה בקר אברך. אכיניה אשבע לך: וב-הניא אל-בלש' ישע וחיליה רגע ירנני: שם אצמיה קרו לדוד. ערכתי לך למשיחי אובי אל-ביש בשית זעלו: יצין גורו:

שיר הפעולות לדוד. הנה מה-היטוב ומה-העיט. שבתอาทים גם-ייחר: בשםון הפלבו על-הראש ירד על-היקום זקור-אורה. שרד על-פי מזרחי: בטל-הירמון שיר על-ההרני צין. כי-שם צעה יהוה את-הברכה. זי'ם עד-העלם:

שיר הפעולות. הנה ברכו את-יהה בל- עברך יהוה. העדים בביות-יהה בלילה: שאורידקם קדש זכרנו את-יהה: יברך יהוה מציון. עשה שמים וא- הארץ:

תפללה למשה איש-האלחים. אדרני שמע אתה היה לנו בדר ודר: בטרם הרים ילדו וחולל ארץ ובל. ובשולם עד-שולם אתה אל: תשב אנטש עד-דכא ותאמר שובי בני-ארdem: כי אלף שנים בעיניך ביום אתה אל: כי עבר ואשותורה בלילה: ורפסת שנה יהוי. בבקיר בחצר יהול: בברך אצין וחל. לערב ימולך ויבש: כי-כל-עט באפר. וגחמתך נבנה-לנו: שתה עונתי לנדך. על-פניך למאור פיך: כי כל-יםינו פנו בערטך. כל-ינו שנינו במו-הגה: ימישוטינו בהם שבעים שנה

וְאַם בְּגִבְرָתוֹ שְׂמֹנִים שְׁנָה וְרַחֲםָם עַמְלֵל וְאוֹן כִּי־זֶה גַּתֵּשׁ וְעַפְתָּה: מִינְיָדָךְ עַל אָפָךְ
וְקִירָאָתָךְ עֲבָרָתָךְ: לְמִנְתָּה יְמִינָךְ כִּנְעָד יְגַדְּבָא לְכִכְבָּד חַכְמָה: שִׁוְבָה יְוָה עֲדָמָתִי
וְזַקְהָם עַל־עֲבָרִיהָ: שְׁבַעַנִי בְּבָקָר חַסְכָּה וְגַרְגָּה אֲגַשְּׁתָּה בְּכָל־יִמְינָה: שְׁפָחָנוּ כִּיּוֹתִי
עֲנִיתָנוּ. שְׁנָות רָאִיתִ רַעֲתָה: יְרָאָה אֶל־עֲבָרִיךְ פָּעַלְךְ הַדָּרוֹר עַל־בְּנֵיהֶם: וַיְהִי גַּם
אֶדְנִי אֶל־תְּחִיטָה עַל־לִטְנָה. וּמְעֵשָׂה יְדֵינוּ בְּוֹנֶה עַל־לִטְנָה. וּמְעֵשָׂה תְּרֵינָה בְּוֹנֶה

מוזמוריים לפני ערבית למועדאי שבת

יהוה מלך גאות לבש. לבש יהוה עז התואר. אפיקוון
תבל בל-תפומות: נכוון כסאך פאו. מועלם אתה:
נשאו נחרות יהוה. נשאו נחרות קולם. ישאו נחרות רכיבים:
מקלחות מים רבים אדריכים משכרים. אדריך במרקם יהוה:
עדתיך נאמנו מאד. לביתך נאווה קדש. יהוה לאורך ימים:
תבון תפלי קטרת לפניה. משאת בפי מנתת-ערבה: ערבי
ובקר ואחרים אשיחת ואהמה. וישמע קולי ברוך
אליהם. אשר לא-הסיר תפלי יחסוך מأتינו:

שיר לפעלות. אשא עני אל-ההרים. מאין יבא עורי עורי
עם יהוה. עשה שמים וארץ: אל-יtron למוט רגלה.
אל-יונם שマーך: הנה לא-יונם ולא יישן. שומר ישראל: יהוה
שומר. יהוה צלך עלייך ימינה: יומם המשך לא-ייכבה ירח
בלילה: יהוה ישמך מבל-רע. שומר את-נפשך: יהוה
ישמר-צאתך ובואך. מעתה ועד-עולם:

לידונו ברוך יהוה צורי. הקמליך יקי למלך. אצבעתי
למלחמה: חסדי ומזרתני משגבתי ומפלטי לי. מגני
ובו חסity. הרודר עמי תחתני יהוה מה-אדם ותדעחו.
בן-אנוש ותחשבהו: אדם להבל דמה. ימי בצל עובה: יהוה
התשريك ותדר. גע בהרים וייעשני ברוק ברק ותפיצם.
שלח חץיך ותהמס: שלח יליך ממרקם. פצני והאלני מפחים
רבים. מיד בני נבר: אשר פיהם דבר-ושאוי ימינם ימין שקר:
אליהם שיר חדש אשירה לך. בנבל עשור אומראה לך: הנטמן

תְשׁוּעָה לִפְלָכִים. הַפּוֹצֶחֶת אֲתִיךְנָדֵר עַבְדוֹ מִחְרָבְךָ רְעוֹתָה: פָּצַנִּי
וְהַאֲילָנִי מִיד בְּנֵינָכֶר. אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבָרָשָׂוָא זַיְמִינָם יַמָּן
שָׁקָרָה: אֲשֶׁר בְּנֵינוּ בְּנֵטְעִים מְגֻדְלִים בְּנֵעוֹרְיהֶם. בְּנוֹתֵינוּ בְּזַוִּיתָ.
מְחַטְבּוֹת תְּבִנִית הַיכָּל: מְזֻוְנוּ מְלָאִים מְפִיקִים מִזְוָן אֶל זָן.
צָאוּנוּ מְאַלְיָופּוֹת מְרַבּוֹת בְּחוֹצְזִתֵּינוּ אֲלֹפִינוּ מְסֻכְלִים.
אִזְנְפְּרִזְן וְאַין יוֹצָאת. וְאַין זָוחָה בְּרַחְבָּתֵינוּ אֲשֶׁרִי הַעַם שְׁבָכָה
לֹ. אֲשֶׁרִי הַעַם שִׁיחָה אֱלֹהָיו:

לִמְנַצֵּחַ בְּנִיגְתַּת מִזְמָרָר שִׁיר: אֲלֹהִים יְחִינָנוּ יְבָרְכָנוּ יְאָרָר
פָּנָיו אֲתָנוּ סָלה: לְרוּתָה בָּאָרֶץ דְּרַבָּךְ. בְּכָלְגּוּזָם
יְשֻׁוּעָתָה: יְוֹדוֹק עַמִּיסוּ אֲלֹהִים. יְוֹדוֹק עַמִּים כָּלָם: יְשֻׁמְחוּ
וַיְרַנְנוּ לְאַמְפִים. כִּי-תְשִׁפְט עַמִּים מִשְׁוֹר וְלְאַמְפִים בָּאָרֶץ תְּנַחַם
סָלה: יְוֹדוֹק עַמִּיסוּ אֲלֹהִים. יְוֹדוֹק עַמִּים כָּלָם: אָרֶץ גַּתְנָה
יְבוֹלָה. יְבָרְכָנוּ אֲלֹהִים אֲלֹהָינוּ: יְבָרְכָנוּ אֲלֹהִים וַיַּרְאָו אָוֹתוֹ
כָּל-אַפְסִיס-אָרֶץ:

לפי ק"ק רומה מוסיפים:

שיר הַפְּעֻלֹּות. הַנְחָה בְּרָכוּ אֲתִיהוָה כָּל-עַבְדֵי יְהָוה. הַעֲמָדִים
בְּבֵיתְיְהָוה בְּלִילָותָה: שָׂ奥ָרִידָם קְדַשׁ יְבָרְכוּ אֲתִיהוָה: יְבָרְכָה
יְהָוה מִצְוָן. עָשָׂה שָׁמִים וְאָרֶץ:

יְהָוה צְבָאות עַפְנוּ. מְשֻׁגְבָּלָנוּ אֲלֹהִי יְעַקֵּב סָלה: יְהָוה צְבָאות.
אֲשֶׁרִי אָדָם בְּطַח בָּרוֹ: יְהָוה הַוִּשְׁעָה. הַפְּלָךְ יְעַנְנוּ בְּיוֹם
קְרָאָנוּ בְּשָׁלוֹם יְחִידָה אַשְׁכָּבָה וְאַיְצָן. כִּי-אַתָּה יְהָוה לְכָרְדָה. לְבַטָּח
תוֹשִׁיבָנִי תְזִידָעַנִי אָרֶח חַיִים. שְׁבַע שְׁמָחוֹת אֲתִינְגִּיד. נְעַמּוֹת בִּימִינָךְ
נְצָחָה: פִי יְמִין מִצְוָן יְשֻׁוּת יִשְׂרָאֵל. בְּשׁוֹב יְהָוה שְׁבָות עַמוֹּי. גַּל

יעקב ישם ישראל: יוסט צעה להו חסדו וביליה שיריה עמי.
עפלה לאל חי: ותשועת צדיקים מיהה. מעום בעת ארה: ניעורם
יהה ופלטם. פלטם מרטעים וושיעם. כייחסו בו: חזקן ואפסן
לכובכם. כלם מיחלים ליהה:

והוא רחומו יכפר עון ולא-ישחת. והרבה להшиб אפו.
ולא-עיר כל-חמתו: יהה הוושעה. הפלך יענני
ביחס-קראנא:

ההן אומר: ברוך אתה יהה המברך:

הקהל אומר ואחריו ההן: ברוך יהה המברך לעולם ועד:
ברוך אתה יהה. אל-הינו מלך העולם. אשר ברכו מערב
ערבים. ובכךמה פותח שערים. ובתבונה משנה עתים.
ומחליף את-הזמנים. ומסדר את-הכוכבים בשמורותיהם
ברקיע ברצונו. בזרא יום ולילה. גולן אור מפני-חשך וחשך
 מפני-אור. המעביר יום ומבייא לילה. המברך בין-יומם ובין
ליילה. יהה צבאות שמך. ושםו חי וקיים תמיד הוא מלך עליון
לעולם ועד. ברוך אתה יהה. המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצוות חקים
ומשפטים אוינו למדת. על-כן יהה אל-הינו.
בשכובנו ובគומנו תן-בלבנו. לשיח בחקי רצונך. ונשמח ונעלן
בדברי (תלמיד) תורה ובמצוותיך (וחקוקתיך) לעולם ועד.
בי שם חיינו ואורך ימינו ובכם נהגה יום ולילה. ואהבתך
אל-תסר מפשע עד-נצח נצחיכים. ברוך אתה יהה. אהבתך
את-עמו ישראל:

הקדאה קי"ש בין לקרים מעת שעשה מהוורה ולקבל עיר' על מלחת טעם, והוא בנות ובונם. צריך לפחות האותיות בפיו ובשפתיו ונדרך ליתן רוח בין הדרכיהם בין לעלובך, על לבבכם. וצריך להשמע לאוני מה שיזכר ספיו שיזכר פיו ולובו שיזכר בכוונתך, אם לא יוכל לבי בפסק רשות לא זיא אפלו בדיעבד. צריך לתאריך בדילית של יאחדו, ונדרך להתייחס בזיהוי של יתכררו של זיכרתם. אין השין צריך לתמוך את קול בפסקוק התענזה.

המתפלל יהוד אומר: אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

אומרים בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך. בכל ליבך ובכל נפשך ובכל-
מאנך: ויהיו הדברים האלהה. אשר אני מצוך
היום. על ליבך: ושננתם לגניך ודברת גם. בשבטה ביביתך
ובכלתך בזרך ובשכבה ובគומך: וקשרתם לאות על ירכך
ויהיו לטעפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
והיה אם שמע תשמעו אל מצומי אשר אני מצוץ אתכם
היום. לאhabה את יהוה אלהיכם ולבדו בכל ליבכם
ובכל נפשכם: וננתני מטר-ארצכם בעהו יורה ומלאקוש.
ואספת דגניך ותירשך ויאחרך: וננתני עשב בשדה לבהמתך.
ואכלת ושבעתה: השמרו לכם פון יפתח לביבכם. וסרגטם
ועברתם אליהם אחרים והשתחויתם להם: ויחלה אף יהוה
בכם ועוצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תגע
את יבולה. ואברתם מהרה מעל הארץ הטהה אשר יהוה
נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על ליבבכם ועל נפשכם.
וקשרתם אותם לאות על ירכם ויהיו לטעפת בין עיניכם:
ולפדרתם אותם את בניכם לדבר גם. בשבטה ביביתך ובכלתך

בְּלֹרֶד וּבְשִׁכְבָּה וּבְקַומֵּךְ: וּכְתַבְתָּם עַל־מִזְוֹזֶת בַּיּוֹתְךָ וּבְשַׁעֲרֵיךְ:
לְמַעַן יַרְבּוּ יְמִיכֶם וַיִּמְלִיכֵם. עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאַבְתֵיכֶם לִתְתֵ לָהֶם. בַּיּוֹם הַשְׁמִים עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאָמֵר: דָּבָר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֶלָּהֶם וְעַשׂו לְהֶם צִיצָת עַל־כֶּנֶף בְּגִידֵיכֶם לְדוֹרֵתֶם.
וְגַתְתָנוּ עַל־צִיצָת הַכֶּנֶף פְּתִיל פְּכָלָת: וְהִיה לְכֶם לְצִיצָת וּרְאִיתָם
אָתוֹ וּוּכְרָתָם אֶת־כְּלָמֹצֹות יְהוָה וּוּשְׁיִתָם אֶתְכֶם. וְלֹא־תַתְרוּ
אַחֲרֵי לְבָבְכֶם וְאַחֲרֵי עַינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם וְנִינִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן
תַּזְכִּיר וּוּשְׁיִתָם אֶת־כְּלָמֹצֹותִי. וְהִיְתֶם קָדוֹשִׁים לְאֱלֹהִיכֶם:
אָנָי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם לְהַיוֹת
לְכֶם לְאֱלֹהִים. אָנָי יְהוָה אֱלֹהִיכֶם: הַצְבָּרוּ אָמֵת:

החותן חור ואותר: יְהוָה אֱלֹהִיכֶם אָמֵת:

וְאִמּוֹנָה בְּלִזְאת וְקִים עַלְיָנוּ. בַּי הָוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין
וּלְתֹו. וְאַנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עַמוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיד מְלָכִים.
הַגּוֹאָלָנוּ מְלָכָנוּ מִכֹּפֶר בְּלִעְרִיצִים. הַאֲלָה הַגְּפָרָעָ לְנוּ מִאֲרֵינוּ.
הַמְשֻלָּם גָּמוֹל לְכָל־אוֹיֵב נִפְשָׁנוּ. הַשָּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחִים וְלֹא־נִתְנַצֵּן
לְפּוֹתַר רְגָלָנוּ. הַפְּדָרִיכָנוּ עַל־בָּמוֹת אוֹיֵבָנוּ. וַיָּרַס קְרָנָנוּ
עַל־כָּל־שׂוֹנְאָנוּ. (הַאֲלָה) הַעֲשָׂה לְנוּ נִסִּים וְנִקְמָה בְּפִרְעָה.
אָתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמָת בְּנֵיכֶם. הַמִּכָּה בְּעַבְרָתוֹ בְּלִבְכּוֹרִ
מִצְרָיִם. וַיַּצֵּא יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ מִתּוֹךְ לְחָרוֹת עוֹלָם. הַמּוֹעֵבִר
בְּנֵי בִּינְזָגָרִי יִסְׁסּוּ. אֶת־רוֹקְפִיָּהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאָיהם בְּתַחְוםֹת
טָבָע. וּרְאוּ בְנִים אֶת־גִּבּוּרָתוֹ. שְׁבַחוּ וְהִזְדַּרְדוּ לְשָׁמוֹ. וּמְלָכוֹתוֹ

ברצון קבלו עליהם. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמה
רבה ואמרו כלם. מירכמבה באלם יהוה. מי במקה נאדר
בקדש. נזרא תהלה עשה פלא. מלכותך רוא בניין. בזקע
ים לפניהם משה. זה אליו ענו ואמרו. יהוה ימלך לעלם ועד:
ונאמר. כייפה יהוה אתה יעקב וגאלו מיד חזק מפנו. ברוך
אתה יהוה. גאל ישראל:

השביבנו יהוה אלהינו לשלום. והעמידנו מלפני לחיים
(טובים) ולשלום. ופרוש עליו סכת שלוםך.
ויהנו בעדרני. ותקנו ב עצה טובה מלפנייך. וחשינו (מהרה)
למשׁ שמח. וחרס מעליינו אויב. דבר וחרב ורעב יגנו^ן
ואנחתה. ושרב (והסר) שטן מלפניינו ומאחרינו. ושמר צאתנו
ובזאננו מעתה ועד עולם. ברוך אתה יהוה. שומר עמו ישראל
לעד. אמן:

אמרם בלחש:

ברוך יהוה לעלם. אמן ואמן: מלך יהוה לעלם. אמן ואמן:
ברוך יהוה מצון שכון ירושלים. הלויה: ברוך יהוה
אלhim אליה ישראל. עשה נפלאות לבדו: ובירוקו שם כבודו
לעולם. יפלא כבודו אטיב הארץ. אמן ואמן: יהי כבוד יהוה
לעולם. ישמח יהוה במעשי: כי לא-יטש יהוה א-תעמו בעבור
שם הנadol. כי הויאל יהוה לעשות אתכם לו לעם: וירא כל-העם
ויפול על-פניהם ואמרו. יהוה הוא האלhim. יהוה הוא האלhim:
והיה יהוה למלך על-כל הארץ. ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו
אחד: יהי מסדר יהוה עליינו. כאשר יתלנו לה: הושיענו יהוה

אלְהָנוּ וַקְבָּצָנוּ מִזְהָנוֹים. לְהֽוֹדָות לִשְׁם קָדוֹשׁ. לְהַשְׁתֵּבָח
בְּתַהֲלָתֶךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂית יְבוֹא וַיְשַׁתְּחַוו לְפָנֶיךָ אֱדֹני וַיַּכְבְּרוּ
לִשְׁמֶךָ: כִּי־גָדוֹל אַתָּה וַעֲשָׂה נְפָלוֹת. אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדָךָ: וְאַנְחָנוּ
עַמְּךָ וַצָּאן מֶרְעֵיתֶךָ. נָדָה לְךָ לְעוֹלָם. לְדוֹר וּדוֹר נְסִפֶּר תְּהִלָּתֶךָ:
ברָךְ יְהוָה בַּיּוֹם. ברָךְ יְהוָה בְּלִילָה. בָּרוּךְ יְהוָה בְּשַׁבְּבָנוּ. ברָוךְ
יְהוָה בְּקוּמָנוּ: בַּיּוֹם נְפָשָׁות הַחַיִם וְהַמְּתִים: אֲשֶׁר בְּרוּךְ נְפָשָׁךָ
בְּלִיחָיו וְרוּחָךָ בְּלִבְשָׁר־אֲישׁ: בַּיּוֹם אֲפָקֵיד רֹוחֶךָ. פָּרִיד אָוֹתֶךָ.
אֶל אֶמְתָה: אֱלֹהֵינוּ שְׁבָשָׁמִים. יְחִיד שְׁמֵךְ וְקִים זְכָרֶךָ וּמְלֻכָּתֶךָ
תְּמִיד. הוּא יְמָלֵךְ עַל־נוּ לְעוֹלָם וּעַד: עַכְלָה נְבִיעַ לְרוֹכֶב
בְּעֶרֶבּוֹת. לֹאֶל הַמְּפֹואָר בְּמִקְהָלוֹת קָדוֹשִׁים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה.
מֶלֶךְ אֶל חֵי לְעֵד וְקִים לְנִצָּחָה:

החון אומר:

יְתַגְּדֵל וַיְתַקְדִּשׁ שְׁמָה רְبָא. בְּעַלְמָא דְבָרָא בְּרוּתָה. יְמָלֵךְ
מְלֻכָּתֶךָ בְּחִיכָּן וּבְזִימָיכָן וּבְמִיּוֹן דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב. וְאָמְרוּ אַמְּנָן:
יְהָא שְׁמָה רְבָא מִבְּרָךְ. לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמִי עַלְמִיא.
יְתִבְרַךְ וַיְשַׁתְּבַח וַיְתַפְּאֵר וַיְתִרְוֹם וַיִּתְנַשָּׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דְקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
לְעַלָּא לְעַלָּא מִזְכָּל־בְּרַכָּתָא. שִׁירָתָא. פְּשָׁבָחָתָא וּנְחַמְתָּא
דְּאָמִרָן בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ אַמְּנָן:

עמידה לערבית של מוצאי שבת

בראש חודש מכריזים: "ראש חדש"; בחנוכה ופורים דפרוזים מכריזים: "על הנסים".
ISON פניו בוגר מקום המקורש כאשר רגליו ואבליו זר, יעדתו ולא שען וויה ראש מעט, צריך לבון בכל הרכבות,
ולפוחת ברכבה הראשונה.

אָדָנִי שְׁפַתִּי תִּפְתֹּח אָזִי גַּזְדֵּתְךָ
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם
אֱלֹהֵי יַצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאָל הַגָּדוֹל הַגָּדוֹל הַגָּדוֹל
אֵל עַלְיָין. גּוֹמֵל חִסְדִּים טוֹבִים וְקוֹנֶה אַתְּ הַכָּל וְזֹכֶר חִסְדִּי
אֲבוֹתֶיךָ וּמְבֵיא גּוֹאֵל לְבָנֶיךָ בְּנֵיכֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בָּאַהֲבָה:

בעשיית מוסיפים: זָכְרָנוּ לְחַיִם. מֶלֶךְ חַפְזָן בְּחַיִם.
וְכִתְבָּנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִם. לְמַעַן אֵל חַי

מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֹזֶר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מְגַן אֲבוֹתֵיכֶם:
אַתָּה גּוֹבֵר לְעוֹלָם יְהוָה. מְחִילָה מְתִים אַתָּה רַב לְחוֹשְׁיעַ.
בקץ: מְוַרֵּיד הַטֶּל. וּ כְחוֹתָה: מְשִׁיב הַרְוחָ וּמְוַרֵּיד הַגְּשָׁם.
מְכַלֵּל חַיִם בְּחַסְדִּי. מְחִילָה מְתִים בְּרַחְמִים רַבִּים. סֻמְךָ
נוֹפְלִים וּרְוַפְאָ חֹלִים. מְתִיר אַסּוּרִים. וּמְקִים אַמְגַנְתוֹ לִישְׁנִי
עַפְרָה. מִיְּכִמּוֹךְ בְּעַל גִּבְורוֹת וּמִ דּוֹמָה לְךָ. מֶלֶךְ מִמְּתִים וּמְחִילָה
וּמְצִמְחָה לְנוּ יְשֻׁעָה:

בעשיית מוסיפים: מֵי בְּמַזְדֵּא בְּרַחְמִים.
וּכֹור יְצֹרֵיךְ בְּרַחְמִים. מִמְּתִים וּמְחִילָה:

וּנְאָמֵן אַתָּה לְהַחִיּוֹת מְתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מְחִילָה הַמְּתִים:

עמידה לערבית של מוצאי שבת

**לדור ודור נמוליך לאל. כי הוא לבדו מרים וקדוש. ושבחך
אל לנו מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גודול
וקדוש אתה. ברוך אתה יהוה. האל הקדושים:**

בעשיית: המלך הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת. ומילד לאנוש בינה:

**אתה הבידת בזיקנש לחול. ביזיאור לחשך. ביזישראל
לѓויים. ביזיימ השביעי לששת ימי המפעשה. וכשם
שהבדילתנו מגוי הארץ וטומשפות הארץ. בן תפתרנו
ותנקנו מבלחטא ועון. וחננו מאטך דעה ובינה והשכל.
ברוך אתה יהוה. חונן הרעת:**

**השיבנו אבינו ל תורה. ורבקנו במצויה. וקרבנו מלכנו
לעבודתך. והחוירנו בתשובה שלמה לפניה. ברוך אתה
יהוה. הרוצה בתשובה:**

**סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו. כי אל
טוב וסלח אתה. ברוך אתה יהוה. חנון הפרבה לסלוח:
ראה נא בעניינו וריבנה ריבנו. וגאלנו מלכנו מהרה למען
שםך. כי (אל) גואל חוק אתה. ברוך אתה יהוה.
גואל ישראל:**

**רפאנו יהוה (אל לנו) ונרפא. הוישענו ונשועה. כי תהלה לנו
אתה. והעלת רפואה שלמה לכל מボתינו (ולכל
תחלואינו). כי אל רופא רחמן ונאנן אתה. ברוך אתה יהוה.
רופא חולין עמו ישראל:**

ברך עלינו יהוה אלהינו את־השנה הזאת לטוֹבה
וְאֶת־כָּל־מִינֵּי תְבוֹאַתָּה. וְמִן טַל (בchorף מוסיפים: ומטר)
לברכה על־פני הארץ ושבע את־העולם מברכוֹתֶיךָ. וְמִן
ברכה רוחה וначלה בכל־מעשה יברינו. ברוך אתה שנותינו
בשנים הטובות המבורכות. ברוך אתה יהוה. מברך הימים:
תקע בשופר גוזל לחרותנו. וְשָׁא נָס לְקַבֵּץ גָּלוּתֵינוּ. וְקַבְּצָנוּ
יחד מארבע בנויות הארץ לארכנו. ברוך אתה יהוה.
מקבץ נdryי עמו ישראל:

השיבה שופטינו בבראשונה ווועצינו בבוחלה. ותמליך
עלינו אתה (פהרחה) לברך (בחסד וברחמים).
בצדק ובמשפט. ברוך אתה יהוה. מלך אוֹהֶב צדקה ומשפט:

בעשיה: **הפלך המשפט:**

נוסח מהדור רמ"ו ובלווניא: ולמשמדים בלתי־תהי תקווה. וכל המינים כלם ברגע יאבדו. וכל־אויביך מהרה יברתו. ומלכיות זרזן מהרה תעקר ותשבר ותכנייע אומתם מהרה בימינו. ברוך אתה יהוה. שובר אויבים ומכנייע זרים:	ולמשיגים בלתי־תהי תקווה. וכל המינים כלם ברגע יאבדו. וכל־אויביך מהרה יברתו. ומלכיות זרזן מהרה תעקר ותשבר ותכנייע אומתם מהרה בימינו. ברוך אתה יהוה. שוחר אויבים ומכנייע זרים:
--	---

על-חסידים ו

על-צדיקים ו

על-גבי האclk ו

על-פליטות עפמך בית ישראל יהמו (נא) רחמייך יהוה אלהינו ימן שבר טוב ל

כל-הבו^תחים בשםך הטוב באמת. ושים חלקיינו עמם. לעולם לא נבוש כי^בך בטהנו מלך עולמים ברוך אתה יהוה משען ומבטח לאדריכים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב. ובנה אותה בנין עולם ב מהרה בימינה:

בליל תשעה באב אומרים:

רחם יהוה אלהינו עליינו ועלישראל עפמך. ועל**ירושלים** עירך. ועל**ציוו** משכן כבודך. ועל**העיר האבלה** הת| רבה |
 וְהשׁוֹמֵמָה. הַבְּתוּנָה בַּיַּד זֶרֶם. הַרְמוֹסָה בְּכֶף עֲרִיצִים. וַיְבָלוּשָׂה | לְגִוּנָה. וַיְרִשָּׂה עֲזָבִי פְּסִילִים וּלְיִשְׂרָאֵל עפמך גִּתְתָּה וְלֹאָרֶץ עַקְבָּה | יְרִשָּׁה חֹרֶשֶׁתָּה. נְעָרָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מַעֲפָרָה. וְהַקִּיחָה מַארְץ דָוִיה. | גִּתְתָּה עַלְיהָ בְּנֵה רְשָׁלֹם. וּכְנַחַל שָׁוֹטָף כְּבָוד גּוֹים. כִּי בָאשׁ הַצְתָּה. | וּבָאשׁ אַתָּה שְׁתִּיד לְבָנוֹתָה. כְּאָמֹר וְאַנְיָ אַתְּה יְהוָה נָסִים יְהוָה חֹמֶת אָשׁ סְבִיב וּלְכֹבֵד אַתָּה בְּתוֹכָה. ברוך אתה יהוה. מנוח ציון עירו וְאַבְלֵי עַמוּ וּבָנוֹת יְרוּשָׁלָם: |

ופמשיכם את יצמתה.

ברוך אתה יהוה. בזנה ירושלים:

את-צמיחך דוד עביך במתנה תצמיח. וקרנו מרים בישועתך. כי לישועתך קומו בלהיוזם. ברוך אתה יהוה. מצמיחך: קרן ישועה:

שֶׁמַע קֹלֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינו וְחֹסֵן וְרָחֵם עָלֵינו וּכְבָל בְּרִחְמִים וּבְרָצְוֹן אֲתִ-תְפַלֵּנו וְאֲתִ-תְחַנֵּנו בַּיְאָבָל רְחִמִּים רַבִּים אַתָּה הוּא מָעוֹלָם וְלֹא נִשְׁׂוֹב רִיקָם מַלְפִינְהָ:

בכל ט' באב היחיד הצט אמרו:

עֲנָנו יְהוָה עֲנָנו בָּיוֹם תִּעְנִיתָנו בַּיְמָה גָּדוֹלה אֲנָחָנו וְאַל-תְּעַלֶּם אָזְנָךְ מְשֻׁמּוּעַ תִּפְלַתָּנו וְאַל-תְּعַלֶּם מְבָקְשָׁתָנו הִיה נָא קָרוֹב לְצַוְעָנָי טָרֵם נִקְרָא אַתָּה תְּעַנָּה בְּדָבָר שָׁגָבָר וְהִיא טָרֵם יִקְרָאוּ וְאַנְיָ אַעֲנָה עֹד הָם מְדָבְרִים וְאַנְיָ אַשְׁמָע בַּי אַתָּה פּוֹדֵה וּמְצַל בְּכָל-עַת צָרָה וְצֹוקָה:

בַּי אֵל שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה וְתִחְנֹן אַתָּה בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:

רְצָחָה יְהוָה אֱלֹהֵינו בְּעַמְך יִשְׂרָאֵל וְאַל-תְּפַלֵּתָם שׁׁעַדָּה וְהַשְׁבָּה הַעֲבוֹדָה לְדָבֵר בִּתְחָדָה וְאַשְׁי יִשְׂרָאֵל וְתְּפַלְתָּם מִתְּרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֵּל בְּרָצְוֹן וְתָהִי לְרָצְוֹן תִּמְדֵיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמָּה:

בראש חודש ובחול המועד אמרו:

אֱלֹהֵינו וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינו יְשָׁלָה וְיַבָּא גַּעַשׁ יְרָאָה (נ"א: וְיַרְאָה) יְרָאָה וְיִשְׁמָע וְיִפְקַד וְיִכְרֹר וְיִרְוֹנֵנו וְיִכְרֹן אֲבוֹתֵינו וְיִכְרֹן יְרוּשָׁלָם עִירָה וְיִכְרֹן מִשְׁיחָה בְּנֵידָוד עַבְדָה וְיִכְרֹן כָּל-עַמָּך בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֵיך (לְפִלְפִּתָה) לְטוֹבָה לְחַן וְלִחְסָד וְלִרְחָמִים וְלִרְצְוֹן בָּיוֹם

בראש חודש:	בחוחה"ט של סוכות:
רָאש הַחְנָשׁ הָהָה.	מִג הַמִּזְוְאֹת הָהָה.

זָכַרְנוּ יְהֹהֶה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לִטוּבָה. וַפְקַדְנוּ בּוֹ לִבְרָכָה. וְהַשְׁעִינָנוּ בּוֹ
לְחִים טוֹבִים. בְּדָבָר יְשֻׁוָּה וּרְחַמִּים. יְחוֹס וְחַנּוּ וּרְחַם עַלְיכָנוּ
וְהַשְׁעִינָנוּ כִּי אֲלֹךְ עַנְיָנוּ כִּי אֶל פָּלָךְ מְנֻן וּרְחַום אַתָּה:

וְתַחֲווֹנָה עַנְיָנוּ בְשִׁובָה לֵצִיּוֹן וְלִירוֹשָׁלָם עִירָךְ בְּרַחֲמִים בְּמַאוֹ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹהֶה הַמַּחְזִיר בְּרַחֲמִי שְׁכִינָתוּ לֵצִיּוֹן:

מוֹדִים אָנַחֲנוּ לְךָ. שָׁאַתָּה הוּא יְהֹהֶה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
עַל-חַיָּנוּ הַמּוֹסְרִים בְּיִדְךָ וְעַל-גַּשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לְךָ. וְעַל-נֶּפֶשֶׁךָ שְׁבָכְלִיוֹם וַיּוֹם עַפְנוּ וְעַל-גַּפְלָאוֹתֶיךָ וּטוֹבָותֶיךָ
שְׁבָכְלִעת. עַרְבָּה וּבְקָרְבָּה זָהָרים. הַטּוֹב בַּיְלָא-כְּלָוָה רְחַמִּיהָ.
הַמְּרַחָם בַּיְלָא-תְּמַנוּ חַסְדְּךָ וּמְעוֹלָם קְנוּנוּ לְךָ. לְאַהֲכָלְמַתָּנוּ
יְהֹהֶה אֱלֹהֵינוּ וְלְאַעֲזַבְתָּנוּ וְלְאַהֲסִתְרָתָ פְּנֵיךָ מִמְּנָנוּ.

בחנוכה ובפורים אמרו:

עַל-הַגְּפִיסִים וְעַל-הַגְּבוּרוֹת וְעַל-הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל-הַפְּלָחָמוֹת וְעַל-
הַפְּרָקָן וְעַל-הַפְּרוֹת שְׁעִשֵּׂית עַפְנוּ וְעַם-אֲבוֹתֵינוּ בִּיםִים הַחֲםִים
בְּזַמָּן הַזֶּה:

בפורים:

בחנוכה:

בִּימֵי מְרֻדָּci וְאַסְטָר בְּשָׁוּשָׁן
בִּימֵי מְרֻדָּci וְאַסְטָר בְּשָׁוּשָׁן
חַשְׁמֹונָאי וְבָנִי. בְּשָׁעַרְתָּה
הַבִּירָה. בְּשָׁעַם עַלְיכָם
עַלְיָדֶם מְלֹכוֹת יְהוָה הַרְשָׁעָה
הַמּוֹרֶשֶׁע. וּבְקַשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֵּן
לְשִׁכְחָס מְטוּרָמָךְ וְלְהַעֲבִירָם
מְחַקֵּי רְצָנָךְ. וְאַתָּה בְּרַחֲמִיךָ
הַרְבִּים עַמְּרָת לְהָם בְּעַת אַרְתָּם.
בְּשִׁלְשָׁה עַשְׂרֵה לְתֹדֵש שְׁנִים.
רַבָּת אֲתִירִים. דָּבָת אֲתִידִים.
עַשְׂרֵה דָּהָא-חַדְשָׁה אַרְרָה וְשַׁלְלָם

לְבָבוֹ: וְאַתָּה לִבְרָחֶמֶיךְ הַרְבִּים
הַפְּרָת אֶת־עַצְתָּו. וְקַלְקַלְתָּ אֶת־
מְחַשְּׁבָתוֹ. וְהַשְּׁבָתָ לֹא גָּמוֹלֵי
בָּרָאשָׁו. וְתַלְתָּ אֲתָוֹ וְאַתָּבְנֵי עַל־
הָעַזְןִי: וְכַשְּׁמָשָׁ שְׁעִשְׁתָּ עַם־אֲבוֹתֵינוּ
נָס. כִּן עֲשָׂה עַפְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
פָּלָא וְגַנְסִים בָּעֵת הַזֹּאת. וְנוֹדָה
לִשְׁמָךְ הַגָּדוֹלָ סָלהָ:

וְהַדְלִיקָנוּ נְרוֹת בְּחַצְרוֹת קָרְשָׁה. וְקַבְעוּם שְׁמוֹנוֹ יָמִים בְּהַלֵּל
וּבְהַזְדָּה. וְכַשְּׁמָשָׁ שְׁעִשְׁתָּ עַמָּהָם נָס. כִּן עֲשָׂה עַפְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
פָּלָא וְגַנְסִים בָּעֵת הַזֹּאת. וְנוֹדָה לִשְׁמָךְ הַגָּדוֹלָ סָלהָ:

ומסתך על כלמי וכוי

בעש"ת מוסיפים: ז'וכר ר'חמייך ובכובש את-יבעסך.
כליה דבר וחרב ורעב ושב (ושב) ומשות ומנפה וכל-מחלה.
מעלינו ומעל כל-בנינו ברייתך:

על-כלם יתברך ויתרומים שמק מלכנו תמיד. כל-החיים
יודוק סלה. ויהיללו לשמד הtout באמת:

בעש"ת מוסיפים: וכתוב לחיים טובים כל-בנינו ברייתך:

ברוך אתה יהוה. הtout שמק ולך נאה להזרות:
שים שלום. טוביה וברכה. (ח'ים). חן וחסד ור'חמיים. עלינו
יעל כל-ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו באחד באור
פניך. כי באור פניך נמת לנו יהוה אל-ה'ינו. תורה ח'ים.

אַהֲבָה וְחֶסֶד. אִזְרָקָה. בְּרָכָה. יְשׁוּעָה וּרְחַמִּים וְחַיִם וְשַׁלּוּם. וּטוֹב יְהִי בְּעֵינֵיךְ (לִבְרָכָנוּ וּלִבְרָךְ אַתְּ־כָל־עַמְךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל־עַת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשַׁלּוּמָךְ):

בעשיות מוסיפין: בספר חיים. ברכה ושלום. פרנסתת טוביה וישועה ונחמה. חן וחסד נוצר ונפתח לפניך. אנו וכל-עמד ישראאל. לחיים (טובים) ולחלים:

ברוך אתה יהוה. המברך את-עמו ישראל בכל-זמנים. (אמן):

ויש נהגים להוסיפה:

אליה. נצור לשוני מרע. ושפתי מדרבר מרפה. ולמקללי נפשי תודום ולמאודיך תרדף נפשי. ונפשי בערף לכל תוניה. יהי רצון מלפניך יהוה אלהי. شبילים-הקבים עלי לירעה. תפאר עצם ותקלאל מחשיבותם. וכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהי. שתפתה לשבורי תורה. שערי חכמה. שערי ביתה. שערי דעה. שערי בינה. פרנסתת וכל-כללה. שערי חיים. חן וחסד ורחמים ורצון מלפניך:

אם שכח לומר על התניסים אמרה:
הרחמן. מעשה לנו גנסים גנפלואות קשם שעשה לאבותינו
 בימים ההם בזמנן היה. בימי וכור לעל עט' 243.

כולם אומרים:

יהיו לְרַצְוֹן אַמְرִיכִי. וְהִגְיֹן לְבִי לְפִנֵּיךְ. יְהָוָה צָרִי וְנַאֲלֵי:
 פוסף שלוש פסיעות לאחרורי בכירעה אחת והוחור לשטאלו, ואחר קר לימי וואומר:
עֲשֵׂה שְׁלָום בְּמִרְזָמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו. יְעַשֵּׂה שְׁלָום עַלְيָנוּ וּעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. (אמן):

(יהי רצון מלפניך. יהוה אלהינו ואלהי אבותינו.
 שתבנה בית המקדש במטהה בימינו. ומן חילכנו בתרעם):

אם במשך השבוע חל יօת אומרים כאן קדיש שלם, וממשיכים יויתנו לך, لكمנו עט' 249.

בפורים דפוזים עברים לעת' 327.

החון אומר:

**וַתִּגְדֹּל וַיַּתְקִדְשֵׁ שָׁמַه רַבָּא. בְּעֶלְמָא דְּבָרָא כְּרוּתָה. וַיַּמְלִיךְ
מֶלֶכְוֹתָה בְּתִיכְוֹן וּבְיוּמְכֹן וּבְחַיִּ רַכְלָבִיטִישָׂרָאֵל
בְּעֲגָלָא וּבְזָמָן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמָן:**

**יְהָא שָׁמַה רַבָּא מִבְּרָךְ. לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמִי עַלְמָא.
וַתִּבְרָךְ וַיִּשְׁפְּבַח וַיִּתְפְּאַר וַיִּתְרֻומֵּס וַיִּתְנְשָׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה
וַיִּתְהַלֵּל שָׁמַה דְּקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
לְעַלְאָ לְעַלְאָ מַזְכָּלְבָּרְכָּתָא. שִׁירָתָא. תְּשִׁבְחָתָא וּנְחַמְּתָא
דְּאָמִירָן בְּעֶלְמָא. וְאָמְרוּ אָמָן:**

בליל ט' באב מדגים פסוקי תהילים אלו:

**וַיְהִי נָעַם אֶדְנִי אֶלְהֵינוּ עַלְנוּנוּ. וּמְעָשָׂה יְדֵינוּ בּוֹנְגָה עַלְנוּנוּ.
וּמְעָשָׂה יְדֵינוּ בּוֹנְגָה:**

**יָשַׁב בְּסִטְרָה עַלְיוֹן. בְּצָל שָׁלִי יְתִלוֹנָן: אָמָר לִיהְיָה מְחַסִּי
וּמְצֹדְקִי. אֶלְהֵי אֶבְטָחָהָבוּ: כִּי הוּא יָאֵלָה מִפְּחַד יְקוּשׁ
מִבְּבָר הַוּתָן: בְּאֶבְרָתוֹ יַסְךְ לְךָ וְתַחַת־כְּנָפָיו תַחַסָּה. צַנָּה
וּסְחָרָה אֶמְתָה: לְאַתְּרָא מִפְּחַד לִילָה. מְחַז יְעוֹף יוֹסֵם: מִהְבָּר
בְּאָפֶל יְהָלָד. מְקַטֵּב יְשָׁוד צָהָרים: יַפְלֵל מֵאֵדוֹ אֶלְף וּרְבָבָה
מִימִינָה. אֶלְיָה לֹא יָגֵש: רַק בְּעִינָה תְּבִיט וּשְׁלָמָת רַשְׁעִים
תְּרָאָה: כִּי־אַתָּה יְהֹוָה מְחַסִּי. עַלְיוֹן שְׁמַת מְשׁוֹנָה: לְאַתָּא
אֶלְךָ רַעָה יְנַגֵּע לְאַיְלָב בְּאֶהָלָה: כִּי מְלָאָכִי יְצֹהָה־לָךְ.
לְשָׁמָר בְּכָל־דָּרְכֵיכֶד: עַל־כְּפִים יְשָׁאָגֵךְ. פְּרִתְגָּג בְּאָבִן רְגָלָה:**

על-shall ופמן תדרך. תרמס כפיר ותני: כי כי חשך ואפלתָהוּ אֲשֶׁר בְּהוּ כִּי יַדֵּע שְׁמֵי יְקָרָאָנוּ אֲעַזְבָּהוּ עַמּוֹ אָנָכִי בָּצָרָה. אֲחִלָּאָהוּ וְאַכְבָּדוּ: אָרָךְ יָמִים אֲשֶׁר בְּעֵיחָהוּ אֲרָאָהוּ בַּישׁוּעָתִי: אָרָךְ יָמִים וּבוּ. ע"כ מדרגים בליל ט' באב.

וְאַתָּה קָדוֹשׁ. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: בְּקוֹל: וְקָרְלָא וְהַאֲלֹהָה וְאָמָר. קָדוֹשׁוּ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת. מֶלֶא כָּל-הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: בְּלוּחָשׁ: וּמְקַבֵּלְיוּ הוּא מַן הוּא אָמָרין. קָדִישׁ בְּשָׂמֵי מְרוֹמָא עַלְאָה בֵּית שְׁכִינָתָה. קָדִישׁ עַל-אֲרָעָא עֲוֹבֵד גְּבוּרָתָה. קָדִישׁ לְעָלָם וּלְעַלְמִי עַלְמִיא. יְהוָה צְבָאוֹת מֶלֶא כָּל-אֲרָעָא וַיַּוְיַדְךָ יְקָרָה: ע"כ. בְּקוֹל: וְתַשְׁאַנְיָ רָוחָ וְאַשְׁמָעָ אַחֲרֵי קוֹל רֻעָשׁ גָּדוֹל. בְּרוּךְ בְּבָזְדִּיְהוּ מִמְּקוֹמוֹ: בְּלוּחָשׁ: וְנַטְלַתְנִי רָוחָא. וְשִׁמְעַת בְּתַרְאֵי קָל וַיַּעַשְׂגִיא. דְּמָשְׁבָחִין וְאָמָרין. בְּרִיךְ יְקָרָא דִּיְהוָה מְאָתָר בֵּית שְׁכִינָתָה: ע"כ. בְּקוֹל: יְהוָהוּ יְמָלֵךְ לְעָלָם וְעַד: בְּלוּחָשׁ: יְהוָה מֶלֶכְוֹתָה (קָאִים) לְעָלָם וּלְעַלְמִי עַלְמִיא: יְהוָה אֱלֹהִי אֲבָרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבָתֵינוּ שְׁמַרְהִזָּאת לְעוֹלָם לִיצָר מִחְשָׁבּוֹת לְבֵב עַמּוֹ וְהַכּוֹן לְבַבּוֹ אֶלְيָה: וְהָוָא רְחוּסָוּ יְכַפֵּר עַזְוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית. וְהַרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפָוּ. וְלֹא-יִעַיר בְּלִיחָמָתוֹ: כִּי-אַתָּה אָדָנִי טֹב וְסָלָח. וּרְבָּתָסָד לְכָל-קָרְאִיךְ: אַדְקָתָךְ אֶדְקָת לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אִמְתָּה: תַּתְנִין אִמְתָּה לְיעַקְבָּבָחָד לְאָבָרָהָם. אַשְׁר-גַּנְשְׁבָעָת לְאָבָתֵינוּ מִימֵי קָדָם: בְּרוּךְ אָדָנִי יוֹם. יְעַמְּסָלָנוּ הָאָל יְשֻׁוּתָנוּ סָלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עַמְנוּ. מְשַׁגְּבָלָנוּ אֱלֹהִי יְעַקְבָּ סָלָה: יְהוָה צְבָאוֹת. אֲשֶׁר-יְאָרֵם בְּטָח בְּךָ: יְהוָה הַוְשִׁיעָה. **הַמֶּלֶךְ יְעַנְנוּ בְּיוֹסֵףְקָרָאָנוּ** ע"כ בְּלוּחָשׁ.

ברוך אלְהַיָּנוּ שָׁבָרָאנוּ לְכִבְודוֹ. וְהַבְּדִילֵנוּ מִן־הַתּוֹעִים. וְגַם
לְנוּ תּוֹרַת אֶמֶת וְחַי עֹלֶם נִטְעַ בְּתוֹכֵנוּ. הַרְחָקֵן יַפְתַּח
לְבָנָנוּ תּוֹרַתוֹ וַיַּטְעֵעַ אֲהַבְתּוּ וַיַּרְאֵתּוּ בְּלִבֵּנוּ. וַיַּשְׂים בְּלִבֵּנוּ לְאַהֲבָה
אוֹתוֹ. וְלִירָאָה אוֹתוֹ. וְלַעֲבֹדוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצׂוֹנוֹ בְּלִבֵּב שָׁלָם וּבְנִפְשָׁת
חַפְצָה. לְמַעַן לֹא נִגְעַן לְרִיק וְלֹא נִלְדֵּר בְּהַלְלָה. וּכְן יְהִי רְצׂוֹן
מִלְפְנֵיךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁגַשְׁמָר חַקִּיךְ בְּעוֹלָם
זֶה. וְנוֹבֵה וְנִיחַדְתָּ וְנִרְאֵה וְנִירְשֵׁת שְׁנִי הַמְשִׁיחַ לְטוֹבָה
וּלְבָרָכה. לְזָכֹות וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים וּלְחַי הַעוֹלָם הַבָּא:

החון אומר:

וַתַּגְדַּל וַיַּתְקַדֵּשׁ שְׁמָה רְبָא. בְּעַלְמָא דְבָרָא כְּרוּתָה. וּמַלְיךְ
מִלְכָוֶתָה בְּתִיכְיָון וּבְיוֹמִיכְיָון וּבְחַי רְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב. וְאַמְרָו אָמָן:

יְהָא שְׁמָה רְבָא מִבְּרָךְ. לְעַלְםָן וּלְעַלְמִי עַלְמָא.
**וַתִּתְבָּרֵךְ וַיִּשְׂתַּבֵּחַ וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרֻומֵּס וַיִּתְנְשָׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דִּקְרָשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
לְעַלְאָ לְעַלְאָ מִן־כָּל־בְּרִכָּתָא. שִׁירָתָא. פְּשָׁבַחַתָּא וּנְחַמְתָּא
דְּאַמְרִין בְּעַלְמָא. וְאַמְרָו אָמָן:**

תַּתְקַבֵּל אֶלְוֹתָהּ וּבְעוֹתָהּ זָרְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל. קָרֵם אֲבוֹהוֹן
דְּבָשָׁמִיא. וְאַמְרָו אָמָן:

**יְהָא שְׁלָמָא רְבָא מִן־שְׁמִיא וְחַי טוֹבִים עַלְינָנוּ וּעַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל.** וְאַמְרָו אָמָן:

עַשְׂה שָׁלוֹם בְּמִרְומִיו. הוּא בְּרָחָמִיו. יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עַלְינָנוּ
וּעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל. אָמָן:

בחונכה בבית הכנסת מודליקים כאן את הנרות.

בכליל ט' באב אין אומרים יתנו לך וכו' וממשיכים בעליו לשבח:

ויתנו לך האללים מטה השמים ומשמעי הארץ. ורב דגון
 ותירש: יעבוריך עפים וישתחוו לך בני אפם. אריך ארור
 לאפם הוה גביר לאחיך ישתחוו לך בני אפם. אריך ארור
 וمبرיך ברוך: וכל שדי יברך אתה ונפרך וירבה. והיית
 לקהל עפים: ויתנו לך את ברכת אברהם לך ולזרעה אהך.
 לרשותך את הארץ מגיריך אשרינו לך לאברהם: המלאך
 הangel את מפלרעה. יברך את הנסערים ויקרא בהם שמי
 ושם אבותיהם אברהם ויצחק. וידנו לך בקרב הארץ: מלאך
 אביך ויעזרך ואת שדי יברךך ברכת שמים מעל ברכת
 תהום רבתצת תחת. ברכת שדים ורחם: ברכת אביך גברון
 על ברכת חולין עד תפאות גבעות עולם. תהילין לראש יוסף
 ולקראך ניר אחוי: יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם הימים
 בכוכבי השמים לרבות: יהוה אלהי אbowתכם יסך עליוכם ככם
 אלף פעמים ויברך אתכם באשר דבר לךם: ברוך אתה
 בעיר ובירך אתה בשדה: ברוך אתה בבאה וברוך אתה
 בצאתה: יתן יהוה את אביך הקמים עליך נגפים לפניה.
 בברך אחד יאזו אליך ובשבעה דרכים יונסו לפניה: יצוץ
 יהוה אתה את הברכה באסמן ובכל משלח ירכך. וברוך
 באرض אשר-יהוה אלהיך נתן לך: יפתח יהוה לך את אוצרו
 הטוב את הימים לחת מטר-ארץ בעתו וברך אתה כל
 מעשה ירכך. והלוית גוים רביהם ואתה לא תלונה: אשוריך

ישרָאֵל מִכֶּן עַמְּנוּשׁ בִּיהוֹה מִנְּן שָׂרֵךְ וְאַשְׁר-חַרְבָּ
גָּאוֹתךְ. וַיַּבְחַשׂ אִיבֵּיךְ לֹךְ וְאַתָּה עַל-בְּמוֹתֶיךְ תַּדְרֹךְ:
וּפְדוּיִ יהֹה יְשִׁבּוּן וְבָאוּ צַיְן בְּרִנָּה וְשִׁמְמָתָה עֲלָם עַל-רַאשָּׁם.
שְׁשָׁן וְשִׁמְמָתָה יְשִׁינָו נְגַסְוּ יְגַזְוּן וְאַנְחָה: וְאָמַר בַּיּוֹם
הַהוּא. הַגָּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קָנַינוּ לֹזֶה וַיַּשְׁעַנוּ. זֶה יהֹה קָנַינוּ לֹזֶה
נְגַלְּהָ נְגַשְׁמָתָה בִּישֻׁוּתָה: הַגָּה אֶל יְשֻׁועַתָּא אַבְטָח וְלֹא אַפְחָד.
כִּירְעַזְיָה וּמְרַת יְהֹה וַיְהִי לִישֻׁועָה: וְשַׁאֲבָתְסִים בְּשָׁשָׁן.
סְפָעַיִם הַיְשֻׁועָה: וְאָמְרָפָס בְּיּוֹם הַהוּא. הַזָּו לִיהֹה קָרָא
בְּשָׁמוֹ. הַזְּדִיעָו בְּעַמִּים עַל-לִתְיָיו. הַזְּכִירָו בַּיְנַשְׁׁגָּב שָׁמוֹ: וּפְרוּ
יְהֹה כִּי גָּנוֹת עָשָׂה. מְוֹדָעָת זֶה בְּכָל-הָאָרֶץ: אַחֲלִי וּרְגִי
יַשְׁבַּת צַיְן. כִּי-גַּדְולָ בְּקַרְבָּקָד קָרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נְשַׁעַר
בִּיהוֹה תְּשֻׁעָת עַולְמִים. לְאַתְבָּשׂוּ וְלֹא-תַכְלִמוּ עַד-עוֹלָמִ
עד: בַּיְכָל-הָעָמִים יַלְכִי אִישׁ בְּשָׁם אֱלֹהֵי וְאַנְחָנוּ גַּלְדָּ
בְּשָׁם-יְהֹה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד: בֵּית יַעֲקֹב. לְכוּ וְנַלְכָה בְּאֹור
יְהֹה: וַיְהִי דָּרַךְ לְכָל-דָּרָכָו מִשְׁכָּל וַיְהִי עַמּוֹ: וְאָמְרָפָס
כָּה לְחֵי. אַתָּה שְׁלוֹם וּבְקִיקָּ שְׁלוֹם וְכָל אַשְׁר-לְךָ שְׁלוֹם:
הַנְּגִי שְׁלָח מְלָאֵלִי וּפְנַה-יְרָךְ לִפְנֵי. וּפְתָאָם בָּוָא אֱלֹהִיכָּלְ
הָאָרֶן אֲשֶׁר-אַתָּם מִבְקָשִׁים וּמִלְאָךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר-אַתָּם חַפְצִים
הַנְּהִיבָּא. אָמַר יְהֹה אֲבָאותָ: הַגָּה אַנְכִי שְׁלָח לְכָם אֶת אֱלֹהָ
הַנְּגִיבָּא. לִפְנֵי בָּוָא יוֹם יְהֹה הַגְּדוֹלָה וְהַפּוֹרָא: אַחֲרִי יְהֹה אֱלֹהֵיכֶם
תַּלְכִו אֶתְתָו תִּירָאֹ. וְאַתָּה-מְצֹוֹתָיו תַּשְׁמְרוּ וּבְקָלָ תַּשְׁמַשׁ וְאֶתְ
תַּעֲבְדוּ וּבָוּ תַּרְבְּקוּן: וְאַתָּה הַרְבָּקִים בִּיהוֹה אֱלֹהֵיכֶם. חַיִם
בְּלָכָם הַיּוֹם: כִּי-בְשִׁמְמָתָה תַּצְאֹ וּבְשָׁלוֹם תַּוּבְלוּן. הַחֲרִים
וְהַגְּבָעוֹת יַפְצִחוּ לִפְנֵיכֶם רָנָה וּכְלָעָצִי הַשְׁדָה יַמְחָא-וְכָרֶף:

שיר לפעולות. אֲשֶׁר עַנִּינִי אֶל-הָהָרִים. מֵאַין בָּא עֹזְרִי שֻׁרִי
מִעַם יְהוָה. עָשָׂה שָׁמִים וְאָרֶץ: אֶל-יְהוָה לְמוֹת רָגְלָה.
אֶל-יְנוּם שְׁמַרְךָ: הַנְּהָה לְאַיִּנוּס וְלֹא יִשְׁעֵן. שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה
שְׁמַרְךָ. יְהוָה אֶלְךָ עַל-יְדֶךָ מִינְךָ: יוֹסֵם הַשְׁמָשׁ לְאַיִּיכָה וְיִרְחָ
בְּלִילָה: יְהוָה יִשְׁמַר מִכְלָרָע. יִשְׁמַר אֶת-נִפְשָׁה: יְהוָה
יִשְׁמַר-צְאתָךְ וּבָזָאת. מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם:

יְהוָה שׁ לְעַמּוּ יִתְּן. יְהוָה יִבְּרֶךְ אֶת-עַמּוּ בְּשָׁלוֹם: תּוֹרַת יְהוָה
תְּמִימָה בְּשִׁיבַת נֶפֶשׁ. עֲרוֹת יְהוָה נְאַמְנָה מְחַקֵּית פְּתִי
פְּקוּדִי. יְהוָה יִשְׂרָאֵל מִשְׁפָּחַת יְהוָה בָּרָה בְּאִירָת
עֲנִים: יִרְאַת יְהוָה טְחוֹרָה עַמְּדָת לְעֵד. מִשְׁפָּט יְהוָה אַמְתָה.
אֶזְקֹעַ יִהְדוֹ: הַנְּחַמְלִים מִזְהָב וּמִפְּנָאָב. וּמְתוּקִים מִקְבָּשׁ וּנְפָתָ
צּוֹפִים: גַּם עֲבָדָה נֹזֵר בָּהֶם. בְּשָׁמָרָם עַקְבָּרְבָּב: שְׁגִיאֹות
מִיְּבָן. מְנִסְתָּרוֹת נְקָנִי: גַּם מוֹלִיסָה חַשְׁךְ עֲבָדָה. אֶל-יִמְשָׁלוּבִי
אוֹ אַיטָם. וְגַנְקִיטִי מִפְשָׁעָרְבָב: יִהְיוּ לְרָצְוָן אַמְרִיפִי. וְהַגִּינוּ לְבִי
לְפָנֵיךְ. יְהוָה צְרוּי וְגַנְאלִי: צְרוּי בְּעַולְמָה הָהָה. וְגַנְאלִי בְּעַולְמָ
הָבָא: וְאַנְיַ אַגְּדָע. אַוְפָּרָה לְאַלְתִּי יַעֲקֹבָב: בְּכָל-קְרָנִי
רְשָׁעִים אַגְּדָע. תְּרוּמָמָה קְרָנוֹת צְדִיקָה: טּוּבָלִי כְּיַעֲנִיתִי.
לְמַעַן אַלְמָד חֲקִיקָה: טּוּבָלִי תּוֹרַת-פִּיךְ. מְאַלְפִי זְהָב וּכְסָפָ
בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם. אַמְנוּ וְאַמְנוּ: יִמְלָךְ יְהוָה לְעוֹלָם. אַמְנוּ
וְאַמְנוּ: בָּרוּךְ יְהוָה מְצִין שָׁכַן יְרוּשָׁלָם. הַלְלוּהָה:

הַלְלוּ הָהָ

הַלְלוּהָוּ בְּרָקִיעַ עֹז:
הַלְלוּהָוּ בְּרָב גָּדוֹלָה:
הַלְלוּהָוּ בְּגַבְבָּל וּבְגַנוֹּה:

הַלְלוּאָל בְּקָדְשָׁו.
הַלְלוּהָוּ בְּגַבּוֹרָתִיו.
הַלְלוּהָוּ בְּתַקְעַ שׂוֹפָר.

הַלְלוּוּהוּ בָּרוּךְ וּמְחֹזֶל.
הַלְלוּוּהוּ בָּצָלָצָלִישְׁמָעַ.
בְּלֵהַנְשָׁמָה תַּהֲלֵל יְהָה.

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר וכל בניך למושי יהוה ורב שלום בನיך: אל-תקרי בניך אלא בנהך. יהישלים בחילך. שלוחה בארכנותיך: למשן אתני ורעני. ארבברה נא שלום בה: למשן ביתיה יהוה אלהינו. אבקשה טוב לה: וראה הבנים לבניך. שלום על ישראל: שלום רב לאחבי תורמת ואיזלמו מכשול: יהוה עוז לעמו יתן. יהוה יברך את עמו בשלום:

קדיש דברנו:

יתגadel ויתקדש שם רבא. בעלתא דברא ברשותה. ומילד מלבותה בחיכון ובזופיכון ובתמי רכל' בית ישראל בענלא ובומן קרייב. ואמרו Amen:

**זהא שם רבא מברך. לעלם ולעלמי אלמייא.
יתברך וישבח ויתפאר ויתירום ויתנסה ויתהדר ויתעללה ויתהחלל
שםה דקרדשא ברך הווא:
לעלא לעלא מוקבל ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתה דאמירן
בעלתא. ואמרו Amen:**

**על ישראל ועל רבנן. ועל תלמידיוון ועל-יכל) תלמידי תלמידיוון
(דיבוב) דעסקון באורייתא (קדשתא) די באתרא הון זדי
בקבל אמר ואתר. יהא (לנא ולhone ולכוון שלמא וחנא וחסדא ורחמיין
עחי אריביכי ומוציא רוייחין פנדקרים פראה שםיא נארעה ואמרו Amen:**

יהָא שְׁלֹמָא רֶבֶא מִנְשָׁמְאָה וְחַיִים טוֹבִים עַלְינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל.
וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֲשָׂה שָׁלוֹם בְּמִרְומִי. הוּא בְּרַחֲפִיו. יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עַלְינוּ וְעַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל. אָמֵן:

החון אומר בקולו:

עַלְינוּ לְשִׁבָּח לְאַדְנֵן הַכָּל. לְתֵת גָּדְלָה לְיוֹצֵר בְּרָאשית.
שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּנוּיִי הָאָרֶץ. וְלֹא שָׁמְנוּ
בְּמִשְׁפְּחוֹת הָאָרֶץ. שֶׁלֹּא שָׁם חָלְקָנוּ כֶּם. וְנוֹרְלָנוּ בְּכָל־
הַמּוֹנָס. שֶׁהָם מִשְׁתְּחֹווּ לְהַכְּל וּרְיק וּמִתְפְּלָלִים אֶל־אֶל לֹא
יֹשִׁיעַנוּ וְאָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתְּחֹווּ לְפָנֵי מֶלֶךְ מִפְּלָלִים
הַקְדוֹרֶשׁ בְּרוּךְ הוּא. (שהוא) נוֹתֵה שְׁמָמָה וִיסְדֵּר אָרֶץ. וּכְסָא
כְּבוֹדוֹ בְּשָׁמִים מִפְּמַעַל וּשְׁכִינַת עֹז בְּגַבְהִי מִרְומִים. הוּא יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד מֶלֶבֶדֶו. אֶמֶת מֶלֶבֶנוּ וְאֵין זָלְתוֹ. כְּכֹתוּב
בְּתוֹרַתְךָ. וְיַדְעַת הַיּוֹם וְהַשְׁבַּתָּא אֶלְלָבְבָּךְ. בַּיְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים. בְּשָׁמִים מִפְּמַעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתְחַת. אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן נִקְוָה לְהָיָה אֱלֹהֵינוּ לְרֹאות מִתְרָה בְּתִפְאָרָת שָׁעָה.
לְהַעֲבִיר גְּלֹולִים מִן־הָאָרֶץ. וְהַאֲלִילִים בְּרוֹת יְבָרְתָּן.
לְתַפְּן עַולְם בְּמִלְכֹות שְׁרוֹדִי. וּכְלַבְנִי בְּשָׁר יִקְרָאוּ בְּשָׁמָה.
לְהַפְּנוֹת אֵלֶיךָ כְּלִרְשָׁעִי אָרֶץ. יִכְרֹוּ וַיְדַעַו כְּלִיּוֹשָׁבִי תְּבָל.
בַּיְדֵךְ תִּכְרֻע בְּלִבְרֶךָ. תִּשְׁבַּע בְּלִלְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִכְרֹעוּ וַיְפָלוּ. וּלְכָבוֹד שָׁמָךְ יִקְרֹא יְתָנוּ. וּמִקְבָּלוּ בָּלָם עַל־מִלְכֹותָךְ.
וּתְמַלֵּךְ עַלְיָהָם מִתְרָה לְעוֹלָם וְעוֹד. בַּיְמִלְכֹות שְׁלָךְ דָּיא.
וּלְעוֹלָמִי עד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּכֹתוּב בְּתוֹרַתְךָ. יְהוָה יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וְעוֹד: וּכְתוּב. שְׁמָעֵן יִשְׂרָאֵל. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

קדיש יתומם:

וַתִּגְדֹּל וַיַּקְרֹשׁ שָׁמָה רֶבֶא. בְּעַלְמָא דְבָרָא כְּרוּוֹתָה. וַיָּמַלֵּיךְ מִלְכֹתָה
בְּחַיִּיכָּן וּבְיוּמִיכָּן וּבְחַיִּים דְּכָלְבֵּיתִישְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְעַמְּן קָרִיב.
וְאָמְרוּ אָמָן:

יְהָא שָׁמָה רֶבֶא מִבְּרָךְ. לְעוֹלָם וּלְעוֹלָם עַלְמִיא.

וַיִּבְרֹךְ וַיִּשְׁתַּבְחֶה וַיִּתְפֹּאֵר וַיִּתְרוּסֵם וַיִּתְגַּנְשֵׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל
שָׁמָה דְּקָרְשָׁא בְּרָךְ הוּא:
לְעַלָּא לְעַלָּא מְנוּכָלְבְּרָכָתָא. שִׁירָתָא. תְּשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא דְּאַמְּרָן
בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ אָמָן:

יְהָא שָׁלָמָא רֶבֶא מִן־שָׁמְמִיא וְחַיִּים טוֹבִים עַלְיָנִים וּעַל־כָּלִישְׂרָאֵל.
וְאָמְרוּ אָמָן:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרְוּמֵי. הוּא בְּרָכָתוֹ. יָשַׁעַתָּה שָׁלוֹם עַלְיָנִים וּעַל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל. אָמָן:

החן אומר:

בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה הַמִּבְּרָךְ:

הקהלעונה ואחריו החן:

בָּרוֹךְ יְהוָה הַמִּבְּרָךְ לְעוֹלָם וְעוֹד:

ואומרים פסוקים אלה:

יְהָיָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָמָנוּ בְּאָשֶׁר הִיא עַם־אֲבֹתֵינוּ אֶל־עַזְבֵּנוּ
וְאֶל־יִטְשַׁנֵּנוּ לְהֻטּוֹת לְבָבֵנוּ אֶלְיוֹן. לְלִכְתָּבָה בְּכָל־דָּרְבֵּי
וּלְשָׁמֶר מִצְוֹתָיו וְחַקְיוֹ וּמְשֻׁפְטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבֹתֵינוּ וַיְהִי
דְּבָרִי אֲלָה אֲשֶׁר הָתְחִנֵּנִי לְפָנֵי יְהוָה קָרְבָּנִים אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יוּמָם וּלְילָה. לְעַשְׂוֹתָה מְשֻׁפְט עַבְדוּ וּמְשֻׁפְט עַמּוּ יִשְׂרָאֵל

דבר-יום ביוּמוֹ: לְפָנָן דַעַת כָל-עַמֵּי הָאָרֶץ. כי יהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים. אין עוד:

בימי ספירת העומר, כאן סופרים ספירת העומר, לעיל עמ' 107 ואילך.

סדר הבדלה על הבוס

יש אומרים:

זכור ל טוב שבוע טוב בסוף טוב:

אליהו הנביא, אליהו הנביא, אליה הנביא. במהרה יבא אלינו עם-פישיח ברוך הוא:
איש אשר קנא ל שם האל איש בשר שלום על-ידי יקוטיאל איש גש ויכפר על-בני ישראל.

אליהו הנביא, אליהו הנביא, אליה הנביא. במהרה יבא אלינו עם-פישיח ברוך הוא:
איש דורות שנים-עשר ראו עיני איש נקרא בעל שער בסמנו איש ואזרע עוזר אוצר במתני.

אליהו הנביא, אליהו הנביא, אליה הנביא. במהרה יבא אלינו עם-פישיח ברוך הוא:
איש משבי על-שמו נקרא מצחינו על-ידו בתרה תשמיינו מפיו בטורה טובה ב מהרה תוכיאנו מפלחה לאורה.

אליהו הנביא, אליהו הנביא, אליה הנביא. במהרה יבא אלינו עם-פישיח ברוך הוא:
אשרי מי שראה פניו בחולם אשרי מי שגטן לו שלום והחזר לו שלום יהוה יברך את-עמו בשלום.

אליהו הנביא, אליהו הנביא, אליה הנביא. במהרה יבא אלינו עם-פישיח ברוך הוא:
כפתוב הנה אנחנו שלח לך את אלה הנביא לפניה יבוא יום יהוה הגדור והנורא והוא שיב לב-אבות על-בנום ולב-בניים על-אבותם.

הכל אומרים:

לי-יהודים היה אורה ושמחה וששון ויקר. (בן תהיה-לעט).
בשמחהנו נועדרנו בבית (בית הכנסת הקדוש) זהה. ובכל-מקום שנחיה שם יהי-אדיר בעוורנו. סוף טוב בביתנו מזל טוב בגורלנו יברכנו יוצר כל. בפריה

וְרַבָּיה. בְּעוֹשֶׂר. בְּבִרְיאוֹת. בְּנֶכֶסִים וּבְרוֹב כָּל. בְּכָל יְשֻׁמְחָנוּ
אֲדוֹן מַעֲנוֹנוּ. וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל יַדְרִיכָנוּ

כּוֹסֵץ שׂוֹעֹז אֲשֶׁר וּבְשֵׁם יְהֹוָה אֱקָרָא: אֲנָא יְהֹוָה הַשְׁיִיעָה
נָא. אֲנָא יְהֹוָה הַצְּלִיחָה נָא: אֲנָא יְהֹוָה.
עֲנָנוּ בְּיוֹם קָרְאָנוּ הוּא יִשְׁלַח (לְנוּ) בְּרָכָה. רָוחָה. וְהַצְּלָחָה
בְּכָל-מְעָשָׂה יְדֵינוּ. וּנְאָמַר אָמָן:

סְבִּרְיָה מְרָנָן. (הקהל עונה: לְחִים):

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בָּרוּךְ פָּרִי הַגָּפָן:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בָּרוּךְ עַצְּיו (עַשְׂבִּי
או: מִינִי) בְּשָׁמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
בָּרוּךְ מָאוֹרֵי הַאָשָׁן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמְבָדֵיל בֵּין קָדְשׁ
לְחֹול. בֵּין אֹור לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לְגַוִּים. בֵּין יּוֹם
הַשְׁבִּיעִי לְשֶׁשֶׁת יָמִי הַמְפָשָׂה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה. הַמְבָדֵיל בֵּין
קָדְשׁ לְחֹול:

שותים את הדין ויש מוסיפים:

וְנַחַת פָּזָא תְּן בְּעֵינֵי יְהֹוָה: פָּנִים פָּזָא תְּן וְשְׁכַלְטָבוּ. בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאַדְמָן:
וַיַּרְא יַצְחָק בָּאָרֶן הַלְוָא וַיַּמְצָא בְּשָׁנָה הַהְוָא מֵאָה שָׁעָרִים
וַיַּבְרְכֵהוּ יְהֹוָה:
אֶלְيָהוּ הַנְּבִיא. אֶלְיָהוּ הַנְּבִיא. אֶלְיָהוּ הַנְּבִיא. בְּמַהְרָה יָבָא אֶלְיָהוּ עַמְּשִׁיחָה
בְּזִדּוֹן:

במוצאי שבת חנוכה, בית מודליקים את הנרות לאחר הבדלה.

סדר ברכות הלבנה

הראה את הלבנה בחידושה יעדתו, יישר את גולוי ויכרך. וטוב לברכה במוצ"ש:
ברוך אתה יהוה אלוהינו מלך העולם. אשר במאמרו
בראה שחקים. ובירוח פיו כל-אזכאים. חוק זומו נטו
 להם שלא ישנו אתי-תפקידם. שישים ושמחים לעשות רצון
 קונויהם. פועלו אמת ופעלום עדך. וללבנה אמר שתחדש
 עטרת תפארת לעמומי בטן. שאף הם עתידיין להתחדש
 במוtheir. ולפואר ליוציאם על-כל-מה-שברא. ברוך אתה יהוה.
מחידש חידשים:

ואומרים ג' פעמים:

ברוך יוצרך. ברוך עוזך. ברוך קונך. ברוך בוראה:

מרקדים ואומרים ג' פעמים:

בשם שאני רוקד בנגדי ואני יכול לצע בך. בן יהי טוני
בנגדי. לא יכול לצע بي:

ואומרים ג' פעמים:

תפלל עליהם אימתה ופחד. בגדרל ורועך ירמו באבן. באבן
ירמו ורועך בגדרל ופחד אימתה עליהם תפלה:

ויש מוסיפים:

לְבָטַחּוּר בְּרָאֵלִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְבָנֵן חֶדֶש בְּקָרְבֵּי:
הֲלֹלו יְהוָה הֲלֹלֵי-אָלָל בְּקָדְשׁוֹ. הֲלֹלוּחוּ בְּרָקִיעַ עֹזֹה הֲלֹלוּחוּ
 בְּגִבְוָרְתֵּי. הֲלֹלוּחוּ בְּרָב גָּדוֹלָה הֲלֹלוּחוּ בְּתַקְעָע
 שׁוֹפָר. הֲלֹלוּחוּ בְּגִבְּלָל וּכְבוֹרָה: הֲלֹלוּחוּ בְּתַחְפָּעָה וּמְחֹזָל. הֲלֹלוּחוּ בְּמַגְנִים
 וּשְׁגָבָה: הֲלֹלוּחוּ בְּצַלְצָלִישָׁמָע. הֲלֹלוּחוּ בְּצַלְצָלִי תְּרוּעוּה: כֵּל
הַנְּשָׂמָה תְּהִלָּל יְהָה. הֲלֹלוּיה:

סדר נטילת הלוב

שיר לפעלות. אשא עני אל-הקרם. מאין בָּא עורי עורי
מעם יהוה. עשה שמים וארכן: אל-ייתן לפוט רגלה. אל-ינום
שומרה: הנה לא-ינום ולא יישן. שומר ישראל: יהוה שומרה. יהוה
אלך עליך ימינה: יומם המשמש לא-יבכה וירח בליליה: יהוה
שומר מכבך. ישמר את-נפשך: יהוה ישמר-צאתך ובואך.
מעלה ועד-עלם:
דוד מלך ישראל חי וקיים. דוד מלך ישראל חי וקיים. דוד מלך
ישראל חי וקיים:

הכל אומרים:

תנא רבי רבי ישמעאל. אל-מלא לא זכו בני ישראל אלא
להקpiel פניהם אביהם شبשים. פעם אחת בחזרה דים.
אמר אבי הילך נימרינהו מעומד:

אומרים קדיש דרבנן, לעיל עמ' 252.

ואומרים זה לה: **שלום עליכם:** וועים: **עליכם שלום ג"פ.**
שלום עליינו ועל-כל-ישראל. אמן:

סדר נטילת הלוב

בימי הסוכות שלא חלים בשבת לפני נטילת הלוב מברכים מעומד:

ברוך אתה יהוה אל-הינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו
ויצונו על-נטילת הלוב:

לאחר הברכה יגען את הלולב, והואו בידי כל שעט אמירת ההלל, עד לאחר קדיש.

בפעם הראשונה שנוטל את הלולב, מוסף ברכת שהחינו:

ברוך אתה יהוה אל-הינו מלך העולם. שהחינו וקענו
והגיענו לזמן הזה:

סדר הלו

בראש חדש (פרט לראש חדש טבנה), בחול המועד של פסח וביו"ט האחרון של פסח מברכים. יש נהוגם לברך בראש חדש גם ביהדות ויש נהוגם לברך רק בזיבור:

ברוך אתה יהוה אלתנו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו נצנו לקרא את הallel:

בכל חג הסוכות, בחנוכה, ביו"ט ראשון של פסח ובשבועות מברכים:

ברוך אתה יהוה אלתנו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו נצנו לגמור את הallel:

הָלְלֹו עֲבָדֵי יְהוָה הָלְלֹו אַתִּים יְהוָה יְהוָה מְבָרֶךָ מְעָלָה וְעַד עַזְלָם מִפְרוּחַ שָׁמֶשׁ עַד מִבְזָא. מְהֻלָּל שָׁם יְהוָה רָם עַל בְּלָגִים יְהוָה עַל הַשְׁמִים בְּבוֹדוֹ מֵי בְּיַהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְגִבֵּה לְשִׁבְתָּה הַמְשִׁפְלֵי לְרָאוֹת בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ מִקְיָמי מַעֲפֵר דָל מַאֲשָׁפֵת יְרִים אֲכִיּוֹן לְחוֹשֵׁבִי עַם יְנִידְבִּיכָם עַם נְדִיבֵיכָם מְוֹשִׁיבֵיכָם עַקְרָתַת הַבַּיִת אַסְ-הַבָּנִים שְׁמַחָה הַלְלוּיָה בְּצָאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יְעַקֵּב מִעם לְעוֹז הִתְהִיא יְהוָה לְקֹדֶשׁו יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו הַיּוֹם רָאָה וַיַּגַּד הַיּוֹרֵן יִסְבֶּן לְאַחֲרָיו הַהֲרִים רְקָדוּ בְּאַילִים נְבָעוֹת בְּבָנִים צָאן מְהֻלָּל

הַיְם כִּי תָנוּס. הַיְירָדֵן תָּסֶב לְאַחֲרֵךְ: הַהֲרָם תָּרַקְדוּ בְּאַיִלִים. אַבְעָוֹת בְּבָנִי-צָאן: מִלְפָנֵי אֲדוֹן חֹולִי אָרֶץ. מִלְפָנֵי אֱלֹהִים יַעֲקֹב: הַהֲפָכִי הַצּוֹר אֲגַם-מִים. אַלְמִישׁ לְמַעֲנָזִים:

בכל חג הסוכות, בחנוכה, ביום ראשון של פסח ובשבועות נוספים:
לא לנו יְדֻהָה לֹא לנו. כִּי לְשָׁמֶךָ פָּנֵינוּ בְּכָור. עַל חַסְדְךָ עַל-אַמְתָּךָ:
 לְפָה יָמְרוּ הָגּוֹים. אַיְהָא אֱלֹהִים: וְאֶלְהִינוּ בְּשָׁמִים. כָּל
 אֲשֶׁר-חַפֵּן עָשָׂה: עַצְבֵיכֶם כְּסֶף וּזְהָבָב. מַעֲשָׂה יְרִי אָדָם: פְּהַלְלָהֶם
 וְלֹא יְדַבֵּרָו. עַיִינִים לְהָם וְלֹא יַרְאָה אָנוֹנִים לְהָם וְלֹא יִשְׁמַעַן. אָפְלָהֶם
 וְלֹא יַרְחֹוּ: יְדִיהם וְלֹא יִמְשׁוֹן. רְגָלֵיהם וְלֹא יַהֲלֹכוּ. לֹא יְהִגּוּ בְּגָרוֹגָם:
 כְּמוֹהֶם יְהִי עֲשֵׂיהם. כָּל אֲשֶׁר-בְּטַחַת בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּיהּוָה.
 עֹזֶרֶם וּמְגַנֵּם הוּא: בֵּית אָהָרָן בְּطַחוּ בִּיהּוָה. עֹזֶרֶם וּמְגַנֵּם הוּא: יְרָאֵי
 יְהֹוָה בְּטַחוּ בִּיהּוָה. עֹזֶרֶם וּמְגַנֵּם הוּא:

יְהֹוָה זָכָרָנוּ יְבָרֶךְ. יְבָרֶךְ אַתְּ-בֵית יִשְׂרָאֵל. יְבָרֶךְ אַתְּ-בֵית
אַחֲרֵן: יְבָרֶךְ יְרָאֵי יְהֹוָה. לְקַטְנָנִים עַמִּים
הַגָּדוֹלִים: יְסַפֵּר יְהֹוָה עַלְיכֶם. עַלְיכֶם וְעַל-בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם
 לִיהְוָה. עָשָׂה שְׁמִים וְאָרֶץ: הַשְׁמִים שְׁמִים לִיהְוָה וְהָאָרֶץ גַּתָּנוּ
לְבָנִי-אָדָם: לֹא הַפְּתִימִים יְהִלְלוּהָ וְלֹא בְּלִירְדִּי דּוֹמָה: וְאַנְחָנוּ
נְבָרֶךְ זֶה. מַעַתָּה וְעַד-עוֹלָם. הַלְלוּהָ:

בכל חג הסוכות, בחנוכה, ביום ראשון של פסח ובשבועות נוספים:
אַהֲבָתִי כִּי-יִשְׁמַעַנוּ יְהֹוָה. אַתְּ-קוֹלִי מִתְחַנְּנוּנִי כִּי-יִהְטַה אָנוּ לְיִ וּבִימִי
 אַקְרָא: אַפְפָנוּן חַבְלִי-מִות וּמַצְרִי שְׁאֹלָן מַצְאָנוּן. צָרָה
 וַיְגַנֵּן אֲמַצָּא: וּבְשִׁמְשֵׁי-יְהֹוָה אַקְרָא. אֲנָה יְהֹוָה מַלְתָּה נְפָשִׁי חָנוּן יְהֹוָה
 וְצָדִיק. וְאֶלְהִינוּ מְרַחְםָה: שְׁמַר פָּתָאִים יְהֹוָה. דְלָתִי וְלִי יְהֹוָשִׁיעַ
 שׁוּבִי נְפָשִׁי לְמַנוֹחִיכִי. כִּי יְהֹוָה גָּמֵל עַל-כִּי: כִּי חַלְצָתִ נְפָשִׁי מְטוֹתָה.

את-יעני מזדמעה. את-ירגנַי מדרחי אתחלך לפנֵי יהוה. בְּאֶרְצָת
הַחַיִם: האמנתי בַּי אַרְבָּר. אֲנִי עֲנִיתִי מַאֲדָר: אֲנִי אָמְרָתִי בְּחַפּוֹן:
כָּל-הָאָדָם כֹּבֵב:

מה-אָשִׁיב לְיהֹהֶן. כָּל-תְּגִמּוֹלָהִי עַלְיָה: כָּסִישׁוּעָת אָשָׁא
וּבְשָׁם יְהוָה אָקְרָא: גָּדְרִי לְיהֹהֶן אָשָׁלָם.
גָּדְרָה-הָנָא לְכָל-עַפּוֹ: יִקְרָא בְּעַנִּי יְהוָה. הַמּוֹתָה לְחַסְדִּיו: אֲנָה
יְהוָה בְּיַאֲנִי עַבְדָּה. אֲנִי עַבְדָּה בְּזַאֲמָתָה. פְּתַחַת לְמוֹסְרִי:
לְדַאֲזָבָח וּבְחַזְבָּח תֹּודָה וּבְשָׁם יְהוָה אָקְרָא: גָּדְרִי לְיהֹהֶן אָשָׁלָם.
גָּדְרָה-הָנָא לְכָל-עַפּוֹ: בְּחַצְרוֹתָה בֵּית יְהוָה. בְּתוּכִי יַרְוְשָׁלָם.
הַלְלוּ אֲתִי-יְהוָה כָּל-גּוֹיִם. שְׁבָחוּהוּ כָּל-הָאָמִים: כִּי גָּבָר עַל-ינוּ
חָסּוֹן וְאַמְתִּי-יְהוָה לְעוֹלָם. הַלְלוּיָה:

הַזְּדוֹן לְיהֹהֶן בְּיִטּוֹב. כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ:
יַאֲמְרָנָא יִשְׂרָאֵל. כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ:
יַאֲמְרָנָא בֵּית-אַהֲרֹן. כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ:
יַאֲמְרָנָא יְרֵאֵי יְהוָה. כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ:

מִזְהַפְּצָר קָרָאתִי יְהָה. עֲנֵנִי בְּמִרְחָב יְהָה: יְהוָה לֵי לֹא אִירָא.
מִזְהַעַשָּׂה לֵי אַדְם: יְהוָה לֵי בְּעֹזֶרֶי וְאֲנִי אָרָאה בְּשָׂנָאָה:
טוֹב לְחַסּוֹת בְּיְהוָה. מְבָטָח בְּאַדְם: טֻוב לְחַסּוֹת בְּיְהוָה. מְבָטָח
בְּנִידְבִּיכָּם: כָּל-גּוֹיִם סְכָבָנוּ. בְּשָׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: סְכָבָנוּ
גַּסְסְכָבָנוּ. בְּשָׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: סְכָבָנוּ כְּדָבוֹרִים דְּעַכּוּ בְּאַשְׁ
קוֹצִים. בְּשָׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: דְּחַחַה דְּחַיְתִּינוּ לְנַפְלָה וְיְהוָה עֹרְבָּנוּ
עַזִּי זְמַרְתִּי יְהָה. וַיַּהַיְלִי לִישְׁועָה: קַוְלָה רָנָה וְיְשֻׁועָה בְּאַהֲרֹן.

צדיקים. ימין יהוה עשה חיל: ימין יהוה רוממה. ימין יהוה עשה חיל: לא-אמות כי-אחיה אספֶר מעשי יה: יספר יספרני יה זלמות לא נתנני: פתוחלי שעורי-צדך. אבא-כם אוריה יה: וזה-השער ליהוה. הצדיקים יבואו בו:

אודה כי עניר-תני ותהי לי לשועה:	אבן מסוס הבונים.
היתה לראש פנה:	מאת יהוה הייתה זאת.
היא נפלאת בעינינו:	נגילה נשמה בונה.
זה-היום עשה יהוה.	

(אודך):
(אבן):
(מתה):
(זה):

אני יהוה הוושיעך נא.
אני יהוה הצילך נא:

ברוך הבא בשם יהוה.	ברכנוך מבית יהוה:
אל יהוה ויאר לנו.	אסרו-תנו בעבטים.
עד-קרנות ד-המבחן:	
אל, אתה ואודה.	כי לעולם חסדו:
הוזרו ליהוה ביטוב.	
יהלוך יהוה כל-מעשיך. וחסידיך יברכו את-שםך. כי-	אל-תהי ארוםך:
לך טוב להזות ונעים לשמח לזרם.	בימעלם ועד-עולם אתה אל. ברוך אתה יהוה. מלך ממלל
בתשבחות (נ"א: בתשבחות). (אמן):	

(ברוך):
(אל):
(אל):
(הוזרו):
(יהלוך):
(לך):
(בימעלם):
(בתקבחות):

בימות החול החון אומר קדיש שלם ועverbs לעמ' 55. ובשבת עverbs לעמ' 176.

בימות החנוכה החון אומר חצי קדיש, חוץ מר"ח שבת וכן שבת, שאומר החון קדיש שלם. ובר"ח עverbs לעמ' 55, ובשבת עverbs לעמ' 176.

סדר קריואת התורה לדר'ח

מקורו לראש חורש: "ה' אדונינו" (לעיל עמ' 56).

כה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹמֶשֶׁה לְאָמָר: צו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְرָתָךְ
אֱלֹהָם. אֶת-קְרֻבָּנִי לְחַמִּי לְאַשִּׁי רֵיחַ נִיחָחַי
תִּשְׁמַרְתָּךְ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ; וְאֶמְרָתָךְ לְהַסֵּה הָאֲשָׁה אֲשֶׁר
תִּקְרַבְתָּךְ לְיְהוָה. בְּבָשָׂים בְּנִישָׁנָה תִּמְיָם שְׁנִים לְיּוֹם עַלָּה
תִּמְדִיד: וְאֶמְרָתָךְ לְהַסֵּה הָאֲשָׁה אֲשֶׁר **תִּקְרַבְתָּךְ לְיְהוָה.** בְּבָשָׂים
בְּנִישָׁנָה תִּמְיָם שְׁנִים לְיּוֹם עַלָּה תִּמְדִיד: אֶת-הַכְּבֵשׂ אֶחָד
תִּשְׁעַה בְּבָקָר וְאֶת-הַכְּבֵשׂ הַשְׁנִי תִּשְׁעַה בֵּין הַעֲרָבִים: וּשְׁוֹרִית
הָאֵפָה סְלָת לְמַנְחָה. בְּלוּלָה בְּשָׁמְן בְּתִית רְבִיעַת הַחַיִן:
שְׁלִישׁ עַלְתַּת תִּמְדִיד. הַעֲשֵ׊יה בְּהָר סִינִי לְרֵיחַ נִיחָח אֲשָׁה לְיְהוָה:
וּגְסִפוֹ רְבִיעַת הַחַי לְכְבֵשׂ הַאֶחָד. בְּפָקָדָשׁ הַסָּךְ גַּסְךְ שְׁכָר
לְיְהוָה: וְאֶת-הַכְּבֵשׂ הַשְׁנִי תִּשְׁעַה בֵּין הַעֲרָבִים. **כְּמַנְחַת הַבָּקָר**
וּכְנַסְפּוֹ **תִּשְׁעַה.** אֲשָׁה רֵיחַ נִיחָח לְיְהוָה: **ו**

בשבת קוראים למפטיר מכאן:

וביום השבת. **שְׁנִי-כְּבָשִׂים בְּנִישָׁנָה תִּמְיָם וְשְׁנִי עַשְׂרָנִים**
סְלָת מַנְחָה בְּלוּלָה בְּשָׁמְן וּגְסִפוֹ: **עַלְתַּת שְׁבָת בְּשְׁבָתוֹ.** **עַל-עַלְתַּת**
הַתִּמְדִיד וּגְסִפוֹ: **ו** **רְבִיעַי**
וּבְרֵאשִׁי **חֲדֵשִׁיכֶם** **תִּקְרַבְתָּךְ עַלָּה** **לְיְהוָה.** **פְּלִים בְּנִי-בָקָר**
שְׁנִים וְאַיִל אֶחָד. **בְּבָשָׂים בְּנִישָׁנָה שְׁבָעָה תִּמְיָם:** **וּשְׁלֵשָׁה**
עַשְׂרָנִים סְלָת מַנְחָה בְּלוּלָה בְּשָׁמְן לְפָר הַאֶחָד וְשְׁנִי עַשְׂרָנִים
סְלָת מַנְחָה בְּלוּלָה בְּשָׁמְן לְאַיִל הַאֶחָד: **וּשְׁשָׁרָן עַשְׂרָנִים**
סְלָת מַנְחָה בְּלוּלָה בְּשָׁמְן לְכְבֵשׂ הַאֶחָד. **עַלָּה רֵיחַ נִיחָח**

אשה ליהוה: ונסביכם חצי החון יהוה לרָר ושלישת החון
לאיל ורביעית החון לשבט יין. זאת עלת חדש בחדש
לחדרשי השנה: ושלחיר עזים אחר לחטא ליהוה. על-עלת
התמיד יעשה ונסכו:

בחנוכה קוראים לרבייע בנשיא היום, לסתן עט' 298.

ואחר שקראו בתורה אומר החון חצי קדיש, ונולין את ספר התורה, ואומרים אשרי, בחורים
וגם בתולות, ובא לעיון וכוי ואומר החון חצי קדיש ומתפללים מוסף בלהש.

מוסך לראש חודש

חון אמר:

וַתִּגְדֹּל וַתִּקְדַּשׁ שְׁמָה רֶבֶא. בְּעֵלָמָא דְּבָרָא כְּרוּתָה. וַיִּמְלִיךְ
מִלְכֹתָה בְּחַיְכּוֹן וּבְיוֹמְכּוֹן וּבְחַי רְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמָן:

הִיא שְׁמָה רֶבֶא מִבְּרִיךְךְ. לְעָלָם וּלְעַלְמִי עַלְמָא.
וַתִּבְרֹךְ וַיִּשְׁתַּבְחַח וַיִּתְפָּאַר וַיִּתְרֹומֵס וַיִּתְנְשָׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דְּקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
לְעַלָּא לְעַלָּא מִזְכָּל-בְּרִכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשִׁבְחָתָא וַנְחַמְתָּא
דְּאָמִין בְּעֵלָמָא. וְאָמְרוּ אָמָן:

עמוידה למוסך של ר"ח

ישון פניו כנרג סיום המקדש באשר רגלו וז אצל זו, יעמדו ולא ישען וכוחו מעוף, צריך לפון בכל הברכות, ופחות בברכה הראשונה.

בחוריה החון אומר בלהש:

אָדָנִי שְׁפַתִּי תִּפְתַּח וּבֵין יָצֵד תְּהַלְתָּךְ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֶבְרָהָם אֱלֹהֵי יַצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאָלֶל הַגָּדוֹל הַגָּבָר וְהַנּוֹרָא אֵל עַלְיָין גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקُונְהָ אַתָּה הַכָּל וּזְכָר חָסָדִי אֲבוֹתָיו וּמְבֵיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיכֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מָלֵךְ גּוֹאֵל עֹזֶר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַנֵּן בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מְגַן אֶבְרָהָם אַתָּה גּוֹבֵר לְעוֹלָם יְהֹוָה מְחִילָה מִתְּמִימָה אַתָּה רָב לְהֹשִׁיעַ בְּקִיּוֹן מָרֵיד הַטָּל ו בחוריה: מִשְׁבֵּח הָרוּחָה וּמָרֵיד הַגְּשָׁם.

מִכְלָבֵל חַיִּים בְּחַסְדֶּךָ מְחִילָה מִתְּמִימָה בְּרַחֲמִים רַבִּים סֻמְךָ נוֹפְלִים וּרְזָפָא חֹזְלִים מִתְּיִיר אֲסּוּרִים וּמִקְמִים אַמְנוֹתָיו לִישְׁנֵי עַפְרָה מִיכְמֹזֵךְ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִדְזָמָה לְךָ מָלֵךְ מִקְמִית וּמְחִילָה וּמְצִמְחָה לְךָ יְשִׁיעָה:

וּנְאָמֵן אַתָּה לְהַחִוּת מִתְּמִימָה בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מְחִילָה הַמִּתְּמִימָה:

החון והקהל ואומרים בחוריה:

בְּתַר יִתְנוּ לְךָ הַמּוֹנִי מַעַלָּה עַמְּקָבּוֹצִי מְטָה ייחד כלם קְדָשָׁה לְךָ יִשְׁלְחוּ כַּמָּה שָׁנָאכֶר עַל יָד נְבִיאֶךָ וּקְרָא וְהִיא אֶלְيָה וְאֶמְרָה קוֹיָה: קְדוּשָׁו קְדוּשָׁ קְדוּשָׁ יְהֹוָה צְבָאוֹת מָלֵךְ בְּלִהְארַן בְּבוֹדוֹ: חֹוָן לְעַמָּתָם בָּרוּךְ יְאִמּרוּ קוֹיָה: בָּרוּךְ בְּבּוֹדִי הָעָה מְפֻקּוּדוֹ: חֹוָן וּבְדָבָרִ קְדָשָׁ בְּתוּב לְאָמֵר קוֹיָה: יָמָלֵךְ יְהֹוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צַיּוֹן לְדָרָר קְלָלוּיָה:

לדור ודור נמליך לאל. כי הוא לבדו מרים וקדוש. ושבח אל
אלתינו מפניו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גודל
וקדוש אתה. ברוך אתה יהוה. האל הקדושים:

ראשי חדים לעפק נתתי. זמן בפירה לכל-תולדותם.
ביהוּתם מקריבים לפניה ובחי רצון. שעיר חטא
לכפר בעדם. זכרון לקלם יהיה. תשיעת נפשם מיד
שונא. מובהח חדש בצעון תכין. וועלת ראש חדש נעללה עליו.
ושעריר עזים נעשה ברצון. ובעבורת בית המקדש נשמה
בלנו. ושורי דוד (עבדך) הנשמעים בעירך. האמורים לפני
מובהח. אהבת עוזם תביא להם. וברית אבות לבנים טובור.
או ישישו עמוק ועדתך. בעשותם קרבנים על-גבי מובהח:
ובכן היה רצון מלפני יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. שתעלנו
לאראננו. ותטענו בגבולנו. שם נעשה לפניה את
קרבנות חובותינו. תפידין בסדרן ומוספין בהלכתן. ומוסך
יום ראש החדש הזה נעשה ונקריב לפניה באהבה במאות
רצונך. כמה שבתבת עלינו בתורתך. על ידי משה עבדך
מפני בזורך באמור:

בראשי חדיםיכם תקריבו עליה ליהוה. פרים בני-בקר
שנים ואיל אחד. בקשיהם בני-שנה שבעה תמים:
ומנחתם ונספיהם במדבר. שלשה עשרוניים לפרט. ושני
עשרוניים לאיל. עשרון לשבט. וין בנספו. ושער לכפר.
ושני תפידין בהלכתן:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חדש עלינו אֶת־הַחִדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבָרֶכֶת. לְשֻׁזָן וּלְשֻׁמְחוֹת. לִישׂוּעָה וּלְנִיחּוֹת. לְפָרָגָה וּלְכָלְכָלה. לְסִילִית חַטָא וּלְמִיחּילָת עָזָן. לְגִמְלִוּת חֶסֶד וּלְתַלְמִיד תּוֹרָה. כִּי בִּישראל עַמְקָה בְּחִרְתָ מִפְּלָהָהּוּת. וְחַקֵי רָאשֵי חֶדְשִׁים לָהֶם קָבָעָת. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מִקְדָשׁ יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵי חֶדְשִׁים:

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְעֵמֶק יִשְׂרָאֵל וְאֱלֹהִתְפָלָתָם שְׁעה. והשב העבדה לדבריך בתקה. ואשי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מִתְהַרְהָה בְאַהֲבָה תִּקְבֶל בְּרָצֹן. וְתַהֲי לְרָצֹן תִּמְדִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמְקָם. וְתַחֲזִין עַינֵינוּ בְשׁוֹבֵךְ לְצִיוֹן וּלְירוֹשָׁלָם עִירָךְ בְּרָחְמִים בְּמִאוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַמַּחְזִיר בְּרָחְמָיו שְׁבִינָתוֹ לְצִיוֹן:

בחורה בשחתון אמר טודים חיבוט כל הצבור לשוע עמו ואומרם עודים ורבנן:

מוֹדִים פּוֹרָעִים וּמִשְׁתְּחוֹים אֲנָחָנוּ לְפִנֵיךְ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי בָּשָׂר. יוֹצְרָנוּ יוֹצֵר בָּרָאשִׁית. קְרָבוֹת וְהַדְאֹות לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ. עַל־שְׁחִיתָתָנוּ וְקִימָתָנוּ. בַּן תְּחִיָנוּ וְתַחֲנָנוּ וְתַאֲסֹף לְיוֹתָינוּ מִאָרָבָע בְּנֹפּוֹת הָאָרֶץ. וּנְשׁוֹב לְשִׁמְךָ חֲקִיד וּלְעַשּׂתָךְ רָצֹנָךְ בְּאֶמֶת וּבְלִבְבָשָׁלָם. עַל שָׁאָנוּ מוֹדִים לך. בָּרוּךְ אַל הַהֲרָאֹותָה: עד כאן.

חֶסֶדְךָ וּמְעוֹלָם קוֹנִינוּ לך. לְאַהֲכָלָמָתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא־עַשְׂבָתָנוּ וְלֹא־הַסְּפָרָת פְּנֵיךְ מִמְנָנוּ

מוֹדִים אֲנָחָנוּ לך. שאטה הוא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. עַל־חִינְיוֹן דִּמְסּוּרִים בְּנֵיךְ וְעַל־נִשְׁמֹתֵינוּ הַפְּקוֹדוֹת לך. וְעַל־נסיך שְׁבָכְלִיּוֹם וְיָום עַמְנוּ וְעַל־גִּפְלָאֹתְךָ וּטוֹבָותְךָ שְׁבָכְלִיעָת. עַרְבָ וּבְקָרְבָן כִּי לְאַכְלָו רָחְמִיךָ. הַמְרַחָם כִּי לְאַתָּמוֹ חֶסֶדְךָ וּמְעוֹלָם קוֹנִינוּ לך. לְאַהֲכָלָמָתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא־

בחונכה אומרים:

על-הנְּסִים וּ**עַל-**הַגְּבוּרֹות וּ**עַל-**הַתְּשׁוּעוֹת וּ**עַל-**הַמְּלֻחָמוֹת וּ**עַל-**הַפְּרָקָן וּ**עַל-**הַפְּרוּת שְׁעִשֵּׂית עַמּוֹן וּסְמָאָבוֹתֵינוּ בָּיִם הַהֲם בְּגִמְעָן הַזָּה:

בִּימֵי מִתְהִיה בְּנֵי יִחְנָן בֶּן־גָּדָול חַשְׁמֹנָא וּבָנָיו. בְּשֻׁעָמָה עַל־הָם מִלְכֹות יְהוָה קָרְשָׁעָה לְשִׁבְחוֹם מִתְרוּךְ וְלְהַעֲבָרִים מִחְקֵי רַצְוֹןךְ. וְאַתָּה בְּרַחְמֵיךְ הַרְבִּים עַמְּדָת לְהָם בַּעַת אַרְתָּם. רְבָת אַתְּרִיבָת. דְּגַת אַתְּדִינָם. נְקַמְתָּ אַתְּגַנְקַמְתָּ. מְסֻרָת גְּבוּרִים בַּיד חַלְשִׁים. וּרְבִים בַּיד מַעֲטִים. וּטְמָאִים בַּיד טְהָוִרִים. וּרְשָׁעִים בַּיד צְדִיקִים. וּוּדִים בַּיד עֹזְבָקִי תּוֹרְתָךְ. וְלֹךְ עֲשִׂית שָׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָם. וּלְעַמּוֹד יִשְׂרָאֵל עֲשִׂית תְּשׁוּעוֹת גָּדוֹלה. וְאַחֲרֵךְ בָּאוּ בְּנֵיךְ לְדִירָה בַּיּוֹתָךְ. וּפְנוֹ אַתְּהִיכְלָךְ. וְתָהָרָה אַתְּהִמְקְדָשָׁךְ. וְהַדְלִיקוּ נְרוֹת בְּמִצְרָות קָדְשָׁךְ. וּקְבָעָוּם שְׁמוֹנוֹ יָמִים בְּהַלֵּל וּבְהַדָּאָה. וּכְשָׁמֶן שְׁעִשִּׂית עַמּוֹם נָס. בָּן עָשָׂה עַמּוֹן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ פָּלָא וּנְסִים בַּעַת הַזָּה. וּנוֹרָה לְשָׁמֶן הַגָּדוֹל סְלָה:

עַל-כָּלָם יַתְבָּרֵךְ וּתְרַזּוּם שְׁמֵךְ מִלְכָנוּ תְּמִיד. כָּל-הַחִים יַזְרֹךְ סְלָה. וַיהֲלָלו לְשָׁמֶן הַטּוֹב בְּאַמְתָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהָוה. הַטּוֹב שְׁמֵךְ וְלֹךְ נָאָה לְהַזּוֹת:

בארץ ישראל הכהנים נשאים כפיהם בחזרה. ואם אין כאן, החון אומר 'או"א', והציבור עונה אחריו כל פסקוק "כן ידו רצונו":

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בָּרְכָנוּ בְּבָרְכָה הַמְשֻלָּשָׁת בְּתוֹרָה הַקְטוּבָה עַל־בָּנִי מֶשֶׁה עַבְדָךְ. הַאֲמֹרָה מִפְּאַרְחָן וּבָנָיו בָּנָים עַם קָדוֹשָׁךְ. באַמְוּרָה: בָּרְכָה יְהָוה וְיְשָׁמְךָ: יְאָרֵךְ יְהָוה פְּנֵי אַלְךְ וִיחַנֵּה: יְשָׁא יְהָוה פְּנֵי אַלְךְ יְשִׁים לְךָ שְׁלֹום:

שים שלום. טובה וברכה. (ח'ים). חן וחסד ורחמים. עלינו
יעל-כל-ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור
פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו. תורה ח'ים.
אהבה וחסד. אדקה. ברכה. ישועה ורחמים וחיים ושלום.
イトוב היה בעיניך (לברכנו ולברך את-ישראל עמך ישראל)
תמיד בכל-עת ובכל-שעה בשלוּם. ברוך אתה יהוה.
המברך את-עמו ישראל בשלום. (אמן):

בחזרה החון אומר פסוק זה בלחש:

יהיו לרצונו אמריך. והגין לבי לפניך. יהוה צורי ונאלי:

ויש נהגים להוסify:

אללה. zwar לשוני מרע. ושפמי מפרק מרפה. ולפקלני נפשי תודם ולסאטמיך
תרדר נפשי. ונפשי בעפר לכל תוניה. יהי רצון מלפניך יהוה אלהי.
שביל-הקומים עלי לרשעה. תפרא עצם ותקלקל מוחשבותם. וכן יהי רצון מלפניך
יהוה אלהי. שתחטח לשלעריה תורה. שעורי חכמה. שעורי בינה. שעורי דעתה. שעורי
פרגסה בכללה. שעורי חיים. חן וחסד ורחמים ונרצה מלפניך:

אם שכח לומר על הניסי אמר:

הרחמן: געשה לנו נסמי גנפאות בשם שעשה לאבותינו
בימים קדם בזמנ היה. ביתוי וכמי לעיל עמ' 269.

כולם אומרים:

יהיו לרצונו אמריך. והגין לבי לפניך. יהוה צורי ונאלי:
פושע שלש פסיעות לאחריו בכירעה אחת וחור לשלמלו. ואחר כן ליטש ואומר:
**עשה שלום במרזמי. הוא ברחמי. יעשה שלום עלינו
יעל-כל-ישראל.** (אמן):

יהי רצון מלפניך. יהוה אלהינו ואלהי אבותינו.

شتבנה בית המקדש במרה בימינו ומן חלכנו בתורתך:

במקום שכלו ג' פסיעות עימדו ולא יהוור למקומו עד הגיעו החון לקדושה. בחורת הש"ז הקהיל צריך לעמוד ולכין לכל הברכות ולענות 'ברוך הוא וברוך שמו' אחרי 'ברוך אתה יי', ר' אמרן אחר כל ברכה.

חנון אומר:

**ירתגָל ויתקְדַשׁ שֵׁםְהָרְبָא. בְּעַלְמָא דְבָרָא כְּרֻעֹתָה. וִימְלִיךְ
מְלֻכָּתָה בְּחַיִיכָן וּבְיִמְיכָן וּבְחַי רְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמְנוֹן:**

יְהָא שֵׁםְהָרְבָא מִבְרָךְ. לְעַלְמָי וּלְעַלְמִיא.

**יְתָבֵךְ וִישְׁתַבֵּחַ וִיתְפַּאֲרֵ וִיתְרַומֵּס וִיתְנַשֵּׁא וִיתְהַדֵּר וִיתְעַלֶּה
וִיתְהַלֵּל שֵׁםְהָרְבָא בְּרִיךְ הוּא:
לְעַלְאָ לְעַלְאָ מִזְכָל-בְּרַכָּתָא. שִׁירָתָא. תְּשִׁבְחָתָא וּנְחַמְתָּא
דְּאָמְרֵן בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ אָמְנוֹן:**

**תִּתְקַבֵּל אֶלְוֹתָהָן וּבְעוֹתָהָן רְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל. קָרֵם אַבְוֹהוֹן
רְבָשְׁמִיא. וְאָמְרוּ אָמְנוֹן:**

**יְהָא שְׁלָמָא רְבָא מִזְשְׁמִיא וְחַיִים טוֹבִים עַלְיָנוּ וּעַלְכָלָא-
יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמְנוֹן:**

**עַשְׂהָ שְׁלָום בִּמְרוֹמָיו. הָוּ בְּרַחְמָיו. יַעֲשָׂה שְׁלָום עַלְיָנוּ
וּעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. אָמְנוֹן:**

ואומרים פטום הקטורת (לעיל עמ' 66 ואילך ולפי מנהג ק"ק רומה מוסיפות 'אין כלדיינו' לעיל 197), שיר של יום, 'אמיר רב כי אלעור', קדריש דרבנן, עלינו לשבח וקדיש יתום.

בראש חודש אולול תוקעים תשר"ת בשופר.

יוזר של שבת וראש חודש

תאמת אור בקדש. ביום שבת וחדר:

אורות גדולים שניים. אשר בשמיים. בראותם לאותות.

בם לחדש אותן. גבול ימים

ולילות. גראתם בגורלות: האמת

דבקו אור לאור. דפקו ייחד לאור. החדש ישבת. הנחה

לhonegi משבית. ואורו במשנים. וטוב לעיניהם: האמת

זאת המנוחה. זה ענג להנחה. חדש אור מקדש. חווות

שבעתים חדש. טהור נגה. טוב אור חדש יגיה: האמת

ישעך אורה. חדש זבול מראננו. במאור פניה. באור אשר

לפניה. לאור עולם. להאריך ישלים: האמת

מהיזפו ונעמו. מאורות שנתאמו. ניגחת חדש ונחת. נוהגים

באהת. שמחה ונשוץ. שנובלי אסונות: האמת

עשה יರח. ענג חדש זוהר. פלס למועד. פקחת מועדים

להאר. צעד חדשים ושבתוות. צינת ימים ושנים ועתות:

האמת

קדשו אורה. קראו להארה. רעות בחשך. רועשו בנסך.

שנים יחר. שטוביים מן ההאחד:

תאמת אור בקדש. ביום שבת וחדר:

מוסך לשבת וראש חודש

החון אומר:

וַתִּגְדֹּל וַיִּתְקָרֵשׁ שְׁמָה רֶبֶא. בַּעֲלָמָא דְבָרָא כְּרֻעוֹתָה. וַיַּמְלִיךְ
מִלְכֹותָה בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַי רְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזָנוֹן קָרֵיב. וְאָמְרוּ אַמְנָה:
יְהָא שְׁמָה רֶבֶא מִבְּרָךְ. לְעוֹלָם וּלְעוּלָמי עַלְמָיָא.
יְתִבְרָךְ וַיִּשְׁתַּבְחָח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרָומֵס וַיִּתְנַשֵּׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דְקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
לְעַלָּא לְעַלָּא מִזְבְּלָחָרְכָתָא. שִׁירְתָּא. תְּשִׁבְחָתָא וַנְחַמְּתָא
דְאַמְרָן בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ אַמְנָה:

עפודה למוסך שבת של ר'ח

ישון פניו בגדר סקס המקדש באשר רגליו זו אצל זו, יעופר ולא ישוע יוכוף ראשו מעט, צריך לבלון בכל הברכות, להפחות בברכה הראשונה.

בחוריה החון אומר בלחש:

אָדָני שְׁפִתִּי תִּפְתַּח אָפִי גַּנְדִּיד תְּהַלְתָּה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהָה. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבָרָהָם.
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאָל הַגָּדוֹל הַגָּדוֹל הַגָּדוֹל.
אָל עַלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוּנָה אֲתִיחַכֵּל וּזְכַר חֲסָדִי
אֲבוֹת. וּמְבֵיא גּוֹאֵל לְבָנֵינוּ בְּנֵינוּם לְמַשְׁעָן שְׁמוֹ בָּאַהֲבָה: מַלְךְ
גּוֹאֵל עַזְוִיר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַנֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְהָה. מְגַנֵּן אֲבָרָהָם:
אַתָּה גּוֹבֵר לְעוֹלָם יְהָה. מְחִילָה מְתִים אַתָּה רָב לְחוֹשִׁיעַ.
בקין: מֹרֵיד הַטָּל. | בחוריה: מְשִׁיב הַרְוחַ וּמוֹרֵיד הַגְּשָׁם.

מִכְלָכֵל חַיִם בְּחֶסֶד. מְחִיה מִתִּים בְּרָחְמִים רַבִּים. סֻמֵּךְ נוֹפְלִים וַרְזֵף חֹזֲלִים. מַתִּיר אֲסֻקִים. וּמְקִים אָמָנוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִיכְמֹךְ בַּעַל גִּבְוֹרוֹת וְמַיְזָה לְדָ. מֶלֶךְ מִקִּית וְמִחִיאָה וּמִצְמִיחָה לְנוּ יְשֻׁועָה:

ונאמן אתה לְהַחִיוֹת מִתִּים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהָה. מִחִיאָה הַמִּתִּים:

החון והקהל אומרים בחורה:

כתר יְתַנוּ לְךָ (יְהָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ) הַמוֹנִי מַעַלָּה עַמִּים (עַמִּיךְ יִשְׂרָאֵל) קְבוּצִי מַטָּה. יְחִיד כְּלָם קְרָשָׁה לְךָ יְשָׁלָשִׁי. כִּמְה שָׁנָאָמָר עַל יָד נְבִיאָךְ. וְקָרְאָה וְהָאָלֹהִים וְאָמָר. קוֹחָה קְדוּשָׁו קְדוּשָׁשׁ יְהָה צְבָאוֹת. מֶלֶךְ כָּל-הָאָרֶץ בְּבָרוֹרָה: חֹוו בְּבָרוֹר מֶלֶא עָולָם. פְּשִׁירָתָיו שָׁוֹאָלִים וְהַלְּה אֲתָה קָקוֹם בְּבָרוֹר. לְעַמְּתָם בָּרוּךְ יְאָמָר. קוֹחָה: בָּרוּךְ בְּבָרוּד-יְהָה מִפְּקוּדָה: חֹוו מִפְּקוּדָה הוּא יְפָן (ברָחְמִים) לְעַמְּנוּ. הַמִּתְחִידִים אֶת-שְׁמוֹ שְׁרָב וּבְקָר תְּפִיד בְּכָלִיּוֹם. פָּעָמִים בְּאַהֲבָה וְאַוְרָקִים. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. יְהָה אֱלֹהֵינוּ יְהָה אֶחָד: אֶחָד (הוּא) אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ. הוּא מֶלֶבֶןּוּ. הוּא מַושְׁיעָנוּ. הוּא יְשִׁמְעָנוּ בְּרָחְמָיו שְׁנִית לְעַנִּי בְּלָחִי. לְהַיוֹת לְכָם לְאָלָהִים: קוֹחָה: אָנָּי יְהָה אֱלֹהִים: חֹוו וּבְדָבָר קְרָשָׁה בְּתוּב לְאָמָר. קוֹחָה: יְמָלֵךְ יְהָה לְעוֹלָם. אֶלְתִּינָּךְ אָזִין לְדָר וְדָר. קְלֹזְיָה:

לְדוֹר וּדוֹר נִמְלִיךְ לְאָל. בִּיהָוָא לְבָהּוּ מְרוּם וְקְדוּשָׁ. וְשִׁבְחָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ לְאִימּוֹשׁ לְעוֹלָם וְעוֹד. בִּיהָאָל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוּשָׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְהָה. הָאָל הַקָּדוֹשָׁ:

אַתָּה יִצְרָת עַזְלֵמָד מִקְרָם. בְּלִית מֶלֶא-קְתָב בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי. בְּחַרְתָּ בָּנוּ מֶכְלָחָמוֹת. וְרָצָת בָּנוּ מֶכְלָהָלוֹת. וּמְפַנֵּן לְנוּ יְהָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׁבָתוֹת

למנוחה. וְאַתָּיוּם רָאשׁ הַחְדֵשׁ הַזֶּה. יוֹם רְצִוָּן לְכִפֵּר בְּעַדְנוּ.
לְמַשְׁנָן נְחָדָל מַעֲשָׂק יְדֵינוּ:

אָבָל מְשַׁחְטָאנוּ לְפָנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חֲרֵבָה
עִירָנוּ וְשָׁמָס מִקְדָּשֵנוּ. וְגַלְהָ יִקְרָנוּ וְגַטְלָ בְּבוֹד מִבֵּית
חַיָּנוּ. וְאֵין אָנוּ יִכְזֹלֵן לְעַשְׂתָה חֻזְבָּתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירְתָּךְ. בְּבֵית
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שְׁנָקְרָא שְׁמֵךְ עַלְיוֹ. מִפְנֵי הַיד שְׁנַשְׁתַּלְחָה
בְּמִקְדָּשָׁה:

וּבָבִן יְהִי רְצִוָּן מִלְפָנֵיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁתַעַלְנוּ
לְאַרְצָנוּ. וְתַטְעַנוּ בְּגַבּוֹלָנוּ. וְשָׁם נִعְשָׂה לְפָנֵיךְ אַתְּ
קָרְבָּנוֹת חֻזְבָּתֵינוּ. תִּמְדִין בְּסֶדֶרְךָ וּמוֹסֵפָן בְּהַלְכָתָנוּ. וּמוֹסֵף
יוֹם הַשְּׁבָת הַזֶּה וּמוֹסֵף יוֹם רָאשׁ הַחְדֵשׁ הַזֶּה. נִعְשָׂה וּנְקָרֵיב
לְפָנֵיךְ בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רְצֹונֶךָ. כִּמְהַ שְׁבַתְבַּת עַלְיוֹן בְּתוֹרְתָךְ.
עַלְיָדֵי מָשָׁה עַבְדָךְ. מִפְיָה בְּבּוֹדָךְ כְּאָמָור:

וּבְיוֹם הַשְּׁבָת. שְׁנִי בְּבָשִׂים בְּנִי-שְׁנָה תִּמְמָם וּשְׁנִי עַשְׂרוֹנִים
סְלָת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשָׁמְן וּגְסָפוֹ: עַלְתָּ שְׁבָת בְּשְׁבָתוֹ.
עַלְעָלָת הַתְּמִיד וּגְסָכה:

וּבְרָאֵשׁ חֲדֵשֵיכֶם פְּקָרְבָּיו עַלְהָ לִיהְוָה. פְּרִים בְּנִי-בָּקָר
שְׁנִים וְאַיִל אֶחָד. בְּבָשִׂים בְּנִי-שְׁנָה שְׁבָעָה תִּמְמָם:
וּמְנַחָתָם וּגְסָפִיהָם בְּמֶדְבָּר. שְׁלָשָׁה עַשְׂרוֹנִים לְפָר. וּשְׁנִי
עַשְׂרוֹנִים לְאַיִל. וְעַשְׂרוֹן לְפֶבַש. וְיָן בְּגְסָפוֹ. וְשְׁעִיר לְכִפֵּר.
וּשְׁנִי תִּמְדִין בְּהַלְכָתָנוּ:

**ישםָחוּ בְּמִלְכֹותךְ שׁוֹמֵר שֶׁבֶת וּקְוֹרֵא עֲנָגָה. עַמְּ מִקְדְּשֵׁי
שְׁבִיעֵי. בְּלָם יִשְׁבְּעַו וַיַּתְעַנְּגָו מַטּוּבָה. וּבְשְׁבִיעֵי רָצִית
בּוֹ וּמִקְדְּשָׁתוֹ. חִמְרַת יָמִים אָזְטוֹ קָרָאת. וְכֹר לְמַעַשָּׂה בְּרָאִשְׁתָּה:**

**אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חִדְשׁ עַלְיוֹן אֲתִיהָחְדֵשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וּלְבָרְכָה. לְשֻׁשָׂן וּלְשָׁמָחָה. לְשֻׁוֹבָה וּלְחַמָּה.
לְפְרִגְנָה וּלְכָלְכָלה. לְסִלְחָת חֶטָּא וּלְמַחְילָת עָזָן. לְגִמְלִוּתָה.
חֶסֶד וּלְתַלְמֹוד תּוֹרָה. בַּיְּיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּחִरְתָּמְבָּדָהָמֹת.
וְחַקֵּי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים לְהַם קָבָעָת. בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה. מִקְדְּשָׁ
הַשְּׁבָת וּיְשָׂרָאֵל וּרְאשֵׁי חֲדָשִׁים:**

**רָצָה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יְשָׂרָאֵל וְאֱלֹהֵי תְּפִלְתָּם שָׁעה. וְהַשְׁבָּה
הַעֲבוֹדָה לְדִבְרֵיכֶיךָ. וְאֲשֵׁי יְשָׂרָאֵל וְתְּפִלְתָּם מִתְהַרָּה
בְּאֶחָבה תִּקְבֵּל בְּרָצָן. וְתַהַי לְרָצָן תִּמְיד עֲבוֹדָת יְשָׂרָאֵל
עַמְּךָ. וְתַחֲזִיןָ עַיִינֵינוּ בְּשֻׁוֹבָה לְאַזְיוֹן וּלְרוֹשָׁלִים עַירְךָ בְּרַחְמִים
בְּמַאוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהָוָה. הַמְחֹזֵיר בְּרַחְמֵינוּ שְׁבִינָנוּ לְצִיּוֹן:**

בחורה כשהחלה אמר טורדים חייטים כל הצבר לשוה
עמָם ואומר טורדים רדכני:

**מוֹדִים אֲנַחֲנוּ לְךָ. שָׁאַתָּה
הַוָּה יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. עַלְחִינָנוּ
הַפְּסִירִים בִּיהָדָה וּעַל-
נִשְׁמֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ. וּעַל-
גְּסִיךְ שְׁבָכְלִיּוֹם וַיּוֹם עַמְּנוּ
וּעַל-גְּפַלְאֹתְתִּיךְ וּטוּבָרִתִּיךְ**

שְׁבָכֶל־עַתָּה. עֲרֵב וּבְקָרָב וְלֹא־שְׁלָמָם. וְלֹא־שְׁזִוְגָּב בְּאֶמֶת וּבְלֹבֶב שְׁלָמָם. נְצָחָרִים. הַטּוֹב כִּי לְאַ-כָּלֹן, עַל שְׁאַנְנוּ מְדֻרִים לְךָ. (ברוך אל רחמייך. המרחים כי לא-אתמָה) עד כאן. הַחֲסִידִיך וּמְעוֹלָם קָוַינוּ לְךָ. לְאַ-הַכְּלָמָתָנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא־עֲזַבְתָּנוּ וְלֹא־הִסְתַּרְתָּ פָּנֵיךְ מִפְנֵנוּ

בחינה אומרים:

על-הנְּפָسִים וּבְלֹא-הַגְּבוּרוֹת וּבְלֹא-הַתְּשׁוּעוֹת וּבְלֹא-הַמְּלָחָמות וּבְלֹא-
הַפְּרָקָן וּבְלֹא-הַפְּרוֹת שְׁעִירַת עַמּוֹן וּבְלֹא-אַבּוֹתֵינוּ בְּזִים הָם
בָּזְמָן הַזֶּה:

בְּזִים מִתְּחִיה בְּנֵי-יוֹחָנָן כֹּהן גָּדוֹל חַסְמָנָאי וּבְנֵי. בְּשַׁעַפְרָה עַל-הַ
מְלָכִיות יְהוָה קָרְשָׁעָה לְשַׁבָּחָם מִתוֹרָה וּלְהַעֲבָרָם מִחְקֵי רְצָוָה.
וְאַתָּה בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים עַמְּךָ לְהַם בְּעֵת צָרָתָם. רַבְתָּ אַתְּרִיבָּם.
דְּגַתָּ אַתְּרִידָּם. נְקַמְתָּ אַתְּנַקְמָתָם. מִסְרָתָן גְּבוּרִים בְּרִיד חַלְשִׁים.
וּרְבִים בְּרִיד מַעֲטִים. וּטְמָאִים בְּרִיד טְהוֹרִים. וּרְשָׁעִים בְּרִיד צָדִיקִים.
וּוְדִים בְּרִיד עֲוֹטָקִי תּוֹרָתָךְ. וְלֹא עֲשִׂית שָׁם גָּדוֹל וְקָדוֹש בְּעָולָם.
וְלֹא עֲמֵד יִשְׂרָאֵל עֲשִׂית תְּשׁוֹ�ה גָּדוֹלה. וְאַחֲרֵךְ בָּאוּ בְּנֵיךְ לְדִבֶּר
בְּיִמְךָ. וּפְנוּ אַתְּ-הַכְּלָד. וּתְהַרְא אַתְּ-מִקְרָשָׁךְ. וּתְהַלְּקוּ גְּרוֹת בְּחַצְרוֹת
קָרְשָׁךְ. וּקְבָעוּם שְׁמוֹנָה יָמִים בְּהַלֵּל וּבְהַדָּאָה. וּכְשָׁשִׁים שְׁעִירַת עַמּוֹם
נָס. כִּן עָשָׂה עַמּוֹן יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ פָּלָא וְגַסִּים בְּעֵת הַזֹּאת. וּנְוֹרָה
לְשַׁקְדָּה הַגָּדוֹל סָלה:

עַל-כָּלָם יִתְבָּרֵךְ וּתְרֹום שְׁמֵךְ מַלְכָנוּ תִּמְידָה. בְּלֹא-הַחֲמִים
יְזֹורָךְ סָלה. וַיְהִילְלוּ לְשַׁמְךְ הַטּוֹב בְּאֶמֶת. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהֹוָה. הַטּוֹב שְׁמֵךְ וְלֹא נָאָה לְהַזּוֹdot:

בארץ ישראל הכהנים נושאים כפיהם בחורה. ואם אין כהן, החון אומר 'או'א', והציבור עונה אחריו כל פסקוק "כן ידי רצון":

אלְהִינוּ וְאֱלֹהֵינוּ בָּרוּכָנוּ בָּרוּכָה הַמְשֻׁלָּשָׁת בְּטוֹרָה הַקְּטוּבָה עַל־בְּדִי מֹשֶׁה עַבְדָךְ. הַאֲמֹרָה מִפְּאַחֲרֵן וּבְנֵוּ כְּהַנִּים עַם קָדוֹשֶׁךְ. בְּאָמֹר: בָּרוּכָה יְהוָה וִישְׁמָרָה: יְאָרֵר יְהוָה פָּנֵי אַלְיךָ וִיחַנֵּה: יְשָׁא יְהוָה פָּנֵי אַלְיךָ וִישָׁם לְךָ שְׁלוֹם:

שם שלום. טוביה וברכה. (ח'ים). חן וחסד וرحمות. עלינו ועל-כל-ישראל עמה. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אלְהִינוּ. תורה ח'ים. אהבה וחסד. אזכקה. ברכה. ישועה וرحمות וחיים ושלום. וטوب יהיה בעניך (לברכנו ולברך את-כל-עם ישראל) תמיד בכל-עת ובכל-שעה בשלומך. ברוך אתה יהוה. המברך את-עמו ישראל בשלום. (אמון):

בחורה החון אומר פסקוק זה בלחש:
יהִי לְרַצְוֹן אָמְרִי-פִּי וְגַזְוֵן לְבִי לְפִנֵּיךְ יְהוָה צְדִיקָנוּןָלִי:

ויש נהיגים להוספה:

אלְהִי. נוצר לשוני מרע. ושפמי מדבר רפואי. ולפקלי נפשי תודום ולמסותיר תרדף נפשי. ונפשי בערף לכל תקופה. יהי רצון מלפניך יהוה אלְהִי. شبלי-הקסמים עלי לרעשה. תפער עצמות וכוקלן מחשבות. וכן יהי רצון מלפניך יהוה אלְהִי. שתפתחה לי שערי חכמה. שערי בינה. שערי דעתה. שערי פרנסתה וכלכלתה. שערי חיים. חן וחסד וرحمות ורצון מלפניך:

אם שכח לומר 'על הניסים' אמרו:
הרחמן. יעשה לנו נסים ונפלאות בשם שפעה לאבותינו
ב'ח'ים הקטן בזאת ה'זה. בימי ומי לעיל עמ' 277.

כולם אומרים:

יְהִי לְرָצׁוֹן אֶמְרֵי־פִי וְהַגִּזּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהָוה צָרוֹר וְגַאֲלָנוּ¹
 פסע שלישי פסיעות לאחרוי בכרעה אחת וחודר לשטאלל, ואחר כך לימייש ואומר:
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרְאֵמוֹ הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עַלְיָנוּ²
וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל. (אמן):

יְהִי רָצֵן מִלְפָנֶיךָ יְהָוה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

שְׁתַבְנֵה בֵּית הַמִּקְדֵּשׁ בְּמִרְאֵה בִּימֵינוּ וְתַנֵּחַ חָלְקֵנוּ בְּתוֹרְתָךְ;

במקום שכלו ג' פסיעות עמדו ולא יהוו למקומו עד שיגיע החון לקדושה. בחורת הש"ז
 הקול צריך לעמוד ולכין לכל הברכות ולענות ברוך הוא וברוך שמי אחר ברכך אתה
 יי', ואמן אחר כל ברכה.

ועוברים לעמ' 197.

סדר
יוזכרות ופיוטים
לכ' השנה,
תפילהות לחנוכה, פורים,
יום העצמאות ועוד

לשבת לפניו ראש השנה

אָקֹרֶא לְאֱלֹהִים עַלְיוֹן. לְהוֹשִׁיעַ עַמִּינוּ וְאַבּוֹנוּ. וּפְדוּנוּ
יְהוָה יְשֻׁבּוּן וּבָאוּ צִוְּנוּ: בְּטֻרְם
יָבָא יוֹם עֲבֵרָה. הַגָּדוֹל וְהַגָּרוֹא. נִחְפְּשָׂה דָּרְכֵינוּ וּנְחַקְרָה:
גּוֹשׁוּ נָא עֲדַת אַמּוֹנִי. וְדָרְשׁוּ בְּכָל־הַמּוֹנוֹ. לְכוֹן שׂוֹבֵה אֶל־יְהוָה:
דְּרָשָׁוּ הַזְּבָבָכָם. וְקָרְשׁוּ לְבָבָכָם וְאֶל־בְּגָדִיכָם. שׁוּבוּ אֶל־
וְאַשְׁוֹבֵה אֶלְיכָם. יָאמֶר קָדוֹשׁ:

הַז קָרְבּוּ יְמִינְתְּשׁוֹבָה. עַת לְעֹזֶב רְשָׁעָה וּמִשְׁוֹבָה. הַשִּׁיבְנוּ יְהוָה
אֶלְיךָ בְּנִשְׁׁבָה: וַעֲתָה שׁוּבוּ מִחְטָא וּמִעֲבָרָה. וְהַקְּיָאוּ בְּיַדְכָם
תְּשִׁוָּרָה. וְקַחְתִּי אֱלֹהִים רָוח נִשְׁׁבָרָה: זֹה עַת אֱלֹהִים בָּרָאָוּ.
לְשׁוּבּ בּוּ בְּכָל־אִישׁ מִחְטָאָו. דָרְשׁוּ יְהוָה בְּהַמִּזְאָו:

חַלוּ פְּנֵי־אָל לְרַבָּ. טָרַם יָפֵנָה הַיּוֹם לְעַרְבָּ. קָרְאָהוּ בְּהִזְוּתוּ
קָרוֹבָּ: טָהָרוּ לְבָבָכָם וְתַגְאַלְוּ מִמְּעוֹקָה. וְהַרְבּוּ חָסֵד וּמִהְעָנָקָה.
שִׁמְרוּ מִשְׁפָט וְעִשּׂוּ צְדָקָה: יְחִישֵּׁ הָאָל גְּאַלְתָּכָם. אַס־שׁוֹבֵ
מִשְׁוֹבוּ בְּכָל־לְבָבָכָם. וְלֹכְןִי יְחִיבָה יְהוָה לְחַנְנָכָם:
בְּרַבָּ רְחַמִּיךָ מִיחָה פְּשָׁעָנוּ. וְתַשְׁלִיךָ בְּמִצְוֹלֹת יְם בְּלִחְתָּאַתְּנוּ.
שׁוּבָנוּ אֱלֹהִי יְשֻׁעָנוּ: לְפָה תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ וּכְבוֹדְךָ. לְמִתְעָדרִים
וּבְאַיִם עֲדֵיךָ. שׁוּבּ לְמַעַן עֲבָדְיךָ: מְרַדְנוּ בְּכָל־בְּרִיתְךָ וְחַקָּךָ.
חַיּוּ עֲרַבָּנוּ נָא אֶל־תְּרָחָךְ. לְמַה יְהוָה פָּעָמָד בְּרַחוֹקָךְ:

גַּמְתִּי לְבָנִי אֲנִי אֶל קֹנֶה. אִם יִסְירֵוּ מִלְּבָם לְבַחֲזָנָה.
שְׁרָסִים יִקְרָאוּ וְאַנִּי אַעֲנָה: סְלָחָתִי לְמוֹדָה וְעוֹזָב וְלֹא־יִכְסָה.
פָּשָׁעִי וְחַטָּאיִי אֲנִי נוֹשָׂא. לְמַעַן אַעֲשָׂה: עַתָּה
תַּתְרַחְקֹו מִכְּלָפְשָׁעִים. וְלֹדְבָּרִי הִי נְשָׁמָעִים. שׁוּבוּ שׁוּבוּ
מִדְרַכֵיכֶם הָרָעִים:

פְּקַדְתִּי חַטָּאתֵינוּ דָר מַעֲנוֹים. בָּאוּ לְפִנֵּיךְ בְּתַחְנוֹנִים. אֶל־
תוֹכְרִלְנוּ עֲונָתָ רָאשָׁנִים: צְדִיק אַתָּה יְהָה תִּחְנַטְנוּ אֶל־
תְּבֻחָה. חִיש נָא גָּאַלְתָנוּ כְּדָבָר כְּלֹחֶזֶה. סְלָחָתֵא לְעַן הָעֵם
הָהָה: קָרְבָּנָא גָּאַלְהָ וְיִשְׁעָ. יְכָפְרוּ חַטָּאתֵינוּ וְאַלְגָּמוֹת בְּרִשְׁעָ.
נְשָׂא עָן וְעַבְרָ עַל־פָּשָׁעָ:

רְחַמִּי נְכַמֵּרוּ עַלְכֶם. וְהַקְשְׁבָתִי לְכָל־פְּלוּלִיכֶם. אֶרְפָּא
מִשְׁׁבוֹתִיכֶם: שׁוּבוּ אֶלְיָהָןְפָּשָׁבָרְהָ. סְלִיחָה תִּבְקַשׁוּ
וְכְפָרָה. טֹב יְהָה לְמַעַז בְּיּוֹם צְרָה: תִּירָאֵו מִיּוֹם הַדִּין בְּיִ
הַנְּהָה. פּוֹדָה וּמַוְשִׁיעָ לְכָם בְּרָחְמִים יִפְנָה. אָו תִּקְרָאוּ וְיִהְוָה
יְעַנְתָה: דְרַשְׁוָהוּ בְּכָל־לְבָבָם. וּקְרַעַו לְבָבָם וְאַל־בְּגָדִיכֶם.
שׁוּבוּ אֶלְיָהָןְאַשְׁוֹבָה אֶלְכֶם. יָאמַר קָדוֹשׁ:

יוֹצֵר לְשָׁבַת תְּשׁוּבָה

אֶל שׁוֹבָה אִמְתִּי. חַלְקִי גַּנְחָלָתִי. וְהַתְּחַזְקִי בְּהַגִּינִין תּוֹרְתִּי:
בְּחַרְתִּי אַתָּכֶם מִכְּלָעִם. לְהַזְוֵת לְ
לְעֵם. וְהַנְּחָלָתִי לְכָם דָת מַנְעָם: גַּלְתִּי לְכָם יִדִּי. וְהַרְאָתִי
לְכָם סְדִדי. סְהָרִי וּמְעִידִי. שׁוּבוּ אֶלְיָהָןְכָלָכֶם. וְאַשְׁוֹבָה אֶלְכֶם.
וְאַטִּיבָה אַחֲרִיתְכֶם יָאמַר קָדוֹשׁ:

הַרְדֵּך רָעָה עֲזֹבוֹי וְלִפְנֵי קְרָבָיו וְאֶלְיָ שׁוֹבוֹה הַלָּא בְּשׁׁוֹבְכֶם רְשָׁעֵיכֶם אֲפָרֵש יְדֵי עַלְיכֶם וְאַקְבֵּל תְּשׁׁוֹבּוֹתֵיכֶם וְאֶם תְּתַעוּדו עֲנוֹנוֹתֵיכֶם וְתְּעַזְּבוּ רְשָׁעֵיכֶם לֹא אָכוֹר חַטָּאתֵיכֶם:

וְהַרְתֵּי עַל־יְדֵי חֹזֶה לְהַבֵּין עַמְּךָ זֶה כִּי תְּשׁׁוֹבָה לֹא־אָבָהָה חֶסֶד וְאֶמֶת תְּבֻעָה וְאֶל־נָא תְּרַשְׁיוּ וּבְנָעָם תְּשַׁעַשְׂעָוָה טֹב וְזָכָות אָחָבוֹ וּמִים חַיִים תְּשַׁאֲבוֹ וְלִמְקַבֵּל תְּשׁׁוֹבָה קְוָה:

יַעֲצֹו עֲצֹות טֹבוֹת וּרְחָקוּ מִפְּרִיבּוֹת וְאָפְתַּח לִכְם אַרְבּוֹת: בְּלַ-בְּעַלְיָ תְּשׁׁוֹבָה יַגְצִרוּ בְּטוֹבָה לְאַחֲרִים פְּתִיה תְּקוֹהָ לְגַנְשָׂוָאִים מִרְחָםָה הַבְּטִיחָה וּרְחָם וּמוֹדָה וּעֲזֹב יְרָחָם:

מַתִּיעַס לְרוֹמָמָה וְכָל־טֹב לְסִימָה וְיַשְׁבֵּא לְיְהֹהוּיְרִיחָמָהָה נִמְתֵּי לְכָל־פּוֹשָׁעִים וְלְכָל־מְרַשְׁעִים שׁוֹבוּ מִדְרְכֵיכֶם הָרָעִים סָוּרוּ מְרַשֵּׁע בְּלָכֶם וְהִיטִּבוּ מַעַלְלָכֶם שׁוֹבוּ אֶל־וְאַשְׁׁוֹבָה אֶל־יכֶם:

עַמְדוּ אֶל־בְּפִדְולִיכֶם וְהַשְׁלִיכוּ פְשָׁעֵיכֶם וְלֹא־אָפַל פָּנִי בְּכֶם פְּצַתִּי בְּמַחְנִי לְקַהֵל הַמּוֹנוֹי כִּי־חִסְיד אָנִי גַּנְעָם־יְהֹהָה צְוֵי דְבָרִי לְעוֹלָם וְתְּחִנֵּה אָסְפִית מַאוֹלָם לֹא אָטוֹר לְעוֹלָם:

קְרָבָו אֶל־קְרוּבִים בְּשַׁעַר בְּתִירְבִּים שׁוֹבוּ בְּנִים שׁוֹבְבִים רְצִיתִי אֶתְכֶם וְהַצְלָתִי חַטָּאתֵיכֶם וְאַרְפָּא מִשׁׁוֹבּוֹתֵיכֶם שׁוֹעַתְנָנוּ בְּטוֹב הַצָּלָה וְשַׁעַר מִקְדָּשׁ שְׁלָחָה כִּי־אַתָּה יְהֹהָה טֹב וְסַלְחָה תְּקִים חַזְוֹן נְבִיאָךְ כִּי־אַתָּה מַתְּאֹהָה תְּאַבֵּיךְ וְרַב־חַסְדָּךְ לְכָל־קְרָאִיךְ (קדוש):

יוזעך לשבת שלפני סופות

שׁוֹלְמִית הַנְּבָחרֶת מַעֲמִים. יצאת מבית־ידין בתרמימים.
בסקת משבו שבעת ימים:
נתרצית בשובך לפני־אל. להחלייך במצוותיו הואל. כל־
האורח בישראל: העתירו בלבונות רבות. התאזרו לקים
חוות. כל־האורח בישראל ישבו בסקבת: בשפטותיכם תשלם
פרים. ובגנימות הרבו אמרים. בפרי עין הדר בפת תפירים:
ען עבות וערבי נחל ברכווי. ובתוך קהל קדשווהו.
ובגבורותיו הילוחו. קדושים:

לעולם יהוה דבריך. קיבלנו لكم מצותיך. איזקדרוש ביהוה
כפי אין בלהקה: צוית לנטמרת באישון. והרבית בנחל פישון.
ולקחכם לכם ביום הראשון: ראשון קראת לאות. לאיש
ירבר נבדות. ראשון לחשבון המצוות: עסקו במצוות קונכם.
ולקחתם לכם משלכם. ושמחהם לפני יהוה אלהיכם:

מאין כמוך יהוה בגבורה. האלת עפק בימים אריה. בתוד
ענני אל נורא: נהגת עפק במדבר. ובלחם קלוקל במדבר.
בלכלתם בל' שבר בר: רחמת עדת מירנה. ויהי להם
למנה. במדבר ארבעים שניה: את־המן אכלה הדבריך
אהבת. וממצוותיך קוشبת. עד־באים אל־ארץ נושבתה:

הורי יהוה דרך חסיך. ונשתעשע במצוותיך. ומן חלקנו
בתורתך: האילה אשר ברמות. עליך בוגלה לאיתמות.
וינקים מצוותיך בשלוות: לעם אשר גרו נח. קצד

**בְּנֶגֶדֶם אֶלְيָהָר. וּבְפִרְעֹעַם תִּתְחַרֵּה: סְבִּרְמָה לְצַבִּי. וְשַׁמְּחַנְּנוּ
בְּבָשָׂורַת תְּשַׁבֵּי אֲתִ-אֵלֵיהוּ הַנֶּבֶיא:**

חַנְנוּ בְּזִכְוֹת דָּגְלִים. וְחַלְמָן יְזָרְדִּים וּעוֹלִים. וְכַנְנוּ לְשִׁלְשָׁן רְגִלִּים:
רְצַנְנוּ אֶל אֱמוֹנָה. וּבָה נְמַשְׁלַת לְיוֹנָה. לְשִׁלְשָׁן פָּעָם בְּשִׁנָּה:
זְכַר הַבְּתַחַת לְעַמָּה. אַסְמַקְזָה הַשְּׁמִים יְהִיה נְדַחֵךְ. מִשְׁמָם
יַקְבָּצָךְ יְהֹוָה אֶלְהָיָךְ: יָדַעַת אֲתִ-פּוֹרָץ. כִּי רַבּוּ לְוחָצָיו. קִים
אַקְבָּצָן לְגַקְבָּצָיו:

זְכַרְנוּ יְהֹוָה בְּרַצּוֹן עַמָּה. וְעַשָּׂה לְמַעַן שְׁמָךְ. יְהָמוּ נָא יְהֹוָה
רְחַמִּיהָ: עַל-גַּגְיוֹ קְוִידָהוּ וּמְבִסָּהָה. נְתַנוּ לְמַרְמָס וּלְמַשָּׁהָה. בְּזִכְוֹת
צְדָקַת יְהֹוָה עַשָּׂה: רַעֲהָ עַמָּה בְּשַׁבְּטָה. וְתַטְעַם בְּנַחַלְתָּה.
בְּזִכְוֹת מָשָׁה נְאַמֵּן בִּיתָה: נְחַמְנָנוּ נְחַמּוֹת כְּפָלִים. וְקַבְּצָן יְהֹוָה
וְאַפְרִים. תְּבַנֵּה חֹמֹת יְרוּשָׁלָם:

נְחַלְתִּי עֲדוֹתִיךְ לְעוֹלָם. זְכַרְתִּי מִישְׁרִים פָּעָלָם. בְּזִכְוֹתָם תִּשְׁמַר
קְהָלָם: לְמַעַן חַסְדְּךָ יְרַשְׁוּ אָרֶץ. וַיְזַכְוּ בָּרוּחָה וּפְרִזְן. לְשֵׁם
וּלְתַהֲלָה בְּכָל עַמִּי הָאָרֶץ: תַּטְעַם בְּהָר נְחַלְתָּה. וּשְׁם יִקְיַמְוּ
מִצְוֹתִיךְ. שְׁלוּם גָּרֵב לְאַהֲבֵי תּוֹרַתְךָ: שְׁם בְּבִיתְךָ קְוֵלָי אֲרִים.
הַקָּרֵב עַל-מִזְבְּחָךְ חַלֵּב כְּרִים. בְּפִרְיָה עַז הַדָּרֶל כְּפַת תּוֹרִים:
עַז עֲבוֹת וּעֲרֵבִי גָּמֵל בְּרֻכָּהוּ. וּקְטוּךְ קְהָל קְדָשָׁוּהוּ.
וּבְגִבְרוֹתָיו הַלְּלוֹהוּ. קְדוֹשָׁהוּ:

יוֹצֵר לְשָׁבֶת בַּרְאָשִׁית

אֱלֹהִים אָמֵת. וַתּוֹרְתָּנוּ אֶמְוֹנָה וְאָמֵת.

אָמֵן רָאשׁ דִּבְרָנוּ אָמֵת. וְסֹפּוּ מִזְכִּיחַ עַל־הָאָמֵת. וּמַעֲמִיד
יְסֹוד הַעוֹלָם עַל־הַדִּין וְעַל־הַשְׁלוֹם וְעַל־הָאָמֵת:

בָּן מִקְדָּמֵי קָרֵם עַל־עֵצֶת תּוֹשִׁיה. הַיְתָה כְּתוּבָה עַל־רוּעָן
הַגְּנִיטִיה. כִּי לֹא נִבְרָא טָס זָהָב וּלְאַעֲזָר בְּהַמָּה וְחַיה:

גָּלְלָא אָפָל וְחַשָּׁךְ מִפְנֵי בְּקִיעַת הָאָרֶר. בְּשָׁר כִּי נִתְעַלָּה עַל־עֵינָה
וּמְאוֹר. גָּנוֹן וְהַאֲסִימָה לְעוֹסְקִים בְּתוֹרַת־אָרֶר:

דוֹק וְחַלְד צֹהָה בְּמַלְךָ עַל־עֲבָדִיו. וְנִבְרָאוּ בְּבִתְּאַחַת בְּהַכְּרָעָה
נְשִׂיא וּתְלִמְדִידִי. וּרְאֵיהָ לְדִבְרָר קָרָא אַנְיָאלִיכָּם יְעַמְּדוּ יְחִידָה
הַתְּרַחְבָּה לְאַזְן דִּי רְקִיעַי הַזָּד דִּירָתָה. קְשֻׁבוּ דִּיכִים וּרְחוֹן
עַל־אָמְרָתָה. עַמְּקוֹן שָׁמִים יְרוֹפָפוּ יְתִמְמָהוּ מְגַעַּרְתָּהוּ:

וְאַוְ פְּלָג וְחַצָּה שְׁעוּלִים הַפְּדוּדִים. וּמְחַצִּים הַשְּׁיָא וְעַלָּה
לְכִבּוֹדִים. וְהֵם לִמְים טְהוֹרִים אֲשֶׁר לֹאַרְק עֲתִידִים:

וְדַיְתָּרָם וְצֹחָה בְּבּוֹדִי לְכַלְפָה עַד־מָה. אֲעַלָּה עַל־בְּמַתִּי עַב
וְלְעַמִּיתִי אֲדִמָה. וּפְתַלְהַטָּהוּ אַשׁ אַוְכָלָת וּנְכָבֵשׁ וְהָוָא הַחֹמָה:

חדש פָּנִי אֶרְכָּה בַּעֲצֵי פָּרִי וְדַשָּׁאִים. זָנוֹר עַל־הַדָּעַן לְמִינְחוֹ וְלֹא עַל־הַדְּשָׁאִים. זָנוֹשָׂא בַּעֲצֵם קָל־זָחָר וְזָאוֹ מִינְיוֹ דְּשָׁאִים: טָבָע שְׁנִי אֹורִים בְּדָמוֹת וְדַיּוֹקָן הַשׂוֹהָה. וְתִבְנִית יָצֵר בְּפִים לְמוֹ תִּקְנָה וְשׂוֹהָה. צָאת בְּחַלּוֹן אֶחָד לְמוֹ פְּקָד וְצָזהָה: יִסְרָר הַסְּהָר וְגַתְמָעַט לְשָׁעַתוֹ. כִּי־הַתִּיחָה בְּלֹפִיו וְלֹא־בָּן אִמּוֹנָתָה. נַחַמו בְּתִנְחָומי קָטָן וְלֹא־נִתְקָרֵרָה דְּעַתוֹּה: בְּפִרְעָה עַלִי קָדוֹשׁ לְכָן מִקְרִיבִים הַמוֹנִי. בְּכָל־רָאשִׁי חֲדָשִׁים בְּחָרוֹת בְּעַנְיָנִי. שְׁעִיר עַוִּים אֶחָד לְחַטָּאת לְיהוָה: לְמִדְּרִים מֵהֶם פְּרִיחִי שׂוֹשָׁנִים. זָמְנִים וְקָאִים חֲדָשִׁים גַּסְיָנִים. וְהִיוּ לְאַתָּה וְלִמְזָעָדִים וְלִמְזָמִים וְשָׁנִים: מְחוֹר הַלְּבָנָה אֶזְוִית מַזְדִּיעָות. בְּשָׁש הַרְאָשׁוֹנוֹת סְפִירָוֹתָה יְדוּעָות. בְּחֹסֵיפָךְ שְׁבִיעִית לְחַמָּה מְגִיעָות: נוֹתְרוֹת שְׁתִים מִשְׁיטָה הַרְאָשׁוֹנה. וּמְשֻׁנְיהָ וּשְׁלִישִׁית אַרְבָּעָ בְּאִמּוֹנָה. וּזְוּן וְעַזְן וְנוּן פְּשׁוֹטוֹת מִכְרִיעָות לְכָלָנה: סְחִי יְם הַשְּׁרִין שְׁבַע מְאוֹת מִינִי טְהוֹרִים. וּכְשָׁר עֲפִים לְאַזְזָן חַקָּר וּמִסְפָּרִים. וּעוֹפּוֹת שְׁקָצִים אַרְבָּעָה וְעֶשֶׂרִים: שְׁעַן תֹּזְצִיא אֶרְכָּה חַיָּה וּבְהַקְמָה. וּשְׁקָזָן וּרְמָשׁ וּשְׁרָזָן לְהַעֲצִימה. וּרְחַשׁ יְבָחוּשִׁין וְכָלָם לְאַזְרָקָה הַמְּהָה: פּוֹזֹן וּמִכְרָכָר לְכַמָּה שְׁנִים קְבוּעוֹת. שָׁאַל לִפְמָה נִבְרָאוֹ שׂוֹטָה וּטְוֹיוֹת וּצְרָעוֹת. הַשִּׁבְוֹהוֹ תְּצִטְרֵד־לְמוֹ לְיָום בְּרִיחָה לְתִשְׁעוֹתָה: צְווֵי בְּלַ-פְּעָל בְּגַמֵּר וּשְׁכָלָל. נִعְשָׂה אָדָם בְּצַלְמָנוֹ מַלְךָ. רַקְמוֹ בְּלַ-פְּעָל בְּגַמֵּר וּשְׁכָלָל: וְהַנְּשִׁימָוֹ וְעַוְרִילֹ בְּלַל:

קלה נצודה והטהו לב הוותל. וקדנו בדין סנהדרין בוגבר געקס נגפטל. לקיים עליו עם עלקש תחתפל:

רשם אזכורות בשלו שבעים ואחר בפרשה. מבראשית ועד רוצר ומושנוצר עד גורייה. בנגד סנהדרין בעלי חקירה ודרישה:

שנים חטאנו ונתחיבו בתורה. ונחיש עטס לא-אטען בשורה. במקום רב ותלמיד הרב ראיי לモרא:

תר שביעי עלי יציר ביגען למחומה. עמד בגבור להן בחומרה. וחנן פני מוחל לשכה אף וחתמה:

בכו נפש בו יוצר מכון פרוסים. נחלו לעמו אשר באלו חוסים. הקשבחים לבו שבת מפל-המעשים:

הרשות לחתן בראשית

מִרְשׁוֹת הָאֵל הגדיל הגבר והנורא. ומרשות מפניינים ומן זיקרה. ומרשות ראשית סנהדרין הקיושה והבחורה. ומרשות ראשית ישיבות ואלופי תורה. ומרשות זקנין ישבוי שורה. אפתח פי בשיר ובזמרה. להודות ולהלל לדרכו בנורא. שהחינו זקיננו ליראותו הטעורה. והגיעינו לשמחה בשמחת תורה. המשחת לב ועינים מאירה. הנוטנת חיים עשר ותפארה. המאשרת חולכים בדרך הטובה והישראל. המארכת ימים ומוספת גבורה. לאורהבה לשומירה בצווי ואורה. לעוסקיה לנצרה באהbab ומורא. שכן יהי רצון מלפני הבורה. למת

חיים חן וחסד ועתה. לרבי פבי הנבחר להתחלת התורה.
 לאפסו לברכו לגדלו בתלמוד תורה. לרשו לחיים להדרו
 לוועדו בחזורה. לזבוזו לחיותו לטפסו בטקס אורח. לישרו
 לבלו למדיו לך וסבירה. למלטו לנשואו לסעו בסדר
 יקרה. לעודנו לפרשנו לזרקנו בעם נברא. ל夸בו לרחמו
 לשמרו מפל-אזור. לתמכו לתקפו לתרפו ברוח נשברה.
 ובשכרציה זוכה מלא נורא. לראות בבניים ובבני בנים
 עוסקים בתורה. ומקימי מצות בתוכך אם שוחרה. זוכה לשמח
 בשמחת בית-הבחירה. בנבאות ישעה מלא רוח עצה
 וגבורה. שמחו אתי-ירושלם ונגילו בה מהרה. שישו אתה
 משוש תמור אבל ואירה. עמוד עמוד עמוד רבוי פבי חתן
 בראשית. (עמוד אתה יושבגיןיך. יברך יהוה יישמך)
 ברוך אתה בבאך ובורך אתה בצאתך. מרשות כל-הקהל
 הקדוש היה והתמל התורה:

פיזיטים לחתן בראשית

בת ברורה.	נאה ושותה.	האנני ושמי תורה.
שרה:	שרה טרא. התשרה פתרה:	
אדון ירד.	ביום המורד.	כל-העולם החדר.
שרה:	לדבר לענו. מפעני. או הקרן עור פניו.	
עללה אל-האללים.	بعد כמהים.	במקום גבאים.
שרה:	וז הנירים. להכתירים. ביד-משה בזעפרם.	
שרה:	רעם להרים. בקול הגעים. לעושים ושותם.	

אַתָּכֶם אֹזְבִּיְהָ. נָאֵר וּרְבִּיְהָ. בִּירְדִּים מֶשִׁיחַ בְּנִידּוֹה.
שרה טרא, התשורה פתרה:
לְחִדְשַׁת תּוֹרָה, וּבְרִית הַדּוֹרָה, בְּבָנָן בִּיתְיַהְבְּחִירָה. שרה:
יּוֹם יּוֹם בְּעוֹמֶסִי אֲעַמְּסִי לְעַמּוֹסִי. כָּלְטוֹבּוֹת מְשֻׁשִׁי. שרה:
הִיוֹת שְׁמַחִים. בָּלְבָל מְשֻׁמְחִים. תּוֹרַת מֹשֶׁה שְׁזַחִים. שרה:
מברך ברכה לפני הקRIAה וקורוא החתן בראשית עד 'ויכללו השמיים' וכאשר מסיים יאמר
ההוו שלוש פעמים:

לְהִתְחִיל לְשָׁלוֹם וַיְנוּבָה לְהַשְׁלִים וּלְהִתְחִיל לְשָׁלוֹם:
וַיְכִינָה לְהִתְחִיל לְשָׁלוֹם וַיְנוּבָה לְהַשְׁלִים וּלְהִתְחִיל לְשָׁלוֹם:
חִזְקָה וַיְכִינָה לְהִתְחִיל לְשָׁלוֹם וַיְנוּבָה לְהַשְׁלִים וּלְהִתְחִיל לְשָׁלוֹם:

ומברך חתן בראשית הקRIAה בתורה ברכה שלאחר הקRIAה.

ואומרים לחתן בראשית:

חִזְוֹר אַתָּה וְשׁוֹשְׁבִּינִיהָ. יָבֹרְכָה יְהָה וַיְשִׁפְרָה:
בְּרוּךְ אַתָּה בְּבָאָךְ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצַאתָךְ:

סדר הדלקת נרות חנוכה

**ברוך אתה יהוה אלוהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו
ונצנו להדלק נר של חנוכה:**

**ברוך אתה יהוה אלוהינו מלך העולם שעשה נסים
לאבותינו ביום המס בזמנ חווה:**

בכל ראשון אומר:

**ברוך אתה יהוה אלוהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו
והגיענו לזמן חווה:**

לאחר שהדלק הנר הראשון אמר:

**הנרות הללו אנו מדליקין על הנשים ועל הגבורות ועל התשועות
ונעל הנפלאות. שעשית לאבותינו ביום המס בזמנ חווה. על ידי כהניך
הקדושים. וכל שמונה ימי חנוכה הנרות הללו קדרש להם. ואין לנו רשות
להשתמש בהם. אלא לראותם בלבד. כדי להודאות לשם נ"א: לשמד
הנrole. על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישותך:**

ואומר זה המורו:

**מזמור Shir-Chanah habait ledorot: אָרוּמָמָךְ יְהוָה כִּי דְלִתְנִי
וְלֹא-שְׁמַחֵת אֲבִי לֵי: יְהוָה אֱלֹהִי. שׁוּעָטִי אֶלְיךָ
וְתַרְפָּאַנִי: יְהוָה הָעֶלְית מִזְשָׁאָול נֶפֶשִׁי. קִיְתַנִי מִירְדִּיבָרֶךָ
וּפָרַעַת לְיהוָה חֲסִידָיו וְהַזָּרָיו לְזֹכֶר קָדוֹשׁוֹ: כִּי לְגַעַש בְּאֶפְרַיִם חַיִם
בְּרַצְנוּ. בְּעַרְבָּה יְלִין בְּכִי וְלַבְקָר רַגְחָה: וְאַנְיָ אַמְרָתִי בְּשָׁלוֹן
בְּלָאָמוֹת לְעוֹלָם: יְהוָה בְּרַצְנָךְ הַעֲמָרָתָה לְהַרְחִיעָה. הַסְּתָרָת
פְּנִיךְ דִּיְתִי נְבָהָלָה: אֶלְיךָ יְהוָה אָקְרָא וְאֶלְאָדָנִי אָתְחָנָה:
מַה-בָּצָע בְּרַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שְׁחָתָה. הַיּוֹדָה עַפְרָה. הַגִּיד אַמְתָה:**

שְׁמַעְיָהוּ וְחִנְנֵי אֲזֹהָה הַיָּה עֹר לֵי הַפְּכַת מִסְפֶּדֶת לְמַחְול
לֵי. פְּמַחַת שָׂקֵי וְתַאֲגָרֵנִי שְׁמַחַה: לְמַעַן יַסְמַרְךָ גַּבּוֹד וְלֹא יַדֵּם.
יְהֹהָה אַלְהֵי לְעוֹלָם אָזְדָּה:

יש נוהגים לשיר פיות זה:

מַעַוז צָר יְשֻׁועַתִּי לְךָ נָאָה לְשִׁבְחָה. תָּכוֹן בֵּית תְּפִלְתִּי וְשֵׁם תָּוֹרָה נָבָח.
לְעֵת תָּכִין מְטָבֵח מִצְרָא הַמְּנַבֵּחַ אוֹ אָגָמָר. בְּשִׁיר מִזְמָרָה. חֲנַכְתָּה מִזְבֵּחַ:

רְעוֹת שְׁבָעָה נֶפֶשִׁי. בְּיָגּוֹן בְּחֵי בְּלָה. חַי מְרַרְוּ בְּקָשִׁי. בְּשַׁעֲבוֹד מִלְכּוֹת
עַלְלָה. וּבְירֹדוֹ הַקְּדוֹזָה. הַזְּמִיא אַתְּ-הַסְּגָלָה. חַיל פְּרָעה. וְכָל-זְרוּעָה.
יַרְדוֹ בְּאַקְנָן מַצְלָה:

דְּבִיר קָדְשׁוֹ הַבְּיָאנִי. גַּנְסָם לֹא שְׁקַטְתִּי. וּבָא נָגַשׂ וְהַגְּלָנִי. בִּזְרִים
עֲבָדִתִּי. וַיַּיְן רָעֵל מִסְכָּתִי. בְּמַעַט שְׁעַבְרִתִּי. קַז בְּבָל. זְרַבְּבָל. לְמַזְזָעִים
שְׁבָעָים נָשְׁעָתִי:

בְּרוֹת קוֹמֶת בְּרוֹשׁ בְּקָשׁ. אַנְגִּי בְּנוֹהַפְּרַתָּה. וְנָהִיָּתָה לוֹ לְמוֹקֵשׁ. וְגַאֲוֹתוֹ
נְשַׁבְּתָה. רַאֲשׁ יְמִינִי נְשָׁאָתָה. וְאוֹבֵד שְׁמוֹ מְחִיתָה. רַב בְּנִי. וְקַנְגִּינִי.
עַל-הַעַזְנָה פְּלִימָה:

יְיִינִים נְקַבְּצָו עַלְיִ. אַוי בִּימִי חַשְׁמָנִים. וּפְרַצְוִוִּים חַזְמֹות מְגַדְּלִי. וּטְמַאוֹ
כָּל-הַשְׁמָנִים. וּמְנוֹתָר קְנָקְנִים. נְعַשָּׂה נָס לְשֹׁוֹשְׁגִּים. בְּנִי בִּינִי. יְמִי
שְׁמוֹנָה. קָבְשׁוּ שִׁיר וּרְגִנִּים:

חַשּׁוֹר זְרוּעַ קְדֵשָׁה. וּקְרַבְתָּ קַז הַיְשׁוּעָה. גַּקְוָם נְקַמְתָּ עַבְרִיךְ פָּאַמָּה
הַרְשָׁעָה. כִּי-אֲרַכָּה הַשְׁעָה. וְאַזְמַזְזָה לְיִמְיָה הַרְשָׁעָה. דְתַה אַרְמָנוֹ בְּצַל
אַלְמָנוֹ. הַקְּמָם רְעוֹעִים שְׁבָעָה:

סדר קריית התורה בחנוכה

מומור לחנוכה: 'מומור שיר חנוכת הבית לדוד' (עליל עט' 293).

ביום הראשון קוראים:

יהוה אל-מֶשֶׁה לאמור: דבר אל-אחרן ואל-בנוי לאמר כה תברכו
את-בני ישראל. אמרו לךם: ס ברכך יהוה
וישמךך: ס נאר יהוה פניו אליך ויחנהך: ס ישא יהוה פניו
אליך וישם לך שלום: ס ושם את-עשותך על-בני ישראל ואני אברכם:

לפני מתג בני רומה מתחילה אמר:

ויהי ביום כלהות משה לתקיים את-המשchan
וימשח אותו ויקדש אותו ואת-כל-כלי ואת-המזבח ואת-כל-
כלי וימשחם ויקדש אותם: ויקריבו נשייאי ישראל ראי
בית אבתם. הם נשייאי הפטתם הם העמדים על-הפקדים:
ויבאו את-קרכנים לפני יהוה שש-עגלת אל ובנין עשר בקר
ענלה על-שניהם הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני
המשchan לי וראמר יהוה אל-משה לאמור: קח מאתם ויהיו
לעובד את-עבדת אהל מועד וננתה אתם אל-הלוים איש
כפי עבדתו: ויקח משה את-העגלת ואת-הבקר ויתן אתם
אל-הלוים: אותו שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני
גרשון. כפי עבדתם: ואות ארבע העגלות ואת שמנת הבקר
נתן לבני מררי. כפי עבדתם ביד איתמר בנו-אהרן הכהן:
ולבניהם קחת לא נתן. כירעבדת הקדש עליהם בכתף ישאו
ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אותו ויקריבו
הנשאים את-קרכנים לפני המזבח: וראמר יהוה אל-משה:
 נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את-קרכנים לחנכת

המובהה: ס ישראל ויהי המקירב ביום הראשון את קרבנו. נחישון בזעפינגרב למטה יהודיה: זקרבנּו קערת-יבסף אחת שלשים ומאה משקלות מזוקן אחד בסוף שבעים שקל בשקל הקדש. שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כפ' אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בזבקר איל אחר כבש אחד בזשנתו לעלה: שעיר-יעום אחד לחטאת: ולובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה בכשים בני-שנה חמשה. וזה קרבן נחישון בזעפינגרב:

באים השני קוראים:

כהו ביום השני הקירב נתנאל בז-צוער. נושא יושבך: הקרב את קרבן קערת-יבסף אחת שלשים ומאה משקלות מזוקן אחד בסוף שבעים שקל בשקל הקדש. שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כפ' אחת עשרה זהב מלאה קטרת: לי פר אחד בזבקר איל אחר כבש אחד בזשנתו לעלה: שעיר-יעום אחד לחטאת: ולובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה בכשים בני-שנה חמשה. וזה קרבן נתנאל בז-צוער:

ישראל חור מ"באים השני" עד "קרבן נתנאל בן צוער" וכן על זה הסדר בשאר ימים.

באים השלישי קוראים:

כהו ביום השלישי נושא לבני זבולון. אליאב בזיחלו: קרבן קערת-יבסף אחת שלשים ומאה משקלות מזוקן אחד בסוף שבעים שקל בשקל הקדש. שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כפ' אחת עשרה זהב מלאה קטרת:

לוּ פֶר אַחֵד בָּנְבָלָר אִיל אַחֵד כְּבָשׂ-אַחֵד בָּנְשָׁנְתוֹ לְעַלָּה:
 שְׁעִיר-עֵינִים אַחֵד לְחַטָּאת: וְלֹבֶח הַשְׁלָמִים בָּקָר שְׁנִים אַילִם
 חַמְשָׁה עֲתָדִים חַמְשָׁה בְּבָשִׂים בְּנִישָׁנָה חַמְשָׁה. וְהַקְרָבוֹן
אַלְיָזָר בָּנְזָהָן:

בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי קּוֹרָאִים:

כַּהוּ בַּיּוֹם הַרְבִּיעִי נְשִׁיא לְבָנִי רְאוּבֵן. אַלְיָזָר בָּנְשָׁדְדִיאָוָר:
 קְרָבָנוּ קַעֲרַת-כְּסָף אַחֲת שְׁלָשִׁים וּמִאָה מְשֻׁקָּלה מִזְרָק
 אַחֵר פֶּסֶף שְׁבָעִים שֶׁקָּל בְּשֶׁקָּל הַקְּרָשָׁה. שְׁנִיהם מְלָאִים סְלָת
 בְּלָולָה בְּשָׁמָן לְמַנְחָה: כְּפָר אַחֲת עַשְׂרָה וְהַמְּלָאָה קְטוּרָת:
 לוּ פֶר אַחֵד בָּנְבָלָר אִיל אַחֵד כְּבָשׂ-אַחֵד בָּנְשָׁנְתוֹ לְעַלָּה:
 שְׁעִיר-עֵינִים אַחֵד לְחַטָּאת: וְלֹבֶח הַשְׁלָמִים בָּקָר שְׁנִים אַילִם
 חַמְשָׁה עֲתָדִים חַמְשָׁה בְּבָשִׂים בְּנִישָׁנָה חַמְשָׁה. וְהַקְרָבוֹן
אַלְיָזָר בָּנְשָׁדְדִיאָוָר:

בַּיּוֹם הַחֲמִשִּׁי קּוֹרָאִים:

כַּהוּ בַּיּוֹם הַחֲמִשִּׁי נְשִׁיא לְבָנִי שְׁמַעוֹן. שְׁלָמִיאָל בָּנְצֹוְרִישָׁדִי:
 קְרָבָנוּ קַעֲרַת-כְּסָף אַחֲת שְׁלָשִׁים וּמִאָה מְשֻׁקָּלה מִזְרָק
 אַחֵר פֶּסֶף שְׁבָעִים שֶׁקָּל בְּשֶׁקָּל הַקְּרָשָׁה. שְׁנִיהם מְלָאִים סְלָת
 בְּלָולָה בְּשָׁמָן לְמַנְחָה: כְּפָר אַחֲת עַשְׂרָה וְהַמְּלָאָה קְטוּרָת:
 לוּ פֶר אַחֵד בָּנְבָלָר אִיל אַחֵד כְּבָשׂ-אַחֵד בָּנְשָׁנְתוֹ לְעַלָּה:
 שְׁעִיר-עֵינִים אַחֵד לְחַטָּאת: וְלֹבֶח הַשְׁלָמִים בָּקָר שְׁנִים אַילִם
 חַמְשָׁה עֲתָדִים חַמְשָׁה בְּבָשִׂים בְּנִישָׁנָה חַמְשָׁה. וְהַקְרָבוֹן
שְׁלָמִיאָל בָּנְצֹוְרִישָׁדִי:

בום הששי קוראים:

כהו ביום הששי נשייא לבני גדר אלישע בזידעהאל: קרבנו קערת-יבסף אהת שלשים ומאה משקלות מזוק אחדר בפסר שבעים שקל במשקל הקדרש. שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנה: כפ' אהת עשרה וhab מלאה קטרת: לי פר אחדר בזיבקר איל אחדר בבש-אחדר בזידונתו לעלה: שעיר-יעים אחדר לחתאת: ולובח השלמים בקר שניהם אילם חמשה עתדים חמשה בבשים בניישנה חמשה. זה קרבנו אלישע בזידעהאל:

בום השבייעי קוראים:

כהו ביום השבייעי נשייא לבני אפרים. אלישע בזידעההוד: קרבנו קערת-יבסף אהת שלשים ומאה משקלות מזוק אחדר בפסר שבעים שקל במשקל הקדרש. שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנה: כפ' אהת עשרה וhab מלאה קטרת: לי פר אחדר בזיבקר איל אחדר בבש-אחדר בזידונתו לעלה: שעיר-יעים אחדר לחתאת: ולובח השלמים בקר שניהם אילם חמשה עתדים חמשה בבשים בניישנה חמשה. זה קרבנו אלישע בזידעההור:

בום השמייניע קוראים:

כהו ביום השמייניע נשייא לבני מנשה. גמליאל בזידעהצורה: קרבנו קערת-יבסף אהת שלשים ומאה משקלות מזוק אחדר בפסר שבעים שקל במשקל הקדרש. שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנה: כפ' אהת עשרה וhab מלאה קטרת:

לו פר אחד בזבker איל אחד בבש-אחד בז-שנתו לעלה: שער-עדים אחד לחתאת: ולבוכ השלמים בקר שניהם אילם חמסה עתדים חמסה בבשים בינוי-שנה חמסה. זה קרבן גמליאל בז-פדרה-צורה: פ

ישראל ביום התשיעי נושא לבני בנימן. אביתן בז-גדעוני: קרבנו קערת-בסטף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחדר בסטף שבעים שקל בlıklar הקדש. שנייהם מלאים סלת בוללה בשמן למנה: כף אחת עשרה והב מלאה קטרת: פר אחד בז-בker איל אחד בבש-אחד בז-שנתו לעלה: שער-עדים אחד לחתאת: ולבוכ השלמים בקר שניהם אילם חמסה עתדים חמסה בבשים בינוי-שנה חמסה. זה קרבן אביתן בז-גדעוני: פ

ביום העשירי נושא לבני דן. אחישור בז-עמשדי: קרבנו קערת-בסטף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחדר בסטף שבעים שקל בלאק הקדש. שנייהם מלאים סלת בוללה בשמן למנה: כף אחת עשרה והב מלאה קטרת: פר אחד בז-בker איל אחד בבש-אחד בז-שנתו לעלה: שער-עדים אחד לחתאת: ולבוכ השלמים בקר שניהם אילם חמסה עתדים חמסה בבשים בינוי-שנה חמסה. זה קרבן אחישור בז-עמשדי: פ

ביום עשטי עשור יומ נושא לבני אשר. פגעהיל בז-עברון: קרבנו קערת-בסטף אחת שלשים ומאה משקלה מזוק אחדר בסטף שבעים שקל בלאק הקדש. שנייהם מלאים סלת בוללה בשמן למנה: כף אחת עשרה והב מלאה קטרת: פר אחד

בְּזַבְּקָר אִיל אֶחָד בְּבָשָׂא-אֶחָד בְּנֵי-שְׁנָתוֹ לְעַלָּה: שְׁעִיר-עַזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וְלֹזֶב הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנִים אִילָם חַמְשָׁה עֲתָדִים חַמְשָׁה בְּבָשִׂים בְּנֵי-שְׁנָה חַמְשָׁה. וְהִ קְרָבָן פְּגֻעִיאָל בְּנֵי-עֲבָרָן:

בְּיוֹם שְׁנִים עַשֶּׂר יוֹם נִשְׂיא לְבָנִי נְפָתָלִי. אֲחִירָע בְּנֵי-עֲיָנָן: קְרָבָן קַעֲרָת-כְּסָף אַחַת שְׁלָשִׁים וּמִאָה מְזֻקָּלה מְזֻרָּק אֶחָד בְּסָף שְׁבָעִים שְׁקָל בְּשְׁקָל הַקָּדוֹש. שְׁנִיהם מְלָאִים סְלָת בְּלוֹלה בְּשָׁמָן לְמִנְחָה: כִּי אַחַת עַשְׂרָה זָהָב מְלָאָה קְטָרָת: פָּר אֶחָד בְּזַבְּקָר אִיל אֶחָד בְּבָשָׂא-אֶחָד בְּנֵי-שְׁנָתוֹ לְעַלָּה: שְׁעִיר-עַזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וְלֹזֶב הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנִים אִילָם חַמְשָׁה עֲתָדִים חַמְשָׁה בְּבָשִׂים בְּנֵי-שְׁנָה חַמְשָׁה. וְהִ קְרָבָן אֲחִירָע בְּנֵי-עֲיָנָן:

וְאַתָּה חַנְכָת הַמִּזְבֵּח בְּיוֹם הַמֶּשֶׁח אַתָּה מִאָת נִשְׂיאִי יִשְׂרָאֵל. קַעֲרָת בְּסָף שְׁתִים עַשְׂרָה מְזֻקָּה מְזֻרָּק-יְלָסָף שְׁנִים עַשֶּׂר כְּפֹת וְזָהָב שְׁתִים עַשְׂרָה: שְׁלָשִׁים וּמִאָה קַעֲרָת הַחַת בְּסָף וְשְׁבָעִים הַמְזֻרָּק אֶחָד. כָּל בְּסָף הַכְּלִים אַלְפִים וְאַרְבָּעִים-מֵאוֹת בְּשְׁקָל הַקָּדוֹש: כְּפֹת וְזָהָב שְׁתִים-עַשְׂרָה מְלָאָת קְטָרָת עַשְׂרָה עַשְׂרָה הַקָּדוֹש. כָּל-זָהָב הַכְּפֹת עַשְׂרָה שְׁנִים וּמִאָה: כָּל-הַבָּקָר לְעַלָּה שְׁנִים עַשֶּׂר פָּרִים אִילָם שְׁנִים-עַשֶּׂר בְּבָשִׂים בְּנֵי-שְׁנָה שְׁנִים עַשֶּׂר וּמִנְחָתָם. וְשְׁעִירִי עַזִּים שְׁנִים עַשֶּׂר לְחַטָּאת: כָּל בְּקָר וְזֶבֶח הַשְּׁלָמִים עַשֶּׂרִים וְאַרְבָּעָה פָּרִים אִילָם שְׁשִׁים עֲתָדִים שְׁשִׁים בְּבָשִׂים בְּנֵי-שְׁנָה שְׁשִׁים. וְאַתָּה חַנְכָת הַמִּזְבֵּח אֶחָרִי הַמֶּשֶׁח אֹתָה: וּבְבָא מֶשֶּׁה אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד לְדָבָר אֹתָה

וישמע את־הקהל מדבר אליו מעל הכהרת אשר על־ארן הערת מבין שני הכהנים וידבר אליו: פ וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־אהרן ואמרת אליו: בכהעלתך את־הנרת אל־מול פני המנורה יארו שבעת הנרות: ויעש בון אהרן אל־מול פני המנורה העלה נרtiny. באשר צויה יהוה את־משה: וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד־ירכה עד־פרחה מקשה הוּא. בפראה אשר הראה יהוה את־משה בון עשה את־המנורה: ועובדים לעמ' 60 ואומרם חצי קדיש וכלה.

יוֹצֵר לְשָׁבֶת רַאשׁוֹנָה אוֹ יְהוּדָה שֶׁ חִנּוּבָה

אוֹדֵךְ כִּי אֲנָפָת וְתַשּׂוֹבּ . אָנוֹךְ הַתִּיתְ שׂוּעִ לְקַשְׁבָּן .
אַבְתִּי בְּקַשׁ בְּעַלְעָלָת לְנִשְׁבָּן :

אֲבִינָה וְאֲזֹפְרָה יְמִי קָרְם . אֲשֶׁר קָרְאָנוּ מִנְכְּתָם אָדָם . אֲוֹתוֹתָם
אֲגִידָה וְלֹא אֲרָדָם : אֲשִׁיחָה צְרוֹת וְנִקְמָת אֲנִיטִיכָס . אֲבָחָה
חַסִּידִי וּמִשְׁתִּי נְכָס . אֲוֹילִי עַמִּי בְּהַקְרִיאָנוּ לְהַרְבָּס :

יְשֻׁן וְעַד סּוֹסִי פְּלָדוֹת . בְּמוֹ רַוְכְּבִים שְׁנָנוֹסִי לְפִידָות . מִוּפָת
הַרְאָות בְּעִיר נִכְבָּדוֹת . קְדוֹשָׁה :

בְּאוֹ אָנוּ פְּרִיאִיצִים לְלַשָּׁן . בְּחַרִי אָרְפָּהָלָה לְעַשֵּׂן . בְּעַד לְהַכְּרִית
שְׁרוֹצִי גְּשָׁן : בְּעַרְהָה חַמְתוֹ וַיְתָא בְּפִטְמָעָה . בְּלָה בְּשָׁרִי וְחַיִּי
שְׁתָעָה . בְּיִעָרִים חַבִּיתִי בְּבָהָמוֹת לְהַתְעָה : בְּכָלוֹתוֹ לְהַשְׁמִיד
עַם וְלַרְבָּס . בָּאָר לְשָׁר אַבָּא פְּלִיאִיפּוֹס . בְּרִית לְהַעֲבָרִי
וּפְסָלָה לְתַפְסָה :

גּוֹר מִי בְּחוֹר יְפָגֵל . גּוֹם מַוְשָׁךְ עַרְלָה לְעַגֵּל . גּוֹיתָם לְהַשְׁלִיךְ
וְהַמְּמָאָן מַלְסָגָל : גּוֹאֵל בְּפַתְ-בָּנו וּבְאַלְיל חַיה . גּוֹבָרּו בְּתַפְסָם
שְׁתָ לְשָׁאָה . גּוֹדֵע וּכְלָה נּוֹצְרִי תּוֹשִׁיה : גּוֹבִירָות שְׁתִים בְּנֵיהֶן
מַלְוָה . גּוֹלָל בְּן בְּשִׁדְיָהָן נִתְלָוּ . גּוֹרִים וְאַמּוֹתָם מַמְגָדָל הַפְּלִילָה :

דְּמוֹ לְעַטְנָפְ בְּזָבְחֵיכֶם אַלְעָוָר . דְּתוֹ שָׁמָר וְעַזְנָאָוָר . דְּחַ וְיַבְוָ
דְּבָרִי הַאֲכוֹר : דְּבָרִ דְּאֲגָתִי עַל-נְפָשָׁה . דְּרַשְׁ אֲדָרְשׁ מַבְשָׁר
קְדָשָׁה . דְּסָם בְּמוֹ הַאֲמָנָתִי וְאַנְטָשָׁה : דְּלָף בְּזִתְשָׁעִים אֲנָכִי .
דְּחַל אַלְהִי בְּמַרְמָה תְּמָלִיבִי . דְּבָרִיךְ כְּלָה וְנִתְחַתִּים מַלְהַפְּכִי :

הַלְּה יִתְהַלֵּךְ צָדִיק דֶּרֶכְוֹ. הַיְשִׁישׁ בְּשֹׂרֶם נְהָרָג בְּעַרְבּוֹ. הַבָּחוֹר
יֹסֵף אָמַץ בְּרַפְבוֹ: הַעַל אֱלֹה לֹא תִּפְקֹד. הַאֲפִיר וְהַשְׁעָר
בְּחַרְונָה לִיקֹד. הַרְאָשׁ וְהַרְגֵּל זְהָמוֹן וְהַקְּרֹדוֹן: הַבְּטָה וּכְרָבָר
אַתְּכַלְתָּלָאָה. הַהְשִׁינָה עֲדָת צָולָעָה וְגַהְלָאָה. הַלְּעוֹלָמִים
תֻּונָה בְּרַבְתָּה חַלָּאה:

וְאַבְיאָעָה עוֹד מִקְרָה שְׁבָעָה. וְתִקְיָם וְאַחֲים תִּמְיִימִי דָעָה. וְקַלְמָן
בְּאַשׁ בְּשֹׂא נְתַעָה: וְעַל לֹא-אָכְלוֹ מִזְבְּחוֹ. וְיַדְבָּקוּ בְּעֹשָׂה
תְּבָל בְּכָחוֹ. וְשִׁסְפָּם נְגַל בְּאַכְוּרוֹתִ רְחוֹה: וְמַחְבָּתִ נְחַשָּׁת בְּאוֹר
רְתָחָה. וַיַּפְשַׁח הַרְאָשׁוֹן גַּמְחָה גַּמְחָה. וְעַוְרָ רְאָשׁוֹ חַשְׁפָּה בְּתוּתָה:
זְמִום לְהַחְרִיג שְׁשָׁת אָחִיו. וְדַיְהִיר בְּעַבְרַת טְוַחוֹת. וּבְחַם
בְּכַכְבֵּשׁ אַלְוֵף בְּחַחְיוֹ: זָמָס אָפְתָה הַשְּׁבִיעִי קְטָנוֹם. וְזָהָב אַעֲשִׂירָה
אַלְוֵי נָס. זְמַנְתִּיךְ לֵי לְמַשְׁנָה קוֹנָס: זָרוּ הַעַלְמָם טּוֹב לְבָחרָה.
זַעַק הַרְגֵּנִי לְפָה תְּאַחַר. זַנְחָתִי לְהַשְׁתַּחַות לְאַל אָחָר:

חַם וַיַּחַר מַוְישֵׁל רְשָׁע. חַזְקָק מַכּוֹתוֹ בְּלִי פְּשָׁע. חַסְן הַילֵּד
וְלַסְּבָלָם שְׁעַשְׁעָעָנָה: חַזְתָּה הַזְּרָתָם מְשֻׁפְטִי בְּנִיה. חַמְתָּה נְפָשָׁה
עַלְיָנִינִיה. חַלְתָּה וְתִשְׁבַּר רְוחָה לְקוֹנִינָה: חַמְסִי אַסְגָּבָר לְעַכָּר.
חַסְדִּים אַלְוֵי וְהַרְגִּינָם זְכָר. חַזְכָּרְיוֹן בְּלַעַתְךָ וְכוֹרָ:

טְפַשׁ עוֹד מַדְוֵן מַגְרָה. טְפַטּוֹפִי אָשָׁר לֹא יִמְרָה. טְפַמוֹסָו יְוִנִּי
הַחִי יִקְרָא: טְבָס וּכְרָבָר שְׁמוֹ יְהוּדִי. טְבִוָּח וּקְרִיוֹן בְּמוֹ גְּדִי.
טְרִיה וּבְקָרְתָּה לְהַכְבִּיד בְּשָׁלְדִי: טְהָר טְبִילָת מִקְוָה הַחְדִיל.
טְסוֹ קְדוֹשִׁים מְנַשְּׁיָּהָם לְהַבְדִיל. טְרִיחָם סְקָרָת נֵס לְהַגְּדִיל:

יחיד ונשא שוכן שםים. ימן לכלם מקומות מים. יען חסידי
מיחדי פעמים: יסף ידו לתעב המון. ידידות בית לאיש
בומן. ישכבה או תחלה ההגמון: יתר זהת נתקעה לגדש.
ירחים ארבעים וארבעה חדש. יהודיה הסיטה כהן הקדש:
בנת מלא ספק ושדי חנן. בנסה לחשמוני בתיכון. בנסום
במשתה בחפה להתלונן: בלעדיה פחה הפלחה. כוס מזגה
לקראוי הלולא. לבשו עיניהם מהבט אללה: כבד שאף האח
לעפה. פבירים קרואים פה להטעמה. בוגדים איך עמדת
פרקומה ערפה:

למו השיבה נועתיפה. לי איך תיסרוני ברמיה. לעREL וטמא
תשביבוני עריה: לבשה רוח או יהודה. לבו מלא גבורה
ענירה. לחש ויקנא קנאה כבדה: לקט הרס וכל-מנינו בשמים.
להgil כמו בגיל והנומים. להתנות לעול חוקו משלימים:

מרחוק בשקוף בזורים ומחנים. מלל אלו השרים
ומנהיגים. מעטה נקסו בנומי ערוגים: משרותי ומחנהו
חווצה הניס. מפתיה ואחייו פנימה הכניס. מבבי יהודה גבורה
השניס: ממאות עין הרקיר המונח. מעכו לנמרים רדר
המחנה. מחצם וכלה ווצר לאוליפרנה:

נסע ויאסף המונו להקליל. נח קרוב מאיין מיל. נע לבבי
בעיר ובכרמל. נרבי עם לשוב למחוללים. נאנחים בצום
ובכי כלם: נחרדים מפו הנו בפלולים: נבא לפלאה הנומו
אכזר. נדיב ווועץ הווס אופיפיז. נצרו חכם ויציתוך
בכיזור:

סוטן בְּהַאֲזִין עַלְיוֹ הַגָּעֵיר. סַח לְהַזְקִיעוּ כְּבָדוֹ לְהַכְּבִיר. סַמּוֹד
מִבּוֹא שַׁעַר הַעִיר: סַעַף מִתַּר הַקְּרִיה בְּאֶגְחִיל. סַעַפִּי בַּרְאָשׁ
וְהַ אֲתַחִיל. סַגְרוֹן בְּשָׂנָאִי עַבּוֹר הַשְׁחִיל: סַבְכָּתִנִּי בְּלִילָה
הַהְוָא יְהוּדִית. סַזְהָה בְּרוֹךְ וְטַעַמָּה עֲדִית. סַזְחָרָה לְעַמָּה
וְלִין לְפִידִית:

עיר וַיּוֹשַׁבְתָּה בְּכָשֵׁר בְּחוֹתָה. עַלְצָה וּתוֹלָךְ עַמָּה שִׁפְחַתָּה.
עַלְיָהָה הַשְׁלִיכָה יְהִבְתָּה: עַמְּדָה בַּרְאָשׁ מְחֻנוֹת הַאוֹיב.
עַלְיאָתוֹ לְהַפְּךְ וּתוֹלָךְ לְרַבִּיב. עַלְרָאָשׁ גַּמוֹלוֹ לְחִיב: עַדִּי
יְפִיה הַגִּידּו לְפִלְךְ. עַלְמָה כְּמוֹה אֵין בְּפִלְךְ. עַרְבָּה עַלְיוֹ
וְלִהְבִּיאָה הַלְּךָ:

פָּז מִהַּדְרָכֶךָ הַשְׁמִיעַנִּי. פָּצָה מִמְּשִׁפְחַת נְבִיאִים אָנִי. פּוֹתְרִים
עַלְיךָ מְלֵכִי וּקְצִינִי. פָּתָע פְּתָאָום בְּעַת מִחר. פָּנוּזִיךָ יִתְצֹוּ
הַעִיר בְּפַחַד. פָּסְעַתִּי לְבַשְּׂרֵךְ אֶל-תְּאַחַר: פּוֹרָה בְּדַרְכֶךָ בְּמוֹ
חַמְתָּךְ. פְּקַד וּכְרַ אַתְ-אַמְתָּךְ. פְּרַחִי מִשְׁפְּחַת יִשְׁרָטוֹךְ בְּבִיתְךָ:
צָפָץ בְּלַשְׁאַלְתָּךְ אַמְלָא. צָבְיַנִּי אַסְ-תַּעֲשֵׂי מִלְכָלָה. צָאָצָאִ
בֵּית אַבְיךָ אַעֲלָה: אַרְחָה לוֹ אַינְגִּי טְהֹורָה. אַוְ לְהַעֲבִיר קָול
וְגַרְהָה. צָרוֹר מַהְגִּיעַ בְּעַלְמָה הַמְּתַהְרָה: אַחֲל בְּטוּס מְזִוּן וּכְרַבְרָה.
צָבָאִי לְמִשְׁתָּה שְׁמָנִים הַשְּׁפָר. צָאָרָה לְצַדְּ שְׁתָה וּשְׁפָרָה:

קְפַחְתָּו אוֹ שְׁנַת תְּרִדְמָה. קְרוֹאָיו גַּמוֹ הַגְּעֵרָה לְפִגְמָה. קְדַקְדוֹ
הַשְּׁפָבִיב וּכְיִשְׁן גְּרָדָמָה: קְמוֹ חִישׁ וּפָנוֹ לְדַרְכֵם. קְלוֹ רָגֵל מַעַל
מַלְכֵם. קְדָמוֹ וּירֹוצֹ לְאַהֲלִי סְכָם: קְרוֹאָה יְרָאת יְהוָה
וּמִשְׁפְּלָת. קְצָצָה גַּלְגָּלָתוֹ בַּרְאָשׁ שְׁבָלָת. קְחַתָּו וְהַבִּיאָתוֹ
לְהַיְתִיב תְּוחָלָת:

רְאֹהוּ וְלֹא הָאמִינוּ לְהָ. רְצֹוּ לְאַיִשׁ בְּקַצְפּוֹ תֶּלֶה. רְחֵשׁ הוּא
רְאֹשׁוּ בְּאֶלְהָ: רְמַשׁ הַהוּא גָּדוֹלָה שְׁמָחוֹת. רְחִקּוֹ וְנִינּוֹסָיו יָנוֹן
וְאֲנָחוֹת. רְזֹדָף וּמְתַנְקָם כְּהַרְףׁ לְמַחוֹת: רְקִדוֹ וְחִדוֹ כְּלַ-הַלִּילָה.
רְגַן הַגְּנִיעִים לְנוֹרָא עַלְילָה. רְחִיפּוֹ וּפְקָדָם בְּפַסְחָ וְחַמְלָה:

שְׁחָר בְּהַקְרִין וְהַבְּקִר אָזָר. שְׁאָנוּ לְקוֹל אֲדִיר וְנָאָזָר. שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה לְבָאָרָה: שְׁוֹרְדִים בְּשָׁמָעָם הַמּוֹלָת הַהְמָזָן. שְׁחוֹ
לְהַקְזִין הַמְלָךְ וְלִכְמָן. שְׁזַפּוּחוֹ מִתְּמַשְּׁבָבָ בְּאַרְמוֹן: שְׁאוֹנָם
גְּבֻנָּעָ וְתְבִרָּחָ רְוחָם. שְׁתַחְווּ וְחַגְרוּ בְּפַחַד אַבְקָם. שְׁוֹבִים
רְדָפּוּם וְחַפּוּם לְפַלְחָם:

תְּפוּם וְהַרְגּוּם תָּלִי תְּלִים. תְּוֹדוֹת וּשְׁיר סִינּוֹ סְגֻולִים. תְּקַרְבָּ
הַגָּס קְבֻעוּ מְשִׁפְכִּילִים: תְּחַמּוּ הַלְּלָל לְגַמֵּר שְׁמוֹנָה. תְּכַנּוּ נְרוֹת
לְהַעֲלוֹת בְּרִנְגָּה. תְּפִיד בְּכָל-שְׁנָה וּשְׁנָה: תְּאַמֵּן הַיּוֹם שְׁבַת
וְחַנְבָּה. תְּפַאַר בְּעַנְיָנִים בְּעַנְיָה וּרְכָה. תְּעִירָה נַצָּח לְהַמְלָכָה:
יְחִידָה וַיְדִידָה סְלָה פְּקָדָךְ. בְּלָל נְדָמִית שְׁגַבּוֹךְ לְבָרוֹךְ.
מְשִׁבְבִּי הַדָּרִירִים וְהַכְּלִי יְוֹדוֹךְ. קְדוּשָׁה:

וּזְעֵר לְשִׁבְתָּה שְׁנִיה שְׁלָל חֲנוֹבָה

אָזְפּוֹר מַעַלְלִיְּהָ. וְאַתָּן לוּ הַדִּיחָה. מִמְעָשָׂה שְׁהִיה.
בִּימֵי מִתְחִיהָ: בְּהַיוֹתִי בּוֹזָה. שְׁבוּרָה
וְרַחִיבָה. מִתוֹךְ דְּאָבָד וְרוֹיָה. הַזְּצִיאִי לְרַיִיחָ:

גָּבָר וְעַלָּה. אַלְכְּסַנְדְּרוֹס בְּגַדְלָה. בְּמַלְכוֹת יְהוּ בְּתִחְלָה. הִיא
הַקְרָן הַגְּדוֹלָה: דְּמָה לְעֹור בְּאַפְלָה. וּכְלָא הִיה לוּ בָנָ
לְהַנְחִילָה. וּחְלָקָ מַלְכוֹת וּמַמְשָׁלָה. לְאַרְבָּעָה בְּנֵי עַלָּה:

הִם הַיְיָ לְסֶגֶלָה. קֹוֹן וּדְרָדר וְחַרְולָה. וְגַעֲרוֹ בְּחַמְפָה וְכַלָּה. תּוֹרַת מֹשֶׁה לְגַעֲלָה: וְהַגִּיאָן דֵת לְבַטְלָה. עַם נְדוֹת לְקַלְקָלָה. וְשִׁבְחוֹת לְחִילָה. וּבְנִים שְׁלָא לְמַהְלָה:

וְחַמְפָה וְחוֹזֵר וְגַבְלָה. בְּכָח אֹותָם לְהַאֲכִילָה. בְּרִיחֵי בְּתִים לְגַטְלָה. וְאָס לֹא אֹותָם לְקַטְלָה: חֲרוֹת בְּקָרְנוֹ שָׂוָרִים תְּחַלָּה. בְּאַל בְּלִי הַיּוֹת לְמוֹנָחָה. וְעַמְדוּ יִשְׂרָאֵל בְּבַהֲלָה. וּמְכֻרוּ מְשֹׁר וּעֲדִעֲגָלָה:

טְמַאת בְּעִילָה. גַעֲרוֹ עַל-כְּלֵי-כְּלָה. בְּשַׁתְּגַנְשָׂא לְבַעַלָה. תְּבַעַל לְהַגְמָן תְּחַלָה: יָצַעַו חַמְפָי גַעֲלָה. לְהַטְחִין בְּמְגֻרוֹת אֲכִילָה. רְמֹו שָׁשָׁם בְּרַבְתַּת הַלְלוֹא. וְנַעֲשָׂה נָס וְאַחַת מִהְנָה לֹא נְפָסָלָה:

כְּמוֹזִין עָשׂו בְּחַכְמָה. בְּגַרְוֹת לְהַסְמִין בְּמַי אִימָה. מִצּוֹת מִילָה לְקִימָה. בְּצֹוֵי תּוֹרָה תְּמִימָה: לְחַזְן יְוָהָה תִּמְהָה. בְּשָׁר שׁוֹכוֹן רְוָמָה. לְבָשׁ בְּגַדִי נְקָמָה. בְּצָרִים לְהַלְחָמָה:

מִתְהִיבָה וְחַשְׁמֹונִים. אוֹ חַבְרוּ בְּחַתּוֹנִים. וּכְשַׁהְרָגִישׁוּ יוֹנִים. וְהַגָּהָה הַגָּמָן עִם כָּל-הַמּוֹנִים: גַגְדָבִיתָם חֹנוֹנִים. כָלה לְטְמָאות בּוֹנוֹנִים. וּבִיתִידִין יוֹשְׁבִים אָנוֹנִים. נוֹשָׁאים בְּדָרְבָר וּנוֹתָנִים: סְכִלְתָנִית הַיְתָה וְחַכְמָה. נַעֲרָה וְתִנְהָ שְׁמָה. קְרֻעָה לָהּ בְּגַדִי רְקָמָה. וּעֲמַדְהַלָּה עַרְקָמָה: עַנְיִיחַם כְּבָשׂוּ לְאַדְמָה. וְהִיא קוֹלָה הַרִּימָה. לְעַרְלָל תְּמַסְרוֹנִי בְּזָמָה. וְלִכְסָם אֲחֵי בְּשַׁת לְפָה: פָז מִתְהִיבָה לְחַשְׁמֹונָא. אַתָּם פָהַנִּי יְהוָה. וְאַנִי וְשִׁבְעָה בְּנִי. בְּמַסְפֵר שְׁבָטִי אָמְנוֹנִי צָרִי לְאַבְדָ וּמוֹנִי. נְדַגֵּל בְּשָׁם יְהוָה. וּמִיד אַל-עֹור הַתִּיעַר רָאשׁ הַזָּנָא. שַׁהְוא עָרוּם וּקְנָא:

כמו בדברים. יהוֹרָה מִכְבֵּי וְשַׁאֲר גְּבוּרִים. בְּאַישׁ אֶחָד חֲבָרִים. מִחְנָה יוֹנִים מִפְגָּרִים: רֹצְצִים וּמְשֻׁבְרִים. מְשֻׁנִים-עָשָׂר עֲבָרִים. זְהַיְמָקָה וְזְהַיְמָחָרִים. וּרְקָפָום מַעַפּוֹ וּעֲדִינָמָרִים:

שָׁאַל אֶנְטִיוֹכָס אַיְכָה. סִיעַתּוֹ רֶכֶבָה. וּקְשָׁמָעוֹ בֶּכֶה. חַמְתוֹ לְאַשְׁכָּה: תִּרְגַּל פִּילּוֹ לְשֶׁרֶבָה. וּקְשָׁתּוֹתְיוֹ לְדֶרֶבָה. בְּלִי קָרְבָּ לְעֶרֶבָה. וּבְחַזָּק עַם לְפֶרֶבָה:

מִאָבָא הַמּוֹן נֹא. גָּבָר חַיל הַמוֹנוֹ. וַיַּלְבַּשׁ שְׁרִיּוֹנוֹ. וְעַלְהָ עַל-פִּיל בְּגָנוֹנוֹ: שָׁאָג יְהוֹרָה בְּעַנְגָּנוֹ. וְאַלְעֹור יְרָה חַן שָׁנוֹנוֹ. וְזָה פִּיל בְּשָׁרִירִי בְּטָנוֹ. וַיַּنְפֵל וַיַּנְשְׁבַּר הָוָא וְאַדוֹנוֹ:

הַתְּחִנָּן מֶלֶךְ בְּבִכְיָה. הַתְּפִלְלוֹ עַלְיָה לְתְחִיה. וְאַבְנָה לוֹ בֵּית בְּפּוֹ וּטְרָקְנָא. וְלֹא-אָבְנוֹ לוֹ מִפְיקִי תּוֹשִׁיה: חַילּוֹ אָבְדוֹ בְּלָא הַיָּה. וְחוֹרֵד שָׁאֹול תְּחִיה. וּבְתִּקְוָלָה בְּרוֹזה וְאַמְרָה נִצְחָוּ טָלָיא. דָּאָגָנוֹ קָרְבָּא בְּאֶנְטוֹכִיא:

זָמָן יָצִיאַת דְּבִים. מְאַחַד בָּאָב לְהַכְּחִיד מְרַבִּים. וּבָחָג אַסְיָף כָּלּוֹ בְּלָאוֹבִים. וּבְחַמְשָׁה וּשָׁעָרִים בְּכָסְלוֹ לְבִיתָם שְׁבִים: קְרִיאַת הַלְּלָה שְׁמוֹנָה נֹבָבִים. בִּימְטַבְּיעַת לֹובִים. לְאַיִתָּה כּוֹאת לְחַבִּיבִים. וּעַל-זָאת שְׁבָחוּ אֲחֹבִים:

עושה שלום לשבת וחנופה

יְתַנוּ צְדָקָות יְהָ בִּיהוֹה חֹסִים. חֲנֵכה פְּפַשְׁפַּט עַת לְהִיּוֹת: עֲוֹשִׁים. קְוֹמוֹ חֹווֹ תְּקִפוֹ בְּבּוֹד לוֹ גְּשִׁים. קְדוֹשָׁ בִּידְעָשָׁה פָּלָא וּרְזֻבְּנָסִים: יְתַנוּ

אנילה ואשמה בחסדו ביגנבר. חבל על עמי מטה רשיעים
שבר. ספח קדריך זר בתוכם כי-עבר. בלע אבירים כקדח
קומו **אש המסימ:**

במה אקדמו אכפ לאל מרים. טבח משטיימי אך הערים
ערום. עוד השקייט משקית ארץ מדרום. נפשי מאדים רע
מכפ*איש חמסים:*

גבורהתיו להגיד אך לא-לשכח. ידו לא-קערה בקומו לופוח.
פָּרוֹת עמו ליעור בין רב ולאין כה. שם חלש יאמר בגבורים
קומו **bosim:**

דוחו יד יבין היה לוצר-מעו. בפ*אשת הקיני* ראש השר
לרעה. אדרקו ביהושיע את-זרוע לא-רע. מעמד אין מפנה
ב*המה נסים:*

הולך אח נפשע בקומו לרפה. לצורך בני מגוזל לבל תחום
שכבי. קטפטו אחת בפלח הרכוב. ויצאו לרויה מבطن
קומו **עמוסים:**

וקש ב*הקש* בני אלisha ותרשיש. מן גבוריים יד בת*הישיש.* ראשו הסירה במין ענבי אשיש. אווי בבטולה
עומד בזיהדרסימ:

זמרה וקול תודה ונבל ובגורות. שמנת ימי-חנכה הייטיבו
גורות. פקף קול שמחה כמו קול צנורות. למשתה ממתקים
קומו **וברבורים אבוסים:**

שְׁמוּטִים אֲשֶׁר תַּלְלוּ מֵזָקָן מִתְלָאוֹת. חַפְצֵיכָו יַצְלַח וְגַם יַגְילּוּן
עַל-זָאת. בְּרִית בִּימֵי עוֹלָם יַרְאוּ נִפְלָאוֹת. הַזָּה
לְשָׁמוֹ יִשְׁאָוֹן וּבְרָכָתוֹ נִשְׁתַּמֵּשׁ:

הפטרת שפט ראשונה של חנוכה

רְגִינִי וִישְׁמָחִי בֶּתֶ-צִיּוֹן. בַּי הַנְּגִינָה וּשְׁכִנְתִּי בְּתוֹךְ נָאָסָה
יְהֹוָה: וְגַלְלוּ גַּזְוָם רַבִּים אֶל-יְהֹוָה
בַּיּוֹם הַהוּא זֶה יְהֹוָה לְעַם וּשְׁכִנְתִּי בְּתוֹךְ נִילְעָדָת כִּי יְהֹוָה אֶצְבָּאָות
שְׁלָחָנִי אֵלֶיךָ: וְגַתְלַלְלֵי יְהֹוָה אֶת-יְהוּדָה חַלְקָנוּ עַל אֶרְדָמָת הַקָּדָש
וּבְתַר שָׂעֵד בֵּירּוֹשָׁלָם: הַס בְּלֵבֶשֶׂר מִפְנֵי יְהֹוָה. בַּי גַּעֲור
מִפְעֻזָּן קָדְשָׁו:

וַיַּרְאַנִי אֶת-יְהֹוָשָׁע הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עַמְּד לִפְנֵי מֶלֶךְ יְהֹוָה וְהַשְׁטָנוֹ
עַמְּד עַל-יְמִינוֹ לְשָׁטָנוֹ: וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל-הַשְׁטָנוֹ. יַגְעַר יְהֹוָה
בְּךָ הַשְׁטָנוֹ וַיַּגְעַר יְהֹוָה בְּךָ הַבָּחָר בֵּירּוֹשָׁלָם. הַלֹּא זֶה אָוד
מִאל מֵאָשָׁה: וַיַּהְוֶשׁ עַדְיוֹ לְבָש בְּגָדִים צְזָאיִם וְעַמְּד לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ: וַיַּעַשׂ וַיֹּאמֶר אֶל-הַעֲמָדים לִפְנֵיו לְאָמֵר. הַסִּירוּ
הַבְּגָדִים הַצָּאיִם מַעַלְיוֹ. וַיֹּאמֶר אֶל-יְהֹוָה. רָאָה הַשְׁבָּרָתִי מַעַלְיךָ
עוֹנֵךְ וְהַלְבָש אֶתְתָּךְ מִתְלָצֹות: וַיֹּאמֶר. יִשְׁיָמוּ אַגְנִיף טָהוֹר
עַל-רְאָשׁוֹ. וַיָּשִׂימּוּ אַגְנִיף הַטָּהוֹר עַל-רְאָשׁוֹ וְהַלְבָשָׂהוּ בְגָדִים.
וּמֶלֶךְ יְהֹוָה עַמְּד: וַיַּעַל מֶלֶךְ יְהֹוָה בִּיהֹוָשָׁע לְאָמֵר: כַּה-אָמֵר
יְהֹוָה אֱבָאָתָה. אַס-כְּדָרְכִי מַלְךָ וְאַס-אַת-מִשְׁמָרְתִי תְּשַׁמֵּר
וְגַס-אַתָּה תְּרִין אַת-בִּיתִי וְגַם תְּשִׁמְרָר אַת-חַצְרִי. וְגַתְלַלְלֵי לְךָ
מִתְלָכִים בֵּין הַעֲמָדים הַאַלְהָה: שְׁמַעְנָא יְהֹוָשָׁע הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל.
אַתָּה וּרְעֵילְךָ הַשְׁבָּבִים לִפְנֵיךָ כִּי-אָנָשִׁי מַוְפַת הַמָּה. כִּי-הַנְּגִינָה

מבייא את־עבורי צמה: כי הנה האבן אשר נתתי לפני יוזמי זה שער על־אבן אחת שבעה עינים. הנני מפתח פתרה נאם יהוה צבאות ומשתי את־ען הארץ־היא בזום אחד: ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל־תחת גפן ואל־תחת תננה: וישב הפליך הדבר بي ויערני באיש אשר־יעיר משנתנו: ואמיר אליו מה אתה ראה ואמר ראיתי והנה מנורת זהב כליה נגלה על־ראשה ושבעה גرتיה עליה שבעה ושבעה מוצקות לנזרות אשר על־ראשה: ושנים זיתים עליה. אחד מימין הכליה ואחד על־شمאליה: ואלון ואמר אל־הפליך הדבר بي לאמר. מה־אללה אדרני ויען הפליך הדבר בי ואמיר אליו הלא ידעת מה־המה אלה. ואמר לא אדרני ואמר אלי הלא בכח כי אם־ברוחך. וזה דבר־יהוה אל־זרבבל לאמר. לא בחליל ולא בכח כי אם־ברוחך. אמר יהוה צבאות: מי־אתה הרה־גדול לפני זרבבל למשר. ווזעיא את־האבן הראשה. **פ' תשאות בן חנן לה:** ואומרם עאלני וכו', לעיל עמ' 183.

הפטרת שבת שנייה של חנוכה

ויעש חירום את־הכירות ואת־היעים ואת־המזרקות. יוכל חילם לעשوت את־כל־הפליכאה אשר עשה למפליך שלמה בית יהוה: עמדים שנים ויגלות הקתרת אשר־על־ראש העמודים שתים. ותשכחות שתים לכפות את־שם גלות הקתרת אשר־על־ראש העמודים: ואת־הרמנים ארבע מאות לשתי השבכות. שנינו־טורים רמנים לשכבה האחת לשתי השבכות. ואת־המכנות את־שם גלות הקתרת אשר־על־פני העמודים: ואת־המכנות

עשרה ואות-הכירות עשרה על-המכנות: ואთ-הדים האחד
ואות-הבקיר שניים-עשר מתחת הים: ואות-הסירות ואות-היעדים
ואות-המורדות ואות-כל-הכליים האלה. אשר עשה חירם למלא
שלמה בית יהוה. נחתת ממרטה: בכר הירדן זקם המלך
במעבה הארץ. בין ספות ובין ארונות: וינה שלמה את-כל-
הכליים מרוב מאד מאד. לא נחקר משקל הנחתת: ויעש
שלמה את כל-הכליים אשר בית יהוה. את מזבח הוהב
ואות-השלוחן אשר עליו ללחם הפנים והב: ואות-המנורות חמיש
מימין וחמש משמאול לפני הדריבר והב סגור והפרח והגראת
והפלקחים והב: ו הספות והמורדות והמורדות והכפות
והמחותות והב סגור והפותות לדלתות הבית הפנימי לקדש
הקדשים לדלת הבית להיכל והב: ו
ומשלט כל-המלך אשר עשה המלך שלמה בית יהוה
ויבא שלמה אות-קדשו דוד אביו אות-הקסף ואות-הוהב
ואות-הכליים נתן באוצרות בית יהוה: ו

ואמריהם 'גואלנו' וכו', לעיל עמ' 183.

וועזר לשבות שקלים

אל המתנשא לכלו בראש. בחר בדלה ראש. ברכורה
בתאננה בראש: ביטה
אותה דרש. מבלה אום חזטא לפרש. לנשאה על-כל-ראש:
גועלה תשית למונד ראש. והיא תרום ראש. לכטא בבוד
בראש: בבוד ומרם ראש. עתה יעבר בראש. וירישי
ויבקש. קדוש:

דבר בזוה ספר. וקיים באמרי שפר. למשולי אפר: הייתם נוטנים כפר. בל' דפי וחפר. بعد עונם לכפר: ואצركתם לכתב בספר. בוכרzon הספר. למנותם עם נס אנכי עפר ואפר: זה אליו נס לאבי חזיה. והראהו במין מטבח אש במחזה. ג nons הכל יתנו כזה: חסדים יושת בזוה. ואחד מהם אל-יתבהה. וצרים ירזה: טובות יוטבו עליה. ושכינה יוכו לחזה. גנו: זה לגנים רבים זה:

יחיד שוכן רומה. התנה בתורה תמיימה. ליונה שהיא תפחה: בלא-העובר בימה. ישקו שקל בל' מהומה. מתחזית השקל פרומה: לטוּבְתֶם בָּלִי לְעַלְמָה. ותהייה להם בחומה. תולה ארץ על-בלימה:

מבנים-עשרים שנה. יתנרכו בחרניה. פני שוכן מעונה: גשיים ודרבים במשענה. בלם יישו בנתינה. בל' עוד לחתמתנה: סלה יסכית תהנה. בכל-עת ובכל-עונה. ויתקימו ברננה: על-גנסותיכם יכפרו. וחתאתיכם יופרו. ובחלק טוב יספרו: פארם הפל יספרו. ושבח יתנו וגמרו. וחוודה ל咒 שוררו: צעריהם ימעטו ויסרו. ועל-צוארם יגברו. ושבבע: שמות יחברים:

קְהַלְם לְהַתְּחֹזֵק בְּתֻועָה. בָּלִי עֹז לְמַעֲדָה. בְּהַקְרִיבָם זֶה לְעַבְדָה: רַם עַפְס יְתַעֲרָה. בְּאַהֲבָה וּבְחַדְדָה. בְּשִׁיבָה וּבְעִמְדָה: שְׁמָם בְּחִים יִתְמִדָה. בְּכָל-כָלָל חַמְדָה. לְזֶר בָּלִי לְעַבְדָה: תִּמְדֵר תְּהִיה לְזָכָרָן. לְחַבְצָלָת הַשְׂרוֹן. לְכִפּוֹר וּתְרוֹן. לְפָנֵי מְרוֹם וּקְדוֹשָׁן:

קריה לפרשת שקלים

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵיכָם לְאָמֵר: בַּי תְּשִׁיא אֶת־רָאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְפִקְדֵּיהם וְנִתְןָו אִישׁ כְּפָר נֶפֶשׁ לְיְהוָה בְּפִקְדֵּן אֶת־
וְלֹא־יִהָיָה בָּהֶם גָּנָף בְּפִקְדֵּן אֶת־הָעָם: וְהוּא יִתְנַצֵּל בְּלִ-הָעֵבֶר עַל־
הַפְּקָרִים מִחְצִית הַשֶּׁקֵּל בְּשֶׁקֵּל הַקָּדֵשׁ. עַשְׂרִים גְּרָה הַשֶּׁקֵּל
מִחְצִית הַשֶּׁקֵּל תְּרוּמָה לְיְהוָה: בְּלִ-הָעֵבֶר עַל־הַפְּקָרִים מִבְּנֵי
עַשְׂרִים שָׁנָה וּמָעוֹלָה. יִתְנַצֵּל טָרֻומָת יְהוָה: הַעֲשֵׂר לְאַיִלְבָה
וְהַדְלֵל לְאַיִלְעֵיט מִמִּחְצִית הַשֶּׁקֵּל. לְתַת אֶת־טָרֻומָת יְהוָה
לְכַפֵּר עַל־נְפָשָׁתֶיכֶם: וְלִמְחַת אֶת־כְּסֵף הַכְּפָרִים מִאֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְנִתְתַּת אָתָּה עַל־עֲבָדָת אָהָל מָזֵעַ וְהִיא לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
לְזִכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נְפָשָׁתֶיכֶם: פ

הפטרת פרשת שקלים

בְּזִשְׁבֻּעַ שָׁנִים יְהוָש בְּמִלְכֹו: פ
בְּשִׁנְתִּשְׁבֻּעַ לְיְהָא מֶלֶךְ יְהוָש וְאֶרְבָּעִים שָׁנָה
מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלָם וְשָׁם אָמוֹן צְבָיה מֶבָּאֵר שְׁבֹעָנוּ: וַיַּעֲשֵׂה יְהוָש
הַיְשֵׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּלִימִיו. אֲשֶׁר חֹרְחוּ יְהוּדָה הַכָּהָן: רַק
הַבָּמוֹת לְאִסְרָוּ. וְעַד הַעַם מִזְבְּחִים וּמִקְטְּרִים בְּבָמוֹת: וְאָמַר
יְהוָש אֲלֵהֶהָנִים כֹּל כֶּסֶף הַקְּדָשָׁים אֲשֶׁר־יַוְבָא בֵּית־יְהוָה
כֶּסֶף עֹזֶב אִישׁ כֶּסֶף נְפָשׁות עֲרָבוֹ. כֹּל־כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֵה
עַל לְבַ-אִישׁ לְהַבִּיא בֵּית יְהוָה: יִקְחוּ לְהָם הַכָּהָנים אִישׁ
מִאֶת מִכְרוֹ וְהָם יִחְזְקוּ אֶת־בְּדָק הַבֵּית לְכָל אֲשֶׁר־יִמְצָא
שֵׁם בָּרוֹק: פ

ויהי בשנת עשרים ושליש שנה למלך יהואש לאחיזקו הכהנים את־ברך הבית: ויקרא הפלך יהואש ליהוירע הכהן ולכהנים. ויאמר אלהם מדווע אינכם מוחקים את־ברך הבית. עופה אל־תקחו־בצל מאת מבריכם כיילברך הבית תקנוהו ויאתו הכהנים. לבלי קחת־בצל מאת העם ולבלי חוק את־ברך הבית: ויקח יהוירע הכהן ארון אחד ויקב חרב בידתו. ויתן אותו אצל המזבח מימין בבואה איש בית יהוה ונונישמה הכהנים שמרי הפל את־בל־הכسف המובא בית יהוה: ויהי בראותם כירב הבسف בארון. וועל ספר הפל נונטו את־הכسف המתקנן על־ידי עשי הפלאה המפקרים בית יהוה. וויצויהו לחרשי הארץ ולבניהם העשים בית יהוה: ולגדרים ולהצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב לחוק את־ברך בית יהוה ولכל אשר־ייצא על־הבית לחזקה: אך לא יעשה בית יהוה ספות בצל מזמירות מזרכות חצירות כל־כלי זהב וכלי־כסף מן־הכسف המובא בית יהוה: כי לעשי הפלאה יתנהו וחוקיבו את־בית יהוה: ולא יחשבו את־הernessים אשר יתנו את־הכسف על־ידם לחת לעשוי הפלאה. כי באמנה הם עושים: כסף אשם וכסף חטאות לא יבוא בית יהוה. לכהנים יהיו פ

יוֹצֵר לְשֻׁבֶת זָבוֹר

זָבוֹר אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה. וַיְהִי לְבוֹ וּלְמִשְׁפָּה. וַיַּגְעַשׂ יַעֲקֹר
בְּכֻעִיסָה: בִּיטָה וְחַטָא אֶל־תְשָׁא. כִּי־קָהָלֶךָ עַסָּה.
בְּכָל־אֶצְרָה וּדְרִיסָה:

גַם בָּהּ לֹא־חָסָה. וּבָעוֹת הַדָּלֶל עַמְסָה. בָּתוֹךְ אָבִן מַעֲמָסָה:
אַתָּה וּכָר נְשָׁבָחִים. וַיָּכֹר אָם לְךָ מְשָׁבָחִים. וּקְרָשָׁה לְפָנֵיךְ
מְפָאָחִים. קְרוֹשָׁה:

זָכָר דְבָרוֹ עַתָּק בְּכָל־עַרְךָ. לְחַמּוֹקִי יַרְךָ. לְדַרְוָרִי מְפָרָה:
הַקְדִּים וַיֵּצֵא לְדַרְךָ. לְזַגֵּב בְּכָל־בָּרָךָ. לְדוֹש בְּגָנוֹת
וּלְהַרְדָּה: וּכְבוֹדָךְ אָז מְחַרְךָ. בְּכָל־רְחָב וְאַרְךָ. עַמְּדָה
בְּטוֹבָה לְהַאֲרָךָ:

זָכָר יְמוֹרָה שְׁחַלְדִּיךְ לְמַעַלָה. וְאַהוּבִיךְ אָז לְחַלְחָלה.
עַשְׂוָתָם בְּמַעַי מִפְלָה: חַזָּק לְשִׁיטָם בָּלָה. וּתְקוּמָתָם
לְהַפִּילָה. בְּהַכְנָעָה וּבְהַשְּׁפָלָה: טֹוב שְׁמַע תְּפָלָה. הַפְּלוּתָה
בְּבָהָלה. וְעוֹד אַחֲרִיתָו לְקַלְקָלה:

זָכָר יְהִיר וּרְשָׁע. בַּי לְמָאָד פְּשָׁע. וְהַאֲזִין בַּן מִשְׁעָשָׁע: בְּבָד
בְּחַטָא וּבְרְשָׁע. וְאַזְנֵי הַכְבִּיד וְעַזְנֵי הַשָּׁע. וּלְרַאֲזֵה
לֹא־שָׁע: לְמַעַנְךָ צְדִיק וּמוֹשִׁיע. חַשְׁת לְגֹשְׁעִים יְשָׁע. נְשָׁא
עָוֹן וּעֲבָר עַל־פְּשָׁע:

זָכָר מַלְאָלוֹ לְמַלְאָךְ. וּמַאֲס בְּפַעַלָךְ. בְּחַוּרִי קָהָלָךְ: נָא וּכָר
יּוֹם זְבוֹלָךְ. יְשָׁלָם לוֹ מַשְׁלָךְ. גַּמָּול רֵע מַחְלָךְ: סְעַרְחוֹ
בְּקָאָפְּגָדָךְ. וּכְלַפְּהָיְהָלָךְ. עַל־פְּלָא מַפְעָלָךְ:

זֶכַר עַפְךָ וְעַדְךָ אֲשֶׁר הוּא אֶחָתֶךָ וּמִקְוֵים לִישֹׁועֶךָ: פְּנֵה
נָא בְתַהְלַתְךָ וַרְחַם עַל־עַדְךָ הוֹגִי בְשָׁעָשָׂיו דָתֶךָ:
צְהָלָם בְגָאוֹתֶךָ וַתַּטְعַם בְקָרִיתֶךָ וְשָׁם תַּצְמַץ שְׁכִינְתֶךָ:
זֶכַר קָרִית־חֲנָה וְעַפְרָם־חֲנָה הַמִּפּוֹרָת בְכָל־פְּנֵה: רַוְמָה
וְחוֹנָה: כִּי־בָאָה עָזָה וַעֲתַלְחָנָה: שְׁבַח שֵׁם עֲדִינָה.
מַכְלֵאָד וּמַכְלֵפְנֵה וְהַמְלֻכוֹת לְבַעֲלֵיהֶה שׁוֹבְבָנָה: תָוֹכֵר עַתָּה
בְּרַחֲמִים וַתּוֹפֵעַ מִפְרוֹזִים וַתּוֹשִׁיעַ מַעוֹתִים עַמִּים קָדוֹשָׁה:

קריאת לפרטת זכור

זֶכַר אֲתָא אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עַמְלָק בְּדַרְךָ בְּצָאתְכֶם מִמִּצְרַיִם:
אֲשֶׁר קָרְךָ בְּדַרְךָ וַיַּגְבֵּב בְּךָ בְּלַהֲמָשָׁלִים אַחֲרֵיךָ
וְאַתָּה עִיר וַיָּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים: וְהִיא בְּהַנִּיחָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְךָ מַכְלֵאָדֵיכָה מִסְבֵּב בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה־אֱלֹהֵיךָ נָתַן לְךָ
נְחָלה לְרִשְׁתָה. תִּמְחַה אֶת־זִיכְרָה עַמְלָק מִתְהַתְּ הַשְׁמִים. לֹא
תִשְׁכַּח: פ

הפטרת פרשת זכור

וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל אֶל־שָׂאָול אָתִי שָׁלֵחْ יְהוָה לִמְשֹׁחַ
לְמַלְךָ עַל־עַמּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וַעֲתָה שָׁמַעْ לְקוֹל דָבָרִי יְהוָה: בָהּ אָמַר יְהוָה צְבָאות:
פְּקַדְתִּי אֲתָא אֲשֶׁר־עָשָׂה עַמְלָק לִיּוֹרָאֵל אֲשֶׁר־שָׁם לוּ בְּדַרְךָ
בְּעַלְתוֹ מִפְּצָרִים: עַתָּה לְךָ וְהַכִּיתָה אֶת־עַמְלָק וְהַחרְמַתָּם אֲתָא
בְּלַאשְׁרַלְוּ וְלֹא תִחְמַל עַלְיוֹ וְהַמְתָה מַאיִשׁ עַד־אַשָּׁה מַעַלְלָי
וְעַד־יָזְקָה מִשּׁוֹר וְעַד־שָׁה מִגּוֹל וְעַד־חִמּוֹר: ס וַיָּשָׁמַע

שאול את-העם ויפקדים בטהרים מעתים אלף רגלי. ועתרת אלפים אתי-איש יהודה: ויבא שאול עד-עיר עמלק. וירב בנחל: ויאמר שאול אל-הקב"ה. לך פֶרְוּ רַנוּ מִתּוֹךְ עַמְלָקִי פָנָא-סְפָחָךְ עַמּוֹ. ואתה עשיתך חסך עס-יכל-בנֵי ישראל בעלוותם ממזרים. ויסר קני מתוֹךְ עמלק: וזה שאול אתי עמלק. מחוללה בזעך שור אשר על-פני מזרים: ויתפש אתי אנג מלך-עמלק כי ואתי-כל-העם החרים לפיחרבו: ויחמֵל שאול והעם על-אנג ועל-מייטב הארץ והבקיר והמשנים ועל-הכרים ועל-כל-הטוב ולא אבו החרים. וכל-המלך אבה נסבזה ונמס איתה החרים:

ויהי דבר יהוה אל-שמעאל לאמר: נהמתי כי-המלךתי אתי שאול למלך כי-שב מאחרי ואתי-דברי לא הקים. ויחר לשמעאל ויזעך אליו יהוה כל-הלילה: וישבע שמעאל לקראת שאול בפרק. ויגד לשמעאל לאמר בא-שאול הכהן מלך והנה מציב לו יד ויסבל ויעבר וירד הגלגל: ויבא שמעאל אל-שאול. ויאמר לו שאול. ברוך אתה ליהוה הקימתי את-דבר יהוה: ויאמר שמעאל. ומזה קול-הארון הזה באוני קול הבקר אשר אני שמע: ויאמר שאול. מעמלקי הביאום אשר חמל העט על-מייטב הארץ והבקיר למשן זבח ליהוה אל-היה. ואתי-היוּת החרמנה:

ויאמר שמעאל אל-שאול. הרף ואגידה לך את אשר הבר יהוה אליו הלילה. ויאמר לו דבר: ויאמר שמעאל. הלו אס-קタン אתה בעיניך ראש שבטי ישראל אתה. וימשכח יהוה למלך על-ישראל: וימשכח יהוה בגדיך. ויאמר

לך והחרמְתָה אֶת־הַחֲטָאִים אֶת־עַמְלָק וְנַחֲמָת בּוֹ עַד בְּלוּתָם
אתם: וְלֹפֶה לֹא־שְׁמֻעָת בְּקוֹל יְהוָה. וְתַעַט אֶל־הַשְּׁלֵל וְתַעַש
הַרְעָב בְּעִינֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל־שְׁמוֹאֵל.
אֲשֶׁר שְׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וְאֵלֶיךָ בְּדָרְךָ אֲשֶׁר־שְׁלַחְתִּי יְהוָה.
וְאַבְיא אֶת־אָנָגֶל מֶלֶךְ עַמְלָק וְאֶת־עַמְלָק הַחֲרָמָתִי: וַיַּחַק הַעַם
מִהַשְׁלֵל צָאן וּבְקָרְבָן רַאשֵית הַחְרָם. לִזְבֹּח לְיְהוָה אֱלֹהֵיךָ
בְּגַלְגָל: וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל. הַחֲפִז לְיְהוָה בְּעָלוֹת וּבְחִימָנָה
בְּשָׁמָע בְּקוֹל יְהוָה. הַנְּהָ שְׁמָע מִזְבְּחָת טוֹב לְהַקְשִׁיב מִחְלָבָב
אַלְיָם: כִּי חַטָּאת־קָסֶם מְרִי וְאָנוּ וּתְרַפִּים הַפְּצָר. יוֹעֵן מְאַסְתָּה
אֶת־דָבָר יְהוָה וַיִּמְאַסֵּךְ מֶמֶלֶת: וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל
אֶל־שְׁמוֹאֵל: חַטָּאתִי. כִּי־עִבְרָתִי אֶת־פִּי־יְהוָה אֶת־דָבָרִי. כִּי־
יָרָאתִי אֶת־הָעָם וְאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם: וַיַּתֵּה שָׂא נָא אֶת־חַטָּאתִי.
וַשׁוֹב עַמִּי וְאַשְׁתַחַוו לְיְהוָה: וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל אֶל־שָׂאוֹל לְאָ
אַשְׁׁבוּ עַמְךָ. כִּי מְאַסְתָּה אֶת־דָבָר יְהוָה וַיִּמְאַסֵּךְ יְהוָה מִהְיוֹת
מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל: וַיִּסְבֹּ שְׁמוֹאֵל לְלַכְתָּה.
וַיַּחַק בְּכָנְף־מְעִילָיו וַיַּקְרֻעַ: וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה שְׁמוֹאֵל.
קָרָע יְהוָה אֶת־מְמָלָכוֹת יִשְׂרָאֵל מִעַל־יְהוָם. וַיַּתֵּה נָהָרֶך
הַטוֹב מִמֶּךָ: וְגַם נָצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יָשַׁׁקְרַב
וְלֹא יִגְחַם. כִּי לֹא אָדָם הוּא לְהַנְחָם: וַיֹּאמֶר חַטָּאתִי עַתָּה
בְּבָדְנִי נָא גָנְגָד וְקָנְגִעַמִי וְגָנְגִיד יִשְׂרָאֵל. וַשׁוֹב עַמִּי וְהַשְׁתְּחוּתִי
לְיְהוָה אֱלֹהֵיךָ: וַיָּשַׁב שְׁמוֹאֵל אַחֲרֵי שָׂאוֹל וַיַּשְׁתַחַוו שָׂאוֹל
לְיְהוָה: וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל. הַגִּישׁו אֶלֵי אֶת־אָנָגֶל
מֶלֶךְ עַמְלָק וַיָּלֹך אֶל־יְהוָה מִעַדְגָתָה. וַיֹּאמֶר אָנָגֶל אָכֵן סִיר
מִרְיָהָמוֹת: וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל. כְּאֶשֶּׁר שְׁכָלָה נְשִׁים

חרבך ב兕תך מנגשים אפקה. וישוף שמואל את-אנג לפני
יהוה בגלגול: » וילד שמואל הרכמה.
ושאול עליה אל-ביתו גבעת שואול:

ואומרם 'נוואנו' וכו', לעיל עמ' 183.

פיזות לשבת זבור

מי כבוד. ואין כבוד. מי דומחה לד. ואין דומחה לך:
אדון חסוך בליחדל. אמתה לעיר מבצר-עו' ומגדל.
כיהיות מען לדל. ומחסה לאביון בא-רילז: בימי
חרפי פקרמני. בי דרב רוח יהוה. והיום אס-גראשוּן עוני.
דווי לי'ונאי לך: גמלני מאו טובות. גלויות לבליות וללבבות.
גם אס-יהיו הארות מרבות. אשרי כל-חוצי לך: דמי מתוקמים
זהה. הנגי ארדים כרבבך כל-חויה. הנה אל-הינו זהה. קונו לך:
היום אביעה חידות. ומאו מג'יקדם עתידות. נפלא גם המבין
צפוני סודות. יוצרי מבטן לך עבר לך:

ויהי בימי אחשורוש. למלך הווקם על בברוש. נשא ורם
על-כל-קצין וראש. ויהוה הניח-לו: ומן בשנת שלש
למלךתו. להראות לכל-עבדיו תוכנות. כי אבן-ינער
מתנוכשות על-ארמותו: ועפרת זהב לך: חלק לכל-בני-שושן
נתן. והקדיש קראוין בחתן. בחצר גנת בינו. אלה למושב
לו: טעם עשות רצון לכל-איש ויצו. ואינ-אונס לאיש אין
עכשו. וلتת לשואל די מחסרו. אשר יחסר לך: יחד אפסו
כל-הנדרשים. גם ושמי המלה עשתה משטה נשים.

ולמשתה הנשים כאנשיים. שבעת ימים יספרו לו: בטוב לב' הפלד ביין. אמר להביא אתייפת העין. ותפמאן בדרכו לאמר אין. העונה פניה ותאמיר לו: לקרובים אליו היושבים עלי כן. שאל ויעצחו ממוקן. הוא המן לפרטנות הוכן. לבו יקבץ-און לו: מועצתינו בדת נתונות. והוא לעמי רפואות צפונות. בילולי אגדות הראשונות. פליטה לא-היתה לו: נוען לקרא באכל-המנזין. להביא כל-יפת-תארא לפנוי. והגערה אשר תיטב בעיניו. מהר ימחרנה לו:

סנסן ליאיר האיר זורה. ישיש בגבור לרוזן ארחה: טרם מכיה אין רפואה פרחה. כי הפללה יהוה חסיד לו: עמו נאמנה הרסה תפחה. היא אסתה בת-ידדו ברכה במחפה. ובמות אביה ואמה. לקחה מרדכי לו: פגעה חן ותלאך והלום. ותלקח אל-בית הפלד גנות יהלים. ומרדיyi צוה לכי לשלום. כי-הוא אדרנייך והשתחוילו:

צדק לחשנה במקשלה. לא-הגידה עפה ומולדתה. והפלד אהבה וירב תפארתה. כי מיהוה גיתה לו: קשב רב-יקשב איזור המרו. מסרים הפלד הקבועים לשמר. והנס חזיבים על-הפלד לאמר. הבה נתחכמה לו: רצח האחד לשמר כפלים. משמרתו ומשמרת חברו שמי יקרים. והשני שם בספל המים. שם שם לו: רחשה אסתה לפלא בספר. בשם מרדכי ונכתב בספר. להנשא באחרית אבי עפר. ביבול הרים ישאוילו: שנייהם נתלו על-הען. בירנשטיין לשונם בהוען. נשקה לפלא סס-היפות רוען. אויל בפתחה

ונוכלה לו: תשועתה זאת לדור אחרון. נכתבה על ספר הוכרז. לחת לו מן המלך יתרון. כי פועל אדם ישלם לו:

אחר בלאה הדברים. אחשורוש את המן הרים. וינשאחו מעלה כל השרים. ותוועפת הרים לו: נמנע מרכבי מסנד לרשות. אין עמלק אשר מקדם פשע. וזה הוסיף על חטאתו פשע. לאיאבה יהוה שלח לו: יום ברעו לו כל עבדי המלך. ומררכי בתמו חולך. בקש לחזר ריב על עם דל והלך. עבר מתعبر על ריב לאילו: אין מחבולות לשכים באדו. ויבנו בעינוי בגאון חמדו. לשלח יד במרקבי לבדו. בו לדבר יחל לו: הרבה כסף זהב לבליהן. ויאמר בלבו זה עת לשחק. ויבא עצות למלך. לרשת משכנות לאילו: ויפל פור וייד בגורל הדה. וירא כי באדר מת משה אבי הטעידה. ולא ידע ביהוא עת לידה. חבלו يولדה יבוא לו: דבר אלב יעוזו רעיזו. וישאל שאלת מادرזיו. ונעם הוא שני אריה שני. וממלחמות לביא לו: הן עם אחזר נזורי. דתיהם שונות ורת המלך לא יישמרו. רוח יזרע וסופה יקצרו. קמה איזילו: הכתני בסוף לבית גנין יעלו. לאבד זה הגוי הנגעל. כל הברבים אשר לא בכו לעל כל הפה אשר לא נתקל לו: להביא אל גנני המלך אסף.عشורת אלפים בכרי כספ. ונפש אכה כל בית יוסף. פעם אחת ולא אשנה לו: ויאמר לו המלך יהילך קניתה. והאט טבעתי על יד ימינה. והעם לעתות בו כטווב בעיניה: ובא ערדקאו אין עיר לו: יצא וספרי המלך נקראו. ונקתו

כל-אשר קראו. ולא כל-עם ועם רצים יצאו. שרן הרכב אשר-לו: היה דבר נחוץ לאמר. ברם חמד ביזס-אחד לזרם. בשלש-ה-עشر באדר החל ונגמר. לא-יאו-סיף עוד עbor לו:

קרע מרדכי בוגרי לפני אל. וצעק עזקה גroleה ומירה על-גולת אריאל. הבנים אין לישראל. אס-יורש אין לו: טרף טרפ שאר המוני. מינטן למשפה יעקב למוני. וישראל לבעזים הלויה יהוה. זו חטאנו לו: נערות אסתיר הגידודה דבר. שמענו עצקה פגענים בפנבר. ומרדי בלבוש שק עבר. לא ירענו מה-היה לו: בוגדים שלחה להלבשו. ולא-קיבל מפרירות נפשו. ותשלה התך לחקרו ולדרשו. לרעה מה-יעשה לו: רוחו הוצאה אליו וחווה. ופרשת הכסף לפניו שווה. והפתשנ שלח ואל-אסטיר צוה. לבוא אל-המלך להתנזרו: בתשובה אמורה להшибו. כי בזמות אשר לא יקרה ניבא. בלבד אס-יושט המלך שרביט ותבו. בקרוב-אייש להשתחות לו: יקיר בשמע דברי הדסה. עצק אהה כי אין-מנסה. ועף יהוה אשא. כי-חטאנו לו: שלח אליה עוד ואולי עמי. אחריו נמבר גאלת תהיה-לו: מפקום אחריו שלח שלומיו. עשה שלום במרומי. כי לא-בלו רחמי. על-בן או-חל לו: ותענחו לך בנות חובי פרדים. וצומו עלי שלשת ימים לילה ויום. ובקשוי רחמים מלא אים. ואל-תתנו דמי לו: אל נדרש לקל-לב ידרשנו. נכרמו רחמי על-עם יקראנו. ויאמר עוד זכור א-זברנו. על-בן המו מעי לו:

לְבָשָׁה חן ביום הַשְׁלִישִׁי ותלך. ותיקר מָאֵד בְּעִנִּי הַפְּלָךְ.
וַיַּבְּנוּ בְּעִנִּי כָּל־אֲשֶׁר הוּא מוֹלֵךְ. וְאַתְּכָל־אֲשֶׁר
יִשְׁלַׂח: הַיְפָה בְּנִים גַּטְעַ נְעַמֵּן. מַה־שְׁאַלְתָּךְ בַּיְהַפְּלָךְ מַזְמָן.
וְתַאֲמֵר יַבְּזָא הַפְּלָךְ וְהַמָּן. אֶל־הַמְּשֻׁתָּה אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי לְזַהַזָּה
לְמַחְרֵחַ קָרְאָתָם לְסֹוד נְכָמָס. וַיַּצְאֵ בַּיּוֹם הַהוּא גַּעַלְס. וְהַוָּא
בְּמַלְכִים יַתְקַלֵּס. וַיְרַזְנִים מְשֻׁחָק לְזַהַזָּה: וַיַּבְּאֵ אַהֲבָיו וַיַּרְשֵׁ אַשְׁתוֹ.
וַיִּסְפַּר לְהָם כְּבָזָר וּמִמְשָׁלָתוֹ. וַיַּגְּרַה אִמְרָה לְעַמְתוֹ. הַוָּא
הַמְּרַבָּה לְאַלְזָה: יַעֲצָהוּ עֲשֹׂות עַז גַּבָּה חַמְשִׁים. לְתַלוֹת עַלְיוֹ
קָדוֹשׁ קָדְשִׁים. וְלַהֲכִינוּ מִכְלִיחָרִשִּׁים. חַרְשׁ חַכְםִים יַבְּקַשְׁלִזָּה:

אֱלֹהִים עַדְרֵ צָאָנו בָּקָר. וַתַּדַּר שְׁנַת הַפְּלָךְ עַדְיִיהִי חַזְקָר.
בְּסִפְרֵ הַזְּכָרוֹנוֹת וְהַיָּה בָּקָר. וַיַּלְעַזְהָ אַתְּ־אֲשֶׁר־
לְזַהַזָּה: בְּמַצָּאוֹ דָבָר מַרְדָּכַי מִפְּרָשׁ. מַה־גַּעַשְׁתָּה יִקְרָא וְגַדְולָה דָרְשׁ.
וַיַּאמְרוּ בַי לֹא פְּלָשׁ. מַה־יִעֲשֶׂה לְזַהַזָּה: גַּלְה אָזְן הַמָּן בְּדָבָרָו.
מַה־לְעַשׂתָּה בְּאִישׁ חַפְצָתִי בְּיִקְרָא. וַיַּאמְרֵ וַיַּגְּקַשׁ בְּמַאֲמָרָו.
פִּינְכְּסִיל מַחְתַּה־לְזַהַזָּה: דָבָר לְעַדְזָתוֹ בְּעַדְיִ מְלָכִים. וַיַּתְּתֵּת לְפָנָיו
אָחָד מְהֻנְסִיכִים. בְּמַחְשָׁבָיו הַולֵד חַשְׁכִים. וְאַז גַּהַזָּה: הַשְׁבוּ
הַפְּלָךְ בַּן דָבְרָתִי. לְזַהַזָּה בַּעֲשָׂה בַּן לְמַרְדָּכַי בְּאֲשֶׁר אִמְרָתִי. בַּן
מְשֻׁפְטָה אַתְּ הַרְצָתִי. בְּמַשְׁפֵט הַזָּה יַעֲשֶׂה לְזַהַזָּה:

וַיֵּשֶׁב מַרְדָּכַי אֶל־מִשְׁמָרָתוֹ. וְהַמָּן נִדְחַף אֶל־בִּיתָוֹ. וַיַּעֲדוּ
אַזְהָבָיו וְכָל־חַבּוּרָתוֹ. לְבָזָא לְנוֹדָלָה: וַיַּרְעַזְהָ שְׁוֹרָן זְבָרוֹ
גְּבוּנוֹ. אִם־יִשְׁ מַרְדָּכַי מִבְנֵיו. אֲשֶׁר הַחְלִילָה לְגַפְלָל לְפָנָיו
לְאַתְּכָל לְזַהַזָּה: חַכְמָיו עֲזָדִים מִדְבָּרִים עַמּוֹ. וְסִירִיסִי הַפְּלָךְ
הַבְּהִילוֹה לְהַקְיָמוֹ. וְלְאַיְדֵע בִּיאָא יוֹמָו. יַהְזָה יְשַׁחַק־לְזַהַזָּה: טָרָם

כָּלֹת מִשְׁתָּה הַיּוֹן. אָמַר הַמֶּלֶךְ אֶל־יִפְתָּחֶת הַעֲזֵן. שָׂאֵל יָמְנָלֶךְ
כִּי־הַכְּלָל נִגְדֵּךְ בְּאָזִן. וַתִּבְקֹדֵן וַתִּתְחַנֵּן לוֹ: יַעֲתָנָלִי נֶפֶשִׁי בְּשָׁאָלָתִי.
וְעַמִּי אֲדֹנִי בְּבַקְשָׁתִי. בִּינְמַכְרָנוּ לְאֶרְךְ לְהַכְּרִיתִי. פָּאוֹת לְבּוֹ
נִתְּנָהּ לוֹ: בִּי מַה־חִפְצִי אַחֲרֵי וְהַאֲצָרָה. וּכְלִי הַקָּרְבָּ שָׁוֹת
שָׁתוֹ הַשְׁעָרָה. הַיְשָׁאָג אֲרִיה בְּיַעַר. וַטְּרַף אַזְּן לוֹ: לְה אָמַר מַיִּ
הָוָה מַכְלָ-אָנְשִׁי. וְאֵי זֶה הָוָה בְּכָל־מְגֻרְשִׁי. אָוֹ מַיִּ מְנוּשִׁי
אֲשֶׁר־מִכְרָתִי אֶתְכֶם לוֹ: מִתְּרָה לְעַנּוֹתָהּ הַמַּן הַרְעָ. פְּרָעָנוֹת
בְּגַנְיוֹ צְדִיק פְּרָעָ. אָוֹ לְרַשְׁעָ רַעָ. קִיְּגָמוֹל גַּדְיוֹ יַעֲשָׂה לוֹ:
נִתְמָלָא חַמָּה וַיָּקָם עַל־גַּנוֹ. וּבְשׁוּבוֹ רָאָהוּ נָפַל עַל־בַּנוֹ. יַגְלוּ
שָׁמִים עָנוֹ. יָאָרֶץ מַתְקוּמָה לוֹ: סְרִיס אָחָד גָּלָה חִרְפָּתוֹ.
הַנָּה עַזְּנִי אֲשֶׁר עָשָׂה לְמַרְדּוֹכַי בְּבִיתוֹ. וַיַּצְוֵא הַמֶּלֶךְ לְתִלּוֹתָו.
עַל־הַעַז אֲשֶׁר־הַכִּין לוֹ:

עַמְּדָה אָסְטָר לְבַקֵּשׁ עַל־עַפְתָּה. לְהַשִּׁיבָּ סְפִּירִי הַאָפָּ וְהַחַמָּה.
בִּינְחָם יְהֹוָה עַל־מִבָּה הַעֲצּוֹמָה. וְשָׁב וְרַפָּא לוֹ:
פָּתְשָׁנִן הַכְּתָב לְהִזְמָת הַיְהוּדִים. לְהַגְּנָם מַאוּבִים עַתִּידִים.
וַיַּפְלֵל פְּחַד מַרְדּוֹכַי עַל־הַמּוֹרְדִים. וְשָׁלוֹם תְּהִהָּ לוֹ: אָוֹהָ מַרְדּוֹכַי
בְּעַם לְאַדְלָמָן. מַוְשִׁיעָ וּרְבָּ גַּנְגִּיד וְנַאֲמָן. וְהַפְּקָד עַל־בֵּית
הַמַּן. וְעַל בְּלָאָשֶׁר יִשְׁלֹדוּ: קְדָשָׁתִי לְצֹוְרִי מַזְבֵּחַ. כִּי־הַכִּין
לְבָנָיו מִטְבָּח. בְּעַזְוֹן אֲבִיכָּם הַמְּרָאָה. וְאֶלְהָ שְׁמוֹת הַלִּלְיָם
לוֹ: רָצַחְתִּי פְּרִשְׁנְדָתָא דְּלָפָן וְאַסְפָּתָא. פּוֹרְתָּא אַדְלָיָא
וְאַרְיךְתָּא. פְּרִמְשָׁתָא אֲרִיסִי אַרְיךְ וְיוֹתָא. וְגַס־פְּלִיטָה לְאָ
הִתְהִהָּ לוֹ: שׁוֹלְלָתִי שׁוֹלָלִי וְאַרְיעַ רִיעַ. כִּי־עַלְהָ מִשְׁאָול עֲנִי
וְגַונְעִי. יַמְלָט עֲנִי מִשְׁעוּעַ. יְזִתּוּס וְלֹא־עַזְרָר לוֹ: תְּכַתֵּב זֹאת לְדֹור

אחרון. לבני אמונים לוכרין, וכל-המוכיר אותה ירין. אשרי
העם שבקה לו:

אכלו רעים שטו ושברו. ומי הפורים בשמה זכרו. ועם
שמחתכם הענים לטובה זכרו. ושלחן פנות לאין
נכון לו: נפי אל מאן נושאני. ונבקאים העבירוני. כלומי^י
יסרוני. דoso ליהוה ותחולל לו: ים צאת פרעה אחריו.
לרדף באירה עדרי. נצבו מי משברי ויתגעשו ביבירה לו:
יעצא אחרי עם קדשו. ויצו צור ענן להפרישו. להיות צל'
עלראשו. מרעתו להאל לו: העבירו ביבשה ואציו החירד.
ובינו ובין מרדפי הפליד. ולתחתי מזוכה הוריד. חקקי
בשלע משפטו לו: ושבותם לאיתנו. נתבע פרעה וכל-המוני.
bihabid מרכבות גאנן. וורה כי לא יכול לו: דהרות
אבירים בעמקיים אצלו. ופנות בקר בימים גפלו. וזרשי
יהוה יהללו. בנבל עשור ומרילו: הראנו ידו הנפלאה.
על-שפת ים נוראה. אשירה ליהוה ביגאה גאה. בומרות
געריך לו: וישראל עם אמוני. שיר לשוכן מעוני. ופרעה
וחילו מטהנאי יהוה. מהה יכחישלו: דגלים עברו ביבשה.
היה להם כבוד נערץ בקרשה. ואמרו בשירה חדשה.
בומרות געריך לו: הנה נפשי חפצאה. בדת אל ומאר עלאה.
לשאת משל ומלייצה. חירות לו:

סדר פורים

בليلו, לאחר שהחון אמר חצי קדיש, ובכ"ק רומה במו"ש בפורים דפחים לאחר קדיש התקבל, הקורא את המגילות מברך לפניה:

ברוך אתה יהוה אלְהֵינוּ מלָך הָעוֹלָם אָשֶׁר קִדְשָׁנוּ בַמְצֻתָּיו וַצָּנוּ עַל-מִקְרָא מְגָלָה:

ברוך אתה יהוה אלְהֵינוּ מלָך הָעוֹלָם שְׁעָשָׂה נְסִים לְאָבוֹתֵינוּ בִּימֵים הָהִם בְּזַמְן הַזֶּה:

בלילה אומרים:

ברוך אתה יהוה אלְהֵינוּ מלָך הָעוֹלָם שְׁחַחַנוּ וְקִימַנָּנוּ וְהִגִּיעֲנוּ לִזְמַן הַזֶּה:

קורא את המגילות, בין בלילה ובין מברך לאחריה בצעירותו:

ברוך אתה יהוה אלְהֵינוּ מלָך הָעוֹלָם האל הרב אֲתִירִיבָנוּ וְהַדְן אֲתִידִינָנוּ וְהַנּוֹקָם אֲתִינְקַמָּנוּ וְהַמְשָׁלָם גָּמוֹל לְכָל-אָבִי נְפִשָּׁנוּ וְהַנְּפַרְעָן לְנוּ מְאַרְנוּ ברוך אתה יהוה הנְּפַרְעָן לְעַמּוּ יִשְׂרָאֵל מְכָלָצָרָיהם האל המושיע:

אֲרוֹר הַמַּן אֲשֶׁר בָּקַשׁ לְאָבֵדי ברוך מְרַדְכִי הַיְהוּדִי אֲרוֹר וּרְשָׁ אֲשֶׂת מִפְחָדִי ברוכה אָסְטָר בְּעָדרִי:

ברוך ברוך ברוך יהוה ברוך ברוך ברוך מְרַדְכִי בְּרוֹכָה בְּרוֹכָה בְּרוֹכָה אָסְטָר בְּרוֹכִים בְּרוֹכִים בְּרוֹכִים כָּל-יִשְׂרָאֵל עַגְם תְּרֻבּוֹנָה זְכוּר לְטוֹבָה אֲרוֹר אֲרוֹר הַמַּן אֲרוֹר אֲרוֹר אֲרוֹר זְרַשָּׁ:

כַּאֲשֶׁר פְּרֻעַת מִזְהָרָשָׁונִים בְּנֵיתְפַרְעָן וְתְכִיחֵד אַחֲרָוֹנִים אַפְנֵן:

פזמון

קוֹרְאֵי פָגַלְהָ הַם יְרַבְּנֶנוּ אֶל אֶל. בִּימְקוּם תְּהִלָּה. הִיְתָה לִיְשָׂרָאֵל:
 אַחֲרֵי בְּלָתֵי וְאַנְיִ בְּעִיר בְּבֵל. נִמְשָׁלָה עֲדָתִי. כִּאֲנִי בְּלֵי חֹזֶל:
 בָּא זָמֵן פְּרוּתִי. עַלְיִדִי זָרְבֵל. נִבְרָלָה קְהָלָה. מְשֻׁלָּל
 וּמְתֻגָּלָל. וְתַהַי סְגָלָה. עַם־ישְׁתִּיל שָׁאַלְתִּיאָל:
 קוֹרְאֵי פָגַלְהָ הַם יְרַבְּנֶנוּ אֶל אֶל. בִּימְקוּם תְּהִלָּה. הִיְתָה לִיְשָׂרָאֵל:
בָּא דָבָר אֲגִינִי. הַחֹזֵק בְּפּוֹר יְדוֹ. בָּאֲדָר לְהַרְגִּינִי. נִהְפַּךְ
 לְהַשְׁמִידִוִּי: אֲתָנָה הַגִּינִי. בּוֹ וְאַופְּרָה אִידִוִּי: וְאַמְתָּה גַּנְקָלָה. וְאַתָּה
 לְאֶל וּכְן יוֹאֶל. לְעַשְׂתָּה וּכְלָה. אֲדָבָאֵל וּמְגַדְּיָאֵל:
 קוֹרְאֵי פָגַלְהָ הַם יְרַבְּנֶנוּ אֶל אֶל. בִּימְקוּם תְּהִלָּה. הִיְתָה לִיְשָׂרָאֵל:
 רְזֻעָּצִים בְּעַשְׁן. נִמְשָׁלָו בְּתוֹךְ בְּבֵשָׁן. בְּנִיאָגָג בְּכֹוֹשָׁן. קָם וִשְׁבַּ
 בְּבָנְוְבֵשָׁן: מְרַדְכִּי בְּשִׁוְשָׁן. מְרַיְּדָרָר עַלְיִ שְׁוֹשָׁן: בְּנִ שְׁנָת
 גַּאֲלָה. אֶל יָצַו לְדָל שָׂוָאֵל. עַד לְבִית־תְּפָלָה. יַעֲלוּ לְהַהְרָאָל:
 קוֹרְאֵי פָגַלְהָ הַם יְרַבְּנֶנוּ אֶל אֶל. בִּימְקוּם תְּהִלָּה. הִיְתָה לִיְשָׂרָאֵל:
 מְעֻשִׂים וּנְסִיסִים. שִׁית בְּךָ לְעַד נְאָמָן: גַּם בְּחַקְדָּ שִׁים. צַוְּ
 דְּבָשׁ דָבָר הַמָּן: לְדָ שְׁתָה עַסִּיסִים. אַחֲרֵי אַכְול מִשְׁמָן:
 אֶל יְכֹור תְּחִלָּה. גַּם שְׁנָה בְּמִיכָּאָל: תְּחוֹזֵר חֲלִילָה. קַזְ
 פְּרוֹת וּבָא גּוֹאָל:
 קוֹרְאֵי פָגַלְהָ הַם יְרַבְּנֶנוּ אֶל אֶל. בִּימְקוּם תְּהִלָּה. הִיְתָה לִיְשָׂרָאֵל:
 פורים דפּוֹרִים שָׁחֵל בְּכוֹזָא שְׁבַת אָמָרִים:
וַיְהִי נָעַם אֶרְאֵי אַלְתֵּינוּ עַלְיָנוּ. וּמְעֻשָּׂה יְרַיָּנוּ בְּוֹנָנָה עַלְיָנוּ.

ישב בسطר עליון. בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחשי
ומצדתי. אלתי אבטח־בבו: כי הוא יצילך מפח יkowski
מקבר הוות: באברתו יסיך לך ותחתי־כנפיו תחסהה. עצה
ויסחרה אמתו: לא־תירא מפחד לילה. מבחן יעוף ימס: מדבר
באפל יהלה. מקטב ישוד צהרים: יפל מצדך אליך ורבבה
מיינך. אליך לא גש: רק בעיניךتابיט ושלמת רשיים
תראהה: כי אתה יהוה מחשיך. עליון שמית מעונך: לא־תאננה
אליך רעה יונגע לא־יקרב באלהלה: כי מלacky יצזה לה.
לשםך בבל־דריכך: על־כפים ישאונך. פנדתך באבן רגלה:
על־shall ופטן תדרך. תרמס כפירות ותנען: כי כי חשך
ואפלתך. אשגבתו ביריע שמי: יקראנני ואענחו עמו־אנכי
בצרא. אחילצחו ואכברתך: אריך ימים אשבייעו ואראתך
בישועתך: עד כאן.

וכshall פורים ביום חול מתחילה כאנ:

ובא לציון גואל ולשביב פשע ביעקב. נאם יהוה: ואני זאת
בריתם אתם אמר יהוה. רוחי אשר אליך ורבבי
אשר־שמתי בפיך. לא־ימושו מביך וمفוי ורעה ורפוי ורע
ורעה אמר יהוה. מעטה ועד־עוולם: יש המתחילים מכאנ: לא־תא
קדוש. יושב תהלות ישראל: בכוו: וקרוא זה אל־זה ואמר.
קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות. מלא כל־הארץ בבודו:
בלחש: ומקבלין דן מן דן ואפרין. קדיש בשמי מרו מא על־אה
בית שכינתה. קדיש על־ארעה עובד גבורתך. קדיש לעלם

ולעלמי עולםיא. יהוה צבאות מליא כל-ארעה זיו יקרחה: ע"כ בקהל: ותשאני רוח ואשמע אחריו קול רعش גדוול. ברוך בבודה'הנה מפקומז: בלהש: ונטלתי רוחה. ושמעת בתראי קל זיע שגיא. דמשבחין ואמרין. בריך יקרא דיהוה מאטר בית שכינתה: ע"כ. בקהל: יהוה ימלך לעולם ועד: בלהש: יהוה מלכוותה (קאים) לעלם ולעלמי עולםיא: יהוה אליה אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עפה והכו ללבם אליה: וזהו רחום יכפר עון ולא-ישחת. והרבה להшиб אפו. ולא-עיר בל-חמתו: כי אתה אדני טוב וסליח. ורב-חסד לך-קראייך: צדקהך צדק לעולם ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם. אשר-נסבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום. יעמיס-לנו האל ישועתנו סלה: יהוה צבאות עמננו משגב-לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות. אשרי ארים בטוח בה: יהוה הושיעה. נמלך יעננו ביחס-קראננו) ע"כ בלהש.

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו. וhabdilnu מניחתוים. וגמלו לנו תורה אמת וחיה עולם נטע בתוכני. הרחמן יפתח לבנו לזרותינו ויטע אהבתו ויראותו בלבנו. וישים בלבנו לאלהבה אותו. וליראה אותו. ולעבדו ולעשות רצונו בלבב שלם ובנפש חפצها. למן לא ניגע לריק ולא נلد לbehלה. וכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. שנשמר חקיך בעולם זהה. ונוגה ונחיה ונראה ונירש ישועת שני המשיח לטוּבה ולברכה. לזכות ולמעשים טובים ולהחיי העולם הבא:

החן אומר (ובק"ק רומה במו"ש של פורים ופורים אמורים קדיש לל' מתקבלה):
יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דברא ברעותה. יימליך מלכותה בחיכון ובזיכרון ובצחוי רכל בית ישראל
בענלא ובזונן קרייב. ואמרו אמן:
יהא שמה רבא מברך. לעלם ולעליyi עלמי.
יתברך וישפוח ויתפאר ויתרומס ויתנשא ויתתדר ויתעללה
ויתהלו שמה רקדשא בריך הוא:
לעלא לעלא מנקל' ברכתא. שירתא. תשבחתא ונחמתא
ראמיין בעלמא. ואמרו אמן:
תתקבל אלותהון ובעותהון רכל בית ישראל. קדם אבוהוון
רבשמייא. ואמרו אמן:
יהא שלמא רבא מנשמייא וחיים טובים עליינו ועלכל-
ישראל. ואמרו אמן:
עשה שלום במרומי. הוא ברחמי. יעשה שלום עליינו
וועלכל ישראל. אמן:

וגומרים כשאר הלילות (במו"ש בפורים ופורים ממשיכים ב'ויתון לך' לעיל עמ' 249 ואילך).

סדר קריית התורה לפורים

מושור לפורים: 'שנין לדוד', לעיל עמ' 56.

כח ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם: ויאמר משה
אל-יהושע בחרילנו אנשיים וצא הלחם בעמלק.
מהר אני נאכ' על-ראש הגבעה ומטה האלהים בירדי: ויעש
יהושע באשר אמרלו משה להלחם בעמלק. ומשה אהרן
וחוור עלו ראש הגבעה: כי זהה באשר ירים משה ידו וגבר

ישראל. וככאשר יניח ידו וגבר עמלק; וידי משה בברדים ויקחו אבן ויישמו תחתיו וישב עליה. ואהרן וחור תמכבו בידיו מזה אחד ומזה אחד וניהי ידי אמונה עד-בָא המשם: ויחלש יהושע את-עמלק ואת-עמו לפיכך: פ' ישראל ויאמר יהוה אל-משה. כתוב זאת וכרזן בספר ושים באוני יהושע. כי מחה אמחה אתי-זכור עמלק מתחת השמים: ובין משה מובהך ויקרא שמו יהוזה נס: ויאמר כייד על-קס יה מלחמה ליהוה בעמלק. מדר ד':

לאחר סיום קריית התורה, בחול מיטלים לעיל עמ' 60 ובשבת עברים לעמ' 180.

ווערד לשבת ופורהיט

צָרִי טְבַח הַכִּינוֹ	וַיֹּאמְרוּ זֹאת קָרְנוּנוֹ
לְלוֹלִי צָרֵ בְּחֶסְדֵי נְפָלְנוֹנוֹ	אֲשֶׁר בְּחֶסְדֵי נְפָלְנוֹנוֹ
בְּמַעַט. כְּסֻדָּם דְּבִיָּנוֹ	לְעַמְרָה דְמִינָנוֹ
יּוֹם צָמֵח סָלָן מִמְאֵיר	צָמֵח בְּנֵגְדוֹ בְּנֵיאֵיר.
הִתְהַסֵּה סְבָה לֵי	לְהַשְׁאֵיר פְּלִיטה וְאַפְלָה לְהַאֵיר.
וְלֹכֶן שְׂמֵך בְּשִׁיר נְפָאֵיר	וְלֹכֶן אֱלֹהִים הוֹדִינָנוֹ:
דָּרָךְ כּוֹכֵב אִישׁ יְמִינִי	בּוֹ אֲפִצְתַּת יָד יְמִינִי
הַוְסֵר סְרָפֵד מִהְמוֹנִי	וְעַלְתָּה הַרְסָה תֹזֵךְ שְׁרוֹנִי
הַוְמִים אוֹ לְשִׁבְרָגָוִנִי	לְשִׁמוּעָתִי הָאַמְמִינָנוֹ:
לִי הַדְּרָשָׁ צָרֵ בְּצַעַקִי	וְאוֹר שְׁמַחָה שִׁים שְׁקִי.
וְהַעַלְהָ לְהַרְאֹות אוֹר צְדִקִי	אֲתִיכּוֹכְבִי גַּשֵּׁף חַשְׁקִי.
יּוֹם יְמָלָא בְּךָ שְׁפָקִי	אוֹ יְמָלָא שְׁחוֹק פִּינָנוֹ:

וועער לשכט פראַה

אָם אֲשֶׁר־בָּךְ דִּבְוקָה. חֲפֵצָת וְרָצִית לְצַדְקָה. לְהַנְחִילָה
מִרְבֵּש מִתְוקָה: בָּאוֹר אַרְכָּה וְעַמְקָה. לְהַם בָּאַהֲבָה
לְחַשְׁוֹקָה. כָּרְבִּיר בָּצְוֹאָר לְהַחְקָקָה: גַּם הִיא בַּמָּאָד מִחְזָקָה.
בְּתַקְף וּבְתַנְאי נְחַקָּקָה. מַעַמוֹ בָּלִי לְסִלְקָה: אֲשֶׁרִי מִזְאָתָה.
בְּהַתְחִזְקָם בְּתוֹרָה זֹאת. בְּפִתְחִי מְוֹזָות. קְדוֹשָׁה:

דָּרְשָׁת בְּעַד נַוטָּרָה. וְנָאָם לְהַבְיאָ פְּרָה. בְּעַדְם עֲבוֹר לְכִפְרָה:
הַלָּא בְּחַטָּאוֹ בְּבִנְיָפָרָה. חֲרַת עַלְיָהָם גּוֹרָה. וְהַנָּס בְּאִמְרִית
סֻרְרָה: וְזֹה הַמְקַבֵּל עַמִּירָה. חַשְׂךְ מֵהֶם עֲבָרָה. וּכְלִצְוֹקָה וְאַרְהָה:
וְכָרוֹן פָּרָה אַדְפָה. בְּפִי יוֹנָה טַמָּה. לְעַד בָּלִי לְעַלְמָה: חַסְד
דָּת טַמִּיםָה. יַעֲטֵו בָּה לְהַתְרֹזְמָה. פָּנִי יוֹצֵר נְשָׁמָה: טַעַמִּיםָה
בְּטוֹב נְעִימָה. בָּלִי הִזְהָרֵת לְשָׁפָה. וְהַאֲרִין גְּנַשְּׁמָה: וְאַתְּ חַקְתָּ
הַתוֹּרָה. עַרְוָה וְשָׁמְרוֹה. בָּה לְהַקְדִּישׁ לְנוֹרָא וּקְדוֹשָׁה:

יַקְרָה וְהַרְבָּה טַמִּיםָה. וּמְכָלְמָום שְׁלָמָה. בְּנִקְיָות וּבְתַהֲרָה
מִסְיםָה: בְּתַבְּחָקָק רְשָׁוָה. לְשַׁמְחָנֶפֶשׁ עֲגֹנָה. לְמַעַלה
לְזַקְף וּלְרוֹזָמָה: לְטַהָר חַטָּא וְאַשָּׁמה. וּלְמַחְלָעָן זַעַם זַעֲמָה.
עוֹד בָּלִי לְהַאֲשִׁיםָה:

מִתְהַרְתָּנוּי אָחָד. לְרָאֹזֶת לְשָׁם הַמִּיחָד. אֲשֶׁר בְּכָל־פָּה גַּתְיָה:
נְפָשָׁם תַּחַשֵּׁךְ מִפְחָד. וְהַגּוֹנָם בָּל יַתְפָחָד. בְּהַתְנַפְּלָם בְּלָבָב
אָחָד: שׁוֹגְנָאֵיכֶם יַדְשָׁו בָּאָחָד. בְּפִחְתָּו וּפְחָדָר. בְּעַבְדָּם לְצַוָּר
שְׁכָם אָחָד:

על-ידי כהן נתינתה. ולבכבודו מתניתה. ובדרקודוק כל-פנתחה:
פעלתה וקרבתה. הוא יקריב אותה. והוא יוציא אותה:
צופים הפל טובתה. ומתנים את-ברכתה. בלא-קהל רעיתה:
קדושה ולא-פסולה. بلا מום ועולה. בקרובן כלל ועולה:
רָם אותה עליה. בחפץ ולא-בגעליה. קהלו בה להועלה:
שומרי ינצרו מחללה. ומכל-גען ומכל-מחלה. בשורדים
שיר ותלהה: תפן בבלם בורורים. אשר שם מוכרים. וירק
עלימו מים טהורים. קדושים:

קראייה לפרשת פרא

�ידבר יהוה אל-משה ואל-אחים לאמר: זאת חקמת התורה
אשר-זיה יהוה לאמר. דברו אל-בני ישראל ויקחו
אליך פלה אדרפה תמיימה אשר אין-בה מום אשר לא-עליה
עליה על: ונתתם אתה אל-אלעוז הכהן. והוציא אתה
אל-מחוץ למחנה ושתתף אתה לפניה: ולקח אל-עוז הכהן
מדמה באצבעו. וזה אל-ונכח פנוי אלה-מועד מדמה שבע
פעמים: ושרף את-הפרה לעיני. את-ערלה ואת-בשרה ואת-
דמה על-פרשה ישרף: ולקח הכהן עז אריו ואזוב ושני
תולעת. והשליך אל-תווך שרפת הפרה: וכבש בוגריו הכהן
ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל-המחנה. וטמא הכהן
עד-הערב: והשרף אתה יכbs בוגריו במים ורחת בשרו
במים. וטמא עד-הערב: ואקפו איש טהור את אפר הפרה

והנעה מחוין למבחן במקומות טהור. וזהיתה לעלות בניישראל למשמרת למי נודה חטאתו הוא: וככטב האסף את־אפר הפרה את־בגדיו וטמא עד־הערב. והייתה לבני ישראל ולגר הנר בתוכם לחתקת עולם: הנגע במת לבן־נפש אדם. וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא־בו ביום השלישי ובימים השלישי עי טהר. ואם־לא יתחטא ביום השלישי ובימים השלישי לא יטהר: כל־הגע במת בנטש האדם אשר־ימות ולא יתחטא את־משפונ יהוה טמא ונברתה הנפש והוא משראל. כי מי נודה לא־זורך עליו טמא יהוה עוד טמאותו בו: זאת התורה אכם כי ימות באלה. כל־הבא אל־האהל וכל־אשר באלה יטמא שבעת ימים: וכל־כל פתווח אשר אין־צמיד פטליל עליו. טמא הווא: וכל־אשר־יוציא על־פניהם השורה בחלה־חרב או במת או־בעצם אדם או בקבר. יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאות וגנוו עליו מים חיים אל־כלו: ולקח אובי וטבל במים איש טהור והויה על־האהל ועל־כל־הכלים ועל־הנפשות אשר היישם ועל־הגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: וזהו הטהר על־הטמא ביום השלישי וטהר השביעי וחטאו ביום השביעי וככטב בגדיו ורשות במים וטהר בערב: ואיש אשר־יטמא ולא יתחטא ונברתה הנפש והוא מטור הקהלה. כי את־מקדש יהוה טמא מי נודה לא־זורך עליו טמא הווא: וזהיתה להם לחתקת עולם ומזה מיהנדה יכטב בגדיו והגע במי הנודה יטמא עד־הערב: וכל־אשר־יוציאו הטמא יטמא והנפש הנגעת טמא עד־הערב: ו

הפטורת פרשת פרא

וַיֹּהֵי רְבָרִיהָ אֶלְיָהוּ לְאמֹר: בַּנְּאָדָם. בֵּית יִשְׂרָאֵל יְשִׁבָּים
 עַל־אֶדְמָתָם וַיַּטְפֹּאוּ אֹתוֹתָה בְּדֶרֶכֶם וּבְעַלְלֹותָם.
 בְּטַמַּאת הַגְּדוֹלה הִתְהַגֵּדָה דֶּרֶכֶם לִפְנֵי וְאַשְׁפֵּךְ חַמְתִּי עַלְיָהָם
 עַל־הַדָּם אֲשֶׁר־שִׁפְכוּ עַל־הָאָרֶץ. וּבְגַלְוָילֵיהֶם טָמָאָה: וְאַפִּין
 אֲתֶם בְּנוֹיִם וַיַּזְרֹוּ בְּאֶרְצֹתָה. בְּדֶרֶכֶם וּבְעַלְלֹותָם שְׁפָתָתִים:
 וַיַּבְאָ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיְחַלֵּן אֶת־שָׁם קָדְשֵׁי. בְּאמֹר
 לְהָם עַס־יְהוָה אֱלֹהָה וּמִאָרְצֹיו יֵצָא: וְאַחֲמָל עַל־שָׁם קָדְשֵׁי.
 אֲשֶׁר חַלְלוּה בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּנוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָה: פ
 לְכָן אָמָר לְבִתֵּי־יִשְׂרָאֵל כִּי אָמָר אָדָנִי יְהוָה لֹא לְמַעֲנוֹכָם
 אַנְּיָה עֲשָׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל. כִּי אִם־לְשָׁם־קָדְשֵׁי אֲשֶׁר חַלְלוּ
 בְּנוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם: וּקְדַשְׁתִּי אֶת־שְׁמֵי הַגּוֹלָה הַמְּחַלֵּל
 בְּנוֹיִם אֲשֶׁר חַלְלָתֶם בְּתוֹכֶם וַיַּדְרֹעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אָנָּה נָאָם
 אָדָנִי יְהוָה בְּהַקָּדְשֵׁי בְּכֶם לְעֵינֵיכֶם: וְלִמְכַחֵת אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם
 וְקַבְצָאֵי אֶתְכֶם מִכָּל־הָאָרֶץ וְהַבָּאֵת אֶתְכֶם אֶל־אֶדְמָתֶם:
 וּוּרְקַתִּי עַלְכֶם מַיִם טֹהָרוֹת וּטוֹרָתֶם. מִכָּל טָמָאותֶיכֶם
 וּמִכָּל־גַּלְוָילֶיכֶם אֶטְהָר אֶתְכֶם: וַיְנַתְּתִּי לְכֶם לְבָב חֶדֶשׁ וּרוּחָ
 חֶדֶשָּׁה אָפָן בְּקָרְבָּכֶם וְהַסְּרָתִי אֶת־לְבָב הַאֲבָן מִבְּשָׁרָכֶם וַיְנַתְּתִּי
 לְכֶם לְבָב בָּשָׁר: וְאַתְּרוּחָי אָפָן בְּקָרְבָּכֶם וְעִשְׂתִּי אֶת אֲשֶׁר־
 בְּחַקֵּי תְּלַבֵּכוּ וּמִשְׁפְּטֵי תְּשִׁמְרוּ וְעִשְׂתִּים: וַיְשַׁבְּתָם בְּאָרֶץ אֲשֶׁר
 נָתָתִי לְאַבְתָּיכֶם וְהִיִּתְمַלֵּא לְעַם וְאַנְכִּי אֲהֵיהֶ לְכֶם לְאֱלֹהִים:
 וְהַוּשְׁעָתִי אֶתְכֶם מִכָּל טָמָאותֶיכֶם וּקְרָאתִי אֶל־הַדָּגָן וּהַרְבִּיתִי
 אֹתוֹ וְלֹא־אָפָן עַלְכֶם רְעָב: וְהַרְבִּיתִי אֶת־פְּרִי הַעַז וְתִנְבַּת

השׁדָה. לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עֹזֶר חִרְפָת רַעַב בְּגּוּיִם: וּכְרָתָם אֶת־דֶּרֶכֶיכֶם הַרְעִים וּמַעַלְיכֶם אֲשֶׁר לְאַטּוֹבִים. וּנְקַטֵּתָם בְּפָנֵיכֶם עַל עַונְתִּיכֶם וְעַל תּוֹעֲבוֹתִיכֶם: לֹא לְמַעַן כָּם אֲנִי עָשָה נָאָם אֲדֹנִי יְהוָה יִירָעָ לְכֶם. בָּעוֹשׂו וְהַכְּלָמוּ מַדְרֶכֶיכֶם בֵּית יְשָׁרָאֵל: כִּי אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה בָּיוֹם טָהָרִי אֶתְכֶם מִכָּל עַונְתִּיכֶם וְהַשְׁבֵתִי אֶת־הָעָרִים וּנְבָנֵי הַחֲרֹבּוֹת: וְהָאָרֶץ הַנְּשָׁמָה תַּעֲבֶד. תְּחַת אֲשֶׁר הִתְהַשֵּׁמָה שְׁמַמָּה לְעַנִּי בְּלַעֲבָר: וְאָמַרְתִּי הָאָרֶץ הַלֹּו הַנְּשָׁמָה הִתְהַשֵּׁמָה בְּגַדְעָן וְהָעָרִים הַחֲרֹבּוֹת וְהַנְּשָׁמָות וְהַנְּהָרָסּוֹת בְּצֻרוֹת יְשָׁבֵי: וַיַּדְעָו הַגּוֹתָם אֲשֶׁר יְשָׁאַרְוּ סְבִיכּוֹתֵיכֶם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּנִיטִי הַנְּהָרָסּוֹת נְטוּעִי הַנְּשָׁמָה. אֲנִי יְהוָה דָּבָרָתִי וְעַשְׂתִּי: כִּי אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה עוֹד יוֹאַת אֲדֹרֶשׁ לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לְעַשׂוֹת לְהֶם. אַרְבָּה אֶתְכֶם בְּצֹאן אָדָם: בְּצֹאן קָרְדָשִׁים בְּצֹאן יְרוֹשָׁלָם בְּמוֹעָדֶיה בְּנֵת הַיּוֹנָה הָעָרִים הַחֲרֹבּוֹת מְלָאוֹת צֹאן אָדָם וַיַּדְעָו כִּי אֲנִי יְהוָה: פְּ

ואומרם 'גואלני' וכו', לעיל עמ' 183.

יוצר לשבת החודש

אֹזֶת זוּ הַחֲדָשׁ. אֲצַת מִכָּל לְקַדְשָׁ. וּבוּ יְשֻׁעָ לְחֲדָשׁ: בְּוֹחַרְךָ תּוֹבָעִים אֲזַת לְקַדְשָׁ. וְאַתָּה אָוֹתָם מְקַדְשָׁ. אֶל נְעָרָן בְּקַדְשָׁ: גַּאֲלָתָם עַתָּה תְּחִדָּשׁ. וְצַוְרָרֵיכֶם פְּתָאָם לְחֲדָשׁ. וְכָל־פָּה יְרוֹםָס וַיְקַדֵּשׁ הַתָּה לְכֶם. בְּכָל־מוֹשְׁבּוֹתֵיכֶם. נְחַלָּה בְּכָל־קְהַלְכָלֵיכֶם. קְדוֹשָׁ:

דְּרַשְׁתָו מִכָּל־חֲדָשִׁים. וְהַנְּמַלְתָו לְקַדְשִׁים. לְהִזְהִיר בָוּ מְקַדְשִׁים: הַזְמַנְתָו לְשָׁלִישִׁים. לְאַפְרָתִים מְגַלְשִׁים.

למנות בו עד-שְׁלָשִׁים: ובו תפילה קדשים. ותחמל על-צאן קדשים. בבית קדש הקדשים: זכרון שבועת ברוכים. הזכרת לברכים. להושיעם מיד מפריכים:

חוין דלים ורכים. חמלת על-נמכרים. אשר אחריך משוכים: טוב טעם מעריכים. ולפניך לב שופכים. בראש ירח מליכים: יקנץ עתה מקהלים. ביזפי תאר מכהלים. ושם תשמע פולדים: בבוד שקד מעלים. ובשיח תחן מתפללים. ביחסבון ראש רגלים:

לפניך יהי מנגלים. כל-זען רגלים. משוררים ומhalbלים: מהגדלו מעשים. עוזה נפלאות וננסים. לבנים אהובים ועמוסים: גאלו מיד פרטוסים. אשר אותם מעשים. והעמסו היהת שישים: שנואיהם בים דורסים. וכנת ראשינו רופסים. כי בוגדים היה חוסים:

על-אי בשמחות. יששו בربיה-צלחות. ויתמלו מצל-אנחות: פורה אלהי הרוחות. המעלה מצל-שבחות. יטה און לשיות: צעריהם יפיל בשוחות. ונפשותם היה שחות. בכל-רע מוקחות:

קדוש חזק עדרים. זכר ברית אבירים. אשר לפניו היה ברורים: ראה לבנים מבחרים. מצל-צד ועברים. לפניו היה שמותרים: שקד עליהם בליל שמורים. מקטל למענים בכורים. והוציאם בפדות מדררים: תפן באני ישנה. ותאליה מדינה. בראשון לחרשי השנה. קדוש:

קריאה לפרשת החודש

ויאמר יהוה אל-משה ואל-אַהֲרֹן בָּאָרֶץ מִצְרָיִם לֵאמֹר:
 הַחְדָּשׁ הַזֶּה לְכֶם רָאשׁ חֲדָשִׁים. רָאשׁוֹן הוּא לְכֶם
 לְחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה: דָבָרוֹ אֶל-כָּל-עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל לְאמֹר בְּעֶשֶׂר
 לְחַדָּשׁ הַזֶּה וַיַּקְרֹבוּ לְהֵם אַישׁ שֶׁה לְבִתְּתַאֲבָת שֶׁה לְבִיתֶ
 וְאָסִים מַעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת מִשְׁתָּחָת וְלֹקֶחֶת הָאָוֹן וְשַׁבְּנֵנוּ הַקָּרְבָּן אֶל-
 בֵּיתוֹ בְּמַכְסֵת נֶפֶשׁת. אִישׁ לְפִי אַכְלָוֹ תְּכַסְּוּ עַל-הַשָּׁהָה: שֶׁה
 תִּמְסִים וְכָרֵב בְּזֶשֶׁנָּה יְהִי לְכֶם. מִן-הַכְּבָשִׁים וּמִן-הַעֲזִים תִּקְחָוּ
 וְיהִי לְכֶם לְמַשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה עַשֶּׂר יוֹם לְחַדָּשׁ הַזֶּה וְשַׁחַטוּ
 אֹתוֹ כָּל קָטָל עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל בֵּין הַעֲרָבִים: וְלֹקֶחוּ מִן-הַדְּלָם
 וְגַנְטוּ עַל-שְׂפִי הַטּוֹוֹת וְעַל-הַמְּשֻׁקָּוֹף. עַל הַבְּתִים אֲשֶׁר-אַכְלָוּ
 אֹתוֹ בָּהָם: וְאַכְלָוּ אֶת-הַבָּשָׂר בְּלִילָה הַזֶּה. צְלִי-אָשׁ וּמִצּוֹת
 עַל-מְרָרִים יַאֲכִלוּהוּ אֶל-תַּאֲכִלוּ מִפְנֵנוֹ נָא וּבְשָׁלָבּ בְּמַיִם.
 כִּי אִם-צְלִי-אָשׁ רָאשׁוֹ עַל-קְרָעָיו וְעַל-קְרָבוֹ: וְלֹא-תַזְוִירוּ מִפְנֵנוֹ
 עַד-בָּקָר וְהַנְּתָרָם מִפְנֵנוֹ עַד-בָּקָר בְּאַשׁ תְּשֻׂרְפוֹ: וְכָהֵת תַּאֲכִלוּ
 אֹתוֹ. מִתְנִיכָם חֲנִירִים גַּעֲלִיכָם בְּרִגְלֵיכָם וּמִקְלָכָם בְּדִינְכָם.
 וְאַכְלָתֶם אֹתוֹ בְּחַפּוֹזָן פֶּסֶחׁ הַזֶּה לְיהָה: וְעַבְרָתִי בָּאָרֶץ-מִצְרָיִם
 בְּלִילָה הַזֶּה וְהַכִּיְטי כָּל-בָּכָור בָּאָרֶץ מִצְרָיִם מִאָרָם וְעַד-
 בְּהַמָּה. וּבְכָל-אַלְתִּי מִצְרָיִם אָשַׁעַת שְׁפָטִים אֲנִי יְהָה: וְיהִי
 הַלֵּם לְכֶם לֹאֶת עַל הַבְּתִים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם וּרְאִיתִי אֶת-
 הַלֵּם וּפְסַחְתִּי עַלכֶם. וְלֹא-יְהִי בְּכֶם נָגֵל לְמַשְׁחִית בְּהַכְתִּי
 בָּאָרֶץ מִצְרָיִם: וְיהִי הַיּוֹם הַזֶּה לְכֶם לְזִכְרוֹן וְחִגְגָתֶם אֹתוֹ חַג
 לְיהָה. לְדֹרְתֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם תְּחַגְּהָה: שְׁבָעַת יָמִים מִצּוֹת

תאכלו אך ביום הראשון תשכיתו שאר מטבחיכם. כי בלא כל חלץ ונכ儒家 הנפש הוה מישראל מיום הראשון עד ימים השבעה וביום הראשון מקרא-קדש וביום השביעי מקראי קדש יהיה לכם. כל-מלוכה לא-יעשה בהם אך אשר יאכל לכל-נפש הוא לבודו יעשה לכם: ושמרתם את-המצוות כי בעצם היום הזה הוצאתם את-צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את-הימים הזה לדורותיכם חקמת עולם: בראשן בארכעה עשר יום לחידש בערב תאכלו מצה. עד יום האחד ועשרים לחידש בערב: שבעת ימים שאר לא ימצא בטבחיכם. כי בלא כל מחות נ儒家 הנפש הוה מערת ישראל בגיר ובאורח הארץ: כל-מחמת לא תאכלו. כל-מושבותיכם תאכלו מאות: ו

הפטרת פרשת החודש

כה- אמר ארני יהוה. בראשון באחד לחידש תקח פר-בניך בקר תפמים וחטאתי את-המקדש: ולקח הכהן מקום החרפת ונגטן אל-מוות בית ואל-ארבע פנות השורה למזבח. ועל-מוות שער החצר הפנימית: וכן תעשה בשבעה בחידש מאיש שנה ומפתח. וכפרתם את-הבית: בראשון בארכעה עשר יום לחידש יהינה לכם הפסח. חג שבועות ימים מאות יאכל: ועשרה הנשיה ביום הוה בעדר ובעד כל-עם הארץ. פר חטאתי: ושבעת ימי-החג יעשה עליה לייהזה שבעת פורים ושבעת אילים תפמים ליום שבעת

הימים. וחתאת שער עזים ליום: ומנחה איפה לפרט וαιפה לאיל יעשה. ושם הין לאיפה: בשבייע בחמשה עשר יום להדר בחרג יעשה באלה שבעת הימים. פחתת אלעה ביה אמר ארני יהוה. ובמנחה ובשמן: »

שער החצר הפנימית הפנה קדמים יהיה סגור ששת ימי המעשה. וביום השבת יפתח ובזום החדר יפתח: ובא הנשיא דרך אולם השער מחוון ועמל על מזוזת השער ועשיו הכהנים אט-עלתו ואת-שלמיו והשתחווה על-מפטן השער יצא. והשער לא-ישגר עד-הארב: והשתחו עס-הארץ פמח השער הוא בשבות ובחדרים. לפני יהוה: ובהעלה אשר-ירקב הנשיא ליהוה. ביום השבת ששה כבשים תמים ואיל תמים: ומנחה איפה לאיל ולכבשים מנחה מחת ידו. ושם הין לאיפה: ובזום החדר פר בזבקר תמים.

וששת כבשים ואיל תמים יהיו: ואיפה לפרט וαιפה לאיל יעשה מנחה ולכבשים באשר תשיג ידו. ושם הין לאיפה: ובבואה הנשיא. דרך אולם השער יבוא ובדרךו יצא: ובבואה העס-הארץ לפני יהוה במועדים. הבא דרך-שער צפון להשתחות יצא דרך-שער נגב והבא דרך-שער נגב יצא דרך-שער צפון. לא ישוב דרך השער אשר-יבא בו כי נכוו יצא: והנשיא. בתוכם בבואה יבוא ובצאתם יצאו ובחנים ובמוועדים. תהיה המנחה איפה לפרט וαιפה לאיל ולכבשים מחת ידו. ושם הין לאיפה: פ

ואומרם גואלני וכו', לעיל עמ' 183.

וועדר לשפט הגדול

אני חומר ושדי במנזרות. אוטם סרסר נואר תהלות.
בעת פקרני להוציאי מסבלות. בזמנ התור השמייע
קוזלות: ידו שלח מזיהור. הקרייני לעם ובחורי בחור:
ויסכני באברתו בארכן שיחור. דמי בנטבוסטי החיני
במחור. הם מעי גדרלו מילאchor. קדושים:

גָּל לחצוי לפני עוי. גלה בבודו בסנה לחזו. דבר בקדשו
לחדי ולהעלוי. דכות פורכי מפשמן מרוי: הרצה לפניו
כל הפלחה. השיבו שלחינה ביד-תשלה. ויפצריבו בזאת
להשתלה. וילך הוא ונבחר למפלחה:

זְקִנֵּי בבוד אספו קבוצו. זה אום למו פצז. חברו לילד למסנו
נלחצו. חבאו ונשמטו והאחים רצзо: לחן עניין מהילד.
טרח על מעלייהם השליך. ימים שלשה יילכו מהילד. יזבחו
ובחי אדק למחוליך:

כַּעַם רשות ישני חרק. באoil ענה וננאצות שرك. למס
חסד ויראה פרק. לא-ירעתיש שולח ברק: משן לנואל
עליה וענה. מה-תחשב ותבקש תזאנה. נאומך למו מטובך
להתדרשנה. נהפקת עתה לROSS וליונה:

שְׁגִיא כל ענים רואה. סרסקי לך להנעה הנלאה. ערף
אס-תקשה תשאה. ערף ואראך וכל-הנראה: פן
תצא באש חמיה. פקד וחתרים יושבי מצרים. צבאות
קדושים ליטוכן רומה. אם מעוף ויוחז באימה:

קשה ללב להחפיש רוצחים. קemptו במעט פעלם רועצים. ר' רבבה בaczma השלה עצים. ר' סנטני ואובי קצים: שבתי ישראלי היה עדות. שלמים ויכרים ליהוה ליהדות. תולדותם נתיחסו והרבית פרות. תפכחות שלשה עשר עדות:

ידו שלח מוניחור. הקירני לעם ובחרני בחור. וסבכני באברתו בארכן שיחור: דמי בנתבוסטי החני במחור. הם מעי גדרתו מלachoר. קדושים:

הפטרת שבת הגיל

וערבה ליהוה מנתת יהודה וירושלם. כיימי עוזם ובשנים קדרמניות: וקרבתינו אליכם למשפט וקתייתנו עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר. ובעשקי שכר-שלביר אלמנה ויתום ומתייגר ולא יראוני. אמר יהוה צבאות: כי אני יהוה לא שגית. ואתם בני-יעקב לא כליתם: לימי אבתיהם סרתם מחקי ולא שמרתם שובוי אלוי ואושבה אליכם אמר יהוה צבאות. ואמרתם בפה נשוב: היקבע און אללים כי אתם קבעים אתני ואמרתם בפה קבענו. הנו בלו: והתרומה: במאורה אתם נארים ואני אתם קבעים. הנו בלו: הביאו את-כל-המעשר אל-בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחוاني נא בזאת אמר יהוה צבאות. אס-לא אפתח לך את ארבות הרים והריקתי לך ברכה ערד-בלידי וגערתי לך באלל ולא-ישחת לך את-פְּרִי הארץ ולא-תשבל לך הgan בשלה אמר יהוה צבאות: ואשרו אתם כל-הנוים. כי-תהי אתם ארץ חפוץ אמר יהוה צבאות: ו

חוֹקָוּ עַלְיִ דְבָרֵיכֶם אָמַר יְהוָה וְאָמְרָתֶם מִהִגְדְּרָנוּ עֲלֵיכֶם:
 אָמְרָתֶם שְׂאוּ עֲבֹד אֱלֹהִים וּמָה־בָּצָע בַּי שְׁמַרְנוּ מִשְׁמְרָתוֹ וּבַי
 הַלְכָנוּ קְדָרָתִת מִפְנֵי יְהוָה צְבָאות: וְעַתָּה אָנָחָנוּ מִאֲשֶׁרִים
 וְדֶים. גַּם־גַּבְנוּ עֲשֵׂי רְשָׁעָה גַּם בְּחַנּוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלְטוּ אָנוּ נְדָבָרוּ
 יַרְאִי יְהוָה אִישׁ אֱלֹרְעָהוּ וַיַּקְשֵׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתְּבֵט סְפִירָה
 וּבְרוּן לְפָנָיו לִירָאֵי יְהוָה וְלְחַשְׁבֵּי שָׁמָנוּ וְהִיא לֵי אָמַר יְהוָה
 צְבָאות לִיּוּם אֲשֶׁר אַנְיִי עָשָׂה סְגָלָה וְחַמְלָתִי עַלְיָם כַּאֲשֶׁר
 יַחְמַל אִישׁ עַל־בָּנָיו הַעֲבָד אֲתָּה: וְשִׁבְטָתֶם וְרַאֲתֶם בֵּין צְדִיקָה
 לְרַשְׁעָה. בֵּין עֲבָד אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ: פ

כִּי־הַנָּה הַיּוֹם בָּא בְּעָרְפָתְנָוָר. וְהַיּוֹם בָּלְזָרִים וּכְלָלָעָה רְשָׁעָה
 קָשׁ וְלְהַט אַתֶּם הַיּוֹם הַבָּא אָמַר יְהוָה צְבָאות. אֲשֶׁר לֹא־יַעֲזֹב
 לְהַמְּשָׁרֵךְ וְעַגְלָה: וּוֹרֶחֶה לְכָם יַרְאֵי שָׁמֵי שָׁמֵשׁ אֶדְקָה וּמְרָפָא
 בְּכֻנְפִיהָ. וַיֵּצְאֶתְם וַיַּפְשַׁתְם בְּעַגְלֵי מִרְבָּקָה: וְעַסּוֹתָם רְשָׁעִים
 כִּי־יְהִי אָפָר תִּמְתַח כְּפֹות רְגִלִּיכֶם. בַּיּוֹם אֲשֶׁר אַנְיִי עָשָׂה.
 אָמַר יְהוָה צְבָאות: פ

וְכָרְוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֵי. אֲשֶׁר אָצַיתִי אֶתְכֶם בְּחַרְבַּת־עַל־כָּל־
 יִשְׂרָאֵל חֲקִים וּמְשֻׁפְטִים: הַגָּה אֲנָכִי שְׁלָחָה לְכָם אֶת אֱלֹהִים
 הַגְּבִיא. לְפָנֵי בָוא יוֹם יְהֹוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא: וְהַשִּׁיבָה לְכָם
 אֶבֶוט עַל־בָּנִים וּלְבָנִים עַל־אֶבֶוטָם. פָּנָאָבְאָה וְהַכִּיתִי אֶת־

הָאָרֶץ חֲרָם:

הַגָּה אֲנָכִי שְׁלָחָה לְכָם אֶת אֱלֹהִים הַגְּבִיא.
 לְפָנֵי בָוא יוֹם יְהֹוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:

הברזות פסח

כֵּד גָּזַרְוּ רְבֹּתִינוּ סְנַהֲדָרִין גָּאוֹנִי עָולָם. בְּבִיתִים מִקְדָּשׁ שְׁנִי
כְּנֶבֶנָה וְנֶשֶׁלֶם. וְאֹנוֹ נְרָאָה כְּפָא אַשׁ בְּשֶׁלֶם. וְעַלְיוֹ
מַלְפּוֹ שֶׁל-עָולָם. מִסְטָלֶסֶל וּסְעוּמָד בֵּין הָאוֹלָם. וְקָבְלוּ כָּתָר
וְתִפְשְׂוּ חֻזְקָתָם גְּעַלָם. וּמְנוֹ וְתִקְנָנוּ מִקְנָתָתָם עָולָם. וְגַנְמָן בֵּיד רַבִּי
אַלְשֹׁועַר גָּדוֹל שְׁבָכָלָם. וְהַתְקִין לֹא בְּדִיזׁ פּוֹר וְלֹא בְּדִיזׁ פָּסָח
וְלֹא גָּהָזׁ עַצְרָת וְלֹא אַדִּיזׁ רַאשְׁ-הַשְׁנָה וְלֹא אַגְּזׁ יּוֹם-כְּפֹר
לְעָולָם. וּבְרוּשָׁותָם יִשְׁלַׁגְוּ חַגְ-הַמְּצֹאתָה הַזָּה (וַיְמִלְאֵי) בְּעַם עָולָם.
יִשְׁמַחְנוּ בּוֹ אֱלֹהִי עָולָם:

פִוּזֶת לְשִׁבְתַּת הַגָּדוֹלָה

אָז בְּגָלְגָל שְׁעִבּוֹד הַוְרִים. בְּכַבְּלִי עַם לֹועֵז הִיּוֹת אָסּוּרִים.
גָּמְרוּ לְכַבְּלָעַם בְּרַבִּים וּנְמָרִים. דְּשָׁוָם בְּהַדּוֹשׁ
גָּרְן עַמְרִים. הַשְּׁלִיכָו וְהַטְילָו לְיָאָר וּכְרִים. וְחַק בְּרִית מִילָה
מִפְרִים וּמִעֲקָרִים. זְעַקְוּ וְחַנְגָנוּ לְאַלְמַשְׁפֵיל וּמָרִים. חַנְנוּם
הַקְשִׁיבָמִשְׁמֵי אֲוִירִים. טָס וְיַדָּא וּבָא לְחוֹזֵיא אָסּוּרִים. יַדְעַ
דְּבָרוֹ לֹלָא אִישׁ דְּבָרִים. בְּצִיר נָאָמָן הַלְּךָ לְמַלְךָ מְאָרִים.
לְשָׁלָח לְהַחְפִישׁ רְצֹוֹצִים וּשְׁבוּרִים. מְרַד וּסְרַב לְמוֹלֵד וְחַל
לְהַקְשּׁוֹת אָמָרִים. נָאָם מִיהָוָא אֱלֹהִי הָעָבָרִים. סְפָר לִי כְּחֹזֶ
וּגְדָלָה בְּבָרוּרִים. עַד כִּמֶּה בְּרַכִּים בְּפֶשׁ בְּכַל-עָבָרִים. פְּקוֹדִיו
וּצְבָאִיו בְּמַהְמַתְנְגָרִים: צִיר הַשִּׁיבוֹ אֱלֹהָינוּ אֱדִיר בְּאֲדִירִים.
קָשְׁטוּ אַשׁ וְחַצְיוֹ שְׁלַהְבָת וּרְמָחוֹ לְפִידִים בְּעוּרִים. רָאוּיִם
מַעֲשֵׂי וּנְפַלְאֹתֵי וּשְׁיחֹותֵי בְּרַקִּים מַאֲרִים. שָׁאוּנוּ מִשְׁבָר
סְלָעִים וּמִפְרָק הָרִים. מִקְפָפוּ וְתַהְלָתוֹ רָום וְתַחַת מִסְפָרִים:

בכל זאת לא-שָׁב ולא-רְחֵק מבעורים. גדרה לעבד לא-יִסֶּר
בדברים. יוצר נגעו בנהנים משנים ועכורים. מפתח דם ונעד
פתח בכורים. יללו ונהמו והמו גדולים וצעירים. נגע ערפם
והורד גאנס לעפרים. ואו שלוחות ולום חשים ונמהרים.
ערדיי כספ זוחב ופנינים יקרים. ולפני צאתם הזררו בחרירים.
קחת צאן ממקאות עדרים. ולאכלה על-מצות ומרזים.
רגלים געוות ומתרנים חגורים ואוורדים. ונעשה למו דמות
בנפי נשרים. וראוי לעפו לנחלת אבי ביהירים. ואכלו שם
הפסח בהלולים ושירים. כי חוצה לארץ פשחים לא נבראים.
ובו בלילה שבו לגיא כפתורים. לבן ימי הפסח קבועים לדורי
דורים. בחק מצות אל-הינו וכהורית מורים:

מה-טעם בחrust מטבחים ושורדים. זכר לעבדות טיט
אשר היו חזרים: מה-טעם שני תבשילין
בקערה סוררים. זכר לאהרן ומשה שני שלוחים וצירים:
מה-טעם שלחן מפקומו עוקרים. ברי ישאל מה-שונה לשל
זה גערים: מה-טעם בוצע בפרוסת בפרות חררים. כי אין
כבר שלמה בכל ענינים וחסרים: מה-טעם בהסבה שותים
ונזרים. זכר לעבדים שנעשו בני חורים: מה-טעם שלא
ברכה אכילת מזורים. זכר למקרת החרב בחטא וסרים:
מה-טעם כוסות ארבעה שעורים. זכר לאربعה גליות בני
zion הקרים: מה-טעם על כוס חמישי הלו הגדול גומרים.
זכר לcomes ישועות אשא וארים:

וְאַחֲרֵי צָאתָם רַקְפוּם בְּפִתּוֹרִים. בְּכָל־כֶּלֶי זֶן חֲנוּרִים
וְאוֹזְרִים. וְהַשִּׁיגּוּם חֻנִּים עַל־שְׂפַת יָם מִגְּרִים. וְנִשְׁאָו
עַין וְצַעֲקוּ עֲרֵת בְּחִירִים. לְגֹזְרִים סָוף לְגֹזְרִים: לְגֹזְרִים בְּנִקְרָעָ
וְנִעְשָׂה נִתְּבָה. נִגְלָה עַלְיוֹ בְּעַצְמָוֹן חֹזֵב לְהַבָּה. וּבָא אֹזְרִי
וּעַמְדָה פְּנֵי הַפְּרָכְבָּה. וְנִעְקָרֵד וְאִישׁ תִּמְעִין לְהַתִּיאָבָה. וְאַרְבָּע
אַמְּחוֹת מִשְׁמָאל לְקָרְבָּה. וְאַחֲרֵי הַכְּפָא שְׁנִים עַשֶּׂר שְׁבָטִ
תָּאוֹה: וְאַלְמָלָא תֹּרֶה קָרְיָא וְכִתְּבָה. אֵי אָפָּשָׁר לְשֹׁׁחַחָ
וּלְנוֹבָהָה. נִגְדֵּן אַבּוֹתָם עָשָׂה פָּלָא. בְּקָרְבָּן בָּא בָּה. וּקְוָל מִפְּרוֹם
לְמַיִּים צָוָה. הוֹהָרָוּ וְהַשְּׁמָרוּ בְּצַמְתִּי רַבָּה. לְכָל טוֹיקּוּם
בְּטֶפֶה דְּקָה וְעַבָּה. וְעַבָּרְיוּ וְגַנוּ בְּתוֹךְ הַיּוֹם בְּחַרְבָּה. גַּסְּרִ
בְּחֹול גַּסְּבָּתָולָה יָוֹנָק עַמְּאִישׁ שִׁבָּה. וְרוֹדְפִים נִגְשָׂרְוּ
וְהַשְּׁבָּבוּ לְמַעֲצָבָה. וְאוּ יְדִידִים שְׁבָחוּ וְרָנְנוּ בְּאַהֲבָה וְחַבָּה.
לְנִעְרֵז בְּסָוד קָדוֹשִׁים רַבָּה: רַבָּה תִּפְאָרָת הַרְבָּו לְנִאָבָ
בְּעַרְתָּו. אֲשֶׁר גָּאֵל וְפִדָּה מִפְּרָד אִימָּתוֹ. וְשָׁפָךְ עַלְרוֹדִיה
אָפָו וְחַמְתוֹ. וְכָמוֹ כָּן עַתִּיד לְחַשְׁפָּר וְרוּעַתְּפָאָרָתוֹ. וְלִכְנָס
מְאָרָבָע צָאן מְרַעִיתָו. וְלִבְנָות הַיכָּל קָדְשׁ עַלְרוֹם מְכוֹנָתוֹ.
וְיִקְרַז וְיִעוֹרֵר יִשְׁנֵן אַדְמָתוֹ. וְיִזְרֵיד חַנּוֹק בְּזִירָד מִפְּעוֹן דִּירָתוֹ.
וְיִעַלְהַ מִתּוֹךְ שָׁאָלָה קָרָח וּכְלָעָדוֹתָו. וְיִעַדְיוּ יְחִיד יְחִיד אַלְהוֹתָו.
וְאוּ יְרוּסָם קָרְן עַמְּוֹן וְנִחְלָתוֹ. וְיִקְבְּלוּ בְּלָבָאי עַלְם עַל מְלֹכוֹתָו.
וְנִחוֹחוּ עַזְוָן בְּעַזְוָן בְּהַגְּלָתוֹ. וְנִאמְרֵ וְהַלְּהֵינוּ וְהַיְּבָרָתוֹ.
וְנִגְילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

וְתִּחְיֵשׁ מִשְׁמִים. לְמִחוֹלָת מְחַנִּים. אִישׁ חַכְלִיל עִינִים. וְלִבְנִי
שְׁנִים. וְשִׁכְלָל מִשְׁמִים. מִקּוּם שֶׁם לְבָב וְעִינִים. בִּימִינִי
וּבִימִיכֶם וּבִימִי בְּלִבְיתִי שְׂרָאֵל. וְנִאמְרֵ אַמְּנָ:

סדר ליום הזוכרון

אחרי תפילה מנה הסוכחה לערכית אומרים:

למנצח עלמות לבן מזמור לדוד: אודה יהוה בכל לביו.
אספלה כל-גלאותיך: אשמה ואלצתה בה.
אומרה שמה עליזו: בשובי אובי אחריו. בשלום ויאבדו מפניהם:
כיעשית משפטך וידני. ישבת לכתא שופט אדק: גערת גויים
אבדת רשות. שמס מחת ליעולם ועד: האובי תפנו חרבנות
 לנצח. וערים נתשתק. אבד זכרם הפה: ויהוה לעולם ישב.
פונם למשפט כסאו: והוא ישבתי-תבל באדרק. ידין לאומים
במושרים: ויהי יהוה משגב לך. משגב לעתות הארץ:
ויבטו בו ירע שמק. כי לא-עבתך דרישך יהוה: ומרו
 ליהוה ישב ציון. הנירו בעמים עליותיו: כידרש דמים
 אותם זכר. לא-שלח עצקה ענוים: חנני יהוה ראה עני
 משנאי. מרוםמי משערינו מות: למשן אספלה כל-תהלך.
בשער בית-ציון. אגילה בישועתך: טבע גויים בשחת עשו.
ברשת-יך תמןנו נלבלה רגליים: נזרע יהוה משפט עשה. בפועל
 בפי נוקש רשות. הגיון סלה: ישבו רשעים לשואלה. כל-זום
 שכח אל-הים: כי לא לנצח ישכח אביו. תקנות עניות האבד
 לעד: קומה יהוה אל-יעש אנווש. ישבטו גוזים על-פניהם: שיתה
 יהוה מורה להם. ירעו גוים. אנווש הפה פלה:

למנצח לבני-קරח משכילה: אל-הים באנוינו שמענו אבותינו
 ספרו לנו. פועל פעלת בימיהם בימי קדם: אתה
 ירע גויים הורשת ותטעם. תרע לאומים ותשלחים: כי לא

בְּחֶרְבָּם יְרַשֵּׁו אָרֶץ וּרֹוֹעֶם לְאִיהוֹשִׁיעָה לִמוֹ. כִּי יִמְינֵה וּרֹוֹעֶה
וְאוֹר פְּנֵיךְ כִּי רָצִיתָם: אֲתָה יְהוָה מֶלֶךְ אֱלֹהִים. צָוָה יְשׁוּעָת
יַעֲקֹבָה בְּהַ אֲרִינוּ גַּנְגָּח. בְּשַׂמְךְ נָבוֹס קְמִינָה כִּי לֹא בְּקַשְׁתִּי
אֲבָטָח חֲרַבִּי לֹא תֹשִׁיעָנוּ כִּי הַוּשְׁעָטָנוּ מַאֲרִינוּ וּמַשְׂנָאִינוּ
הַבִּישָׁוֹת: בְּאֱלֹהִים הַלְּלָנוּ כָּל־הַיּוֹם וְשַׁמְךְ לְעוֹלָם נָזְהָה סָלה:
אֲפִיזָּנָה וּמְכַלִּימָנוּ. וְלֹא־תַּצָּא בְּצָבָאותָנוּ תִּשְׁיבָנוּ אַחֲר
מַנִּידָּצָר וּמַשְׂנָאִינוּ שָׁסָוּ לִמוֹ: תִּתְהַנֵּנוּ בְּצָאן מַאֲכָל אַבְגָּזָים וּרְיתָנוּ
תִּמְכְּרֵר עַפְקָה בְּלֹא־דָּzon וְלֹא־רְבִית בְּמַחְיָרֵיהם: תִּשְׁיבָנוּ חָרֵפה
לְשַׁכְנָנוּ. לָעֵג אַזְלָס לְסִבְיוֹתָנוּ תִּשְׁמַמֵּנוּ מַשְׁלָל בְּגַזְים.
מַנוֹּד־לְאָש בְּלָאָפִים: כָּל־הַיּוֹם כָּלְפָתִי גַּגְדִּי וּבְשַׁת פְּנֵי כְּסֶתֶן:
מַקוֹּל מַחְרֵף וּמַגְּרֵף. מִפְנֵי אַזְבָּב וּמַתְנָקָם: כָּלְזָאת בָּאָתָנוּ וְלֹא
שְׁחַנָּעָךְ וְלֹא־שְׁלָרְנוּ בְּבָרִיתָה: לְאַיְסָוג אַחֲרָל בְּבָנו וּתְט
אַשְׁרָיָנוּ מַעַי אַרְחָה: כִּי דְבִתָּנו בְּמִקּוּם תְּנִינָם וּתְכָס עַלְיָנוּ
בְּצָלָמוֹת: אַס־שְׁחַנָּנוּ שֵׁם אֱלֹהִינוּ וּגְפָרֶשׁ כְּפִינָו לְאָל וּרְה:
הַלָּא אֱלֹהִים יְחַקְרֵזָתָה. כִּי־יְהוָה יְדַע תַּעֲלֹמוֹת לְבָב: כִּי־עַלְיָד
הַרְגָּנוּ כָּל־הַיּוֹם. נַחֲשָׁבָנוּ בְּצָאן טְבָחה: עֹורָה לִפְמָה תִּשְׁזַׁנוּ
אָדָנִי. הַקִּיצָה אַל־תוֹנֵח לְגַצָּח: לְפָה־פְנִיךְ תַּסְתִּיר. תְשַׁבָּח
עָגָנוּ וְלִחְצָנוּ כִּי שְׁחָה לְעַפְרָנָפְשָׁנוּ. דְבָקָה לְאָרֶץ בְּטָנָנוּ:
קוֹמָה עֹורָתָה לְנוּ וּפְנֵינוּ לְמַעַן חַסְדָךְ:

ואומרם השכבה להללי זה"ל, لكمנו עמ' 362.

סדר ערבית ליום העצמות

לפי תפילה ערבית אומרים במנגינה של יום טוב:

מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי-גפלאות עשה. הושיעה
לו ימינו וורוע קדרשו: הודיעו יהוה ישועתו. לעני
הנזום גלה צדקתו: זכר חסלו ואומנתו לבית ישראאל.
ראו כל-אפסי-ארץ את ישועת אלחינו: הריעו ליהוה
בל-הארץ. פצחו ברגנו נומרו: ובררו ליהוה בכבוד. בכבוד וקול
ומרהה: בחצרות וקול שופר. הריעו לפניו הפלך יהוה: ירעם
הים ומלאו. תבל וישבי בה: נחרות ימחארך. יחד הרים
ירגנו לפניהו כי בא לשפט הארץ. ישפט-תבל בצדק
ועמים במשירים:

התעררי התעורר. כי בא אורך קומי אורי.
עוררי עורי שר דברי. בבוד יהוה עליך נגלה:
זה-היום עשה יהוה. נגילה ונשמחה בו:
לא תבושי ולא-תכלמי. מה-תשוחח ומה-תתמי.
בד יחס עני עמי. נגבננה עיר על-תלה:
זה-היום עשה יהוה. נגילה ונשמחה בו:
והו למשפה שוסיד. ורחקו בל-מבלה.
ישיש עליך אל-היך. במשוש חתן על-בליה:
זה-היום עשה יהוה. נגילה ונשמחה בו:
ימין ושמאל תפראצי. ואתי יהוה פעריצי.
עליך איש בז-פראצי. ונשמחה בנגילה:
זה-היום עשה יהוה. נגילה ונשמחה בו:

טוֹב לְהַדּוֹת לִיהְוָה וְלֹא מֵרָ לְשֶׁמֶךְ עַלְיוֹן: לְהַגִּיד בְּבָקָר חֲסִינָה
וְאַמְוֹנִיתָה בְּלִילָות: עַלְיָעָטָה וְעַלְיָנָבָל. עַלְיָ הַקְּיָם
בְּכָנוֹר: כִּי שְׁפָחָתַנִּי יְהֹוָה בְּפָעָלָה. בְּמַעַשֵּׂי יְהִיךְ אַרְגָּנָה: מַה־גְּדוֹלָה
מַעַשֵּׂיךְ יְהֹוָה. מַאֲדָעָמָךְ מַחְשְׁבָתִיךְ: אִישָׁ-בָּעָר לֹא יַדַּע
וְכַסְיָל לְאַיְבָּז אַתְּ-זָאת: בְּפָרָח רְשָׁעִים כְּמוֹ עַשְׁבָּ וְוַצְּעִזָּו
כָּל-פָּעָלִי אָזָן. לְהַשְּׁמָלָם עַרְיוּתָה: וְאַתָּה מְרוּם לְעַלְםָ יְהֹוָה:
כִּי הַנָּהָא אַיְבָּז יְהֹוָה. כִּי הַנָּהָא אַיְבָּז יְאָבָדָה. יְתַפְּרָדוּ כָּל-פָּעָלָי
אָזָן: וְעוֹרָם בְּרָאִים קָרְנִי. בְּלָתִי בְּשָׁמָן רַעֲנָן: וְתַבְּטָ עַיִן בְּשָׂוִירִי.
בְּקָמִים עַלְיָ מְרֻעִים. תִּשְׁמַעְנָה אָזָנִי: אַדְיקָ פְּתָמָר יְפָרָח. בְּאָרוֹ
בְּלִבְנָנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהֹוָה. בְּחִצְרוֹת אֱלֹהִינוּ יִפְרִיחָה:
אוֹד יִגְבּוּן בְּשִׁיבָה. דְשָׁנִים וּרְעַנְנִים יִהְיָה: לְהַגִּיד בְּיִשְׁרָר יְהֹוָה.
צָוְלִי לֹא-עֲולָתָה בָּו:

יְהֹוָה מֶלֶךְ גָּאות לְבָשָׂר. לְבָשָׂ יְהֹוָה עַז הַתְּאֹור. אַפְּ-תְּבָונָה תְּבָל
בְּלִ-תְּמָמוֹת: נִכְנָן בְּסָאָה מָאוֹ. מַעֲולָם אַתָּה: נִשְׁאָו נִהְרֹוֹת
יְהֹוָה. נִשְׁאָו נִהְרֹוֹת קוֹלָם. יִשְׁאָו נִהְרֹוֹת דְּכִים: מִקְלָתוֹ מִים
רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבָּרִירִים. אֲדִיר בְּמִרוֹם יְהֹוָה: עַדְתִּיךְ נִאמְנוֹ
מַאֲדָע. לְבִיתְךָ נָאוֹה יְקָדָש. יְהֹוָה לְאָרָךְ יָמִים:

וממושכים ב'יהוָה רוחוֹ' וכוי ותפילת ערבית (לעיל עמ' 19) במנגינה של יום טוב.

לפי העמידה יש נהגים לומר את הפסוק: "זה היום עשה ה' נילה ונשמה בו", וושם נהגים לומר "על הניסים" המיחיד ליום העצמאות שתתיקן הרב מ"ע הרוטום (לקמן עמ' 356). אחרי קידיש תתקבל יש נהגים לפתח את ארון הקודש, והשליח ציבור אומר והקהל אחריו:

שָׁמָעַ יִשְׂרָאֵל. יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה אֶחָד:

ו' פָּעָמִים: **יְהֹוָה הוּא האֱלֹהִים:**

יְהֹוָה מֶלֶךְ. יְהֹוָה מֶלֶךְ. יְהֹוָה יְמֶלֶךְ לְעַלְםָ וְעַד:

שליח הציבור אמרו:

**ובְּיִתְבָּאֹ מַלחֶם בְּאֶרְצֵיכֶם. עַל־הָצֵרֶל הָצֵרֶר אֲתֶיכֶם וְהָרָעָתֶם
בְּחַצְצָרָתֶם. וְנוּכְרָתֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוּשָׁעַתֶם
מְאַזְבֵיכֶם: וּבַיּוֹם שְׁמַחְתֶיכֶם וּבַמּוֹעֲדֵיכֶם וּבְרָאשֵׁי חֶדְשֵׁיכֶם
וּתְקֻעַתֶם בְּחַצְצָרָתֶל עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל וְכַתִּישְׁלַמְיכֶם וְהִי לְכֶם
לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:**

תוקעים תש"ת ואומרים:

**מַה־נָּאֹו עַל־הָהָרִים רְגֵלִי מִבְשָׂר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבְשָׂר טֹב
מִשְׁמִיעַ יְשֻׁוָּה. אָמַר לְצִוּן מֶלֶךְ אֱלֹהִיךְ:
אֲחִינוּ בֵית יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּוּ הַיּוֹם ... שְׁנִים מִהְקִמָת מֶרֶגְנָטִינוּ
וּתְחִילַת גָּאֵלָתָנוּ יְהִי רָצֹן מֶלֶפֶנִיךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ
אֲבוֹתָנוּ. כִּי שָׁזְכִינוּ לְאַתְּחִילָתָא דְגַנְאָלה. בָּן נָכָה לְשָׁמָעַ
קוֹל שׁוֹפְרוֹ שְׁלָמָשִׁיתָ:**

סונרים את ארון הקודש.

וממשיכים עלינו לשבח וכ"ו וספרת העומר לעיל עמ' 104 ואילך, ואומרים גידל ואדון עולם,
לעיל עמ' 138 ואילך.

**אָנִי מַאמֵן בְּאֶמְוֹנָה שְׁלָמָה. בְּבִיאַת הַמֶּשֶׁיחַ. וְאֶל פִי
שִׁיטְמָהָמָה. עִם בְּלִזְה אַחֲכָה לו בְּכָל־יּוֹם שִׁיבָא:**

סדר לויות העצמאות

אומרים זמירות ליום טוב עד נשמה וממשיכים בסדר תפילה חול מישתבח ואילך, אחרי
chorot hash"z נהגים לומר הלל שלם, ליעיל עמ' 260 ואילך, ודוכם אינם מברכים לא לפני הלל ולא
בסוף, אחרי אומרים חצי קדיש:

יש אומרים סדר יום העצמאות עפ"י מה שתיקון הרב מ"ע הרוטם, אולם סדר זה לא
התKelly כהחלת הרכנות הראשית לשראול, וברוב מוחלט של בתיה הכנסת לא נאמה, לכן
עדיף לדלג עליו.

רשות לנשנות ליום העצמות

מצין מכללי-זפי אליהם הופעה.

ולקירה נאמנה יהוה הוושעה:

שער רחמייך רומה אל פתחה.

מרחוק תקומו יהוה שלהה:

העיר יהוה שמה. רפא שבריה.

תתקע לה בלטסע עוד בלידותיה:

חרפת עמד חושה מאירן הסירה.

עוד אתי-הכור בזיהשנואה הכירה:

ישלי או-היביך עליך דרגנו.

בפמים אחרייך באريا ישאננו:

יגילון בך סלה בשמה ירומו.

בזהובישך כל-תחותם יכסיומו:

מִהְרֵי בָּתֶּר שׁוֹבֵה אֶל כָּר בְּשָׂמִים.

ותחת חרביינו פתח דלתיך:

ברך נא אתי-קהלת יעקב אhabת.

חיים עד-עוֹלָם צו אל-כטא ישבות:

רשות לקדיש ליום העצמאות

יה מלבי מנע מהכוי עניה סערה לא נחמה. ודבר על לבה ונעל. איש השער ובן האמה. אשר גדרו גם חרפי עקבות משיח שכון רומה. ברב אום ובגאנס. יאמרו ידנו לרפה: יתגדל ויתقدس שם רבא בעלמא:

והומר בני תמותה. ובנה את הדר ציון אשר שם. כי על זה בשורי רזה. ולבוי דזה ודזם. ואו אויך ולבזיך. את בית אלהיינו ברוזם. השב שבותי. ומחלתי רפא נא. ואומי קומס. אחלי אבי אלימשלובי זדים ודוברים במומה: יתגדל ויתقدس שם רבא בעלמא:

אשר אתה מעט קצפת. והפה לרעה ערו. טמן לי רשות לרנגלי. חנס שחת לנפשי חפרו. הבט שבטם וקימתם. כי אתרוח קדרשך מרוי. זכר אים להם אתיום. האמורים ערוי ערו. במעשה ידריהם תן להם. על הגלות גלות שלמה: יתגדל ויתقدس שם רבא בעלמא:

בחנני בחרפני. בכור עני ביד זרים. בהודעת נגליות לאבינו בין הapterים. ובחוינו בחר לבניינו. במרדים בוא שעריו נקרים. ולהגלוות מאדרמתם טרם ירדו שאול כוכפים. בפראה אשר הראה. חשכה גדרה נפלת ואימה: יתגדל ויתقدس שם רבא בעלמא:

חזק עמד ויהי געטיך עליך וחסידך יקדמוני. חיש קאמץ ראה
לחאצם. פנעה אלוי ותגנני. ורעם יפונז ויהיה נכוון. לאפניך
וותציגני. ובר דבר במדבר. על אשר יחלטני. ישעד תמהר
עמד תפהר. מפלט טמאה כהבטחתי. קומחה והעיר אתישם
העיר. מיום היהות יהודיה שם:

יתגדל ויתקדש שם רבא בעלמא:

אמן יהודיה יאמן לעני. דברי נביאי וכלחויזנו. מלכים יראו
יבאו. להשתבחות לפלאנו. רב נפלאות גם נוראות.
תחוינה עינינו. בשובך לאzion ברחמים ובחויזון. זרע ברוכי
יהודה להפה:

סללה תשכנן בתרוכנו ותכזון. בית קדשו ותפארתנו. לעדר
תקומם וגם פרומס. קרון לדוד משיחינו. העם אשר
בחורת תאשר. מפלגוזים בברשותנו. אל אליה יהודה חיל. ושםו
למשגב לי וחוימה:

יתגדל ויתקדש שם רבא בעלמא:

ראו טובות יה גמלנו. חירות נתן לנו. וגם עצמות זבדנו.
אחרי השמד רקבות בניה. פקרת את נחלהך. המצלפים
לגאלתך. בהקבוץ נציני העמים. עזרת אומות ברחמים.
להקציב מדינה לבני רחומים. עליזאת שם עמה. והלו
את שמה. כי פנית אליהם מפזרמי שםך. קדוש:

או רגנו טונאי ישראל. ואמרו אדום וישראל. לכוב נונחיד
מארכזו את עם האל. שrapo את בטינו ואת משכנתינו.

אָרְבוֹ לִנּוּ וַיְהִשְׁמַנוּ אֶת־אֲרֻחֹתֵינוּ. וַיַּפְכוּ בַּמִּם אֲתִידִם בְּנֵינוּ.
הַפְּלַת פְּחַד עַל־עֲרָבִים. וַיַּצְחַן הַנְּמַלְתָּה לְאַהֲובִים. וְהַנֵּס
בְּאֶרְצֵם בְּחָרוֹת יוֹשְׁבִים:

וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל נָעֵשָׂה שְׁלוֹם. וַיַּעֲנֵנוּ בְּנֵי הָאָמָה לֹא נָבוֹא
עַד־הַלּוּס. וַיַּחֲלֹם בָּכָם לְעַילּוּס. הַרְגֵּן וְהַרְסֵן הַרְבֵּי
בְּגַבּוּלֵנוּ. אֲךָ נִפְלֵל לֹא נְפָלה רֹוחֵנוּ. בַּיְחֹקָה וּבְטַחְנוּ בְּאַלְהֵינוּ.
מִצְרַיִם עַמּוֹן וְאֶרְם חֶבְרוֹן לְהַשְׁמִירֵנוּ. וְעַל־כָּלָם הַגְּבִיר יְהוָה
אֲתִיכְרֵנוּ. בּוֹכּוֹת לְפָרֹנוּ וְאַחֲרֵנוּ:

בְּרַחְמֵיךְ נִמְתַּח אֶרְצֵךְ לְגָאוֹלִים. עַל־כָּל־יְרוּשָׁלָם הֵם מוֹשְׁלִים.
וְהַרְחַקְתָּ מִעַרְבֵּיךְ מִכְשׁוֹלִים. בַּיּוֹם בוֹ הַחוֹר לְעַמֵּךְ
הַדָּר. הוּא חִמְשָׁה לְחִדְשֵׁ אַיִּר. בוֹ נִקְבָּעַ בַּשְּׁמַךְ בְּעַרְהָה
יָאָדר. נָסִיף וְגַתְנָה גְּבוּרוֹתִיךְ. נִשְׁמַח עַל־גָּאֵלָת עֲדַתְךָ. וְנוּכָר
אֲתִיכְלֵי אַפְתָּה:

נִתְן תְּהֻן שְׁלוֹם בְּכָל־גַּבּוּלֵנוּ. תִּשְׁבַּ אֶלְיוֹ אֲתִיכְלֵגְדְּחֵינוּ. וְתַטְעַט
בְּכָל־רַחֲבֵי אֶרְצֵנוּ. הַוְשֵׁב יְהוּדָה וְאֶפְרַיִם. מִנְהָרָ פָּרָת
וְעַד־נֶחָל מִצְרַיִם. וְהַטִּיבָה חֹמוֹת יְרוּשָׁלָם. הַחֲרִירָנוּ כָּלֵנוּ
בְּתַשְׁוֹבָה. בְּלִשְׁכַת הַגּוֹיִת שְׁכִינַת הַוָּשִׁיבָה. וְשׁוֹפְטֵינוּ
בְּכֶרֶאשׁוֹנָה הַשִּׁיבָה. אוֹ נִבְנֵה בְּשִׁמְחָה אֲתִינָה. וְגַעַלְהָ קְרֻבָּנוֹת
עַל־מִזְבֵּחַ וְנִקְדַּשׁ בְּרָבִים אֲתִשְׁמַךְ. קְדוֹשָׁה:

על הניסים ליום העצמאות

עַל־הַנִּסִּים וְעַל־הַגְּבוֹרוֹת וְעַל־הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל־הַגְּפָלוֹת וְעַל־
הַפְּדוּת שְׁעִשְ׀ית עַמּוּנוּ. בְּשִׁנְתַּת בָּלֵב מֶלֶכִי אַמּוֹת הָעוֹלָם
וְשְׁרִיקָה לְהַחְלִיט עַל־הַקְּמַת מִדְיִינָת יִשְׂרָאֵל וְהַפְּחַת בָּלֵב אָנְשֵׁי

עמדו רוח גבורה ותוישיה. ותמכת בידם להקים את־כדרינוינו. וחויקת את־ידי בני על־בני אדם ויישמעאל. שעמדו עליינו לzechironו תחת שטבותך ולבול מפנו את־פרוי עמלט ולגרשנו מארצנו. ואתה ברחמים הרבים הפרת את־יעצת אויבינו וקלקלת את־מחשבותם. מסרת חמושים ביד חלשים. ורבים ביד מעתים. קימת בנו את־דברי תורהך. ור��פו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבקה ירדפו והסירות את־חרפת השעבוד מבעניך יושבים באرض הקדש. וככם שעשית עפנו נס. בן עשה עמו יהוה אלהינו פלא נסים בעת הזאת ובעתיד. ונורדה לשמה הנדרול סלה:

סדר קריאה ליום העצמאות

סח' זהה כייבאו עלייך כל־הבראים הלאה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל־לבך בכל־הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה: ושבת עדריהוה אל־יך ישמעת בקלו בכל אשר־אנכי מצוך חיים. אתה ובןיך בכל־לבך ובכל־נפשך: ושב יהוה אלהיך את־שבותך ורחמס ושב וקבץ מצל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה: אס־יהיה נדחך בקצה הימים. משם יקוץ יהוה אלהיך ומשם יקחך: והביאך יהוה אלהיך אל־הארץ אשר־ירושו אבתיך וירשתה. והיטך והרבך מאבותיך: ומיל יהוה אלהיך את־לבך ואת־לבך ורעה. לאהבה את־יהוה אלהיך בכל־לבך ובכל־נפשך למן חייה: ונמנ יהוה אלהיך את

בְּלָהֳאֹלוֹת הָאֶלְהָה. עַל־אֲבִיךְ וְעַל־שָׁנָאֵיךְ אֲשֶׁר רְדוֹפָה:
 וְאַתָּה תָּשׂוֹב וְשָׁמַעַת בְּקוֹל יְהֹוָה וְעַשְׂתָּה אֶת־כָּל־מִצְוָתוֹ אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מִצּוֹק הַיּוֹם: וְחוֹתְרָה יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ בְּכָל־מִשְׁעָה יְדֶךָ
 בְּפָרִי בְּטָנָךְ וּבְפָרִי בְּהַמְתָּחָה וּבְפָרִי אֶדְמָתָה לְתָבָה. כִּי יְשׁוֹב
 יְהֹוָה לְשֹׁוֹשָׁן עַל־יְדֵךְ לְטוֹב כְּאֶשְׁר־שָׁשָׁת עַל־אֲבָתֶיךָ: כִּי תְשִׁמְעָ
 בְּקוֹל יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ לְשִׁמְרָה מִצְוָתוֹ וְחוֹקְתָּיו הַכְּתוּבָה בְּסֶפֶר
 הַתּוֹרָה הַזֶּה. כִּי תָשׂוֹב אֶל־יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ בְּכָל־לְבָבֶךָ וּבְכָל־
 נְפָשֶׁךָ: ס. לוי כִּי הַמִּזְוֹה הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
 מִצּוֹק הַיּוֹם. לֹא־גִּפְלָאת הוּא מִפְּךְ וּלֹא רְחַקָּה הוּא: לֹא בְּשָׁמִים
 הוּא. לְאמֹר מֵיִעַלְתָּנוּ הַשְׁמִימָה וַיַּקְרַב לְנוּ וַיִּשְׁמַעַנוּ אַתָּה
 וַיַּנְעַשְׂנָה: וְלֹא־מַעֲבֵר לִים הוּא. לְאמֹר מֵיַעֲבַר־לָנוּ אֶל־עַבְרָ
 הַיּוֹם וַיַּקְרַב לְנוּ וַיִּשְׁמַעַנוּ אַתָּה וַיַּנְعַשְׂנָה: בַּיּוֹם אֶלְךָ הַדָּבָר
 מַאֲדָר. בְּפִיךְ וּבְלְבָבֶךָ לְעַשְׂתָּו: ס. יִשְׂרָאֵל רְאֵה נָתַתִּי
 לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת־הַחַיִים וְאֶת־הַטּוֹב. וְאֶת־הַמֹּות וְאֶת־הַרְעָעָה:
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצּוֹק הַיּוֹם. לְאַהֲבָה אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ לְלִכְתָּב
 בְּדָרְכֵיכְ וְלִשְׁמַר מִצְוָתוֹ וְחוֹקְתָּיו וּמִשְׁפָטָיו. וְחַיָּת וּרְבִית
 וּבְרִכָּה יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־אָתָה בְּאִשְׁפָה לְרִשְׁתָה:
 וְאִסְּרִיפָנָה לְבָבֶךָ וּלֹא תִשְׁמַע. וְגִדְחָתָה וְהַשְׁתְּחִוָּת לְאֶלְקָנִים
 אֶחָרִים וּבְעֲרָתָם: הַגְּדַתִּי לְכָם הַיּוֹם כִּי אָבֵד תָּאִבְדוֹן. לֹא
 תָּאִרְיקִין יָמִים עַל־הַאֲדָמָה אֲשֶׁר אַפָּה עַבְרָ אֶת־הַרְדֵּן לְבֻוא
 שָׁמָה לְרִשְׁתָה: הַעֲלָתִי בְּכָם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמִים וְאֶת־הָאָרֶץ
 הַחַיִים וְהַמֹּות נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרִכה וְהַקְלָלה. וּבְחַרְלָת בְּחַיִם
 לְמַעַן פְּחִיה אַתָּה וּרְעָה: לְאַהֲבָה אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהִיךְ לְשִׁמְעָ

בכללו ולרכז בה. כי הוא חיך ואיך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לחתת להם: ^ו

טבראים לפני הפטורה, ואחריה עד 'מן דוד' ואח"כ אומר 'על התורה' ללא שם בחתימתה.

על התורה ליום העצמאות

על-התורה ועל-העובדת ועל-הארץ ועל-החרות ועל-התחלת הנאה. שנותה לנו יהוה אלהינו לשושן ולשמחה לכבוד וلتפארת. על-הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך. יתברך שמה בפי כל-חי תפיד לעולם ועד. ברוך מקדש ישראל ונואל עמו:

עד כאן ההוספות עפ"י הסדר של הרב מ"ע הרטום, שעדרה לדרג עליהם.

סדר הפטורה ליום העצמאות

מנוג כולם לקרוא בנביא, ולא ברכות:

עוד היום בונב לעמך. ינפ' ידו תר בת-צין גבעת ירושלים: ^ו

הנה הארץ יהוה צבאות מסע פארה במערצה. ורמי הקומה גדרועים והגבאים ישפלו: ונכנס סכני העיר בברזל והלבנו באדריר יפו: ^ו ויצא חתר מגוע ישן וגצר משרשו יפרה: ונתח עליו רוח יהוה. רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבולה רוח דעת ויראת יהוה: והריחו ביראת יהוה. ולא-למראה עיניו ישפוט ולא-למשמעות אוניו יוכיח: ישפט באדריך דלים והוכיח במשור לעניין הארץ. והבה ארץ

בשבט פֵי וברוח שְׁפִתּוֹ ימִית רְשֻׁעָה: והיה צַדָּק אֶזְרָר מִתְנִיוֹ.
והאמונה אֶזְרָר חָלָצִיו: נָגֵר וְאֶב עַמְּכָבֵשׂ וְנָגֵר עַמְּגָדִי יְרָבָץ.
וְעַגְל וּכְפִיר וּמְרִיא יְחִדוֹ וְנָגֵר קָטָן נָגֵר בָּסָם: וּפְרָה וְדָבָר תְּרַשֵּׁינה
יְחִדוֹ יְרָבָץ יְלָדָהּ וְאֶרֶה בְּבָקָר יְאַכְלָתָבָן: וְשָׁעַשְׁע יְונָק
עַלְחָר פְּתָן וְעַלְמָאוֹת אַפְעָוִי גָּמוֹל יְדוֹ הָרָה: לְאַיְרָעָו
וְלְאַיְשָׁחִיתָו בְּכָלְהָר קְדוֹשִׁי. כִּימְלָא הָאָרֶץ דָּעָה אֲתִיהָה
בְּפָמִים לִים מְכָסִים: הַהֵּה בֵּין הַהֵּא.
שָׁרֵש יְשִׁי אֲשֶׁר עַמְּד לְנֵס עַמִּים אַלְיָ גּוֹיִם יְדָרְשָׁו וְהִתְהַ
מְנַחְתוֹ כְּבָוד: הַ

וְהַהֵּה בֵּין הַהֵּא יוֹסֵף אֶדְנוֹ שְׁנִית יְדוֹ לְקֹנוֹת אֶת־שָׁאָר עַמוֹּ.
אֲשֶׁר יְשָׁאָר מְאַשְׁוָר וּמְמַצְּרִים וּמְפַתְּרוֹס וּמְבוֹשָׁ וּמְעִילִים
וּמְשִׁנְעָר וּמְחַמָּת וּמְאַיִּים: וְנָשָׂא נָס לְגַוְתָּס וְאַסְפָּ נְדָחִי
יְשָׁרָאֵל. וּנְפָצּוֹת יְהוּדָה יְקַבֵּן מְאַרְבָּע בְּנֹפּוֹת הָאָרֶץ: וְסָרָה
קְנָאת אֲפָלִים וְצָרָרִי יְהוּדָה יְפָרְטוּ. אֲפָלִים לְאַיְקָנָא אַתָּ
יְהוּדָה וְיְהוּדָה לְאַיְצָר אֶת־אֲפָרִים: וְעַפּוּ בְּכָתָף פְּלַשְׁתִּים יְמָה
יְחִדוֹ יְבֹא אֶת־בְּנֵי־קְדָם. אֲדוֹם וּמוֹאָב מְשֻׁלָּח יְלָס וּבְנֵי עַמּוֹן
מְשִׁמְעָתָס: וְהַחֲרִים יְהֹוָה אֶת לְשׂוֹן יְסִמְצָלִים וְהַנִּינָּר יְדוֹ
עַל־הַנָּהָר בְּעֵינָיו רְחוֹן. וְהַכְּהוּ לְשָׁבָעָה נְחָלִים וְהַדְּרִיךְ בְּנָעָלִים:
וְהַיְתָה מְסֻלָּה לְשָׁאָר עַמוֹּ אֲשֶׁר יְשָׁאָר מְאַשְׁוָר. כִּאֲשֶׁר הִתְהַ
לְיְשָׁרָאֵל בֵּין עַלְתוֹ מְאָרֶץ מְאַרְיִים: וְאִמְרָת בֵּין הַהֵּא אֶזְרָר
יְהֹוָה כִּי אַנְפָתָבִי. יְשָׁב אֶפְעָה וְתַנְחָמְנִי הַגָּה אֶל יְשֻׁוּטִי אַבְטָח
וְלֹא אַפְחָר. כִּי־עַזְוִי וּמְרָתִיה יְהֹוָה וְיְהִילִי לְיִשְׁוּעָה: וְשָׁאַבְתָּס
מִים בְּשָׁזָן. מְפֻעָנִי הַיְשֹׁועָה: וְאִמְרָתָס בֵּין הַהֵּא. הַדְּרוֹן
לְיְהֹוָה קָרָאו בְּשָׁמוֹ. הַזְּרִיעָה בְּעֵמִים עַלְלִיטִיו. הַזְּלִירוֹ בַּי נְשָׁגֵב

שָׁמֹן: וְפִרְיוֹ יְהוָה כִּי גִּנְוִית עָשָׂה. מַוְדָּעַת זוֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ:
 אֲהָלִי וְרָנִי יוֹשֵׁבָת צִוְּן. כִּי־גָדוֹל בְּקָרְבָּךְ קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
גָּאֵלָנוּ יְהוָה אֱבָאוֹת שֶׁמֹּנוּ. קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

תפילה לשלום המודינה

אֲבִינוּ שבשמים. צור יִשְׂרָאֵל וְנוֹאֵל. ברך אֲתִימְדִינָת
 יִשְׂרָאֵל. ראשית אַמִּיחַת גָּאֵלָנוּ. הַגָּן עַלְיהָ בְּאֶבֶרֶת חַסְדָּךְ
 וּפּוֹרֶשׁ עַלְיהָ סְכַת שְׁלֹמֹךְ. וּשְׁלָחָ אָזְךָ וְאַמְתָּךָ לְרַאשָּׁה
 שְׁרִיקָה וַיּוֹעַצְךָ וַתְּקַנֵּם בְּעֵצָה טֻבָּה מֶלֶפְנֵיךְ. חֹזֶק אַתִּידִי מַגְנִי
 אָרֶץ קָדוֹשָׁנוּ. וְהַנְּחִילָם אַלְהָנוּ יְשֻׁועָה וְעַטְרָתָ נַחֲזָן תַּעֲטָרָם.
 וְעַתָּת שְׁלָום בְּאָרֶץ וְשִׁמְחַת עַולְם לְיַוְשִׁיבָה. וְאַתָּא חִינָּנוּ
 בְּלִבְתִּישְׂרָאֵל. פְּקָדֵנוּ בְּכָל־אֶרְצֹות פּוֹרְחָם. וְתוֹלִיכָם
 מִהָּרָה קוֹמָמוֹת לְאַיִן עִירָךְ וְלִירוֹשָׁלים מִשְׁפָּנוּ שֶׁמֶךְ. כְּכֹתוּב
 בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדָךְ. אַסְמִיהָה נַדְחָה בְּקַצְחָה הַשְׁמִים. מִשְׁטָם
 יַקְבָּאֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ וּמִשְׁטָם יַקְחָה: וְהַבְּיאָךְ יְהוָה אֱלֹהֵיךְ
 אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יָרַשְׁתָּו אֶבֶתְיךָ וְרִישְׁתָּה. וְהַיְשִׁבָּךְ וְהַרְבָּךְ
 מַאֲבַתְּתָךְ: וַיַּחַד לְבָבָנוּ לְאַחֲבָה וְלִירָאָה אַתְּשִׁמְךָ וְלִשְׁמָרוּ
 אֲתִיכְלִידְבָּרִי תּוֹרַתְךָ. הַופֵּעַ בְּהַדֵּר גָּאוֹן עַזְךָ עַל־כָּל־יּוֹשְׁבָי
 תָּבֵל אָרְצָךְ. וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפָו יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מֶלֶךְ (נִיא: מֶלֶךְ) וּמְלִכּוֹתוֹ בְּכָל מִשְׁלָה. אָמֵן סָלה:

מי שברך לחילוי צה"ל

מי שברך אֲבוֹתֵינוּ אֶבְרָהָם יַצְחָק וַיַּעֲקֹב. הוּא יִבְרֹך אֲתִיכְלִי,
 אֲבָא הַגָּנָה לִישְׂרָאֵל. הַעוֹמְדִים עַל־מִשְׁמָר אֶרְצֵנו וְעַרְיֵינוּ
 אֱלֹהֵינוּ. מִגְבּוֹל הַלְּבָנוֹן וְעַד־מִדְבָּר מִצְרָיִם וּמִזְרָחִים הַגָּדוֹל

עד־לבא הארץ. ביבשה באיר ובים. יתנו יהוה אתי־איבינו
הקים עליינו נגפים לפניהם. הקדוש ברוך הוא ישמרם
ויצילם מכל־אלה וצוקה ומכל־גען ומחלה. וישלח ברכה
והצלחה בכל־מעשה ידיום. ידבר שונאיינו תחתיהם ויעטרם
בכתר ישועה ובעתרת נחzon. ויקים בהם הכבוד. כי יהוה
אליהם ההלך עמכם. להלחם לכם עם־איביכם להוציא
אתכם. ונאמר Amen:

השכבה להלוי זה":

יזכור אליהם לטוּבָה אֶת־נַפְשׁ... וְאֶת־נַפְשׁ בְּלִיחֵלִי יִשְׂרָאֵל
אשר הערו למות נפשם למגר אתי־איב המתנפל
עלינו ואשר נפלו חללים במלחמותם נגד הארץ הצרר אשר
התקומות לגורל ממנה אתי־ארצנו ואתי־פררי עמלנו ולכלותינו
מעל־אדמתנו. והקדוש ברוך הוא ימצא מנוחה נכונה תחת
بنפי השכינה לנשותיהם ולנשותם כל־הגרזרים ביד האיב
האכורי. בנזען תהא מנוחתם במולדות קדושים וטהורים.
וינחו בשлом על משכבותיהם ועמדו לגורלם לנצח הימין. ובכחותם
ישבו בנים לבובלים. נחמן יהוה אליהם מאבלנו הקבר
על־הגרנים והגרזרים. ובנחתת ציון וירושלים נוחם בלבנו.
ותחוינה עינינו בהקמת מלכות ישראל השלמה ובשובך לציון
ובבנין בית המקדש. וקיים בימינו אתי־דברי נבי־איך הקדושים.
לא־ישראל גוי אל־גוי חרב לא־ישראל עוד מלחמה: כי־מלאה
הארץ דעת אתי־יהוה כפאים לים מ כסים: Amen. בן יהי רצון:
וממשיכים באשרי (לעיל עמ' 62), עד סוף התפילה.

בימים ירושלים לאחר חורת הש"ץ אמורים הלל שלם (לעיל עמ' 260) וממשיכים את התפילה כרגיל, ללא אמרת תחנון וכשיש קריאת התורה אמורים מוטר קכ"ב (לעיל עמ' 227).

יווצר לשכת שלפני שבועות

אמונת עתים אצלו אמון. שליחיה מושלים לפְרָדֵס רַמּוֹן.
גַּרְדוֹ וְכַרְפָּסֶם קָנָה וְקָנָמוֹן. מִתְנָה נְתוּנָה
מִפְרָבֵר יְשִׁימּוֹן:

או בְּשִׁמְחָתָה רַכְבַּת הַקָּנָשׁ. מִרְבּוּתִים קְדוּשָׁ.
אַלְפִּי שְׁנָאָן לְהַתְּקִדְשָׁ. אֲדֹנִי בְּסָסִי בְּקְדוּשָׁ:

בתִּמְלֵךְ פְּנִימָה. בְּבָדָה בְּהַיּוֹתָה. בְּכִנִּיסָתָה לְחַפָּה. רָצָז הַכְּלָל
לְרֹאָתָה. מְהִיאָפִית וּמְהִעְלָמָת הַלְּלוֹן אַוֹתָה. בַּיְוֹב סְחָרָה
מְסֻחָרְבָּסָף וּמְחָרוֹז תְּבוֹאָתָה:

גַּם עַל-כָּל-מִתְמָדִים חַמּוֹדָה וְאַהוּבָה. מְאַשְׁרָת בְּנִים וּלְמִלְכִים
תְּאוּבָה. בְּאֶלְרַחְפּוּרָה שְׁלִים וּמְנֻדְיבִים שְׂאוּבָה. יְקָרָה הֵיא
מְפִנְיִים וּכְלָחָפְצִים לֹא יְשֻׁוּבָה:

דְּמִיחָה לְהַשּׁוֹת הַמְּעַמֵּיק לְמַאֲבוֹד. דְּדִיחָה יְרוּוֹ לְוִיתָן וּכְבָודָ.
מִשְׁלָמָת שְׁלוֹם לְכָל-עַמָּל וּיעַבָּד. אַרְךְ יָמִים בִּמְינָה.
בְּשַׁמְאֹולָה עַשָּׂר וּכְבָודָ:

הָעַת אָב לְבָנוֹ נְרִשָּׁתָה הַקָּנָה. שְׁמַע בְּנֵי מוֹסְרָה תּוֹכַחַת חַנִּים
קוֹנָה. אַל-תִּתְיַמֵּן וּשְׁמָאֹול וְאַל-תִּנוֹד מַקָּנָה. סְלָסָלה
וּתְרוּמָה. תְּכַבֵּךְ כִּי תְּחַבְּקָנָה:

וְשִׁידָה כְּמִגְדָּלֹת וְחוֹמָה בְּאַרְזָתִיךְ. מַעֲשָׂרָה שְׁלִיטִים תְּעַזּ
בְּקוֹרֹותִיךְ. אַמְרִיךְ אַמְרִיכָנָעַם יְהִי מְדִבְרוֹתִיךְ. בַּיּוֹ לְוִיתָן
הֵם לְרָאשָׁד וּעֲנָקִים לְגַרְגָּרָתָה:

זהב וכסף וככלכלי מchmodם. ולים יהי בעיניך לפि הדרת הודם. בה תשים נפש הבשר והדם. ומצאיתן ישכל טוב. בעיני אלחים ואדם:

חמד אبني חפץ נפק ספיר ויהלום. קניין לרגע בפראה החולם. קנייה נצח בה תלט ותגלו. דרכיה דרכינעם וכלגנוטיה שלום:

טעמה כייטתעם יחוירו מאריך. החוק במוסר ויבלם ארי. ותוшибך לבוח אל-עיר מבאריך. אל-תשובה ותשمرך. אהבה ותאזרך:

ידידות משכנותתיה תעמוד ותתאשר. מעגלת תדריך ביטוב נישר. מצוותיה לניצר על גנוגותיך תקשר. עיזחים היא למחוקים בה ותמקיה מאשרה:

ביינעים לשמרה בסוד מומתק. סلسולה וחבוקה בבוד מרוםמותך. מקול מהצאים להשמייע בנהמותיך. רפאות תהי לשוך ישקו לעצמותיך:

לאטם אוניך מקחת שמזה. לדעת ולהבין אמרי משל ומליצה. לבך תנו במובא ובמושא. או תבין יראת יהוה ורעת אלחים תמצא:

מוסר היראה מעגלת תדריך. דרך חטאיהם פטור ומסורה. מסודם תרחק למן תתקברך. מאורת יהוה בבית רשע ונינה צדיקים יברך:

יוצר לשכת שלפי שכוויות

נְפָלָאִים מִפְּךָ עֲלוּמִים וְלֹא גָּלוּמִים. חֲדָרִי חֲדָרִים סְתוּרִים וְחַבּוּרִים. עֲבוּרִם תַּעֲבֶר אֵין אַיִם. שְׁמֻעָבָנִי וְקָח אַמְּרִי וְרַבְּרִי
לְזַה שְׂנוֹת חִימָם:

סְמוּכִים לְעֵד בְּכָל-פְּנוּתִיק. בְּגַטְטוּ מִסְמָר תַּקְעָם בְּבִינְתָּה.
מְשׂוֹאָת רְשָׁעִים יָנְצַרוּ מִשְׁבּוּנִיק. אַסְ-תַּשְׁקֵב לְאַתְּפָחָר
לְשַׁכְבָּת וּשְׁרָבָה שְׂנוֹתָה:

עַל-מִסְמָר תַּעֲמֹד וַתַּתִּיצְבֶּבֶן בְּפִזְפָּה. חַמְדָתָם תַּחַמְדָם מִשְׁהָם
וְיִשְׁפָּה. מַכְסָף מְזַקֵּק וּמְזַהֵב מִפְּהָה. כִּי-חַיִים הוּם לְמַצְאָהֶם
וּלְכָל-בְּשָׂרוֹ מִרְפָּא:

פְּלָאִים וּנְפָלָאִים אַמְּרִי הַדָּעַת. עַמְקִים מְשָׁאָל לְהַבִּין וְלַדְעָת.
נְרָאִים נְפָתָלִים וּלְנַחֲסָרִים מִדָּעַת. בְּלָם נְכָחִים לְמַבִּין יוֹשָׁרִים
לְמַזְאִי דָעַת:

צָרוֹפָה לְמַאֲד לְשָׁמָר הַבִּנְהָה. יָרָאת יְהוָה רָאשִׁית חִכְמָה
וְתַבּוֹנָה. כְּבוֹד יְנַחֵל הַמְּשֻׁכֵּיל לְהַתְּבוֹנָה. פְּחַלְתָּה חִכְמָה
יָרָאת יְהוָה וְדָרַעַת קְרָשִׁים בִּינָה:

קְנִין תַּבְחַר לְעֵינִים מִגְּהִיִּים. שְׁנָאת דְּרָךְ מְזִדִּים וּמְתַגְּאִים.
סּוֹר וְאַל-תַּחַד בְּקַהֵל יְהִירִים וּגְנָאִים. טֹוב שְׁפָלָרִיחָ אַתִּי
עֲנוֹנִים. מְחַלֵּק שְׁלֵל אַתִּינָאִים:

רָאשִׁית חִכְמָה נְתִיבּוֹתִיךְ תַּיִשֶּׁר. אֶצְדָּק וּמְשֻׁפְט פְּכִין וְתִישֶׁר.
אֶרְחֹות חִכְמָה הַבִּינוֹתִיךְ לְיִשְׁרָה. בְּגַרְדָּח חִכְמָה הַרִּיתִיךְ
הַדְּרַכְמִיךְ בְּמַעְגָּלִיִּשְׁרָה:

שחר ואישון השמר ממוקש. אחריו לא-זעיר פנ-תנקש. שמר אמר וחייה ולא-תתעקס. באזק כל-אמריפי. אין בכם נפתח ועקס:

תוחלת להוניה ולשומרי סברה. תעלה ורטיה מפצע
וחבורה. תור מהשטרר כי אם כי להתגברה. לי-עצה
וותושיה. אני בינה לע' גבורה:

או בשפחתה רכב הקדש. מרובותים קדש.
אלפי שנאן להתقدس. ארני גם סייני בקדש:

יווצר לשבת נהמו

את-יום פדרותכם. אחיש ותרב גדרתכם. נהמו נהמו עמי.
יאמר אלהיכם: באשר לכת בעוליה. בם נחמות אכפיה. דברו על-לב ירושלם וקראו אלהיה: גיל ושיש
להגבר. גובל אבי המדבר. קול קורא במדבר:

יראו הוד אלהינו והדרו. העוזים צבינו ומצפים פארו.
חזקנו ונתחזקה לעשות במאמרו. להאמירו קדושים:

דורשי יהזה ומקשי פניו ותורתו ישאלו. דרך ומסלול
למוקם הוראה יסללו. כל-זיא גנשא וכלהר וגבעה ישפלו:
הר הקודש בית מושב יהזה. היושב אהל קרא לכל-המוני.
ונגלה כבוד יהוה: ולא-יבנף עוד גוזר וגופר. יהו עיניך ראות
шибת שומר. קול אומר:

זרע אמת בלוי מעיר בעשך להצין. זרים יקמו במסוכה בלוי
להחצין. יבש חצר גבל צין: חיל צובאים על-אריאל

ועל-עמה לבלם. חיל יאחוון יימונו חללים. ורב-אלתינו יקים לעולם: טוב וישראל מורה חטאיהם בדרכם בצלוי להחתה באביון. טובו לנהר ולומר זה אלי ישע עליון. על הר-גביה עלי-לך מבשרת ציון:

ישמח ויעלו עם בוטח בו. ישע וגדרלה לעשות למחטבו. הנה יהוה אלהים בחזק יבא: בבוד הלבנון שעית כל-גוזעה. בבריר ירבץ עמו שם בטוב מרעה. ברעה עדרו ירעעה: למי שלבו נוקפו ונידול בעניינו אוסף עמוסי מעשים. לחוץ א מלבו ידרש ויתור לפניו קבוץ נוחלי שלולות מים. מימרדר בשהלו מים:

מכتب נחמותי שחרתי בחזין עדי נאכני. מאקרים מפיו שמעו ויחלו כל-המוני. מיתכן אתרוות. יהוה: גzech בטח ישראאל בחירות להושיענו. נגלה לדושן טובו ישע לידענו. ואיש עצתו יודיעענו: סוד יהוה ליראי שמו וברחו. סוקר בראשית אחרית ושמיר תורה אשרחו. את-מי נועז ויבינהו:

עם עני מפרק ומperfט. עליון לתנו באךך אלתי המשפט. וילפרדו בארכח משפט: פקדוי يوم יום משעשעת. פרחה לנצר ולשمر בכל-עת מודעת. וילפרדו רעת: ציון שעורי אזכות אהוב העוסק לרזומנו. אבינו ימלא ומטע קדש יפארנו. ודרך תבונות יודיענו:

קדושים עשי רצון נוטה בדרכם שמים להפליא. קמייהם באין נחשבו לפני גואלי. הן גוים במר מדלי: רעתם מהרה מאד ולא שבוי. רפואה למקתם אין עלי-בי נתעבו. וכשחיק מאננים

נְחַשֵּׁבָה: שְׂבִطִי יִשְׂרָאֵל יִמְלֹט מִקְטָל. שׁוֹפֶט בָּצָדָק דָּלִים יִחַישׁ
בִּיאָתוֹ עַמוֹ לְנַטָּל. הַן אַיִם כִּפְךָ יִטּוֹל:

תַּקְרֵב שָׁגַיא כֹּחַ לֹא מִצְאָנוּךְ מִפְרוּם רוח עֲלֵינוּ הָעָר. תַּאֲבַת
לְזִופְתָּנוּ שְׁנִי גָּוֹרִי עַצִּים עַל־מִזְבֵּחַ לְהַבָּעָר. וְלִבְנֵנוּ אַיִן דִּי
בָּעָר: יוֹם מַאֲהָבָה בְּגָנְלָה. הַקְּרֻבָּת שְׁנִי תִּמְדִין חֲפָצָת
מִפְנֵי לְהַעֲלָה. וְחוֹתְמָיו אַיִן דִּי עַוְלָה: וְצָרוֹת הַרְאָשׁוֹנוֹת לְהַעֲבִיר
מַלְבָּד וְלִשְׁבָּח. דִּין אַשׁ וּמִים הַתָּמָם לְפִנֵּיךְ בְּעַשְׂתִּית מְרֻקּוֹחַ. וְקוֹי
יְהֹוָה יִחְלִיףּ בָּה:

הַפְּחַד בְּחוּרִי רְשֻׁעָה יְהֹוָה גְּדוּרִים. מִבְּטָחָם נָאָדר בְּקַדְשָׁ
בְּהַדְרִים. יַעֲלֵוּ אָבָר בְּגַשְׁרִים: חַשִּׁים קָוִם חַקִּיךְ וּתוֹרְךָ
יַעֲלָעוּ. מַאוֹרִים פָּהָר וּבְמַרְעָה טֻוב יְרֻעוּ. יַרְוֹצָוּ וְלֹא יִגְעַוּ:
חִיל גּוֹיִם יַאֲכְלוּ כְּעֵב יְעֻפּוּ. קָהָל גְּדוֹלָה וְחִיל רַב מְכֻלְּקָצָות
יַאֲסִפוּ. יַלְכִּוּ וְלֹא יִעָּפּוּ.

יְרָאו הַוד אֶל־הַיּוֹנָה וְהַדְרָה. הַעֲשִׂים אַבְיוֹנוֹ וּמִצְפִּים פָּאָרוֹ.
חַזּוֹן וּנְתַחְזּוֹקָה לְעַשְׂתָּה בְּמַאֲמָרוֹ. לְהַאֲמִירָה קְדוֹשָׁה:

קריאת התענית ציבורי

כִּי וַיְחַל מֹשֶׁה אֶת־פְּנֵי יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וַיֹּאמֶר. לְמֹה יְהֹוָה יְחַרֵה
אֲפָק בְּעַפְקָה אֲשֶׁר הַזְּצָאָת מִאָרֶץ מִצְרָיִם בְּכֹל גְּדוֹלָה
וּבִיד חַזְקָה: לְמֹה יֹאמְרוּ מִצְרָיִם לְאָמֶר. בְּרָעָה הַזְּצִיאָם לְהַרְגֵּ
אָתָּם בְּהָרִים וְלִכְלָתָם מִלְּפָנֵי הַאֲדֹמָה. שׁוּב מִחְרוֹן אֲפָק
וְהַנְּחָם עַל־הַרְעָה לְעַמָּה: וְלֹרֶל לְאָבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל

עֲבָדֵיך אֲשֶׁר נִשְׁבַּעֲת לְהֹם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיכֶם אַרְבָּה אַתְּ
וַיַּעֲשָׂם בְּכָבוֹדְךָ הַשְׁמִים וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתְנוֹ
לְזֹרֻעָלָם וְנַחַלְנוּ לְעָלָם וַיַּחֲמָם יְהוָה עַל־הָרָעוֹת אֲשֶׁר דָּבַר
לְעַשְׂתָּו לְעַמּוֹ:

לוֹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹמֶשֶׁה פִּסְלֵל־לְךָ שְׁנִי־לְחֹת אֲבָנִים כְּרָאשָׁנִים
וּכְתַבְתִּי עַל־הַלְּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הִי עַל־הַלְּחֹת
הָרָאשָׁנִים אֲשֶׁר שִׁבְרָתָה וְהִיה נְכוֹן לְבָקָר וּנְעַלְיתָ בְּבָקָר אֶל־
הַר סִינֵּי וְנַצְבָּת לִי שֶׁם עַל־רַאשֵּׁךְ הַהָר: וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עַפְدָּ
וְגַם־אִישׁ אַל־יַרְא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצָּאן וְהַבָּקָר אַל־יַרְשֵׁו אֶל־
מָול הַהָר הַהוּא: יִשְׂרָאֵל וַיִּפְסַל שְׁנִי־לְחֹת אֲבָנִים כְּרָאשָׁנִים
וַיִּשְׁלַּם מֹשֶׁה בְּבָקָר וַיַּעַל אֶל־הַר סִינֵּי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ
וַיַּקְרֵב בָּיו שְׁנִי־לְחֹת אֲבָנִים וַיַּרְדֵּה יְהוָה בְּעַנְוֹן וַיַּתְאַבֵּב עַמוֹּ
שֶׁם וַיִּקְרֵא בָּשֶׁם יְהוָה וַיַּעֲבֵר יְהוָה עַל־פְּנֵיו וַיִּקְרָא יְהוָה
יְהוָה אֱלֹהִים וַיְחִנּוּן אֶרְד אַפִּים וּרְבִיחֶסֶד וְאֶמֶת: נִצְר חֶסֶד
יְהוָה אֶל רְחוּם וַיְחִנּוּן אֶרְד אַפִּים וּרְבִיחֶסֶד וְאֶמֶת: נִצְר חֶסֶד
לְאֲלֹפִים נְשָׂא עַזְוֹן וַפְשָׁע וַחֲטָאת וַיְנַקֵּה לֹא יַגְנִיחַ פְּקָדוֹ עַזְוֹן
אֲבּוֹת עַל־בָּנִים וַעֲלַ-בָּנִי בָנִים עַל־שְׁלָשִׁים וַעֲלַרְבָּעִים: וַיִּמְהַר
מֹשֶׁה וַיִּקְדֵּם אֶרְץ הַיְשָׁתָחֹוו וַיֹּאמֶר אַסְ-נָא מִצְאָתִי חַן בְּעַינֵּיךְ
אָדָנִי לִלְדָ-נָא אָדָנִי בְּקָרְבָּנוּ בַּי עַם־קָשֵׁה־עַרְלָה הָא וְסִלְחֹת
לְעַונְנוּ וְלְחַטָּאתְנוּ וְנַחֲלָתְנוּ: וַיֹּאמֶר הַנָּה אָנֹכִי כָּרְתָּ בְּרִית גַּדְרָ
כָּל־עַמּוֹד אַעֲשֶׂה גַּפְלָת אֲשֶׁר לְאַנְבְּרוֹאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־
הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אָתָה בְּקָרְבָּו אֶת־מְעַשָּׂה יְהוָה
כִּי־נֹרֵא הוּא אֲשֶׁר אָנִי עֲשָׂה עָמָךְ:

הפטורה לתענית ציור במנחה

אומרים ברכת הפטורה לעיל עלי' 183 וקוראו:

דרשו יהוה בהמצאו. קראתו בהיותו קרוב: ישב רשות
דרפו ואיש און מחייבתי. וישב אל יהוה
וירחמו ואל אלהינו כי ריבת לשלוח: כי לא מחייבתי
מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי. נאם יהוה: כי גבויו שמים
מארץ. כן גבויו דרכי מדרכיכם ומחייבתי ממחייבתיכם:
כי כאשר ירד הגשם ותשלוג מניהומים ושם לא ישוב
בי אס-הרעה את הארץ והוליך והאמיכה. נתן ורעל לזרע
ולחם לאכלה: כן יהיה רברוי אשר יצא מפני לא-ישוב אליו
ריקם. כי אס-עשה את-אשר חפצתי והצליח אשר שלחו:
כיבש מה תצא ובshallום טובלון. ההרים והגבאות יפיצו
לפניכם רעה וכל-עצי השדה ימחארכף: מתחת הנעצוץ יעלה
ברוש ותחת הספרך יעללה הרס והיה ליהוה לשם לאות
עולם לא יברת: פ

בזה אמר יהוה שמרו משפט ועשו צדקה. כי קרובה
ישועתי לבוא וצדקתי להגלוות: אשרי אונוש יעשה זאת ובן
אדם יחיק בה. שמר שבת מחולין ישמר ידו מעשות כל-
רען: פ ואלי אמר בנהנבר הנלה אל יהוה
לאמר הבדל יבדילני יהוה מעם עמו ואלי אמר היסים הן
אני עז ישב: פ

ביכחיו אמר יהוה לפסיסים אשר ישמרו את-שבתו ובחורי
באשר חפצתי ומחזיקים בבריתך: וגתמי להם בביתי ובחומרתי

יד וְשָׁם טֹב מִבְנִים וּמִבְנּוֹת. שָׁם עַלְתָּם אֶתְנוֹלָה אֲשֶׁר לֹא
יִכְרֹת: וּבְנֵי הַגָּבֵר הַגְּלִילִים עַלְיהָוֹה לְשָׂרְתוֹ
וְלֹא הָבָה אֶתְּשָׁם יְהָוָה לְהִזְוֹת לוֹ לְעַבְדִים. כָּל-שָׁמַר שְׁבָתָ
מַחְלָלוֹ וּמְחוֹיקִים בְּבָרִיתֵי וּבְבִיאוֹתִים אֶל-הָר קָרְדָשִׁי וּשְׁמַחְתִּים
בְּבֵית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל-הָעָםִים וּבְחִיאָם לְרָצֹן עַל-מִזְבֵּחַ. כִּי בֵּיתִי
בֵּית-תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל-הָעָםִים: נָאָם אֶドְעַנִי יְהָוָה מִקְבֵּץ נְדָחִ
יִשְׂרָאֵל. עוֹד אֶקְבֵּן עַלְיוֹ לְנִקְבָּאוֹ:

ואומרים ברכות אחר הפטורה, לעיל עמ' 183, עד 'מן דוד'.

סדר
ברכות

ברכות המועות

לפני קביעת מזווה מברכים (ובחנוכת הבית מוסיפים מוטror לו, לעיל עמ' 293 ואילך):
ברוך אתה יהוה אלְהֵינוּ מלָך הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדַשְׁנוּ בְמִצְוֹתָיו וַיָּצַאנוּ לְקַבֵּעַ מִזְוָה:

לפני עשית מעקה מברכים:
ברוך אתה יהוה אלְהֵינוּ מלָך הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדַשְׁנוּ בְמִצְוֹתָיו וַיָּצַאנוּ לְעַשׂות מִעַקה:

ההולך למוד את גרכו אומר:
יהי רצון מלפניך יהוה אלְהֵינוּ שתשילח ברכך במעשה ידינינו:

התחל למוד את גרכו מברך:
ברוך אתה יהוה אלְהֵינוּ מלָך הָעוֹלָם השולח ברכה בברך הזה: מוד ואחר כך ברוך הרוי זור ברכה לבטלה.

לפני הפרשת תרומות ומעשרות מطلب ודאי מברכים (טפירות דמאי שם פירות ספק שהופרשו מהן מעשרות, פריש בלא ברכה):

ברוך אתה יהוה אלְהֵינוּ מלָך הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדַשְׁנוּ בְמִצְוֹתָיו וַיָּצַאנוּ להפריש תרומות ומעשרות:

לפני פרון מעשר שני ודאי מברכים:

ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אשר קדשנו במצוותיו
ויצנו על-פְּרִין מַעֲשֵׂר שְׁנִי:

בשתי הברכות דלעיל נהנים כדלקמן, lokhim מן התוצרת מעט יותר מאשר למאה
אוורמים:

יותר מאחד ממאה שיש כאן הרי הוא תרומה גודלה
בצד צפונו. אותו אחד ממאה שיש כאן ועוד תשעה
חלקים במותו הצד צפונים של הפרות הרי הוא מעשר ראשון.
אותו אחד ממאה שעשיותו מעשר ראשון עשו תרומת
מעשר. (בשנת מעשר שני ומעשר שני) (בשנת מעשר שני: ומעשר עני)
בדרכם. (בשנת מעשר שני ומחלול הוא וחמשו על-פרוטה במתבע
שיחרתו לחילול מעשר שני ורביעי). אם הוא רביעי היה
מחלול הוא וחמשו על-פרוטה במתבע שיחרתו לחילול
מעשר שני ורביעי.

המתבע לחילול מעשר שני ורביעי הוא מתבע שיש לו ערך ריאלי. וכל פעם שפודים ציריך
להמעיט טערו בערך של פרוטה, שהיא חלק האubarים מעך גרם כסף צורף, וצריך
שהיה מייחד לפידון מעשר שני ורביעי. מספר הפעוטים שניתן לחילול על כל מתבע הוא
מספר ערך הפרותות שיש בו. כשתמאל המתבע שהקציב, חיללו قولן חוץ מפרוטה
החומרה שבו על מתבע אחר שערכו לפחות שווה פרוטה, ואמרו:

**הפרוטה החמורה של-מעשר שני או רביעי ישאר מעשר
שני או רביעי. והモתר – מעשר שני ורביעי –
שיש בו יהיה מחלול הוא וחמשו על-מתבע זה.**

את המתבע الآخر ציריך לשחוק ואחר כך לזרוק אותו לרוח או לים. ביום האחרון של חול
המועד של פסח (לעתה ייש לבער בערב פסח) של השנים שלישית ותשית למחוזו
שנות השטיטה שם הימים של מעשר עני, יש לאבד את כל המתבעות לפידון שיש בידו.

אותו חלק של התouceרת שיקבע בתחוםה ותורמת מעשה, יש לאבדה בזורה שאין בה ביזון, ולטשל לקבור אותו. אחר שהופרש המעשר הראשון, אם אף לוי לא בא להב羞 אותו, מותר לבעלים לאכלו. המעשר השני מותר מיד באכילה אחריו שנפדה. המזב בקשר למעשר עני דומה למצב של מעשר ראשון. כל מי שאין בכיתו ואוכל לשנה אחת נשבע לעני ועל כן יכול הוא לנקחת לעצמו את מעשר העני, מי שיש לו אוכל בכית לשנה שלמה חייב להת את המעשר לעני.

כל הדברים הללו נאמרים לזמן הזה, כשאין בית המקדש, ולפי סברת רוב החכמים שדיין משפטיות ותרומות הילם ורק מדרבנן.

לפני פידון פירות ربיעי ודאי מברכים:

**ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על פידון רביעי**

אם פודים ربיעי בלבד אומרים:

**רביעי זה יהיה מחלל הוא וחמשו על פרוטה במטבע
שיחרתו לחלו ממעשר שני ורביעי**

ונוהגים במטבע כאמור לעיל בעין מעשר שני.

לפני הפרשת חלה מעיטה החייבת בהפרשה מברכים. ובספק שיורט המתחיב בהפרשת חלה, מפרש לאלה ברכה:

**ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו להפריש תרומה:**

האהה הטובלת לירדה, אחרי טבולה פעמי אחד מברכת והטובל שנית:

**ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על הטעילה:**

גר המתגיר בפני בית דין אחר טובל מברך:

**ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על הטעילה:**

לפני טבילה כל' או כלום נבים מברכים:

**ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׂנוּ בְמִצְוֹתָיו
וַצְּבָנָנוּ עַל-טְבִילַת כָּלִי** (כלים):

ברכות הנחביין

לפני שאוכלים לחם מהמשת מני דן נוטלים ידיים, וمبرכים:

**ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׂנוּ בְמִצְוֹתָיו
וַצְּבָנָנוּ עַל-נְטִילַת יָדִים**:

ואם אוכלים ירקות שטבלים אותם במשקה, נוטלים ידיים בלבד לומר ברכה,

אחרי נטילתידיים ללחם מברכים ברכה זו:

**ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא לְחֵם
מִן-הָאָרֶץ**; ואוכלים כויתמן הלחים.

על התבשיל או מאפה מהמשת מני דן (חו"ז מלחים) מברכים:

ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא מִינִי מְזוּנָה:
על כל פרdot העץ מברכים:

ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הָעָץ:
על פירות האדמה (ירקות כלל) מברכים:

ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הָאָדָמָה:
על היין או טין ענבים מברכים:

ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגְּפַנְןִים:
על דבר שאון גידולו מן הארץ (בשר דגים ביצה ובירה וכדומה) וגם על כל המשקים חוץ

מהרי מברכים:

ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁהַכְלֵן נְהִיה בְּרָבוֹרָה:

ברכות הרוח

על ריח טוב שבצעים או בשחטים מברכים:

ברוך אתה יה'ה, אל'הינו מלך העולם. בורא עצי בשים:

על ריח טוב שבשבכים מברכים:

ברוך אתה יה'ה, אל'הינו מלך העולם. בורא עשי בשים:

על תבלינים או בושם שאיתן מן הצומח מברכים:

ברוך אתה יה'ה, אל'הינו מלך העולם. בורא מני בשים:

על ריח טוב שבפירות מברכים:

ברוך אתה יה'ה, אל'הינו מלך העולם. הנזמן ריח טוב בפירות:

על ריח שמן אפרסמן מברכים:

ברוך אתה יה'ה, אל'הינו מלך העולם. בורא שמן ערבי:

מי שלובש בגד חדש או אוכל פרי חדש בשנה, או נכנס לבית חדש, או אוירע לו מאורע משפחתי במוירח, מברכ:

ברוך אתה יה'ה, אל'הינו מלך העולם. שהחינו וקימנו והגינו לזמן הזה:

ברכות הודאה על הראיה והشمיעה

הרואה ברקים או כוכבים מעופפים או כוכב שביט, וכן הרואה מרבותיות או הרים או ימה, אחר שלא ראה אותם שלושים יום מברכ:

ברוך אתה יה'ה, אל'הינו מלך העולם. עשה מעשה בראשית:

הרוואה את ים האוקיינוס אחרי שלא ראה אותו שלשים ים מברך:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם שעשה את הים הגדול:

השמעו רעם ורעדת אדמה מברך בכל יום. על הרעם אין חור על הברכה באותו היום כל עוד לא התפזרו העננים ולא התקשרו שוב:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם שפחו גבורתו מלא עולם:

הרוואה את הקשת בענן מברך:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם זכר הברית ונאמן בבריתו זקן במאמרו:

הרוואה אילנות מאכל פורחים בחודש ניסן מברך פעם אחת בשנה:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם שלא חסר בעולמו פלום ובירה בו בריות טובות ואילנות טובות להנות בחם בני אדם:

הרוואה בריות נאות מברך:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם שבקה לו בעולמו:

הרוואה אדם או בריה אחרת משונה ביותר מברך:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם משגנה הבירות:

השמעו בשורה סובה (או על שניין יי' לפני התנאים המוכאים בשו"ע או"ח סימן קע"ה) מברך:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם הטוב והמייטיב:

השמעו בשורה רעה ר"ל והרוואה בתי מנויות בחורבנן מברך:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם דין האמת:

הרוואה בתי נסויות בישובן אמרו:

ברוך (אתה יהוה, אלתינו מלך העולם). מציב גבולה אלמנה:

הרוואה חכם גדול בתורה מהכמי ישראל מברך:

ברוך אתה יהוה, אלתינו מלך העולם. שחלק מחייבתו ליראיין:

הרוואה חכם מאמותה העולם שחכם בחכמתה העולם אומר:

ברוך אתה יהוה, אלתינו מלך העולם. שגנתן מחייבתו
לבשר ודם:

הרוואה מלך ישראל מברך:

ברוך (אתה יהוה, אלתינו מלך העולם). שחלק מכבודו
ליראיין:

הרוואה מלך מאמותה העולם מברך:

ברוך (אתה יהוה, אלתינו מלך העולם). שגנתן מכבודו
לבשר ודם:

הרוואה מקום שנעשה בו נס לו או לאביו או לאמו או לרבו או לאבותיו או לאבותינו,
MBERCH:

ברוך אתה יהוה, אלתינו מלך העולם. שעשה לי (לאבי)\
לאימי\ לרבי\ לאבמתי\ לאבותינו) נס במקומות הזה:

הרוואה מקום שנעשה בו נסים לישראל, כגון מעברות הים, מעברות הירדן, מעברות נהלי
ארון, אבן שישב עליה משה כשעשה מלחמה עם עמלק והדومة להן מברך:

ברוך אתה יהוה, אלתינו מלך העולם. שעשה נסים
לאבותינו במקומות הזה:

הרואה אשתו של לוט מברך שתי ברכות:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. דין האמת:
ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. זכר הצדיקים:
 מברך עליה 'דין האמת' מפני שנעשתה נציב מלאה, 'זכור הצדיקים' על לוט שניעל
 בכוכות אברהם.

הרואה מקום שנעקר ממנו עבודה זהה בחוויה לאין מברך:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. שעקר עבורה זרה
מן המקומות הזה:

הרואה מקום שנעקר ממנו עבודה זהה בארץ ישראל מברך:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. שעקר עבורה זרה
זרה מארצנו:

הרואה את המרקוליס או שאר בתיהם עבודה זרה מברך:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. שמנת אריך אפים
לעוצבי רצונו:

הרואה אוכלוסי ישראל שהם שישים ריבוא מברך:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. חכם הרזים:

הרואה אוכלוסי אומות העולם אומר:

בזשה אפיקס מאיד חפירה يولדתכם. הגה אחרית גוים מדבר
צייה וערבה:

הרואה קבורי אמות העולם אומר:

בזשה אפיקס מאיד חפירה يولדתכם. הגה אחרית גוים מדבר
צייה וערבה: מתרם בלתייחיו רפאים בלתייקמי. לבן
פקודת ותשימים ותאבד כלזיכר למו:

הרואה אדם יקר לו אחריו שנרפא ממחלה קשה אומרו:

בריך רחמנא מלפנא רעלמא דיהבק לן ולא יהבק לעפרא:

הרואה אדם יקר לו אחרי שלא שמע לעיל כלום במשך שלשים יום אומר ברכת שהחיינו, ואחר י"ב חדש מברכ:

ברוך מחייה המתים:

תפילת הביננו

בשעת הדחק מתפלל אחר ג' ראשונות הבינו ואמור אחרונה ג' אחרונות, ונדריך לאומרה מעומד, ואין מתפלל הבינו בימות הגשימים ולא במוצ"ש וו"ט.

הBINNO יהוה אללהינו לדעת אתי-דריכך. ומול אתי-לבינו ליראהך. סולח היה לנו ונגהיה נואלים. ורתקני מפכווב. ודשננו בנאות ארץך. והנפוצים מארבע תקbez. וחתועים. בדעתך תשפט. ועל-הרשות תנור ידה. ויטמחו צדיקים בבנין עירך ובתקון היכלך. וצמיחות קרון לדודך. ועיריות נר לבן יש משביחך. טרם נקרו אטה תענה. בדבר שנאמר. וזה טرس-זיכראו ואני אענה. עוד הם מדברים ואני אשמע: ביאתה הוא העונה בעת צרה וצוקה לשומע תפלה. ברוך אתה יהוה. שומע תפלה:

תפילה בשעת הסכנה

החולן במקומות גודוי חיה וליסטים, אומר תפילה זו:

ארכבי עפק מרביין זדעתן קארה. יהי רצון מלפניך יהוה אללהינו שתפונ לכל-אחד ואחד בди פרנסתו ולכל-גוניה וגוניה בדי מחסורה ואני עמךן. ותטوب בעניך עשה. ברוך אתה יהוה. שומע תפלה:

סדר תפילה הדרך

יש אומרים:

וַיְסֻעוּ וַיָּהִי חֲתַת אֱלֹהִים עַל־הָעָרִים אֲשֶׁר סִבְיבוּתֵיכֶם וְלֹא
רְקָפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי יִעֱקֹב: לֹא־יִצְבֶּא אִישׁ בְּפָנָיכֶם.
פְּחַדְכֶם וּמָרְאָכֶם יִתְהַזֵּה אֱלֹהִיכֶם עַל־פָּנֵיכֶם כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
תִּדְרְכּוּ בָּהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם: עד כאן.

הויזא לדרכ ששיועה לפחות פרשה, לאחר שיצא מעובודה של עיר, לתחילה עומד
ואומר:

יְהִי רָצֵן מַלְפִינִיךְ. יְהֹהָא אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתוֹלִיכְנוּ
לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם וּמַדְרְכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַגְיִעַנֵּנוּ
לְמַחוֹז חֲפָצֵי לְחַיִים וּלְשָׁלוֹם הַתָּכוֹן לְשָׁבָת: וּמַחְיוּרֵנוּ לְשָׁלוֹם)
וּמַצְיאֵנוּ מִכְפָּה בְּלָאוּבִים וּאוֹרֵב בְּרַךְ וְתַגְנִיןֵנוּ לְחַן וּלְחַסְדָּר
וּלְרַחֲמִים בְּעִינֵיכֶם וּבְעִינֵינוּ בְּלִרְאוֹא. וּמַחְיוּרֵנוּ לְבִיטֵה לְשָׁלוֹם.
וְתַשְׁמַע קֹול תְּחִנּוֹנִי. (כִּי אֶל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתְחִנּוֹן אַתָּה). בָּרוּךְ
אַתָּה יְהֹהָה. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

בטיסה מוסיפים:

וַיְהִי רָצֵן מַלְפִינִיךְ שְׁתַשְׁמַרְנוּ מְרוּחַ טָעוֹה מִסְעָר וּמִצְעָר.
וַתּוֹצִיא רָוח טוֹבָה מַאוֹצָרָתִיךְ לְהַנְּגִיג אֲתִיכְסִפְינָת
הָאָוֹר. וַתּוֹצִיא בְּלִמְנַהֲגֵיכֶה שִׁינְגָנוּ אֹתָה בְּרָאֹוי. וְהַגִּיעֵנוּ לְמַחוֹז
חֲפָצֵנוּ לְחַיִים וּלְשָׁלוֹם בְּלִי שָׁוֹם פְּחַד. שְׁמַרְהָ נֶפֶשִׁי וְהַאֲילָנִי.
אֶל אֲבּוֹשׁ כִּי חִסְתִּי בָּה: וְאַנְתָּנוּ נְבָרֵךְ יְהָה. מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם.
הַלְלוּיָה: עד כאן.

ויעקב הַלְךָ לְדֶרֶכְךָ וַיַּגְעִיבּוּ מֶלֶאכִי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
כַּאֲשֶׁר רָאָם מְחַנֵּה אֱלֹהִים וְיִקְרָא שְׁמֵי הַמָּקוֹם הַהוּא
מְחַנִּים: יְהֹוָה עַל עַמּוֹ יִתְןּוּ יְהֹוָה יִבְרָךְ אֶת-עַמוֹּ בְּשָׁלוֹם: יִבְרָכְךָ
יְהֹוָה וַיִּשְׂמַרְךָ: יִאֲרֵן יְהֹוָה פָּנֵינוּ אֲלֵיךְ וַיְחַנֵּן: יִשְׁאָלֵנוּ יְהֹוָה פָּנֵינוּ אֶלְיךָ
וַיִּשְׁם לְךָ שָׁלוֹם: וַיִּשְׁמַע אֶת-שְׁמֵי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְאַנְּיָ אָבָרְכָּם:
הַמֶּלֶךְ הַגָּלֶל אֶתְיוֹ מִכְלְלָרָע יִבְרָךְ אֶת-הַגְּשֻׁרִים. וַיִּקְרָא בָּהֶם
שְׁמֵי וַיִּשְׁם אֶבֶתְיָ אֶבֶרְהָם וַיִּצְחַק. וַיָּדַע לְרָב בְּקָרְבָּ
הָאָרֶץ: לַישְׁועָתָךְ קְנִיתִי יְהֹוָה: הַנֶּה אַנְּכִי שְׁלָחֵן מֶלֶךְ לְפָנֶיךָ
לִשְׁמַרְךָ בְּדֶרֶךְ וְלִהְבְּיאֵךְ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר חָנַתִּי:

תפילה בכניסתו וביציאתו מהברך

קודם שיוכנס לכרכר, תפלל:

יהי רצון מלפניך. יְהֹוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי. שְׁתַכְנִיסֵּנִי לְבָרָךְ
זה לְשָׁלוֹם:

נכנס לשולם לכרכר, אמרה:

מודה אני לפניה. יְהֹוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי. שְׁהַכְנִסְתִּנִי
לְבָרָךְ זה לְשָׁלוֹם:

בקש לנאת מהברכה, אמרה:

יהי רצון מלפניך. יְהֹוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי. שְׁתוֹצִיאֵנִי מִפְּרָךְ
זה לְשָׁלוֹם:

יצא בשולם מהברכה, אמרה:

מודה אני לפניה. יְהֹוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי. שְׁהַזְּכַתִּנִי
מִפְּרָךְ זה לְשָׁלוֹם. וכשש שְׁהַזְּכַתִּנִי מִפְּרָךְ זה לְשָׁלוֹם. כִּי
תּוֹלִיכְנִי לְשָׁלוֹם וּבָנִים פְּצֻעִין לְשָׁלוֹם וְתִסְמְכִנִּי לְשָׁלוֹם וְתִאֵלִנִּי

מִכְפָּא אֹיֵב וְאֹרֶב בַּדָּרֶךְ. וְתַגְנִי לְחֵן וְלְחִסְד וְלְרָחִםִים בַּעֲנֵיךְ
וּבַעֲנֵינוּ כָּל־רוֹאִי. וְתַגְעִנִּי אֶל־מְחוֹז חַפְצִי לְשָׁלוֹם. וְתַחֲזִירִנִי
לְבִתְיִהְיָה לְחַיִם וְלְשֻׁמָּחָה וְלְשָׁלוֹם. וְתַשְׁמַע קֹל תִּפְלַתִּי בְּשֹׁ�
אֱלֹהִיךְ. וְתַעֲשֵׂה חַפְצִי הַיּוֹם הַהִיא. אָמֵן סָלה וְעַד:

אם אין משתחה בכרך, רק שעובר דרך הכרך, כולל הכל בשתי הפלות, כדרךנו:

קדום שיכנס לכרכך, יתפלל:

**יְהִי רָצֵן מִלְפְּנֵיךְ יְהֹוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי שְׁתַכְנִיסֵּנִי
וַתּוֹצִיאֵנִי מִבְּרֵךְ זוֹה לְשָׁלוֹם:**

יצא לשולם מהכרך, יאמרו:

**מוֹדָה אָנִי לְפָנֵיךְ יְהֹוָה אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי שְׁהַכְּנִסְתִּנִי
וַתּוֹצִיאֵנִי מִבְּרֵךְ זוֹה לְשָׁלוֹם:**

ברכת החמהה

הרואה חמהה בתקופתה והוא מכ"ח שנה לכ"ח שנה מברך: (הפעם הבאה תהיה בשנת תשע"ז בעה"ת).

**בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עֹשֵׂה מַעֲשָׂה
בְּרָאשֵׁית:**

סדר ברכת המזון

קודם שיברך ברכת המזון ביום החול אמרים מומור של אותו יום כמו שתות בשחרית, ובשבת אמרים 'מומר שיר ליום השבת' וכו', ובימים טובים אמרים המומר של י"ט כמו שתות כל אחד במקומו, ואחר כך אמרים 'למנחה במניות':

מִזְמֹר שֶׁיר לַיּוֹם הַשְׁבָתָה: טֹב לְמַנְצָחָה בְּנִגְנִית מַזְמֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחִינֵנוּ וַיִּבְרְכֵנוּ יְאָרֶן פָּנָיו אַתָּנוּ סָלָה: לְדֻעַת בָּאָרֶץ עֲשָׂר וַעֲלִילָגָבָל. עַלִי הַפִּזּוֹן בְּכָנּוֹר: כִּי שְׁמַחְתִּנִי יְהוָה בְּפַעַלְךָ בְּמַעַשְׂיךָ יְהִיד אַרְנָן: מִהְגִּדְלָו מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה. מֵאָדָם קָמָךְ מִחְשְׁבָתְיךָ: אִישְׁ-בָּעֵר לֹא יָדַע כּוֹבֵד לְאִיבֵּן אַתְּ-זָאת: בְּפִרְחָה רְשָׁעִים כִּמוֹ עַטְבָּן וַיַּצִּיצוּ כָּל-פָּעֵל אָזָן. לְהַשְּׁמָדָם עַדְיָעָד: וְאַתָּה מְרוּם לְעַלְמָם יְהוָה: כִּי הָנָה אִיבֵּיד יְהוָה. כִּי-הָנָה אִיבֵּיד יְהִיד אָבָדוֹ. יַתְפִּרְדוּ כָּל-פָּעֵל אָזָן: וַתָּרֶם כְּרָאִים קָרְנִי. בְּלֹתִי בְּשֶׁמֶן רָעֵנן: וַתְּפַט עַיִן בְּשֹׁוֹרִי. בְּקָמִים עַלִי מְרֻעִים. תְּשַׁמְּעֵנָה אָונִי. צָדִיק בְּתִמְרָרִי. כָּאַרְוּ בְּלִבְנָנוּן יְשָׁגָה: שְׁתוֹלִים בְּבֵית יְהוָה. בְּחַצְרוֹת אֱלֹהִינוּ יְפִרְחָה: עוֹד יַנְבּוּן בְּשִׁיבָה. דְּשָׁנִים וּרְעִנִּים יְהוָה לְהַגִּיד כִּי-שָׁר יְהוָה. אָרוֹן וְלֹא-עוֹלָתָה בָּז:

סדר זימון בעשרה:	סדר זימון בשלשה:
ואם הם עשרה או יותר יאמר המברך:	אם המוסכין שלשה יאמר המברך:
בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָכַלְנוּ מִשְׁלֹו;	בָּרוּךְ שֶׁאָכַלְנוּ מִשְׁלֹו;
ועוניין המוסכין: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָכַלְנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוּבוֹ חִיָּנוּ;	ועוניין המוסכין: בָּרוּךְ שֶׁאָכַלְנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוּבוֹ חִיָּנוּ;
מי שלא אכל מהם אומר:	מי שלא אכל מהם אומר:
בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ בָּרוּךְ שְׁמוֹ תָּפִיד לְעוֹלָם וְעַד;	בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ תָּפִיד לְעוֹלָם וְעַד;
וחור המברך: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָכַלְנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוּבוֹ חִיָּנוּ;	וחור המברך: בָּרוּךְ שֶׁאָכַלְנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוּבוֹ חִיָּנוּ;

סדר זימון לსעודת שבע ברכות:

הטומן אומר: בראות מְרֻן וּרְבָּנָן וּרְבּוֹתִי: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהָשַׂמְחָה בְּמַעֲנוֹ. שֶׁאָכַלְנוּ מִשְׁלֹו; ועוניין המוסכין:	בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהָשַׂמְחָה בְּמַעֲנוֹ. שֶׁאָכַלְנוּ מִשְׁלֹו. וּבְטוּבוֹ חִיָּנוּ; מי שלא אכל מהם אומר: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ וּבָרוּךְ שְׁמוֹ תָּפִיד לְעוֹלָם וְעַד שֶׁהָשַׂמְחָה בְּמַעֲנוֹ; החומר חורו: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהָשַׂמְחָה בְּמַעֲנוֹ. שֶׁאָכַלְנוּ מִשְׁלֹו. וּבְטוּבוֹ חִיָּנוּ;
--	---

יחיד המברך: **בָּרוּךְ מִשְׁבֵּיעַ לְרֻעָבִים. בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ:**
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. קָדוֹם אַתָּה הָעוֹלָם כָּלֹ.
**בְּטוּבְךָ בְּחֵן וּבְחֶסֶד וּבְרָחֶמים כָּאָמָר. נָתָן לְחֵם
לְכָל-בָּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם חֶסְדוֹ. כִּי הוּא זָן וּמִפְרָגָס וּמַכְלָכֵל לְכָל-**

ומכין מזון לכל־בריותיו ולבָּל־מעשה ידו אֲשֶׁר בָּרָא. ברוד אַתָּה יהֹה. הַזְּהָבָה:

נָדָה לְךָ יהֹה אלְהִינוּ וגָפָרֵךְ מַלְכֵנוּ גַּשְׁבָּחֵךְ יָזְרָנוּ
וְנָהָרֵךְ מַושְׁיעֵנוּ וְנָמְלִיכֵךְ מֶלֶךְ יְחִידָה חַי
הָעוֹלָם. בְּיַהְנְחַלְתָּנוּ יהֹה אלְהִינוּ אָרֶן חַפְדָה טוֹבָה
וּרְחַבָּה. (האישה אמרה: ברית ותורה) חַיִים ומוֹן. וְעַל־
שְׁחוֹצָתָנוּ יהֹה אלְהִינוּ מַאֲרִין מִצְרִים וְפָרִידָנוּ מַלְכֵנוּ מִבֵּית
עֲבָדִים (האישה אמרה: וְעַל־בְּרִיאָתָךְ שְׁחַתָּתָ בְּבָשָׂרָנוּ וְעַל־
תוֹרָתָךְ שְׁלִמְדָתָנוּ) וְעַל־חַקִּיקָה רְצָוָה שְׁחוֹדָעָתָנוּ. וְעַל־חַיִים
וּמוֹן שְׁאַתָּה זֶן וּמִפְרָנָס אָוֹתָנוּ תִּמְדַּיד בְּכָל־יָמִים וּבְכָל־עַתָּה
וּבְכָל־שָׁעָה וּבְכָל־רַגְעָה)

בחנוכה וכיפורים אמרים:

**עַל־הַנְּסִים וּעַל־הַגְּבוּרוֹת וּעַל־הַתְּשׁוּעוֹת וּעַל־הַפְּלָחָמוֹת וּעַל־
הַפְּרָקָן וּעַל־הַפְּרוֹת שְׁעִשְ׀ית עַפְנוּ וְעַם־אֲבוֹתֵינוּ. בַּיּוֹם הַהִם
בְּזַמָּן הַזֶּה:**

בחנוכה:

בַּיּוֹם מְרֻדְכִּי וְאַסְטָר בְּשֻׁוּשָׁן
הַבִּירָה. בְּשַׁעַםְדָר עַל־יָהָם
הַפּוֹן הַרְשָׁעָה. וּבְקַשׁ לְהַשְּׁמִיד
לְהַרְגֵּז וּלְאַבְדֵּר אַתִּיכְלַת־יְהוּדִים.
מְנֻעָר וּמְרַזְמָן טָף גַּנְשִׁיט בַּיּוֹם
אֶחָד. בְּשַׁלְוָשָׁה עַשֶּׂר לְחַדְשָׁה
שְׁנַיִס־עַשֶּׂר הַוְאִיחָדָשׁ אֶדְר
וְאַתָּה בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים הַפְּרָתָה
נְקַמְתָּם. מִסְרָת גְּבוּרִים בַּיד
אַתְּעַצְתָּו. וּקְלָקְלָת אַתְּ

בַּיּוֹם מְפַתִּיחָה בְּנֵי־חַנּוּן כְּהֵן גָּדוֹל
חַשְׁמֹונָא וּבְנֵי־בָּשָׁעַמְדָה
עַל־יָהָם מְלֹכוֹת זֶן הַרְשָׁעָה
לְשַׁקְבָּחָם מְתוֹרָתָךְ וּלְהַעֲבִירָם
מְחַקֵּי רְצָוָה. וּשְׁלָלָם לְבָבוֹ: וְאַתָּה
בְּרַחְמִיךְ הַרְבִּים עַמְּדָת לְהָם
בְּעַת צְרָתָם. רַבָּת אַתִּירִיכְם.
דְּנַת אַתִּידִינָם. נְקַמְתָּם אַתְּ

בחינה

בפורים

מְחַשְּׁבָתוֹ; וְהַשְׁבֹּתָה לֹא גָּמוֹלֶה בָּרָאשׁוֹ. וְתַלְוֵוْ אֲתָנוֹ וְאַתִּיבְנֵו עַל־הַעַזִּים; וְכַשְּׁם שְׁעִשְׂתִּי עַמּוֹ אַבּוֹתֵינוּ נָסָ. כִּן עֲשָׂה עַמְּנֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ פָּلָא וְנָסִים בְּעֵת הַזֹּאת. וְנוֹדָה לְשֻׁמְךָ הַגָּדוֹלָ סָלהָ:

חֲלִשִּׁים. וּרְבִים בַּיָּד מַעֲטִים. וּטְמָאִים בַּיָּד טְהֹוּרִים. וּרְשָׁעִים בַּיָּד צְדִיקִים. וּוֹרְדִים בַּיָּד עֲסָפִים תּוֹרְתָּךְ. וְלֹךְ עֲשִׂית שָׁם גָּדוֹל וּקְדוּשָׁ בָּעוֹלָם. וְלֹעַפְךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂית תְּשׁוּעה גְּדוֹלָה. וְאַחֲרָכָה בָּאוּ בְּנֵיךְ לְדִבְרֵי בִּתְחָה. וּפְנֵינוּ אֶת־הַכְּלָד. וְתַהֲרוּ אֶת־מִקְדָּשָׁךְ. וְהַדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחִזְרוֹת קָרְשָׁךְ. וּקְבִיעָם שְׁמוֹנָה יָמִים בְּהַלֵּל וּבְהַדָּאָה. וְכַשְּׁם שְׁעִשְׂתִּי עַמּוֹ נָסָ. כִּן עֲשָׂה עַמְּנֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ פָּלָא וְנָסִים בְּעֵת הַזֹּאת. וְנוֹדָה לְשֻׁמְךָ הַגָּדוֹל סָלהָ:

**על כל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אָנוּ מַזְדִּים וּמַבְרְכִים אֶת־שֻׁמְךָ תִּתְפְּרַךְ
שֻׁמְךָ תִּמְדֵר אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ. וְהַגְּמָךְ לְנוּ מַאֲרִיןָנוּ וְנוֹדָה
לְךָ עַל־נְחַלָּת אַבּוֹתֵינוּ וְעַל־מְנוֹנָת שְׁחַנְגַּתְנוּ (נ"א: שְׁחַנְגַּתְנוּ).
בריך אתה יְהֹוָה. עַל־הָאָרֶץ וְעַל־הַמּוֹזָן:**

בשבת פותחים בנהמה:

**נְחַמְּנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַפְךָ. וְעַל־יְרוּשָׁלָם
עַירָךָ וְעַל־צִיּוֹן מִשְׁפָּן בְּבוֹדֵךָ וְעַל־מִלְכֹות בֵּית דָוד
מִשְׁיחָךָ. וְעַל־הַבִּית הַגָּדוֹל וְהַקְּרוֹשׁ שְׁנִקְרָא שָׁמָךָ עַלְיוֹ וְעַלְנוּ.
רוּעָנוּ וְינָנוּ פְּרָנָנסָנוּ וּכְלָכְלָנוּ. הַרְוִיחָנוּ הַרְיוֹחָה לְנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ
מִתְּהִרְהָה מִפְּלִצְעָתֵינוּ. וְאַל־תִּצְרִיכֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ לִרְיָה
מִתְּנַת בָּשָׁר וְדָם אֶלָּא לִזְקָדֵד הַמְּלָאָה וְהַרְחָבָה. לְאַגְבּוֹשׁ**

**רְחָם יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ עַלְנוּ וְעַל־יִשְׂרָאֵל עַפְךָ. וְעַל־יְרוּשָׁלָם
עַירָךָ וְעַל־צִיּוֹן מִשְׁפָּן בְּבוֹדֵךָ וְעַל־מִלְכֹות בֵּית דָוד
מִשְׁיחָךָ. וְעַל־הַבִּית הַגָּדוֹל וְהַקְּרוֹשׁ שְׁנִקְרָא שָׁמָךָ עַלְיוֹ וְעַלְנוּ.
רוּעָנוּ וְינָנוּ פְּרָנָנסָנוּ וּכְלָכְלָנוּ. הַרְוִיחָנוּ הַרְיוֹחָה לְנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ
מִתְּהִרְהָה מִפְּלִצְעָתֵינוּ. וְאַל־תִּצְרִיכֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ לִרְיָה
מִתְּנַת בָּשָׁר וְדָם אֶלָּא לִזְקָדֵד הַמְּלָאָה וְהַרְחָבָה. לְאַגְבּוֹשׁ**

בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם הַבָּא. כִּי בְּשֵׁם קָדוֹשׁ הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא בְּטַחַנוֹ. וַיָּבֹא אֱלֹהִים וּמָשִׁיחַ בְּנִידּוֹר בְּמִתְרָה בְּימֵינוֹ
וַיַּבְיאוּ לָנוּ שְׁמוּעָה תֹּובָה מַארְצֵן מְרַחַק. וְאֶפְעַלְפִּישָׁאכְלָנוּ
וְשִׁתְנָנוּ חֲרֵבָן בִּיתָךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדּוֹשׁ לְאַשְׁכָּחָנוּ. אֶל-תְּשַׁבְּחָנוּ
לְנִצְחָה וְאֶל-תְּשׂוּבָנוּ לְאַרְךְ יָמִים:

בשבת מוסיפים:

ובנה אֲתִירֹשָׁלִים עִיר קָדוֹשׁ בְּמִתְרָה בְּימֵינוֹ.

רָצָח וְחַלְצָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתָךְ וּבְמִצְוֹתָיו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהַקְדּוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יּוֹם זה גָּדוֹל בְּקָדוֹשׁ הוּא מִלְפְנֵיךְ לְשִׁבּוֹת
בוֹ וְלִנְחָה בּוֹ בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹתֶךָ. בְּרָצָנָךְ הַנְּחָה לְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֶל-תְּהָא צָרָה וְזַעַם וְאֶנְחָה בְּיּוֹם מִנְחָתָנוּ. כִּי אָמַר דָּידִיד. הָנִיחָה יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְעַפְתָּו וַיֵּשֶׁבּוּ בִּירוּשָׁלָם עַד-לְעוֹלָם: וּנְאָמַר. שֶׁם אֲזִמָּה
קָרְנוּ לְזִירָה. עַרְכָּתִי נָר לְמִשְׁחָה: וְתִמְלָךְ עַלְמָנוּ אַתָּה לְבָרֶךְ וּהֹשִׁיעָנוּ
לְפָעֵן שָׁפָךְ. וְתַחַטְמָנוּ בְּנָחָות יִרְשָׁלָם. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַיּוֹשָׁוֹת
וּבַעַל הַנָּחָות:

בראש חודש, ביום טוב ובוחנו טומס מוסיפים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יְעַלָּה וְיַבָּא. גַּעֲיעָ. יְרָאָה (נִא: וְיַרְאָה)
יְרָאָה. וְיִשְׁפָעַ. וְיִפְקָד. וְיִכְרֹן וְיִרְוֹנוּ וְיִכְרֹן אֲבוֹתֵינוּ.
וְיִכְרֹן יִרְשָׁלָם עִירָךְ. וְיִכְרֹן מָשִׁיחַ בְּנִידּוֹר עַבְדָךְ. וְיִכְרֹן בְּלַעַפְךְ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךְ לְפָלִיטה לְטוֹבָה. לְחֵן וְלְחֵסֶד וְלְרִחְמָים וְלְרָצְונָם
בְּיּוֹם

בראש החודש:	בפסח:	בשבועות:
רָאשׁ הַחֲדָשָׁה	חַג הַמִּצְוֹת	חַג הַשְׁבּוּעוֹת
בראש השנה:	בஸוכות:	בשmini עצרת ושמחת תורה: לאוכל בויה"כ:
הַכְּפֹרוֹת	חַג הַסְכּוֹת	שְׁמַנֵּי חַג הַעֲצָרָת הַכְּפֹרוֹת

הזה. זכרנו יהוה אלתינו בו לטוּבה. ופרקנו בו לברכה. והושענו בו לחיים טובים. בךבר ישועה ורחמים. וחום ותחנו ורחם עלינו והושענו. כי אלקינו עיננו. כי אל מלך חנון ורוחם אתה:

בחול חותמים:		בשכחת חותמים:
ברוך	אתה	יהוה.
מןכם	עמו	בבנין
ישראל	ישראלים.	אמן: וממשיך 'בחיינו'.
ירושלים.	ירושלים.	

בְּחִינֵּנוּ ובמהריה בימינו תבנה עיר ציון ותפונן העבוֹרָה
בִּירוּשָׁלָם:*)

*) ברכות לשוכחה רצה או יعلا ויבוא (פרט לו"כ), לפני שהחילה את הברכה הבאה:

מי שזכה רצה בשכחת אמרה:

ברוך אתה יהוה. אלתינו מלך העולם. אשר נתן שבתו למשוכה
לעמו ישראל באבבה. לאות ולברית. ברוך אתה יהוה.
פרקdash השבטים:

מי שזכה יعلا ויבוא בראש חדש אמרה:

ברוך אתה יהוה. אלתינו מלך העולם. אשר נתן ראש חדשים
לעמו ישראל באבבה. לאות ולברית. בראשי חדשים.
לוברון. ברוך אתה יהוה. מקדש השבטים וישראל וראשי חדשים.

מי שזכה רצה גם יعلا ויבוא בראש חדש שחל בשכחת אמרה:

ברוך אתה יהוה. אלתינו מלך העולם. אשר נתן שבתו למשוכה
לעמו ישראל באבבה. לאות ולברית. בראשי חדשים
לוברון. ברוך אתה יהוה. מקדש השבטים וישראל וראשי חדשים:

מי ששכח יعلاה ויבוא ביום טוב יאמר:

ברוך אתה יהוה. אלתינו מלך העולם. אשר נתן מועדים לשמחה
לעמו ישראל. לאות ולבירית. ברוך אתה יהוה. מקדש
ישראל ויהונאים: ובשבת אמר 'נחמננו' קורם.

מי ששכח רצה גומ יعلاה ויבוא ביום טוב של שבת יאמר:

ברוך אתה יהוה. אלתינו מלך העולם. אשר נתן שבתות למנוחה
לעמו ישראל באhabba. לאות ולבירית. ומועדים לשמחה.
ברוך אתה יהוה. מקדש השבת וישראל ויהונאים:

מי ששכח יعلاה ויבוא בחול המועד יאמר:

ברוך אתה יהוה. אלתינו מלך העולם. אשר נתן מועדים לעמו
ישראל לשנון ולשמחה. אתייוס חג (פלווי) הוה: אויש חותם.

מי ששכח רצה גומ יعلاה ויבוא בשבת חול המועד יאמר:

ברוך אתה יהוה. אלתינו מלך העולם. אשר נתן שבתות למנוחה
ומועדים לעמו ישראל לשנון ולשמחה. ברוך אתה יהוה.
מקדש השבת וישראל ויהונאים:

מי ששכח יعلاה ויבוא בראש השנה יאמר:

ברוך אתה יהוה. אלתינו מלך העולם. אשר נתן ימים טובים
לעמו ישראל. אתייוס הוֹכְרֵן הוה: אויש חותם.

מי ששכח רצה גומ יعلاה ויבוא בראש השנה של שבת יאמר:

ברוך אתה יהוה. אלתינו מלך העולם. אשר נתן שבתות למנוחה
לעמו ישראל באhabba לאות ולבירית. ימים טובים. אתייוס
הוֹכְרֵן הוה. ברוך אתה יהוה. מקדש השבת וישראל ויום ההכrown:

ברוך אתה יהוה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲבִינוּ מֶלֶכְנוּ אֱדִירֵנוּ גּוֹאַלֵנוּ קָדוֹשֵנוּ קָדוֹשׁ יַעֲקֹב רֹועֵנוּ רֹועֶה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמִּיטִיב לְכָל שְׁבָכְלִיזָם וּזָם. הוּא מִיטִיב לְנוּ הוּא גּוֹמְלֵנוּ הוּא גּוֹמֵל לְנוּ הוּא גּוֹמְלֵנוּ לְעֵד. חִנּוּ וְחִסְדָךְ רַוח וּרוּחָמִים בְּכָל־טוֹב:

(**הַרְחָמָן** הוּא יִמְלֶךְ עַל־נוּ לְעוֹלָם וְעַד: **הַרְחָמָן יִתְפָּרֵךְ עַל־כִּסְאֵ בְּבוֹדוֹ:** **הַרְחָמָן יִשְׂתַבֵּחַ בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ:**)

הַרְחָמָן יִשְׂתַבֵּחַ לְדוֹרֵ דּוֹרִים: **הַרְחָמָן יִתְפָּאֵר לְנִצְחָה נִצְחָה:** **הַרְחָמָן יוֹלִיכֵנוּ קְוֹמָמִיתָה:** **הַרְחָמָן יִזְלַלֵנוּ מְעֻנִיתָה:** **הַרְחָמָן יִפְרַנְסֵנוּ בְּכָבוֹד:**

(**הַרְחָמָן יִזְלַלֵנוּ מִפְּתָחָה מִשְׁנָה:** **הַרְחָמָן יִזְלַלֵנוּ מִכְלָפָגָע רָע:** **הַרְחָמָן יִזְלַלֵנוּ מִדִּינָה שְׁלָגִיהָנָם:** **הַרְחָמָן יִשְׁבּוֹר עַול גּוֹיִם מַעַל־צְאוֹרָנוּ:** **הַרְחָמָן יִטְבִּיב אַחֲרִיתֵנוּ מַרְאֵשִׁיתֵנוּ:** **הַרְחָמָן יִסְלַק יִצְרָאֵר הַרְעָ מִקְרָבֵנוּ:** **הַרְחָמָן יִהְיֶה לְנוּ עֹזֵר וּסֹמֵךְ בְּכָל־מָקוֹם:** **הַרְחָמָן יִשְׁמַר צָאתֵנוּ וּבָזָנוּ מַעַתָּה וּעַד־עוֹלָם:** **הַרְחָמָן יִבְרַךְ אַתְּ־הַבִּתְהָרָה וְאַתְּ־הַשְּׁלָחָן הַהָה וְאַנְחָנוּ שָׁאכְלָנוּ עַלְיוֹ:** **הַרְחָמָן יִבְרַךְ אַתְּ־בְּאַחֲרֵיךְ וְאַחֲרֵיךְ מִפְּטוֹשׁ בְּשָׁמוֹ הַגְּדוֹלָבְמוֹ שְׁבָרֵךְ אַתְּ־אֲבֹתֵינוּ אֶבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מֶלֶךְ כָּל. בְּן יִבְרַךְ אַוְתֵנוּ בְּלָנוּ יִחְדָּבֵר בְּבָרְכָה שְׁלָמָה. וּנְאָמָר אָמָן: **הַרְחָמָן יִשְׁלַח לְנוּ אֶלְיוֹן הַנְּבִיא זָכָר לְטוֹב. וַיְלַפְּדָנוּ לְקַח טָוב. וַיַּפְתַּח לְנוּ אַתְּ־אֹזֶרֶת הַטּוֹב:** **הַרְחָמָן יִטְעַתּוּתָה וְאַהֲבָתוּ בְּלָבָנוּ לְבָלָתִי נְחַטָּא:** **הַרְחָמָן יַזְבִּנוּ לִימּוֹת הַפְּשִׁיחָה וְלִמְתֵּן הָעוֹלָם הַבָּא:**)**

בஸודה של אחר ברית מילה מוסיפים:

הרחמן. יברך פלוּ הַגָּעֵר הַזֶּה וְאַתָּ אָבִיו וְאַתָּ אָמוֹן וַיְזַכֵּר לְחַנְכָּנוּ
וְלְחַקְמָנוּ מִזְמִינִי וְהַלְאָה יָרַצָּה דָּמוֹן וַיְהִי אָלְדוֹן:
עַמּוֹ:

הרחמן. יברך הנער הזה. הנפול לשמונגה (כשהברית שלא במנה:
לנכונה). ויהיו ידיו אמונגה. ויזכה לראות פני שוכן מעונגה.

שליש פעים בשנה:

הרחמן. יברך המוחל הפל בשר ערלה. אשר מל ופרע ומוץ
רמי הפללה. כי מירא וחדר עבורתו פסולה. אם
שליש אללה לא יעשה לה:

הרחמן. יברך בעליך ברית מילה. אשר שש לעתות אדק בגילה.
ויתנים לשם ולתלה. שכן בשם מעהה:

הרחמן. ישלח לנו משיחו תמים. בזכות חתנו הנפול בדים.
ויקבץ מתחד לאותם. עם מפואר ומספרל בין העפים:

הרחמן. אשר חנן הילד הזה לאביו ולאמו. הוא גן עלוי מפירים.
ובשלום יבא אל-מקומו. באפרים ובמנשה לשמו. יקראה
בישראל اسمו:

הרחמן. הוא פקד יפקדו ברחמים. להכניסו ברת חכמים.
יעבדו עמי. ותשתחוו לו לאומים:

הרחמן. רבות שנים יתחיה. וצדך לרנגלו יקראהו. ובנחתת ציון
יראהו. ואת-עמו בשלום יברכהו:

הרחמן. יברך הנער הזה הנפול וכל-חברתו. יטמא אביו ותגל
יולדתו. ויזכו הפסובין בסעודתו בני בנים להראות:

וניש תקווה לאטריותו:

הרחמן. מהרה יזכיר זאת מצותו בה יפדרה איזומתו. ורחום יעורר
על-עדתו. קהלי יקבץ בחמלתו:

וממשיכים 'הרחמן' ישים עליון ברכה' וכו'.

בשבתו: **הָרְחִמֵן** הוּא יַנְחִילֶנּוּ עָלָלָם שְׁכַלּוּ שְׁבַת מִנוֹחָה לְתַיִּ הָעוֹלָמִים:

בראש חידש: **הָרְחִמֵן** הוּא יַחֲדֵשׁ עַלְמֵנוּ אֶת־הַחֹזֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

בײַיט: **הָרְחִמֵן** יַגְעִישׁוּ לְמוֹעָדִים וְלִרְגָּלִים אֶחָרִים הַבָּאִים לְקַרְאָתָנוּ:
לְשָׁלוֹם:

בראש השנה: **הָרְחִמֵן** הוּא יַחֲדֵשׁ עַלְמֵנוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֶּה לְטוֹבָה
וְלִבְרָכָה:

בסוכות: **הָרְחִמֵן** הוּא יַקְיִם אֶת־סְבִתַת דָוִיד הַגּוֹפֶלֶת:

אם שכח לומר 'על הניסים' אמר:
הָרְחִמֵן, יַעֲשֵׂה לְנוּ נְסִים וְנְפָלוֹת בְּשָׁמֶן שְׁגָשָׁה לְאֶבֶוּתִים
בְּיָמֵינוּ הַהֵם בְּזַמָּן הַזֶּה. בַּימֵי כּוֹי לְעַל עַמּוֹן 389 וְאילך.

הָרְחִמֵן יַשְׂרִים עַלְמֵנוּ בָּרָכָה חַיִם וְשָׁלוֹם:
מְגַדּוֹל יַשְׁיוּת מְלָכָו וְעַשְׂהַחֲסָד לְמַשְׁיחָו לְדָרְדָר וְלִזְרָעָן
עַד־עַולָּם: עַשְׂה שָׁלוֹם בְּמִרְאָמָיו. הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם
עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל:

ואם יש בידו כוס של יין מביך:
סְבִּרִי פְּרָנָן. (הקהל עונה: **לְתַיִּים**):
בָּרוֹךְ אַתָּה יְהָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בָּרוֹא פָּרִי הַגּוֹפֶן:

אורח מברך לבעל הבית ואומרו:
הָרְחִמֵן יִבְרֹךְ אֶת־מָוֵרִי בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה. אָזֶה וְאֶת־אָשֶׁתוֹ
וְאֶת־בְּנֵי וְאֶת־כָּל־אָשֶׁר לוּ. בֶּמוּ שְׁנַתְבְּרָכוּ אֶבֶוּתִינוּ.
אֶבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב. בְּכָל מִפְּלָי וְכָל. בֶּן יִתְבְּרָכוּ יְחִיד בְּבָרָכה
שְׁלָמָה. וּנְאָמֵר אָמֵן:

יְהִי רَצُونَ מִלֶּפֶנִי אֱלֹהִים הַשְׁמִים. שֶׁלَا יִבּוֹשׁ מוֹרֵי בָּעֵל הַבַּיִת
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכְלֶם לְעוֹלָם הַבָּא. נִצְלֵיכָה מְאֹד
בְּכָל נִכְסִיּוֹ. וַיְהִי נִכְסִיּוֹ וְנִכְסִינוֹ מִצְלָחָן וּקְרוֹבָין לְעִיר.
וְאֶל-יִשְׁלוֹט שְׂטָן לֹא בָּמְעָשָׂה יָדַיו וְלֹא בָּמְעָשָׂה יָדֵינוּ.
וְאֶל-יִזְדַּקְקָה לֹא לְפָנָיו וְלֹא לְפָנָינוּ. דָּבָר רָע וְהַרְהֹור עֲבָרָה
וְשׁוֹן מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

מִמְרוֹם יַלְמֹדו עָלֵינוּ וְעַלְנוּ זִכּוֹת שְׂתַהָא לְמִשְׁמָרָת שְׁלָום.
נְשָׂא בְּרָכָה מֵאָת יְהֹהָה. וְצִדְקָה מֵאֱלֹהִי יִשְׁעָנוּ.
וּגְמַצְאֵתָנוּ וְשְׁכַלְטֹוב. בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאַדְמָם:

ואם נמצא מבחן לעיר יאמר:

הַרְחָמָן יְחִזְקֵרֵנוּ לְבַתִּינוּ לְשָׁלוֹם וְלִשְׁמָמָה:

ברכת מעין שלש

על מני מזונות מהמשת טיני דגן, על יין או מין ענבים או פירות משבעת המינים אומרים:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. על-

אם אכל מזונות: אם שתי יין, או מין ענבים: הגפן ועל-פָרִי הגפן	המrichtה ועל-הככללה
אם אכל פירות משבעת המינים: ושתה יין או מין ענבים: המrichtה ועל-הככללה ועל-הען ועל-פָרִי הען	הען ועל-הככללה ועל-פָרִי הען
אם אכל מין מזונות ופירות משבעת המינים: ושתה יין או מין ענבים: הגפן ועל-פָרִי הגפן ועל-הען ועל-פָרִי הען	המrichtה ועל-הככללה ועל-פָרִי הגפן ועל-פָרִי הען
אם אכל פירות משבעת המינים ושתה יין או מין ענבים: הען ועל-הככללה ועל-הגפן ועל-פָרִי הען	הען ועל-הככללה ועל-פָרִי הען

וחפוד ממשו:

ועל-תנובת השדרה ועל-ארץ חמדת טובה ורחבה. ברית
ותורה. חיים ומazon שרצית והנחלת את-אבותינו. רחם יהוה
אלתינו עליו ועל-ישראל עטף ועל-ירושלים עירך ועל-צ'zion
משכן בבודך ועל-מלכות בית דוד משיחך ועל-מכונך
והיכלך. ובנה ירושלים עיר קדש במחנה בימינו והעלנו
בתוכה ונאכל מפריה ונשבע מטובה. ונברך עליה
בקדשה ובטהרה.

<p>בפסח:</p> <p>בראש חודש:</p> <p>וַיְשִׁמְחוּ בַּיּוֹם חֶג הַפָּסָחָת הַזֶּה.</p> <p>בכוסות:</p> <p>בראש השנה:</p> <p>וַיְשִׁמְחוּ בַּיּוֹם חֶג הַסְּפָטָה הַזֶּה.</p> <p>בשמןיע ערת ושמחת תורה:</p> <p>וַיְשִׁמְחוּ בַּיּוֹם שְׁמִינִי תְּגַתֵּעַצְרָת הַזֶּה.</p>	<p>בשבת:</p> <p>וַיְנַחֲמָנוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבָתָה הַזֶּה.</p> <p>בשבועות:</p> <p>וַיְנַחֲמָנוּ בַּיּוֹם חֶג הַזְּהֹרֶן הַזֶּה.</p>
---	---

כִּי אֶל טוֹב וּמִיטִּיב אַתָּה, בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה.

<p>אם אכל פירות משבעתה:</p> <p>על-הָאָרֶץ וְעַל- הַפְּרָתָה(*):</p> <p>אם אכל פירות משבעתה מהימים:</p> <p>על-הָאָרֶץ וְעַל-הַמִּדְבָּר וְעַל- הַפְּרָתָה(*):</p> <p>אם אכל פירות משבעתה מהימים ושתה יין או מיץ ענבים:</p> <p>על-הָאָרֶץ וְעַל-הַמִּדְבָּר וְעַל- פָּרִי הַגַּפְן(*):</p> <p>אם אכל פירות משבעתה מהימים ושתה יין או מיץ ענבים:</p> <p>על-הָאָרֶץ וְעַל-הַמִּדְבָּר וְעַל- פָּרִי הַגַּפְן(*): וְעַל-הַפְּרָתָה(*):</p>	<p>אם אכל פירות משבעתה מהימים ושתה יין או מיץ ענבים:</p> <p>על-הָאָרֶץ וְעַל-הַמִּדְבָּר וְעַל- פָּרִי הַגַּפְן(*): וְעַל-הַפְּרָתָה(*):</p>
---	--

*) על פירות שנדרו בא"י ואומרים: **פְּרוֹתִיהִ**.

) על יין מענבים שנדרו בא"י ואומרים: **גַּפְנָהִ:

מי שאכל או שתה כל דבר אחר מביך אחורי כדלהו:

**בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בָּרוּךְ נְפָשָׁת רְבּוֹת
וְחִסְּרוֹן עַל-כָּל-מַה-שְׁבָרָא. בָּרוּךְ חֵי הָעוֹלָם!**

סדר
תפילהות וברכות
למעגל החיים

ברית מילה

המכנים בנו למילה אומר:

ברוכים היישבים וקהעומדים:

והציבור עונבים:

ברוך הבא (בשם יהוה):

יש אומרים:

הלו יהו

בסוד ישרים וערדה:
דרושים לכל חפצייהם:
צדקו עמדת לעד:
חנון ורחום יהוה:
זובר לעולם בריתנו:
لتת لكم נחלת גוים:
נאמנים כל פקודיו:
עתשויים באמת ישר:
ازה לעולם בריתו:
ראשית חכמה יראת יהוה.
טהלה עמדת לעד:

אודה יהוה בכל לבב.
గדרלים מעשי יהוה.
זריזהדר פעולו.
זכרעשה לנפל אוטוי.
טרף נתן ליראיו.
כח מעשיו הנגיד לעמו.
מעשי יקי אמת ומשפט.
סמכים לעד לעולם.
פרקוט שלח לעמו.
קדוש ונורא שם:
שבכל טוב לכל עשייהם.

מִשְׁבֵּיל מכתם שירו רעים. לקבוד איש תם ותמים דעים.
גם אמרו מה-טוב ומה-גנעים. ילד הנפול לשמונה.
אשר היום לברית מילה. זמרה שנין ותלה.
תודות אקריב ברכמות עליה. ובמו תורים ובנויינה:

יְהִי־שָׁלוֹם בְּחִילָנוּ וְשָׁלוֹה בְּיִשְׂרָאֵל.
בְּסֶפֶן טֹב בְּנָא לַעֲזָר בְּיִמְיוֹ יְבוֹא גּוֹאֵל.
הַלְּדָר יְהִי רָעָן. בְּצָלָשָׁרְיִתְלָאֵן.
וּבְתוֹרָה יְתָבֹעַן. יְאַלְפָ דָת לְכָל־שָׂאָלָן: בְּסֶפֶן וכו'

אכבי ההן אומר:

אֲשֶׁרְיָן תְּבָחר וַתִּקְרַב יְשֻׁבָּן חֶצְרִיךְ. והקהל עוניים: גְּשָׁבָעָה בְּטוּב
בִּיתְךָ. קָדוֹשׁ הַיכְלָה:

מניחים את הילד על הכסא של אליהו הנביא, והמוחל אומר:
זֶה הַכְּסָא שֶׁל־אֱלֹהִים הַנֹּבִיא זָכוֹר לְטוּב:

יש אומרים:

לְיִשְׁוּעָתְךָ קָנִיתִי יְהֹוָה: שְׁבָרִתִי לְיִשְׁוּעָתְךָ יְהֹוָה וּמְצִוַּתְךָ
עֲשִׂיתִי: (אליהו מלאך הברית הגה שלח לפניה).
עמדו על ימין המופל וסמכהו: שְׁבָרִתִי לְיִשְׁוּעָתְךָ יְהֹוָה) שט'
אנכי על-אמראתך. קְמוֹצֵא שָׁלֵל רַב: שְׁלָמָם רַב לְאַדְבִּי הוֹרְקָד
וְאַז-לָמוּ מְכַשּׁול: אֲשֶׁרְיָן תְּבָחר וַתִּקְרַב. יְשֻׁבָּן חֶצְרִיךְ. גְּשָׁבָעָה
בְּטוּב בִּיתְךָ. קָדוֹשׁ הַיכְלָה:

המוחל עומד וברך:

בָּרוּךְ אתה יְהֹוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אשר קָדְשָׁנוּ בְּמְצֹותְנוּ
וְעָזָנוּ עַל-הַמִּלְחָמָה:

בין מילה לפרעה אביו המכון מברכ:

**ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
ו贖נו להכניiso בבריתך של אברם אבינו**

bara'z israel יש נהגים שהאב מברך גם ברכת 'שהחיינו' ומנהמו שלא לברך:
**ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם שהחינו וקמנו והגינו לזמן
התה:**

והציבור עונים אחריו:

**כשם שנכנס לברית (או: לברית מילה) כן יכנס לתורה לחפה
ולמעשים טובים. (אמן):**

הטולה או אדם אחר נוטל כוס של יין ביד ימינו ובشمיטים בשמאלו (ולכתילה יכח הדס) ומברך:

סברוי פָרְנָז. (הקהלעונה: **לחיים!**)

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם בורא פרי הップן:
אם מריחסים עלי בשמות מברכים:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם בורא עשב בשמים:
אם מריחסים עשב בשמות מברכים:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם בורא עשב בשמים:
אם מריחסים פרי ריחני מברכים:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם הנזמן ריח טוב בפרות:
אם מריחסים תבלין או בושם שאיתו מן הצומח מברכים:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם בורא מיני בשמים:

**ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם אשר קדש ידיך
מבטן וחוק בשארו שם וצואצאי חתום באות ברית
קדש. עליכן בשבר ואת אל-חי חילקנו צורנו צעה להאל**

ידידות שארכנו משחת למן בריתו אשותם בברתנו. ברוך אתה יהוה. כורת הברית:

אלְהָנָנוּ וְאֶלְהָי אֱבוֹתֵינוּ קַיָּם אֲתִיהָילֵד הַזֶּה לְאָבִיו וְלְאָמוֹ.
וַיִּקְרָא שְׁמָנוֹ (בִּשְׂרָאָל) פָּלוֹן בֶּן פָּלוֹן יִשְׁמַח הָאִישׁ
בְּיוֹצָא חֶלְצָיו וְתַגְלֵל הָאָשָׁה בְּפִרְיוּ בְּטָהָה. כָּאָמָר יִשְׁמַח אָבִיךְ
וְאַמְּךָ וְתַגְלֵל יוֹלְדָתֶךָ: וַיָּאמֶר וַיָּמָל אַבְרָהָם אֲתִיְצָחָק בְּנָךְ
בְּנֵשְׁמַנְתָּךְ יָמִים. כַּאֲשֶׁר עָזָה אָתָּה אֱלֹהִים: וַיָּאמֶר וַיַּעֲמִידָךְ
לְיעַקּוֹב לְחָקָק. לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עֲלָלָם: הַזֶּה לְיהוָה כִּי טוֹב. כִּי
לְעוֹלָם חָסְדוֹ:

פלוני בן פלוני הקפטן גדול יהיה. יהי הילד לאביו ולאמו יהי אח
לשבעה ונגס לשמונה. בשם שנכנס לברית (או: לברית מילה)
בן יבננס ל תורה לחפה ולמעשים טובים. (אמן):

והמברך שותה מן היין ומטיף ממנו שלוש טיפות באכבעו בפיו של תינוק, המהול אומר
מי שברך לילדות ולרך הנימול. ואם היה תענית ציבור נותנים לתינוקות המזויים שם.

ואם ח"ז מות אביו או אמו של תינוק, מדלג מן הברכה הקטנים המודברים על הנפטר ואומרו:
קיים אתיהילד הזה ויקרא שמו פלוני הוזו ליהול כו טוב. כי לעולם חסדו:

מנוג ירושלים ומילאנו לומר מומרו זה:

שיר המעלות. אשרי כל-ירא יהוה. להלך בדרכיו: יעיע
בפיך כי תאכל. אשריך וטוב לך: אשרך בגפן פריה
בירכתי ביתך. בניך בשתלי זיתים. סביב לשלחנה: הנה
יביןך יברך עבור ירא יהוה: יברך יהוה מצין. וראה בטוב
ירושלם. כל ימי חייך: וראה-בנותם לבנייה. שלום על-ישראל:

אם יש מניין ואמרם קדיש 'הא שלמא':

וַתָּגַדֵּל וַיִּתְקַרְשׁ שָׁפָה רְבָא. בְּעַלְמָא דְּבָרָא כֶּרְעוֹתָה. וַיִּמְלִיךְ פָּלְכוֹתָה
בְּחַיִּכְוָן וּבְיוּמִיכְוָן וּבְחוּנִי רְכָלְבִּיטִישְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזַמְּן קָרִיב.
וְאָמְרוּ אָמָן:

יְהָא שָׁמָה רְבָא מִבְּרָךְ. לְעַלְמָם וּלְעַלְמִיא.

וַתִּבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבְחַח וַיַּחֲפֹאֵר וַיִּתְרוּסֵם וַיִּתְגַּנֵּשַׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַלֵּל
שָׁמָה דִּקְרָשָׁא בְּרָךְ הוּא:
לְעַלְמָא לְעַלְמָא מִנְכָּלְבִּירְכָּתָא. שִׁירְתָּא. תְּשִׁבְחָתָא וְנִחְמַתָּא דְּאַמְּרָן
בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ אָמָן:

יְהָא שָׁלָמָא רְבָא מִנְשָׁמָא וְחַיִּים טֻובִים עַלְיָנוּ וּעַלְכָלִישְׂרָאֵל.
וְאָמְרוּ אָמָן:

עֲשָׂה שָׁלָום בְּמִרוּמי. הוּא בְּרָחְמִי. יָשַׁעַה שָׁלָום עַלְיָנוּ וּעַלְכָלִישְׂרָאֵל.
אָמְרוּ אָמָן:

כאשר יש שני ילדים למול, מברכים על כל אחד סדר ברכות בפני עצמו, ונוהגים לעשות הפסקה קצרה בין מילה למילה, ומתפללים מנהה או אוכלים מנה נעהמה.

סדר ברית מילה ל'גראים

במילת ג' המוחל מכסה את העורה ומברך:

בָּרוּךְ אַפָּתָה יְהָוה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קָדוֹשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְאָנָנוּ עַלְהַמִּילָה:

אחרי המילה אמרם:

סְבִּרְיִ פָּרָנָן. (הקהלעונה: **לְחִים!**)

בָּרוּךְ אַפָּתָה יְהָוה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרָא פָּרִי הַגְּפָנִים:

נותלים את ההדרים וטברכין:

ברוך אתה יהוה אלְהינוּ מלך העולם.
בורא עצי בשים:

ברוך אתה יהוה אלְהינוּ מלך העולם. אשר קדשנו במצוותיו
ויצוינו למלול אתיhnרים ולהתvip מחים דם ברית.
שאלמלא דם ברית לא נתקימו שמים וארץ. שנאמר אם לא
ברית יומם ולילה. חקוקות שמים וארץ לא-שםתי. ברוך אתה
יהוה. בוררת הברית:

אלְהינוּ ואלְהי אבوتינוּ קים אתיhnגר היה בתורת אל
ובמצוותיו ויקרא שמו בישראלי פלוי בן-אברהם
אבינו בספן טוב ישמח בתורה וניגל במצוות: הוזרו ליהוה כי
טוב כי לעולם חסדו: פלוי בן-אברהם אבינו זה. אלְהיהם
יגדלה: כשם שנכנס לברית כך יכנס לתורה למצוות לחפה
ולמעשיים טובים. וכן יהי רצון. ונאמר Amen:

ואומרם מומו זה:

שיר למעלות. אשא עני אל-הרים. מאין יבא עורי: עורי
מעם יהוה. עעה שמים וארכז: אל-יתן למטה רגלה.
אל-זום שמרך: הנה לא-זום ולא ישן. שומר ישראל: יהוה
שמרך. יהוה צלך עלייך ימינה: יומם השמש לא-ייכבה וירח
בלילה: יהוה שמרך מבל-רע. שמר את-נפשך: יהוה
ישמר-צאתך ובואך. מעלה ועד-עולם:

אם יש מני אמורים קדיש יהא שלמא' (לעל עט' 407).

סדר פדיון הבן הבכור

הכהן שואל את אם הילד שמו ילדה בן אחר או הפללה לפני לידת הבן שעומדים לפדרותו.
אם היא עונה בשלילה, הכהן ממל את הבן בחריק ואמור:

בְּכֹר הָוּא וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אָזָה לִפְדוֹתָו שָׁנָאָמֵר וּפְדִיּוֹן
מִבְּנִיחָדֶשׁ תְּפִלָּה בְּעֲרָבָה כְּסֻף חֲמִשָּׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקָּדֶשׁ
עֲשָׂרִים גְּרָה הָוּא: כִּשְׁהִיאָת בְּמַעַי אַמְּפָדָה הִיאָת בְּרִשׁוֹת אַבִּיךְ
שְׁבָשָׁמִים וּבְרִשׁוֹת אַבִּיךְ וְאַמְּפָדָה וְעַבְשִׁיו אַתָּה בְּרִשׁוֹתִי שָׁנָאָנִי
כְּנָנוּ וְאַבִּיךְ וְאַמְּפָדָה מְבָקְשִׁין לִפְדוֹתָךְ שָׁאתָה בְּכֹר מִקְדָּשׁ
שְׁבָנִים בְּתוּבָה וְוַדְבָּר יְהֹוָה אֱלֹמֶשָּׁה לְאָמָר: קָדְשָׁתִי כָּל-בְּלֹר
פָּטָר כָּל-רִחָם בְּבָנַי יְשָׁרָאֵל בְּאָדָם וּבְבָהָמָה. לֵי הָוּא:

האב יטול כסף או שווה כסף בשוויו ה' סלעים ביהו ויאמר להן שורזה לפדרות הבן, ויברך:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצַוְנוּ עַל-פְּדִיּוֹן הבן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁחַחְנִינוּ וְקִימְנִינוּ
וְהִגְיַנְנוּ לִימָן הָזֶה:

ומכיא הכסף שווה חמיש סלעים ונותן להן, הכהן מחויר לאב הילד, והכהן אומר:
וְהִרְיִי הַחֲפָצִים הַלְּלוּ יְבִנּוּ תְּחִתֵּךְ לִפְדִיָּךְ שָׁאתָה בְּכֹר.
וְנִתְחַפְּצִים הַלְּלוּ יְנַתְּנוּ בְּמַתְנָה לְבֶעֱלֵיהֶן וְאַם פְּרִימִתִּיךְ
בְּרָאיי הַרְיָאתָה פְּדוּי. וְאַסְלָאוּ הַרְיָאתָה פְּדוּי בְּתוּרָה
וְכַהֲלָכָה וּכְבָקִי שְׁבִיְשָׁרָאֵל:

והכון מניה את ידו על ראש התינוק ומכור:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֵאמֹר: דָבָר אֲלֹא תְהִרֵן וְאֲלֹא בְנֵינוֹ
לְאָמֶר בָּהּ תִּבְרְכֵנוּ אֶת-בָּנֵינוּ יִשְׂרָאֵל. אָמֹר לְהָם:
יִבְרְכֶה יְהוָה וַיִּשְׁמַרְךָ יְאָרֵר יְהוָה פָנֵיו אֶלְיךָ וַיְחִנֵּה: יְשָׁא
יְהוָה פָנֵיו אֶלְיךָ וַיְשַׁם לְקַדְשָׁו שְׁלֹום: וְשָׁמוּ אֶת-שְׁמֵי עַל-בָּנֵינוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאַנְיָ אֶבְרָכָם:

והכון מסיים:

יְהִי רָצֵן מִלְפָנֵי אֱלֹהֵינוּ שְׁבָשִׁים. בְּשָׁם שְׁוֹכִית לְפִרְיוֹן הַבָּן
בְּן טוֹבה לְקַדְשָׁם כָּל-מִזְוֹת שְׁבָתוֹרָה:

סדר זבד הבית

יָגַנְתִּי בְּחִנּוּ הַפְּלָעָה בְּסֶטֶר הַפְּרָנָה. הַרְאֵנִי אֶת-מְרָאֵיךְ
הַשְׁמִיעֵנִי אֶת-קוֹלךְ. בַּיּוֹקָלֶךְ עַרְבָּה וּמְרָאֵיךְ נָאוּה:

אם הילדה היא הראונה במשפחה מסוימת:

אַחַת הִיא יָגַנְתִּי תִּמְתִּי אֶת-הַיָּא לְאָפָה בְּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָה.
רָאוּה בְּנוֹת וַיַּאֲשִׁרְוָה. מְלֻכּוֹת וּפִילְגְּשִׁים וַיַּהַלְלוּהָ:

**וַיִּבְרְכוּ אֶת-ירְבָּקָה וַיֹּאמְרוּ לָהּ אַחֲתָנוּ אֵת הִיא לְאַלְפִי
רְבָבָה. וַיַּיְרַשׁ וּרְעַד אֶת שַׁעַר שְׁנָאיִים:**

יִבְרְכֶה יְהוָה וַיִּשְׁמַרְךָ יְאָרֵר יְהוָה פָנֵיו אֶלְיךָ וַיְחִנֵּה: יְשָׁא
יְהוָה פָנֵיו אֶלְיךָ וַיְשַׁם לְקַדְשָׁו שְׁלֹום: וְשָׁמוּ אֶת-שְׁמֵי
עַל-בָּנֵינוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַנְיָ אֶבְרָכָם:

**מִי-שְׁבָרֵךְ אָמוֹתָנוּ שָׁרָה וַיִּרְבְּקָה רְחֵל וְלָאָה וּמְרִים הַנְּבִיאָה
וְאֶבְנִיל וְאֶסְטֶר הַמְלָכָה בְּתְ-אַבִּיתִיל. הוּא יִבְרֶךְ אֶת-**
הַילְדָה הַנְּעִימָה הַזֹּאת וַיִּקְרָא שְׁמָה בִּיְשָׂרָאֵל... בְּמוֹלְטָוב

ובשעת ברכיה. וינגדלה בבריאות שלום ומנוחה. ויזכה לאביה ולאימה לראות בשמחתה ובחפתה. בבנים זכרים. עשר זקנים. דשנים ורעננים יונכון בשיבחה. וכן יהי רצון. ונאמר אמן:

מי שברך לברך מועזה

מי שברך אבותינו אברם יצחק ויעקב הוא יברך את הצעיר (פלוי כו פלי) והנכדים היום לעול מצות. ויצילו מכל צורה וצוקה. ינגדלהו תורה ולמצאות ולמעשים טובים. ולכל-אשר יפנה ישפיל ויצילו. יטעה בלבבו וכברון היום זהה ולא-ימוש מפנו לעולם ועד. יהי רצון שישמר חוקיו ומשפטיו ותורתו לטוב לו כל-הימים ולחיוותם בימים אלה תהה לטובה. לברכה. לחים ולשלומים. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

בריחמזה או בתיהם אומרים:

שם ע'ישראל. יהוה אללהינו יהוה אחד: ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד: יהוה הוא האללים יהוה הוא האלמים: יהוה מלך. יהוה מלך. יהוה מלך לעולם ועד: יהוה יהוה למלך על-כל-הארץ. ביום ההוא יהוה אחד ושמו אחד: וירדעת הימים והשבת אל-לבבך. כי יהוה הוא האללים. בשמים מפעל ועל-הארץ מחתה. אין עוד:

סדר קידושין ונישואין

יש מומרים פסנו לבור החתן והכלה:

קחתי כבור. שאי גילה. עדת אל חי. בקول צהלה. והרבינו Shir. פאד נעללה. לקלול חתן וקלול בלה: משוש חתן. יהי איתן. לשושביני. בסוד תורה. ומקולות. תמור קולות. נתונים הם לעם נברא. ונחשבים

במקרים יקר ברים. לאל נורא. ובונים לה למפלחה. לשם לפאר ולתלהה: ובתרואה. גזרול דעה. יהי סובב. כאיש טוחן. הדר כליה וחוץ לה. ווי יפה. יהי בוחן. וחווד תנחל. שלא בחל. ולא שرك. ויעלה חוץ. ולא מולה. כבוד בעלה. ובימינה ובשמאלה. שנוי דורדים מכבדים. ברית שלום במשכנים. ברוב בנים מהגנום. ואין רוזן במשגנום. עליזותם ושמחתם. ביאחרם וגס יונס. והכליה בלי עצלה תשורת א-בעלה: גטגה Shir וגס גשיר לאל אלף פהלו ויחוץ עם אשר וגעם כמו כתוב בספרתו. ומקדשו. יכינחו קדרתו. ותחיש לה:
מהללה להקריב שי נדי עולה:

לפי מנהג ק"ק רומה אומרים בנימה מוטור זה:

הַלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ אֶל בְּקָדְשׁוֹ. הַלְלוּ הָרָקִיעַ עֹז: הַלְלוּ הָ
בְּגֻבוּרָתְיוֹ. הַלְלוּ הָרָב גָּדוֹלָה: הַלְלוּ הָרָקִיעַ בְּתַקְעָ
שׂוֹפֵר. הַלְלוּ הָרָב בְּגַבְעָה וּכְבוֹרָה: הַלְלוּ הָרָב בְּתַפְעָה וּמַחְולָה. הַלְלוּ הָרָב
בְּמַגִּים וּעֲגָב: הַלְלוּ הָרָב בְּצַלְצַלִּישָׁמָע. הַלְלוּ הָרָב בְּצַלְצַלִּיתְרוּעָה:
כָל הַנְּשָׁמָה תַּהְלֵל נָה. הַלְלוּ יְהוָה:

לפי ק"ק רומה ומילאנו אומרים בנימה:

ברוך הבא בשם יהוה. ברקנוכם מבית יהוה: אלו יהוה
ויאר לנו. אסרו חרג בעבטים. עד קרנות המזבח:
אל אתה ואודהך. אלתני אرومך: הוזרו ליהוה כייטוב. כי
לעוזם חסדו:

מסדר הקידושין לוקח כוס יין ומברך:

סְבִרִי מְרַנֵּן. (הקהל עונה: **לְחִיּוֹם**):

ברוך אתה יהוה. אלתני מלך העולם. בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אשר קדשנו במצוותיו
וצונו על-העניות. ואסר לנו את-הארוסות. והתרן
לנו את-הנשואות (לנו) על-ידי חפה וקדושים. ברוך אתה
יהוה. מקדש עמו ישראל על-ידי חפה וקדושים:

החתן והכלה שותים טו היין.

הכללה מושיטה אכבע ימינה והחתן בונחות שני עדים כשרים אומר לה:

הרי את מקדשת לי בטבעת זו ברית משה וישראל:

והחתן נתן הטבעת על אכבעה.

לאחר מכן יש נהנים לשבור כוס של זוכיות זכר לחורבן. נהנים לחתה אפר מקלה בראש
החתן ואומר:

**אם אשכחך ירושלים תשכח ימינו תדבק כל-שוני לך
אם לא אזכירך אם לא אעללה את-ירושלים.
על ראש שמחתי:**

ויש נהנים לשבור את הכוס זכר לחורבן, ולומר את הפסוק בסוף החופה.

קוראים את הכתובת.

לאחר מכן החתן נתן הכתובת לכללה ואומר:

הא לך בטבתיך ברית משה וישראל:

לוקחים כוס יין שני ומברכים שבע ברכות אלה:

סברוי מְרֻןָן. (הקהל עונה: **לח'יים**):

ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שהכל ברא לבבוזו:
ברוך אתה יהוה אלְהַיָּנוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. יצר האדים:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. אשר יצר את־האדם בצלמו. בצלם דמות פבנינו. והתקין לו מפטנו בnnen עד־יעד. ברוך אתה יהוה. יוצר האדים: **שושן תשיש ותגל עקרנה בקבוע בנינה לתוכה בשמה.** בריך אתה יהוה. משפט ציון בבנייה: **שמחה תשמה רעים האוחבים.** בשמחה חתן וכלה: בגדי־עוזן. ברוך אתה יהוה. משפט חתן וכלה: **ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם.** אשר ברא שנון ושמחה. חתן וכלה. גילה. רנה. דיצה וחרווה. אהבה ואחוות. שלום ורעות. מהרחה יהוה אלתינו ישמע בעריכי יהודת ובছוצות ירושלים. קול ששנון וקול שמחה קול חתן וקול בלה. קול מצהילות חתנים מוחפתם ונערם ממשטה נגינותם. ברוך אתה יהוה. משפט חתן עם הכהלה:

ושותין החתן והכהלה. ואח"ל אומר המברך:

אשתחנו בגפן פריה בירכתי ביתך. בגנייך בשתלי ויתים. סביב לשלהנקה: הנגה כייכן יברך נבר יהוה. **יברכך יהוה מאיזן.** וראה בטוב ירושלים. כל ימי חייך: וראה הבנים לבנייך. שלום על־ישראל:

יברכו חתן וכלה	כברך יהוה	ארם ותnahme:
יברכו חתן וכלה	כברך יהוה	אברהם ושרה:
יברכו חתן וכלה	כברך יהוה	יצחק ורבקה:
יברכו חתן וכלה	כברך יהוה	יעקב ורחל ולאה:
יברכו חתן וכלה	כברך יהוה	מרדכי האDICIK
ואסטר דימלאה:		

כִּי־בְשָׁמָחָה תֵּצֹא וּבְשָׁלוֹם תַּכְלֹן. הַהֲרִים וְהַגְּבֻעוֹת יִפְצַחוּ
לְפָנֶיכֶת רָוחָה וְכָל־עַצִּי הַשְׂדָה יִמְחַזֵּקְךָ:

יש מוסיפים:

ירבו שְׁמָחוֹת בִּישראל וַיָּנוּסָו אֲנָחוֹת. הוֹדוּ לְיהוָה כִּי טֹוב,
כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד:

היום נהוג שפורים טלית על החתן והכלה תחת החופה והרב או כהן מברך את החתן
והכלה בפסוקי ברכת כהנים:

יבְּרָכָה יְהוָה וַיִּשְׁמַרְךָ: יָאָר יְהוָה פָנֵינוּ אֲלֵיךָ וַיְחַנֵּנוּ: יִשְׁאָל
יְהוָה פָנֵינוּ אֲלֵיךָ וַיְשַׁם לְךָ שָׁלוֹם: וְשַׁמוּ אֶת־שְׁמֵי
עַל־בָּנֵינוּ יִשְׂרָאֵל וְאַנְיִ אֶבְרָכָם:

סדר ביקור חולין

כשביקר את החולה, יאמר לו:

המקום בְּרָחָם עַלְיָךְ וְעַל־חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל:

כשביקר את החולה בשבת, יאמר לו:

שבת הִיא מְלֹווֹת וַרְפֹּאה קְרוֹבָה לְבָזָא. וְשַׁבְתוֹ בְשָׁלוֹם:

סדר תפילה חולין

ונוהגים לפתח את ארון הקודש ועומדים. יש אומרים מומורי תהילים כ' ל"ח; קמ"ב
בתחילת, ואח"כ תפילה חולין:

יְחִיל יִשְׂרָאֵל אֲלֵיהֶךָ. כִּי־עַמְּיִהוָה הַחֲסָד וְהַרְבָּה עַמְּךָ פְּדוּתָה:
וְהִוא יִפְדָּה אֶת־יִשְׂרָאֵל. מִפְּלָעָן־תְּבוּתָה:

מִצְלָאֵין אֲנָחָנוּ וְתַבְעֵין רְחִמָּי מִנְקָדָם אֲלֵהָא מַרְיָ שְׁמַיָּא
וְאֶרְעָא עִם סְפִר אָוּרִיתָא הַדִּין (או: סְפִרִי אָוּרִיתָא
אלֵין) דְּכַתִּיבֵין בֵּיה (בְּהָזָן) תַּלְתָּעֵשְׂרָמְכִילֵן דְּרְחָמִי. בְּכַתּוֹב

יהוהו יהזה אל רחום וחנון. ארך אפים ורביחסד ואמתה: נצץ חסד לאלפים נושא ענן ופשע וחטאה. ונכחתי הפלך היושב עלכטא רחמים. המתנהג עם בריותי במדת רחמים. ولو החסר והרחמים. הוא יתמלא רחמן טבון וקריבין עלנא ועלכט-עמה בית ישראל הקורבים והרחוקים. הנאנחים והאנקדים. השודרים בתנוריים. והאבודים מאין תקווה ושרר. והנפורים בכל-פנה וב עבר. וכלמי שהוא בבית האסורים. וכלמי ששרוי באוצר ובארה תחת ידים ושרים. הוא ישלה מלך פניו להושיעם. ויצלים מבל-צרים. ויפדם יונאים. וכלמי שהוא חולה ארכחה מהרה צמח ותעללה. ומן קדמוהי ישלה מלך אסוטא רחמי. לאסאה כל-קצרי ומרעי דאתמrusו בנו עמה בית ישראל. ובתוכם יניהם וירגיע וישquit וירושע וירפא ויודד ר' פלוני בר פלוני שנדר (לאשה פב' שנדרת) כד לכך למאור. לבזבז התורה ולבזבז בית אלהינו. כמה דאקסיאו מי מרה על-ידי משה. וכמה דאקסיא חזקה מפרעה. כד יתpsi (תפס) ... מבל-מרעין בישין ויתרחקון ויתערקון מערקודה ומגידודה (מערקעיה ומגידקה) ומן פאתן וארבעין ותמניא איברודה (מן רניב איבריה). קורא (קוראת) אל-יהוה ונענה (ויענה) ישלה דבריו וירפאהו (ירפאה). יצפנהו (יצפנה) בספו ונגן בעדו (בעדה). כייפל (תפל) לא-יוטל (תוטל). כייהוה סומך ידו (ידה): ויקים בו (ביה) מקראי דכתיבין. ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את-ליחם את-ימיך והסרתי מחלוקת מקרבקה: ועוד בתיב והסיר יהזה מפה כל-חליל וכל-מזרן מזרים גערעים

אשר יְלַעַת לֹא יִשְׁמַט בָּד וַיְנַטֵּם בְּכָל-שְׂאֵיהֶךָ: וַיְעַזֵּב
וַיֹּאמֶר אֱסֶ-שְׁמוּעַ תְּשַׁמֵּעַ לְקוֹלִי יְהוָה אֱלֹהֵיךְ וַיַּחֲשַׁר בְּעֵינָיו
תְּשַׁחַת וְהַאוֹנֶת לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרַתָּכֶל-חֲקִיעָה. כָּל-הַמְחֻלָּה אֲשֶׁר-
שְׂמַתִּי בְּמַצְרִים לְאָשָׁים עַלְיָךְ כִּי אַנְיִי יְהוָה רְפָאֶךָ: וַיְעַזֵּב
בְּתִיבִּי וַיַּרְחַה לְכֶם יְרָאִי שְׁמִי שִׁמְשָׁץ אַדְקָה וְמַרְפָּא בְּכָנְפִיָּה
וַיֵּצְאֶתְם וַיְפַשְּׁתֶם בְּעַגְלִי מְרַבְּקָה: וַיְעַזֵּב בְּתִיבִּי וַיַּחֲזַק יְהוָה תְּמִיד
וַהֲשִׁבֵּע בְּצָחָצֹות נְפָשָׁךְ וְעַצְמַתְּךָ יְחִילֵין וְהַלִּיט בְּנָן רֹוח
וּמְמוֹצָא מִים אֲשֶׁר לְאַיְצָבוּ מִימֵיכֶם: וַיְעַזֵּב בְּתִיבִּי אוֹ יַבְקַע
בְּשַׁחַר אַזְרָךְ וְאַרְכְּתָךְ מְהֻרָה תָּצַמֵּח וְהַלֵּךְ לְפָנֵיךְ אַדְקָה בְּבָוד
יְהוָה יַאֲסִפֶּךָ: יְהוָה יִסְעַדְנוּ (יסעַדְנוּ) עַל-עֲרָשֵׂךְ דָּנוּ. יַאֲרִיךְ
יְמִים בְּטוּב שְׁנוּתְךָ (שְׁנוּתְךָ) בְּגַעֲמִים. יְהוָה יִשְׁמַרְתָּהוּ וַיְתִיחְוֹ
(ישְׁמַרְתָּה וַיְתִיחְוֹ) וְאַשְּׁר בְּאַרְצָךְ חָלָקָה (חָלָקָה). הַרְפָּא לְשָׁבוּרִי
לְבָב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבֹּתֶם: הוּא יַרְפָּא הָרָוֹן וַיַּעֲצִימָהוּ (ירַפְאָה
וַיַּעֲצִיםָה) וְכָל-חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׁרָאֵל יִהְיוּ בְּכָל הַבְּרָכָה. יַעֲלוּ
חַסִּידִים בְּכָבֹוד. יָרַקְנוּ עַל-מִשְׁבָּכוֹתֶם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיַּרְפָּא
וַיִּלְטַ מִשְׁחִיתּוֹתֶם: יוֹדוּ לְיְהוָה חֶסְדָוּ וַיִּפְלַא אָתָיִו לְבַנֵּי אָדָם:
רַפְאָנוּ יְהוָה וְנַרְפָּא. הַוְשִׁיעָנוּ וַיְנַשְּׁעהָ כִּי תְהַלְתָּנוּ אַתָּה:

ויש מוסיפים מומר זה:

מִזְמֹר שִׁיר-חֲנִכָת הַבֵּית לְדוֹה: אַרְומַמְך יְהוָה כִּי דְלִתְנִי
וְלֹא-שְׁמַחַת אַיִּבְךָ לֵי: יְהוָה אֱלֹהֵיךְ שְׁנוּתִי אַלְיָךְ
וְתַרְפָּא אַנְיִי יְהוָה הַעֲלִית מִשְׁאָול נְפָשִׁי. קַיִלְנִי מִירְדִּיבָרֶךָ
וּפְרוּ לְיְהוָה חַסִידָיו וְהַוּ לְכַר קְרִישׁוּ: כִּי לְגַע בָּאָפוֹ חַיִים
בְּרַצְוֹנוּ. בְּעַרְבָּה יְלִין בְּכִי וְלַבְקָר רְנָהָה: וְאַנְיִי אַמְרָתִי בְּשָׁלוֹן
בְּל-אַפּוֹת לְעוֹלָם: יְהוָה בְּרַצְוֹנָה הַעֲמָרָתָה לְהַרְלִי עַז. הַסְּפָרָת

פָנֵיךְ הַיְתִי נֶבֶלְךָ: אֱלֹיךְ יְהוָה אָקָרָא וְאֶל־אֲדֹנֵי אָתְחָנוּ:
מַה־בָּצָע בְּדִמי בְּרִדְתִּי אֶל שְׁחָתִי הַיּוֹדֵךְ עַפְרָה. הַגִּיד אִם־תָּהָה:
שְׁמֻעַי־הָזָה וְחַגְנִי. יְהוָה הַיְהָעָר לִי הַפְּכַת מִסְפָּרִי לְמַחְזָלָל
לִי. פָתָחת שְׁקִי וְתַאֲגָרִי שְׁמָחָה: לִמְשֹׁעַ יַזְמַר בְּבוֹד וְלֹא יַדַּס.
יְהוָה אֱלֹהִי לְעוֹלָם אָזְךָ:

מי שברך לוחלה

לאשה	לאיש
מי שברך אבותינו אברם יצחק ויעקב. הוא יברך וירפא את... בעבור שפכ'פ' יתן צדקה בעבורו. בשכר זה הקדוש ברוך הוא יرحم עליו. ויברכחו. וירפאהו. ויחזקו. ויתהה ויאילחו מכל- ארה וצוקה. וישלח רפואה שלמה לכל־אברה וגידיו. ולכל־גופו ונפשו. וינחו עליו עליה כל־הברכות. ויבטל מעליה כל־גuroות קשות ורעות. וימלא כל־משאלות ליבו לטובה. ויאמich לו ולכל־ ישראל ישועה בקרוב. וכן יבן ימי רצון ונאמר אמן:	מי שברך אבותינו אברם יצחק ויעקב. הוא יברך וירפא את... בעבור שפכ'פ' יתן צדקה בעבורו. בשכר זה הקדוש ברוך הוא יرحم עליו. ויברכחו. וירפאהו. ויחזקו. ויתהה ויאילחו מכל- ארה וצוקה. וישלח רפואה שלמה לכל־אברה וגידיו. ולכל־גופו ונפשו. וינחו עליו כל־הברכות. ויבטל מעלי כל־גuroות קשות ורעות. וימלא כל־משאלות ליבו לטובה. ויאמich לו ולכל־ ישראל ישועה בקרוב. וכן יבן ימי רצון ונאמר אמן:

סדר שניו השם

באים עשרה בני אדם והכבי שביהם אוחו ספר תורה בורועו ואומרו:

**מִצְלָאֵין אֲנַחֲנָא וּתְבֻעָן רְחִמָּי מִזְקָדָם אֶלְהָא כָּרִי שְׁמִיא
וְאֶרְעָא עַם סְפִיר אֹזְרִיתָא הַדָּין דְכִתְיב בֵיה תַלְתָ**
עַשְׂרֵה מִכְלָן דְרְחִמָי. בְּפֶתַוב יְהוָהו יְהָה אֶל רְחִום וְחַנּוֹן אֶרְך
אֶפְים וְרְבִיבִיחֶסֶד וְאֶמְתָתָה: נָצֵר חֶסֶד לְאֶלְפִים נְשָׂא עַזָּן וְפְשָׁע
וְחַטָּאה. וְנִקְהָה: הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רְחִמָי. הַמְתַנְגָּה עַם
בְּרִיטָיו בְּמִדְתָּרָה רְחִמָי. וְלוּ הַחֶסֶד וְרְחִמָי. הַוָּא יְהַמְלָא
רְחִמָי טָבִין וְקָרִיבִין עַל כְּלֹחֶלֶל עַמוּ יִשְׂרָאֵל וּבְתוּכָם
עַל הַאֲישׁ הַחֹולָה הַוָּה (לאשה: הָאֲשָׁה הַחֹולָה הַוָּה)... וַיְקִים אָתוֹ
(אותה) לְרִפְואָה שְׁלָמָה וְלְחַיִים טּוֹבִים וְיִקְרָא שְׁמוֹ (שםה)...
יִשְׁמָח הַוָּא בְּשָׁמוֹ (תשְׁמָח הַיָּא בְּשָׁמוֹ) וַיְתַקֵּם שְׁמוֹ בּוּ (שָׁמוֹ
בָה) בְּדִכְתִּיב וְאַגְדָּלָה שְׁמָךְ וְהַיָּה בְּרִכָּה: וְכִתְבֵּן וְלְאַיְקָרָא
עוֹד אֶת-שְׁמָךְ אַבָּרְם וְהַיָּה שְׁמָךְ אַבָּרְבָּס כִּי אַבְּ-הַמּוֹן גּוֹיִם
נִתְפִּיךְ: יְהִי רְצָוָן מִלְפָנֵיךְ יְהָה אֶלְתִּי וְאֶלְתִּי אֶבְוֹתִי. שִׁיהָא
שְׁנִי שְׁמוֹ (שםה) לְבֶטֶל מַעַלְיוֹ (מעלְיהָ) בְּלִגּוּרוֹת קָשָׁות
וְרֹעוֹת וְלִקְרָעָ צָור דִינוֹ מַעַלְיוֹ (דִינָה מַעַלְיהָ) וּמַעַלְכָל אֲשֶׁר
לוּ (לָה). וְאִם נִקְנָסָה מִתְהָעֵל... עַל... זֶה (וּ) לֹא נִקְנָסָה.
אִם נִגְנָה בָּרָעה רְעֵה עַל... עַל... זֶה (וּ) לֹא נִגְנָה. וְהַרִּי
הַוָּא (הַיָּא) בָּאִישׁ אַחֲר וּכְבָרִיהָ חֲדָשָׁה וּכְקָפָן שְׁנוּלָד לְחַיִים
טוֹבִים וּלְאַרְבִּיכּוֹת יָמִים וּלְמָלוֹךְ שָׁנִים וּמִנִּים. וַיְקִים בּוּ (בָה)
מִקְרָא שְׁבַתּוֹב אֶת-מִסְפָּר יְמִיךְ אַמְלָא: לְאֵי-הָהָה מָשֵׁם עוֹד
עוֹל יָמִיס וּזְקָן אֲשֶׁר לֹא-יִמְלָא אֶת-יָמָיו. וַיְאִמְרָא שְׁמַעְתִּי
אֶת-תְּפִלָּתָךְ רְאִיתִי אֶת-זְמַעַתְךָ. הַנְּנִי רְפָא לְךָ בַיּוֹם הַשְׁלִישִׁי

תעללה בית יהוה: יהי רצון מלפניך יהוה אלקי ואלקי אבותי. שתשלח רפואה שלמה ל... זה (ו) מהרהור לזכרה ולבוכות ולהת:red>הדרש נערום ולחדש מעשים. לאכל בעולם הזה ולהניח בשלום הבא. להתעדיר ברצונך. למצא חן בעיניך. להזרות לך ולבך שטך ביטוב. הכתיב ברכך נפש אתה יהוה ואל תהשבי בלבגמוליו: הסלח לך-לענבי. הרפאה לך-תחלואיכי: הנואל משחת חייכי. הקמעטרכי חסר ורחמים: המשביע בטוב עדיך. תתחדש בקשר נעריך: ונאמר יודו לייהה חסדו ונפלואותיו לבני אדם: ויזבחו ובתי תורה וספריו מעשי ברנה: הנומל לחיבים טובות. הוא יגמלך כל-טוב. אמן:

ליושבת על-המשבר

מושיא הבקי ספר תורה ואומר המוטרים שבתחים יט; כ; וקמ"ב, ואח"כ אומר:
הסלח לך-לענבי. הרפאה לך-תחלואיכי: הנואל משחת חייכי. הקמעטרכי חסר ורחמים: המשביע בטוב עדיך. תתחדש בקשר נעריך:

מצלאין אנחנו ותבעין רחמי מזקדים אלה מארי שםיא
וארעה עם ספר אוריתא הרין דכתיב ביה תלת עשר מבילן דרחמי. בפתח יהוה יהוה אל רחום וחנון. אריך אפים ורביחסד ואמתה: נאר חסל לאלפים נשא ענן ופשע וחטאה. ונקה. האל העונה את-יראיו לעתות באירה. פוךך וזוכר לטוּבה אשה עצורה ועקרה. מניח ומגיעה ומרניין לב אשה מצאה. תחילתו עזק בחבליה ואציריה ארה במקבילה.

meshbir ומוֹלֵיד וממְצִיאָה מנוֹחָה ומרגַעַה. לאשֶר נפְשָׁה עֲדָשָׂעָרִי מֹות נָגָעָה. בְּרִגּוּן קָטָן בַּעַת רָצֹן בְּהַקְשֹׁתָה בְּלִדְתָּה. קוֹלָה לְפָרוֹם יָעָלָה. תִּקְבְּלָל שׁוֹעָתָה וְצַעֲקָתָה קְמַשְׁפָט הַבּוֹנָת הַכְּבָשָׁוֹת אֲשֶר לְאִיחִיו בְּפִטְקָה שְׁלִיחָה. אֲשֶר נִגּוּר עַלְיהָ בְּחַטָּאת בַּיּוֹם נְחַלָּה וּבְאָבָן אָנוֹשׁ לְאִתְמֹושׁ מְאַתָּה וְכֹות צְדֻקָּנוֹת לְבַל תְּהִיחָה לְמַחְתָּה. רַב-חִסְדָּר מַטָּה בְּלִפְנֵי חִסְדָּר לְיוֹשָׁבָת עַל-הַפְּשָׁבָר. יָגַר בְּמִדְתָּה רַחֲמִים לְהַנִּיחָה לָהּ מְרֻגָּה וּמְעַזָּבָה וּלְאַתְוָסִיף עוֹד לְדָאָבָה. אֲשֶר לְאָרָאוּ אָוֹר בְּחִשָּׁךְ וּמִטְמַנֵּי מִסְתָּרִים. אִישׁ וְאִישׁ בְּלֹא וּעְזֹור בְּבֶטֶן הַמְלָאָה. בְּחִדְרֵי חִדְרִים אָסּוֹר. בְּהַגְּנִיעַ תּוֹר וּוּמָן. בְּצָאתוֹ מְרֻחָם אָמוֹן נְכוֹן וּמְכוֹן כְּאֶשֶּׁר יִשְׁרָאֵל בְּעַנִּי הַיּוֹצָר. יוֹצִיאוּהוּ לְאוֹר עַולָּם בַּיּוֹם נָעוֹד מְאֹתוֹ מַעַן בְּלִיחָיִן נְסָתָר וּנְעָלָם. שִׁמְרָנָה נְפָשׁוֹת חִסְדֵּיו. לְבַל-יִשְׁחַת לְשַׁחַת גּוֹיִתָּם. אִישׁ וְאִישׁ יִשְׁלַח מְלָאָכוֹן עַבָּאוֹ וּפְקוֹדוֹן הַן הַן שְׁלוֹחוֹי הַן הַן עַדְיוֹ. יַלְצֹולָה בְּעֵדוֹ לְהַצִּיל לְזַרְעָתוֹ. אֲשֶר שָׁמַע וְעַנְהָה תְּפִלּוֹת הַאֲמֹהוֹת הַקְדוּרוֹת וְהַطְהוֹרוֹת אֲשֶר הָיוּ בְּטַבּוּם בְּלִתְיִ מַוְלִידוֹת וּשְׁקָרוֹת. וְהַפְּדָה וְשָׁנָה מַעֲרְכָתָן לְטוֹבָה וְהַשְׁגִיחָה עַלְיָהֶם בְּמִדְתָּה רַחֲמִים מַנִּי יִם אַרְבָּה וּרְחָבָה. וְהִי מְאֹתוֹ מִשְׁגָּחוֹת וּנְצָרוֹת וּבוֹכּוֹת וּצְדָקָתוֹ דַיִן גְּפֻקָּרוֹת וּנוֹכְרוֹת. בּוּרָע אָנָשִׁים בְּרוּכִי יהָה. הַפָּה קָדוֹשִׁים וּטוֹהוֹרים. הַכְתִּירִים וּהַגְּדִילִים בְּתוֹרָה וּבְמִזְרָחָת חֲקִים וּמִשְׁפָטִים יְשָׁרִים לְאֶשְׁר יִקְרָאוּהוּ בָּאָמֶת: יוֹשֵׁב עַל-כֶּסֶא רַחֲמִים חִסְדָּר וּצְדָקָה לְאַיְאָשָׁמוֹ בְּלִיחָסִים בָּוּ: בַּיּוֹם תּוֹכַחָה וּנְאַצָּה וּצְוָקה הוּא יִשְׁמַע נָא צַעֲקָת מְרָת... אַשְׁתָּרְבִּי... וַיַּרְאָה דְּמַעַתָּה וַיַּעֲטֵר לְעַתִּירָתָה. תִּקְבְּלָל וְתַעַלָּה לְרָצֹן

תפלתה. היושבת על-המשבר שברה על-יהזה אל-יהה. הוא
יחילאה ויפלטה ועל בן הבירות והחmins ותשלום באיתנה
הראשון יציבה ווישיבה. רפאות תהי לשרה ושקוי
לעצמאותה. ויפנלה ורע של-קימה ביראת יהזה על-פניהם
שומה ורשותה. בימיה ובימים תשוע יהודה וישראל ישכן
לבטחה. לטוריה ולתעדיה בטוח קרייה נאמנה אשר דוד חנה:
ויקים בנו ובנה מקרה שבחותב לאמר לאסורים צאו לאשר
בחשך הגל. על-דרכם ירעו ובכל-שפויים מרעתיהם: ועוד
בכתב הנני נתה-אליה בנהר שלום ובנהל שוטף בבוד גוים
וינקתם. על-צד תגשאו ועל-ברפאים תשעשו: ועוד בכתב
בצדקה תפונני. רקקי מעשם כי-לא תירא ומפחיתה כי
לא-תקרב אליה: ועוד בכתב כי הרים ימוש והגבעות
תומטינה וחסדי מאתק לא-ימוש וברית שלומי לא תמות
אמר מرحמך יהוה:

תפילות בענייני נפטרים

כשנכנים לבית קברות אמרו:

ברוך אתה יהוה אל-הינו מלך העולם. אשר-יצר אתכם
בדין. והוא אתם בדין. וכלבל אתם בדין. והמית
אתכם בדין. והוא ירע מספר כלכם. והוא עתיד להחיותכם
ולתקייםם בדין לחיי העולם הבא. ברוך אתה יהוה. מחייה
המתים:

לפני הקריה ואמרו:

ברוך אתה יהוה אל-הינו מלך העולם. דין האמת:

סדר ציוק הדין

אין אומרים זה ביטים שאין אומרים בהם תחינה:

הצור תפמים פועלו כי כל-דרך משפט. אל אמרנה אין
על ערך ישר הוא:

הצור תפמים בכל-פעול. וכי אמר לו מה-תفعل: השלית
בתחת ובמעל. ממית ומחיה. מזריד שאול ויעל:

הצור תפמים בכל-מעשה. וכי אמר לו מה-תעשה: הגוזר
יעשה. חנס לנו חסר תעשה. ובזכות הנעקר בשעה
הקשיבת ועשיה:

הצור תפמים פועלו אמת. כי כל-דרך חסר ואמת. הוא
אמת ומפטוי אמת. אריך אפים ורב-חסד ואמת:
והוא רחומו יכפר עון ולא-ישיתת. ורבה להשיב אפו.
ולא-עיר בכל-חמתו:

ברוך כי אמת דין. ומשוטט הכל בעינו. ומשלם לאדם
חשבונו. והכל לשמו הודה יתנו:

ראו עלה. כי אני אני הוא ואין אליהם עדרי. אני אמת
ואחיה. מהצתי ואני ארפא ואין מידי מציל:

אדם אם בונשנה יהיה. או אם אלף שנים יהיה. מה-יתרין
לו להיות כלל יהיה. ברוך דין האמת. ממית ומחיה:

נפש כל-חי בירך. נזרק מלאה ימגך. רחם על-פליטת צאן
מרעימת. ותאמר למלאך הרף יהה:

זכר לאברהם. והבט מפּרוֹךְ. וליַצְחָק הַגָּעֵךְ עַל-שִׁמְךְ.
ולמַעַן יַעֲקֹב הַנְּקֻרָא תָּמִימָה. לְמַעַן וְלַמְעָן חִוסָה
וחמל על-עַמְךְ:

אמַנָּם עַל-שֶׁלֶשׁ דִּבְרִים. יְסוּדֵי עַולְם מִסְדִּים. עַל-הַתּוֹרָה
וְעַל-הַעֲבוֹדָה וְעַל-גִּימְלֹות חֲסִידִים. בְּרוּךְ מְשֻׁלָּם שָׁכָר
טוֹב לְגַזְמָלִי חֲסִידִים:

צדיק בְּכָל-דָּرְכֵיו הַצּוֹר תָּמִים. אַרְךְ אַפִּים וּמְלָא רְחָמִים.
חַמְלָנָא חֹסֵנָא עַל-אֲבֹת וּבָנִים. בַּי לְךָ אֲדוֹן
הַסְּלִיחָות וְהַרְחָמִים:

מה-יתרין לְאַדְם בְּכָל-עַמְלָיו. בַּי עַל-כָּל-אֱלֹה מֹות גּוֹרְלוֹ.
וּבִזְמַן הַמוֹת אִזְעוֹרְלוֹ. בַּי אָם הַצּוֹר תָּמִים פָּעָלוֹ:

צדיק וַיְשַׁר וְאַיִן בְּדָרְכֵיו עַוְלָה. בַּי הוּא נִקְרָא הַצּוֹר תָּמִים.
ונֵך פָּעָלוֹ וְצִדְקָה אֲוֹרְחוֹתָיו. וְאַיִן לְהַסְתֵּר מִפְנֵי פּוֹעֵל
בֶּלֶג:

צדיק וַיּוֹצֵר בְּלִמְעָשָׂה. חַסִיד בְּכָל-אָשָׁר יַעֲשֵׂה. שְׁלִיט
חַפְצָוּ עֹשָׂה. וּמַי יַאֲמֵר לְךָ מִה-תַּעֲשֵׂה:

צדיק וּמְשִׁפט בְּכָל-דָּרְכֵיו. חַסְד וְאַמְתָה בְּלָאוֹרְחוֹתָיו. מְשׁוֹא
פְנִים אֵין לְפָנָיו. וּעֲלֵינוּ יְהִmo רְחָמִים. בִּיכָלנוּ מַעֲשָׂה
יְדֵיָו:

דֵין אֶמֶת. שׁוֹפֵט צִדְקָה וְאֶמֶת. בְּרוּךְ דֵין אֶמֶת. בַּי בְּלִמְשִׁפטָיו
חַסְד וְאֶמֶת:

רְאוּ חֲכָמִים וְהִבְנִינוּ עַל־לְבָבִי. **כִּי** אֵין שָׁלֹטֹן בַּיּוֹם הַמוֹתָה. **כִּמוֹ** דָבָר אִישׁ תִּפְשֶׂר. יְהוָה נָתַן וַיְהִי לְקָח. **יְהִי שֵׁם**: יְהוָה בָּרוּךְ:

יְדֻעָנוּ יְהוָה כִּי אֶצְדָק מִשְׁפְטִיךְ. תִּצְדַק בְּדָבָרֶךָ תֹזֶבֶת בְּשִׁפְטָה. **וְאֵין** לְהַרְחֵר אַחֲרֵי מִדְתָת שִׁפְטִיךְ. אֶצְדָק אַתָּה יְהוָה **יְיִשְׁרָאֵל** מִשְׁפְטִיךְ:

אָדָם אָם יְחִיָּה אֱלֹף שָׁנִים. שָׁלֹטֹן מִשְׁלוֹ בְּכָל־צָדָבָשָׁמִים. וּבְדִין יַעֲמֹד לִפְנֵי אֶל אָשָׁר לְאִישָׁא פָּנִים:

תִּקְרֹף שְׁמוֹ וּמִיחָד. לִפְנֵיו קָטָן וּגְדוֹלָ שָׁוִים יְהָד. יַצִיר זֹאת יַשִיב אַל־לְבָבוֹ וּמִתְחַד. בִּיְתַעֲבָה לִפְנֵי שׁוֹפֵט אָשָׁר לְאַיִקָח שְׁחוֹד:

חַי וְקִים בְּחַרְפָּנוּ. בְּחַרְנוּ כָּלֵק מְגַנְנוּ. עַל־הַבָּר בְּבּוֹדֵשָׁמָךְ וְהַצִילָנוּ. וּכְפֹר עַל־חַטָאתָנוּ. לְמַעַן שָׁמָךְ לְמַעַן וּלְמַעַן רַם עַבְדִיךְ הַשּׁוֹפֵךְ בְשִׁנְתֵת פְתַנְיוּ. אָשָׁר נַפְשָׁם וּמְאוֹדָם עַל־יְחִידָה שָׁמָךְ נְתַנְנוּ:

זָכוֹת עֲקוֹד בְּנֵשֶׁלֶשִׁים וּשְׁבַע הַמִיחָד. וּבָצוּחָה נִמְסֶר לְטַבָּח וְלִבְסֹוף אִיל תִּמְרוֹרָנוּ נְאַחֲרֵי. הַבְּתוּת הַזֹּאת שָׁמֹר לְדוֹרֵי דָוּרוֹת לְעוֹבְדִיךְ בְּאַהֲבָה וּבְפַחַד. כָּל־שָׁבֵן כִּמָה אַלְפֵינוּ אָשָׁר בְשִׁנְתֵת בָּלָיו בָּלו יְהָד:

לפי מנהג ק"ק רומה לפני כבורת גבר, מקיפים את הארון שבע פעמים ואומרים:
רחם נא עליי אל אלוהים חיים. ומלך עולם. כי עפך
מקור חיים: ותמיד יתהלך נגד המתים. ותנו נפשו
באזרור החיים:

חנון רב רחמי. יכפר אתעוני. ומעשי הטובים יהיו
נגד עינוי. ויהיה לעצמו עם כל-אנמי. ויתהלך
בארצות החיים:

זברון טוב אחד יהיה לפני צورو. להואיל חן יוצרו. להגיה
אורו. לקים חיוני. וחיוון מאמרו. כיברתו דיתה
אתו. השלום והחיים:

שער שמים. יהיו לך נפתחים. ועיר שלום תוחזה.
עם-משכנות מבטחים. ומלאכי שלום. לקרהード
שמעחים. וכחן גודול לך בילד עמד בחיים:

נדיבים האספו. לשכנת את-ארונו. ולגמל חסד לך-אנשי
ביתו. יאריך צור ימיכם. באהבתו ובחסותו.
ויתנו במאורו. לך אור באזרור החיים:

נשמדת מלך. למurret הפקלה. ומשם לברובים. אל
גנחה לה. ושם פוקס תפתקב. לגדעון שבלה.
ויתעלה לחיים:

תהי נפשך צורrah. עם-אראלים. עם-ראשי ישבות.
בחנים לויים וישראלים. עם-שבע כתות האזכירים.
עלים בגנעדן החיים:

כ舍לום את המת נהגים לומר את המוטר הבא:

ישב בستر עליון. בצל שדי יתלו נ: אמר ליה מהסי
ומצדתי. אלדי אבטח בו: כי הוא יאלץ מפה יקוש
מקבר הות: באברתו יסך לך ומחתנפו תחסה. ענה סתירה
אמתו: לא תירא מפחד לילה. מבחן יושף יומם: מדבר באפל
ילדה. מקלט ישוד אהרים: יפל מצדו אליך ורבבה מימי.
אלך לא יגש: רק בעינך תביט ושלמת רשות תראה:
בי-אתה יהוה מהסי. עליון שמך מעונך: לא תאנא אליך רעה
ונגע לא-יקרב באלהך: כי מלacky צוח-ילד. לשמרך בכל-
דרךיך: על כפים ישאונך. פונתגנ' באבן רגלה: על-shall ופטן
תדרך. תרמס בפיר ותענן: כי בי חזק ואפלוּתוּ. א-שגבתו
ביידע שם: יקראנין ואענזה עמו-אנני בצרה. א-חילצחו
ואכברדהו ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי:

ואה"כ אומרים:

זו היא דרך כל-העולם. האספו ועשוו חסד כלום. כי אין דבר
מןנו נעלם. ונשמרו (נשמרת) לח'י עולם:
קול נשמע מבשור שלום. רצון יראי יעשה שלום. שמעו
דבר שלום. תנוח נפשו במשבבו (נפשה במשבבה)
בשלום: ישכב (תשכיב) בשלום ווישן (ויתשן) בשלום. עד-יבא
מנחים ממשמע שלום:

לנבר אומרים:

אבות עולם ישני חברון. גביעות עולם מפקלה. שער גדרון פרתוּלה. לא. ואמרו אלה שלום בזאה:	לאשה אומרים: שער גדרון פרתוּלה לא. ואמרו אלה שלום בזאה:
--	---

למולם אומרים:

מלאכי שלום צאו לקראתו (לקראתה). שער גניעון
פתחוילו (לה). **נאמרילו** (לה) שלום בואו (בזאה).
שומרי גניעון. שומרי גניעון גניעון. פתחוילו (לה) שער
גניעון. **יבא רבבי...** (ותבא מרתת...) בganיעון.
וישתעשע (ויתשתעשע) **מפרי גניעון.** מהמודים מימינו
(מייניה) ממתקים **משמאלו** (משמאלה). זאת פענה ותאמיר
לו (לה) שלום בואו (בזאה):

כשמטילים עפר בכר אומרים:

והוא רחומו יכפר ען ולא ישחת. והרבה להшиб אפו.
ולאייר כל חמתו:

אחרי הקבורה אומרים:

כידעפר אתה ואל-עפר תשוב; וישב העפר על הארץ
בשכחה והרהור תשוב אל-האללים אשר נתנה: והוא רחומו
יכפר ען ולא ישחת. והרבה להшиб אפו. **ולאייר כל**
חמתו: יהוה ממית ומchia. מורייד שאול וועל:

עדזוק הדין אחרי הקבורה

צדיק יהוה בכל-דרכיו ויחסיד בכל-מעשייו; אדרקטה אדק
לעולם וטורתק אמת: משפט יהוה אמת. אדרקו ייחדו:
באשר דבר-מלך שלטונוומי יאמרילו מה-תק羞שה: והוא באחר
ומי ישיבנו ונפשו איתה ויעש: קטע וגדול שם הוא ועבד חפשי
פָּאַרְנִי: הן בעבורי לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה: אף
כיאנוש רפה ובנזards תולעה: הוצר תפמים פעלן כי כל-דרכיו

משפט. אל אמרנה ואין שעל צדק ונישר הווא: דין האמת. שופט
צדק ואמת. ברוך דין האמת. כי כל-משפטיו חסד ואמת:

סדר השכבה

טוֹב שם משםן טוב יום היפות מיום הולדו: מנוחה נכוונה
בישיבה העילוינה. ליקנות מזוי השכינה. במעלת
קדושים וטהורים בזוהר הרקיע מאירים ומזהירים. עם ישרים
וברים בחילון עצמות ובכפרת אשמות. ורחכת פשע והקורבת
ישע. וחמלה וחניינה. לפניהם שוכן מעונה וחולקה טבא. לחיה
העולם הבא: שם תהא מנת מחיית נפש ושם טוב ככפ'
ראתפטר (לאשה: ראתפטרת) מזעלמא הדין בראות אלהא
MRI שמייא ואראעא: המלך ברחמי יرحم עליו (עליה). המלך
ברחמי יאר פניו עליו (עליה). המלך ברחמי יסיד אותו
(אותה) באזהל בליצשן לעדר. המלך ברחמי יפרנס ההודו
והדרו עליו (עליה). המלך ברחמי יגעים נצחו עליו (עליה).
המלך ברחמי ירום תפארתו עליו (עליה). המלך ברחמי
ימתקיך בה רעמותיו וגבורתו עליו (עליה). המלך ברחמי
יגביר חסדו עליו (עליה). המלך ברחמי יגעים אור נעמו
عليו (עליה). המלך ברחמי ינחר טיבה וחיה עליו (עליה).
המלך ברחמי יפקח עינא פקיחא עליו (עליה). המלך ברחמי
יחום ויחמל עליו (עליה). המלך היושב על כסא רחמים.
בכח חסדיו תגבורלים. יבנישנו (יבנישה) בסתר גנפיו ובסתור
אהלו. לחווות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו: ולזמן הימין יעמירדו
(יעמידה). ומנהל עדניו ישקחו (ישקה). ויאזרור באזרור החמים
נשמטה (נשmetaה). וישים כבוד מנוחתו (מנוחתה). וילודה אליו

(אליה) הַשְׁלָום. וּעַל־מִשְׁכֶּבֶת (מִשְׁכֶּבֶת) יְהִי שָׁלוֹם. בְּדִכְתִּיב
יְבוֹא שָׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל־מִשְׁכֶּבֶתָם. הַלְּךָ נְכֹחָה: הוּא (הִיא)
וְכָל־שְׁכֵבִי עַמוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַרְחִימִים וְהַסְּלִיחָות וְהַעֲמָקּוֹת
וְהַיְשֻׁוּת. וְאָמְרוּ אָמָן:

נוסח ההשכבה הנהוג לומר בק"ק רומי:

לאיש:

אַשְׁתַּחֲווֹל מִימְצָא וּרְחֵק
מִפְנִינִים מִכְרָה:
בְּטַח בָּה לְבָב בְּעַלְהָוָשָׁלָל
לֹא יִחְסֶר הוּא סֹזֶר בְּלַהֲאָדָם וְהַחַי
וַיַּתְּנוּ אֶל־לִבָּו: סֹזֶר דְּבָר הַפָּלָנִים
רְבּוֹת בְּנוֹת עַשְׂוֹת חִיל וְאַתָּת
עַלְית עַל־כְּלָנָה: שָׁקָר הַחַנוֹ
וְהַכְּל הַיּוֹפִי אָשָׁה יִרְאָתָה
וְהַהְהָה קְיָא תְּמִתְהָלָל: תְּנִינְלָה
מִפְרִי יְדֵיה וַיְתַלְּדוּ
בְּשַׁעֲרִים מַעֲשֵׂיה:

בְּגִנְזָה אִמְוֹתֵינוּ הַקְּדוּשֹׁת
וְהַטְּהוֹרוֹת. שָׁרָה
רַבָּקָה רְחֵל וְלָא (ש
טוֹסִיפָה: וּמִרְאֵם הַנְּבִיאָה
וְאַבְגַּיִל עַם אָסְפָר הַמְּלָכָה
בְּתִ-אַבְיכְּחִיל). שָׁם תָּאָה
אַרְוָה נֶפֶש הַגְּבָרָת אַשְׁתָּ
חִיל עַטְרָת תִּפְאָרָת (פלונית).
רַוח יְהֹוָה פְּנַחַנָּה בְּגִנְעָדָן.

טוֹב שֵׁם מִשְׁמָן טֹוב וַיּוֹם הַפָּרוֹת
מִיּוֹם הַלְּדוֹד: טֹוב לְלַכְתָּ
אֶל־בִּת־אֶכְל בְּלַכְתָּ אֶל־בֵּית מִשְׁתָּה
בְּאֵשֶׁר הוּא סֹזֶר בְּלַהֲאָדָם וְהַחַי
וַיַּתְּנוּ אֶל־לִבָּו: סֹזֶר דְּבָר הַפָּלָנִים
אֶת־הַאֲלֹהִים יָרָא וְאֶת־מִצְוֹתָיו שָׁמֹר
כִּיּוֹה בְּלַהֲאָדָם:

מִנְחָה נְכֹנָה בְּשִׁיבָה עַל־יָנָה.
פְּתַח בְּנֵפי הַשְּׁכִינָה.
בְּמַעַלְתָּ קְדוֹשִׁים וּבְמַלְאָכִים
וּתְרִישִׁים וּתְהוּרִים בְּזָהָר הַרְקָעָ
מְאִירִים וּמְוֹהִירִים. עַם יְשִׁנִּי חֶבְרוֹן.
עַם מְשָׁה וּעַם אַדְרָן. בְּהַרְחָקָת פְּשָׁע
וּמִקְרָבָת יְשֻׁעָה. בְּחַלּוֹן עֲצָמִים
וּכְפָרֶת אֲשָׁמִים וּמַלִּיצָת רְחִימִים.
בְּחַמְלָה וּחַנִּינה מִלּוּפִנִּי שָׁוֹקָן מַעֲנָה
וּחוֹלְקָא טָבָא לְתַחֵי הָעוֹלָם הַבָּא.
שָׁם תָּאָה מַנְהָה וּמַחְיָה וּשִׁבְתָּה נֶפֶש
לְשָׁם הַטֹּב (פלוני). רַוח יְהֹוָה תִּנְחִנּוּ
בְּגִנְעָדָן.

שׁוֹפְטָר (לנקה: שׁוֹפְטָרָה) מִן־עַלְפָא הַדָּרִין בֶּרְעוּת אֶלְחָא פָּרָא שְׁמִינָא וְאֶרְעָא. הַמֶּלֶךְ בְּרַחֲמֵי יְרֻחָם עַלְיוֹ (עַלְיָה). הַמֶּלֶךְ בְּרַחֲמֵי יְגֻנוֹן עַלְיוֹ (עַלְיָה). הַמֶּלֶךְ בְּרַחֲמֵי יְחֻסָּה וְחַמְלָל עַלְיוֹ (עַלְיָה). מֶלֶךְ פָּלָבִי הַפְּלָלִים בְּרַחֲמֵי יְסִתְירָה (יְסִתְירָה) בְּסִתְרָה כְּנָפָיו. וְלֹגְרָלוֹ (וְלֹגְרָלה) יְעַמְּידָהוּ (יעַמְּידָה). וּמְגַלְעָדָנִי יְשָׁקָהוּ (ישָׁקָה). וּלְתִים יְקִיצָהוּ (יְקִיצָה). וּצְרוֹר בְּצַרְור הַחַיִם נְשַׁמְתוֹ (נְשַׁמְתָה). וּשְׂיִים בְּבּוֹדָמָנוֹתָו (מְנוֹחָתָה). יְהֹוָה הָוָא נְחַלְתוֹ (נְחַלְתָה). וַיְלֹוה אַלְיָה (אַלְיָה) הַשְּׁלָטָם וּלְעַל־מְשָׁבֶכֶבָה (מְשָׁבֶכֶבָה) יְהֹוָה שְׁלָטָם. בְּרַכְתִּיב יְבָא שְׁלָטָם יְנָחוֹ וּלְעַל־מְשָׁכְבָוָתָם. הַלְּךָ גַּבְעָהוּ וַיְקִיצוּהוּ (וַיְקִיצוּהָ) לְחַיִם עַסְכָּל־הַקְּתוּבִים (הַקְּתוּבּוֹת) לְחַיִם. וְלֹגְרָלוֹ לְקַזְזָן הַיְמָן הָוָא (הָיָה) וּמְתִינָה וּמְתִינָה לְעַד לְקַזְזָן וְתִנְתִּינָה וְתַעֲמֵד לְגַרְלָה לְקַזְזָן הַיְמָן הָוָא (הָיָה) וּמְתִינָה וּמְתִינָה לְעַד לְקַזְזָן וְתִנְתִּינָה וְיִהְיֶה בְּכָל־הַתְּפִלָּה וְהַתְּחִנָּה וְהַפְּלִילָה וְהַרְחָמִים. וְנָאָמָר אָמָן:

על יلد או ילדה אומרין:

רְחַמְנָא בְּרַחֲמֵס עַל־אֲבָהָתָנָא קְדִישָׁי אֶרְעָא וּעַל־צְדִיקָיא וְחַסְדִּיאָ דְּעַבְדִּין רְעוּתָה דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא. הָוָא בְּרַחֲמֹותִי יְרֻחָם עַל־הַיָּלֵד הַגָּעִים (ליְהֹוָה: הַיָּלֵד הַגָּעִים)... רֹוח יְהֹוָה תְּנִיחָנוּ (תְּנִיחָה) בְּגַנְעָן. לְהַשְׁפָעָה בְּהַרְיָה צְדִיקָיא וְחַסְדִּיאָ. הַמֶּלֶךְ בְּרַחֲמֵי יְרֻחָם עַל־אֲבִי (אֲבִיה) וּעַל־אָמוֹ (אָמָה) וִיסְיר מַהְם יְגֻנוֹן וְאֶנְחָה. וּבָנָה רְצָוֹן וּנְאָמָר אָמָן:

עד כאן על יلد או ילדה.

בְּלָע הַפּוֹתֶל לְנַצָּח וּמַחָה אֲרַנִּי יְהֹוָה דְּמָעָה מַעַל בְּלִפְנִים. וְחַרְפָת עַמּוֹ יְסִיר מַעַל בְּלִהָאָרֶץ. בַּיְהֹוָה דְּבָרָ: יְחִי מַתִּיחָ נְבָלָתִי יְקוּמָן. הַקִּיצוֹ וּרְגַנְנוֹ שְׁכַנִּי עַפְרָכִי טַל אָזָרָת

טָלֵךְ וְאַרְצֵן רִפְאִים תְּפִילָה: וְהוּא מְרַחֵם עַל־חַיִּים וְעַל־מַתָּה. יְדֻעַנוּ
כִּי הוּא רַב חֶסֶד וְאַמְתָה. וְדִינֵנוּ דִין אַמְתָה. וְאַל־יִדֵין אֲנָשָׁן
בְּאַשְׁמָתוֹ. לֹא יִעַיר בְּלִיחָמָתוֹ:
וְהוּא רְחוּמוֹ יִכְפֶּר עַז וְלֹא־יִשְׁחַתֵּת. וְהַרְבָה לְהַשִּׁיב אֲפֹוּ.
וְלֹא יִעַיר בְּלִיחָמָתוֹ: וְחוּרִים עַל הַפְּסָקָה וְלֹא פְּעָמִים.

ואומרם:

וְנַחַת יְהֹוָה תִּמְלִיך וְהַשְׁבֵיע בְּצָחָצָות נִפְשָׁך וְעַצְמָתִיך יְחַלְיִין.
וְהַיְלֵת בְּגַן רֹהֶה וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא־יָכֹבו מִקְמֵי: וּבְגַן
מִמֶּךְ חִרְבּוֹת עוֹלָם מִזְסָרִי דּוֹרְיוֹדָר תְּקוּמָם וּקְרָא לְכָן גָּדָר
פָּרָץ מִשְׁבֵב נִתְיָזָת לְשָׁבֶת:

אחרי הקבורה, אם יש מניין, אמרם קדיש בנוסח זה:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמָה רַبָּא. בְּעַלְמָא דְהֹא עַתִּיד לְחַדְתָּא
וְלֹא־חַיה מִתְיָא וְלֹשְׁכַּלְלָא הַיכְלָא וְלֹמְבָנִי קְרַפָּא
דִּירוֹשָׁלָם וְלֹמְשָׁעָר פָּלָחָנָא נִכְרָא מַאֲרָעָנָא וְלֹא־תָבָא גְּדוּשָׁא
בְּרִיךְ הוּא מִשְׁיחָה בְּמִלְכָוֶתָה וְיִקְרָה לְאַתְרָה.
בְּחַיָּכֶן וּבְיוּמִיכֶן וּבְתִיְרָה בְּקָרְבֵּתִישָׁרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהָא שְׁמָה רַבָּא מִבְּרָךְ. לְעוֹלָם וּלְעוּלָמי עַל־מַיִם.
יִתְבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבְחֵחַ וַיִּתְפַּאֲר וַיִּתְרֹזֶם וַיִּתְנַשֵּׁא וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְעַלֵּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָה דְקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
לְעַלָּא לְעַלָּא מִזְבְּלָבְרָכָתָא. שִׁירָתָא. תְּשִׁבְחָתָא וַנְחָמָתָא
דְאָמְרָן בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן.

(תַּתְּקִלֵּי חֲרָבָא וְכַפְנָא וְמוֹתָנָא וְמֶרְעֵן בִּשְׁזִין יְעִדִּי מְגַנָּא
וּמְעַל בְּלִיעָמָה בֵּיתִי שָׂרָאָל. וְאָמְרוּ אָמָנוּ)

יְהָא שְׁלָמָא רְבָא מִן־שְׁמִינָא וְחַיִים טּוֹבִים עַלְינוּ וּעַל־כָּל־
יִשְׂרָאָל. וְאָמְרוּ אָמָנוּ:

עַשְׂתָּה שְׁלָום בְּמִרְזָמָיו. הָוּ בְּרַחְמֵי. יַעֲשֵׂת שְׁלָום עַלְינוּ
וּעַל־כָּל־יִשְׂרָאָל. אָמָנוּ:

כשהורוים מבית הקברות, רוחצים דירות ואומרים:

וְעַתָּה יְהָה אָבִינוּ אַתָּה. אָנָּחָנוּ כְּחַמְרָל וְאַתָּה יָצַרְנוּ וּמְעַשָּׂה
יָדֶךָ בְּלִנְגָּה מְזֻהָּה אָנָּי בְּעַצְמֵי לְפִנֵּיךְ יְהָה אֱלֹהֵינוּ שָׁאָנוּ
עַפְרָ וְאַפְרָ רַמָּה וְתוֹלְעָה עַזָּ יְבַשׁ אֶל עֹבֶר. וְאַתָּה יְהָה
לְשָׁלָם תָּשִׁיבָה. כְּסָאָה לְדָזָר וְדָרוֹ:

ולוקחים עפר ועמו שעבים, ומשליכין אותו אחרי גnom ואומרים:

כִּי־עַפָּר אַתָּה וְאַל־עַפָּר תְּשׁוּבָה:

נתנו להדרlik נר בבית האבל על גבי קרכע כל שבעה לילות, לפי שנשפטו של אדם חורמת
ומתאבלת עליו במקום שנטקרה טמונו כל שבעה.

סדר סעודת בית האבל

כשהמנחים ניכנים אצל האבל נהוג שנוטל האבל את ידיו תחילת ואח"כ המוסכימים, הוא בוצע תחילת ואח"כ המוסכימים. ומהנו מהם בנסיבות קלותות, מקלפים ונותנים לפני.

בברכת המזון אווח' המברך את הכם בידו ואומר:

סדר זימון בעשרה:

סדר זימון בשלשה:

ואם המוסכין שלשה יאמר המברך:	גָּבְרֵךְ מַנְחָם אֲבָלִים שָׁאַכְלָנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוּבוֹ חִיָּנוּ:
גָּבְרֵךְ מַנְחָם אֲבָלִים שָׁאַכְלָנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוּבוֹ חִיָּנוּ:	וועניין המוסכין: בָּרוּךְ מַנְחָם אֲבָלִים שָׁאַכְלָנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוּבוֹ חִיָּנוּ:
וועניין המוסכין: בָּרוּךְ מַנְחָם אֲבָלִים שָׁאַכְלָנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוּבוֹ חִיָּנוּ:	חוור המברך: בָּרוּךְ מַנְחָם אֲבָלִים שָׁאַכְלָנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוּבוֹ חִיָּנוּ:
חוור המברך: בָּרוּךְ מַנְחָם אֲבָלִים שָׁאַכְלָנוּ מִשְׁלֹו וּבְטוּבוֹ חִיָּנוּ:	והאבל מצטרף ליטמון, בין לשולחה ובין לעשרה. לאחר היישוט מתחילה כרגיל בברכת המזון, ולאחר 'בא"י' על הארץ ועל המזון' ולפני שיחותם 'בונה ירושלים' אומר:
וְנַחַם יְהֹוָה אֶת־אֲבָלֵי צִיּוֹן. וְאֶת־אֲבָלֵי יְרוּשָׁלָם. וְאֶת־הַאֲבָלִים הַמְתַאֲבָלִים בְּאֲבָלֵה זוּהָה. נַחַם מֵאֲבָלִים וְשִׁפְחָתָם מִגּוֹנָם. כְּאֹמֶר. בָּרוּךְ אֱשָׁר אָפָוּ תִּנְחַמְּנוּ. בֶּן אָנָכִי אַנְחַמְּקָלֵם וּבִירוּשָׁלָם תִּנְחַמְּמוּ. בָּרוּךְ אֱתָה יְהֹוָה. מַנְחָם אֲבָלֵי צִיּוֹן וּבָנָה יְרוּשָׁלָם. אָמֵן:	בְּחִינָּנוּ בִּמְהֻרָה בִּימָנוּ. תָּבִנָה עִיר צִיּוֹן וְתִפְנוּ הַעֲבֹרָה בִּירוּשָׁלָם:

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. אבינו מלכנו
אדריכנו גואלנו קדושנו קדוש יעקב.
רוענו רועה ישראל. המלך חי. הטוב והמטיב לכל. אל
אמת. אין אמרת שופט בצדק ושליט בכל מעשיו ולוקח
במשפט. שהכל שלו ואנחנו עמו ועבורי. ובכל אנו חיבין
ליהודים לו ולברכו. הרחמן הגורר פרצחות בישראל. הוא
יגוזר הפרצה הזאת מעליינו ומעל כל עמו ישראל לחיים.
עשה שלום במרומיו. והוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל:

ונוטן את הCES לפני האבל, לפי שביקשו עליו רחמים ונוטן כוס אחר אשר מכבר עליו
 בורא פרי הגפן ומערה ממנה בוכם הרשawn ושותים. לאחר מכן נפטרים מן האבל בדברי
 תנומים. השם יראנו בנחמת ציון עם כל אבלי עמו ישראל, אמן.

סדר ניחום אבלים

כשמנחים האבל בחול, יאמר לה:

מן-השמים תנוחמו

כשמנחים האבל בשבת, יאמר לה:

שבת היא מלנחים. ונחמה קרובה לבוא. ושבתו בשלום:

סדר תפילה בבית האבל

בתפילה בבית האבל בחול אין מתחילהズ כומרות 'יי מלך', אלא מתחילהズ מבורך שאמר' ואין אומרים שירות ווישע. החזן מתפלל בשפה רפה ובכלל נזקן, גם אין שם נפילה אף ובשני וחמישי אין אומרים יודוי ולא 'אבינו הרחמן'. בראש חדש אין קוראים שם את ההלל, אבל אומרו בתקנה.

בשבת אומרים 'יי מלך' וכן שירות ווישע, אבל בטנהת שבת אין אומרים 'צדקה צדק'.
 ובעשרה ימי תשובה אומרים שם 'זכרינו, מי כמוך' ו'אביינו מלכנו'.

בבית האבל אומרים מומר ובסוף התפילה:

לְמַנְאָחָה לְבִנֵּי קָרְחָה מַזְמֹרָה: שְׁמַעְיוֹזָת בְּלִ-הָעֲמִים. הָאָזְנוֹ
כְּלִישֶׁבִי חָלֵד: גַּס-בְּנִי אָדָם גַּס-בְּנִי-אִישׁ. יוֹחֶד
עַשְׂיר וְאַבְיוֹן: פִּי יָדֶבֶר חִכּוֹת וְהִגּוֹת לְפִי תְּבוּנוֹת: אַטְהָ
לְמַשְׁלֵל אָזְנוֹן. אָפְרַח בְּכָנֹור חִידְתִּי לְפִהְיָה אִירָא בִּימֵי רֹעֶן. עַזְן
עַקְבִּי יְסֻובְנִי: הַבְּטַחִים עַל-חִילָּם וּבְרַב עַשְׂרָם יְתַהֲלָה אָחָ
לְאַפְרָה יְפָה אִישׁ. לְאַיִתְנָן לְאַלְהִים כְּפָרוֹה: וַיָּקַרְבָּ פְּרָזִין נַפְשָׁם
וּחְדָל לְעוֹלָם: וַיַּחַי-עוֹד לְגַנְצָה. לְאָיָה הַשְׁחָתָה: פִּי יְרָאָה
חִכּוֹמִים יְמוֹתוֹ יְחִיד בְּסִיל וּבְעַר יְאַבְדוּ וְעַזְבוּ לְאֶחָרִים חִילָּם:
קָרְבָּם בְּתִימָו לְעוֹלָם מְשֻׁבְנָתָם לְדוֹזָר וְדוֹר. קָרָאוּ בְּשָׁמוֹתָם
עַלְיָ אֲדָמָות: וְאָדָם בִּיקָר בְּלִילָן. נִמְשָׁל בְּבָהָמוֹת גְּדוֹמוֹת וְהָ
דָּרְכָם בְּסֶל לְמוֹ וְאֶחָרְיהֶם בְּפִיהם יָרָצְוּ סָלָה: בְּצָאָן לְשָׁאָול
שְׁתוֹנָת יְרֻעָם. וַיַּרְדוּ בָם יְשָׁלִיסָוּ לְבִקָּר וְצָרָם לְבָרוֹת שָׁאָול
מִזְבֵּל לוֹ: אַךְ-אַלְהִים יְפָה גַּפְשִׁי מִיד-שָׁאָול. בִּי יְקַחְנִי סָלָה:
אַל-תִּירָא כִּי-יִיעַשֵּר אִישׁ. כִּי-יַרְבָּה בְּבוֹד בֵּיתָה: בִּי לֹא בְּמוֹתוֹ
יַקְחֵה הַכָּל. לֹא-יַרְדֵּ אֶחָרִי בְּבוֹדוֹ: כִּי-גַּנְפָּשׁו בְּחִיּוֹ יַכְרֵד זְיוֹנָד
כִּי-תִּתְּבִּיבָּ לְךָ: תָּבוֹא עַד-דוֹזָר אַבּוֹתָיו. עַד-גַּנְצָה לֹא יְרָא אָאוֹרָה:
אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִן. נִמְשָׁל בְּבָהָמוֹת גְּדוֹמוֹת

ביום האחרון שיושבים שבעה, בוםן שהמנחים מזמנים את האבלים, נהנים המנהמים
 ולומר פסוקים אלו:

לֹא-יָבֹא עוֹד שְׁמַשֵּׁךְ וְיַרְחֵךְ לֹא יָאָסֶף. בִּי יְהֹהָ יְהֹהָ יְלֹךְ
לֹא-אור עַזְלָם וְשַׁלְמָם יְמִי אַבְלָךְ: וְעוֹד בְּתִיבָּה: בָּאִישׁ אֲשֶׁר
אָמוֹת תְּנַחַמְנוּ. בָּן אַנְכִּי אַנְחַמְמָלָם וּבִירּוֹשָׁלָם תְּנַחַמְמוּ:

סדר הזופרת נשמות

אחרי השבעה מוכרים את הנשנות בנוסח זה:

יזכור אליהם לטובה אַתִנְפֵשׁ... וְאַתִנְפֵשׁ בָּלְשָׁכְבֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אשר הָלַכְוּ לְחיִי הָעוֹלָם הָבָא. עם נֶפֶשׁ אַבְרָהָם יַצְחַק וַיַּעֲקֹב אַבּוֹתֵינוּ (לאשה: שרה רבקה רחל ולאה אַמּוֹתֵינוּ) אשר הם חַיִים (אשר הן חַיּוֹת בָּגְנִיעָדָן...) והקדוש ברוך הוא יִכְנַן להם מנוחה באוצר החזירים הנצחים תחת כסא הכסבור. ולעת תחת הפטים יִקְיַצֵ וַיַּרְגַּנְנוּ בְּדַרְכְתֵיכִי הַקִּיצְיוֹן וַיַּרְגַּנְנוּ שְׁכָנֵי עַפְרָה כִּי טַל אָוֹרֶת טַלְךָ וְאַרְצָן רַפְאִים טְפִילָה: ועל הרחמים יתן לך לנו חיים טובים בעולם הזה ובעוולם הבא יימלא משאלות לבנו לטובה. וכן יְהִי רָצֵן. ונאמר אמן:

זופרת נשמות חייל צה"ל שנפל:

יזכר אליהם לטובה אַתִנְפֵשׁ פְּכַפְ... וְאַתִנְפֵשׁ בָּלְחִילִי יִשְׂרָאֵל אשר הָעִירוּ לְמוֹת נֶפֶשׁ לְמִגְרָא אַתִּהְאוֹיב הַמְתַנְפֵל עַלְיוֹן וְאַשְׁר נִפְלָאוּ חַלְלִים בְּמַלחְמָתָם נִגְדָּר הַאֲרָבָה אֲשֶׁר הַתְּקוּם לְגֹזֵל מִמְנוּ אַתִּהְאַרְצָנוּ וְאַתִּהְפָרִי עַמְלָנוּ וְלִכְלָדוּתֵינוּ מַעַל אַדְמָתֵנוּ. והקדוש ברוך הוא יִמְצַיא מִנוֹחָה נִכְזָנה תחת בְּנֵי הַשְׁכִינָה לְנִשְׁמוֹתֵיהם וּלְנִשְׁמוֹת בְּלַהֲגָרָצִים בַּידֵי הַאוֹיב האכזרי. בָּגְנִיעָדָן תְּהִא מִנְיחָתָם בְּמַעְלוֹת קָדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים. וַיְנַחַנוּ בְּשָׁלוֹם עַל מִשְׁכָבֵם וַיַּעֲמֹדוּ לְגַזְלָם לְקַצְן הַיָּמִין. וּבְזָכוֹתָם יִשְׁבוּ בְּנִים לְגֻבּוֹלָם. נִחְמַנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מַאֲכְלָנוּ הַכְּבָד עַל הַנְּהָרִים וְהַגְּרָאִים. וּבְנִחְמַת צִוְן וְירוּשָׁלָם גַּנְחָם בְּלָנוּ. וּתְחִזְוָנָה עִגְעָלָנוּ בְּהַקְמַת מִלְכָות יִשְׂרָאֵל הַשְׁלָמָה וּבְשׁוּבָד

לְצִיּוֹן וּבָבֶןְיוֹן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְקָרְבָּנָם בְּיִמְינוֹ אֲתִידָבָרִי נְבִיאֵיךְ
הַקָּדוֹשִׁים. לֹא יִשְׂאָנוּ אֶל-גָּזְיוֹן חַרְבָּן וְלֹא יַלְמַדוּ עוֹד מִלְחָמָה:
כִּי מְלָאָה הָאָרֶץ דַּעַת אֱתִיחָה בְּפָמִים לִימָם מִכְסִים: אָמֵן. בָּן
יְהִי רָצֵן:

אל מְלָא רְחָמִים בָּרוּא שׁוֹכֵן בּוֹמְרוּמִים הַמִּצָּא מִנוּחָה נְכוֹנָה
תְּחַת כֶּנֶּפֶי הַשְּׁכִינָה בּוּמְעָלוֹת קָדוֹשִׁים טְהוֹרִים וּגְבוּרִים
בְּזַהֲרָה הַرְקִיעָה מִזְהִירִים לְגַשְׁמוֹת הַקָּדוֹשִׁים שְׁנַלְחָמוּ בְּכָל-
מִעֲרֻכּוֹת יִשְׂרָאֵל. בְּמִחְתְּרָתָה וּבְצָבָא הַגָּנָה לִיְשָׁרָאֵל. וּשְׁנַפְלָוּ
בְּמִלְחָמָתָם וּמִסְרוּ נְפָשָׁם עַל-קְרָשָׁת הַשָּׁם הַעַם וְהָאָרֶץ.
בְּעַבּוּר שָׁאָנוּ מִתְפְּלָלִים לְעַלְיִי נְשָׂמוֹתֵיכֶם. לְכוּ בְעַל הַרְחָמִים
יִסְתִּירְם בְּסַתֵּר כֶּנֶּפֶי לְעוֹלָמִים וְזִאָרָה בְּאַרְךְ הַחַיִּים אֲתִי
נְשָׂמוֹתֵיכֶם. יְהֹוָה הוּא נְחַלְתָּם. בְּגַנְּעָרָן מִנוּחָתָם. וַיְנוֹחוּ בְּשָׁלָום
עַל-מִשְׁכְּבָכּוֹתָם. וַיַּעֲמֹד לְכָל-יִשְׂרָאֵל וְכָותָם. וַיַּעֲמֹדוּ לְגַוְרָלָם
לְקַזְּנִים. וַיֹּאמֶר אָמֵן:

הוכרת נשומות לנפשי השואה:

אל מְלָא רְחָמִים בָּרוּא אָרֶץ וּמְרוּמִים שׁוֹמֵעַ שְׂועָת עֲנוּמִים
דֵין אַל-מִנוֹת וְאַבִּי יְתוּמִים. אַל-נָא תְּחַשָּׁה וְתַתְאַפֵּק לְדָם
עַמֹּךְ יִשְׂרָאֵל הַשְּׁפֹךְ בְּפָמִים הַגְּנָרִים. הַמִּצָּא מִנוּחָה נְכוֹנָה
תְּחַת כֶּנֶּפֶי הַשְּׁכִינָה בּוּמְעָלוֹת קָדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים בְּזַהֲרָה הַרְקִיעָה
מִזְהִירִים לְאַלְפִּים נְשָׂמוֹתֵיכֶם שְׁלִיְשָׁרָאֵל קָדוֹשִׁים.
אֲנָשִׁים וָנְשִׁים וְילָדִים וְילָדוֹת עַלְלָבִים וּטָף. שְׁנַהֲרָגו וּשְׁנַחֲטוּ
וּשְׁנַחֲקָו וּשְׁחַטְבָּעוּ וּשְׁנַשְּׁרָפו וּשְׁנַקְבְּרוּ טִים וּשְׁנַעֲלָמוּ
בּוּמְדִינּוֹת בְּבּוֹשִׁי הַאוֹבֵב הַצּוֹרֵב וְהַעֲרִיז. בָּלָם קָדוֹשִׁים
וּטְהוֹרִים וּבִינֵיכֶם גָּבוּרִי הָרִוח גָּאוֹנִים וְאַדִּיקִים רַבְנִים וְחַסִּידִים

וראשי ישיבות ארוי הלבנון ואדייריה תורה ומלמדיהם: יוכרים אלחים לטוּבה ובגונען תהא מנוחתם. בעל הרחמים יסתירים בסתר בוגפי לעולמים ויצר בוצרה החיים אתינשומתיהם. יהוה הוא נחלתם. והוא ינקם את זנוקם ויזכר לנו עקרותם ותעמד לנו ולבני ישראל בוכותם. ארץ אל-תכסי דם. ואלייה מקום לזעיקתם. בזוכותם ישבו נדחי ישראל לאחוזתם. והקדושים האלה תהא לזרון תמיד לפני יהוה אדרקתם. יבואו בשלום וננוחו על משכבותם ויקיצו ונעמדו למן הימין לחיותם. ונאמר אמן:

|

תפילה
ותפילה

סדר הכנסת ספר תורה

יְפֹצֵא אַבִיךְ בָּנֶטֶעֶן הָאָרֶן וּבְנוֹתָה עַפְקָ שִׁיר מָמוֹר יְרָן;

וְכַהֲנִי עַפְקָ יְלִבְשָׂ רַקְמָה. יָאָפְרִי חַסִּידִיקָ שִׁירָה בְּנַעַמְתָּה:

גַּוְיִ עַל־כָּל־אַפְתָּה שַׁבָּח יְתָרוֹן. וּבְנוֹתָה עַפְקָ שִׁיר מָמוֹר יְרָן: יְפֹצֵא

וּכְרִי

אָוִרִים וְתַפְפִים בְּבָרָא שׁוֹנָה. קַטְרָתָ סְפִים שְׁחַלְתָּ וְחַלְבָנָה.

וְהִיא לְמִנָּה לְעָרָע אָהָרָן. וּבְנוֹתָה עַפְקָ שִׁיר מָמוֹר יְרָן: יְפֹצֵא

וּכְרִי

שְׁלָחָ מִשְׁיחָ וְלֹךְ יוּבִילָ שִׁי. בְּעֻבּוֹר עַבְדָךְ דָּור בְּנִישִׁי.

וּבְנוֹתָה עַפְקָ שִׁיר מָמוֹר יְרָן: יְפֹצֵא לְהַקְרִיב אֲשִׁי מְנַת וְבָרוֹן.

וּכְרִי

בְּרַכְנוּבָם מִבֵּית יְהֹוָה.

אָסְרָרָתָגְ בְּעַבְתִּים.

אַלְיָ אַתָּה נְאֹרָךְ.

הָרוֹדָ לְיְהֹוָה בְּרִיטָבָ.

בָּרוֹךְ הַבָּא בְּשָׁם יְהֹוָה.

אַלְיָוָה וְיָאָרָלָנוּ.

עֲדַקְרָנוֹת הַפְּנִיבָתָ:

אַלְהָיָ אַרְזָמָמָה:

כִּי לְעוֹלָם חֲסָרוֹ:

מָמוֹר לְדוֹר. הַבָּו לְיְהֹוָה בְּנֵי אָלִים. הַבָּו לְיְהֹוָה כְּבוֹד וְעַנְתָּ: הַבָּו

לְיְהֹוָה כְּבוֹד שָׁמָן. הַשְׁתַּחוּ לְיְהֹוָה בְּהַדְרָתִקְדָּשָׁ: כָּלְיְהֹוָה

עַל־תַּפִּים. אַל־הַכְּבֹוד הַרְעִים. יְהֹוָה עַל־תַּפִּים רְבִים: כָּלְיְהֹוָה בְּפָהָ.

כָּלְיְהֹוָה בְּהַדְרִי. כָּלְיְהֹוָה שְׁבָר אֲרוֹזָם וְשְׁבָר יְהֹוָה אַתִּיאָרָן הַבְּנָנוֹן:

וַרְקִידָם כְּמַרְעָגָל. לְבָנָנוֹ וְשָׁרָתוֹ בְּטוֹ בְּזָרָאִים: כָּלְיְהֹוָה חַצְבָּ לְהַבּוֹת

אָשָׁ: כָּלְיְהֹוָה יְחִיל מְדָבָר. יְתִיל יְהֹוָה מְדָבָר קְרָשָׁ: כָּלְיְהֹוָה יְחִיל

אַלְיָות וְיִחְשָׁפֵרָות. וּבְהִיכְלָל. כָּלְיָ אָמָר כְּבוֹד: יְהֹוָה לְמַבּוֹל יְשָׁב וַיְשָׁב

יְהֹוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהֹוָה אָשׁ לְעַטְפָו יְתָן. יְהֹוָה יְבָרֶךְ אַתִּיעַמוּ בְּשָׁלוֹם:

פיווט שנווהגים לאמרו בעת עזירת גשמיים

אל חי יפתח השמים.   **ישב רוחו זולדים:**

בעבור טוב מעט עשה רב נמרץ. בצדקת נבייא מאהלו רץ.
ואמר יקח-נא מעתדים (אברהם):   **ישב רוחו זולדים:**

רואה תריה פנוי אדמה.   **בצדקת נבייא לאבי דמה.**
ויחפרו את-בארות הרים (匝חָק):   **ישב רוחו זולדים:**

הורד גשם בתתקד קולות.   **בצדקת נבייא האיג מקלות.**
ברחתים בשקנות הרים (יעקב):   **ישב רוחו זולדים:**

מים שאלו בנים בקרים.   **בצדקת נבייא ובני בבלם.**
אל-אחל מועד ירחצדים (אהרון):   **ישב רוחו זולדים:**

ברך דן ותירוץ נוית.   **בצדקת נבייא נאמנ' בית.**
הבה-צورو ויזובו מים (משה):   **ישב רוחו זולדים:**

מלא שחוק פי בבכי עננים.   **בצדקת נבייא שלם גבעונים.**
חטבי עצים ושבאי מים (יושע):   **ישב רוחו זולדים:**

הרבה לחים לבבי ישער.   **בצדקת נבייא התפלל בעד.**
עם נקבצו וישבוריים (שטואל):   **ישב רוחו זולדים:**

דורש גשם היום ירחים.   **בצדקת נבייא באזיביו נלחם.**
ויאמר מי ישקני מים (רו):   **ישב רוחו זולדים:**

יעזו אל להשכות עמו בחירות.   **בצדקת נבייא צווה בספרו.**
שלח לחםך על-פני הרים (שלמה):   **ישב רוחו זולדים:**

הַטְבָּה לְאֶשֶׁת אֶרְשֶׁת לְדָהּ .   בִּצְדָּקָת נְבִיא לְאֶשֶׁת הַלְּהָ .
וַיֹּאמֶר לְהָ קָחֵי נְאָה לְיִ מְעֻטִים מִים (אליהו) :   יַשְׁבֵּ רֹוחֵו יְלֹוּדִים :
גְּשָׁם גְּדָרּוֹת תְּנִיף לְגַלְאָה .   בִּצְדָּקָת נְבִיא פָּלָאִים הַרְאָה .
אֲפִיחָוָא וַיְכַה אֶת־הַפְּלִימִים (אלישע) :   יַשְׁבֵּ רֹוחֵו יְלֹוּדִים :
בִּצְדָּקָתךְ לְבָדָךְ מַעַלָּה נְשִׁיאִים .
נְהָל עַפְקָה בִּצְדָּקָת נְבִיאִים .
וְהָיָה כְּעַז שְׁתוּל עַל־פְּלִינִי מִים (הקב"ה) :   יַשְׁבֵּ רֹוחֵו יְלֹוּדִים :
אֶל חֵי יַפְתָּח הַשְׁמִים .   יַשְׁבֵּ רֹוחֵו יְלֹוּדִים :

בכתוב:

וְהָיָה כְּעַז שְׁתוּל עַל־פְּלִינִי מִים . אֲשֶׁר פָּרָיו יַתְן בְּעָתוֹ וְעַלְלוֹ
לְאִיבּוֹל . וְכָל אֲשֶׁר־יִעָשֶׂה יַצְלִיחָה ; וּנְאָמָר מְגֻדּוֹל יְשׁוּעוֹת
מִלְּפָנָיו . וְעַשְׂה־חִסְדָּךְ לְמִשְׁיחָו . לְדָרוֹד וְלֹרְעֹז

סדר ברכת הכהנים

בארץ ישראל נושאים הכהנים כפיהם בחורה.

קודם ברכת הכהנים, אומר הכהן בלחש יהי רצון זה:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתחא ברכה זו שאויתנו לך אתעטך ישראל ברכה שלמה. כל מכם ובליעון מעתה ועד עולם:

אלתינו ואלהי אבותינו ברכני בברכה המשלשת בטוהר הקתובה עליך משה עבך. האמורה מפי אהרן ובניו הכהנים עם קדושים. כאמור.

אם יש יותר מכהן אחד, אחד מהציבור אומר: 'כל הנינים' (ויש נהגים שהחzon אומר 'הנינים'). הכהנים אומרים את הברכה והתייבה 'ברוך' ואח"כ החון מקרוא אותן מילה במלילו, עד סוף הברכה.

ברוך אתה יהוה אלתינו מלך העולם. אשר קדשנו בקדשו
של אהרן. ואנו לך אתעטך ישראל באהבה:

יברכך יהוה ויטהרך: יאר יהוה פניו אלך ויחנך: ישא יהוה פניו אלך ויטשם לך שלום:

אחר ברכת הכהנים, אומר הכהן בלחש 'רבנן' וזה, ומכוונים לסתים עם הש"ץ. **רבען כל הולמים. עשינו מהשנורת עליינו. עשה עפננו כמה שהבטחתנו בטורתך. ושםו את שמי על בני ישראל. ואני אברככם:**

מי שראה חלום ונפשו ענמה עליו טוב לומר זה הרבנן בשעה שמאריכים הכהנים היגנו של סוף הפסוקים, כדי לסייעו בעת שהცיבור עוני אמן.

רבען כל הולמים. אני שלך וחלומותי שלך. חלום חלמתי ואני ידע מה הוא. יהי רצון מלפניך יהוה אלהי שככל החולמות. בין חלום שחלמתי אני בין חלום שחלומו לי אחרים. אם טובים הם חוקם בחולמותי של יוסף. ואם ארךין רפואה רפאם כמו מרה עליך משה ובמי יריוו עליך אלישע וכברם מצערעתה ובנעמן

מְאַרְעָתוֹ וְכַחֲזִיקָהוּ מִחְלָיוֹ. וְכַשֵּׁם שַׁהְפְּכַת קְלִלָּת בְּלָעַם הַרְשָׁעַ
לְבָרְכָה. כְּךָ הַפּוֹךְ לֵי כְּלִילָמוֹתִי לְטוֹבָה וְיִהְיוּ לֵי לְשָׁלוֹם:

וְכַיּוֹן לְסִים דְּבוּרֵי עַמּוֹן הַכְהָנוֹת, שַׁיּוֹנֵן חַיְבָרוֹ אַמְנָן.

ואם עַדְיִין לֹא גַּמְרוּ הַכְהָנוֹת בְּרַכְתָּם, יוֹסֵף וְאַמְרָה:

אָדִיר בְּפֶרֹום. שֹׂכְן בְּגַבְרוֹה. אַתָּה שָׁלוֹם וְשָׁמֶךָ שָׁלוֹם. יְהִי
רָצֵן שְׁתְּשִׁים עַלְלִינוּ שָׁלוֹם:

נוסח הקדיש המקורי

כפי מנהג בני רומא

יְתַגְּדֵל וַיַּתְקִדְשֵׁ שָׁמַهּ רַבָּא. בְּעַלְמָא דְּבָרָא כְּרֻעוּתָהּ. וַיַּמְלִיךְ
מֶלֶכְוֹתָהּ. בְּחַיְיכָן וּבְזַיְמִיכָן וּבְחַיִּי רַכְלַבִּית יִשְׂרָאֵל.
בְּעַגְלָא וּבְזַמְּן קָרִיב. וְאַמְרָו אַמְנָן:

יְהָא שָׁמַהּ רַבָּא מִבְּרָךְ לְעַלְםָם וּלְעַלְמִיאָם:

יְתַבְּרֵךְ וַיַּשְׁתַּבְּחֵךְ וַיַּתְפָּאֵר וַיַּתְרַמֵּס וַיַּתְנַשֵּׁא וַיַּתְעַלֵּה וַיַּתְהַדרֵּךְ
וַיַּתְהַלֵּל שָׁמַהּ דְּקָרְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:

לְעַלְלָא לְעַלְלָא מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשִׁבְחָתָא וַיְנַחַטָּא דְּאַמְרָן
בְּעַלְמָא. וְאַמְרָו אַמְנָן:

יְהָא שָׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמִיא וְחַיִּים טּוֹבִים עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל.
וְאַמְרָו אַמְנָן:

עַשְׂתָּה שָׁלוֹם בְּמִרְומִיו. הַוָּא בְּרַחְמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל.
וְאַמְרָו אַמְנָן:

סדר הפרשיות

פרשת בראשית

ויקרא אלֵהים לְרַקִיעַ שָׁמִים וּנְהִיא עַרְבָּה וּנְהִיבְקָר יוֹם שְׁנִי שְׁאָל וּנוֹאמֵר אֱלֹהִים יָקוּן הָפִים מִתְחַת הַשָּׁמִים אֶל־מָקוֹם אֶחָד וּתְרָא הַכְבָשָׂה וּנְהִיכְבָּה וּנְקָרָא אֱלֹהִים לְבֶשֶׂת אָרֶן וּלְמִקְנָה הָפִים קָרָא יִםְים וִירָא אֱלֹהִים בִּיטּוֹב: וּנוֹאמֵר אֱלֹהִים תְּרַשֵּׁא הָאָרֶן דְּשָׁא עַשְׁבָּסְרוּעַ וּרְעַעַן פְּלִי עַשְׁהָ פְּרִי לְמִינּוֹ אֲשֶׁר וּרְעוּבָן עַל־הָאָרֶן וּנְהִיכְבָּה וּתוֹצֵא הָאָרֶן דְּשָׁא עַשְׁבָּסְרוּעַ זָרָע לְמִינּוֹ וּעַזְן עַשְׁהָ־פְּרִי אֲשֶׁר וּרְעוּבָן לְמִינּוֹ וִירָא אֱלֹהִים בִּיטּוֹב: וּנְהִיא עַרְבָּה וּנְהִיבְקָר יוֹם שְׁלִישִׁי:

בראשית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶן: וְהָאָרֶן הִיְתָה תָּרוֹל וּבָהוּ וְחַשָּׁךְ עַל־פָּנִים תְּהֻום וּרוֹחַ אֱלֹהִים מְרַחְפָּת עַל־פָּנִים הַפִּים: וּנוֹאמֵר אֱלֹהִים יְהִי אָור וּנְהִיא אֹור: וִירָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶן בִּיטּוֹב וּבְדָל אֱלֹהִים בּוּנָה וּבֵין הַחַשָּׁךְ: וּנְקָרָא אֱלֹהִים לְאוֹל יוֹם וּלְחַשָּׁךְ קָרָא לִילָה וּנְהִיא עַרְבָּה וּנְהִיבְקָר יוֹם אֶחָד: לְיִם וּנוֹאמֵר אֱלֹהִים יְהִי רַקִיעַ בְּתוֹךְ הָפִים וַיְהִי מְבָדֵל בּוּנָם לְמִינּוֹ: וַיַּעֲשֵׂת אֱלֹהִים אֶת־הַرְקִיעַ וּבְדָל בּוּנָה הָפִים אֲשֶׁר מִתְחַת לְרַקִיעַ וּבּוּנָה הַפִּים אֲשֶׁר מִעַל לְרַקִיעַ וּנְהִיכְבָּה:

פרשת נח

אֶת־הָאָרֶן וְהַנֶּה גַּשְׁתָה כִּיהִשְׁחִית בְּלִבְשָׂר אֶת־דְּרַכּוֹ עַל־הָאָרֶן: וּנוֹאמֵר אֱלֹהִים לְנֹח קֹז בְּלִבְשָׂר בָּא לִפְנֵי כִּימָלָה הָאָרֶן חַמֵּס סְפִינְיָהּ וְהַנֶּן הָאָרֶן חַמֵּס: וִירָא אֱלֹהִים מְשֹׁחָתָם אֶת־הָאָרֶן: עַשְׂה לְךָ

אֱלֹה תַּוְלַדְתָ נֶח נֶח אִיש צָדִיק תָּמִים הִיא בְּדָרְתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים הַתְּהֻלָּה־בָנָה: וַיּוֹלֶד נֶח שֶׁלְשָׁה בָנִים אֶת־שָׁם אֶת־חַם אֶת־יִפְתָּח: וְתַשְׁחַת הָאָרֶן לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וּתְפַלֵּא הָאָרֶן חַמֵּס: וִירָא אֱלֹהִים

יְבוּן: וַחֲקָמָתִי אֶת־בְּרִיתִי אֶתְךָ
וּבְאָתָּה אֶל־הַתְּבִבָּה אַתָּה וּבְנֵיךְ
וְאַשְׁתָּךְ וּבְשִׁבְעֵיךְ אֶתְךָ:
וּמִכֶּל־תְּחִי מִכֶּל־בָּשָׂר שְׁנִים מִכֶּל
תַּבְיאָ אֶל־הַתְּבִבָּה לְהַחִי תְּאַמֵּךְ וּבְרִ
וּמְקֻבָּה יְהִי: יְשָׁאֵל מִהָּעוֹר
לְמִינְגּוֹ וּמִזְהַבָּה לְמִינְגּה מִכֶּל
רַמֵּשׁ הַאֲדָמָה לְמִינְגּוֹ שְׁנִים מִכֶּל
יָבֹא אֶל־יְדֵךְ לְהַחִי תְּאַמֵּךְ וְאַתָּה קָח־לְךָ
מִכֶּל־מְאַכְּל אֲשֶׁר יָאֵל וְאַסְפָּט
אֶל־יְדֵךְ וְתָהַה לְךָ וְלָהֶם לְאַכְלָה:
וַיַּעֲשֵׂנִי כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה אָתָּה
אֶל־יְהִים כֹּן עֲשָׂה:

תַּבְתֵּחַ עַצְיָגָפֶר קְנִים פְּעָשָׂה
אֶת־הַתְּבִבָּה וַכְּפָרָת אֶתְךָ מִבֵּית
וּמִחוֹן בְּכֶפֶר: בָּהּ אֲשֶׁר תַּعֲשֶׂה
אַתָּה שְׁלֵשׁ מֵאוֹת אַמְּפָה אֶרְךָ
הַתְּבִבָּה חֲמִשִּׁים אַמְּפָה רַחֲבָה
וּשְׁלִשִּׁים אַמְּפָה קְוֹמָתָה: צְנוּרוֹ
תַּעֲשֶׂה לְתַבָּה וְאֶל־אַמְּפָה תְּכִלָּה
מִלְמָעָלה וּפְתַח הַתְּבִבָּה בְּצִדְקוֹ
תְּשִׁים תְּחִתִּים שְׁנִים וּשְׁלִשִּׁים
תַּעֲשֶׂה: לְיִי וְאַנְגִּי הַגְּנִי מִבְּיאָ
אֶת־הַפְּכוּלָה מִים עַל־הַאֲרַן לְשִׁתְחָתָה
כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־יָבוֹא רַוחַ חַיִם
סְמִתָּה הַשְּׁמִים כָּל אֲשֶׁר־בְּאַרְצָן

פרשת לך לך

וַיַּצְאָו לְכָל אֶרְצָה בְּגַעַן וַיָּבֹאוּ
אֶרְצָה בְּגַעַן: וַיַּעֲבֵר אֶבְרָם בְּאַרְצָן
שֶׁר מִקּוֹם שֶׁלָם עַד אַלְוִין מוֹרָה
וְהַכְּבָנָעַן אָוּ בְּאַרְצָן: וַיַּרְא יְהוָה
אֶל־אֶבְרָם וַיֹּאמֶר לְרוּעַ אֶתְנוֹ
אֶת־הַאֲרַן הַזֹּאת וַיַּכְן שֶׁמֶן
לְיוֹתָה הַגְּרָאָה אֲלִילָה: וַיַּעֲמֹק מִשְׁמָךְ
הַהָּרָה מִקְדָּם לְבִתְּ-אֶל וַיַּתְּהִלָּה
בִּיתְ-אֶל מִיטָּה וְהַעֲמִידָה מִקְדָּם וְיַבְּנִים
מוֹבֵח לְיוֹתָה וַיַּקְרָא בְּשָׁם יְהוָה:
וַיַּסְעֵ אֶבְרָם הַלֹּאַ נִנְטוּן הַגְּנָבָה:
יְשָׁאֵל וַיַּחַב בְּאַרְצָן וַיַּרְדֵּן
אֶבְרָם מִצְרַיִם לְגֹור שֶׁמֶן קִיבְּדָה

וַיַּאֲפֵר יְהוָה אֶל־אֶבְרָם לְדָלָק
מִסְּאָרָךְ וּמִפּוֹלְדָתָךְ וּמִבֵּית אַבְיךָ
אֶל־הַאֲרַן אֲשֶׁר אֶרְאָךְ: וַיַּעֲשֵׂה
לְגַיְנָה וְגַדְעָל וְאַבְרָהָם וְאַגְדָּלָה שְׁמָךְ
וְהַיָּה בְּרָכָה: וְאַבְרָהָם מִבְּרָכִיךְ
וּמִפְּלָלָךְ אָאָר וְנִבְרָכֵי בְּךָ כֹּל
מִשְׁפָּחָת הַאֲדָמָה: לְיִי וַיַּלְךְ
אֶבְרָם כַּאֲשֶׁר דָּבַר אֱלֹהִים הַזֶּה
אָתָּה לֹט וְאֶבְרָם בְּנִיחְמָשׁ שְׁנִים
וְשְׁבָעִים שָׁנָה בְּצָאתָו מִחְרָן: וַיַּחַק
אֶבְרָם אֶת־שְׁרִי אֲשֶׁר־אָתָּה־לָזֶת
בְּנָאָיו וְאֶת־בְּרִיכָה שְׁמָךְ אֲשֶׁר
רַכְשָׂו וְאֶת־הַגְּנָפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשָׂו בְּחָרָן

אָתֶל הַפְּאָרִים וְאָמְרוּ אֲשֶׁר וְאֵת
וְהִרְגַּנְיוֹ אָתִי וְאָמַךְ יְחִי אַמְּרִינְגָּא
אֲחַתִּי אֵת לְמַעַן יְטַבְּלִי בְּעַבְרָד
יְפַתְּמָרָה אֵת: וְהִיא קִירָאוּ וְיִתְהַנֵּפֶשֶׁי בְּגַלְדָּה:

פרשת וירא

אָתוֹ וַיָּקַח חַמְאָה וְחַלְבָּה וּבְנַהֲבָקָרָל
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתְן לְפִנֵּים
וְהַוא עָמַד עַלְיָהָם תְּחִתְהַעֲזָן
וַיַּאֲכַל אֶת יִשְׂרָאֵל וַיִּאְמַר אֶל־עַזְּזָעָן
אֲיהָ שָׂרָה אֲשֶׁרָךְ וְאַפְּרַת הַתְּהִנָּה
בְּאַהֲלָה וַיֹּאמֶר שׁוֹב אֲשֶׁר־בְּאַדְיכָךְ
בְּעֵת חַיָּה וְהַנְּהָנוּ לְשָׂרָה אֲשֶׁר־
וְשָׂרָה שְׁמַעַת פָּתָח הַאֲהָל וְהַוא
אֶחָרָיו: וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה וּקְנִים
בְּאַיס בְּקִים חַדְלִי לְהִזְהָר לְשָׂרָה
אֶרְחָה כְּנִים: וּמְצַקֵּן שָׂרָה
בְּקַרְבָּה לְאָמֶר אֶחָרָי בְּלִתְיִ
הַיְתָה־לִי עֲדָנָה וְאַדְנִי זָקָן: וַיֹּאמֶר
יְהָוה אֱלֹהֵי־אַבְרָהָם לְפָה זוּ אֶחָקָה
שָׂרָה לְאָמֶר הַאֲפָר אַמְּנָס אַלְדָּז וְאַנְיִ
וּקְנִיטִי הַיְפָלָא מִיְּהָה דָּבָר לְמוֹעֵד
אֲשֶׁר־בְּאַדְיכָךְ בְּעֵת חַיָּה וְלְשָׂרָה־בָּנָה:

הַרְעָב בְּאֶרְזָן: וְהִי כַּאֲשֶׁר הַקָּרְבָּן
לְבוֹא מַצְרִימה וְאָמַר אַל־שְׁתִּי
אֲשֶׁר־הַפְּה־נָא יְלֻעַתִּי כִּי אֲשֶׁר
יְפַתְּמָרָה אֵת: וְהִיא קִירָאוּ וְיִתְהַנֵּפֶשֶׁי בְּגַלְדָּה:

פרשת חי שרה

וַיָּרַא אֱלֹהִים יְהָוה בְּאַלְמִינִי מִפְּמָרָה וְהַוָּא
יְשַׁב פָּתָח־הַאֲהָל בְּחָסָם הַיּוֹם: וַיָּשַׁא
עַיְנִיו וַיָּרַא וְהַנְּהָה שְׁלָשָׁה אַנְשִׁים
נְצִיבִים עַלְיוֹ וַיָּרַא וַיַּרְא לְקַרְאָתָם
סְפִתָּה הַאֲהָל וַיְשַׁפְּחוּ אֶרְצָה:
וַיֹּאמֶר אָדָן אַסְמָנָא מִצְאָתִי חָן
בְּעַיְנָךְ אַלְמִינָא תַּעֲבֶר מִעַל עַבְדָּךְ:
יְקַחְנָא מַעֲטִים־מִלְּמִינִים וַיְרַחְאָגָן רְגִילְכִּים
וַיְהַשְׁעַנוּ תְּחִת הַעַז: וְאַקְחָה
פְּתִילָּחָם וְסַעַרְוּ לְפֶסֶם אַחֲרָ
תַּעֲבֶרְוּ כִּירְעַלְבָּן עַבְרָתָם
עַל־עַבְדָּכִים וַיֹּאמְרוּ כֵּן פָּעָשָׂה
כַּאֲשֶׁר דָּבְרָתָ: לֵי וַיִּמְהַר
אַבְרָהָם הַאֲהָלָה אַל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר
מַהְרָה שְׁלָשָׁה סָאִים קַמְפָה סָלָת לְהַשִּׁי
וּמְשִׁי עֲגֹות: אַל־הַבָּקָר רַץ
אַבְרָהָם וַיָּקַח בְּנֵבָקָר רַךְ וַיְטַבֵּל
וַיִּתְעַנְּנָא אַל־הַגָּעָר וַיִּמְהַר לְעַשְׂוֹת

פרשת חי שרה

וַיָּהִי חַי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וּמְעָשָׂרִים
שָׁנָה וְשִׁבע עֶשֶׂר שָׁנִים שְׁנִי חַי שָׂרָה:

חַבְרוֹן בְּאֶרְזָן גְּנַעַן וּבָא אַבְרָהָם

עפְרֹן הַחֲתִי אֶת-אָבְרָהָם בְּאוֹנוֹ
בְּנִיחַת לְכָל בָּאֵי שֻׁעְרָעִירֹ
לְאמֹר: לְאֵדָרְנִי שְׁמֻנִי הַשְׂרָה
נָתַתִּי לְךָ וְהַמְּעֵרָה אֲשֶׁר-בָּוּ לְךָ
נָתַתִּי לְעֵינֶיךָ בְּנֵי עַמִּי נָתַתִּי לְךָ
קָבֵר מִתְּךָ: וַיְשַׁתַּחַוו אָבְרָהָם לִפְנֵי
עַם הָאָרֶן: שָׁאָל וַיֹּאמֶר
אָל-עַפְרֹן בְּאוֹנוֹ עַם-הָאָרֶן
לְאמֹר אֵךְ אָסֵם-אַתָּה לֹא שְׁמֻנִי
נָתַתִּי בְּסֶרֶף הַשְׂדָה קָח מִפְנֵי
וְאָבְרָהָם אֶת-יְמִתִּי שְׁמָה: וַיַּעֲשֵׂנָה
עפְרֹן אֶת-אָבְרָהָם לְאמֹר לֹא:
אֲדָנִי שְׁמֻנִי אָרֶץ אַרְבָּע מֵאת
שְׁקָלָבְּסָר בְּינִי וּבְינָה מִהָּוּא
וְאֶת-מִתְּחָק קָבֵר: וַיִּשְׁמַע אָבְרָהָם
אָל-עַפְרֹן וַיִּשְׁקַל אָבְרָהָם לַעֲפֹרֹן
אֶת-הַבְּסָר אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאוֹנוֹ
בְּנִיחַת אַרְבָּע מֵאוֹת שְׁקָל בְּסָר
עַפְרֹן יָשַׁב בְּתוֹךְ בְּנִיחַת וַיַּעֲשֵׂנָה
עַפְרֹן עַבְרָה לְסִתְרָה:

פרשת תולדות

וַיָּהּ וַיַּהְיֵה רַבְקָה אֲשֶׁתָּה:
וַיִּתְرַצֵּחַ הַבָּנִים בְּקָרְבָּה וַיִּתְאַמֵּר
אָסֵבֵן לִמְהּוּ וְהַאֲנִי וְתַלְךָ לְדָרְשָׁ
אֶת-יְהוָה: לוֹ וַיֹּאמֶר יְהוָה לְהָ
שְׁנִי גּוֹסִים בְּבָטָן וְשְׁנִי לְאַפְּמִים
מִפְנֵן אֲרָם אֲחוֹת לְבֵן הָאָרָם לוֹ
לְאָשָׁה: וַיַּעֲתֵר יְצָקָה לְיהוָה לְנִכָּה
אֲשֶׁתָּה כִּי עֲקָרָה הוּא וַיַּעֲתֵר לוֹ

לְסִפְרָד לְשָׁרָה וְלְבְּכַמָּה: וַיָּקַם
אָבְרָהָם מַעַל פָּנֵי מַרְאֵו וַיֹּאמֶר
אֶל-בְּנִיחַת לְאמֹר: גַּרְיוֹתְשָׁבָע
אֲנִי עַמְּכָס תָּנוּ לוֹ אֲחוֹת-קָבֵר
עַמְּלָס וְאָקְבָּרָה מִתְּיַמְּלֵפְנֵי וַיַּעֲשֵׂנָה
בְּנִיחַת אֶת-אָבְרָהָם לְאָמָר לוֹ:
שְׁמַעְנָה אֲדָנִי גַּלְיאָא אַלְהָיִם אַתָּה
בְּתוֹךְנוּ בְּמִבְּחָר קָבְרֵינוּ קָבֵר
אֶת-יְמִתְּךָ אִישׁ סְפָמוֹ אֶת-קָבְרוֹ
לְאַיְלָה מִפְּנֵקָבָר מִתְּהָרָן
אָבְרָהָם וַיַּשְׁתַּחַוו לְעַס-הָאָרָן
לְבְּנִיחַת: לוֹ וַיֹּאמֶר אָתָם
לְאָמָר אֲסִיש אֶת-גְּפַשְׁתָּם לְקָבֵר
אֶת-יְמִתְּךָ מִלְּפָנֵי שְׁמַעְנִי וּפְגַעֲרִי
בְּעַפְרֹן בְּזִצְחָר: וַיַּעֲשֵׂנָה
אֶת-יְמִעָרָת הַפְּכָפָלה אֲשֶׁר-לוֹ
אֲשֶׁר בְּקָצָה שְׁדָה בְּלֵסָר מַלְאָ
יַתְנַהֵה לְיַבְּחָקָם לְאֲחוֹת-קָבָר:
וַיַּעֲפֹרֹן יָשַׁב בְּתוֹךְ בְּנִיחַת וַיַּעֲשֵׂנָה

ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם
ונגיד עדשים ואכל ושת ויקם
וילך ויבן עשו את-הכבריה: והי
רעל בארון מלבד הרעב
הראשון אשר היה בימי אברם
וילד יצחק אל-אכימליך
מל-פלשטים נגרה: וירא אליו
יונה ויאמר אל-תעד מצרים
שכן בארון אשר אמר לך: גור
בארכן דאות ואלה עמק ואברכה
בירה ובורע אתן
את-כל-הארצת האל והקמת
את-השכלה אשר נשבעתי
לאברם אביך: והרבינו
את-זרעך בכוכבי השמים וננתני
לורע את כל-הארצת האל
והתברכו בורע כל גוין הארץ:
יעקב ארשemu אברם בקள
וישבול משמרתי מצומית חקומי
ותורתמי:

לבדת והנה חום בבטנה: ויצא
הראשון ארכמוני כלו באדרת
שער ויקראו שמו עשו: ואחרי כן
יצא אחות ידו אחות יעקב עשו
ויקרא שמו יעקב יצחק בנים
שנה בולדת אתם: ישראל
ונגדלו הגברים והי עשו איש
ידע צד איש שדה יעקב איש
חס ישב אהלים: ויאhab יצחק
את-עשו כי-צד בפי ורבה
ההבת את-יעקב: וזה יעקב ניד
ויבא עשו מונחשה והוא עיף:
ויאבר עשו אל-יעקב הלעטני
נא מניהדים האDEL תהה כי עיר
אנכי על-כון קרא-שם אדרום:
ויאבר יעקב מכהה ביום
את-בכרתך לי: ויאמר עשו הנה
אנכי חולך למות ולפורה לי
בקרה: ויאבר יעקב השכלה לי
בימים וישבע לו וימכר את-בכרתו

פרשת ויצא

והנה מלאכי אל-הים עלים וירדים
בו: כי והנה יהוה נצב עליו
ויאמר אני יהוה אלהי אברם
אביך ולאתני יצחק הארץ אשר
אתה שכוב עלייך לך אנטנה
ולוראה: והיה ורעד בעפר הארץ

ויצא יעקב מבאר שבע וילך
חרנה: ויפגע בפקודים וילך שם
כיבא השם וזכה מאבני הפוקוד
וישם מראותיו וישב בפקוד
ההוא: ויחלם והנה סלם מכב
ארצה וראשו מניע השמימה

וישם אתה מצבה ויצק שפן על רأسה: ויקרא את ישות הפקום והוא בית אל ואולם לו שם העיר לראשה: וידר יעקב נדר לאמר אם יהלה אליהם עפל ושם נטלי בדרך זהה אשר אני חולך ונטלי לחם לאכל ובנור לבש: ישבי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: וזה אבן ההוא אשר שפט מזבח היה בית אליהם וכל אשר תנתני עשר אשר טרנו לך:

ופרצת יפה וקדמה צפנה ונגבה ונברכו בך כל משפט האדמה ובירעך: והנה אני עף ושמרתך בכל אשר תלך והשבתך אל האדמה הזאת כי לא אשכח עד אשר אס עשתי את אשר דברתי לך: ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה בפקום הזה ואני לא ירעתי וירא ואמר מה נזרא הפקום הזה אין זה כי אס בית אליהם וזה שער השמיים: ישראל וישם יעקב בבקר ויקח את הלאן אשר שם מראתו

פרשת ווישלה

ויאת הבקר והגמלים לשני מחות: ויאמר אס יבו עשו אל המנחה האחת והכחו וזה המנחה הנשארא לפולטה: ישראל ויאמר יעקב אל היי אבי אברם ואלקי אבי יצחק יהוה האמר אליושוב לארץ ולמולך וניטבה עמד: קתנתי מכל החסדים ומכל התאמת אשר עשית את עברך כי במקל עברתי את הירדן זה ועתה היתי לשני מחות: האליני נא מיך אתי מיד עשו כיירא אני אותו פזיבוא

וישלה יעקב מלכים לפניו אל עשו אחי ארצה שעיר שדה אדורו: ויוציא אתם לאמר בה תאמלן לאדרני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבון גרטה ויאחר ערדעתה: ויהיל שור וחמור צאן ועבדו תשפה ואשלחה להגיד לאדרני למצוין בעיניך: כי וישבו המלכים אל יעקב לאמר באנך אל אחיך אל עשו וגס הלק ל夸טאך וארבע מאות איש עמו: וירא יעקב מאד ונצר לו ויחוץ את הדעם אשר אותו ואת הצען

וְהַפְנֵי אָם עַל־בָּנִים: וְאַתָּה אֹמֶרֶת | אֲתִיזְרָעַךְ בְּחֹול הַיּוֹם אֲשֶׁר
הַיְטָב אִיטִּיב עַמְךָ וְשָׂמְתִּי | לֹא־יִסְפֶּר מְרֻבָּ:

פרקשת מקץ

השללה והנה קופה אלפתני
וְגַס־גַּזְבָּה וְהַנָּה תִּסְלְגִּיה
אלמתיכם ותשתחווין לאלפתני
ישראאל ויאמר לו לאחוי המליך
תמלוך עלינו אם־מושל תמשל בנו
ויספו על שְׁנָא אותו על־חַלְמָתוֹ
ועל־דְּבָרָיו: ויחלם עוד חלום אחר
ויספר אותו לאחוי ואחר הינה
חלמתי חלום עוד והנה המשם
והירוח ואחד עשר בוכבים
משתבחים לי ויספר אל־אבי
ואלאחוי וגער־בו אבוי ואמיר לו
מה החלים הזה אשר החלמת הבוא
ובוא אני ואםך ואחיך להשתבחות
לך ארצה: ויקנארבו אחוי ואבוי
שמר את־הדברי:

וישב יעקב בארץ מגוריו אבוי
בקארן בגען: אלה תלדות יעקב
יוסף בר־שבע־עשרה שניה היה
רעיה את־אחיו בצאן והוא נער
את־בני בלהה ואת־בנִי ולפה נשי
אבוי ויבא יוסף את־ידכְתָם רעה
אל־אחים: יישראאל אהב
את־יוסף מבל־בָּנִי פִּיבְנִזְקִינִים
הוא לו ועשה לו קרנות פסם:
לי ויראו אחוי כיראות אהב
אביהם מבל־אחוי ויישנוו אותו לא
יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף
חלום ויגדר לאחיו וויספו עוד שְׁנָא
אותו: ויאמר אליהם שמעו נא
החלום הזה אשר החלמתי הינה
אנחנו מאלמים אלמים בتوز

פרקשת מקץ

מראה ודקות בשור ומטמזרה
אצל הפרוות על־שפת הארץ:
וtakeלנה הפרוות רעות הפרוות
ודקות הבשר את שבע הפרוות
יפת המראה והבריאת וייקץ
פרעה: לי ויישן ויחלם שניית

ויהי מקץ שניםים ימים ופרקעה
חלם והנה עמד על־הארה: והנה
מנ־היאר על־ת שבע פרות יפות
מראה ובריאות בשר ותריענה
באחיך והנה שבע פרות אחרות
עלות אחריהן מונהייאר רעות

מושיר חיים: פרעה קצץ על עבדיו ויתן את המשמר בית שר הטבחים אהתי ואת שר האפסים: ויחלמה חלום בלילה אחר אני והוא איש כפטירון חלומו חלמונו ושם אנטנו נער עבר עבד לשער הטבחים גוספרלו וופתרלנו את הלחמים מתינו איש בחלומו פתרה: והוא באשר פתרלנו לנו היה אני השיב על צבוי לאנו תלחה: ושלח פרעה ויקרא את יוסוף ויריצו מניהbor וינלה ויחלף שמלאתי ויבא אל-פרעה:

ויהיו שבע שבטים עזות בקנעה אחד בריאות וטבות: והנה שבע שבטים דקוט ושורפת קרדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבטים הרחות את שבע השבטים הבריאות והפלאות ויין פרעה ותבה חלום: שראל ויהי בברך ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל-חרטמי מצרים ואתכל-חכמיה ו בספר פרעה להם את חלומו ואיז-פותר אותם לפרעוה: וידבר שר המושקים את פרעה לאמר את-חטאך אין

פרשת ויגש

ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פנוי ויהי כי עליינו אל-עבדך אבי ונגדלו את דברי אדרני ישראל ויאמר אבינו שבנו שברורלנו מעת-אכל: ונאמר לא נוכל לרתק אס-יש אחים הקטן אנטנו וירדו כרלא נוכל לראות פנוי האיש ואחים הקטן איננו אתנו: ונאמר עבדך אבי אל-ינו אם ירעטם כי שנים ילדה לי אשתי ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיינו עד-הגהה: ולכך הם גם-את-זה מע

וילש אקי יהולה ונאמר כי אדרני ידבר לא עבדך דברך באוני אדרני ואלייך אפה בעקבך כי כמוך כפרעה: אדרני שאל את-עבדך לא אמר היישליך אב או-אח: ונאמר אל-אדני יש-לנו אב זיכון יולד זקנים קטן ואחי מת וויתר הוא לבדו לאמו ואבי אהבו: לי ונאמר אל-עבדך הורדתו אל-איש מה עני עליינו ונאמר אל-אדני לא-יוכל הנער לעזוב את-אביו ושב את-אביו ומתח ונאמר אל-עבדך אם לא

פָנִי וְקַרְבָּנוּ אָסֵן וְהוֹרְדָתָם | כְּבָאֵל עֲבָדָךְ אָבִי וְהַגְּנָעָר אִינְגָנוּ
אֶת-שִׁיבְתִּי בְּרָעָה שָׁאָלָה: וְעַפְתָּה | אַתָּנוּ וְנַפְשׁוּ קְשׁוֹרָה בְּנַפְשׁוּ:

פרשת זיהוי

בְּלֹו בְּאָרֶץ בְּנָעַן וְבָרֵךְ אָתָי
שָׂרָאֵל וְוַאֲמָר אֶלְיָהָנִי מִפְּרָדֵךְ
וְהַרְבִּיתֶךָ וְגַתְּפָתֶךָ לְקַהְלָל עַפְים
וְגַתְּלִי אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזִירָעָה
אַחֲרֶךָ אֲחוֹתָו עַלְמָם: וְעַתָּה
שְׁנִינְבְּנֵיךְ הַנוּלִים לְךָ בְּאָרֶץ
מִצְרָיִם עַד-בְּאֵי אַלְיךָ מִצְרָיִם
לִיְהָם אֲפָרִים וּמְנַשָּׁה כְּרָאוּבִין
וּשְׁמַעַן יְהוּלָי וּמוֹלְדוֹתָה
אֲשֶׁר-הַזְּלָדָת אַחֲרֵיכֶם לְהַיּוֹ
עַל שְׁמָ אֲחֵיכֶם יָקְרָאוּ בְּנָחְלָתֶם:
וְאַיִן בְּכָאֵי מִפְּרוֹן מַתָּה עַלְיָה
בְּאָרֶץ בְּנָעַן בְּדָרֶךְ בְּעוֹד
כְּבָרְתִּיאָרֶץ לְבָא אֲפְרִתָּה
וְאֲקִבָּרָה שֶׁל בְּדָרֶךְ אֲפָרָתָה הָוָא
בֵּית לְחָם: וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת-בְּנֵי
יְוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי-אָלָה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
אֶל-אָבִיו בְּנֵי הַם אֲשֶׁר-נִתְּנוּ
אֶל-הָיִם בָּהּ וַיֹּאמֶר קְחָמֵן אֶל-
וְאַבְרָכֶם:

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאָרֶץ מְאָלִים שְׁבֻעָה
עַשְׂרָה שָׁנָה וַיְהִי יְמִינְעָקֶב שְׁנִי
חִיוּ שְׁבַע שָׁנִים וְאֶרְבָּעִים וּמִאַת
שָׁנָה: וַיָּקָרְבוּ יְמִינְשָׁרָאֵל לְמוֹת
וַיָּקָרְאָוּ לְבָנָיו לִזְלָף וַיֹּאמֶר לוֹ
אִם-זֹא מִצְאָתִי חַן בְּעִינֵיךְ שִׁים-נְאָ
יְדָךְ תַּחֲתִ יְרָכִי וְעַשְׂיוֹת עַפְרִי חִסְדָּךְ
וּמִאַתָּלְגָא תַּקְבְּרִנִי בְּמִצְרָיִם:
וְשַׁכְּבָתִי עַמ-אֲבָתִי וּנְשָׁתָנִי
מִמְּצָרִים וּקְבָרָתִי בְּקְבָרָתִם
וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשֶׁר כָּרְבָּךְ:
וַיֹּאמֶר הַשְׁבָּעָה לְיִהְיֶה וְשְׁבֻעָה לוֹ
וַיִּשְׁתַּחַוו יִשְׂרָאֵל עַל-רֹאשׁ הַמְּטָה:
לוֹ וְזֶה אַתָּרִי קְרָבָרִים הָאָלָה
וְוַאֲמָר לְיִזְרָעֵל הַגָּה אֶבְיךָ חַלְה וְחַקָּח
אֶת-שְׁנִי בְּנֵי עַמּוֹ אֶת-מְנַשָּׁה
וְאֶת-אֲפָרִים: וַיַּגֵּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
הַגָּה בְּנֶךָ יְוֹסֵף בָּא אַלְךָ וְתַחַזֵּק
יִשְׂרָאֵל וַיָּשֶׁב עַל-הַמְּטָה: וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב אֶל-יְוֹסֵף אֶל-שְׁנִי נְרָא-הָאָלִי

פרשת שמות

וְאָלָה שָׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
בָּאָמֵן רְאוּבֵן שְׁמַעַן לְיִהְיֶה
מִצְרִימָה אֶת-יַעֲקֹב אִישׁ וּבִתוֹ
יְשַׁׁבֵּר זְבוּלֹן וּבְנֵי-מְנַשָּׁה: דָן וְנַפְתָּלִי

גד ואשרה: ויהי כל גנש נצאי ירדי יעקב שביעים נפש וויסף היה במצרים: וימת יוסף וככל אחותיו ובכל הדור ההוא: ובני ישראל פרו וישראל וירבו ויעצמו במאדר מאר ותפל לא הארץ אתם: לי ויקם מלך חישט על מצרים אשר לא ירע אתי יוסף: ונאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ויעזום ספנני הבה ונחכמה לו פזיבקה והיה כיתקראננה מלחה ונוספה גס הוא על שניאנו גנלחס-בנוי ועלה קוזהארץ: וישימו עללו שמי ספדים למשע ענתו בסבלתם וכן ערי מסכנות לפרטה אתיופתם ואת-ערמסס: וכך אשר יענו אותו אתי-הילדים:

פרשת וְאֶרְאָה

ואוכר את-בריתני לי לבן אמר לבני ישראל אני יהוה והוציאתי אתכם מתחלה סבלת מצרים והאלתיהם אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בורוע נטויה ובשפטים גדרלים: ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלתיכם המוציא אתכם מתחלה סבלות וידבר אל-הדים אל-משה ואמר אל-לו אני יהוה: ואלא אל-אברהם אל-יצחק ואלייעקב באל שני ושמי יהוה לא נודעתו להם: וגם הקמתי את-בריתך אתם לחת להם את-ארן בנטן את ארן מגיריהם אשר-צברו בה: וגם אני שמעתי את-נאקט בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם

מצרים ושלח את-בניהם של אל-הארץ: וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא-שemu אל, ואיך ישמע פָרֻעה ואני על שפטים: וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן ויעצם אל-בנוי ישראל ואל-פָרֻעה מלך מצרים להוציא את-בניהם של אל-הארץ **לאמור: בא דבר אל-פָרֻעה מלך**

מצרים: ותבאתה את-כל אל-הארץ אשר נשאתי את-ך לך לחת את-הה לתקבבך ותתני אתה לאל-ברחים ליצחק אני יהוה וידבר משה בן אל-בנוי ישראל ולא שמעו אל-משה סקצ' רוח ומעבודה קשה: ישראל וידבר יהוה אל-משה **לאמור: בא דבר אל-פָרֻעה מלך**

פרק ב'

יעין הקורא אם לא טעה במקום הפרשה, מפני שיש כאן פרשיות הדומות.

את-הארץ ואכלו את-יתיר הפלחה הנשארת לך מז-תברד ואכל את-כל-הען הצמח לך מניהודה: ומלאו בתוך ובתי כל-עכדריך ובתי כל-מצרים אשר לא-ראו אכלהך ואבותך מזם היוחט על-הארדפה עד היום הזה ויפן ויזא מעם פָרֻעה: ישראל ויאמר עלי פָרֻעה אל-יו עדר-מתיה יהלה וה לנו לモקס שלוח את-האנשים יעצרו את-יהוה אלהיהם הטרם תרע פי אכלה מצרים: ווישב את-ים השם ואת-אהרן אל-פָרֻעה ומחר ארבה בגביה: וכשה את-עין הארץ ולא יכול לראות

ויאמר יהוה אל-משה בא אל-פָרֻעה כי-אני הקברתי את-לבו ואת-לב עבדיו למשן שמי אתני אלה בקרבו: ולמשן הספר באוני בנך ובונבך את אשר התעללת במצרים ואות-אתני אשר-شمתי בס וידעטם כי-אני יהוה: ויבא משה ואהרן אל-פָרֻעה ויאמרו אליו כה-יאמר יהוה אלהי העברים עדר-מתיה יהלה אלהי הנט לערת מפני שלוח עמי ויעברני לי כי אם-סמאן אתה לשלח את-עמי הנני מביא מחר ארבה בגביה: וכשה את-עין הארץ ולא יכול לראות

אלְהַיָּם מֵי וְמֵ הַחֲלִים: וַיֹּאמֶר
מָשָׁה בְּנֵעֶרֶת וּבְזַקְנִינוּ נָלֹךְ
בְּבָנָנוּ וּבְבָנָתוּ בְּצָאנוּ וּבְבָכְלוּנוּ
נָלֹךְ כִּי חֲנִיהָה לְנוּ וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהִי כִּי יְהֹוָה עַמְּכֶם כְּאֶשֶּׁר
כִּי אַתָּה אַתָּם מַבְקָשִׂים וַיִּגְרַשׁ
אַתָּם מִןְתַּחַת פְּנֵי פְּרֻעה:

פרשת בשלוח

אָלְ-בָנִי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁבּוּ וַיָּחִנוּ לִפְנֵי
פִּי הַחִירָת בֵּין מְגֻלָּל וּבֵין הַיָּם
לִפְנֵי בָּעֵל אַפְּן נְכוֹן תָּחִנוּ
עַל-הַיָּם: וַיֹּאמֶר פְּרֻעה לְבָנִי
יִשְׂרָאֵל גְּבָכִים כְּمَا בָּאָרֶץ סְגָר
עַל-יָמָם הַמְּדֻבָּר: וַיַּזְקְטִי
אַתְּ-לִבְבֵרָעָה וַיַּרְא אֶחָרֶתֶם
וַיַּאֲכִירָה בְּפְרֻעה וּבְכָל-חַיִּים
וַיַּרְאָוּ מְצָרִים כִּי-אָנִי יְהֹוָה
וַיַּעֲשָׂוּ: יִשְׂרָאֵל וַיַּגְּדֵל לְמִלְךָ
מְצָרִים כִּי בָרַח הָעָם וַיַּהַפֵּד לְגַבְבָּ
פְּרֻעה וּבְבָדוֹר אֶל-הָעָם וַיִּמְרֹא
מִה-זֹּאת עֲשֵׂינו כִּי-שָׁלַחַנוּ
אַתְּ-יִשְׂרָאֵל מִעֲבְרָנוּ וַיַּאֲסֵר
אַתְּ-רַכְבָּנוּ וַיִּתְעַמֵּנוּ לְקַח עַמָּנוּ
וַיָּלַח שְׁשָׁמָאוֹת לְכָל בָּחוֹר וְכָל
רַכְבָּם מְצָרִים וְשָׁלַשָּׁם עַל-כָּלָן:
וַיַּחַזֵּק יְהֹוָה אַתְּ-לִבְבֵרָעָה מִלְךָ
מְצָרִים וַיַּרְאֶרֶף אֶחָרֶתֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאִים בַּיד רַמָּה:

וַיֹּהֵי בְּשַׁלַּח פְּרֻעה אַתְּ-הָעָם
וּלְאַנְחָם אֶלְהִים דֶּרֶךְ אָרֶץ
פָּלֶשְׁתִּים כִּי קָרוּב הוּא בַּיּוֹם אָמַר
אֶלְהִים פְּנִינְחָם הָעָם בְּרָאָתָם
סְלָחָה וַיָּשִׁבוּ מִצְרָמָה: וַיְסַבֵּב
אֶלְהִים אַתְּ-הָעָם הַרְךָ הַמְּדֻבָּר
יִסְטוֹף וְחַמְשִׁים עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
סְמָרִין מִצְרָיָם: וַיַּקְחֵה מָשָׁה
אֲתִ-עַצְמָתִי יוֹסֵף עַפּוֹ בַּיּוֹם
הַשְׁבַּיעַ אַתְּ-בָנִי יִשְׂרָאֵל לְאָמַר
פָּקַד יַפְקַד אֶלְהִים אַתָּלָם
וְהַעֲלִים אֲתִ-עַצְמָתִי מֹעֵד אַתָּכָסָם:
וַיָּסַע מִסְכָּת וַיָּחִנוּ בְּאַתָּם בְּקַצְחָה
הַמְּדֻבָּר: וַיֹּהֵה הַלָּבָן לְפָנֵיכֶם
יוֹם בְּעֶפְמוֹד עֲנָן לְנַחַתָּם הַדֶּרֶךְ
וְלֹילָה בְּעֶפְמוֹד אַשׁ לְהַאֲיר לְהַמָּם
לְלַכְתָּם יוֹם וְלֹילָה: לְאִימְשָׁ
עֶפְמוֹד הַעֲנָן יוֹם וְעֶפְמוֹד הַאֲשָׁר
לְלֹילָה לְפָנֵי הָעָם: לַיְיָ וְיִדְבָּר
יְהֹוָה אֶל-מָשָׁה לְאָמַר: דָּבָר

פרשת יתרו

האלהה: ומספר משה ליהו את כל-אשר עשה יהוה לפרקעה ולמצרים על אורת' ישראל את כל-התקלה אשר מצאთם בדרך נצלים יהוה: ישראל ויתך יתרו על כל-הטובה אשר-עשיה יהוה לישראל אשר הצלו מיד מארים: ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הצל אתכם מיד מארים ומיד פרעה אשר הצל את-העם מתחת יד-מארים: עתה ירעתי כי-גזרול יהוה מכל-האללים כי בךבר אשר זדו עליהם: ויקח יתרו חותם משה עליה וזכה לאלהים ויבא אהרן וכלו וקני ישראל לאכל-לחם עם-חותם משה לפני האלהים: וישמע יתרו כהן מרכז חותם משה את כל-אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו ביהו' ציהו יהוה את-ישראל מפארים: ויקח יתרו חותם משה את-צפירה אשת משה אחר שלוחה: ואות שני בנהה אשר שם האחד נקשר כי אמר גור ה' ימי באֶרְן נכריה: ושם האחד אל-שער כי-אלְהִי אָבִי בְּעֹזֵר ויצלני מחרב פרעה: לי ויבא יתרו חותם משה ובנוו ואשותו אל-משה אל-המְבָרָך אשר-הוא חותם שם הר האלהים: ויאמר אל-משה אני חותם יתרו באַלְך ואשׂתך ושני בנהה עפה: ויצא משה לקרה חותמו ויטהחו וישקלו וישאלו איש-לעשו לשׂלום ויבאו

פרשת מושפטים

והוא יצא בנוו: ואס-אמר יאמ' העבר אהבתני אהבתני את-אדני אהבתני ונתבנני לא אצא חפשי: והגישו אדרוזי אל-האללים ואלה-ההדרות או אל-המוות ורצע אדרוני את-און במרצע ועבדו לעלם: לי וכי-ימפר איש אהבתנו לאמה לא תצא האשה וילדייה תהיה לאדרנית ואלה המפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד עברי ש שננים יעבד ולבשעת יצא לחפשי חפש: אס-בגפו יבא בנוו יצא אס-רבעל אהלה הוא ויצאה אשתו עמו: אס-אדני יתקנו אשה וילדה-לו בנים או בנות האשה וילדייה תהיה לאדרנית

מקום אשר נמוס שפה: וכך יroid איש על רעהו להרנו בערמה מעם פובחי תקחנו למות: ומבה אביו ואמו מות ימת: וכן איש ומכו וنمצא בירנו מות ימת: ומכל אביו ואמו מות ימת: וכייריבן אנשים והכה איש אתרעהו באבן אוanganר ולא ימות ונפל למשכוב: אסיקום מות ימת: ואשר לא צה האללים أنها לדו ישמתי לך בצעאת העברים: אס-ירעה בעניי ארניך אשרלו עשרה והפדה לעם נכר ליימשל למכרה בבדרכו: ואסלבו יערנה כמשפט הבנות יעשה יתלה אס-אחרת יקהל שארה בסותה ונונתה לא יגרע: ואס-שלש-אלה לא יעשה לה ויצאה חנים אין בסוף ישראל מכה איש ומת מות ימת: ואשר לא צה האללים أنها לדו ישמתי לך

פרשת תרומה

ישראל ועשוי ארון עצי שטים אפתמים וחצ' ארלו ואופה וחצ' רחבו ואפה וחצ' קמות: עצפת אתו הוב טהור מבית ומחוץ תצפנו וعشית עלי ור' הוב סביב: ויצקת לו ארבע טבעת ולבן גונתיה על ארבע פעמותיו ושת' טבעת על-צלעו האחת ושת' טבעת על-צלעו השני: וعشית ברי עצי שטים עצפת אתם זהב: והבאתי את-הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את-הAaron בכם: בטבעת האון יהוי הבדים לא ישרו ממנה וגונת אל-הAaron את העדרת אשר אמן אליך:

וירבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ויקחוי תרומה מאת כל-איש אשר ידבנו לבו תקחו את-תרומתי: ואות התרומה אשר תקחו מכם זהב וככסף ויהשתה: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושת וועים: וועלת אלים מאדרים וערת תחשים ועצים שטים: לי שמן למפאר בשמיט לשלמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני-שם ואבני מלאים לאחד ולהשן: ועשוי לי מקדש ושכני בתוכם: בכל אשר אני מראה או תוך את תבנית המשכן ואת תבנית כל-בלו וכן תעשו

פרשת תעודה

וְאֶת-תּוֹלֶעֶת הַשְׁנִי וְאֶת-הַשְׁשִׁי:
 יְיָ וְעַשֵּׂו אֶת-הַאֲפָר זָהָב
 תְּכִלָת וְאֶרְגָּמָן תּוֹלֶעֶת שְׁנִי וְשִׁשָת
 מְשֻׁור מְעָשָׂה חָשֶׁב: שְׁתִי קְתֻפָת
 חֶבְרוֹת יְהוּדָה לְאֶלְשָׁנִי קְצֻטוֹן
 וְחֶבְרָה: וְחֶבְרָה אֶפְרָטָה אֲשֶׁר עַזְיוֹן
 בְּמַעַשְׂהוּ מִמְּנוּ יְהִי וְהַב תְּכִלָת
 וְאֶרְגָּמָן וְתּוֹלֶעֶת שְׁנִי וְשִׁשָת
 וְלְחֶקְתָּה אֶת-שְׁתִי אֶבְנֵי-שָׁהָם
 וְפְתֻחָת עַל-הַמִּשְׁמֹות בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 שְׁאָל שְׁהָא מִשְׁמְתָס עַל
 הַאֲקָן הַאַחַת וְאֶת-שְׁמֹות הַשְׁשָׁה
 הַנּוֹתְרִים עַל-הַאֲקָן הַשְׁנִית
 בְּתוּלָתָם: מַעֲשָׂה חֶרֶש אֶבֶן
 פָּתֻוחִי חֶתֶם תְּפַתָּח אֶת-שְׁתִי
 הַאֲבָנִים עַל-שְׁמָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 מִסְבָּת מִשְׁבָּצּוֹת וְהַב תְּפַעַת אֶת-
 וְשְׁמָת אֶת-שְׁתִי הַאֲבָנִים עַל-קְתֻפָת
 הַאֲפָר אֶבֶן וְכֹן לְבָנִי יִשְׂרָאֵל
 וְשָׁאָל אֶחָרִין אֶת-שְׁמָתָס לְפָנֵי יְהֹוָה
 עַל-שְׁתִי קְתֻפָי לְזִיכָרָן:

וְאֶתְהָ תְּעִזָה אֶת-בָנֵי יִשְׂרָאֵל וְקָדוֹם
 אֶלְיךָ שָׁמָן וַיְתֵהֶר בְּחִתָת לְפָנָיו
 לְהַעֲלָת גָּר פְּמֵיד: בְּאַהֲל מִזְבֵּח
 מְחוֹזָן לְפָרָקָת אֲשֶׁר עַל-הַעֲלָת
 יְשָׁרָה אָתוֹ אֶחָרִין וּבְנֵי מִשְׁעָר
 עַד-בָּקָר לְפָנֵי יְהֹוָה חֲקַת עוֹלָם
 לְדָרְתָם מִאֶת בָנֵי יִשְׂרָאֵל: וְאֶתְהָ
 הַקְרָב אֶלְיךָ אֶת-אֶחָרִין אֶחָד
 וְאֶת-בָנֵי אָתוֹ מִתְזָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְכָהָנוֹלִי אֶחָרִין נָדָב וְאַבְיָהוָה
 אֶל-עַזְוֹר אַיִלָמָר בְּנֵי אֶחָרִין: וְעַשְׂתִי
 בְּגַדְיָקְדָש לְאֶחָרִין אֶחָד לְכִבּוֹד
 וְלְתִפְאָרָת: וְאֶתְהָ תְּדַבֵּר
 אֶל-כָל-חַכְמִילָב אֲשֶׁר בְּלָאתִי
 רִיחַ חַכְמָה וְעַשֵּׂו אֶת-בְּגַדִי אֶחָרִין
 לְקִדְשָׁו לְכָהָנוֹלִי וְאֶלְלה הַבְּנָגָדים
 אֲשֶׁר יַעֲשֵׂו חֶשֶׁן וְאֶפְול מִסְעִיל
 וּכְתֻנָת תְּשִׁבְעָן מִצְגָּפָת וְאֶבְנָת וְעַשְׂוָה
 בְּגַדְיָקְדָש לְאֶחָרִין אֶחָד וּלְבָנֵי
 לְכָהָנוֹלִי: וְהַט יְקָדוֹם אֶת-הַהְבָב
 וְאֶת-הַמְּכָלָת

פרשת כי תשא

לְיְהֹוָה בְּפֶקַד אֶתְם וְלֹא-יִהְיָה בְּהָם
 נָגָר בְּפֶקַד אֶתְם: וְהַיְתָנוּ
 כָל-הַעֲבָר עַל-הַפְּקָרְדִים מִחְצִית
 תְּשָׁא אֶת-רָאשׁ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 לְפֶקַד הָם וְנִתְמַנוּ אִיש כְּפָר נֶפֶשׁ

שׁוֹאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים
לְאַמְرִים וְעַשְׂתִּים בַּיּוֹם נַחַת וּבְעַ
נַחַת לְרֹחֶץ וְנַתֵּת אֹתוֹ בֵּין־אֲהָל
מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנַתֵּת שְׁמָה
מִים: וְרֹחֶצְיוֹ אַהֲרֹן וּבְנֵיו מִפְנֵי
אַתְיָדֵיכֶם וְאַתְיָרְגֵלֵיכֶם: בְּכֶם
אֱלֹהִים מוֹעֵד יְרֹחֶצְיוֹם וְלֹא
יִמְתוּ אוֹ בְגַשְׁתָּם אֱלֹהִים מוֹעֵד
לְשָׁרֶת לְהַקְרֵיר אֲשָׁה לְיְהוָה:
וְרֹחֶצְיוֹ קָדְשָׁם וּגְדוֹלָה וְלֹא יִמְתוּ
וְתָמָה לְהַם חֲקִיעֻלִם לוֹ וְלֹרְשֹׁו:
לְרוּמָם:

הַשְׁקָל בְּשָׁקָל הַקָּדָשׁ עַשְׂרִים גְּרָה
לְיְהוָה: וְיֵלֶךְ הַשְׁקָל תְּרוּמָה
עַל־הַפְּקָדִים מִבֵּן עַשְׂרִים שָׁנָה
וּמִעַלְיהָ יִתְןֵן תְּרוּמָה יְהוָה: הַעֲשֵׂר
לְאַיִלְבָּה וְהַדָּל לֹא יִמְשִׁיט
סְמִחּוֹת הַשְׁקָל לְתַת אַתִּירּוּמָת
יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נְפָשׁוֹתיכֶם: וְלֹקְחַת
אַתְכִּסְף הַכְּפָרִים מִאתָה בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל נַתֵּת אֹתוֹ עַל־עֲבָדָת אֱלֹהִים
מוֹעֵד וְלֹא לְבָנִי יִשְׂרָאֵל לְזָכוֹר
לְפָנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נְפָשׁוֹתיכֶם:

פרשת ויקהלו

וַיַּתְולַעַת שְׁנִי וְשִׁשׁ וְעַשִׁים: וְעַרְתָּה
אַילָם מִפְאָדִים וּמִעַרְתָּת תְּחִשִּׁים וּמִעַזִּים:
שְׁטִים: וְשִׁמְןָם לְפָאוֹר וּבְשָׂמִיס
לְשִׁמְןָן הַמְשָׁחָה וּלְקַטְרָת הַסְּפִים:
וְאַבְנִישָׁהָם וְאַבְנִי מְלָאִים לְאַפְּור
וְלֹאַחֲשָׁה: וְכַלְחִיכְסִילָב בְּכָם יָבָא
וַיַּעֲשֵׂו אֹתָה בְּלָאָשָׁר צָעה יְהוָה:
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמְשָׁבֵן אֶת־אֲהָלוֹ
וְאֶת־מְכָסְחוֹ אֶת־קְרָסִוי
וְאֶת־קְרָשִׁיו אֶת־בְּרִיאָיו אֶת־עַמְּדוֹי
וְאֶת־אֲדִינוֹי אֶת־הָאָרֶן וְאֶת־בְּדִינוֹ
אֶת־הַכְּפָרָת וְאֶת־פְּרַכְתַּת הַמְסָדָה:
אֶת־הַשְּׁלֹעַן וְאֶת־בְּדִינוֹ
וְאֶת־קְלָבְלִיו וְאֶת־לְהַם הַפְּנִים:

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עַדְתָּה בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם אֱלֹהִים
הַדָּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לְעַשְׂתָה
אַתֶּם: שְׁשָׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מִלְאָכָה
וּבָיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְהוָה לְכָם קָדְשָׁ
שְׁבַת שְׁבַתָּן לְיְהוָה בְּלַהֲעֵשָׂה בְּ
מִלְאָכָה יִמְתֵּן: לֹא־יִכְבְּעַרְוּ אֲשֶׁר בְּכָל
מִשְׁבְּתָיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבַת: וְיֵ

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עַדְתָּה
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְאַמֵּר וְהַרְבֵּר
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לְאַמֵּר: קְחוּ
מִאֶתְכֶם תְּרוּמָה לְיְהוָה בְּלַנְדִיב
לְבוֹ יִבְאֶה אֶת־תְּרוּמָתֵת יְהוָה וְהַבְּ
וּכְסָף וְנַחַת: וְתִכְלַת וְאַרְגְּמָן

את קלע החצר את עמדיו
ואת אדניתה ואת מסך שער
החצר: את יתרת המשפטים
ואת יתרת החצר ואת יתרת
את בנרי השדר לשרת בקיש
את בנרי הקדש לאחר הכהן
ואת בנרי בניו לכהן: ויצו
כל-עלת בני ישראל מלפני משה:
ואת-כל-כלי את-הכير ואת-כנו:

ואת-כמורה הפואר ואת-כלה
ואת-כרכחה ואת-שם הפואר:
ואת-כובח הקרחה ואת-כדי ואת-
שם המשפט ואת כתרת הספרים
ואת-מסך הפתח לפתח המשפט:
את מובח העלה ואת-כבר
הנחתת אשרלו את-כבר
כל-כל-כלי את-הכיר ואת-כנו:

פרשת פקודי

על-הפקדים מבן עשרים שנה
ומעלתה לשיש מאות אלף ושמונה
אלפים וחמש מאות וחמשים: יהי
מאת בכור הפסך לזכת את ארני
הקדש ואת אדני הפרכת מאת
ארנים למאת בכור בכור לארכן
ישראל ואת-האלף ושבע
המאה וחמשה ושבעים עשרה ווים
לעמדוים וגפה ראשיהם וחשך
אתם: נוחשת התנופה שבעים
כבר ואלפים וארבעים מאות שקלים:
ויעש בה את-ארני פתח אהל
מועד ואת מובח הנחתת אשרלו ואת-
את-כבר הנחתת אשרלו ואת-
כל-כל הפובח: ואת-ארני החצר
סביב ואת-ארני שער החצר ואת-
כל-יתרת המשפטים ואת-כל-יתרת
החצר סביב: ומתקנת
השקל בשקל קדש לכל העבר

אללה פקורי המשפטן משכנ העלת
אשר פקר על-פי משה עבדת
הלוים ביד איטמר בן-אהרן
הכהן: ובצלאל בן-אורן בן-זרו
לפתח יהודה עשה את
כל-אשר-צעה יהודה את-משה:
ואותו אהלייב בן-אחים מקד
לפתחו חרש וחשב ורולם
בתכלת ובארגמן ובתולעת השושן
ובשש: לי כל-חווב העשו
למלאה בכל מלאתה הקדש
יהי ותב התנופה תשע ועשרים
כבר ושבע מאות ושלשים שקלים
בשקל הקני: וכספר פקורי העודה
מאת בכור ואלף ושבע מאות
וחמשה ושבעים שקלים בשקל
הקדש: בקע לנוללת מחצית
השקל בשקל קדש לכל העבר

וְהַאֲרָגֵן וְתוֹלֶעֶת הַשְׁנִי עָשָׂו | אֶת־בְּגָרִי הַקְרָשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן
בְּגַרְיִשְׁרֵד לְשָׁرֵת בְּקָרְשׁ וַיַּעֲשֵׂו | כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱתָמָשָׁה:

פרשת ויקרא

הכוהנים את הנזתומים אֶת־הַרְאָשׁ
וְאֶת־הַפְּדָר עַל־הַעֲצִים אֲשֶׁר
עַל־הַאֲשָׁש אֲשֶׁר עַל־הַמּוֹבֵח: וְקָרְבָּנו
וְכְרֻשֵּׁי יְרֵחָן בְּפִים וְהַקְטִיר הַכְּהָן
אֶת־הַכְּלָל הַמּוֹבֵח עַל־הָאֲשָׁה
רִיחַנְיוֹת לִיהְוָה: ישָׂרָאֵל

וְאֶסְפֹּנְהָצָאנו קָרְבָּנו מִן־הַקְשָׁבִים
או מִרְחָשִׁים לְעַלָּה וּכְרָתִים
יְקַרְבֵּנו וּשְׁלַחְת אָתָן עַל יְרֵחָן
הַמּוֹבֵח אַפְנָה לְפָנֵי יְהוָה וּוּרְקָו בְּנֵי
אַהֲרֹן הַכְּהָנים אֶת־דְּמוּ
עַל־הַמּוֹבֵח סְבָבָה: גַּנְתָּח אָתָן
לְנַתְחֵיו וְאֶת־רָאשׁו וְאֶת־פְּדוּרוֹ
וּנְרַך הַכְּהָן אֶתְם עַל־הַעֲצִים אֲשֶׁר
עַל־הַאֲשָׁש אֲשֶׁר עַל־הַמּוֹבֵח:
וְהַקְרֵב וְהַכְּרֻשֵּׁי יְרֵחָן בְּפִים
וְהַקְרֵב הַכְּהָן אֶת־הַכְּלָל וְהַקְטִיר
הַמּוֹבֵח עַל־הָאֲשָׁה רִיחַנְיָה
עַל־הַאֲשָׁה: וּעְרָבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן
לִיהְוָה:

וַיָּקֹרֵא אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִי
מִאָהָל מוֹעֵד לְאמֹר: דָּבָר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרָת אֶלְתָּם אֶלְתָּם
כִּי־קָרֵב מֵפָס קָרְבָּנו לִיהְוָה
מִן־הַבְּהִטָּה מִן־הַבְּקָר וּמִן־הַצְּאן
פָּקְרִיבָנו אֶת־קָרְבָּנוּ: אֲסִיעָה
קָרְבָּנו מִן־הַבְּקָר וּכְרָתִים
יְקַרְבֵּנו אֶל־פָּתָח אֶהָל מוֹעֵד
יְקַרְבֵּי אָתָן לְרַצְנָיו לְפָנֵי יְהָוָה
וּסְמֵךְ יְדוֹ עַל רָאשׁ הַעֲלָה וּנְגַרְצָה
לו לְכַפֵּר עַלְיוֹן לו וּשְׁחַתָּה
אֶת־הַבָּקָר לְפָנֵי יְהָוָה וְהַקְרֵב
בְּנֵי אַהֲרֹן הַכְּהָנים אֶת־הַלְּדָם וּוּרְקָו
אֶת־הַדְּרָם עַל־הַמּוֹבֵח סְבָבָה
אֲשֶׁר־פָתָח אֶהָל מוֹעֵד: וְהַפְשִׁיט
אֶת־הַעֲלָה גַּנְתָּח אָתָה לְנַתְחֵה
גַּנְתָּח בְּנֵי אַהֲרֹן הַכְּהָן אֲשֶׁר
עַל־הַמּוֹבֵח וּשְׁרַכְוּ עֲצִים
עַל־הַאֲשָׁש: וּעְרָבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן
לִיהְוָה:

פרשת צו

עַד־הַבְּקָר וְאֲשָׁה הַמּוֹבֵח תַּוקְדֵּב: או
וְלַבֵּשׂ הַכְּהָן מִדו בְּד וּמְכַנְּסִיבָד
וְלַבֵּשׂ עַל־בְּשָׂרו וּהָרַם אֶת־הַלְּשָׁן
אֲשֶׁר תָאַכֵּל הַאֲשָׁה אֶת־הַעֲלָה
מוֹקָרָה עַל־הַמּוֹבֵח בְּלַהֲלִילָה

מִפְנֵן גָּקְמַצּוֹ מִסְלַת הַמִּנְחָה
וּמִשְׁמְנָה וְאֶת כָּל־הַלְּבָנָה אֲשֶׁר
עַל־הַמִּנְחָה וּלְקֹטֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ רֵיחַ
נִיחָח אֲכֵרֶתָה לְהַזָּהָה: וְהַנִּתְרָתָה
מִפְנֵה יָאַכְלוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו מִצּוֹת
תְּאַכְלָל בָּקוֹם קָדְשׁ בְּחֵצֶר
אַהֲלָל־מוֹעֵד יָאַכְלָה: לֹא תָּאַפֵּה
חַמֵּן חַלְקָם נִתְתִּי אַתָּה מִאֲשִׁירָשׁ
קְרָשִׁים הָא בְּחִטָּאת וּבְאַשְׁם:
כְּלֹזֶר בְּבָנַי אַהֲרֹן יָאַכְלָה
חַקְעָשָׁלִם לְדָרְתֵיכֶם מִאֲשִׁירָשׁ יְהוָה
כָּל אֲשֶׁר־יָגַע בָּהֶם יִקְדַּשֵּׁ:

על־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׁמֶן אֶצְלַ הַמִּזְבֵּחַ:
לַיְּ וּוּפְשַׂט אֶת־בְּגָדָיו וּלְבַשֵּׁש
בְּגָדִים אֶחָרִים וְחוֹצִיאָ אֶת־הַהְרָשָׁן
אֶל־מִחוֹז לְמִחְנָה אֶל־סְקוּם טְהֻרוֹ:
וְהַאֲשָׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ תּוֹקֵד־בּוֹ לֹא
תְּכַבֵּה וּבְכָלָר עַלְיהָ הַכְּנָן עַצִּים
בְּבָקָר בְּבָקָר וּשְׂעִיר עַלְיהָ הַעַלְהָה
וּהַקְטִיר עַלְיהָ חַלְבִּי הַשְּׁלִימִים: אֲשֶׁר
תִּמְפִּיד תּוֹקֵד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא
תְּכַבֵּה: שְׂרָאֵל וְזֹאת תּוֹרַת
הַמִּנְחָה הַקְרָבָה אֲתָה בְּנֵי־אַהֲרֹן
לְפָנֵי יְהוָה אֶל־פָּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְהָרִים

פרשת שmini

יְהוָה תְּשַׁׁעַו וַיַּרְא אֶלְיכֶם כְּבוֹד
יְהוָה: לַיְּ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־אַהֲרֹן קְרֵב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וְעַלְהָ
אֶת־חִטְאָתֶךָ וְאֶת־עַלְתָּךְ וּכְפָר
בְּעַדְךָ וּבְעַד הַעַם וְעַשָּׂה
אֶת־קָרְבָּנוּ הַעַט וּכְפָר בְּעַלְמָ
בְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: וַיִּקְרֵב אַהֲרֹן
אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּשְׁחַטֵּת אֶת־עַنְגָּל
הַחִטָּאת אֲשֶׁר־לֹא: וַיִּקְרֵב בָּנֵי
אַהֲרֹן אֶת־הַדְּרָם אֶלְוֹ וַיִּטְבְּל
אַצְבָּעַ בָּדָם וַיַּטְבְּל עַל־קְרָנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדְּרָם יָצַק אֶל־יִסּוּד
הַמִּזְבֵּחַ: וְאֶת־הַמְּלָלָב וְאֶת־הַכְּלִילָת
וְאֶת־מִתְרָתָת מִזְבְּכָר מִן־חִטָּאת

וְיָהִי בַּיּוֹם הַשְׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזָקְנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן קְחַלְדָּבָן עַגְל
בְּזָבָקָר לְחִטָּאת וְאַיִל לְעַלְהָה
תִּמְפִּים וְהַקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה:
וְאֶל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לְאָמֵר קְחוּ
שְׁעִיר־עַיִלִים לְחִטָּאת וְעַגְל וּכְבָשָׂ
בְּנִישָׁנָה תִּמְפִּים לְעַלְהָה: וְשׂוֹר
וְאַיִל לְשָׁלְמִים לְזָבָח לִפְנֵי יְהוָה
וּמִנְחָה בְּלֹולָה בְּשָׂמְן כִּי הַזָּם יְהוָה
נְרָאָה אֶלְיכֶם: וַיְקַח וְאֶת־אֲשֶׁר־צִוָּה
מֹשֶׁה אֶל־פָּנֵי אֶחָל מוֹעֵד וַיִּקְרֵב
בְּלַהֲעֵדָה וַיַּעֲמֹדוּ לִפְנֵי יְהוָה:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְהַדְבֵּר אֲשֶׁר־צִוָּה

ויקטר על-המוחה: וירוץ את-הקרב ואת-הכרים ויקטר על-העללה המוחה: ויקרב את קרבו העם ויקח את-שער החטא את אשר לעם ויחטחו יוחטחו בראשון: ויקרב את-העללה ויעשנה כמשפט: | הקטיר המוחה כאשר צוה יהוה את-משה: ישראל ואת-הבשר ואת-העור שרף באש מהו למחנה: וישחת את-העללה ומלאו בני אהרן אלוי את-הולם ווירקחו על-המוחה סכיב: ואת-העללה המזיאו אליו לנתחיה ואת-הראש

פרשת תזריע

שנין בני יונה אתחדר לעלה ואחד לחטא את בכפר עליה הכהן ותרהה: שדרל זידבר יהוה אל-משה ביעור-בשרו שאת אויספחת או בהרת היהה בעור-בשרו לנגע אצעת והובא אל-אהרן הכהן או אל-אחד מבני הכהנים: וראה הכהן את-הגע בעור-בשרו ושרע בגע הפוך לבן ומראה הגע עמק מעור בשרו גגע אצעת הוא וראשו הכהן ויטמא את-העה לבת ואס-בָּתָרְתָּ לְבָנָה לְאֹהֶן בָּעֵר בְּשָׂרוֹ ועמק איז-מראה מנדשuer ושרעה לא-הפר לבן והסגיר הכהן את-הגע שבעת ימים: וראשו הכהן ביום השבעי והנה הגען עמד בעיניו לא-פשחה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שניית: וירבר יהוה אל-משה לאמר: רבר אל-בני ישראל לאמר אלה כי תורייע נולדה זכר וטמאה שבעת ימים פימי נרת דותה תפטע: וביום השmini ימול בשר ערלו: ושלשים יום ושלשה ימים תשב ברכמי טהרה בכל-קדש לא-תגע ואל-תפסקdash לא תבא עד-טמאת ימי טהרה: שי ואס-טנקה תלד וטמאה שבעים בנדת וטושים יום וששת ימים תשב על-דמי טהרה: ובמלאתו ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן-שנתו לעלה ובזיוינה או-יתר לחטא את אל-פתח א-הלו-מיד אל-הכהן: ותקריבו לפני יהוה בכפר עליה בטירה מפרק דמיה זאת חורת הילך לזכר או לנקבה: ואס-לא תמצא ידה כי יש לה ולקחה שתי יתרים או

פרשת מצורע

את־בְּגָדֵיו וְגַלְחָ אֶת־כְּלֵי־שָׁעַרְוֹ
וְרִחְצָ בְּמִים וְטַהֲרֵ וְאַחֲרֵ יָבוֹא
אֶל־הַמְּפֻנָּה וְשַׁבְּ מְחוֹן לְאַחֲלָה
שְׁבָעָת יָמִים: וְהִיא בַּיּוֹם הַשְׁבָעִי
גַּלְחָ אֶת־כְּלֵי־שָׁעַרְוֹ אֶת־דְּאַשְׁוֹר
וְאֶת־זָקְנָן וְאֶת־גְּבָתָ עִזְוִי
וְאֶת־כְּלֵי־שָׁעַרְוֹ גַּלְחָ וְכַבֵּסָ
אֶת־בְּגָדֵיו וְרִחְצָ אֶת־בְּשָׂרָו בְּמִים
וְטַהֲרֵ: שָׂרָאָ וּבְיוֹם הַשְׁמִינִי
יָקַח שְׁנִינִיכְבָּשִׁים תְּמִימִם וּכְבָשָׂה
אַחֲת בְּתִשְׁנָתָה תְּמִימָה וּשְׁלָשָׁה
עִשְׂרָה יָמִים טָלַת מְנֻחָה בְּלָלָה בְּשָׁמְנוֹ
וְלֹא אַחֲרֵ שָׁמָן: וְהַעֲמִיד הַכְּנָן
הַמְּטָהר אֶת־הָאִישׁ הַמְּטָהר אֶת־עָם
לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח אַחֲלָ מְוֹעֵד: וְלֹא
הַכְּנָן אֶת־הַכְּבָשׂ הָאָחָד וְהַקְּרִיב
אָתָּה לְאַשְׁם וְאֶת־לְגָשָׁת הַשְׁמָן וְתִירָאָ
אַתָּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאַתָּה
תַּהֲרֵל תּוֹתָה הַמְּצַלָּע בְּזַיִם טְהָרָתוֹ
וְהַכְּנָן אֶל־הַכְּנָן: וְזַאֲ כְּנָן
אֶל־מְחוֹן לְמְפֻנָּה וְרִאָה הַכְּנָן
וְהִנֵּה נְרָפָא גַּנְעַנְהָאָרָעָת
מִזְדָּאָרִיעָ: וְצַוֵּה הַכְּנָן וְלֹא
לְפִתְחָר שְׁתִּירְצָפְרִים חַיּוֹת טְהָרוֹת
וְעִזָּן אָרוֹ וְשַׁנִּי תּוֹלְעָת וְאוֹבָן וְזַהֲוָן
הַכְּנָן וְשִׁחְטָ אֶת־הַצְּפָרָה הַאֲחַת
אֶל־כְּלֵי־חַרְשָׁת עַל־מִים חַיִּים:
לֵי אֶת־הַצְּפָר הַחִיל יָקַח אַתָּה
וְאַתָּעַזְזֵה אָרוֹ וְאַתָּשֵׁנִי הַתּוֹלְעָת
וְאַתָּה־אָזֵב וְטַבֵּל אָוֹתָם וְאַתָּה
הַצְּפָר הַחִיל בְּרֵטָה אַצְפָּר הַשְׁחָטָה
עַל הַמִּים חַיִּים: וְהַזָּה עַל
הַמְּטָהר מִזְדָּאָרָעָת שְׁבָע פָּעָם
וְתִהְרָוָן וְשַׁלֵּחָ אֶת־הַצְּפָר הַחִיל
עַל־פָּנֵי הַשְׁדָה: וְכַבֵּסָ הַמְּטָהר

פרשת אחריה מות

בַּיּוֹם אֲרָאָה עַל־הַכְּפֹרָת: בְּזֹאת
יָבָא אֲהָרָן אֶל־הַקְּרִיב בְּפָר
בְּזַבְקָר לְחַטָּאת וְאַל לְעַלָּה:
בְּתַנְתִּיבָד קָרְשׁ יְלָבֵשׁ וּמְכַנֵּיסִיבָד
יְהִי עַל־בָּשָׂרָו וּבְאַבְנָת בְּלִיחָדָר
וּבְמְצָנָפָת בְּדַר יָצַף בְּגַדְיִקְרָדָשׁ הַמִּ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מֹת
שְׁנִי בְּנֵי אֲהָרָן בְּקָרְבָּתָם לְפִי־יְהוָה
וּמְתָמוֹן: וְאַמְرֵ יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דָבָר
אֶל־אֲהָרָן אֲתִיחָד וְאֶל־בָּנָיו בְּכָל־עַל
אֶל־הַקְּרִיב מִבֵּית לְפִרְכָּת אֶל־פָּנֵי
הַכְּפֹרָת אֲשֶׁר עַל־הָאָרָן לֹא יָמֹת

קָטְרָת סְפִים דָקָה וּהֲבֵיא מִבֵּית לְפָרְכָת: וַיַּנְתַּן אֶת־הַקָּטָרָת עַל־הַאָשׁ לְפִנֵּי יְהוָה וּכְסָה עַن הַקָּטָרָת אֶת־הַכְּפֹרָת אֲשֶׁר עַל־הַעֲרוֹת וְלֹא יָמוֹת: וְלֹא מִדְםָה הַפְּרָת וְהַזָּה בְּאַצְבָּעָו עַל־פִּנֵּי הַכְּפֹרָת קְרָמָה וְלֹפִנֵּי הַכְּפֹרָת יְהָה שְׁבֻעָפָעִים מִזְרָחָם בְּאַצְבָּעָו: וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר הַחֲטָאת אֲשֶׁר לְעַם וּהֲבֵיא אֶת־דָמָו אֶל־מִבֵּית לְפָרָכָת וְעַשָּׂה אֶת־דָמָו בְּאַשְׁר עַשָּׂה לְדָם הַפְּרָת וְהַזָּה אֲתוֹ עַל־הַכְּפֹרָת וְלֹפִנֵּי הַכְּפֹרָת: וּכְפָר עַל־הַקָּדְשׁ מִטְמָאָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשָׁעָם לְכַל־חֲטָאתָם וּבְנֵי יְהָה לְאַדְלָנוּד הַשְׁכִּין אֲתָם בְּתוֹךְ טָמָאתָם: וְכָל־אָדָם לְאַיִלָּיו בְּאַדְלָנוּד מוּנָד בְּבָאו לְכְפָר בְּמִקְדֵּשׁ עַד־צָאתָו וּכְפָר בְּעַדוֹ וּבְעַד בֵּיתָו וּבְעַד כָּל־קָדְשָׁו יִשְׂרָאֵל:

וְרַחַץ בְּפִים אֶת־בָּשָׂרָו וּלְבָשָׂם: וְמַאת עֲדָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יָקֵח שְׁנִירִישָׁרִי שְׁוָים לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד לְעַלְהָה: וְהַקְרִיב אֶת־הָרָן אֶת־פְּרָח הַחֲטָאת אֶשְׁר־לֹא וְכֹפֵר בְּעַדוֹ וּבְעַד בֵּיתָו: וְיַי וְלֹא קָח אֶת־שְׁנִי הַשְׁעִירִים וְהַעֲמִיד אֲתָם לְפִנֵּי יְהָה פָתָח אֶהָל מוֹעֵד: וַיַּנְתַּן אֶת־הָרָן עַל־שְׁנִי הַשְׁעִירִים גְּרֹלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לְיְהָה וְגּוֹרָל אֶחָד לְעַזְוָל: וְהַקְרִיב אֶת־הַשְׂעִיר אֶשְׁר־לֹא הָגַר עַלְיוֹ גּוֹרָל לְיְהָה וּשְׁעָבוֹד חֲטָאת: וְהַשְׁלִיר אֲשֶׁר עַלְיהָ עַלְיוֹ הָגַר לְעַשְׂאָל יְעַמְּדִיחַ לְפִנֵּי יְהָה לְכְפָר עַלְיוֹ לְשָׁלָח אֲתוֹ לְעַשְׂאָל הַפְּרָבְרָה: וְהַקְרִיב אֶת־הָרָן אֶת־פְּרָח הַחֲטָאת אֶשְׁר־לֹא וְכֹפֵר בְּעַדוֹ וּבְעַד בֵּיתָו וְשָׁחַט אֶת־פְּרָח הַחֲטָאת אֶשְׁר־לֹא: וְשָׁאָל וְלֹא קָח מַלְאָה־הַמְּחַתָּה גְּחַלִּיאָט מַעַל הַפּוֹבֵח מִלְפָנֵי יְהָה וּמַלְאָחָפְנִי

פרשת קדושים

תְשַׁמּוֹר אֱנִי יְהָה אֱלֹהִיכֶם: אֶל־תַּפְנִינוּ אֶל־הַאֲלָלִים וְאֶל־אַיִל מִסְכָּה לֹא תַעֲשֵׂו לְכָם אֱנִי יְהָה אֱלֹהִיכֶם: וְיַי וְכִי תַּמְבֹחוּ וּבְחַשְׁלָקִים לְיְהָה לְרַצְנָכֶם תַּזְחַחַהוּ וְרַבְרָה יְהָה אֶל־מֹשֶׁה לְאמֹר: דָבָר אֶל־כָּל־עַדְתָּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאִמְرָת אֶלָּהֶם קָדְשִׁים תָּהִיו בְּקָדְשׁ אֱנִי יְהָה אֱלֹהִיכֶם: אֲשֶׁר וְאֶבְיוֹ תִּרְאֹו וְאֶת־שְׁבָתָמִי

לא תקלקח לעני ויגרל פטעב אטס
אני יהוה אלְהִיכָם: ישראל לא
תגונבו ולא-תיכחשו ולא-תישקו
איש בעמיהו ולא-תשבש בשמי¹
לשקר וחלפת את-שם אלְהִיך
אני יהוה: לא-תמעשן את-ברעה
ולא תנצל לא-תילן פעלת שביר
אתך עבר-בקר: לא-תקלל חרש
ולפניהם עיר לא תתן מכם ויראת
פאלְהִיך אני יהוה:

בז'ום ובכחם י飭ל ומקורת
וּונוטר עדריומ השלישי באש
ישרף: אם האכל י飭ל בז'ום
השלישי פועל הוא לא ירצה:
וأكلיו עונו ישא כי-את-קץ-ראש
יהוה חלל ונברטה הנפש ההוא
בעמיה: ובקצרכם את-קץ-ראש
ארצכם לא תכלה פאת שדק
לקוצר ולקט קציך לא תקלט:
ובקץ לא תעוזל ופרט ברקך

פרשת אמרות

ביקריש הוא לאלהיו: וקדשו
בישראליהם אלְהִיך הוא מקריב
קדיש יהוה-ילד כי קדוש אני יהוה
מקדשכם: ובת איש כהן כי תחול
לונות את-אבות היא מהללת
באש תשוף: והכהן הגדול מאחוי
אשר-יעצק על-ראשו שמון
המשחה ומלא את-ידיו לבלש
את-הנגידים את-ראשו לא יפרע
ובגדיו לא יפרנס: ועל כל-נפשת
מת לא יבא לאכיו ולאמו לא
יטמא: ומינ-הפקודש לא יבא ולא
יחלל את מקריש אלְהִיך כי נור
שמון משחת אלְהִיך עלי אני
יודה: ישראל והואashaacha
בבתוולה יקח: אל-סנה וגרושה
ויאמר יהוה אל-משה אמר
אל-הכהנים בני אהרן ואמרת
אל-הם לנפש לא-יטמא בעמיה:
בי אס-ילשארו הקרב אליו לא-טמא
ולא-בוי ולכנו ולכטו ולא-חיה
ולא-חו הבטולה הקרובה אליו
אשר לא-יהיתה לאיש לה יטמא:
לא יטמא בעל בעמיו להחלה:
לא-יקrho קrho בראשם ופאת
זקם לא יגלו ובסרלים לא
ישרתו שרתת: קדרשים יהוו
לאלהיהם ולא יחללו שם
אל-היהם כי את-אשי היה לחים
אל-היהם הם מקריבם והוא קדרש:
לי אשפה זונה וחיללה לא-קחו
וашה גירושה מאישה לא יקחו

וחוללה ונוה אֶת־אֱלֹהָה לֹא יִקַּח כִּי | וְלֹא־יִחְלֹל וְרֹשׁ בְּעֵפוֹ כִּי אֲנִי
אֱסִיבְתּוֹלָה מַעֲפָיו יִקַּח אֲשָׁה: | יְהוָה מַקְדְּשָׁו:

פרשת בהר

שְׁבָתוֹת שָׁנִים שְׁבָע שָׁנִים שְׁבָע פְּעָמִים וְהִיא לְךָ יִמְלֹא שְׁבָתוֹת
הַשְׁנִים תְּשׁוּ וְאֶרְבָּעִים שָׁנָה: וְהַעֲבָרָתָ שָׂופֶר תְּרוּעָה בְּחִדְשָׁה
הַשְׁבָעִי בְּעָשָׂר לְחוֹדֶשׁ בֵּיתָם הַכְּפָרִים תְּעַכְּרִוּ שָׂופֶר
בְּכָל־אֶרְצָם: וּקְרָדְשָׁם אֶת שָׁנִת
הַחַמְשִׁים שָׁנָה וּקְרָאָתָם דָּרוֹר
בָּאָרֶץ לְכָל־שָׂבָתָה יוּבֶל הַוָּא
תְּהִיה לְכֶם וּשְׁבָתָם אִישׁ
אַל־אֲחוֹתָו וְאִישׁ אַל־מִשְׁפְּחוֹתָו
תְּשִׁבְתֵּי יוּבֶל הַוָּא שָׁנִת הַחַמְשִׁים
שָׁנָה תְּהִיה לְכֶם לֹא תְּרוּשׁ וְלֹא
תִּקְצֹר אֶת־סְפִילָה וְלֹא תִּבְאַרְךָ
אֶת־זִנְוָרָה: בַּי יוּבֶל הַוָּא קְדֻשָּׁה
תְּהִיה לְכֶם מִזְוְחָשָׁה תְּאַכְּלָה
אֶת־תְּבוֹאתָה: בְּשָׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת
תְּשִׁבְתֵּי אִישׁ אַל־אֲחוֹתָו:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהָר סִינֵי
לְאָמֵר: דָּבָר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶמְرָתָ אֶלְكָם בַּי תָּבֹא אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אָנֹנוּ נָתַן לְכֶם וּשְׁבָתָה הָאָרֶץ
שְׁבָתָ לְיְהוָה: שָׁשׁ שָׁנִים תְּרוּעָה
שָׁלֹךְ וְשָׁשׁ שָׁנִים תְּוֹמֵר בְּרַמֶּךְ
וְאַסְפָּת אֶת־תְּבוֹאתָה: וְיִ
וּבְשָׁנָה הַשְׁבִּיעָת שְׁבָתוֹן
יְהוָה לְאָרֶץ שְׁבָתַ לְיְהוָה שְׁדָךְ
לֹא תְּרוּעַ וּכְרָמָךְ לֹא תּוֹמֵר: אֶת
סְפִיחָ קִצְרָה לֹא תִּקְצֹר
וְאֶת־עֲבֵי נִירָךְ לֹא תִּבְצַר שָׁנִת
שְׁבָתוֹן יְהוָה לְאָרֶץ: וְיְהוָה שְׁבָתַ
הָאָרֶץ לְכֶם לְאַכְּלָה לְךָ וּלְעַבְדָּה
וְלְאַמְתֵּד וְלִשְׁכִּירָה וְלִתְשַׁבֵּךְ
הַגְּרִים עַמָּךְ: וְלִבְהַמְּתָךְ וְלִחְיָה
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תְּהִיה בְּכָל־תְּבוֹאתָה
לְאַכְלָה: יִשְׂרָאֵל וְסִפְרָת לְךָ שְׁבָע

פרשת בחוקותי

לְכֶם לְיִשְׁאָת־בְּצִיר וּבְצִיר יִשְׁיָג
אֶת־זְוּרָע וְאֶכְלָתָם לְחַמְכָל לְשְׁבָע
וּשְׁבָתָם לְבֶטֶח בְּאֶרְצָם: וְיִ
וּמְתַפֵּי שְׁלוֹט בָּאָרֶץ וּשְׁכָבָתָם וְאַנְ

אֱסִיבְתּוֹלָה מַעֲפָיו יִקַּח אֲשָׁה: וְנִתְעַטֵּי
תְּשִׁמְרוּ וְעִשְׂתָם אֶתְכֶם: וְנִתְעַטֵּי
גְּשִׁמְיכֶם בְּעֵתָם וְנִתְנַהֵה הָאָרֶץ
יְבִילָה וְעַזְנֵי הַשְׁנִיה יִתְנַפְּרֵו: וְהַשְׁגִּינָ

ונאכלתם יישן נישן יישן מפיו חדש
תויציאו: וננתי משבני בתוכם
ולארגען נפשי אתכם:
ויהתהלך בתוכם והיית לכם
לאלים ואתם תהייז לעם: אני
יווה אלהים אשר הוציאתי
אתכם מארץ מצרים מחרת لكم
עבדים ואשבר מנות עלקם ואולד
אתכם קוממיות:

מחדריך והשבתי היה רעה
מן הארץ וחרב לא-ת עבר
בארכיכם: ורדפתם את-ארכיכם
ונפלו לפניכם לחרב: ורדפו מכם
חמשה מאה ומאה מכם ריבבה
ירדו ופלו ארכיכם לפניכם
לחרב: ופיעתי אליכם והפרתי
אתכם והרביתם אתכם והקימו
את-בריתם אתכם: ישראל

פרק ב' במדבר

בזיהו: לבני יוסף לאפרים
אלישמע בן-עפיהוד למשה
גמליאל בן-פרהצור: לבניהם
אבדו בזידענין לדון אחישר
בן-עפישדי לאשר פגעיאל
בן-עקרן: לנדר אליסף בן-דעוואל:
לנפטלי אחירע בן-עינן: אלה
קורוא העלה נשאי מנות אבותם
ראשי אלף ישראל הם: ישראל
וינח משה ואחרן את האנשים
האלה אשר נקבו בשמות: ואת
כל-העלה הקהילו באחד לחודש
השני ויתנו על-משפחתם לבית
אשר יעמדו אתכם לראובן
אליעזר בן-שריאור: לשמעון
שלמיאל בן-צוריישדי להודה
נחרון בן-עפירות: לוטשבר
נתנאל בן-צער: לובוֹן אליאב

וירבר יהוה אל-משה במדבר
סיני באחד מועד באחד לזרע
השני בשנה השניה לצאים
מרץ מצרים לאמר: שאו
את-ראש כל-ערת בנישראל
למשפחתם לבית אבתם במקסר
שמות כל-זכר לגלגולתם: מפני
עשרים שנה ובעלה כל-יצא צבא
בישראל תפיקדו אתם לצאים
אתה ואחרן: ואתכם יהו איש איש
לפטה איש ראש לבית-אבתו
הוא: לי ואלה שמות האנשים
אשר יעמדו אתכם לראובן
אליעזר בן-שריאור: לשמעון
שלמיאל בן-צוריישדי להודה
נחרון בן-עפירות: לוטשבר
נתנאל בן-צער: לובוֹן אליאב

פרשת נשא

יעין הקורא אם לא טעה במקום הפרשה, מפני שיש כאן פרשיות הדומות:

ופקרתם עליהם במשמרת את כל-מיטאותם: זאת עבדות משפטה בני הנרשמי באָהָל מועד ומשמרתם ביד איתתר בר-אהרן הכהן: ישראל בני קריי למשפטותם לביית-אבותם תפקוד אתם: מכאן שלשים שנה נמעלה ועוד בני-חמשים שנה תקדם כל-הבא לאָהָל לעבד את עבדת אהל מועד: וזאת משמרת משהם לכל-עבדותם באָהָל מועד קרשי המשכן וברתיו יעמוריו ואדרנייו: יעמוריו החזר סרב ואדרנייהם ויתרתם ומיתריהם לכל-כלייהם וכל עבדותם ובשנות תפוקדו את-כל-משמרת משהם: וזאת עבדותם למשרת משהם בני מריי כל-עבדותם באָהָל מועד ביד איתתר בר-אהרן הכהן:

וירבר יהוה אל-משה לאמר: נטה את-ראשך בני גרשון גסיהם לבית אבותם למשפטותם: מכאן שלשים שנה נמעלה עד בנו-חמשים שנה תעבד עבדה עד כל-הבא לאָהָל צבא ולמשא: לי ונשאו את-יריעות המשכן ואת-אהל מועד מכסחו וכתחש אשרא-עלוי ומכסחה מלמעללה וא-טפסה פתח אהל מועד: ואת קלו שער החצר וא-טפסה על-הmeshchen ועל-הטובב סביב ואת מיתריהם ואת-כל-כלוי עבדותם ואת כל-אשר יעשה להם ועבדותם על-פני אהרן ובפני תהה כל-עבדות בני הנרשמי לכל-משרם וכל עבדותם ולבן

פרשת hauloth

ויעש בן אהרן אל-מול פני הפעולה העלה נרתיה כאשר צעה יהוה את-משה: זה מעשה בהעלתה את-הנרת אל-מול פני הפעולה יairo שבעת הנרות: | הפעולה מקשה ולאב עדר-ירכה

שדראל ובקרבתו אתרהלוים
לפניהם יהוה יסכנו בנירישראל
אתה ירדים על הלאיים: והניל
אהרן אתרהלוים תונפה לפניהם
יהוה מאת בני ישראל והו לעבד
את עבדת יהוה: והלאיים יסכו
אתה ירדים על ראש הזרים
ועשה אתה אחד חפתאת
ואתה אחר עלה ליהוה לבפר
על הלאיים: והעמדת אתרהלוים
לפניהם אהרן ולפניהם בניו והנפת
אתם תונפה ליהוה: והבדלם
אתה הלאיים מתוך בני ישראל והו
לי הלאיים:

עד פרחה מקשה הוא כפראה
אשר הראה יהוה אל משה בן
עשה את הפענה: לי וידבר
יהוה אל משה לאמר: קח
אתה הלאיים מתוך בני ישראל
וטהרת אותם וככה מתשחה להם
לטהלים תהה עליהם מי חטא את
והעבירו תער על כל בטלים
ובכשו בגדייהם והטהרו: לדקחו
פר קרבך ומנחו סלת בלילה
בשמון ופרישני קרבך תקח
לחטא אתם ובקרבל אתרהלוים
לפניהם אהל מועד ותקהן
אתכבל עדת בני ישראל:

פרשת שלוח לך

בניעגנה: למטה יששכר גיגאל
בניעיסוף: למטה אפרים הושע
בזנוו: למטה בנימין פלטי
בנירפוא: למטה זבולון גדייאל
בנטסידי: למטה יוסף למטה
מנשה גדי בנוסוי: למטה דן
עמייאל קורזמל: למטה אשר
סטור בנטיכאל: למטה נפתלי
נחבי בנטופסי: למטה נד אואאל
בנטוכמי: אלה שמות האנשים
אשר שלח משה לתור

וידבר יהוה אל משה לאמר:
שלוח לך אנשיים ויתר אתראון
בגשע אשר אני נתן לך בני ישראל
איש אחר איש אחד למטה
אבותיו תשלהו כל נושא בהם:
וישלח אתם משה ממדרבר פארן
על פי יהוה כלם אנשיים ראשי
בנירישראל הפה: לי ואלה
שמותם למטה רואין שמווע
בנטוכור: למטה שמואן שפט
בנטיזורי: למטה יהודה כלב

אשר־הָאָרֶן וַיֹּשֶׁב בְּהַטּוֹבָה הָוֹא אֲסִירֵה וּמָה הָעָרִים אֲשֶׁר־הָאָרֶן יֹשֶׁב בְּהַנֵּה הַבְּמִחְנִים אָם בְּמִכְבְּצִים: וּמָה הָאָרֶן הַשְׂמֵנָה הָוֹא אֲסִירֵה הַיְשָׁבָה עַזְןָ אֲסִיאָן וְהַתְּחֻקָּתָם וְלַחֲתָם מִפְּרִי הָאָרֶן וְנִימִים יְמִי בְּפּוּרִי עֲנֵבִים:

את־הָאָרֶן וַיֹּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בֶּן־נַנְנָן יְהוָה וַיֹּשֶׁלֶח אֶתְמָלֵךְ מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶן כְּנַעַן וַיֹּאמֶר אֶלָּהֶם עַלְוָה וְלֹא בְּנֶגֶב וְעַלְיָתָם אֶת־הָהָרָה: וְרַא יְהוָה אֶת־הָאָרֶן מִזְבְּחָה וְאֶת־הָעַלְמָן הַיֹּשֶׁב עַלְיהָ הַחֹק הָוֹא נְרָפָה הַמְּעַט הָוֹא אֲסִירֵב: וּמָה הָאָרֶן

פרשת קורות

וְהַהָּאַיִש אֲשֶׁר־יְכַתֵּר יְהוָה הָוֹא הַקָּדוֹש רַב־לְכָם בְּנֵי לֹויִי יְשָׁרָאֵל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קָרְבָּה שְׁמַעְנָא בְּנֵי לֹויִי הַמְּעַט מְלָס כִּי־הַבְּדִיל אֶלְיוֹן יְשָׁרָאֵל אֶתְכָם מְעַדר תְּשָׁרָאֵל לְקָרְבָּן אֶתְכָם אֶלְיוֹן לְעַבְדֵד אֶת־עֲבָדָת מִשְׁקָן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הַעֲדָה לְשָׁרְתָם: וַיָּקְרָב אֶתְךָ וְאֶת־כָּל־אַחִיך בְּנֵי־לֹוי אֶתְךָ וְבְקָשָׁתָם גַּסְיכָנָה: לְכָן אַתָּה וְכָל־עֲרָקָת הַנְּעָדרִים עַל־יְהוָה וְאֶחָרֵן מִהָּאָרֶן כִּי־תַּלְיַע עַלְיוֹן וַיֹּשֶׁלֶח מֹשֶׁה לְקָרָא לְדָרְעָן וְאֶבְרָס בְּנֵי אֶלְיאָב וְיֹאמְרוּ לֵא גַּעַלְהָה: הַמְּעַט כִּי־הַעֲלִיתָנו מִאָרֶן וְכָל־עֲדָה: וְתַּנו בְּהָרָן אֲש וְשִׁיטָמוֹ עַל־לְהָנו קְרָתָה לִפְנֵי יְהוָה מִחר

וַיָּקַח קָרָח בְּנוֹיָצָה בְּנוֹקְתָה בְּנוֹלְיִי וְדָרְעָן וְאֶבְרָס בְּנֵי אֶלְיאָב וְאוֹן בְּנֹפְלָת בְּנֵי רַאֲובָן: וַיָּקְרָב לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאֶנְשָׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמְאַתִּים נְשִׁיאִי עֲדָה קָרָא מַזְעֵד אֲנָשִׁים: וַיָּקְרָב עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אֲהָרָן וְיֹאמְרוּ אֶלָּהֶם רַב־לְכָם כִּי־כָל־הַעֲדָה כָּלָם קְדוּשִׁים וּבְתוּכָם יְהוָה וּמִדְרֹעַ תַּתְנַשְּׂאָו עַל־קְרָבָה יְהוָה: לֵי וְשִׁמְעָנָה מֹשֶׁה וַיַּפְלֵל עַל־פְּנֵי: וַיֹּדַבֵּר אֶל־קָרְבָּה וְאֶל־כָּל־עֲדָה לְאָמֵר בָּקָר וְיָדָע יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לֹא וְאֶת־הַקְרֹבָה וְהַקְרִיב אֶלְיוֹן וְאֶת־אֲשֶׁר יְבָחַר־בָּו יִקְרִיב אֶלְיוֹן: וְאֶת־עֲשָׂו קְחוּלָכָם מִחְתוֹת קָרָה וְכָל־עֲדָה: וְתַּנו בְּהָרָן אֲש וְשִׁיטָמוֹ עַל־לְהָנו קְרָתָה לִפְנֵי יְהוָה מִחר

פרשת חוקת

למשמרת למי גנבה חטאת הוא:
 ישאל בלבս האסף אתראפר
 הפרה את-בגורי וטמא
 עד-השער והייתה לבני ישראל
 ולמר הגור ברכותם לחקת עולם:
 הנגע במת לבל-נפש אדרס וטמא
 שבעת ימים: הוא יתחטא-בו ביום
 השישי וביום השביעי טהרה
 ואסלא יתחטא ביום השישי
 וביום השביעי לא יטהרה:
 כל-הנגע במת בנטש האלים
 אשר-ימות ולא יתחטא את-משכנן
 יהוה טמא ונקרתה הנפש ההוא
 מישראל כי מי נלה לא-ירק עלי^ו
 טמא יהלה עוד טמאתו בו: זאת
 הتورה אדרס כימיות באול
 כל-הבא אל-האלה וכל-אשר
 באול יטמא שבעת ימים: וכל-
 כל-פלו אשר אין-צמיך פטיל
 עלי טמא הו: וכל אשר-ייגע
 על-פני השלה בחל-חרב או
 במת או-יבעツם אדרס או בקבר
 יטמא שבעת ימים: וליקחו לטמא
 מעפר שופת החטא ונתקן עלי^ו
 מים חיים אל-כל:

�ידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן
 לאמר: זאת חקת התורה
 אשר-זעה יהוה לאמר דבריו
 אל-בני ישראל ויקחו אל-יך פלה
 ארפה תמייה אשר איזבה מום
 אשר לא-עללה עלייה על: ונחתם
 אתה אל-אלעוז הכהן והזיא
 אתה אל-מחזין למפנהו ושיתחט
 אתה לפניו: ולכך אל-עוז הכהן
 מדרמה בא-צבאו יהוה אל-ונכח
 פני אל-מודע מדרמה שבע
 פעמים: ושרף את-הפרה לעני
 את-ערלה ואת-בשורה ואת-דקה
 על-פרשה ישרף: ולכך הכהן
 עז ארו ואזוב ושני תולעת
 והשליך אל-תוך שופת הפרה:
 לי וככס בגורי הכהן ורוחן
 בשרו בימים ואחר יבא
 אל-המפנה וטמא הכהן
 עד-השער: והשרף אתה יכיס
 בגורי בימים ורמע בשרו בימים
 וטמא עד-השער: ואספו איש
 טהור את אפר הפרה והנינה
 מהזין למפנה במקומות טהור
 והייתה לערת בני-ישראל

פרשת בלק

יָלְעָתִי אֶת אֲשֶׁר־תַּבְرֹךְ מִבְּרֹךְ
וְאֵשֶׁר תַּאֲרִיר יְהוָה: וְלֹא־זָקֵנִי מוֹאָב
וְזָקֵנִי מִדְןִין וְקָסְמִים בְּנֵידֶם וּבְאוֹלֶה
אַל־בְּלָעָם וּבְדָרוֹ אַלְיוֹ דָבְרִי
כְּלָקָן: שָׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְעוֹנָה
פָּה הַלְּילָה וְהַשְׁבָּתִי אֶתְכֶם דָּבָר
כַּאֲשֶׁר יָדַבֵּר יְהוָה אֱלֹי וְשָׁבָנוּ
שָׁרֵיר מוֹאָב עִם־בְּלָעָם: וַיָּבָא
אֱלֹהִים אַל־בְּלָעָם וַיֹּאמֶר מֵי
הָאָנָשִׁים הָאֱלֹהָה עָמָךְ: וַיֹּאמֶר
בְּלָעָם אַל־הָאֱלֹהִים בְּלַק קָצָף
מֶלֶךְ מוֹאָב שְׁלָחֵל אַלְיוֹ: הַנֶּה הַעַם
הַיֹּצָא מִפְּצָרִים וְיָכַם אֶת־עַזְנֵן הָאָרֶץ
עַלְיהָ לְכָה קְבָה־יְהוָה אֱלֹי אַוְיכָל
לְהַלְחָם בְּנֵי גְּנַדְתָּיו: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אַל־בְּלָעָם לֹא תַּלְךְ עַמָּה
לֹא תַּאֲרִיר אֶת־הָעָם בַּיּוֹרֶךְ הוּא:

וַיָּרָא בְּלָק בְּנִצְפּוֹר אֶת
כָּל־אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאַמְרֵי
וְגַרְגַּר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם מִאָד כִּי
רַב־יְהוָה נִזְקֵן מוֹאָב מִפְּנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל־זָקֵנִי
מִדְןִין עַתָּה יְלִיחָכוּ הַקְּהָלֶל
אֶת־כָּל־סְבִיבֵתְנֵינוּ בְּלָחֵד הַשּׁוֹר אֶת
יִירָק הַשְׂדֵה וּבְלָק בְּנִצְפּוֹר מֶלֶךְ
לְמוֹאָב בְּעֵת הַהְוָא: וַיַּלְחַח
מֶלֶאכִים אַל־בְּלָעָם בְּנִצְבּוּר
פָּתֹורָה אֲשֶׁר עַל־הַגְּנָר אַרְצָן
בְּנֵי־עַמוֹּ לְקָרְא־לָיו לְאָמֵר הַנֶּה עַם
יִצְאָה מִפְּצָרִים הַנֶּה כִּסֵּה אֶת־עַזְנֵן
הָאָרֶץ וְרוֹא יָשַׁב בְּמִלְּתָיו וְעַתָּה
לְכָה־נָא אֶרְהָלֵי אֶת־הָעָם הַזֶּה
כִּי־עַזָּם הוּא מִפְּנֵי אַוְיכָל
גְּנַדְתָּבוּ וְאָגְרַשְׁנוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי

פרשת פינחס

שָׁלֹום: לו' וְהִתְהַלֵּל וְזָרַע
אַחֲרֵי בְּרִית כְּבָנָת עֲולָם תְּחַת
אֲשֶׁר קָנָא לְאַלְיהָוָי וְכָפֵר עַל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: וְשָׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַפְּהָה
אֲשֶׁר הַכָּה אֶת־הַמְּדִינִית וּמְרִי
בְּרִסְלֹוא נִשְׁיאָ בֵּית־אָב לְשֻׁמְעָנִי
וְשָׁם הָאֲשָׁה הַמִּכָּה הַמְּדִינִית כּוֹבֵ

וַיֹּדֶבֶר יְהוָה אַל־מְשַׁה לְאָמֵר:
פִּינְחָס בְּנִאלְעָזָר בְּנִאֲהָרָן
הַכְּהָן הַשִּׁבְעָתִיחָמְתִי מִעַל
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקָנָנוּ אֶת־קָנָאתִי
בְּתוֹכָם וְלֹא־כְּלִימִתִי
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקָנָאתִי: לְכוּ
אָמֵר הַנֶּה נָתַן לוּ אֶת־בְּרִיתִי

אל-לוער בזאתהן הכהן לאמר:
 שאו את-יראשו כל-עדת
 בני-ישראל מבן עשרים שנה
 ומעלה לבית אבתם כל-יצא צבא
 בישראל: וידבר משה ואל-לוער
 הכהן אמרם מבן עשרים מואב
 על-ירדן גrho לאמר: מבן עשרים
 שנה ומעלה כאשר צוה יהוה
 אמרת-שה ובני ישראל היצאים
 מארץ מצרים:

בת-צורך ראש אבות בית-אב
 במדין הוא: ישראל וידבר יהוה
 אל-משה לאמר: צור
 את-המণים והכיתם אותם: כי
 צרים הם לבם בנכילותם
 אשר-גלו לכם על-דבר-פעור
 ועל-דבר קובי בתנשיה מדין
 אהתם המכה בימי המפה
 על-דבר-פעור: וכי אהרי
 המפה ויאמר יהוה אל-משה ולא

פרשת מטוות

ואמ-היו תהיה לאיש ונדרה
 עליו או מבטא שפתיה אשר
 אסורה על-נפשה: ושמע איש
 ביום שמע ויחניש לה וקמו
 נדרה ואסורה אשר-אסורה
 על-נפשה יקומו ואמ ביום שמע
 איש ניאוותה והפר את-ונרחה
 אשר על-יה ואת מבטא שפתיה
 אשר אסורה על-נפשה יהוה
 יסלול לה: כי נדר אלמנה
 וגורשה כל אשר-אסורה
 על-נפשה יgom על-יה: ואמ-בית
 איש נדרה או-אסורה אסר
 על-נפשה בשבעה: ושמע איש
 על-נפשה לה לא הניא אותה וקמו
 יסלול לה כי-הניא אביה אתה:

VIDBER MOSHE AL-IRASHI HAMTOOT
 L'BENI ISRAEL LEAMAR VU HADER
 ASHER ZOAH YEHVA: AISH BIYDOR N'DER
 LI-YOHA OI-HASHBET SHVUAH LA-ASER
 ASER UL-NEFESH LA A YCHL D'KERO
 K'KL-HIZA MAFIO YUSHAH: AISHE
 BIYDOR N'DER LI-YOHA VASERAH ASER
 BE-BEIT AVIHAB BAGNEHIA: VSHMUN ABIHAB
 AT-UNDRAH VASERAH ASHER ASERAH
 UL-NEFESH VACHRISH LEE AVIHAB
 V'KOMO K'L-NDRAH V'KL-ASER
 ASHER-ASERAH UL-NEFESH YKOM:
 VAMS-HANIA AVIHAB ATTAH B'YOM SHMUNO
 K'L-NDRAH VASERAH ASHER-ASERAH
 UL-NEFESH LA A YKOM YEHVA
 YSLOL-LAH K'YHANIA AVIHAB ATTAH:

על-גַּפְשָׁה יִקּוֹם: וְאַס-הַפֵּר יִפְרֶךְ
אֶת-כְּלַנְדָּרִיה אֲוֹ אֶת-כְּלַאֲסְרִיה
אֲשֶׁר עַלְיהָ הַקִּים אֲתָם בַּיְהַחְרֵשׁ
לְהַבְּיוֹם שְׁמָעוּ: וְאַס-הַפֵּר יִפְרֶךְ
אֲתָם אֶחָרִי שְׁמָעוּ וְנַשְּׂא אֶת-עֲשָׂה:
אֶלְהָה הַחֲקִים אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה
אֶת-מְשָׁה בֵּין אֲשֶׁר לֹא-שָׁתָו בַּיּוֹם
לְבָתוֹן בְּנֵרְיעָה בֵּית אַבָּה:

פרשת מוסע

וַיָּסֻעُ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מַרְאֵם וַיַּחַנוּ
בְּסִכְתָּה: וַיָּסֻעُ מִסְכָּת וַיַּחַנוּ בְּאֶתְמָ
אֲשֶׁר בְּקָצֶה הַמְּרֻבָּר: שְׂרָאֵל
וַיָּסֻעُ מִאֶתְמָ וַיַּשְׁבַּל עַל-פִּי הַחִירָת
אֲשֶׁר עַל-פָּנֵי בָּעֵל-אֱפָזִון וַיַּחַנוּ לִפְנֵי
מְגַדֵּל: וַיָּסֻעُ מִפְּנֵי הַחִירָת וַיַּעֲבֹר
בְּתַזְקִיתִים הַמְּרֻבָּר וְלֹא-גַּרְחֵךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר אָלָם וַיַּחַנוּ
בְּמִרְמָה: וַיָּסֻעُ מִפְּרָה וַיָּבֹא אֶלְמָה
וּבְאַלְמָ שְׁתִים עֲשָׂרָה עֵינַת מִים
וּשְׁבָעִים תְּמִרִים וְחוֹנְשָׁמָ: וַיָּסֻעُ
מְאַלְמָ וַיַּחַנוּ עַל-יִסְׁסָּוף:

אֶלְהָה מַסְעֵי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵצָא
מִאֶרְץ מִצְרָיִם לְצַבָּאתָם
בִּיד-מִשְׁה וְאֶחָרֶן: וַיַּכְלֵב מְשָׁה
אֶת-מוֹצִיאֵי הַמִּסְעֵיהם לְמַסְעֵיהם עַל-פִּי
יְהוָה וְאֶלְהָה מַסְעֵיהם לְמוֹצִיאֵיהם:
וַיָּסֻעُ מַרְעֵמֶס בְּחִדְשֵׁה הָרָאשָׁון
בְּחִמְשָׁה עַשְׂרֵה יוֹם לְחִזְצֵשָׁה הָרָאשָׁון
מִפְּחַרְתָּה הַפְּסָחָה יֵצָא בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
בַּיּוֹם רְאֵה לְעֵינֵי כָּל-מִצְרָיִם:
לוּ וּמִצְרָיִם מִקְבְּלִים אֶת-אַשְׁר
הָכָה יְהוָה בְּהַמִּסְעֵה כָּל-כָּבוֹר
וּבְאַלְמָהָם עֲשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים:

פרשת דברים

וְרַי וְהַבָּבָה: אַחֲרֵי עַשְׂרֵה יוֹם מִחְרָב
דָּרָךְ הַר-שְׁעִיר עַד קְרֵשׁ בְּרֵנְעֵנִי
וַיַּהַי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בְּעַשְׁתִּי עַשְׁר
חַדֵּשׁ בְּאַחֲרֵי לְחִזְצֵת דָּבָר מְשָׁה
בֵּין פָּארָן וּבֵין תְּפָלָה וְלֹכְנוּ וְחַצְרָת

אֶלְהָה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָּבָר מְשָׁה
אֶל-כְּלַנְדָּרִאל בְּעֵבֶר הַיּוֹדוֹ
בְּמִדְבָּר בְּעֵרֶבֶת מֹל טֹף
בֵּין פָּארָן וּבֵין תְּפָלָה וְלֹכְנוּ וְחַצְרָת

אל-בָנִי יִשְׂרָאֵל כֶּכֶל אֲשֶׁר צָה
יְהוָה אָתָה אֱלֹהֶם: לַי אֲחָרִי
הַכְּתוּ אֶת סִיחָן מֶלֶךְ הָאָמָרִי אֲשֶׁר
יַשְׁבֵ בְּחַשְׁבָן וְאֶת עֹז מֶלֶךְ
הַבְּשָׁן אֲשֶׁר-יַשְׁבֵ בְּעַשְׁתָּה
בְּאֶדְרָעִי: בְּעַכְרָה הַירָקָן בְּאֶרְזָן
מוֹאָב הַוָּאֵל מֶלֶה בְּאָרֶץ
אֲשֶׁר-הַתּוֹרָה הַזֹּאת לְאמֹר: יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ דָבָר אֲלִיל בְּחַרְבָּה לְאמֹר
רַבְּלִיכָם שְׁבַת בְּהַר הַזֶּה: פָנָם
וְסָעוּ לְכָם וּבָאוּ הַר הָאָמָרִי
וְאַל-כָל-שָׁכְנָיו בְּעַרְבָּה בְּהַר
וּבְשָׁפָלה וּבְנָגָב וּבְחוֹף הָים אֶרְזָן

פרשת ואותהן

וּמִינְהָ וּמוֹרֶחה וּרְאָה בְּעֵינֵיךְ
בְּרִלָא תַעֲבֶר אֶת-הַיְמָן הַזֶּה: וְצַוְתָּ
אֶת-יְהוָשָׁע וְזִקְנָהוּ וְאַמְצָהוּ
בְּיְהָוָה יַעֲבֶר לְפָנֵי הָעָם הַזֶּה וְהָוָא
יַנְחִיל אֶתְכָם אֶת-הָאָרֶן אֲשֶׁר
תְּرָאָה: וְנִשְׁבֵ בְּנֵיא מֹל בֵּית פָעוֹר:
וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שָׁמֵעַ אֶל-הַחֲקִים
וְאֶל-הַמְשֻׁפְטִים אֲשֶׁר אֲנִי מֶלֶךְ
אֶתְכָם לְעַשְׂתָות לְמִשְׁעָן תְּחִזּוּ וּבְאֶתְ
וַיִּרְשְׁתֶם אֶת-הָאָרֶן אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לְכֶם: לֹא תִסְפּוּ
עַל-הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲנִי מְצֹעה אֶתְכָם
וְלֹא תִגְרְשֻׁו מִפְנֵי לְשָׁמָר אֶת-מִצְוֹת

וְאתהן אֶל-יְהוָה בְּעֵת הַזֶּה
לְאמֹר: אֲרַנִי יְהוָה אַתָּה הַחֲלוֹת
לְמִרְאֹת אֶת-עַבְרָד אֶת-גִּדְעָן
וְאֶת-יְרָך הַחֲזָקה אֲשֶׁר מִיָּאֵל
בְּשָׁמִים וּבְאֶרְזָן אֲשֶׁר-יַעֲשָׂה
כְּמַעֲשֵׂיךְ וּכְגִבְרוֹתךְ: אַעֲבָרָה-נָא
וְאֶרְאָה אֶת-הָאָרֶן הַטוֹב הַזֶּה
בְּעַכְרָה הַירָקָן הַהָר הַטּוֹב הַזֶּה
וְהַלְבָנָה: לַי וַיַּעֲבֶר יְהוָה בַיִ
לְמַעֲנָכֶם וְלֹא שָׁמַע אֲלִי וְאַמְרָ
יְהוָה אֱלֹהֵי רַבְּלִיךְ אֶל-תֹּזֶסֶף דָבָר
אֲלִי עוֹד בְּדָבָר הַזֶּה: עַלְהוּ רָאשָׁ
הַפְּסָדָה וְשָׂא עִינֵיךְ יְמָה וְצָפָנָה

יהוה אלהים אשר אני מצווה אתכם עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל-האש אשר הלה אהרי בעל-פעור השמינו יהוה אלהיך מקרבקך: ואתם הרכבים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היים: ישראל ראהו לפניו אתכם חוקים ומשפטים כאשר עזנו בכל קראאנ אלוי בירוחה אלתני גבור כל-קראאנ אלוי ומני גבור אשר-לו חוקים ומשפטים צדיקים בכל התורה ההוא אשר אני נתן לפניכם היום: אשר אתם באים טמה לרשותה:

פרשת יעקב

את-יבל-העומים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא-תחוץ עינך עליהם ולא תשב או-תאי-היהם כי-מו-וקש הוא לה: כי תאמר כל-בך רבים הגוים האלה ממען איכה אוכל להורשים: לא תראה מהם זכר תופר את אשר-עשה יהוה אלהיך לפרטעה ולכל-מצרים: המפת הגדלת אשר-ראו עיניך ותקאות והמשפטים והיד החזקה והורע הנטול אשר הו-זאה יהוה אלהיך בפי-יעשה יהוה אלהיך לכל-העומים אשר-אתה ירא מפניהם: גם את-הארעה ישלח יהוה אלהיך בס עד-אבד וכל-שנאים: ואכלת

זה יהו יעקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אותם ושמר יהוה אלהיך לאי-הברית ואתי-הסדר אשר נשבע לאבותך: ואהובך וברך והריך וברך פריבטיך ופריא-דרמיך דבניך ותירש וצחרך שנר-אל-פליך ועתורת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לחתך זה: ברוך תהיה מכל-העומים לא-יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: והסיר יהוה ספק כל-חלי וכל-מדיו מצרים הרעים אשר ידעת לא ישפטך בך ונתחם בכל-שנאים:

לֹא נִסְתַּחַר לְרֹאשׁ אֶת־אָשֵׁר בְּלִבּוֹ
הַתְּשֻׁפֵּר מֵצֹוֹתוֹ אֲסִילָא: וַיַּעֲשֵׂה
וַיַּרְאֶה וַיַּאֲכִילֵּהוּ אֶת־הַדָּם אֲשֶׁר
לֹא־יָדַעַת וְלֹא יָדַעַן אֶבֶתֶד לְמַעַן
הַזְּרוּעַ כִּי לֹא עַל־הַלְּחֵם לְבָדוֹ
יְחִי הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא

פְּרִיּוֹתָה יְחִי הָאָדָם: שָׁרָא
שְׁמַלְתָּקָה לֹא בְּלִתָּה מַעַלְיךָ וּגְלָגָל
לֹא בָּצָקה וְהִ אַרְבָּעִים שָׁנָה:
וַיַּדְעַת עַמְּלֵבֶבֶה פִּי כַּאֲשֶׁר יִסְרָאֵל
אִישׁ אֶת־בְּנֵי יִהּוָה אֱלֹהֵיךְ מִסְרָךְ:
וַיִּשְׁמַרְתָּ אֶת־מְאֹותָה יְהִוָּה אֱלֹהֵיךְ
לְלִכְתָּה בְּדָרְכֵיכְיוֹ וּלְזִירָה אֶתְנוֹ בַּיּוֹם
יְהִוָּה אֱלֹהֵיךְ קְבִיאָךְ אֶל־אָרֶן
טוֹבָה אָרֶן נַחַל מִים עִינֵּת וְתַהְמָתָה
יִצְאֶם בְּבָקָשָׁה וּבְהָרָה: אָרֶן חַטָּאת
וְשֻׁעָרָה וְגִפְעָן וְתַאֲנָה וְרַמְּפֹן אֶרְזִיזִית
שְׁמָן וּדְבָשָׁה: אָרֶן אֲשֶׁר לֹא
בְּמִסְכָּנָת תְּאַכְלֵבָה לְחַם
לֹא־תִּחְסַר בְּלֹ בְּהָ אָרֶן אֲשֶׁר
אָבְנִיה בְּרֹאֵל וְמַהְרָרִיה תִּחְצַב
נַחַשְׁתָּה: וְאַכְלָת וְשַׁבְעָת וְבַרְכָת
אֶת־יְהִוָּה אֱלֹהֵיךְ עַל־הָאָרֶן הַטָּבָה
אֲשֶׁר נִתְּנָה:

הנשאורים וְונִסְתְּרִים מִפְנִיק: לֹא
תַּעֲרֵן מִפְנִיהם כִּי־יְהָוָה אֱלֹהֵיךְ
בְּקַרְבֵּךְ אֶל גַּזּוֹל וּנוֹרָא: וְיִ
וּנְשַׁלְּ יְהָוָה אֱלֹהֵיךְ אֶת־הַגּוֹם הַאֵל
מִפְנִיק מַעַט מַעַט לֹא תַּכְלִל־כָּלְתָּם
סְלָהָר פְּנִירָרְבָּה אֶלְיָהָד חִתְּתַּשְׁדָה:
וּנְגַנְּסָם יְהָוָה אֱלֹהֵיךְ לְפִנְיָה וְהַמָּסָּמֶן
מִהְוָמָה גְּדָלָה עַד הַשְּׁמָרָם: וּמְגַנְּבָם
מַלְכִּים בְּיַדְךְ וְהַאֲכְרָת אֶת־יְשָׁמָם
סְתָהָת הַשְּׁמִים לְאִיטִּיגָּב אִישׁ
בְּפִנְיָךְ עַד הַשְּׁמָרָךְ אַתָּם: פְּסִילָי
אֶלְמִים תְּשִׁרְפּוּ בְּאָשׁ לְאִימָחָד
בְּסָרָי וּוְבָעָלִים וְלִקְחָתָה לְהַפְּנִים
תוֹקֵשׁ בָּו כִּי תַּוְעַבְתָּ יְהָוָה אֱלֹהֵיךְ
הָוּא: וְלֹא־תִּבְנַיא תַּוְעַבְתָּה אֶל־בִּיתְךָ
וְהִנִּית חָרָם בְּמַהוּ שְׁקָזוֹ תְּשִׁקְצָנוּ
וְתַּעֲבָנוּ תַּתְּعַבְתָּנוּ בְּיִחְרָם הָאָז
כָּל־הַמָּצָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה לְיְהָוָה
תְּשִׁמְרֹן לְעֵשָׂות לְמַעַן תְּחִיוֹן
וּרְבִּילָם וּבְאַטְלָם וּרְישָׁתָם
אֶת־הָאָרֶן אֲשֶׁר־נִשְׁבָּע יְהָוָה
לְאַלְמִיכָם: וּבְכָרְתָּ אֶת־כָּל־הַלְּרָד
אֲשֶׁר הוֹלֶךְ יְהָוָה אֱלֹהֵיךְ וְ
אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּמִרְכָּבָר לְמַעַן עֲנוּתָךְ

פרשת ראה

אֶל־מְצֹוֹת יְהָוָה אֱלֹהֵיכְם אֲשֶׁר
אָנֹכִי מִצְוָה אֶתְכֶם הַיּוֹם: וְהַקְלָלה
וְקַלָּלה: אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תְּשִׁפְשָׁעָה

ועל-הגבשות מתחת ל-ען רענן;
ונמצתם את-מוצביהם ושבירתם
את-מוצביהם ואשריהם תשרפו
באש ופסלי אליהם נגרען
ואבדתם את-שלם מתקומם
ההוא: לא-מעשו בון ליהוה
אליהם: כי אס-אל-המקום
אשריבתך יהוה אליהם
מקל-שביטיכם לשום את-שם שם
לשכנו תרצו ובאות שמה:
ישאל והבאתם שפה על-תיכם
ובבחכם ואת מעשורתיכם ואות
תירנות ירכם ונדריכט נרכתייכם
ובכלת בקרכם וצאים:
ואכלתכם לפניהם יהוה אליהם
ושמחתם בכל משליח יידם אתם
ובתיכם אשר ברוך יהוה אליך:
לא מעשוו בכל אשר אנחנו עשים
פה הום איש כל-הישראל בעניינו כי
לא-באתם עד-עתה אל-המנוחה
ואל-הנולדה אשר יהוה אליך
נתן לך: ושבירתם את-הירדן
וישבתם באָרֶן אשר יהוה
אליהם מנחל אתכם והנזה לכם
מקל-אַיִלְכֶם מסביב
וישבתם בטה:

אם-ללא תשפטו אל-מצוא יהוה
אליהם וסרתם מורהך אשר
אנכי מצוה אתכם היום ללבת
אחרי אלהים אחרים אשר
לא-יעתם: והיה כי יביאך יהוה
אליך אל-הארץ אשר-אתה
בא-שם לרשותה ונתקה
את-הברכה על-יך גרים
ואת-הקללה על-יך עבל:
הלא-רעה בעבר הירדן אחרי
דרך פבואה השם באָרֶן הבנוני
הישב בערבה מול הגליל אצל
אלוני מורה: כי אתם עברים
את-הירדן לבא לרשות את-הארץ
אשר יהוה אליהם נתן לכם
וירשתם אותה וישבთם בה: כי
שמרתם לעשות את כל-החקים
ואת-המשפטים אשר תשמרו לעשות
לפניהם הום: אלה החקים
והמשפטים אשר תשמרו לעשות
בארץ אשר נתן יהוה אליך אבמד
לו: לרשותה כל-הימים אשר אתם
חיים על-הארמה: אבד תאבדו
את-כל-המקומות אשר עברו-שם
הגוזם אשר אתם ירשים אתם
את-אליהם על-הרים הרים

פרשת שופטים

בְּיִשְׂרָאֵל: וַהוּצָאת אֶת־הָאֵישׁ
הַחֹוא אוֹ אֶת־הָאֲשָׁה הַהְוא אֲשֶׁר
עָשָׂו אֶת־הַדְּבָר הַרְעָה כֵּה
אַל־שְׁעָרִיךְ אֶת־הָאֵישׁ אוֹ
אֶת־הָאֲשָׁה וּסְמָלְתָם בָּאָבָנִים
וּמְתוֹן עַל־פִּי שְׁנִים עָרְדִים אוֹ
שְׁלֹשָׁה עָרְדִים יוֹמָת הַמְתָה לֹא יוֹמָת
עַל־פִּי עַד אָחָה: יְד הַעֲדִים
תַּהֲיה־בּוֹ בְּרָאשָׁנָה לְהַמִּיתוֹ וַיֵּד
כָּל־הָעָם בַּאֲחָרָה וּבְעָרְתָה הַרְעָה
מִקְרָבָה: כִּי יִפְלָא מִפְּנֵי דָּבָר
לִמְשָׁפֶט בֵּין־לְשָׁוֹם לְרָם בִּזְדֻין
לְדוֹין וּבֵין גָּגָע לְגָגָע דָּבָרִי רִיבַת
בְּשַׁעֲרֵךְ וּמִקְתָּת וּמַלְתָּת אֶל־הַמְּפֻלּוֹם
אֲשֶׁר יִבְתַּח יְהוָה אֱלֹהִיךְ בּוֹ:
וּבָאָתְּ אֶל־הַכְּהֻנִּים הַלְוִוִּים
וְאֶל־הַשְּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוּמִים
הַהְם וְדִרְשָׁת וְהַגִּידוּ לְךָ אֶת־דִבְרֵךְ
הַשְּׁפֵט: וְעַשְׂתִּי עַל־פִּי הַדְּבָר
אֲשֶׁר גִּידָוּ לְךָ מִנְהָפְכוֹם הַהְוא
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשִׁמְרַת לְעַשְׂתָה
בְּכָל אֲשֶׁר יֹרֶךְ: שְׂרָאֵל עַל־פִּי
הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יֹרֶךְ וְעַל־הַשְּׁפֵט
אֲשֶׁר־יָאִמְרוּ לְךָ תַּעֲשֵׂה לֹא תִּסְרֹר
מִן־הַדְּבָר אֲשֶׁר־יָאִמְרוּ לְךָ יִמְן
וּשְׁמָאל: וְהָאֵישׁ אֲשֶׁר־יִשְׁעַה

שְׁפָטִים וּשְׁטָרִים תַּהֲנוֹלֶךְ
בְּכָל־שְׁעָרִיךְ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהִיךְ
נִמְנָן לְךָ לְשִׁבְטִיךְ וְשִׁפְטוֹ אֶת־הָעָם
מִשְׁפְּט־אֶצְךָ: לֹא־תַּמְתַּחַם מִשְׁפְּט לֹא
תַּכְּרִיר פְּנִים וְלֹא־תַּמְתַּחַם שְׁחוֹר כִּי
הַשְּׁחוֹר יִשְׂרָאֵל עַיִן חַכְמִים וִיסְלָפֶךְ
דְּבָרַי אֲדִיקָם: אֶצְךָ תַּרְדַּךְ
לִמְשָׁע תְּחִילָה וְיִרְשָׁת אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהִיךְ נִמְנָן לְךָ: וְיֵד
לֹא־תַּחֲטָא לְךָ אֲשֶׁר־בְּלֵעֵן אֲצָל
מוֹבֵח יְהוָה אֱלֹהִיךְ אֲשֶׁר
תַּעֲשֵׂה־לְךָ: וְלֹא־תַּקְרִים לְךָ מִצְבָּה
אֲשֶׁר שְׁנָא יְהוָה אֱלֹהִיךְ
לֹא־תַּעֲבֹה לְיְהוָה אֱלֹהִיךְ שָׁר וְשָׁה
אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ מָות בְּלִדְבֵּר רָע
כִּי תַּעֲבֹת יְהוָה אֱלֹהִיךְ הוּא:
כִּי יִפְאַצֵּא בְּקַרְבָּךְ בְּאָצָח שְׁעָרִיךְ
אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהִיךְ נִמְנָן לְךָ אִישׁ
אוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יִעַשְׂה אֶת־הַדְּרָע
בְּעִינֵי יְהוָה אֱלֹהִיךְ לְעַבְרֵ בְּרִיתְךָ
וְלֹא וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֶחָדים
וַיְשַׁתְּחֹוו לְהָם וְלַשְּׁמָשׁו אֹו לִיְלָח
אוֹ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמְקִים אֲשֶׁר
לֹא־צְוִיתִי וְהַגְּדִילֶךָ וְשִׁמְעַת
וְדִרְשָׁת הַיּוֹבֵב וְהַנְּהָה אֶמְתָּה נִבְנֵי
הַדְּבָר גַּעֲשָׂתָה הַתוֹעֲבָה הַזֹּאת

בְּזָדֹן לְבַלְתִּי שָׁמַע אֶל־הַכְּנָן הַחֹא וּבֵעֶרֶת הַרְעָ מִשְׁרָאֵל:
וְכֹל־הָעָם יִשְׁמַע וַיַּרְאֵוּ וְלֹא יִזְׁדֹּן
עָדוֹ: אֱלֹהִיךְ אָוּ אֶל־הַשְׁפֵּט וּמְתַהֲרֵךְ

פרשת כי תבא

יעין הקורא אם לא טעה במקום הפרשה, מפני שיש כאן פרשיות הדומות:

לְשִׁנְיאָה: וְהִיא בִּיּוֹת הַנְּחִילָה
אֲתִיבְּנֵי אֶת אָשְׁר־יְהִי לֹא
יָוֹלֵד לְבַכֶּר אֲתִיבְּנֵה אַחֲרָה
עַל־פִּנֵּי בְּנֵה שְׁנִיאָה הַבָּכֶר: כִּי
אֲתִיהָבֶר בְּנֵה שְׁנִיאָה בְּבִיר לְתֵת
לֹא פִּי שְׁנִים בְּכָל אָשְׁר־יִמְצָא לֹא
בְּיְהָוָה רַאשִׁית אָנוּ לֹא מִשְׁפֵּט
הַבָּכֶרְה: שָׁאֵל בִּרְיָה לְאִישׁ
בְּן־טוֹרֶר וּמוֹרֶה אַינְנוּ שָׁמַע בְּקוֹל
אַבְיוֹ וּבְקוֹל אַפּוֹ וּסְרוֹ אַמּוֹ וְלֹא
יִשְׁמַע אַלְיָהָם: וְתַפְשֵׂשׁ בּוּ אַבְיוֹ
וְאַמּוֹ וְחוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זָקְנִי עִירָוֹ
וְאֶל־שָׁעַר מִקְמָתוֹ: וְאַמְרוּ אֶל־זָקְנִי
עִירָוֹ בְּנֵינוֹ וְלֹא וְסִבְבָּא: וּרְגַמְהָו
כְּלְאַשְׁר עִירָוֹ בְּאַבְנִים וּמְתַ
וּבֵעֶרֶת הַרְעָ מִקְרָבֶךָ וְכֹל־יִשְׂרָאֵל
יִשְׁמַע וַיַּרְאֵנִי

כִּי־תֵּצֵא לְמִלְחָמָה עַל־אֶבְיוֹ
וּמְתֻנוּ יְהָוָה אֱלֹהִיךְ בִּידֶךָ וּשְׁבִיתָ
שְׁבוֹי: וְרָאֵית בְּשְׁבָה אַשְׁתָּה
יִפְתְּחָא וְחַשְׁקָתָה בָּה וְלִקְחָתָה לֹא
לְאָשָׁה: וּהַבָּאָתָה אֶל־תוֹךְ בִּינְךָ
וְגַלְגָּלָה אֲתִרָּאָשָׁה וְעַשְׁתָּה
אֲתִיכְפְּרִנְיָה: וְהַסְּרִירָה אֲתִישְׁמַלְתָּ
שְׁבָהָה מַעֲלָה וְיִשְׁבָּה בְּבִינְךָ
וּבְכָתָה אֲתִאֶבְיךְ אֲתִאֶמְתָּה יְרָחָה
יָמִים וְאַחֲרֵךְ בָּן תְּבֹא אֶלְיָהָה
וּבְעַלְתָּה וְהִנְתַּה לֹא לְאָשָׁה: וְהִיא
אַסְלָא חַפְצָתָה בָּה וּשְׁלַחְתָּה
לְנִפְשָׁה וּמִכְרָבָה בְּכֶסֶף
לְאַתְתִּעְמַר בָּה פְּתַח אָשָׁר
עֲנִיתָה: לְיִי כִּי־תְּהִיּוּ לְאִישׁ
שְׁתִי נְשִׁים הַאֲחַת אַחֲרָה וְהַאֲחַת
שְׁנִיאָה וְלֹדוֹלָן בְּנִים הַאַחֲרָה
וְהַשְּׁנִיאָה וְהִיא בְּנֵי הַבָּכֶר

פרשת כי תבוא

וְהִיא כִּי־תֵּבֹא אֶל־הָאָרֶן אֲשֶׁר
וְירַשְׁתָּה וְיִשְׁבַּת בָּה וְלִקְחָתָ
מְרַאשְׁתָּוּ כְּלַפְרִי הָאָרֶבֶת אֲשֶׁר
יְהָוָה אֱלֹהִיךְ נָנוּ לֹא נְמַלֵּה

את-יראשיות פָּרִי האדרמה אשר-גנומה לֵי יהוה והנحوו לפני יהוה אל-היד ושםחת בכל-הטוב אשר נתן לך יהוה אל-היד ולכינוך אתה יהלוי ותגר אשר בקרבר: שיאל כי תכללה ל-עשר את-כל-מעשר TABOTך בשנה השליית שנת הפעשר ונתחה ללו' לנור ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבוע ואמרת לפני יהוה אל-היד בערתי הקדש מזיהביה וגם נתפתי ללו' ולנור ליתום ולאלמנה בכל-מצוותך אשר צויתנו לא-עברתי ממצוותך ולא שכךתי לא-אכלתי באני מפניהם ולא-בערתי מפניהם בטמא בקהל יהוה אל-ה עשיית בכל אשר צויתנו השקיפה מפען קדרשך מזון-השמי וברך את-עמד את-ישראל ואת האדרמה אשר נתה לנו כאשר נשבעת לאותינו ארץ זכת חלב ורבש:

פרשת נצבים

וקניכם ושוריכם כל איש ישראל: אל-היכם ראשיכם שבטייכם אל-היכם נצבים יהו' יהה אלהיך נמן לך ושםת בטנא ולהבלת אל-הפקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכו שם ובאת אלהיך נצון אשר היה בימים ההם ואמרת אלהי הנדרתי היה ליהוה נשבע יהוה לא-בתינו לחת לני לי ולכך הכנון הטנא מידך ווניחו לפני מטבח יהוה אלהיך: וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארפס אבד אבי וירד מצרים ויגר שם בקמי סעת יהישם לני גודל עצום ורב: וירעו אנטו המצריים ויעשוינו ויתנו עלינו עבירה קשה: ונצעק אלהיה את-קלנו אבתינו ושמע יהוה את-עמלנו וירא את-ענינו וא-עמלנו וא-תלחצנו: ויזענו יהול מצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדרל ובאותות ובמפתים: ויבאו אלהים מארץ היה ויקנעלן את-הארץ הזאת ארץ זבת חלב ורבש: ועפה הנה הבאת

תביא פארצק אשר יהוה אלהיך נמן לך ושםת בטנא ולהבלת אלהיך פטן שם ובאת אלהיך נצון אשר היה בימים ההם ואמרת אלהי הנדרתי היה ליהוה נשבע יהוה לא-בתינו לחת לני לי ולכך הכנון הטנא מידך ווניחו לפני מטבח יהוה אלהיך: וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארפס אבד אבי וירד מצרים ויגר שם בקמי סעת יהישם לני גודל עצום ורב: וירעו אנטו המצריים ויעשוינו ויתנו עלינו עבירה קשה: ונצעק אלהיה את-קלנו אבתינו ושמע יהוה את-עמלנו וירא את-ענינו וא-עמלנו וא-תלחצנו: ויזענו יהול מצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדרל ובאותות ובמפתים: ויבאו אלהים מארץ היה ויקנעלן את-הארץ הזאת ארץ זבת חלב ורבש: ועפה הנה הבאת

אֲפִיהוֹה וְקַנְאָתוֹ בְּאֵישׁ הַהֹּא
וּרְכָזָה בּוֹ כָּל־הָאֱלֹהָה הַכְּתוּבָה
בְּסֶפֶר הַוְּהָ וּמִתְּהָזֵה אֶת־שְׁמוֹ
מִתְּחַת הַשְּׁמִים: וּבְהַדִּילוֹ יְהוָה
לְרֹשֶׁה מֶכֶל שָׁבֵטִי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־
אֲלוֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֶפֶר
הַתּוֹרָה הַזֹּהָה: וְאָמַר הַדָּרוֹר הַאַחֲרֹן
בְּנֵיכֶס אֲשֶׁר יִקְרֹם מִאֲחִירִיכֶם
וְהַכְּרִי אֲשֶׁר יִבָּא מִארְצָן רְחוּקָה
וּרְאוּ אֶת־מִצְבֹּות הָאָרֶן הַהֹּא
וְאֶת־תְּחִלָּאָה אֲשֶׁר־חַלָּה יְהוָה
בָּה: גְּנֻפִית וּמְלֹחָ שְׁרָפָה
כְּלָאָרְצָה לֹא תַּעֲרַע לֹא תַּצְמַח
וּלְאִיעָלָה בָּה כְּלַעֲשֵׂב בְּמַהְפֵלָת
סְדָם וּעֲמָרָה אֶדְמָה וְצָבוֹיִם אֲשֶׁר
הַפְּךָ יְהוָה בָּאָפָו בְּחַחְתּוֹ: וְאָמְרוּ
כְּלַהֲנוּם עַל־מָה עֲשָׂה יְהוָה בְּכָה
לְאָרֶן הַזֶּה מִה חָרֵי הָאָרֶן הַגְּדוֹלָה
הַזֹּה: וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ
אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְתָּם אֲשֶׁר
בְּרַת עַמָּם בְּחַזְצִיאוֹ אֶתְם מִארְצָן
מִצְרָיִם: וַיָּלֹבּוּ וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים
אֲחֶרְנִים וַיִּשְׁתַּחַוו לְהָם אֱלֹהִים אֲשֶׁר
לֹא יָדְעוּם וּלֹא חִילָק לְהָם:
וַיַּחֲרֵא יְהוָה בָּאָרֶן הַהֹּא לְהַבְיאָה
עַל־יְהָ אֲתִיכְלַהְקְלָה הַכְּתוּבָה
בְּסֶפֶר הַזֹּה: וַיַּתְשַׂם יְהוָה מִעַל
אֶדְמָלָם בָּאָרֶן וַיִּחְמֹה וַיַּקְרֹא גְּדוֹלָה

מִחְנִיק מַחְטֵב עַצְיָה עַד שָׁאָב
מִפְּמִיחָה: לְעַבְרָד בְּבָרִית יְהוָה
אַלְדִּיךְ וּבְאַלְתָּו אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהִיךְ
כָּרְתָּ עַמְךָ הַזֹּם: וַיְיָ לְמַעַן
הַקִּים אַתְּךָ הַזֹּס לֹא לְעַם וְהָוָה
יְהִי־לְךָ לְאֲלֹהִים כַּאֲשֶׁר דָּבָרִיךְ
וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיךְ לְאַבְרָהָם
לִיצְחָק וּלְעַקְבָּן: וְלֹא אַפְתָּם
לְכִרְכִּס אַנְבֵּי כָּרְתָּ אֶת־הַבְּרִית
הַזֹּאת וְאֶת־הָאֱלֹהָה הַזֹּאת: כִּי
אַתְּ־אֲשֶׁר יִשְׁנֵן פֵּה עַפְנֵנוּ עַמְדֵה הַזֹּם
לְפָנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת אֲשֶׁר אִינֵּנוּ
פֵּה עַמְנוּ הַזֹּם: יִשְׂרָאֵל קִיְּאָתָם
יַדְעָתָם אֶת אֲשֶׁר־יִשְׁבְּנוּ בָּאָרֶן
מִצְרָיִם וְאֶת אֲשֶׁר־עַבְרָנוּ בְּקֶרֶב
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עַבְרָתָם: וְתַرְאָו
אֶת־שְׁקוֹצִים וְאֶת גְּלָלִים עַזְןִים
וְאֶבְנָה כְּסָךְ וּוְהָבָב אֲשֶׁר עַפְתָּם: פָּנִישׁ
בְּכֶם אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה
אוֹ־שְׁבָט אֲשֶׁר לְכָבוֹד פָּנָה הַזֹּם
מִעַל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלִכְתָּה לְעַבְדָּה
אֶת־אֱלֹהִי הַגּוֹי הַקְּמִישׁ בְּלָם
שָׁרֶשׁ פָּרָה רָאשׁ וְלַעֲנָה: וְהִיא
בְּשֶׁמֶן אֶת־דְּבָרֵי הָאֱלֹהָה הַזֹּאת
וְתַהְבֵּךְ בְּלִכְבּוֹ לְאָמֵל שְׁלָומָם
יְהִי־לְךָ פִּי בְּשָׁרְרוֹת לְבִי אַלְדָּךְ
לְמַעַן סְפוֹת הָרוּה אֶת־הַצְמָה:
לְאַיִלָּבָה יְהָזָה סְלָמָה לֹא בַּיְאָוּ יַעֲשֵׂן

וישליך אל-ארץ אחרת בום היה: | לנו זלבנינו ער-עוֹלָם לעתות
הנסתרת ליהוה אל-הינו והגלה | את-כל-דברי התורה הזאת:

פרשת וילך

אותם: יהוה הוא הולך לפניו
הוא יהה עף לא ירפק ולא
יעזב לא תירא ולא תחתח: וכתב
משה את-התורה הזאת ותנה
אל-כהנים בני לו הפשאים
את-ארון ברית יהוה ואל-כל-זקנין
ישראל: ויצו משה אותם לאמר
מקץ שבע שנים בمعد שנת
השפטה בחג הסכונות בкова
כל-ישראל לראות את-פני יהוה
אל-היך בפקוד אשר יבחר תקרא
את-התורה הזאת גנד כל-ישראל
באותם: הקהל את-העם
האנשים והנשים והטף ונגרע אשר
בשערך למש ישמע ולפניהם ולפניהם
ילמו ויראו את-יהוה אלהים
ושמרו לעשות את-כל-דברי
התורה הזאת: ובניהם אשר
לא יידשו ישמע ולמדו ליראה
את-יהוה אלהים כל-הימים
אשר אתם חיים על-הארמה אשר
אתם עברים את-הירדן שפה
לראשת:

וילך משה וידבר את-הדברים
האלה אל-כל-ישראל: ואמיר
אל-הם בזימאה ועתלים שנה אנבי
היום לא-יכול עוד לצאת ולבוא
יהוה אמר אליו לא מעבר
את-הירדן היה: יהוה אל-היך הוא
 עבר לפניו הוא-ישמיד את-הנום
האלה מלפניך וירשתם יהושע
הוא עבר לפניו באשר דבר
יהוה: כי ועשה יהוה לפניו
באשר עשה לסייעו ולעוג מלכי
האמור ולארים אשר השמיד
אתם: ונתנו יהוה לפניכם
ועשיתם להם כל-המוצה אשר
צייתו אתכם: חוקו ואמתו
אל-תיראו ואל-תעראו מפנים
כי יהוה אל-היך הוא הולך עף
לא ירפק ולא יעזב: ישראל
ויקרא מטה יהושע ויאמר אליו
לענין כל-ישראל חוק ואמת כי
אתה תבוא את-העם הזה
אל-הארון אשר נשבע יהוה
לאכחים לחתם להם אתה תניחינה

פרשת האזינו

ויכוננו: ישראל זכר ימות עלם
בננו שנות דריידר שאל אביך
וילך זקניך ויאמרו לך: בנהנחל
עליזון גום בהפרידנו בני אדם יצב
גבלה עפיהם למספר בני ישראל:
כى חלק יהוה עמו יעקב תבל
נכחותו: ימצעהו בארץ מדרבר
ובתו: ליל ישמן יסבנהו בזונגה
יארעהו באישון ענן: בנסר עיר
קנו על גוזלו ירחך יפרש בנגפיו
יקחהו ישאוו על אברתו: יהוה
ברך ינתנו ואין עמו אל נבר:

האזינו השמים ואדבורה ותשמע
הארץ אמריפותינו יערף כקטר
לקחי געל כטל אכתרתי בשערם
עלידשא וכרביבים עלי'ישב:
כى שם יהוה אקררא הבו גדל
לאלהני: לי האור תמים פועלן כי
כל דרכיו משפט אל אמונה אין
על צדיק וישר הו: שחת לו
לא בינוי מעם דור עקש ופתלטל
ה ליהוה [הקריאה: הלאני]
תגמליזאת עם גבל ולא חכם
הלוואה אביך קאנך הוא עשה

פרשת וזאת הברכה

לייהודה ויאמר שמע יהוה קול
יהודה ולא עמו תביאנו יקי' רב
לו ונער מצרי תהיה: לו
וללוי אמר תפיך ואוריך לאיש
חסידך אשר נסיתו במכפה
תריבתו עלמי מרבה: האמר
לאבוי ולאמו לא ראיינו
ואטחוי לא חבר ואט-גנו לא
ידע כי שמו אמרתך ובירתה
ינצראו ירו משפטיך לעיעקב
ויתרתק לישראל שיטמו קטורה
באפק וכלל על-מוצחה: ברך

ויאת הברכה אשר ברך משה
איש האלים את-בני ישראל
לפניהם: ויאמר יהוה מסעינו
בא-וורה משער למו הופיע מתר
פאlein ואותה מרכבות קדש מימינו
אשר דת למן: אף חביב עפים
כל-קדושים ביך והם תפכו לרגדך
ישא מדברתיך: תורה צוה לנו
משה מורה קהילת יעקב: ותהי
בישראל מלך בהתאסף בראשי עם
יחד שבטי ישראל: יתי ראובן
ואל-ימת ויהי מתיו מספר: וזאת

ירחיהם: ומראש הָרְבִּירִים וּמִפְגַּד
גבועות עולם: ומפוגד ארץ ומלאה
ורצון שכני סנה תבואתך לראש
יוסף ולקדוך נור אחיה בדור
שורה הדר לו זן קרני ראל קרני
בבם עפים ינעה יהוד אפסיארין
וهم רבבות אפלים וهم אלף
מנשה:

יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מלח
מתנים קמי ומשנאוי מזיקומון:
לבניכם אמר יידך יהוה ישׁבו
לכתח עלי חפֶץ עלי כל-הום
ובין כתפי שכן: ישראל ולヨסֵף
אמיר בברכת יהוה ארצו מפוגד
שלמים מפל ומתקום רבצת תחת:
ומפוגד תבאות שם ומספר גרש

